KORTÁRS ISZLÁM ENCIKLOPÉDIA I.

AHOGY AZ ISZLÁM LÁTJA A VILÁGOT ÉS AHOGY ÉN LÁTOM AZ ISZLÁMOT

ABDEL RAHMAN MIHÁLFFY

IMPRESSZUM

– Szerző: Mihálffy Balázs (Abdel Rahman Mihalffy)

– Anyaggyűjtés kezdete: 1986 – Lezárva: 2021. ápr. 18. Budapest

– Nyelv: magyar, angol, valamint arab hivatkozások a 7-15. század közötti forrásokból.

Ez a mű a szerző 2017-ben lezárt, majd 2021-ben frissített Korán fordításának és magyarázatának kiegészítő alkotása.

Tartalom

ELŐSZÓ 7

1. AQIDA, DOKTRÍNÁK 8

1.1. TAWHID (MONOTEIZMUS), PRÓFÉTÁK, TÚLVILÁG 8

A MONOTEIZMUS ZSIDÓ ÉS ISZLÁM DOKTRÍNÁJA UGYANAZ 8

ÁDÁM, ÉVA ÉS MEKKA 11

AZ AGY TUDÁSA, HA AZT SZÍV NEM HATJA ÁT, PUSZTÍTÓ ERŐVÉ VÁLIK 12

AZT FIGYELJÜK, AMI ÖSSZEKÖT MINKET 15

BEJUTNAK-E SZERETTEINK A MENNYORSZÁGBA, HA NEM MUSZLIMOK? 17

HALÁL ÉS AZ AZT KÖVETŐ ÁLLAPOT 24

INTUÍCIÓ ÉS INSPIRÁCIÓ (MEGÉRZÉS ÉS SUGALLAT) 27

JAVAID ÉS TUDATOD A TÉT 30

JÉZUS ÉS A SZENHÁROMSÁG 34

A KARÁCSONY EGY A SOK ÜNNEP KÖZÜL, AMI FALAKATT BONT 36

A TÖBBI IS LEGYEN HASONLÓ 36

LELKI VEZETŐK 40

LILITH TÖRTÉNETE 42

MEIZAN, AZAZ EVILÁGI ÉS TÚLVILÁGI MÉRLEG 48

MENNYORSZÁG ÉS POKOL 51

MOHAMED (BÉKE REÁ) LESZÁRMAZÁSA ÉS A PRÓFÉTÁK SORA 54

NEM LÁTNI KELL, HOGY HIGGY, HANEM HINNI KELL, HOGY LÁSS 55

PRÓFÉTA (BÉKE REÁ) BÚCSÚBESZÉDE 57

RACIONÁLIS ÉS IRRACIONÁLIS VILÁG 59

ÜNNEPLÉS NEM MUSZLIM ÜNNEPEKEN, RÉSZVÉTEL PARTIKON 61

VAN ISTEN, VAGY NINCS ISTEN? 62

VISSZA AZ EGYETLENHEZ NEM JELENTI AZT, HOGY IDE HOZZÁM! HANEM AZT JELENTI, ODA HOZZÁ! 65

1.2. TEREMTÉS, LÉT, ÉLET 68

AZ ÁLOM MISZTÉRIUMA 68

AZ EMBERI ÉLET CIKLUSAI 70

HA ÉLETED CÉLT VALÓSÍT MEG, AKKOR ÉLSZ, HA NEM, AKKOR CSAK LÉTEZEL 74

HA TUDATLANSÁGBAN IS LEHET BOLDOGAN ÉLNI, AKKOR MI HASZNA A TUDÁSNAK? 76

ISMERD MEG SZÁMÍTÓGÉPEDET, MIELŐTT ÚJ PROGRAM KERÜL BELE 80

KIÜRESEDÉS 82

LÉT ÉS FAJFENNTARTÁS ALÁ RENDELŐDTÜNK 84

LÉTEZÉS ÉS ÉLET 86

MEGPRÓBÁLTATÁS ÖSVÉNYE, AMIT TŰRNI KELL 89

MIT TETTÉL HOZZÁ, VAGY VETTÉL EL ABBÓL, AMIT ISTEN ADOTT NEKED? 91

SELEJTTÉ TETTÜK MAGUNKAT 93

1.3. KORÁN ÉS HADITH 97
1.3.1. VÁLASZOK A KORÁNRÓL A KORÁNBÓL 97
200 TEVE, VAGY A KÁBA 97
A KORÁN ÉRTELMEZÉSÉNEK KORSZERŰSÍTÉSE NEM LEHETŐSÉG, HANEM TÖRVÉNYSZERŰ 99
ABU LAHAB TÖRTÉNETE 102
AL-KAHF (BARLANG) SZÚRA KINYILATKOZTATÁSÁNAK ELŐZMÉNYE 104
AZ ÉDEN TILTOTT FÁJA A KORÁNBAN ÉS A BIBLIÁBAN 106
DÁVID ÉS GÓLIÁT 110
DÁVID ÉS SALAMON A KORÁNBAN ÉS A ZSOLTÁROKBAN 113
HA AZ ÓCEÁN TINTA LENNE 116
HÁTHA TÁN… 117
HOZZÁTARTOZIK-E AZ ARAB NYELV A KORÁNHOZ ÉS AZ ISZLÁMHOZ? 119
IDŐ, AMI MÁS VOLT, MINT AZ IDŐ, AHOGY AZT MA ÉRTJÜK 122
IDŐFOLYAM 125
JÉZUS DZSIHÁDJA 128
JÓZSEF PRÓFÉTA A KORÁNBAN ÉS TÖRTÉNELMI HÁTTERE 132
KHIDR EMBERT ÖLT, VAGY EGY VILÁGOT NYITOTT MEG? 135
KORÁN FELJEGYZÉSE ÉS KÖNYV FORMÁBA RENDEZÉSE 137
KORÁN MUSZHAFJAINAK TÖRTÉNELMI HITELE A HADITHOKBAN ÉS ÚJKORI KUTATÁSOKBAN 140
KORÁNT ÉRTENI ANNYI, MINT A VÉGTELENT MAGYARÁZNI. LEHETETLEN! 148
MIÉRT FESZÜL ÉVEZREDES ELLENTÉT ZSIDÓK ÉS ARABOK KÖZT TEOLÓGIAI ALAPON? 152
MIT ÜZEN II. RAMSZESZ? 155
SALAMON TEMPLOMÁNAK VONATKOZÁSAI ZSIDÓ ÉS MUSZLIM SZEMPONTBÓL 158
TELEPÜLÉS ÉS VÁROS A KORÁN CSODÁI KÖZT 162
ÚJBÓL AZ EPHESZOSZI IFJAK KÖSZÖNNEK RÁNK 167
YUSHA IBN NUN, AZAZ JÓZSUÉ ÜZENETE 170
1.3.2. HADITH TÖRTÉNELEM 173
AZ ISZLÁM ELMÉLETI, JOGI ÉS HADITH TUDOMÁNYAINAK MEGALAPOZÓI A 7-13. SZÁZADBAN 173
MIT KÖSZÖNHETÜNK AZ ISZLÁM HIT, JOG ÉS HADITH TUDÓSAINAK A 7-13-IK SZÁZADBAN 175
IMAM BUKHARI 178
IMAM MUSZLIM 183
HADISZOK ÉS SZENT SZÖVEGEK KONTEXTUSBA HELYEZÉSE 186
1.4. ESZKATOLÓGIA, PRÓFÉCIÁK 189
JÖVŐKÉP 189
BÉKE VALLÁSÁBÓL BRUTALITÁS ÉS MÁS TÉVUTAK AZ ISZLÁM NEVÉBEN 192
DADZSAL ELŐJELEI AZ ÍRÁSOKBAN ÉS VÉGZETE JÉZUS MÁSODIK ELJÖVETELEKOR 194
GÓG ÉS MAGÓG 197
GŐG ÉS BÜSZKESÉG OKOZTA AZ EMBERI TÁRSADALMAK PUSZTULÁSÁT A MÚLTBAN 201

HA A HATALOM ROSSZ KEZEKBE KERÜL, VÁRJÁTOK AZ ÓRÁT 203
HA A MEZÍTLÁBAS BIRKAPÁSZTOROK URALJÁK A VILÁGOT 205
KI LESZ MEHDI? 208
A NAP KIKEREKEDIK ÉS A FÖLD MEGSEMMISÜL 209
NEM VILÁGVÉGE HANEM ÉBRESZTŐ 214
1.5. GONDOLKODÁSI ISKOLÁK 216
HAGYOMÁNYOS GONDOLKODÁSI ISKOLÁK 216
KÉSŐBB KIALAKULT GONDOLKODÁSI ISKOLÁK 218
2. SHARIA, ISTENI LEGITIMÁCIÓ RENDJE 223
2.1. HITSZOLGÁLAT (IBADAT) 223
2.1.1. HITESKÜ (SHAHADAH) 223
ABU DHARR AL-GHIFARI ÉS A KOR, AMIKOR AZ ISZLÁM VALÓSÁG VOLT 223
DIVAT, AMI EGY MEGTÉVESZTŐ ÁRU 225
SHAHADAH, AZAZ HITESKÜ 227
2.1.2. IMA (SZALAT) 232
ÁBRAHÁM FOHÁSZA, AMIT MINDEN IMA ALKALMÁVAL MONDUNK 232
ELSZIGETELŐDÉS, KIVONULÁS 233
FOHÁSZ SZUNNÁJA 236
ÁLDÁS MOHAMMEDRE ÉS ÁBRAHÁMRA (BÉKE REÁJUK) 238
HA NEM SZABAD MAJMOKRA GONDOLNOD, MEGTÁMADNAK A MAJMOK 242
IMA, SZUBJEKTÍV MEGKÖZELÍTÉSBEN 244
INTELLEKTUS, IDENTITÁS ÉS INTELLIGENCIA, AMI KÖZEL VISZ ALLAHHOZ (SWT) 246
ISZTIKHARA, FOHÁSZ A HELYES ÚT MEGTALÁLÁSÁRA 249
LEHET-E MUSZLIMNAK TEMPLOMBAN VAGY MÁS VALLÁS SZENT HELYÉN IMÁDKOZNI? 252
MECSETEK FUNKCIÓJA EGYKOR ÉS MA 255
MEDDIG TARTSON A KÖZÖSSÉGI IMA? 259
MEDITÁCIÓ, MAGUNKBA SZÁLLÁS, MURAQABAH, DHZIKR 261
MÓZES FOHÁSZA 263
NEM EMBEREKÉRT KELL IMÁDKOZNI, HANEM EGY ÚJ SZEMLÉLETÉRT 266
POGÁNY ISTENTISZTELET ŐSI FORMÁI 268
QIBLA, AZAZ IMAIRÁNY 273
VAN-E A SZÓNAK EREJE? 277
2.1.3. ISZLÁM GAZDASÁG ÉS ADÓZÁS ELMÉLETI ALAPJAI 279
ZAKAT, SZADAQA 279
ADÓZÁS ELVEI AZ ISZLÁMBAN 283
2.1.4. RAMADAN 293
BÖJT, AMI MEGÍRATOTT AZOKNAK, KIK ELŐTTETEK VOLTAK 293
RAMADÁN LELKÜLETE 297

RAMADÁN, AMI MÁS, MINT A TÖBBBI 301
VAN EGY ÉRZÜLET RAMADÁNNAL ÉS A HITTEL PAPCSOLATBAN 305
2.1.5. ZARÁNDOKLAT 308
MIT ELEVENÍT FEL A HADZS? 308
ZARÁNDOKLAT, AMI ÁLDOZAT A HELYES IRÁNY MEGTALÁLÁSÁHOZ 311
2.1.6. DZSIHÁD, SORS, HIT (IMAN), JÓSÁG (IHSZÁN) 314
DZSIHÁD A KORÁNBAN 314
ELÉGEDETTSÉG ÉS ELFOGADÁS 315
EREDENDŐ BŰN AZ ISZLÁMBAN 317
HA TUDSZ NYITNI KIFELÉ, A KÜLVILÁG IS MEGNYÍLIK FELÉD 320
HALLOTTUNK ÉS ENGEDELMESKEDÜNK 323
HOGY ÜRESEDIK KI A HIT, VÁLIK LEGENDÁVÁ, DIVATTÁ, MAJD ELVÉSZ 325
KINEK ADJA MEG ISTEN A HIT KEGYELMÉT, HOGY MUSZLIMMÁ LEHESSEN? 328
MELYIK MAGÁNYT VÁLASZTOD? A PUSZTÍTÓT, VAGY ERŐSÍTŐT? 331
MIT SZOLGÁL AZ ÁLDOZAT? 333
NE ÉREZD MAGAD KONVERTKÉNT, VAGY REVERTKÉNT HÁTRÁNYBAN! 334
NEM ILYEN, MEG OLYAN ÉRTÉKEK VANNAK, HANEM EGYETEMES EMBERI ÉRTÉKEK 336
SORS KEZELÉSE ŐSZINTE HITTEL 340
STABILITÁS ELEMEI NÉLKÜL A HIT NEM LÉTEZIK 342
SZÉLSŐSÉG KERÜLÉSE A HITGYAKORLATBAN 345
ÜGYET SEM VETSZ ARRA, AMI TÉGED SZOLGÁL ÉS CSAK AZ KELL, AMI NINCS 347
VISSZA A GYÖKEREKHEZ 350
ZÁRD KI AZT, AMI MEGZAVARJA TUDATOSSÁGODAT 351

ELŐSZÓ

Nem célom bestsellert írni. Nem érdekel az sem, hogy hányan olvassák ezt a könyvet. Egy okom van: kiírni magamból az Iszlámot, úgy, ahogy a múlt század 80-as éveiben az Al-Azhar sejkjeitől megtanultam, majd további 40 éven át megéltem.

Két Korán fordításomat követően úgy éreztem, nem csak az érdeklődőknek tartozom ezzel a művel, hanem magamnak is. Megírtam 366 cikket, az év minden napjára egyet, még szökőévben is. Majd tovább írtam, mert rájöttem, hogy képtelenség egy esztendő napjaira szűkíteni a mondanivalót. Sőt, folytatom, amíg tudom.
Az első és második kötet felkészít arra, hogy megértsd a harmadik kötetet. Igaz, a harmadik kötet sztorijait önmagukban is élvezheted, legfeljebb mosolyogsz, vagy csóválod a fejed, éppen úgy, ahogy most olvasol az Iszlámról cikkeket, nem ismerve a tanokat és azt, hogy mi van a fejekben.
Az első kötet ad egy tematikát és alaptudást. Mielőtt nekilátsz arra kérlek, azonnal felejtsd el, hogy az Iszlám egy vallás. Ha ezt törölted magadban, akkor láss neki és töltsd fel agyadat új információval. Erről szól az első rész. Ennek ismerete azért kell, mert sokszor teljesen mást gondolunk a világból fontosnak, mint ti és mást értünk fogalmak alatt, mint ti. De hiába az eltérőség, a végeredmény lehet ugyanaz. Sőt, ez a cél! Ezért írtam ezt a könyvet. Ha megismerjük mi van egymás agyában, bizonyos vagyok egy kölcsönös megértésben. Gondolkodási keretek között élünk és ez a baj. Miért vannak a gondolkodásnak keretei? Ezt most gyorsan bontsuk le!

Egy másik felkészítő gondolat az, amit nem biztos, hogy értesz, de belevágok. Itt, a fehér ember világában úgy akarsz mindent megérteni, ahogy az éppen aktuális agyad befogadja. Amit pedig nem értesz, azt elhanyagolod, vagy nem veszel róla tudomást. Mi, muszlimok, teljesen másképp gondoljuk. Nem kell értenünk mindent ahhoz, hogy elfogadjuk. Az emberiség évezredeken keresztül használta a tüzet úgy, hogy nem tudta pontosan, hogy mi az. Adott annak egy spirituális magyarázatot, de nem az volt a lényeg: használta! Mi így használjuk a Koránt. Nem minden tudunk megmagyarázni belőle, de tudjuk, hogy Isten szava és minden korban igaz. Az elmúlt évszázadok sok választ megadtak ahhoz, hogy pontosabban értsük a kinyilatkoztatásokat és bizonyos, hogy a jövő is sok titkot megfejt. De ettől, függetlenül sosem lehetünk biztosak teljes értésről. Például a disznóhús tilalma is ebbe a kategóriába esik. Valaha egy ószövetségi magyarázatot adtak rá tudósaink, majd későbbi korokban jöttek más indokok, mint a paraziták, a hús belső összetétele, a disznó szemét evése, kannibalizmusa és ezer más. Kétszáz év múlva lehet, hogy újabb magyarázata lesz. Ettől függetlenül tilos és kész, a pontos okot nem tudjuk. Ez Allah (SWT) szava.
Ti egy racionális világban éltek, mi egy félig racionálisban és félig irracionálisban. Valahol nálatok is működik ez az irracionális tér, hiszen a tudósok ebből fejtenek meg titkokat és tesznek át a magyarázható, racionális térbe ismereteket. Ez a tér nálunk a hit terepe, ami él, mozog, tele van energiával, szabállyal és mi abban hiszünk, hogy a Korán ez a szabály.

Néhány szerző az előszóban magyarázza meg a művet. Akkor miért írta meg, ha a mű nem képes megmagyarázni magát? Ezért én ezt nem teszem meg. Itt leállok és jó olvasást, kellemes időtöltést kívánok.

1. AQIDA, DOKTRÍNÁK

1.1. TAWHID (MONOTEIZMUS), PRÓFÉTÁK, TÚLVILÁG

A MONOTEIZMUS ZSIDÓ ÉS ISZLÁM DOKTRÍNÁJA UGYANAZ

Az egyik legismertebb zsidó ima, a Smá a hagyomány szerint magától Mózestől származik. Első sora így hangzik: „Halljad Izrael, a mi Urunk, Istenünk, az Egyetlen Isten." Szefárd/ivrit ejtésben: Smá Jiszráel, Adonáj Elohénu, Adonáj echád." Askenázi ejtésben pedig: „Sömá Jiszróel, Ádajnoj Elajhénu, Ádajnoj ehod."

Miért is írtam le a héber szöveg kiejtését? Nézd a Korán 112 Szúráját és rájössz. Ez a négy verssor így hangzik:
„Qul huwallahu ahed, Allahu szamed, Lám yelid wa lám yuled"
Van áthallás rendesen és a jelentés is hasonló. Mindkét esetben a Monoteizmus hitvallását találjuk:

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ﴿١﴾

Mondd: Ő Allah az Egyetlen, (Korán 112:1)

Allah természetét találjuk itt néhány szóban, de ezek kifejtésére egy könyvtár sem lenne elég. Allah attribútumai több helyen fordulnak elő a Koránban, itt csak párat jelölök meg, lásd 49:22-24; 62:1 és 2:225. Egy tanítást látunk, ami figyelmeztetés, nehogy abba a csapdába essünk, mint más emberek és egész népek, akik félreértik Allah lényegét és kultuszaikban elkanyarodnak Tőle. A Monoteizmus lényege ellentétes a Politeizmus céljával, „élmény" hajhászásával, látvány hitével és babonák, hiedelmek vallásba állításával. Ezt mi nem tartjuk követendőnek és ellentétben érezzük életünk legmélyebb irányultságával. Az Egység alapvető feltétele a Teremtés egységének, szabályszerűségének, amit ezért több teremtő erő ilyen harmóniában nem valósíthatott meg.

اللَّهُ الصَّمَدُ ﴿٢﴾

Allah, a Megbonthatatlan, (Korán 112:2)

„Samad" fordítása nehéz. Az Angolban Örök és Abszolút szerepel, amit a magyarban Megbonthatatlannak jelöltem, mert a szó gyöke szilárdságot, rendíthetetlenséget fejez ki. Ezt az értelmet kellene ötvözni az Egyedüliséggel és az Örökkévalósággal.

لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ﴿٣﴾

Nem nemz és őt sem nemzették, (Korán 112:3)

Ezzel tárja fel egyet nem értését a VIII, századi Kereszténység hirdetésével az Atyára és Fiúra utalva, akik akkor biológiai kapcsolatot is értettek e tanítás alatt.

وَلَمْ يَكُن لَّهُ كُفُوًا أَحَدٌ ﴿٤﴾

És nincs Neki hasonmása senki sem! (Korán 112:4)

A mondandó ebben az egyetlen rövid kijelentésben összegződik, mellyel figyelmeztet az Antropomorf és egyéb megszemélyesítő tendenciák bevezetésétől, mely Allah elképzelhetetlenségét, korlátlanságát keretek közé szorítaná és lekicsinyelné.

Sok Hadisz szól amellett, hogy a Próféta ezt a Szúrát úgy jelentette be az embereknek, hogy a Korán egyharmada. Erről számol be Bukhari, Muslim, Abu Daud; Nasai, Tirmidhi, Ibn Majah, Musnad Ahmad, Tabarani és mások könyvei. Ezeknek hivatkozási láncát az alábbi hiteles sor adja Abu Said Khudri, Abu Hurairah, Abu Ayyub Ansari, Abu ad-Darda, Muadh bin Jabal, Jabir bin Abdullah, Ubayy bin Kab, Umm Kulthum bint Uqbah bin Abi Muait, Ibn Umar, Ibn Masud, Qatadah bin an-Numan, Anas bin Malik (béke reájuk).
A kommentátorok többféle megközelítést adtak a Próféta mondatára. Véleményünk az, hogy a Korán három doktrínát fektet le: Tauhid (Monoteizmus), Prófécia és a Túlvilág. Ez a Szúra a Tauhid legtisztább, legszeplőtelenebb megnyilvánulása. Ezért a Próféta joggal tekinthette ezt a Korán egyharmadának.

Ha egyszer vennénk a bátorságot és lemennénk tanításaink mélységébe, rájönnénk, hogy teljesen fölöslegesen öltünk bele az idők folyamán pénzt, energiát és emberéletek millióit, hogy eltéréseinket igazolni tudjuk.

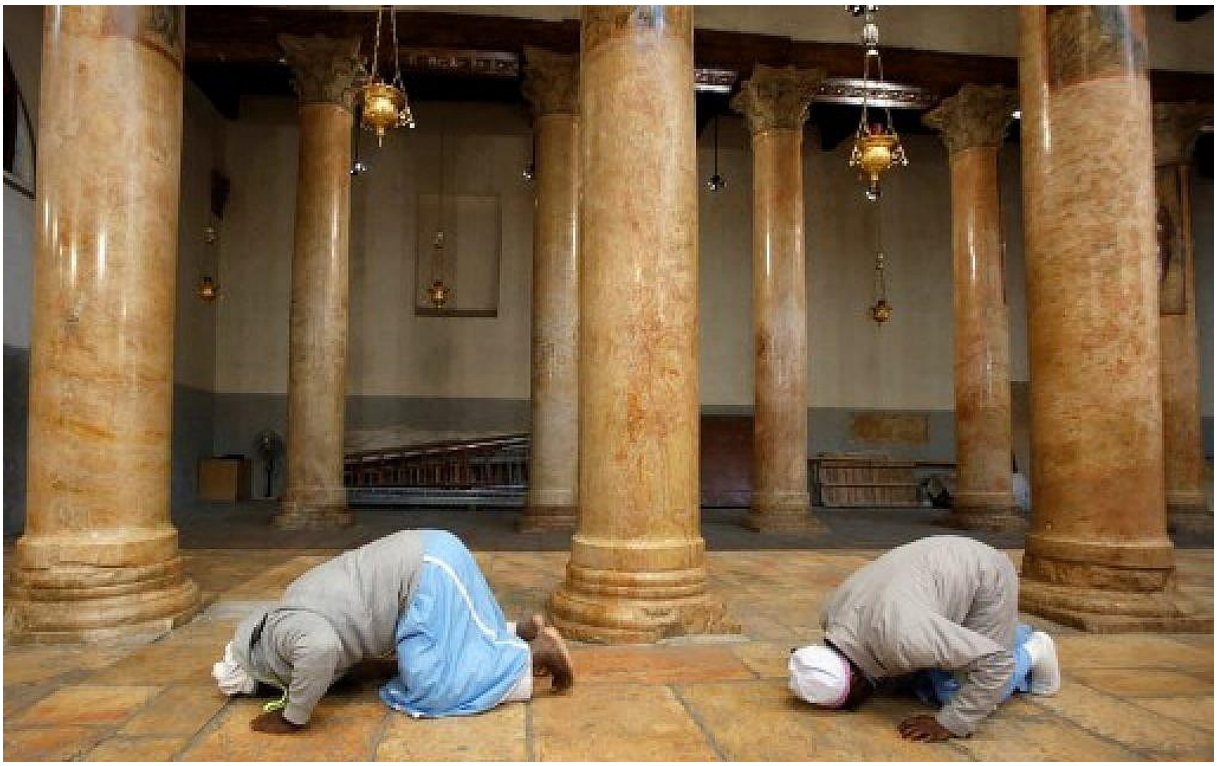

ÁDÁM, ÉVA ÉS MEKKA

Amikor Ádámot és Évát az Úr kiűzte a Paradicsomból, Éva a mai Mekka vidékén, Ádám pedig valahol a távol keleten ért földet. Ádám addig kutatott Éva után, míg végül az Arafat hegyén rátalált. Az Egy Isten dicsőségére itt emelt imahelyet Ábrahám és Izmael. Amikor készen volt a ház, csak egy kő hiányzott. Ezt a zárókövet bocsájtotta le az Úr a Paradicsomból. Ez a Kába. Eredetileg fehér volt, de az emberek bűne miatt színe feketére váltott. Sokáig ez volt a Monoteizmus székhelye, ahova naponta 70 ezer angyal ereszkedett le imára. A környező Levantéban, Egyiptomban, Perzsiában bálványimádás volt honos. Omru bin Lahit, egy arab kereskedő lenyűgözött a sok szobor és bálvány látványa. Egy bálványt magával vitt Mekkába és a Kába mellé állította. Majd az idők során fokozatosan több bálvány került a Kába köré, míg számuk elérte a 360-at. Mohamed (béke reá) ezeket döntötte le és állította vissza a mekkai szentély állapotát és a monoteizmus tanítását úgy, ahogy az Úr azt Ábrahámnak (béke reá) kinyilatkozta.
https://www.youtube.com/watch?v=6htVBB0Vrro&t=27s

Kép: Arafat hegye, Mekka

AZ AGY TUDÁSA, HA AZT SZÍV NEM HATJA ÁT, PUSZTÍTÓ ERŐVÉ VÁLIK

Ha valaki azzal áll hozzá, hogy az Iszlám kategorikusan ezt, meg azt mondja, annak fogalma sincs az Iszlámról. Az Iszlám kategorikusan csak három dolgot állít: monoteizmus (tauhid), prófécia és túlvilág tana. Minden egyéb tanításához a helyzet konkrét ismeretére van szükség. Így, ha valaki egy hozzászólásban azzal támad, hogy az Iszlám egy torz ítéletet hordozó, elmaradott vallás és ennek bizonyítására középkori, vagy távoli földrészek elmaradott vidékeinek ítéleteit hozza elő, akkor az illető tévúton jár. Ugyanez a helyzet, ha valaki Iszlám ellenes brosúrákból szerez ismereteket az Iszlámról.

وَآتَيْنَاهُم بَيِّنَاتٍ مِّنَ الْأَمْرِ فَمَا اخْتَلَفُوا إِلَّا مِن بَعْدِ مَا جَاءهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١٧﴾

Megadtuk nekik a bizonyságokat (a hitvallás) dolgaiból. Nem különböztek össze, csak miután eljött hozzájuk a tudás, irigykedve egymás közt. Mert bizony, Urad ítél közöttük a Feltámadás Napján abban, miben különböztek. (Korán 45:17)

A zsidókon belüli irigykedés szembefordította őket Allahhal, ami hitszakadáshoz vezetett. A következő sorok azt mutatják, hogy néhányan közülük - de nem mindegyikük -, nem ismerték el a Próféta küldetését és irigykedve szemlélték, hogy a Prófécia az Arabok kezére szállt.

Eddig tartott a szűk szövegkörnyezetben történő értelmezés. Tágabb értelemben azonban a Muszlimokat is elérte ugyanez a válság. A tudás válsága, ha annak töltetét hideg agy és nem meleg szív adja. És nem csak a Muszlimokat. A ma gondolkodásában meghatározó a szívvel való látás kihagyása. Csak a haszon és profit érdekeltség létezik. Írás ide, írás oda, ebben mára már nem különbözik a Muszlim világ a nem-Muszlim világtól. A tudás nem összekötő erővé, hanem megosztóvá vált. Nem hidat képez közöttünk, hanem egy eszköz, amivel saját elitünk, vagy magunk számára előnyöket kovácsolunk.

Ebben a tekintetben érdemes összehasonlítani a mai nyugat és kelet gondolkodását. Hangsúlyozom, hogy a mai állapotról van szó. A másik, hogy nem földrajzi nyugatról és keletről beszélek, hanem felfogásokról. A nyugat gondolkodásában a tudományos technikai fejlődés alapvető. Ugyanakkor ennek a fejlődésnek feltételei vannak. Ilyen az oktatás-kutatás szintje, eszközrendszer, menedzsment, közgondolkodás, műveltség stb. Ezzel semmi baj akkor, ha ez a helyzet nem hoz létre egy felsőrendű állapotot, melyben minden felsorolt elem elvárt, követendő minta. Viszont követhetetlen, mert a szegényebb világrészek tömegei számára nem adottak a feltételek. Így ők automatikusan a zombi kategóriába esnek és semmi esélyük a felzárkózásra. Ha pedig nincs felzárkózás, akkor akár kimondjuk, akár nem, lesznek alsó és felsőrendűek és ennek szempontjait az a gazdagság határozza meg ahol a feltételrendszert kialakítják. Persze, mondhatjuk, hogy ezt a helyzetet a kelet magának köszönheti. Miért nem csipkedi magát, miért nincs benne felzárkózási vágy? Ez kb. 50%-ban igaz.

Mert a többségben valóban nincs meg ez a hajtóerő. De a másik 50%-ot a gyarmatosító politika hatásaiban, elnyomásban, a politikai rendszerek stratégiájában kell keresni, ami tisztán hideg agyon és nem szívvel látáson alapul. A szívvel látás ma már egy üres frázis, ami eszközzé lett. Arra jó, hogy eltompítsa az aggyal látást és türelemre intsen. Így a különbség nő, a szakadék tágul nyugat és kelet között, ami tömeges szegénységben, szociális helyzet elmaradottságában, tudatlanságban nyilvánul meg.
Erre a mai kelet is rájött. A szívvel való látás helyett itt is kialakult az agy egysíkú látása. A túlnépesedést és tudatlanságot ezért a kelet nem felszámolni akarja, hanem stratégiájának eszközévé teszi és használja. Persze, fel lehet hozni ellenpéldaként új iskolákat, gyönyörű épületeket, csillogó-villogó centrumokat. De ez csak a vitrin! Ne feledjük, hogy 7 milliárdan vagyunk és ebből a nagyobb hányad nyomorog. Ezt a nyomort ma senki sem akarja megszüntetni, mert a stratégia eleme! Láthatjuk, hogy hány vezető politikus fenyeget azzal, hogy a jóléti rendszerekre zúdít pár millió menekültet, ha nem kap ezt, meg azt. Itt sincs szívvel látás. Csak érdek van. Ez az érdek pedig a nyomor tömeges fenntartásában gyarapszik tovább.
Egészséges-e egy ilyen világban élni? Erre a választ a történelem adja meg. Hasonló helyzetekben eddig mindig a barbár seregek győztek egy adott civilizáció felett. Ide vezet a tisztán aggyal való látás. De hasonló logika illeszthető a globális problémákra, környezetszennyezésre, széndioxid kibocsájtásra, víz válságra stb.
A kulcs ebben a mondatban van: „Nem különböztek össze, csak miután eljött hozzájuk a tudás, irigykedve egymás közt.”
Az agy tudása, ha azt a szív nem hatja át, pusztító erővé válik.
És ebben hol az Iszlám? Sehol. Ma az Iszlám is egy eszköz csupán, semmi több. Használják, hogy érdekeket telepítsenek általa. A szívekből pedig lassan kivész.
Egy életen át foglalkoztam Koránnal és ennek ismeretében mondom, hogy vigyázzatok! Ha az Iszlámot angyalok ültetik a szívekbe, az emberiség felvirágzik. De ha a Sátán lesz úr felette, akkor pusztító erő! Allah ezt eddig sem engedte, a jövőben sem fogja! Ezért ne a Koránban keressétek a hibát, hanem a Sátánban!
Mert minden jó, ami a földön van, Allahtól származik és minden, ami ezt megrontja, az embertől jön, akinek lelke saját szabad akarata szerint fordul Allah, vagy a Sátán felé.

AZT FIGYELJÜK, AMI ÖSSZEKÖT MINKET

Több évszázada azon megy a vita, hogy kinek a könyve eredeti és kié nem. Szerintem nem e különbségeket kellene megfigyelni, hanem az azonosságokat, mert ezek erősítik egymás igazságait. Jézus (béke reá) próféciájával kapcsolatban a következő hangzik el a Koránban:

وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُم مُّصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَاةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِن بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدُ فَلَمَّا جَاءهُم بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿٦﴾

Mikor Jézus, Mária fia így szólt: „Ó, Izrael fiai! Én a ti Prófétátok vagyok, megerősítve azt, mi előttem volt a Tórából és örömhírét hozva annak, ki utánam jön el, kit úgy hívnak: „Ahmed.” Mikor elhozta nekik a bizonyságokat, mondták: „Ez nyilvánvaló mágia!” (Korán 61:6)

Jézus küldetése csak saját népéhez, a Zsidósághoz szólt. Máté 10:56 és Máté 15:24: „Nem küldettem, csak az Izráel házának elveszett juhaihoz.” Valamint Máté 15:26: „Nem jó a fiak kenyerét elvenni, és az ebeknek vetni.”
„Ahmed”, vagy „Mohammed” jelentése Áldott, ami megfelel a Görög Periclytos szónak. A jelenlegi János Evangélium változatokban a 14:16, 15:26 és 16:17 versekben „Vigasztaló” eljövetele szerepel, ami a Görög Paracletos szó átírása, ami valójában „Ügyvéd”, vagy „aki a barátja segítségére van” jelentéssel bír és nem annyira jelent Vigasztalót. Hittudósaink meggyőződése, hogy a Paracletos, a Periclytos téves olvasásából származik és Jézus eredeti mondásaiban az Ahmed névnek megfelelő jelentés kapott helyet. Még ha Paraclete lett volna, akkor is alkalmazható lenne a Prófétára, mert azt jelentené: „Kegyelem minden teremtménynek” (21:107) és „legkedvesebb és kegyelmes a hívők felé” (9:128).

Nézzük, hányszor említi a Korán a próféták neveit:

Musa (Mózes) 136-szor
Ibrahim (Ábrahám) 69-szer
Nuh (Noé) 43-szor
Lut (Lót) 27-szer
Yusof (József) 27-szer
Isa (Jézus) 25-ször
Ádám 25-ször
Harun (Áron) 20-szor
Sulayman (Salamon) 17-szer
Ishaq (Izsák) 17-szer
Dawud (Dávid) 16-szor
Yaqub (Jákob) 16-szor
Ismael (Izmáel) 12-szer
Shuayb (Jetró) 11-szer
Salih 9-szer

Zakaria (Zakariás) 7-szer
Hud 7-szer
Yahya (Keresztelő Szent János) 5-ször
Muhammad 4-szer

És ők mind Muszlimok, tehát az Egy Isten akaratának vetették alá magukat. Ezt jelenti a Korán értelmében az Iszlám és nem a Shiháda (hiteskü) kimondását. A mai Muszlim lét egy beleszületés vagy a hit elfogadása révén más értelmű, mint a Koránban található Muszlim kifejezés, amit Mohammeddel (béke reá) és az ő előtte élt prófétákkal kapcsolatban olvashatunk. Mohammed halálával véget ér a kinyilatkoztatások kora. Ezzel véget ér a Próféták kora. És véget ért azoknak a Muszlimoknak a sora, akik Istentől Útmutatást kaptak. Mohammed halálával a Muszlim lét teljesen más. Lehet követő, tanítást semmibe vevő, vagy szó szerint vevő, átértelmező és még ezer változat. Ezért, ha egy mai Muszlimot kérdeznek az Iszlám tanításáról, ő egy mai Muszlim válaszát fogja megadni a saját szubjektív hozzáállásának tükrében. Van mód megkérdezni a Próféciákat hordozó Muszlimokat is: ez a Korán olvasás. A válasz ott van minden sorban.

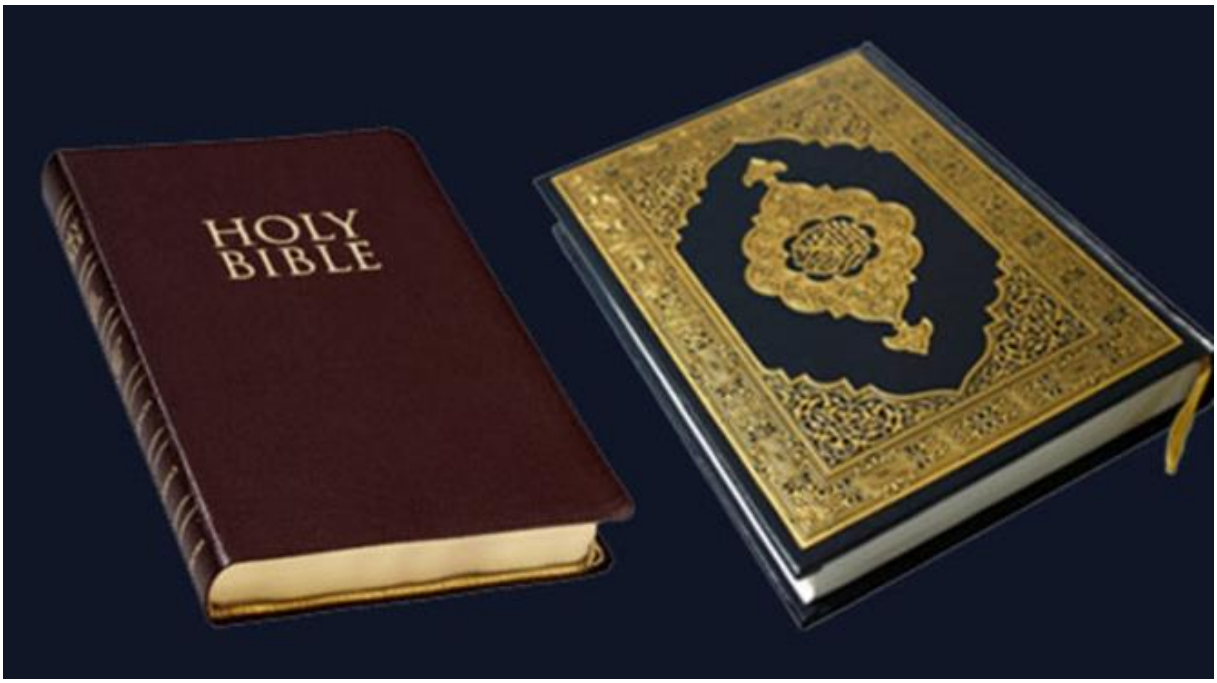

BEJUTNAK-E SZERETTEINK A MENNYORSZÁGBA, HA NEM MUSZLIMOK?

A kérdésnek semmi értelme, pedig sokszor halljuk. Aki erre konkrét igennel, vagy nemmel válaszol, az kimeríti a hittagadás tényét, hiszen olyanról nyilatkozik, amiről egyedül Allahnak van tudása.
A választ megközelíteni egyetlen esettel lehet, ez Abu Talib, a próféta (béke reá) nagybátyjának és nevelőjének esete lehet, aki nem tért le ősei vallásáról, azonban a prófétát a legnehezebb időkben is védő szárnyai alá vette, a legnagyobb támadások ellenében is kiállt mellette. Egy hadiszt idézek Abu Talib haláláról:

عَنْ أَبِيهِ قَالَ :لَمَّا حَضَرَتْ أَبَا طَالِبٍ الْوَفَاةُ جَاءَهُ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم سعيد بن المسيب فَوَجَدَ عِنْدَهُ أَبَا جَهْلٍ وَعَبْدَ اللهِ بْنَ أَبِي أُمَيَّةَ بْنِ الْمُغِيرَةِ، فَقَالَ: »أَيْ عَمِّ، قُلْ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ، كَلِمَةً أُحَاجُّ لَكَ بِهَا عِنْدَ اللهِ.« فَقَالَ أَبُو جَهْلٍ وَعَبْدُ اللهِ بْنُ أَبِي أُمَيَّةَ :أَتَرْغَبُ عَنْ مِلَّةِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ؟ فَلَمْ يَزَلْ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم يَعْرِضُهَا عَلَيْهِ وَيُعِيدَانِهِ بِتِلْكَ الْمَقَالَةِ حَتَّى قَالَ أَبُو طَالِبٍ آخِرَ مَا كَلَّمَهُمْ :عَلَى مِلَّةِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ .وَأَبَى أَنْ يَقُولَ :لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ .قَالَ :قَالَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم: »وَاللهِ لأَسْتَغْفِرَنَّ لَكَ مَا لَمْ أُنْهَ عَنْكَ«.

Imám Bukhari jegyezte fel a következő hadiszt Szahih (autentikus) gyűjteményébe:
„Amikor közeledett Abu Talib halála, Allah prófétája (béke reá) ellátogatott hozzá. Abu Dzsahl ibn Hisham és Abdullah ibn Abi Umayyah éppen ott voltak nála. Allah prófétája (béke reá) Abu Tálibhoz fordult és így szólt: Ó, Nagybátyám! Mondd: Nincs más Isten, csak Allah és szavad mellett tanúskodom Allah előtt. Erre Abu Dzsahl és Abdullah ibn Abi Umayyah: Ó, Abu Talib! Megtagadnád-e atyád, Abd Al-Muttalib vallását? Allah prófétája (béke reá) tovább hívta Abu Talibot, hogy ismételje utána (nincs más Isten, csak Allah), míg a másikak (Abu Dzsahl és Abdullah) a magukét ismételték. Míg Abu Talib kimondta az utolsó szót, hogy megmarad Abd Al-Muttalib vallásában és nem mondja, hogy nincs más Isten, csak Allah. Majd Allah prófétája (béke reá) így szólt: Allah megbocsájtását fogom kérni neked, míg Ő ezt meg nem tiltja nekem."

Ezzel a történettel kapcsolatos a Korán két áyájának kinyilatkoztatása:

مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ آمَنُواْ أَن يَسْتَغْفِرُواْ لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ كَانُواْ أُوْلِي قُرْبَى مِن بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿١١٣﴾

Nem illeti meg a Prófétát és azokat, kik hisznek, hogy bűnbocsánatért fohászkodjanak a pogányoknak, még ha közeli hozzátartozójuk is lenne, miután megnyilvánult nekik, hogy ők a Pokol gazdái. (Korán 9:113)

Ez a halottért szóló imára utal, ami nem illeti meg a hitetleneket, abban az esetben: 1. Ha miután megismerték az Iszlámot, nem gyakoroltak bűnbocsánatot és elutasították. 2. Utolsó napjukig a Hit ellenségei voltak, amivel egész életükben szembeszálltak. 3. Ha az imádkozó tudja, hogy egy csökönyösen tagadó, gonosz emberért szóló ima, saját hitelét rontja és a megbocsájtás ajtaját ezzel maga számára is bezárja.

إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَن يَشَاء وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿٥٦﴾

Nem vezetheted azt, kit te szeretnél, hanem Allah vezeti azt, ki(t) Ő(t) akar(ja) és Ő a Legjobb Tudója azoknak, kik jó úton haladnak. (Korán 28:56)

A vers a Próféta szeretett nagybátyjának, Abu Talibnak a halálával függ össze. Ő volt az, aki a Prófétát a legnehezebb időkben is igaz emberként védte. A Próféta azt szerette volna, ha Muszlimként hal meg, de Quraish lebeszélte Abu Talibot erről és meggyőzte őt apáik hitének követéséről. Ez csalódást okozott a Prófétának. Allah azt vezeti, kit Ő akar, vagy Allah azt vezeti, ki akarja Őt. Az Arab szöveg mindkét értelmezést lehetővé teszi

Aki figyelmesen elolvasta a hadiszt és a Korán áyáit az látja, hogy Allah kezében van a döntés. Mégis, hittudósaink az elmúlt 1400 évben időt és fáradságot nem kímélve két vélemény köré csoportosultak. Az egyik, hogy Abu Talib pokolra jut, hiába volt a próféta támasza. A másik pedig tudni véli, hogy Abu Talib utolsó agóniájában még motyogott valamit és feltehetőleg az a hiteskü volt, de senki sem tudja biztosan, ezért nem ítélkezhetünk felette. Mindkét véleményt számos hadísszal támasztják alá.
Az én véleményem, hogy ezt bízzuk Allahra! Nincs elég dolgod az evilágon? Ha van, akkor miért tévedsz olyan területre, ahol sohasem kaphatsz választ földi életedben? Törődj saját dolgoddal. Ha azt jól teszed, akkor feltehetőleg legalább Te a Mennyországba jutsz és ott erre a kérdésedre is választ kapsz.

GÁBRIEL (DZSIBRIL) ÉS AZ ANGYALOK

Most tegyük félre az angyalokhoz kötődő szárnyas lény fogalmat, bármennyi hadiszt is találunk ezekről a szárnyakról. Engem azért ver ki a veríték a szárnyak hallatán, mert a fáraók szarkofágján láttam szeráfokat és kerubokat ekképpen ábrázolni, így tudom honnan ered ez a felfogás. Nyilván, a kor emberének ez volt hihető.
Az Iszlám felfogásában nem világ, hanem világok vannak, de nevezheted tereknek, dimenzióknak felfogásodtól függően és ezek teremtője, működtetője Allah, Isten, God, Végtelen Energia vagy akármi, aminek nevezed kultúrád szerint. De mind ugyanarra gondolunk. Ebből a hatalmas térből, mindenségből az ember csak egy parányi részt képes felfogni. Ezt nevezzük Látható Világnak (A'alem al-Shihada). A többi a Láthatatlan Világ (A'alem al-Ghreib), ami ember által racionálisnak nevezett térben nem fogható fel. Ez csak az irracionálisban érzékelhető, ha ilyen érzékelés kifejlődik egyáltalán. Ebben segít a Korán és a többi Szentírás. A Láthatatlan Világnak is vannak lényei, akiket szintén érzékelhetünk, inspirációt nyerhetünk tőlük, érezhetjük jelenlétüket. Őket nevezzük különböző kategóriák szerint angyaloknak, dzsinneknek stb., de ezek képi tartalmát a középkori értelmezés lepusztította. Ők nem mások, mint szabad akarattal nem rendelkező közvetítői Isten szándékának. Szolgák, futárok, küldöncök, postások, illetve végrehajtók. Ebből a sorból a dzsinnek kilógnak, mert ők lehetnek lázadók is, de büntetésük sosem marad el.
Az angyalok vezéralakja Dzsibril, azaz Gábriel, Allah küldötte.

قُلْ مَن كَانَ عَدُوًّا لِّجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَى قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللهِ مُصَدِّقاً لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى وَبُشْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٩٧﴾

Mondd: „Ki az, ki ellensége Gábrielnek, aki lehozta szívedbe (a bizonyságokat) Allah engedelmével, megerősítve azt, ami az előtt kinyilatkoztatott, Útmutatásként és Öröm-hirdetésként a hívőknek! - (Korán 2:97)

Mohammed (béke reá) idejében a Zsidók egy része számára nevetséges volt a Muszlimok állításában az, hogy Gábriel hozta el a kinyilatkoztatásokat a Prófétának. Ők Isten Angyalai között különbséget tettek. Számukra Mihály volt a jó, aki mellettük kiállt. Dániel 12:1: „És abban az időben felkél Mihály, a nagy fejedelem, aki a te néped fiaiért áll, mert nyomorúságos idő lesz, amilyen nem volt attól fogva, hogy nép kezdett lenni, mindezideig. És abban az időben megszabadul a te néped; aki csak beírva találtatik a könyvben." Gábriel látomása pedig félelmet indított el bennük. Dániel 8:16-17: És emberi szót hallék az Ulai közén; kiálta pedig és monda: Gábriel, értesd meg azzal a látást! [17]És oda jöve, ahol én állék, és amint jöve, megrettenék és orcámra esém, és monda nékem: Értsd meg, embernek fia! mert az utolsó időre szól ez a látomás." Ezen a részen Könyvük Gábriel üzenettel kapcsolatos küldetésére utal.

مَن كَانَ عَدُوًّا لِّلّهِ وَمَلآئِكَتِهِ وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ وَمِيكَالَ فَإِنَّ اللهَ عَدُوٌّ لِّلْكَافِرِينَ ﴿٩٨﴾

Ki az, ki ellensége Allahnak, az Ő Angyalainak, Prófétáinak, Gábrielnek, Mihálynak! Mert bizony Allah Ellensége a hitetleneknek!" (Korán 2:98)

Dzsibrilt vagy Gábrielt az Iszlám a legfontosabb angyalnak tekinti. A Koránban Dzsibril, vagy Szentlélek néven találjuk.
Dzsibril fő feladata az, hogy kommunikálja Allah szavait a próféták számára. Dzsibril nyilvánította ki a Koránt Mohamed próféta számára (béke legyen vele). De nem csak Mohammed, hanem az előtte élt a próféták is kapcsolatban álltak Dzsibrillel.

Idrisz (Enoch)
Ő volt az első tollforgató próféta. Dzsibril elvitte őt a negyedik mennyországba a Halál Angyalához, hogy megtudakolja, mennyi ideje van hátra. Lelkét ott a Halál Angyala magánál tartotta és azóta is ott van.
Ábrahám (Ibrahim)
Dzsibril megjelent Ábrahámnál, mikor őt tűzre akarták vetni és segítséget ajánlott. De Ábrahám Allahot (SWT) szólította, kérve Őt, hogy legyen Ő a megmentője. Dzsibril mindig felbukkan, ha egy próféta bajba kerül. Megjelent akkor is, amikor Ábrahám feleségénél, Hágárnál is. Ő megérintette az angyal sarkát, kérve, hogy fakassza meg a Zamzam forrás vizét.
Ábrám házát egy angyal csapat látogatta meg, hogy öregkora ellenére elvigyék neki jóravaló fia születésének örömhírét. Egyben azért is jöttek, hogy lesújtsanak Lót népére.
Lót
Három angyal, Dzsibrail, Mikail és Iszrafil, jóképű ifjak képében Szodomába mentek. Az első személy, akivel találkoztak, Lót lánya volt, akik hívő teremtés volt. Látva szépségüket, felismerte a bajt, ami rájuk várhat, ha belépnek a városba, ezért arra kérte őket, hogy maradjanak a falakon kívül, amíg szól atyjának, Lótnak, aki majd biztonságban bevezeti őket. Lót az éj folyamán a házába vitte őket, ahol elbeszélte nekik a városlakók romlottságát. Azt remélte, hogy az utazók letesznek szándékukról és nem maradnak ezen a helyen. Lót azonban nem tudhatta, hogy elbeszélésével tanúvallomást tett népe ellen. Egyetlen népet sem ért el balsorsa mindaddig, míg prófétája bizonyságot nem hozott fel ellenük.
József (Yusuf)
Amint Józsefet testvérei a verembe vetették, Dzsibril a verem mélyén várta és elkapta őt. Majd megnyugvást hozott szívébe. Miután József elhagyta atyja szerető biztonságát, Allah és Dzsibril vették őt védelmükbe.
Zakariás
Zakariás arról faggatta Máriát, ki gondoskodik róla folyamatosan, ki látja el őt élelemmel? Dzsibril eljuttatta hozzá fia, János (Keresztelő Szent János) születésének hírét.
Mária
Mikor Mária elmélkedni vonult egy keleti helyre, messze az emberektől, Dzsibril tett látogatást nála egy tökéletes ember formájában. Mária nem ismerte fel, ezért kérte, hogy félje Allahot, ha bármi rossz szándéka van. Erre Dzsibril angyali alakot öltött és átadta Máriának fia, Jézus születésének hírét.
Jézus (Isa)
Dzsibril Allahhoz emelte fel Jézust, amikor az emberek meg akarták ölni őt. Az Iszlámban Dzsibril másik megnevezése Szentlélek:

قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِن رَّبِّكَ بِالْحَقِّ لِيُثَبِّتَ الَّذِينَ آمَنُواْ وَهُدًى وَبُشْرَى لِلْمُسْلِمِينَ ﴿١٠٢﴾

Mondd: „A Szentlélek hozta el Uradtól azt az Igazzal, hogy megszilárdítsa azokat, kik hisznek, Útmutatásként, Örömhírként a Muszlimoknak.” (Korán 16:102)

Utalás Gábriel arkangyalra, aki elhozta a kinyilatkoztatásokat. Ha az Írás népei az igaz hit felé fordulnának, megszilárdíthatnák magukat saját hitükben és eloszlathatnák kétségeiket a Mohammed által tanított kinyilatkoztatásokkal kapcsolatban. Ha az Írás népei, vagy akárki más, az Iszlám gondolatvilágába belép, megtalálja a Koránban azt az Útmutatást, ami a Mózesi Törvényekből, vagy Keresztény Evangéliumokból az idők folyamán kiveszett.

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَقَفَّيْنَا مِن بَعْدِهِ بِالرُّسُلِ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ أَفَكُلَّمَا جَاءكُمْ رَسُولٌ بِمَا لاَ تَهْوَى أَنفُسُكُمُ اسْتَكْبَرْتُمْ فَفَرِيقاً كَذَّبْتُمْ وَفَرِيقاً تَقْتُلُونَ ﴿٨٧﴾

Mi megadtuk Mózesnek a Könyvet és felsorakoztattuk utána a Prófétákat. Mi megadtuk Jézusnak, Mária fiának a bizonyságokat és megtámogattuk őt a Szentlélekkel. De mindannyiszor, ha Próféta jött, kiben kedveteket nem leltétek, dölyfösködtetek, egy részüket meghazudtoltátok, s más részüket megöltétek. (Korán 2:87)

A Mohammedre (béke reá) vonatkozó történeteket a közlés terjedelme miatt kihagyom. Tudnivaló azonban, hogy egész élete, küldetése összefonódik Gábriel szolgálatával. Hiszen a Korán áyáit az Úr 23 éven keresztül Gábriellel küldte el a Prófétának.

Talán feltűnt, hogy a felsorolásból három eset feltűnően hiányzik. Az egyik Ádám, a másik Mózes, a harmadik Te vagy magad. Ádámhoz közvetlenül szólt az Úr egészen addig, amíg a Paradicsomból ki nem űzte őt. Ettől kezdve Isten Dzsibrilt küldi az emberekhez. Mózeshez azonban még egyszer közvetlenül szólt az Úr, nem Gábrielen keresztül. Így kötött szövetséget az Úr Izrael gyermekeivel. E szövetség sorsát ismerjük. És ezen a ponton ne kezdjük szidni a zsidókat, mert mi, muszlimok sokkal nagyobb árulást követtünk/követünk el a Koránnal kapcsolatban.
A másik, akihez közvetítő nélkül szólhat az Úr, Te vagy, ha képes vagy Hozzá fohászkodni abban a mélységben, ahogy kell. Egyetlen vers van a Koránban, ahol erre felhatalmazást kapsz.

وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُواْ لِي وَلْيُؤْمِنُواْ بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ ﴿١٨٦﴾

Ha szolgám Rólam kérdez, Én közel vagyok! Felelek a Hozzám fohászkodó fohászára, ha Engem szólít. Hát (ők is) hallják meg hívásomat és higgyenek Bennem, hátha tán jó útra térnek. (Korán 2:186)

„Ha szolgám Rólam kérdez, Én közel vagyok!” A „Mondd” szó itt nem szerepel. Nem így: „Ha szolgám Rólam kérdez, mondd (ó Mohammed), Én közel vagyok.” Ez egy kivételes hely a Koránban, ahol Allah közvetlenül a hívőkhöz fordul. Majd így folytatja: „Felelek a Hozzám fohászkodó fohászára, ha Engem szólít.” Ez is egy közvetlen felhívás minden ember számára, aki hisz.

أَقِمِ الصَّلاَةَ لِدُلُوكِ الشَّمْسِ إِلَى غَسَقِ اللَّيْلِ وَقُرْآنَ الْفَجْرِ إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا ﴿٧٨﴾

Tartsd meg az imát a Nap leívelésétől az éj beálltáig. Olvasd a Koránt pirkadatkor. Mert bizony, a Korán olvasása pirkadatkor vallomást hordoz. (Korán 17:78)

Az utolsó szó „mashudan" több annál, hogy vallomást hordoz. A shahid magyarul tanú. Mashud így azt is jelenti, hogy a hajnali imát tanuk állják körül, tanúsítva van. Angyalok jelenlétében történik. Ők tesznek vallomást az ima teljesítéséről, őket érinti meg annak mélysége. Ez a mélység a hívő és Allah közt alakul ki.

A levezetés célja az, hogy Gábrielt, angyalokat, a Láthatatlan Világ (A'alem al-Gheib) lényeit tekintsük valóságnak, akik minden korábbi Írásban szerepelnek és szerepük mindenhol ugyanaz. A Korán nem mást állít, hanem megerősíti az előző állításokat erről. Ha az ember elhelyezi magát a Teremtésben a megfelelő módon, elér egyfajta spirituális értést, mélységet, akkor képes lesz érzékelni azt a valóságot is, amit szem nem lát. Sőt, még képes lesz arra is, hogy az Úr vele közvetlenül is kapcsolatba lépjen.
A modern társadalmak lekoppintották azt az érzést, amit az egyház keltett, kifinomultan alkalmazott, többezer éves átverése egyikeként: minden ember mögött van egy figyelő tekintet, egy Big Brother. Az egyház lett a Big Brother Isten helyett. Most a szolgálatok, technikai eszközök, melyeket használsz, bankszámlaszámod felügyelői, algoritmusok stb. is egy szem a hátad közepén. Az angyalok, köztük Gábriel, nem ebbe a kategóriába tartoznak. Őket a túlvilági számonkérésnél beszámítható dolgaid érdeklik.

HALÁL ÉS AZ AZT KÖVETŐ ÁLLAPOT

Kérdés: halál és az azt követő állapot.

Mielőtt még a fantáziálás területére tévednénk leszögezem: ez a téma tabu! Ez azt jelenti, hogy erről embernek nincs tudása, mert a Láthatatlan Világ részét képezi, amely az ember elől elzárt terület. Tehát a halálról és az azt követő állapotról szóló emberi elképzelések, elgondolások hiedelmek és az Iszlámban bűnnek számítanak. Egyedül azt tudhatjuk erről az állapotról, amit Allah (SWT) velünk a Koránban közöl. Se többet, se kevesebbet. Így most a szokásosnál több Korán idézetet hozok fel, mert ezek nélkül magam is a hiedelmek világában találnám magamat. Rengeteg Hadiszt is ide idézhetnék, de akkor a terjedelem túllépne a kényelmes olvashatóság hattárán.

Mindennek alapja a test és lélek kettőssége. A test, anyagi, múlandó, a lélek pedig Allahtól számunkra letétbe lehelyezett nem anyagi és lehelyezésétől számítva örök. Az Iszlám nem hisz a lélekvándorlásban. Egyetlen megpróbáltatási időszakban hiszünk, amit emberi fogalmaink szerint földi életnek nevezünk. Egy hívő számára ez nem állja meg a helyét, mert nem csak földi élet van. Azon túl is van lét, de abban a test már nem vesz részt.

كُلُّ نَفْسٍ ذَآئِقَةُ الْمَوْتِ وَإِنَّمَا تُوَفَّوْنَ أُجُورَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَمَن زُحْزِحَ عَنِ النَّارِ وَأُدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ وَما الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلاَّ مَتَاعُ الْغُرُورِ ﴿١٨٥﴾

Minden lélek megízleli a halált. Majd megfizetik béreteket a Feltámadás Napján. Kit eltérítenek a Pokoltól és bevezetnek az Égi Kertekbe, az győz. Nem más az Evilág, mint érzéki káprázat.

A lélek nem hal meg. A test halálát ízleli meg a lélek akkor, amikor a lélek elválik a testtől. A lélek akkor megtudja, hogy az élet, csak próbatétel volt. A Végítélet Napján történik a valóságtól való eltérések kiigazítása.

Az ember érzi halálának eljövetelét. Allah (SWT) életünkben is angyalokat küld segítségünkre és halálunkkor is egy angyal (malak el-maut) feladata lelkünk kiszakítása, vagy finom kiemelése testünkből. Agyunkban a középkori ábrázolások egy szárnyas lényt rögzítettek angyalként. Valójában nem tudjuk, hogy néz ki egy angyal. Egy fogalom, ami Allah utasításait hajtja végre.

وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَيُرْسِلُ عَلَيْكُم حَفَظَةً حَتَّىَ إِذَا جَاء أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَهُمْ لاَ يُفَرِّطُونَ ﴿٦١﴾

Ő az, Ki Bírással rendelkezik szolgálói felett, elküldi nektek (azokat, kik) vigyáznak rátok, míg el nem jön számotokra a halál. A Mi Angyalaink magukhoz veszik lelkét, s ők ezt nem vétik el. (Korán 6:61)

فَكَيْفَ إِذَا تَوَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَأَدْبَارَهُمْ ﴿٢٧﴾

Hogy lesz akkor, ha az Angyalok eljönnek lelkeikért (halálukkor) és arcukat, hátukat csapdossák? (Korán 47:27)

Lehet, hogy a képmutatás segített nekik életükben, de ezt követően nem fog. Hogy érezhetik magukat haláluk óráján, amikor az Angyalok, akik mindenről tudnak, eljönnek lelkeikért és azokat a testrészeiket csapdossák meg, melyeket legjobban féltettek, elrejtettek életükben. Az arcaikat és hátaikat.

Hasonló említés 6:93-ban.

حَتَّى إِذَا جَاء أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ ﴿٩٩﴾

(Tévelygés útján járnak), míg el nem jön egyikükhöz a halál és mondja: „Ó Uram! Küldj vissza (az életbe),-" (Korán 23:99)

Ezen a ponton kell megjegyeznünk, hogy elérve a halálközeli állapothoz, nincs többé bűnbánat. Egész eddig megbánhattuk, jóvá tehettünk földi bűneinket, de a halál órájában ez már késő.

A lélek és test elválása után a test az anyagi múlandóság körforgásába kerül vissza. Egyszer majd feltámad Allah (SWT) engedelmével, de hogy milyen dimenzióban, hol és mikor, az szintén a filozófia területe. Nem tudjuk. Csak annyit tudunk, amennyit a Korán közöl.
A lélek sem jut egyből a Mennyországba vagy Pokolba. Egy átmeneti állapotba kerül, amit a Korán Barzakh-nak nevez. Ez a szó két alkalommal szerepel a Koránban. Az 55:19-20-ban a két tengert elválasztó falat jelöli. Ez lehet a sós és édesvíz válaszfala, de lehet átvitt értelemben az emberi tudás és a Láthatatlan Világ közti válaszfal is.
A másiik alkalommal a halál utáni Barzakh-al találkozunk. Az informatika szakszavával élve ez az interface. Egy köztes állapot, melyben nincs idő-tér dimenzió, csupán a lélek létezésének fenntartása, míg el nem jön a Végső Ítélet. Szokták a test-lélek szétválását kis halálnak, a Végítélet utánit, pedig nagy halálnak nevezni.

لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ كَلَّا إِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَائِلُهَا وَمِن وَرَائِهِم بَرْزَخٌ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٠٠﴾

„Hogy jókat cselekedhessek a dolgokban, miket hátrahagytam." Semmi esetre sem! Ezek puszta szavak, miket mond. Előttük a válaszfal a Napig, mikor feltámasztatnak. (Korán 23:100)

A bűnös még egy esélyt akar, de ez nem adatik meg neki. Túl késő, a megbánás ideje lejárt.

Elérkeztünk a Végítélethez. Ekkor földi testünk feltámad. Tagjaink, kezünk, lábunk, nyelvünk ellenünk, vagy mellettünk fognak tanúskodni az elszámoltatáskor.

فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ فَلَا أَنسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَلَا يَتَسَاءلُونَ ﴿١٠١﴾

Ha megfújják a fanfárokat, nem lesz köztük atyafiság ezen a Napon és nem kérdezősködnek. (Korán 23:101)

A földi kapcsolatok itt már nem számítanak. Mindenki magáért áll jót.

فَمَن ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُوْلَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٠٢﴾

Kinek mérlege nehéznek találtatik, ezek ők, a boldogulók: (Korán 23:102)

وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُوْلَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ فِي جَهَنَّمَ خَالِدُونَ ﴿١٠٣﴾

Kinek mérlege könnyűnek találtatik, ezek ők, kik elvesztik lelküket, s a Pokolban lesznek mindörökre. (Korán 23:103)

A lélek elvesztése, vagy elkárhozás nem jelent halált, vagy az érzékek elvesztését. (14:17). A büntetés nem érne semmit, ha elveszne az érzékelés és totális megsemmisülés lenne a vég.

A Végső Ítélet után lelkünk a kiérdemelt helyre kerül. A test végleg megsemmisül, marad az érzékelés képességét megtartó lélek.

Ha olyan kérdés merülne fel, hogy van-e visszajáró lélek stb., ez is az a terület, melyre nincs földi tudás, sem felhatalmazás, hogy ember erről nyilatkozzon.
Kérem Allahot, fogadja el válaszomat és ha tévedtem, bocsájtsa meg nekem.

INTUÍCIÓ ÉS INSPIRÁCIÓ (MEGÉRZÉS ÉS SUGALLAT)

A szervezet minden sejtje emlékeket őriz. Emlékeket a múltból, visszamenőleg egészen amőba gyökereinkig és emlékeket a jelenből. Abból a jelenből, amit megéltünk és tapasztalatként elraktároztuk magunknak. Ez az információ tömeg lényegesen több annál, mint amit az ember tudatosít önmagában. Milliomod részét sem fogjuk fel annak, ami bennünk raktározva van. Vannak, akik rendszerezik ezeket az információkat és felfedezve azok közt bizonyos szabályszerűségeket, valamiféle „rendet" teremtenek köztük. Ők úgy mondják, hogy ez a rend a logika. Holott ez nem más, mint az ő emberi, szűk tereikben összerendezett tudásuk. A logika így ebben az értelemben nem más, mint az emberi gondolkodás börtöne, ami ahelyett, hogy szabaddá tenne, kötöttségeket ró rád. Ha nem aszerint gondolkodsz, hülye vagy! Pedig se múltat, se jelent, se jövőt nem lehet megítélni e szűk térben alkalmazott szabályok szerint. Hiszen csak a tudatosított, felfogott információk alakítanak ki elképzeléseket és ezek is csak emberi megítélés szerint. Vannak, akik még jövőt is kalkulálnak ezek alapján! Sose válik be! Allah (SWT) sokkal több információval dolgozik és teljesen más, sokkal szabadabb, nyitottabb rendszerbe helyezi azokat. Ez a végtelen! Ember pedig csak végesben, zárt rendszerben tud felfogni, értékelni.
Egy kormányzás két esetben követhet el bűnt a fentiekkel kapcsolatban: 1. ha nem enged elég információt polgáraihoz. Pl. lezárja országa fizikai, vagy gondolkodása lehetőségeinek határait. 2. ha azokat saját „logikai rendszerében" tálalja és lezár minden egyéb lehetőséget azok megítélésére. Ezért ezek az „elmagyarázások" nagyon visszatetsző dolgok.

Mi van a fel nem dolgozott, nem tudatosított információinkkal, melyeket sejtjeink emlékezete őriz? Hidd el, hogy azok is léteznek és időnként „a logika szabályait" nem követve előtörnek. Ez az intuíció, vagy megérzés. Egy apró jel arra, hogy ne kövesd vakon a logikát. Ráadásul a megérzésre nem lehet szabályszerűséget alkotni emberi dimenzióban. Csupán jön és megy. Állatoknál kifejezettebben látható, hiszen bennük a tudatosság nem nyomja el a tárolt információkat. Embernél ez az ún. hetedik érzék. „Valami azt súgja, hogy…"
Igen, benned is feltörhet olyan emlék a múltból, amit meg sem éltél, de sejtjeid tároltak és rendelkezésedre bocsájtanak. Ez nem lélekvándorlás, hanem a génjeidben, azok emlékezetében tárolt információ tömeg vándorlása, ami egy vulkán váratlanságával törhet ki benned és éreztet valamit, amit nem tudsz szavakba önteni. Mégis működik. Majd elmész az orvoshoz, pszichológushoz, akár a paphoz és ők könyveikből néznek utána, vajon mi törhetett rád. A legegyszerűbb megoldást választják: hülyének nyilvánítanak, majd felírják azt a gyógyszert, ami után ők jutalékot kapnak. Gyakorlatilag ők azok, aki nem értik mi működik benned és lerángatnak abba a térbe, melyben ők működnek. Ez egy szűk tér: a felismert betegségek tere, melyben kezelésre szorulsz.
Ne szarj be, a jog is így működik. Csak azt kezeli, amit az ember kreálta jogszabályok keretein belülre be tud gyömöszölni. Úgyhogy ne rohanj minden szarral bírósághoz, mert még beszorítanak pár jogszabályba, ami neked nem lesz jó.
A tudomány, amit ma az ember művel, elismerésre méltó eredményeket mutat fel akkor, ha nem zárja saját logikai rendszerébe az információkat. Amint bezárja azokat, az általa törvényszerűségeknek vélt összefüggések egy része nem lesz igaz rád, az egyénre. Biztos történt veled olyan, hogy vendégségben a vendéglátód rád akart tukmálni olyasmit, amit nem szeretsz. Pedig ez tele van vitaminnal, elpusztítja a rákos sejteket, egészséges, mondja. De te elutasítod, mert tudod, hogy ez az étel benned másképpen működik. Ezt adja számodra a benned tárolt örökség, ami felülírja az emberi tudományt.

A sugallat, azaz inspiráció, az más. Az nem a múlt öröksége, hanem a jelen adománya. Neked is lehetőséged van sugallatot kapni, mert embernek is kijár. Az inspirációt az adja, Aki a Láthatatlan Világ (A'lem al-Gheib عالم الغيب) Ura.

وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ أَن يُكَلِّمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا أَوْ مِن وَرَاء حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا فَيُوحِيَ بِإِذْنِهِ مَا يَشَاء إِنَّهُ عَلِيٌّ حَكِيمٌ ﴿٥١﴾

Nem jár az embernek, hogy beszéljen vele Allah, csak ha sugall, vagy a Hidzsáb (lepel) mögül, vagy Küldöttet küld, hogy kinyilatkoztassa az Ő engedelmével azt, amit Ő akar. Ő a Magasságos, a Mindentudó. (Korán 42:51)

Hogy kommunikálhat Allah az emberrel? Közvetlenül nem kommunikál, de van a közlésnek három módja Allah és ember között: 1. Wahi, inspiráció. 2 A Hidzsáb, azaz lepel mögül. 3. Küldött küldésével.
A sugallat, inspiráció kétféle lehet: 1. Az ember szívére, értelmére sugallott parancsok, tiltások, vagy mély igazságok magyarázatai, megvilágosodás, stb. Ennek érzői azok, akik Igaz Hitet, odaadást táplálnak magukban. 2. Verbális inspiráció, ami Allah Szavainak emberi nyelven való érzékelését jelenti.
Lepel, Hidzsáb mögül: Természetesen nem egy vászondarabról, hanem a Látható és Láthatatlan világot elválasztó absztrakt lepelről, vagy a Világosság, ill. a sötétség közti válaszfalról van szó.
Küldöttön keresztül: Gábriel Arkangyal hozta el a Korán kinyilatkoztatásait a Prófétának.

Aki hisz, (tehát nem vallással, hanem hittel bír), annak eljöhet az a pillanat az életében, amikor Allah (SWT) inspirálhatja. Ez egy olyan élmény, amelynek szavakba öntése képtelenség. A szónak határai vannak, ezért kifejezni, csak határok közt képes. A zene ennél több. Ott tudja kifejezni az érzéseket, ahol a szó lehetősége kimerült. Ezért ellenkezem azokkal a véleményekkel, melyek szerint a zene Haram lenne az Iszlámban. Az a kérdés, milyen zene? Mert ami lebontja a szó határait és tovább emeli a lelket a Láthatatlan Világba és ad egy érzést, ami a „logika" szabályai közt nem létezik, az igenis Halal, sőt eszköz a belső békém eléréséhez.
Lássuk, mit ír a Korán a Prófétáról (béke reá)? Kellett-e neki a PhD cím ahhoz, hogy elhozza számunkra a tudásnak azt a terét, amiben minden ember megtalálja belső békéjét? Nem! Sőt! Ennek ellenkezője igaz. Írni, olvasni sem tudott. Tehát nem zavarta elméjét semmi olyan tudás, amit ember belé programozott volna. Ez az inspiráció:

وَمَا كُنتَ تَتْلُو مِن قَبْلِهِ مِن كِتَابٍ وَلَا تَخُطُّهُ بِيَمِينِكَ إِذًا لَّارْتَابَ الْمُبْطِلُونَ ﴿٤٨﴾

Nem tudtál ezelőtt recitálni a Könyvből, nem tudod azt jobboddal írni, így valóban kétkedhetnek (saját állításaikban) az ármánykodók. (Korán 29:48)

A Próféta nem volt tanult ember. Mielőtt a Korán kinyilatkoztatott neki, nem állította, hogy ő lesz az, aki Allah Üzenetét egyszer tolmácsolni fogja. A Kinyilatkoztatások kézhezvétele előtt nem volt gyakorlata szónoki beszédek mondásában, nem tudott írni, olvasni. Ha ezeknek a földi áldásoknak birtokában lett volna, az őt támadóknak alapot jelentett volna arra, hogy kételkedjenek az inspiráció valóságában. Joggal feltételezhették volna, hogy más könyvekből ollózta ki a gondolatokat, vagy

maga találta ki és írta le azokat. A körülmények, melyekben a Korán kinyilatkoztatott és a Próféta személye maga a garancia arra, hogy minden szó Igaz és Allahtól való.
Akár intuíció, akár inspiráció, ezek csak akkor csak akkor válnak javadra, ha Allah (SWT) szándékát fedezed fel bennük.

Kép: „Hiszek az intuícióban és az inspirációban…
Időnként érzem a bizonyosságot, hogy igazam van, pedig nem is tudom az okát.” Albert Einstein

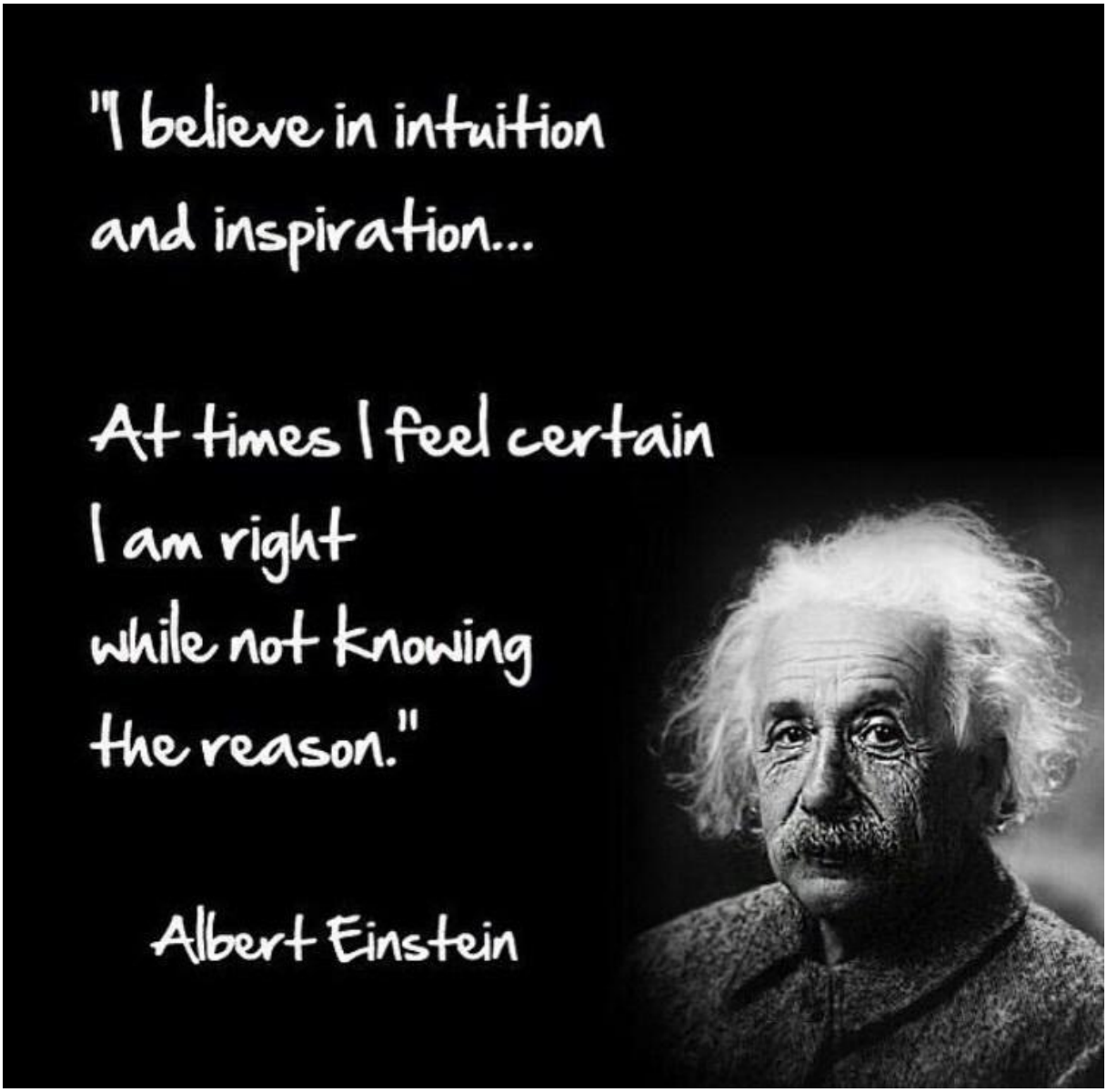

JAVAID ÉS TUDATOD A TÉT

Két dolgod megszerzéséért folyik a küzdelem körülötted egész életedben. Javaid és tudatod a tét. Akik csak a javaidat akarják, csupán primitív rablók. Akik tudatodat rabolják el tudják, hogy javaid és te is örökös szolgaságban lesztek, ha csak tudatodat megkaparintják. Ők a kifinomult rablók. Ők azok, akik Istentől rabolják el javaidat és Téged. Mindezek között a legszemetebb az, aki Istenre hivatkozva sajátítja ki mindkettőtöket.
Találkoztál-e már olyannal, aki azt mondta Neked, hogy nekem ne adj semmit, csak annak, akinek Allah szánná pénzedet és ne engem kövess, hanem egy Írást, mely azelőtt is igaz volt, mielőtt kinyilatkoztatott és akkor is igaz lesz, ha a világ a végéhez ér? Én inkább félreállok, nehogy árnyékom vetüljön az Írás világosságára. Csupán azért vagyok, hogy a figyelmedet felkeltsem és lépek tovább! Nem! Te nem ilyenekkel találkozol egész életedben. Nem sorolom fel kikkel hoz össze a sors, Te ezt úgyis jobban tudod.
Vedd számba, hányan ülnek oda ágyad szélére, ha beteg vagy és kik keresnek fel segítő szándékkal, ha szarban vagy. Gondolom nem azok, akik hintik az igét a jóságról és túlvilági boldogulásról. Elvkereskedelem. Mert ez folyik minden oldalon. Az egyik térfél kitalál valamit, képez egy vevői csoportot, majd elad. A vallás, ideológia, elv ma nem belső tartást hozó rendezőerő, hanem árú. Te pedig a vevő vagy.
Afrikában észrevettem pár ravaszságot. Mielőtt eladtak egy vallást, tudósok jöttek a helyszínre. Kutatták az adott törzs, népcsoport hagyományait, nyelvét, zenéjét és mit ad Isten, kisvártatva megérkezett egy Limousine, kiszállt belőle egy jól fésült, öltönyös „apostol”, akit egy csapat követett és hirdették az igét. El sem hiszed tán, hogy éppen az adott nyelven, szívhez szóló fordulatokkal tette, amit egy kedvesen hangzó zenei aláfestés is erősített. A kíséret pedig jól betanult időközönként zengte az Alleluját. Nem ez történik mindennel a Te országodban is, hogy jobban eladható legyen? Nem vagyok nemzeti kultúra ellenes, de itt nem a kultúra népszerűsítéséről van szó, hanem abba burkolva, valami gagyi eladásáról, ami végül a Te spirituális, majd valós rabszolgaságodat eredményezi. Abban a csomagolóanyagban adják el az árut, ami Neked édes. Teljesen mindegy milyen elvről, vallásról beszélünk, a recept az ugyanez. Ezért irtják ki az elvkereskedők a hitet, morált, mert az rossz csomagolóanyag!
Allah nem azért küldött el annyi prófétát, mert annyi nemzetet akart külön látni és élvezné azok „nemzeti” civakodását. Allah bátorítja a sok nemzet, sok kultúra virágzását, csak az értékrendben nem ismer tréfát. Mivel a népek a történelem korai fázisában még nem értek össze, mindegyikhez küldött prófétát az adott nép nyelvén. A tanítás tartalomban mindig ugyanaz volt még akkor is, ha a forma különbözött.

وَمَا أَرْسَلْنَا مِن رَّسُولٍ إِلاَّ بِلِسَانِ قَوْمِهِ لِيُبَيِّنَ لَهُمْ فَيُضِلُّ اللّهُ مَن يَشَاء وَيَهْدِي مَن يَشَاء وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٤﴾

Nem másképp, csak népe nyelvén küldtünk el Prófétát, hogy kinyilvánítson nekik. Allah azt hagyja tévelygésben, kit Ő akar, és azt vezeti, ki(t) Ő(t) akar(ja). Ő a Nagyszerű, a Bölcs. (Korán 14:4)

Ha az Üzenet célja és tartalma tiszta, akkor olyan nyelven kell szólnia, hogy a hallgatóság értse ott, ahova a Próféta elviszi azt. Rajtuk keresztül ér el az emberiséghez. A nyelvnek van egy szélesebb értelmezése is. Nem csak ábécét, szavakat, betűket jelent. Minden helyen és időben más módon ért a világ. Mivel Allah Üzenete Univerzális, mindig az adott értési formában hozható az emberek

tudomására, így nyelvektől, kultúráktól függően elérhetővé és felfoghatóvá válik. A hallgatóság kulturális színvonalának, nyelvének és hagyományainak megfelelően magyarázható és oda beilleszthető. Ez is a Korán csodája.
Aktív forma: Azt vezeti, akit Ő akar. Passzív forma: Azt vezeti, ki akarja Őt. Mindkét változatra módot ad a szöveg értelmezése.

Hitben, morálban nincs „nemzeti", „csak a mi kutyánk kölyke", „übermensch".
A házunk táján is elbukik hosszútávon minden próbálkozás, ami az Iszlámot a Qoumiyah (nemzet) és Wataniyah (haza) eszméjében hirdeti. Hiszen lehetetlen erre a körre szűkíteni azt, ami Ádám gyermekeinek szól és a haza a világegyetem. Vagy tán a gravitáció is nemzeti, aminek országhatárok állják határait?
A világ összeért és ebben az „egy nagy faluban" egy értékrend van. Ez az értékrend azonban nem különbözik a korábban elhozott igazságoktól, tehát nem azt kell nézni, hogy ez „arab" igazság. Nem! Ez az „összegző igazság", megerősítése annak, ami korábban jött és ez már kijátszhatatlan, átírhatatlan, nem meghamisítható:

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ ﴿١٠٧﴾

Nem másként, mint kegyelemként küldtünk az emberekhez. (Korán 21:107)

A Korán igazságában nem érintett egy nép, vagy etnikum sem külön-külön. Ez nem csak „kiválasztottakhoz" szól, vagy „Ábrahám magjaihoz", „Dávid sarjaihoz", vagy a hindu Arya-vartához, Arabhoz, vagy Adzsamhoz, Törökhöz, vagy Tadzsikhoz, Európaihoz, vagy Ázsiaihoz, fehérhez, vagy feketéhez. Minden ember, és nem emberi teremtmény szabálygyűjteménye, aki spirituális felelősséget érez ezek betartásáért, a belső és külső békesség megteremtéséért.

Akkor feladod javaidat és lelkedet, vagy Allahnak tartogatod?

JÉZUS ÉS A SZENHÁROMSÁG

A kereszténységben a Szentháromság doktrína kijelenti, hogy Isten az Egyetlen Lényeg, Aki mindig és mindenkor létezik három különálló személy, az Atya, a Fiú és a Szentlélek közösségeként. Az Iszlámon belül azonban az Istenen belüli pluralitás ilyen megfogalmazása a monoteizmus tagadása és nem egyeztethető össze a muszlim szentírásokban található kinyilatkoztatásokkal. Ez Shirk, azaz partner Istenhez való hozzárendelése - legyen az fia, lánya vagy más partner -, ami hitetlenség egyik formája az Iszlám szerint. További részletek Shirk-ről a „Shirk, azaz társállítás, bálványimádás" c. cikkben.

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لاَ تَغْلُواْ فِي دِينِكُمْ وَلاَ تَقُولُواْ عَلَى اللّهِ إِلاَّ الْحَقّ إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ اللّهِ وَكَلِمَتُهُ أَلْقَاهَا إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِّنْهُ فَآمِنُواْ بِاللّهِ وَرُسُلِهِ وَلاَ تَقُولُواْ ثَلاَثَةٌ انتَهُواْ خَيْرًا لَّكُمْ إِنَّمَا اللّهُ إِلَهٌ وَاحِدٌ سُبْحَانَهُ أَن يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ لَّهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الأَرْضِ وَكَفَى بِاللّهِ وَكِيلاً ﴿١٧١﴾

Ó, Könyv Népe! Ne essetek szélsőségekbe hitvallásotokban és ne mondjatok mást Allahra, csak az Igazat. Mert bizony, Jézus Krisztus, Mária fia, Allah Prófétája, az Ő szava, amit Máriába vetett és lélek Tőle. Higgyetek hát Allahban, az Ő Prófétáiban és ne mondjátok „Háromság." Ha (ennek) véget vettek, jobb lesz nektek. Allah az Egy Isten és Legyen Ő Magasztos attól, hogy gyermeke legyen. Az Övé minden, ami az Egeken és a Földön van és Allah Elegendő arra, Kire hagyatkozz.

Az emberek szélsőséges gondolatai blaszfémiába (istenkáromlásba) vezethetik őket, ami egy vallás alapgondolatával ellentétes. A Zsidó túlkapások formalizmusban, rasszizmusban, Jézus elutasításában öltöttek testet, melyekről több helyen beszéltünk. Az a Keresztény hozzáállás is kritikát kap, amely Jézust Allahhal teszi egyenlővé. Számos esetben Máriát bálványként imádja, valamint Allahnak fizikai értelemben vett fiút tulajdonít. Ide sorolható a Szentháromság Tana, aminek nincs hitbéli indokoltsága. Alexandriai Atanáz patriárka szerint, aki ebben nem hisz, az a Pokol tüzének martaléka mindörökké. Nekünk, Muszlimoknak is őrizkednünk kell a szélsőségektől, melyek a doktrínák és a formalizmus helytelen követéséből adódnak. Az Iszlám Umma jelenlegi problémája ebből a hozzáállásból adódik. Az Iszlám a legtoleránsabb és legbefogadóbb vallás, míg néhány Muszlim a legtürelmetlenebb és legszegregállóbb.

لَّقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُواْ إِنَّ اللّهَ ثَالِثُ ثَلاَثَةٍ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلاَّ إِلَهٌ وَاحِدٌ وَإِن لَّمْ يَنتَهُواْ عَمَّا يَقُولُونَ لَيَمَسَّنَّ الَّذِينَ كَفَرُواْ مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٣﴾

Tagadnak, akik mondják: „Mert bizony, Allah a harmadik a háromból (Szentháromságból egy)." Nincs más Isten, csak az Egy Isten. Ha nem fejezik be azt, amit mondanak, megérinti azokat, kik hitetlenek közülük, a fájdalmas büntetés. (Korán 5:73)

Hasonló tartalom 5:116-117.

A Szentlélek első előképe a Bibliában az, amikor Ábrahám megvendégeli a három angyalt. A Koránban ez a tétel megerősítést nyer, 11:77-ben, Qurtubi magyarázatában Gabriel, Michael és Israfil. Első említése a Bibliában, amikor Gábriel angyal hozta a „jó hírt", hogy a Szentlélek által Mária lesz a Messiás anyja. Az Iszlám Gábrielt értelmezi a Szentlélek fogalma alatt. A Koránban Mária angyalok általi látogatása a 3:45-47-ben szerepel. Az Iszlám, nem ötvözi bele Gábrielt egy tanba, ahol atya és fiú szerepel. (Lásd: „Gábriel és az angyalok" „Gabriel (Jibreel) and the angels").
A szentháromság tanának megjelenését egy hitvita következményének tartja az Iszlám, ami Arius presbiter (256-336) és Athanasius püspök (296-373) között zajlott. A Kis-ázsiai Niceában 325 májusában kezdődött meg egy két hónapos gyűlés. Arius és követői úgy vélték, Jézus a legtökéletesebb teremtmény, de emberi lény, tehát nem lehet egyenrangú az őt teremtő isteni hatalommal. Athanasius és Alexandrosz pátriárka elutasították Jézus emberi természetét és az Atyához hasonlóan örök életűnek, az isteni főséggel egylényegűnek tartották őt. Arius tagadta a szentháromság tanát, Athanasius pedig vallotta azt. A Niceai zsinat Athanasius győzelmével ért véget, ettől kezdve kodifikálódott a Szentháromsághoz és Jézus megítéléséhez fűződő tan a katolikus egyházban. Arius tanát eretneknek nyilvánították, ettől függetlenül az Unitárius vallás alapját ez a tan adta.

Jézus a Bibliában megígérte a Szentlélek eljövetelét, amelyet a görög nyelven írott evangéliumok „Parakletosznak" neveznek, és ezt gyakran „Vigasztaló" néven fordítják le.

Ugyanez a Koránban így áll:

وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُم مُّصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَاةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِن بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدُ فَلَمَّا جَاءهُم بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿٦﴾

Mikor Jézus, Mária fia így szólt: „Ó, Izrael fiai! Én a ti Prófétátok vagyok, megerősítve azt, mi előttem volt a Tórából és örömhírét hozva annak, ki utánam jön el, kit úgy hívnak: „Ahmed." Mikor elhozta nekik a bizonyságokat, mondták: „Ez nyilvánvaló mágia" (Korán 61:6)

Jézus küldetése csak saját népéhez, a Zsidósághoz szólt. Máté 10:56 és Máté 15:24: „Nem küldettem, csak az Izráel házának elveszett juhaihoz." Valamint Máté 15:26: „Nem jó a fiak kenyerét elvenni, és az ebeknek vetni."
„Ahmed", vagy „Mohammed" jelentése Áldott, ami megfelel a Görög Periclytos szónak. A jelenlegi János Evangélium változatokban a 14:16, 15:26 és 16:17 versekben „Vigasztaló" eljövetele szerepel, ami a Görög Paracletos szó átírása, ami valójában „Ügyvéd", vagy „aki a barátja segítségére van" jelentéssel bír és nem annyira jelent Vigasztalót. Hittudósaink meggyőződése, hogy a Paracletos, a Periclytos téves olvasásából származik és Jézus eredeti mondásaiban az Ahmed névnek megfelelő jelentés kapott helyet. Még ha Paraclete lett volna, akkor is alkalmazható lenne a Prófétára, mert azt jelentené: „Kegyelem minden teremtménynek" (21:107) és „legkedvesebb és kegyelmes a hívők felé" (9:128).

Összegezve tehát, Az Iszlám Jézust (béke reá) embernek, prófétának, Isten szolgájának, lelkének és szavának tartja, akit Ő (SWT) Máriába vetett. Az Iszlám értelmezésében ő Muszlim, tehát az Egy Istennek alávetett próféta. Az atya, fiú, szentlélek tant az Iszlám elveti. Ezt emberi kreációnak tartja. Az Iszlám e tekintetben Arius unitárius tanításához áll közelebb. Amit a kereszténység szentléleknek tart, azt az Iszlám Gábriel angyalnak tulajdonítja. A János Evangélium változatokban a 14:16, 15:26 és

16:17 versekben „Vigasztaló” eljövetele pedig sok magyarázó szerint utalás Mohamed prófétára (béke reá).
Íme, itt eltérnek doktrínáink, de ezzel együtt tisztelnünk kell egymást. Amikor az a tét, hogy földünkön a rontás erői uralkodnak-e el, nem az a lényeg, hogy prófétáink gyökerei hova vezetnek, hanem az, hogy mit tanítottak. Tanításainkban pedig közel állunk. Együtt talán többre megyünk, ha jobban megismerjük egymást és azokra a pontokra koncentrálunk, melyek közösek.

A KARÁCSONY EGY A SOK ÜNNEP KÖZÜL, AMI FALAKATT BONT A TÖBBI IS LEGYEN HASONLÓ

Megdöbbentem és minden nap egyre jobban megdöbbenek.
Kb. egy fél éve kezdtem kirakni gondolataimat, amiknek fogadtatása akkor megosztó volt. A hozzászólásokból ítélve felének tetszett, felének nem. Akik kritizáltak, azok számára bántó volt, hogy a muszlimok mai szószólóit sokszor pellengérre állítom. Emellett azt képviselem, hogy különbség van HIT, vallás és egyház között, melyekben hitet magasztalom, a többit pedig koholmánynak, ill. a koholmány védelmére létrehozott szervezetnek tekintem. Én, a magam részéről így jutottam el az Ábrahámihoz, az egyeneshez, de természetesen Mohammed (béke reá) ezt sokkal hitelesebben tette. Így azt próbálom bizonyítani, hogy minden magunk köré vont fal és azt kiszolgáló ember visszahúzó erő, Allah (SWT) nem ezt szándékozta tenni, amikor prófétákat küldött…

Rengeteget változik időközben minden. Egykor azon is megoszlott véleményünk Iszlámon belül, hogy Mohamed (béke reá) születésnapját lehet-e ünnepelni, vagy nem? Hiszen az Iszlámban csak két hivatalos ünnep van (Eid al-Adha és Eid al-Fitr). Azon is vita volt, hogy az egyszerű emberek házi ünnepei, születés és névnapok, házassági évfordulók stb. Haram-nak tekintendők-e, vagy nem? Röhej, de teljesen komolyan mondom, hogy pár éve még a játékmaci is Haram volt, mert bálványimádásra neveli a gyereket, a tévé pedig bűnt, fertőt hozza be családba. Ez utóbbi állítással hellyel-közzel egyetértek, de ez nem a tévét minősíti, hanem a műsorszerkesztőket.
Nézd csak, hogy állt hozzá Mohammed (béke reá) az ünnepekhez, amikor Abu Bakr szóvá tette két leány énekét:

حَدَّثَنَا عُبَيْدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو أُسَامَةَ، عَنْ هِشَامٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: دَخَلَ أَبُو بَكْرٍ وَعِنْدِي جَارِيَتَانِ مِنْ جَوَارِي الْأَنْصَارِ تُغَنِّيَانِ بِمَا تَقَاوَلَتْ الْأَنْصَارُ يَوْمَ بُعَاثَ، قَالَتْ: وَلَيْسَتَا بِمُغَنِّيَتَيْنِ، فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ: أَمَزَامِيرُ الشَّيْطَانِ فِي بَيْتِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَذَلِكَ فِي يَوْمِ عِيدٍ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "يَا أَبَا بَكْرٍ إِنَّ لِكُلِّ قَوْمٍ عِيدًا وَهَذَا عِيدُنَا".

Autentikus Hadisz:
Aisha tudósította: Abu Bakr a házamba jött, amikor két Anszari leány Buath Napjának történeteit énekelte mellettem. Nem voltak hivatásos énekesek. Abu Bakr így szólt: Hangszerek a próféta (béke reá) házában? És mindez Eid Napján? Erre Allah prófétája (béke reá) így szólt: „Ó, Abu Bakr! Minden népnek van ünnepe. Ez a mi ünnepünk.”
Hivatkozás: Szahih al-Bukhari 1: 14. fejezet 952.)

(Buath Napja: Az Anszárok harcának napja az Awasz és Khazradzs törzs ellenálló vezetőivel)

Látható, a próféta (béke reá) sokkal lazábban vette a zene és ünneplés dolgát, mint a követők. És így volt emberi, szerethető. Ugyanakkor ez a Hadisz azt is mutatja, hogy válik embertől idegenné minden, ha beköszönt egy bigott követés, rugalmatlanság, intolerancia.
Egy csodálatos prófétánk volt (béke reá), akihez nem köthető bigottság, ájtatosság. Kicikizte azokat, akik „túlimádkozták és túlböjtölték” magukat, rájuk kérdezve, hogy míg ti itt lebzseltek egész nap a mecsetben, ki tart el titeket? Ha egy beduin a mecset sarkába vizelt, megvédte, nehogy megöljék, mert tisztában volt a kulturális különbségekkel. Felfogta a „multikulti” lényegét, amiből halála után „monokultit” csináltak a követők és pont ellentétes lett az irány azzal, mint amit ő képviselt. Nem idézgetni kell, hanem visszahozni a szellemiséget.

Hála a „népvándorlásnak” és annak virtuális változatának, az internetnek, az emberek kitörnek az elszigeteltségből és rájönnek, hogy ezek az ünnepek (nagyon kevéstől eltekintve) nem azért vannak, hogy a másik elvet vallókat bosszantsuk, hanem pont ellenkezőleg, hogy összejöjjünk és kezet rázzunk. Persze vannak politikusok, akik ezt a kommunikációban úgy állítják be, hogy a kézrázásnak nem szabad bekövetkeznie, mert ez a saját kultúrát (amennyiben van ilyen) veszélybe sodorja és egy másik kultúra térnyerésének ad utat. Meggyőződésem, hogy ezek a politikusok hosszú távon lehúzzák magukat a klotyón. Senki sem tagadja a saját kultúrák, entitások létjogosultságát, de ma egy más

világ van. A jelenlegi határok többsége „erőszak határ” és igény van ezek halványítására racionális keretek között.
Gyermekkoromban (rég volt) egy Budaliget-Solymár focimeccsen gyakran verekedés tört ki a „más kultúrák” miatt, házasságkötés a két település között szóba sem kerülhetett. Ha megtörtént, nem verték nagydobra. Ugye, milyen nevetséges ma ezt hallani? Időközben leomlottak a falak, keresztbe házasodtak, születtek, beszélgettek és lám! Kiderült, hogy hiába sváb, vagy magyar, egy adott környezetben ugyanazok a tényezők hatnak ránk, melyekkel szembenézni együtt könnyebb, mint külön-külön. Nyilván, ha mai politikusaink akkor lettek volna „nemzetvezetők”, akkor máig állna a háború Budaliget és Solymár között.
Ebből adódik, hogy a falak bontását nem bízhatjuk sem politikusokra, sem vallási vezetőkre. Ők nem ebből élnek. Az ő foglalkozásuk pont ennek ellentéte, a falak emelése. Ha azonban az egyszerű emberek szintjén mégis leomlanak a falak, akkor láss csodát, előkerülnek azok a politikai programok, szent idézetek, melyek a falbontásról szólnak, mert ők nem akarnak a nép vezetésének és hatalomgyakorlásnak élvezetéről lemondani, tehát annak is az élére fognak állni. Ahogy egykor Rómában mondták: ha egy lázadás kitör, amit nem tudsz leverni, akkor állj annak élére.
Ezért hálát adok Allahnak, hogy a kezdeti idegenkedés után az olvasók nagy többsége rájött, hogy nem felsőrendűséget és mások megalázását célzó írásokkal bombázom a közösségi oldalt, hanem egyszerűen a köztünk emelkedő falak lebontásával próbálkozom. Kritikáimat olyan jelenségekkel, emberekkel szemben fogalmazom meg, amik és akik a falat emelik. Telefonokat, megerősítéseket kapok emberektől, akiknek semmi közük nincs valláshoz. Őket is megdöbbentette, hogy a sok szarkeverés mellett fokozódó igény van lelkületre ható írásokra, gondolatokra. Ezt nagyon sokan nem feltételezték korábban.
Sok muszlimtól kaptam karácsonyi köszöntést, amit nagyon köszönök. Nem félek attól, hogy mától ők „vallást” változtatnak. Az Iszlám ünnepeken is hasonló köszöntést küldenek. Ezek között feltűnt egy muszlim hitszónok és közösségi vezető karácsonyi üdvözlete, aki fordításban ezt írta: „Jókívánságaimat küldöm a szeretet prófétájának, Krisztusnak, Mária fiának születése alkalmából”.

Bevallom, nem állítottam fát. Nem azért, mert elveket kötök egy fenyőfához, hanem mert vénember lettem, aki magányban él. Gyermekeim távol vannak. Emlékszem izgalmukra, amikor várták kiskorukban az ajándékot, a nagy vacsorákra, beszélgetésekre. Mivel ezeket a karácsonyokat már nem lehet visszahozni, inkább elvonulok és magamra zárom az ajtót. Számomra ez egy depressziós, rettegett időszak. Munkába feledkezem és Istennel vagyok. Ebben a magányban egy megszólító, szeretetteljes hang nagyon jól esik, amit nagyon köszönök. Ebben a megszólításban nincs jelentősége annak, hogy ki mit vall. A megszólítás ténye a lényeg. Nem csak karácsony van a világon. Hannuka, Húsvét, Eid, Nórusz és ezer más. Ezek rég elszakadtak eredeti céljaiktól és sok esetben zárvánnyá kovácsoltak népeket, akik tradícióvá alakítottak eseményeket, amiknek nem lett volna szabad izolált közösségeket alkotni. Bontsuk le a falakat és használjuk ünnepeinket belső hagyománykövetés mellett egymás megszólítására is. Meggyőződésem, hogy Allah szándéka ez. Hogy miért? Mert jó és szép.
Ezennel azt kívánom, hogy ami most jó és szép, az holnaptól ne változzon vissza szürkévé, megszokottá. Ne a gyűlölet vegye vissza szívünkben a fennhatóságot, hanem ami ma még jó és szép! Ámen.

© George B. Diebold/CORBIS

LELKI VEZETŐK

Vannak tudósok, akik felfedezők, számos elmélet alapján dolgoznak, belátnak olyan rejtelmekbe, melyekbe a tömegek nem. Tudást halmoznak fel, melyek egy részét hasznosítják, egy más részét nem. Szükség van rájuk fennmaradásunk miatt.
Egy lélekvezető más. A tudás, ami benne van, nem ilyen. Egy lélekvezető nem halmoz fel olyan tudást, amire nincs szüksége. Miért? Mert ő másra ad választ, mint a világi tudós. Van, hogy világi tudásra nincs is szüksége. Ha felmész a Himalájára, serpára van szükséged. Kell-e, hogy a serpa a tudományos akadémia tagja legyen? Dehogy! Az se fontos, hogy tudjon írni és olvasni. Egy viszont nagyon fontos: tudja hol kell jobbra, balra fordulni, hol leselkednek veszélyek, behavazott szakadékok, tehát ismerje az utat. Életek függenek tőle! A lelki vezetőktől is életek függenek. A két legfontosabb kérdéskör, melyben ők utat mutathatnak a test és lélek, valamint az egyén viszonya az univerzummal.

Test és lélek. Mindkettőnek igényei vannak.
A testnek két szükséglete van. Az életben maradás és a szaporodás. Szebb szavakkal, a létfenntartás és a fajfenntartás. E kettő kelt benne vágyakat, melyek erősen motiválják a test érzéseit.
Eddig ebben semmi új információ nincs. Igen ám, de mi van akkor, ha a test eléri, amit akar? Mi van, ha teljesült a vágya, nem kínozza éhség, szexuális igénye kielégült, tartalékokat halmozott fel? Ugye, szembesültünk már a kérdéssel, amit mások tesznek fel, vagy magunknak is feltesszük.
Megszerezted? Megbasztad? Elérted azt a pozíciót? Ne legyünk szemérmesek, ezek azok a kérdések.

És a tény pedig az, hogy amint megszerezted, megbasztad, elérted azt a pozíciót, többet akarsz. Többet akarsz megszerezni, egy másik nőt is akarsz és magasabb pozícióra törsz. A világ kitágul egy nagyobb megszerzési tér irányába és ez a tágulás hatványozottan felerősödik. Majd észrevesszük, hogy bármit is megszerzünk, nő bennünk az üresség, tartalmatlanság.
Ettől a ponttól magyarázható a lélek igénye. Ugyanis ennek az ürességnek a táplálásáról szól a lélek szükségletének kielégítése. Ha az nem kapja meg a magáét, akkor ezt a test vágyainak kielégítésével nem lehet pótolni. Sőt! Ha ebben az irányban haladunk, csak az ürességet tápláljuk.
Az univerzummal kapcsolatban pedig minden feltételezés abból indul ki, hogy ami körbevesz minket, teremtés, univerzum és azok törvényei, mind rosszak. Tehát Allah törvényei, teremtése rossz! Majd jössz te és helyrehozod. Hát, itt rontod el a világot! Ha a változtatás igénye nagyobb benned az illeszkedésnél, sosem érsz célt és örök boldogtalanságra ítéled magad.

Visszatérve a lelki vezetőre. Ő egy személy, akinek hajója már kikötőbe ért. Képes téged is átvezetni a tengeren, hogy a te hajód is kiköthessen. Képes felvezetni téged is a Himalájára. Innen tőled függ, hogy egyáltalán ki akarsz-e kötni, vagy fel akarsz-e jutni oda. Vagy ha más kikötő és más hegytető a cél, akkor milyen más hajós, vagy serpa juttat el oda. Nem minden lelki vezető képes ugyanarra, hiszen emberek. Ők utakat ismernek és az út tudását képesek átadni csupán, de az utat bejárni Neked kell.

LILITH TÖRTÉNETE
MIKÉNT LEHET EGY MÍTOSZT BELEKEVERNI A SZENTÍRÁS METAFORÁJÁBA

https://www.compellingtruth.org/Lillith.html

Lilith egy mitológiai szereplő, akiről úgy hírlik, hogy Ádám első felesége volt. A mítosz szerint Isten ugyanúgy a földből teremtette őt is, mint Ádámot. A Biblia és a Korán nem tartalmaznak erre vonatkozó leírást és még csak nem is utalnak ilyesmire. A legenda szerint Lilith önfejű és független volt, nem akarta alávetni magát Adam akaratának, ezért Lilith elhagyta őt. A Lilith-legenda egy önmagába visszaforduló, körforgást idéző mese.

A Lilith-legenda a Gilgames-eposz utolsó fejezetében lelhető fel: (http://jewishchristianlit.com/Texts/ANEmyths/gilgamesh12.html). Ez egy olyan fejezet, amely valószínűleg nem volt eredetileg a szöveg többi részében. A történetben Inanna istennő egy fát talált egy folyóban, amit elültetett a kertjében. Tíz évig gondozta, de végül úgy találta, hogy azt megfertőzte egy kígyó, melynek csábereje az „Anzu madártól" és „Lilittől, a sötétség hatalmának szolgálólányától" való. Inanna nem tudott megszabadulni a fában megbúvó kísértésektől, ezért bátyjához, Gilgameshez fordult segítségért. Ő agyonütötte a kígyót, az Anzu-madarat elűzte fiókájával együtt, Lilith otthonát pedig szétzúzta, így ő „vad, lakatlan helyre" menekült. Gilgamesh kivágta a fát, majd trónt és ágyat készített abból Inannának.

Az Aleppói Nemzeti Múzeumban van egy amulett, melyen egy szfinx és egy nőstény- farkas metszet található és a következő szavak olvashatók: „Ó, Démonnő, aki sötétség kamrájában száll, rajta, hát, utadra, ó, Lili!" Egyesek úgy gondolják, hogy az amulett szír eredetű az i.e. 6-7-ik századból, de az is lehetséges, hogy az 1930-as évekből származó hamisítvány.

Egyes vélemények szerint a Biblia Lilithet pogány karakterként említi. „Vadmacskák találkoznak ott hiénákkal, szőrös lények kiabálnak egymásnak. Ott vesz menedéket Lilit is magának, ott talál nyugvóhelyet" (Szent István Társulat, Biblia. Ézsaiás 34:14). Az éjszakai madár (egyes fordítások szerint „éji bagoly"), a héber Liyliyth. A layil-ből származik, ami "éjszakát" jelent. A „Lilith" szó szerint "éjszakai szolgálólányt" jelent, ezért nem világos, hogy a vers a sumér istennőre utal-e, vagy pedig költői módon írja le a nőstény éjszakai madarat.

A Judaizmus nem biblikus írásai, így a midrás Genesis Rabba (i.sz. 300–500) arra következtet, hogy Ádámnak Éva előtt volt egy első felesége. A babiloni Talmud állítása szerint Lilithnek szárnyai vannak, születési rendellenességeket okoz, illetve egy parázna lény, aki alvó férfiak éjszakai magömlését használja fel démonmagzatok fogantatására. Az első szöveg, amely egyértelműen Lilithet Adam első feleségeként azonosítja, az Ben Sira ábécéje. Ebben a szövegben Lilith állítólag elhagyta Ádámot, mert ő azt követelte tőle, hogy legyen alázatos a szexben. Adam kérte az angyalokat, hogy hozzák vissza, de Lilith megtagadta a visszatérést. Az angyalok azzal fenyegették meg Lilithet, hogy megölik démon gyermekeit, mire ő azt válaszolta, hogy viszonzásul ő megöli Ádám leszármazottjainak csecsemőit.

További legendák szerint ő felelős a diftériáért, a gyermekek halva születéséért és a hirtelen csecsemőhalálért (SIDS). Innen csak ugrás volt Lilithet „éjszakai szolgálólánytól" átértelmezni „éjszakai boszorkánnyá" és őt hibáztatni mindenféle alvászavarért. Néhányan, köztük Michelangelo, az Évát megkísértő kígyóval társítják őt.

Újabban a feministák és az Új Korszak hirdetői Lilithet tartják példaképükként. Követendőként tűntetik fel függetlenségének és szexuális szabadságának megnyilvánulását és példa akkor, amikor nem hajlandók alávetni magukat férjük akaratának. Innen a „Lilith Fair" elnevezés, amit a női

énekesek és a nők által vezetett zenekarok turnéi számára kölcsönöznek, valamint a Lilith Magazine, ami egy feminista folyóirat.

Mindennek egyetlen igazolt része az, hogy Lilith az ősi sumér/akkád folklór egyik szereplője. A Bibliában talált „bizonyítékokat" könnyen el lehet vetni. A történelemben betöltött szerepét meghatározó irodalom java része a Kabbalából származik, ami egy zsidó alapú kultusz és ezt a Judaizmus nem igazolja. Röviden: Lilith az ősi mitológia egy alakja volt, aki azóta ártatlanok halála, a férfiakon való szexuális ragadozás és a feminista függetlenség képviselőjévé avanzsált. Soha nem volt valóság alapja és soha nem volt Ádám házastársa.

Lilith bekerülése a paradicsomi jelenetbe, melyet még Iszlámon belül is pár kis szekta vall (nem Korán alapon!), nem minden szándék nélküli. A gyarmatosítás során az angolok és franciák nem csak területek, hanem tudás birtokába is jutottak. Hatalmas információval rendelkeztek különböző népek vallásairól, tradícióiról, eposzairól. Ezeket az információkat nem csak magukévá tették, hanem manipulálták, egyes esetekben összemosták, zavart keltve a rajtuk kívül állókban. Így nem csoda, hogy még azok is náluk kutatják saját kultúrájukat, akik nem brit vagy francia föld szülöttei. Lilith csupán egy kiragadott példa volt a „keverés" projektre, amelynek célja annak bizonyítása volt, hogy az Iszlám, vagy inkább Mohamed (béke reá) „lemásolta" a korábbi kultúrák bizonyos fejezeteit, amelyek szerepet játszottak a Korán létrehozásában. A későbbiek során Amerika is beszállt az információk gyűjtésébe, manipulálásába. Nélkülük sosem jött volna létre az Al-Kaida és az ISIS Iszlám ellenes ideológiája.
Ha korábbi eseteket vizsgálunk, általában véve a kereszténység, ill. Amerikában elsősorban a protestantizmus védelmében is születtek Iszlám torzítások.

Az Iszlám Észak-Amerikában évszázadok óta létezik, ugyanis az Afrikában elfogott és rabszolgasorsba taszított emberek a vallásukat is magukkal hozták. Az 1700-as években a Korán (vagy Quran) angol fordítása valójában bestseller lett az angliai és amerikai gyarmatok protestánsai között. Az egyik olvasója Thomas Jefferson volt. Amikor Jefferson 1765-ben joghallgatóként megvásárolta Koránját, valószínűleg azért tette, mert érdekelte az Oszmán törvénykezés. Ez befolyásolhatta abban a szándékában, hogy a virginiai vallásszabadság-rendelet védelmezze az istentisztelet jogát „a zsidók, gójok, keresztények, mahometánok, hindook és minden más, e felekezetekhez nem tartozók számára", ahogy önéletrajzában írta. Jefferson Koránja egy 1734-es fordítás volt, George Sale nevű brit ügyvéd tollából. Ez volt a Korán első fordítása közvetlenül arabról angolra (a másik angol változat 1649-ben jelent meg, de azt franciából fordították) és ez maradt a Korán meghatározó angol fordítása az 1800-as évek végéig. Bevezetésében Sale azt írta, hogy a könyv célja a protestánsok segítése a Korán megértéséhez azért, hogy ellene érvelhessenek.
(https://www.history.com/news/thomas-jefferson-quran-rashida-tlaib-keith-ellison)

Ne feledjük, hogy az első magyar nyelvű Korán kiadások sem az Iszlám objektív megismertetését célozták. A Korán első teljes magyar nyelvű fordítását 1831-ben adták ki Kassán. Az 516 oldalas könyv – a mai olvasó számára szokatlanul hosszú – címe a következő volt: "Alkorán, *Mohammed Abdalla* fia hamis prófétának iszlámi hitvallása". Kiadóként *Buzitay-Szedlmajer Imre – Gedeon György* van megjelölve, és valamilyen európai nyelvű, feltehetően latin magyarázat alapján készült. Egy hosszú előszó vezeti be, amelynek fő célja az Iszlámmal való vita és annak kritizálása.
Tehát az Iszlám meghamisítása, torzítása egy nemzetközi szinten művelt iparág, hiszen ki szereti, ha lehull a lepel és eljön a tisztánlátás?

Térjünk vissza oda, amit mi, muszlimok eredetinek tartunk. A paradicsomi jelenet is áyákból, tehát Jelekből áll. A Jelek pedig egy metaforát formálnak meg.
Az „Éva" név (arabul: حواء ,Hawa) sosem nyilatkoztatik ki, nem jelenik meg a Koránban. Az Iszlámban a férfi felelős a háza népéért. Ebbe beleértődik a család biztonsága stb. Ezért, amikor Allah Ádámhoz

szól, akkor családját is megszólítja, amibe természetesen beleértendő felesége is. Mikor Allah (SWT) azt mondja, hogy Ádám vétkezett, ezzel természetesen azt is állítja, hogy felesége is vétkezett. Ádám azonban a feleségét is képviseli Allah (SWT) előtt.

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُواْ رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُم مِّن نَّفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالاً كَثِيرًا وَنِسَاء وَاتَّقُواْ اللّهَ الَّذِي تَسَاءلُونَ بِهِ وَالأَرْحَامَ إِنَّ اللّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا ﴿١﴾

Ó emberek! Őrizkedjetek Uratoktól, Aki megteremtett titeket az Egy Lélekből és megteremtette abból az ő párját, majd e kettőből szórta szét a sok férfit és nőt. Őrizkedjetek Allahtól, Kit kérdőre vontok (dolgaitokról) és a méhek gazdáitól. Mert bizony, Allah Felügyel rátok. (Korán 4:1)

Minden Ádámmal és Évával kezdődött, ahol Ádám embernek teremtetett. Éva pedig belőle hozatott elő. Mi mind az ő példájukat követjük. Mi is teremtmények vagyunk és feleségeink a mi részeink. Ez a házasság, ami alapja társadalmunknak és a jövő nemzedékének. Jogaink és kötelezettségeink Allahtól jönnek. Teremtményei vagyunk, az Ő akarata a szabvány és a mérték. Kötelességeink az Ő akaratának való megfelelésben válnak elviselhetővé, komfortossá. Köztünk, emberek között, az egymás iránti kötelességek és jogok Allah Törvényéből fakadnak és a Jog ilyen értelemben belénk oltott. A természetben az egyik legcsodálatosabb dolog a szexuális kapcsolat. A szabályokat nem követő, erejére büszke férfi hajlamos elfelejteni annak fontosságát, amit egy nő képvisel a férfi életében és a társadalmi kapcsolatokban, melyek emberi létünkből fakadnak. Édesanyánknak örök tisztelet jár azért, hogy nekünk életet adott. A feleség, akivel szülői közösségben élünk, ugyanezt a tiszteletet érdemli. A szexuális ösztön, ami fizikai életünket befolyásolja és érzelmi létünkre, természetünkre hatást gyakorol, nem félelmet, megvetést kell, hogy keltsen, hanem helyes mederben egy magasabb szintű örömet és megelégedettséget szolgál. Ezzel a bevezetővel térünk rá a nőre, árvákra és családra vonatkozó rendeletekre.
Az Iszlámban a házasság nem szentség, mint a Kereszténységben. Szerelem és más érzések nem írhatók be létesítményesített formákba. A férfi és nő közötti materiális kapcsolatot, azonban törvényesíteni és szabályozni szükséges, ezért a házasságot az Iszlám egy polgári szerződés formájában írja elő, ahol a férfi és nő jogait, kötelességeit a két család által megegyezett keretek között fektetik le.

Ugyanez a gondolat még itt: Korán 20:116-126

MEIZAN, AZAZ EVILÁGI ÉS TÚLVILÁGI MÉRLEG

A hitetlen és ateista nem jó szó arra, amit ki akarok fejezni, mert hiába találkoztam életem során mindkét típussal, nem egyértelmű, hogy mit gondolnak Túlvilág alatt. Hiába nem hiszik, vagy tagadják Isten létezését, mégis van köztük olyan, akinek valamiféle Túlvilág képe, még ha az nem is olyan, mint amiben egy hívő hisz. A Túlvilág és az ottani elbírálás minden individuum egyéni elképzelésében más, nem szavak által körülhatárolható fogalom, ezért csínján kell bánni a szavak használatával pro és kontra. Azért finomítom a fogalmazást ennyire, mert mára a szavak jelentéstartalma ritkán fedi le a valós tartalmat. Lehet, hogy egy magát hívőnek beállító valaki belül hitetlen, kétségekkel teli és egy ateista szavai hiába tagadják Istent, de belül egy másik kétség rejlik, melyben Isten léte lappang, emellett tettei kifejezetten Isten értékrendjén belül esnek.
A Túlvilági kép azonban lerántja a leplet. A Korán szavai felemlítik a mérleg szót, (Meizan, ميزان):

وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِن كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا وَكَفَى بِنَا حَاسِبِينَ ﴿٤٧﴾

Igazságosan állítjuk be a mérleget a Feltámadás Napjára. Ott nem tesznek a lélek kárára semmit, még ha az egy mustármagnál (sem több). Mi elhozzuk azt és Mi elegendőek vagyunk számvevőnek. (Korán 21:47)

Ezen az Áyán hajlamosak vagyunk gyorsan tovább haladni, ahogy az életen keresztül is sokszor figyelmetlenül rohanunk át. Pedig a Meizan nem egyszerű fogalom, az Iszlám filozófiában kötetek elemzik, ezért itt csak kivonatosan érzékeltetem a lényeget, a többit az olvasó fantáziájára bízom. A Meizan ugyanis nem csak mérleg, hanem az egyensúly igénye is.
A Túlvilági példánál maradva láthatjuk, hogy akinek nincs Túlvilágba vetett elképzelése, az ebben az életben akarja begyűjteni a gyönyöröket, „habzsolja az életet". Abban hisz, hogy élete végeztével nincs tovább. Ez az a jelenség, ahol megítélhetjük, hogy kinek van elszámolással egybekötött Túlvilág képe és kinek nincs. Ebben a tekintetben a hívők (legalábbis akik csak szóban vallják ezt magukról), szintén a hitetlenek táborát gazdagítják, hiszen szóban ugyan előadást is tartanak a Túlvilágról, ha kell, de ott legbelül nincs ebben erős meggyőződésük és ők is az életet habzsolják. A halál közeledtével éppúgy erőt vesz rajtuk az elmúlástól való félelem, mint egy hitetlenen, nem biztosak a folytatásban. Itt lép be a Meizan, a kiegyensúlyozottság.
A mindennapi életben is sokszor előjön a Meizan. Gondolom, mindenkivel előfordult, hogy elő akart adni egy mély gondolatot. Normális esetben egy mély gondolatot fel kell vezetni, kontextusba helyezni, majd rátérni. Majd az illető, akit beavatunk közbevág, belekérdez egy lényegtelen részletbe, szétzilálja a gondolat ívét, feldarabolja a mondanivalót és megsemmisül a lényeg. Belénk ragad a szó és kedvetlenül távozunk. Nem tudtuk kiadni magunkból a gondolatot és a társunk sem értett meg semmit, sőt félreértett. Ez a jelenség a „tadqiq" (تدقيق), azaz elveszés a részletekben, szőrszálhasogatás. Ekkor a részletek nagyítódnak fel, elvész a lényeg és felborul az egyensúly, a Meizan. Sokszor saját életünk is letér ívéről és apró-cseprő ügyek keserítik azt el.
Ennek fordítottja is igaz. Úgy adunk elő valamit, hogy sose térünk rá a lényegre és mondanivaló nélkül fejezzük be a gondolatot, azaz a gondolattalanságot. Nos, ezek az esetek világítják meg a

Meizan fontosságát. A Meizan életünk és halálunk kísérője. Életünknek, tetteinknek, mondatainknak, gondolatainknak egy ívet kell követni. Ez az ív jelenti a kiegyensúlyozottságot.

Visszatérek a Túlvilág képhez. Akinek ez nem csupán verbális kijelentés, hanem bizonyosság, annak súlypontjai az evilági életben máshol helyezkednek el, mint egy Túlvilágban nem hívő esetében. Sokkal kiegyensúlyozottabb, nyugodtabb, belső békéje kisugárzik környezetére. Nem törekszik arra, hogy minden áron boldoguljon, meggazdagodjon az evilágon, mert a gazdagság súlypontja is máshol helyezkedik el, mint a csak materiális létben élők.
Mondatai megértését sem erőlteti azokra, akiken látja, hogy teljesen fölösleges, hiszen fogalmi rendszereikben teljesen mást jelentenek szavaik és súlyozásuk is más.
Íme, ez hát a Meizán, így ennek ismeretében olvassuk Allah következő szavait:

وَالسَّمَاء رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ ﴿٧﴾

Az Égboltot magasba emelte és beállította az Egyensúlyt (Igazságot), (Korán 55:7)

Az „Igazság Egyensúlya”, vagy mérlege ebben a versben kapcsolódik a következő két vers egyensúlyaihoz, igazságaihoz. Ember nem hághat át határokat, az egyensúlyt megtartva, az arany középutat kell választania. Az egyensúly, vagy mérleg, azonban három vonatkozásban az Éghez kapcsolódik: 1. Az Igazság Égi erény. 2. Az Ég és az abban mozgó minden szereplő egy matematikai egyensúlynak fenntartói, annak alárendeltjei. 3. A Mérleg csillagkép az állatövi, zodiákus év közepére esik.

أَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ ﴿٨﴾

Hogy ti ne borítsátok föl az egyensúlyt. (Korán 55:8)

وَأَقِيمُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيزَانَ ﴿٩﴾

Mérjétek ki a súlyt méltányosan és ne rövidítsétek meg a mértéket. (Korán 55:9)

Szó szerint és átvitt értelemben egyaránt. Az embernek hűnek kell lennie napi dolgaiban a mértékekhez, amibe beletartozik a fizikai mértékek betartása, súlyok, hosszok, egyebek, ha kereskedelemről van szó, de a mérték át kell, hogy hassa magasabb viselkedési formáit, emberekkel való kapcsolatát, beszédét és mindezt Allah törvényeinek való megfeleléssel kell párosítania.

MENNYORSZÁG ÉS POKOL

Mi, Muszlimok (de gondolom mások is), hiszünk a mennyországban és a pokolban. A Koránban nincs arra utalás, hogy fizikailag ezek hol vannak. Szavak hangzanak el a mennyország jelölésére, mint Dzsenna (kert), Édenkert, mely alatt folyók futnak, Firdausz (mennyország irodalmi kifejezése a paradicsom felső szintjéről). Olvashatunk Égről (firmament), Egekről (celestial sphere), hetedik mennyországról. Továbbá rengeteg szimbólum gazdagítja képzeletünket, mint Örökkévalóság otthona (dar al-Khuld), Létezés otthona (dara al-Muqama) és ezer más.
Hasonlóképpen a pokolra is több kifejezést említ a Korán, így a Dzsahannam és a Nar, ami tüzet jelent.
Pontos leírást kapunk, hogy mi várható e két helyen, de arra vonatkozó meghagyás, hogy fizikailag hol helyezkednek el, a Koránban nem található. Hadíszok ugyan tesznek erre utalást, de ezek többsége gyenge hivatkozási lánccal rendelkezik és minőségük a Koránnal összevetve elég meseszerű. Bár igaz, hogy 1400 évvel ezelőtt (de talán ma is), az emberek a meséket jobban kajolták, mint a Szent szövegeket. Íme az Ég szimbolikája a Koránban:

وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاء الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِّلشَّيَاطِينِ وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ السَّعِيرِ ﴿٥﴾

Feldíszítettük az Evilág Egét lámpásokkal, megtettük azokat hajító kőnek a Sátánok ellen és előkészítettük számukra a perzselés kínjait. (Korán 67:5)

Lépjünk tovább. Az alábbiakban lássuk a Big Bang, azaz Ősrobbanás elméletet a Koránból és annak azonnali összekapcsolását az élet alapjával, a vízzel:

أَوَلَمْ يَرَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاء كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٠﴾

Vagy nem látják-e azok, kik tagadnak, hogy az Egek és a Föld egy pontba voltak sűrítve, majd Mi vetettük azokat szét? Megtettünk a vízből minden dolgot élővé, hát mégsem hisznek? (Korán 21:30)

Két állítás hangzik el és mindkettőt igazolják a modern tudományok. Egy írástudatlan Próféta nem találhatta ki egyiket sem. 1. Ősrobbanás elmélet az Univerzum keletkezéséről. Lásd a függeléket a Szúra után. 2. Víz az élet alapja, víz nélkül nincs élet. Ma ez egy természetes állítás, de 1400, de még 100 évvel ezelőtt sem volt az.

Az ember hátán feláll a szőr! Ez egy 1400 évvel ezelőtt kezünkbe adott gondolat, amit csak a 20. század igazolt tudományosan. Ráadásul Allah ezt a gondolatot egy írástudatlan próféta (béke reá) szájába adta!
Most igazítsuk ki a szálakat. Az Univerzum anyagi létére, annak keletkezésére megadja a Korán a választ. A Menny és Pokol kérdését nyitva hagyja, mert az szimbolika. Mi, egyszerű halandók ebbe nem nyugszunk bele és ha mennyországról beszélünk, az égre vetjük tekintetünket, holott lehet, hogy egy baromságot követünk el. Hiszen a föld forog és a mennyország ebben a tekintetben minden

másodpercben máshol van. Lehet, hogy éppen a föld másik oldalán és mi éppen a pokol felé vetjük sóvárgó tekintetünket. Ezért fizikailag értelmezni a szimbolikát, igen nagy hülyeség.
A másik szempont az ember maga. Ha már minden áron erőltetem a fizikai tér keresését, miért akarok elmenni a földről mennyországot keresni, amikor lehet, hogy a föld az, ahol ezt létre kellene hozni? Hát nem a földön van az élet számára ideális körülmény? Ha fellőnének egy rakétával az űrbe, hogy válasszak egy bolygót, ahol csodálatosan élhetnék, akkor többmillió élettelen és élhetetlen planéta után nem a föld mutatná annak jeleit az űrből, hogy itt kell leszállni és élni? Inkább a földre kellene jobban vigyázni, hogy létrejöhessen az az „édeni" állapot, ami ember nélkül magától is beáll. Ebből az következik, hogy az emberben van a hiba, aki az édenből poklot állít elő. Nem az Ádám-Éva jelent ismétlődik meg napi szinten? Ez viszont szimbolika és nem köthető anyagi valósághoz.
A harmadik szempont, ami fenti áyából levezethető, az univerzum létrejötte mellett az, hogy az élet alapja a víz. Ezt itt most hosszasan taglalhatnánk, de csak egy gondolatot említek. Az univerzumba való beépülésünket. Ugyanis nem vagyunk függetlenek a környező hatásoktól. Íme, itt van egy testében 70% vizet tartalmazó lény, aki felülírja magát a teremtésen és még azok is fizikai bizonyságokra vágynak, akik e nagyképű lények közül istenfélőnek vallják magukat. Ha egy kis planéta, a hold képes az óceán több millió tonna vizét megemelni, majd elengedni akkor, hogy ne lenne képes ugyanezt a hatást megtenni egy lényben, aki testének kétharmadát víz teszi ki? Ugyan, hogy ne lenne hatása a környezetünknek ránk? A környezetről beszélek, amit tönkreteszünk! Ne az ég felé emeld a kezed, hanem tekints körbe, mit tettél, ha minden áron fizikai teret választasz magadnak.
Végül jussunk el a fizikailag nem meghatározható mennyországhoz és pokolhoz. Az ókor és középkor emberének minden bizonnyal olyan magyarázatra volt szüksége, ami a mesék világából, melyekhez szokott, elérhetővé vált egy Túlvilági leírás. De egy olyan világban, ami információinak többségét a digitális térből szedi össze és virtualitásban él, ezek a mesék nem eladhatók. Eljött a szimbolikák értésének ideje, melyek, ha mesefigurákhoz, fizikai terekhez kötődnek, elvesztik valós értelmüket. Ha egyház, vagy bármilyen más vallási szervezet továbbra is ragaszkodik a meseszerű magyarázatokhoz, akkor hamarosan elvész a történelem klotyójában.
Ha nem szimbolikának fogom fel a Mennyország és Pokol fogalmát, akkor a logika szembe fordít minket saját hirdetéseinktől. Egy ember számára az égés fájdalma borzalmas, ezért a pokol az égéssel szemlélteti annak szörnyűségét. De nem tudhatjuk, hogy valójában mi lesz az a konkrét büntetés, amit ott a bűnös elnyer. Nem jött vissza onnan senki, hogy beszámoljon. Egy biztos, hogy ezt a régmúlt emberének az égéssel lehetett érzékelhetővé tenni. A mennyországi élvezeteket és gyönyöröket bemutató leírása szintén szimbolika. Ha szó szerint veszem, csapdába kerülök! Ha a testem meghal és csak a lelkem kerül oda, akkor mi hasznát veszem a Huriknak (mennyei szüzeknek), bornak, árnyaknak? Ezek mind a testnek szóló üzenetek! A letűnt korok emberének szólnak, akik csak így értették meg, hogy milyen jutalom várja őket.

Mi van, ha a mennyország és pokol itt van velünk? Vagy éppen bennünk van? Mi vagyunk saját sátánunk és angyalunk? Ha a Szent szöveg értelmét fizikai terekre szűkítjük és nem bontjuk le annak gondolatokat gúzsba kötő határait, akkor beszorulunk egy mesevilágba, amiből nem tudunk kijönni. Vegyük észre, hogy a Korán verseit arabul nem verseknek hívják! A Korán áyákból áll! Az áya pedig Jel, Szimbólum! Ne verset olvass tehát, hanem vonatkoztass el, mert az absztrakció közelebb visz a valósághoz!

Mellékelt képen:
Perzsa miniatűr, amely a paradicsomot ábrázolja a Mohammed (béke reá) történetéből, Bibliothèque nationale de France, Párizs.

MOHAMED (BÉKE REÁ) LESZÁRMAZÁSA ÉS A PRÓFÉTÁK SORA

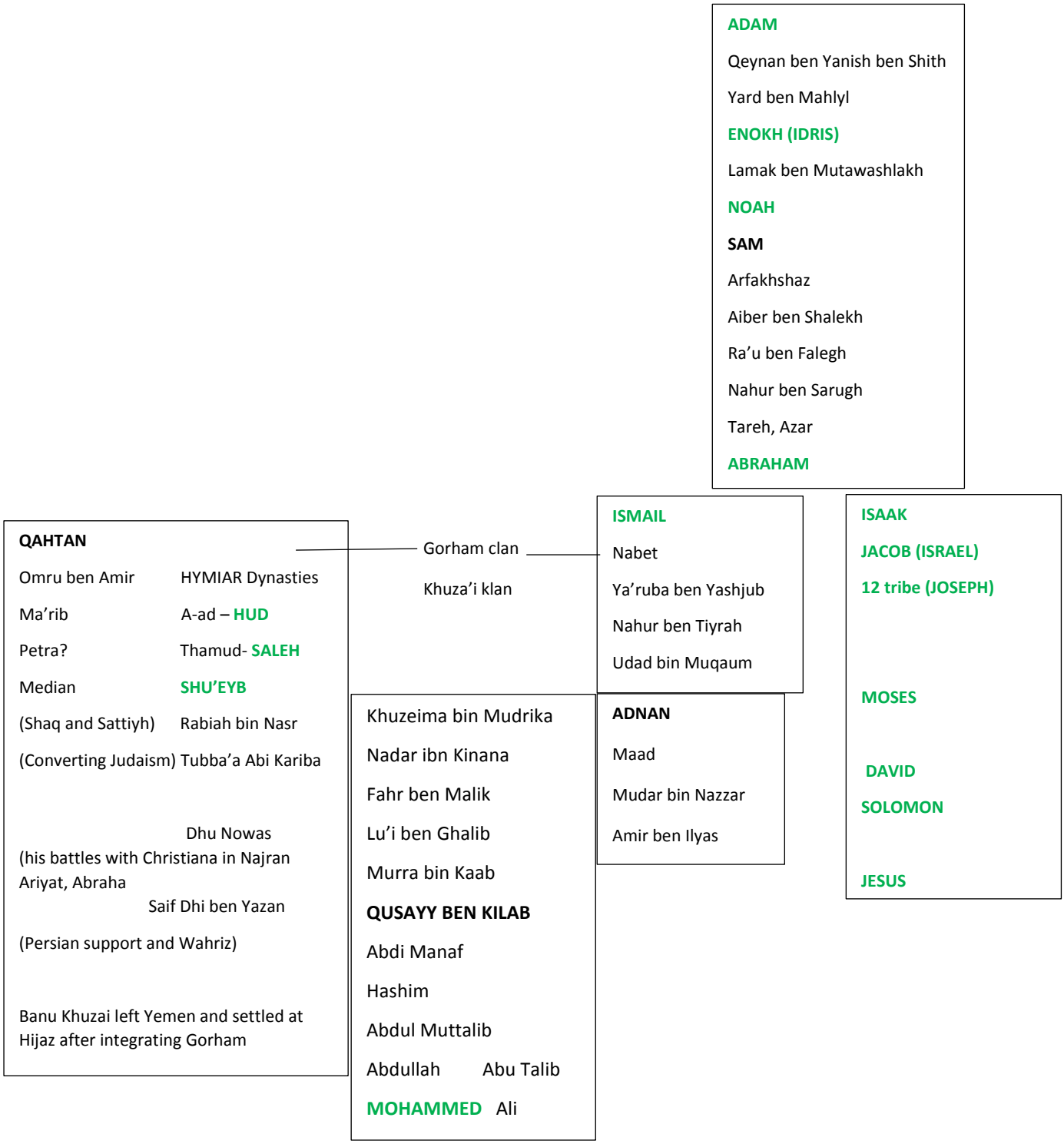

A fenti ábrát Ibn Khaldun (1332-1406) munkája alapján állítottam össze. Az egy mátrixba tartozó nevek egyenesági leszármazást követnek. A mátrixok között házasságok, rokonsági kapcsolatok jöttek létre. Ebből a háttérből jól látszik Mohamed próféta (béke reá) leszármazása, aki éppúgy Ábrahám sarja, mint Izsák leszármazottjai. A zölddel jelzett nevek muszlim prófétákként szerepelnek a Koránban.

NEM LÁTNI KELL, HOGY HIGGY, HANEM HINNI KELL, HOGY LÁSS

Ha szorongsz, depresszióban szenvedsz, sokszor az egóddal van baj. Túlságosan betolod az egódat az eseményekbe. Az ego sérülékeny és ha megsérül, tönkretesz. Távolodj el magadtól, az egódtól és rendbe jössz. Ha keseregsz, magad miatt keseregsz, ha gyászolsz, magad miatt gyászolsz, ha pánikolsz, magad miatt teszed. Ha egód nem tenne beléd önös hajlamokat, melyekkel magadat sajnálod, könnyebben viselnéd el a nehezebb időszakokat.
Egész életedben magadból akarsz hőst csinálni, magadnak akarsz emlékművet állítani, arra törekedsz, hogy téged emlegessenek, idézzenek. Olyan szófordulatokat használsz, hogy: erre én azt szoktam mondani, hogy… az semmi, velem pedig az történt, hogy… Ki a fasz vagy te? Kurvára nem érdekel senkit, hogy erre, meg arra mit mondasz és mit gondolsz! Hidd el, ha így harsogsz egész életedben, majd meghalsz, alig várják, hogy kivigyenek a temetőbe és a kutya meg nem fogja látogatni a sírodat. Esetleg halottak napján, a látszat kedvéért. De örülnek, hogy megszabadultak egy ego által felfuvalkodott valakitől. A csönddel és távolsággal jobban jártál volna.

Nem csak az ego távoltartása, de az események felülről való szemlélete is könnyít. Mert sokszor belelovalljuk magunkat a részletekbe és behúzzuk magunkat a mocsárba. Pedig fordítva kellene. A mocsárból ki kel jönni és nem belesüppedni. Egy bokszmeccs távolról szemlélve élvezetes, de a ringben átélve szenvedés és sok pofonnal jár. Te pedig a ringből akarod látni.
A távolság jelentősége a szavak esetében is jelen van. Vedd észre, hogy azok szava, akikkel napi kapcsolatban vagy, elsuhan füled mellett. De ha meghaltak, távol kerültek tőled, akkor kezded felfogni egyes kijelentéseik mélységét. Egy halott szava felerősödik, a vele még életében eltöltött órák megszépülnek, élménnyé válnak. Mi ennek a titka? Az, hogy a halott szavait már nem érzékszerveinkkel halljuk, hanem belülről jönnek. Itt a titok.
Minden, amit érzékszerveink juttatnak belénk, az egót táplálják. A távolsággal pedig az érzékszervek szerepe lecsökken, rosszabbul látunk, hallunk és egyre inkább a bennünk felhalmozódott tudás, tudatosság, meggondoltság szűri ki azt, ami kell és ami eldobandó. Vigyázz tehát! Az érzékszervek becsapnak, ha nem a helyén kezeled azokat! Egódat hizlaljak, ami egy határon túl depresszióba taszít. Nem látni kell, hogy higgy, hanem hinni kell, hogy láss.

Itt érünk el a felszín (Ahl al-Zahir) és a belső tartalom (Ahl al-Batin) kérdéséig. Ezen a ponton válik el a világ szemléletének kérdése is. Egy világi tudós tudomány alatt azt érti, hogy mit fejt meg a Láthatatlanból (A'alem al-Gheib) és teszi azt át a Látható tartományba (A'alem al-Shihada). Tehát, hogy tesz minél több Jelet érzékszerveinkkel felfoghatóvá. Egy hittudós számára pedig az a tudomány, hogy a Látható és Láthatatlan Világ Jeleiben mi az Üzenet az ember számára? Nem az érzékszervek, hanem a szív, tudatosság betáplálása a cél. Ez a kétféle tudományos megközelítés többször találkozik, de van, hogy nem. A világi tudomány felfogásban gyakran válik az ember „Istenné", azaz felfedezései dimenzióvesztéssel járnak. Azt képzeli, hogy tudásával kiemelkedik a többi teremtmény közül és átírhatja a teremtést. A tudomány hit alapú megközelítése pedig nem a teremtés felülírására, hanem az abba való beilleszkedésre buzdít.
A valósságban azonban mindkét út kizárólagos követése zsákutca. Felszín nem létezhet tartalom nélkül és fordítva. A kettő kombinációja, tehát a felfedezés és az üzenetek megfejtése kiegészítik egymást. De ezek egyike sem mehet egónk minden határon túli növekedéséhez.

Iszlám irányzatokon belül is jelentkezik (többek közt) két iskola, a Zahir, azaz nyilvános, mindenki által hozzáférhető, illetve a Batin, azaz a belső, rejtett, modern szemlélettel ezoterikus tanok. Ezek

elemzése messze vezet, mert eltéríti a figyelmet a Korán belső értésétől és az ahhoz való hozzásegítéstől. Ugyanis a Zahir irányzat megkeményedése ortodoxiához, a Batin pedig titokban űzött praktikákhoz vezethet, ami egy „tanító” megérzésein alapul és messze visz az Iszlám valódi lényegétől.
Az általános tanításhoz úgy jutunk legközelebb, ha nem mélyedünk el iskolák síkjában és megmaradunk a Korán terében. Az iskolák esetében sík, a Koránéban tér kifejezést használtam. Ennek oka, hogy az iskolák ember irányítása alatt dimenziót vesztenek abból, ami térben érthető. Sík felfogásába helyezni egy térbeli világot tévedés.
A tér pedig Benned van! Ez nem ugyanaz a tér, ami a többi ember tere. Te más vagy. Másra van képességed, tehetséged, értésed. Ha ez a tér bekerül egy mecsetbe, templomba, ahol nem hitet, hanem vallást tanítanak, ami a hit ember általi privatizációját jelenti, akkor a te teredből is egy szürke sík válik. Innen zombivá válsz és követsz egy csordát.
Allah nem erre tanít. Allah megtanít bánni az egóddal, egyensúlyba helyez a világgal és ez teljesen egyedi. A Te egyensúlyodat csak Te tudod beállítani! Ahhoz, hogy ezt megtedd, rá kell bíznod magad arra a Teremtőre, Akinek művében, a teremtésben felfedezheted a magadra szabható egyensúlyokat. Ehhez el kell távolodnod az ember művi világától, ami érzékszerveidet uralja.

هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٣﴾

Ő az Első, a Végső, a Külszín, a Belbecs és Ő a Mindentudó. (Korán 57:3)

PRÓFÉTA (BÉKE REÁ) BÚCSÚBESZÉDE

Ez a szónoklat a Hidzsra tizedik évének (i.sz. 633) Dhul-Hidzsa hava kilencedik napján hangzott el Mekkában, az Arafat hegyének Uranah völgyében. Más néven Búcsú zarándoklat néven is ismert. Allah dicsőítése és köszöntése után a próféta (béke legyen vele) így szólt:

„Ó, emberek! Hallgassatok meg, mert nem tudom, hogy ez évet követően ismét köztetek vagyok-e. Ezért figyelmesen hallgassátok, amit mondok és adjátok tovább ezeket a szavakat azoknak, akik ma nem voltak jelen.
„Ó, emberek! Amint e hónap, a mai nap és e város sérthetetlen (szent), úgy minden muszlim élete, vagyona is sérthetetlen (szent) letétként tekintendő. Adjátok vissza a rátok bízott javakat jogszerű tulajdonosaiknak. Ne bántalmazzatok senkit, hogy senki ne bántalmazzon titeket. Ne felejtsétek, hogy bizony találkozótok lesz Uratokkal és bizony számot kell adnotok tetteitekről.
Allah megtiltotta az uzsorát, ezért a továbbiakban minden kamatkötelezettségnek vége szakad. A tőkerész azonban a tiétek. Semmiféle egyenlőtlenséget ne rójatok másokra és azt magatok se szenvedjétek el. Allah elrendelte, hogy véget kell vetni az uzsorának és minden uzsora, ami Abbasz Ibn Al-Muttalib nagybátyám (házából ered), ezennel vége szakad."
„Az Iszlám előtti időkben elkövetett gyilkosságokból eredő minden jogkövetelésnek vége szakad, elsőként az, ami Rabia ibn al-Harithiah ibn Abd-al-Muttalib meggyilkolásából ered."
„Ó emberek! A hitetlenek belemerülnek a naptár meghamisításába azért, hogy megengedhetővé tegyék azt, amit Allah tiltott és megtiltsák azt, amit Allah megengedhetővé tett. Allahnál a hónapok száma tizenkettő. Négy szent (hónap) van, melyek közül (három) egymást követi és egy magában áll Dzsumada és Shaban hónapok között.
Óvakodjatok a Sátántól, hitetek biztonsága érdekében. Az már elvesztette minden reményét arra, hogy nagy dolgokban eltévelyítsen titeket, ezért vigyázzatok, nehogy kis dolgokban kövessétek őt."

„Ó emberek, igaz, hogy vannak bizonyos jogaitok nőiteket illetően, de nekik is vannak jogaik veletek szemben. Ne feledjétek, hogy Allah bizalma által és az Ő engedélyével vettétek feleségül őket. Ha ők eleget tesznek jogaitoknak, akkor ti is tartoztok nekik jogukkal arra, hogy tisztesen ellássátok őket táplálékkal és öltözékkel. Bánjatok jól nőitekkel, legyetek velük szemben kedvesek, mivel ők a ti társaitok és elkötelezett segítőitek. Jogotokban áll, hogy senki olyannal ne barátkozzanak, akit nem hagytok jóvá és soha nem követhetnek erkölcstelenséget."

„Ó emberek! Hallgassatok figyelmesen! Szolgáljátok Allahot, imádkozzatok ötször egy nap, tartsátok meg a böjtöt Ramadán hónap alatt és adjatok Zakat-ot vagyonotokból. Aki megengedheti magának, végezze el a zarándoklatot (Hadzs)."
„Az egész emberiség Ádámtól és Évától származik. Az araboknak nincs előjoguk a nem arabokkal szemben és a nem araboknak sincs előjoguk az arabokkal szemben. A fehéreknek nincs előjoguk a feketékkel szemben és a feketéknek sincs előjoguk nincs a fehérekkel szemben, kivéve a jámbor és a jó cselekedet által (melyek az egyedüli értékmérők). Tudjátok meg, hogy minden muszlim testvére minden muszlimnak és a muszlimok ezáltal egy testvériséget alkotnak. Egy muszlim számára semmi nem lehet törvényes abból, ami egy másik muszlimhoz tartozik, kivéve, ha azt szabadon és önként adta át."
„Tehát, ne kövessetek el magatokkal szemben igazságtalanságot. Ne feledjétek, hogy egy nap találkozótok lesz Allahhal és választ kell adnotok a tetteitekre. Vigyázzatok, ne térjetek le az igazság útjáról, miután eltávoztam."

„Ó emberek! Semmilyen próféta vagy apostol nem jön utánam és nem születik új hit. Érveljetek ezért ó, emberek, helytállóan! Értsétek meg a szavakat, miket átadok nektek. Két dolgot hagyok hátra a Koránt és a Szunnát. Ha ezeket követitek, soha nem fogtok eltévelyedni."
„Akik hallanak, átadják szavaimat másoknak, akik ismét tovább adják azokat. Lehet, hogy akik utoljára hallják szavaimat jobban megértik azokat, mint azok, akik közvetlenül engem hallanak. Ó, Allah, légy tanúja annak, hogy továbbítottam Üzenetedet néped felé."

E szónoklat részeként a próféta elmondta az embereknek Allah kinyilatkoztatását, amelyet éppen ez alkalommal kapott és ami lezárta a Koránt. Ez volt az utolsó vers, ami kinyilatkoztatott:

الْيَوْمَ يَئِسَ الَّذِينَ كَفَرُواْ مِن دِينِكُمْ فَلاَ تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِ الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الإِسْلاَمَ دِينًا...﴿٣﴾

…Ezen a napon bevégeztem számotokra a hitvallást, beteljesítettem rajtatok kegyemet és megelégedéssel vettem az Iszlámot tőletek hitvallásként... (Korán 5:3)

A prédikációt a nagy hangerővel megáldott Rabiah, Safwan testvére (Allah legyen vele megelégedve), a próféta kérésére mondatról mondatra szöveghűen elismételte a tízezres tömegnek, akik ebből az alkalomból gyűltek össze. Az szónoklat végén a próféta ezt kérdezte: „Ó, emberek, átadtam-e nektek hűen az üzenetet?" A tömeg helyeslő morajlásban tört ki: „Ó Allahra, igen!" Zarándokok ezreiből e szavak morajlottak fel: „Allahra, igen!" - Dördült fel mennydörgésként az egész völgyben.
A próféta magasba emelte mutatóujját és így szólt: „Ó, Allah! Légy tanúm, hogy az üzenetedet továbbítottam az embereknek."

RACIONÁLIS ÉS IRRACIONÁLIS VILÁG

A Korán értelmezésében két világ létezik, de inkább két „világcsoport”, a láthatatlan, ’Alem al-Gheib (عالم الغيب), fel nem fedezett világ, melyet titkok öveznek és a látható, ’Alem al-Shihada (عالم الشهادة), melyet az emberi agy befogni képes. Ebben a felfogásban a világ szó mindig többesszámban szerepel, így Allah (SWT) nem a világ, hanem a Világok Ura. Ura annak, ami Látható és annak, ami Láthatatlan. Ez a mai ember számára a racionális és az irracionális teret jelenti. Azt, amit emberi aggyal fel lehet fogni és azt, amit nem.
Fejlett civilizációnk egyik gyenge pontja a sok közül az, hogy mindent meg akar magyarázni. Rosszul fogalmaztam. Addig nem baj, hogy meg akar magyarázni mindent. Az a baj, hogy olyan dolgokat is meg akar magyarázni, melyekhez még nincs agya, azaz még nem áll készen! Kis agykapacitásába szorítja be az ismeretlen, irracionális világ dolgait, mi által egy zagyva, kusza valóságot fest arról, amit nem ismer, nem ismerhet. Saját apró kis racionális agykapacitásának, azaz racionális világának kereteit erőlteti rá az irracionális világra, saját törvényeinek szabályszerűségével képzeli annak működését, így az elfogadhatatlanná, nevetségessé válik számára, ezért végül egyszerűbb, ha nem létezőnek tekinti. Ezt a gondolkodási sablont aztán minden területre alkalmazza, így a jogban is. Szubjektív törvényeket hoz és e kreált jogszabályokba próbálja beletuszkolni a valóság sokkal nagyobb dimenziójának eseményeit. Az eredmény legjobb esetben is nevetséges.
Amint a fizikai tér is tágul, megismeréssel az ismeretlen világ is tágul. Aki valóban felfedez, nem azt fedezi fel, hogy fogy a felfedezetlen terület, hanem ellenkezőleg, egyre több lesz.

Feltételezésekben hinni is más és bizonyságokban hinni is más. Majd a feltételezésekre utólag bizonyságot gyártani „tudomány” címszó alatt, ez valójában az, amit a ma embere tesz. Tudatunk még nem jutott túl az inkvizíciók korszakán. Ugyanabban a megrögzött kishitűségben élünk, ahol magunkon belül eretneknek tituláljuk azt, amit nem értünk, amire nincs agyunk. Képtelenek vagyunk széttárni karunkat és azt mondani, hogy itt a határ, innen Isten az úr, kérjük Őt, hogy nyissa meg a megismerés útját, oszlassa el a homályt, vonja félre a leplet az ismeretlen egy részletéről.

A hit történelmében Salamonnak (Szulejmán) adatott meg az, hogy a lepel egy darabja lehullt. Ő két dolgot kért Allahtól: bölcsességet és természetfeletti hatalmat. De belegondolva kérésébe azzal folytatta, hogy halálával ez a bölcsesség és hatalom ne szálljon másra! Ő Urának alázatos szolgája volt, tehát muszlim. Tudta, hogy ha más kezébe is ilyen hatalom kerül, az vissza fog élni vele.

وَلَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمَانَ وَأَلْقَيْنَا عَلَى كُرْسِيِّهِ جَسَدًا ثُمَّ أَنَابَ ﴿٣٤﴾

Próbára tettük Salamont. Egy élettelen testet vetettünk trónjára, majd ő (Hozzánk) fordult. (Korán 38:34)

Az élettelen testet a trónján különbözőféleképpen értelmezik a kommentátorok. Ami a legjobban idevág, az ő földi hatalma, ami roppant nagy, de élettelen test volt mindaddig, míg Allah éltre nem keltette saját lelkével. Salamon teljes odaadással fordult Allahhoz és teljes hatalmát szolgálatába ajánlotta. Mindent elkövetett a bálványimádás gyökeres kiirtására. Salamon a Jeruzsálemi Templomot az Egy Igaz Isten imádatára emelte.

قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ لِي مُلْكًا لَّا يَنبَغِي لِأَحَدٍ مِّنْ بَعْدِي إِنَّكَ أَنتَ الْوَهَّابُ ﴿٣٥﴾

Mondta: Uram! Bocsájts meg nekem és ajándékozz meg egy olyan királysággal, mi senkire nem illik utánam. Mert bizony, Te vagy az Adakozó.

Egy olyan hatalmat két Urától, melyet nem használ érdemtelenül, de más utána biztos érdemtelenül használna, ezért azokra utána már ne legyen jó. Ilyen a természetfeletti erők feletti hatalom.

Allah olyan halatommal és kiváltsággal ruházta fel Salamont, melyet számba venni képtelenség lenne. Szabadon dönthetett, hogy ezt továbbadja, vagy visszatartja másoktól. Egy más ember számára hatalmas kísértést jelenthetett volna. Salamon Próféta volt, aki megállta, hogy nem él vissza természetfeletti hatalmával, de ezt már nem merte felelősséggel másra átruházni. Halála után földi királysága darabokra hullott, de neve örökre fennmaradt. Ami ennél is több, egy helyet kapott Allah közelében az idők végezetéig.

Salamonnal volt egy harmadik kérése is. Ez arról szólt, ha Allah hatalmából megépül a Templom (i.e. 960) és abba egy hívő őszintén imádkozik, ez annyira tisztítsa meg, mintha ma szülte volna őt az anyja. Nos, ez az idő nem jött még el. Nem csak azért, mert az ő templomát kétszer is földig rombolták (Nebukadnezár i.e. 587, Titusz i.sz. 70), hanem talán még nem született meg az a hívő, akinek erre igénye lenne.

ÜNNEPLÉS NEM MUSZLIM ÜNNEPEKEN, RÉSZVÉTEL PARTIKON

Az Iszlám fennmaradásában jelentős szerepet játszott a nyitottság. Furcsa ezt ma mondani, amikor ezzel ellentétes tendenciák kaptak lábra. Igen, a nyitottság, mellyel más vallásokra tekintett. A kalifátusok nem néztek ellenségesen az Iszlámon kívüli felfogásokra. Csak ma vetődnek fel kérdésként a karácsony, szilveszter, húsvét, purim, Hannuka ünnepek, vajon együtt lehet-e ezeket ünnepelni keresztényekkel, zsidókkal, vagy nem? A történelemben a pogánysághoz, bálványimádáshoz kötődő megemlékezéseket kivéve, a muszlim lakósság együtt ünnepelte más népek ünnepeit. Különösem így volt ez abban az esetben, ha az Iszlámban is prófétaként, apostolként számon tartott szentek megemlékezéseiről volt szó. Erről álljon itt ez a hadith:

حَدَّثَنَا أَبُو مَعْمَرٍ، حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَارِثِ، حَدَّثَنَا أَيُّوبُ، حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ ـ رضى الله عنهما ـ قَالَ قَدِمَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم الْمَدِينَةَ، فَرَأَى الْيَهُودَ تَصُومُ يَوْمَ عَاشُورَاءَ، فَقَالَ " مَا هَذَا ". قَالُوا هَذَا يَوْمٌ صَالِحٌ، هَذَا يَوْمٌ نَجَّى اللَّهُ بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنْ عَدُوِّهِمْ، فَصَامَهُ مُوسَى. قَالَ " فَأَنَا أَحَقُّ بِمُوسَى مِنْكُمْ ". فَصَامَهُ وَأَمَرَ بِصِيَامِهِ

Ibn Abbasz tudósítása:
A próféta (béke reá) Medinába érkezett, és látta, hogy a zsidók böjtölnek Ashura napján. Majd megkérdezte őket erről. Így feleltek: „"Ez egy kiváló nap, a nap, amikor Allah megmentette Izrael fiait az ellenségeiktől. Így hát Mózes böjtölt ezen a napon." Erre a próféta (béke reá): „Mi érdemesebbek vagyunk Mózesre, mint ti." Így a próféta megtartotta aznap a böjtöt és elrendelte (a muszlimoknak) a böjtöt (ezen a napon).

Forrás: Szahih Bukhari 2004.

Zsidó forrásból is utánanéztem, hogy tudják ők ugyanezt. Íme a zsidó enciklopédia:
A mohamedánok között a Muharram hónap tizedik napján megtartott böjti nap, a Tishri tizedikén megünnepelt zsidó engesztelési napból származik (Lev. 16:29): „Ez örök törvény számotokra. A hetedik hónapban, a hónap tizedik napján böjtöljetek, s ne végezzetek semmiféle szolgai munkát, sem a közületek valók, sem a köztetek élő idegenek”.
A név a héber szó arámi formája. Ashor (a tizedik), az Engesztelés Napjának liturgikus költeményében található. http://www.jewishencyclopedia.com/articles/2007-ashura
Arabul is a tizediket jelent.

Ma ott tartunk, hogy sejkjeink a Top 10-es listáról születésnapok megünnepléséről beszélik le fiataljainkat. Ilyenkor a fejemhez kapok, mert nem értem a logikát. Mi ebben a tilos? Az Iszlám fennmaradását nagymértékben elősegítette a másokkal fenntartott jó viszony. Ha ezek a szokások, ünnepek, partik segítik egy közösségben erősíteni az összetartozást, akkor mi ebben a rossz? Vegyük végre felnőttszámba gyermekeinket, fiataljainkat, sőt, magunkat, bízzunk bennük, hogy nem isznak, tartják az Iszlám előírásait és ezzel együtt építő tagjai egy társadalomnak, ami nem muszlim, de mégis együttélésre kényszerülünk benne. A szegregáció egyenlő gyűlölettel és gyűlölet egyenlő konfrontációval. Nem ezt hirdeti az Iszlám.

VAN ISTEN, VAGY NINCS ISTEN?

„Látva a kozmoszban zajló harmóniát, amelyet korlátozott emberi elmémmel felismerhetek, még vannak olyan emberek, akik azt mondják, hogy nincs Isten. De, ami igazán mérgessé tesz az az, hogy idéznek engem az ilyen nézetek támogatására." Albert Einstein

Az emberek többségére az jellemző, hogy sosem a lényegről beszélnek. Az emberi gondolkodás hülyeségeken, kicsinyes dolgokon akad meg és tovább siklik fontos kérdéseken.
Miért vitatkozunk évezredek óta azon, hogy van Isten, vagy nincs? Akár van, akár nincs, az Univerzum ugyanolyan törvény szerint halad tovább és mi pont azt az egy törvényt nem követjük. A másik logikátlan dolog azt állítani, hogy egy ateista Istentelen és egy hívő pedig nem Istentagadó. Bizonyítom.
Ha azt állítjuk, hogy az ember tudattal rendelkezik, akkor az létezik, amit a tudat befogad. Ha egy ateista Istent egyáltalán megemlíti, akkor tudja miről beszél, tehát van Isten tudata. Egy hívő pedig pont fordítva. Amint kimondja Isten nevét, határt von köré, saját korlátok közt működő agyának korlátait és ezzel tagadja az Ő Mindenhatóságát.
Nos, láthatjuk, hogy vitánk mezsgyéje nagyon szűk. Egymás közt lefolytatott adok-kapok játékunk nevetségesen kicsinyes. Nekünk van egy Istentől kapott szabályozásunk, amit emberi szintre butítunk magyarázatainkkal, nekik pedig emberi „butított" szabályozásuk van, amit folyamatosan tökéletesítenek. Sosem találkozunk középen? Vagy elhaladunk egymás mellett?
Mindeközben millióknak kell meghalniuk a szabályozások eltérő értelmezése okán. Valamit nagyon nem jól csinálunk.

Az említett szűk mezsgyében könyvtárakat töltünk meg értelmező tartalommal, de elfelejtünk boldognak lenni, szeretni. Tán erre is szabályozást kellene létrehozni?
Házikedvencet veszünk, mert tőle kapjuk meg azt a szeretetet, amit ember már nem képes adni. Pedig a házikedvenc nem könyvből tanulta, hogy mit kell adnia. Istentudata sincs. Egyszerűen egy Istentudat nélküli Muszlim. Igen az, hiszen az valóban azon a pályán él, kötődik hűséggel gazdájához, amit Allah elrendelt számára. Eszébe nem jut lázadni, több bért kérni. Mégis, eljutottunk oda, hogy sokszor többet ad, mint egy tudattal rendelkező ember. Számít akkor, hogy ebben a tudatban ott szerepel Isten, vagy nem?
A tudatom az enyém. Úgy állítom be magam számára, ahogy életem, boldogulásom számára a legjobb. Ezt ne magyarázza meg nekem más. Hitem szerint ezt a szabadságot adta nekem Allah. Erre húzom rá a környező világból származó ismereteket, ami világértésben, valóságlátásban illeszkedik erre a vázra. A váz stabil, nem változik. Számomra ez a Korán. A ráadott ruha, alkalmazások pedig korhoz, helyhez alkalmazhatók. Ha nekem ez a szisztémám és működik, senki ne győzködjön arról, hogy ez maradi, brutális és emberiség ellenes. Ez szisztéma! A ruhát ne keverje össze senki a testtel, amire az felkerül. Igen, vannak, akik ódivatúak és régi ruhát öltenek. De ettől még nem a test, vagy abban a váz hibás.

Egy fontos tény mellett elmegyünk. Mindannyian készen kapunk egy vázat. Csak egyikünk tudatosan használja, a másik cserélgeti benne az elemeket. De egye fene, cserélgesse. Nem az a lényeg, hogy végül mindketten működő testtel izomzattal, aggyal dolgozzunk egy közös fennmaradásért?
Egy gyárigazgató szempontjából biztos, hogy a gépek, humanoidok a jövő. Jobban, gyorsabban, pontosabban dolgoznak, mint az ember, akinek képességei végesek. Csupán tegyük fel a kérdést. Szükségünk van-e a jövőben is boldogságra, szeretetre? Mert ha igen, akkor a másik térrel is foglalkozni kell és ebben a hit élménye is benne van. Nem a hiszékenység, hanem a hit élménye.

Távol kerülünk az élményektől. Pedig az élet nem másra való, mint élmények gyűjtésére. Ha ezek értékeket eredményeznek, megérte élni az evilágon és a túlvilágon. Az élmény szó magában hordozza az örömöt. A hit élménye is öröm. Feltéve, ha nem mások előtti tetszelgésből, hivalkodásból tesszük.

A következő történet bemutatja legtöbbünk hozzáállását az imához. Az eset Délkelet Ázsiában történt. Egy ember imára állt fel. A lehető leggyorsabban túl akart lenni rajta, amint azt legtöbben tesszük. Egyszer csak hallotta, hogy az ajtó kinyílik mögötte. Mintha valaki belépett volna a szobába. Erre ő mélyen meghajolt (ruku'), majd hosszasan leborult (szudzsud). Amikor befejezte az imát látta, hogy mi volt az ajtónyitás oka. Döbbenetére egy kutya volt!
Ma egy kutya miatt képesek vagyunk imánkat tökéletesíteni! De eszünkbe sem jut a meghajlást és leborulást a Teremtőnk miatt elvégezni ilyen átéléssel.

Ha ezen a szinten van Isten tudatunk, akkor nem teljesen felesleges a hívő-ateista vita?

Ezzel együtt megjegyzem, hogy Allah tilalmat rendelt el minden olyan leborulásnak, ami nem Őt illeti:

وَمِنْ آيَاتِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿٣٧﴾

Among His Signs are the Night and the Day, and the Sun and the Moon. Adore not the sun and the moon, but adore Allah, Who created them, if it is Him ye wish to serve. (Quran 41:37)

Jelei közül való az Éj, a Nappal, a Nap és a Hold. Ne boruljatok le a Napnak, se a Holdnak, hanem Allahnak boruljatok le, Ki ezeket megteremtette, ha Őt akarjátok szolgálni. Korán 41:37)

A próféta (béke reá) pedig véget vetett annak a hagyománynak, hogy ember előtt egy hívő leboruljon. Ehhez képest elég messze kerültünk. Még egy kutya miatt is földre vágjuk magunkat, közben hitvitákba bocsátkozunk. 1400 éve, amikor az Korán kinyilatkoztatásai kezdődtek, magasabb szinten álltunk. Akkor az Iszlám vezetett ki a sötétségből a világosságba, ma pedig fordítva van. Nem az Iszlám, hanem korrupt elöljáróink vezetnek minket tudatlaságunk által a világosságból a sötétségbe az Iszlám tanításait kiszakítva kontextusaiból. Érdek, hogy tömegesen hülyék maradjunk, mert csak így tudják eladni azt, ami náluk van.
Nem nyugtat meg az a tény, hogy máshol is ez a helyzet. Akkor mit tegyünk? Tanuljunk, képezzük magunkat, mélyedjünk el imáinkban, vagy vitatkozzunk valamiről, amiben tudatlanok vagyunk? Mielőtt bárki hitetlenséggel vádolna: hiszem és vallom, hogy van Isten! Követőket nem látok sokat. Más emberek követőit viszont milliónyit!

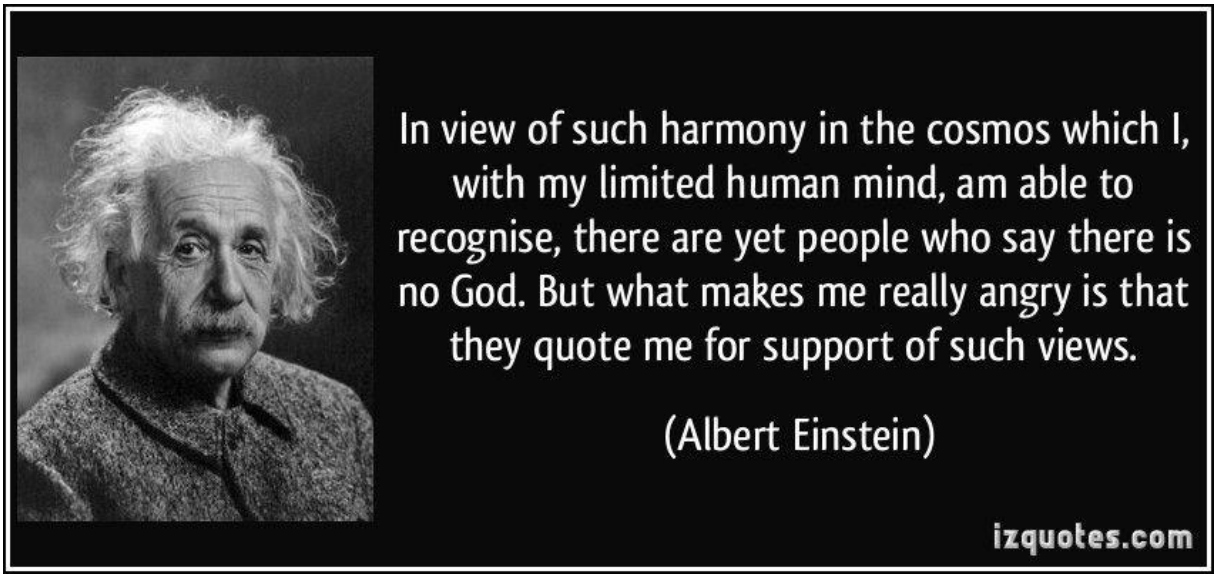

VISSZA AZ EGYETLENHEZ NEM JELENTI AZT, HOGY IDE HOZZÁM! HANEM AZT JELENTI, ODA HOZZÁ!

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ﴿٩﴾

Ő az, Ki elküldte szolgálóját az Útmutatással és az Igaz Hitvallással, hogy érvényesítse azt minden vallás felett, még ha ez gyűlöletes is a bálványimádóknak. (Korán 61:9)

„Minden vallás felett”: egyes számban, tehát nem minden más vallások felett! Ugyanis csak egyetlen vallás létezik a Monoteizmusban, hiszen Isten is csak Egy! Az Egy Istennek, pedig csak Egy Üzenete lehet és annak csak Egyféleképpen lehet magunkat Alávetni! Ezt hívják Iszlámnak! Ez volt az, amit Mózes és Jézus tanított, ez volt Ábrahám, Noé és a többi Próféta hitvallása, bármi néven is illessék ezt a hitet. Ha az embereknek attól könnyebb lesz szívük, hogy más néven említik, hát legyen, hadd nevezzék úgy, ahogy akarják, szívük belátása szerint. Nem a név a lényeg. Az Igazság úgyis átüt e neveken. Lásd 9:33 és 48:28.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَى تِجَارَةٍ تُنجِيكُم مِّنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿١٠﴾

Ó, kik hisznek! Elvezesselek-e titeket az alkuhoz, ami megment titeket a fájdalmas Büntetéstől?- (Korán 61:10)

Ez valóban gyönyörű alku: amit tőlünk kérnek, nagyon kevés, de amit kapunk cserébe az rengeteg. Ez Allah kimeríthetetlen Bőkezűsége!

تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنفُسِكُمْ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١١﴾

Hát higgyetek Allahban, az Ő Prófétájában, küzdjetek Allah Útján vagyonotokkal és önmagatokkal. Ez jobb nektek, bár tudnátok! (Korán 61:11)

يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلْكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَسَاكِنَ طَيِّبَةً فِي جَنَّاتِ عَدْنٍ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٢﴾

Ő megbocsájtja nektek bűneiteket, bevezet titeket a Kertekbe, mik alatt folyók futnak és az Édeni Kertek Üdvös lakaiba. Ez a hatalmas győzelem. (Korán 61:12)

وَأُخْرَى تُحِبُّونَهَا نَصْرٌ مِّنَ اللَّهِ وَفَتْحٌ قَرِيبٌ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٣﴾

És egy másik (kegyben is részesít), mit szerettek: Allah pártfogása és a közeli győzelem. Vidd el az örömhírt a hívőknek! (Korán 61:13)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونوا أَنصَارَ اللَّهِ كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِلْحَوَارِيِّينَ مَنْ أَنصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنصَارُ اللَّهِ فَآمَنَت طَّائِفَةٌ مِّن بَنِي إِسْرَائِيلَ وَكَفَرَت طَّائِفَةٌ فَأَيَّدْنَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَى عَدُوِّهِمْ فَأَصْبَحُوا ظَاهِرِينَ ﴿١٤﴾

Ó, kik hisznek! Legyetek Allah pártfogói. Amint Jézus, Mária fia mondta a tanítványoknak: „Ki lesz pártfogóm Allahhoz?” A tanítványok így szóltak: „Mi vagyunk Allah pártfogói!” Majd Izrael fiainak egy része hitt, egy másik része tagadott. Mi támogattuk ellenségeikkel szemben azokat, kik hittek és ők lettek azok, kik érvényesültek. (Korán 61:14)

Ha Allah támogatására számítunk, első lépésben Allah Ügyéért kell tennünk. Neki kell szentelni magunkat, minden fenntartás nélkül. Ez volt Jézus tanítása is: „Ha valaki jőni akar én utánam, tagadja meg magát és vegye fel az ő keresztjét, és kövessen engem.” (Máté 16:24).
Izrael fiainak egy része hitt Jézusban és követte Útmutatását. A többség azonban megkeményítette szívét. Egy ideig úgy tűnt, hogy a többség a győzedelmes, de őket is elérte végzetük. Titus az i. sz. 70-ben elfoglalta Jeruzsálemet és a Zsidók szerteszóródtak a nagyvilágban. Sok irodalmi alkotásban vált fogalommá a „vándor Zsidó”. Akik Jézus követői lettek, beolvadtak a Római Birodalomba és hitükkel átitatták azt. Új népek, etnikumok kerültek be ebbe az olvasztótégelybe, végül az Iszlám eljöveteléig a Kereszténység lett a Római Birodalom államvallása. Ez az ígéret hangzik el a Muszlimoknak: „Ti kerekedtek felül, ha az Igazsághoz tapadtok!” Lásd: Badr (Hidzsra 2), győzelem Arábia Pogányai felett. Qadisziya (Hidzsra 14) és Madain (Hidzsra 16), győzelem a Perzsa Birodalom felett. Yarmuk (Hidzrsa 15), győzelem a dicsőséges Bizánci Birodalom felett Szíriában. Heliopolisz (Hidzsra 19), győzelem Egyiptom felett Afrikában.

”.الإسلام يعلو ولا يعلى عليه” .رواه البيهقي، وحسنه الألباني لغيره في الإرواء 108-5/106

Az Iszlám mindenek felett áll és semmi sincs, mi felette állhat. Al-Albani és mások, Al-Arwa 106/105-108

Kevés embert hallottam az Iszlám mellett elkötelezettebben beszélni, mint Moshe Sharon történészt, az izraeli Ben Gurion egyetem professzorát. https://www.youtube.com/watch?v=fpQxg68N5D8
Az előbb hivatkozott videón túl számos más is található a youtube-on.

A professzor a fentiekben olvasható Korán és Hadisz idézettel érvelt előadásában amellett, hogy az Iszlámot sokan félreértik. Nem egy új hitről van szó, hanem ugyanarról az egyetlenről, ami az egész emberiséghez és nem csak egy népcsoporthoz szól. Egyszerű, tehát érthető minden szinten. Nem a vallások felettiséget hirdeti az Iszlám, hanem a vallásfelettiséget. Ez félreérthető, ha tudatlan emberek értelmezik. Mert szó sincs arról, hogy az Iszlám a vallások felett álló vallás. Arról van szó, hogy csak egyetlen vallás van, hiszen a Monoteizmus Egy. Csak annak deformációi miatt újból és újból vissza kellett az emberiséget irányítani ennek az egynek a nyomvonalába. A legutolsó visszaállítás erre az útra a Korán, ami változatlan szövegezésben maradt fent. Ezért a Korán tekintendő az összes többi monoteizmus részére is etalonnak. Érdemes a professzor magyarázatát meghallgatni és a Korán magyarázatokkal összevetni. A kettő együtt sok mindenre választ ad.

1.2. TEREMTÉS, LÉT, ÉLET

AZ ÁLOM MISZTÉRIUMA

Az álomnak van szerepe az ember életében. Allah (SWT) láttatott Mohammeddel (béke reá) a Badri előtt egy irreális képet, ami jelezte, hogy az ellenség gyenge, létszámában kevés. Ezzel adott Allah (SWT) önbizalmat a Muszlimoknak. Ugyanakkor az is jól látszik, hogy az álmok nem mindig reálisak. Allah esetenként egy célt valósít meg velük. Ezért, aki álmot fejt, idegen területen bóklászik, hiszen egy álom nem vehető szó szerint. Annak üzenet értéke, orientáló hatása Allah (SWT) kezében van:

إِذْ يُرِيكَهُمُ اللّهُ فِي مَنَامِكَ قَلِيلاً وَلَوْ أَرَاكَهُمْ كَثِيرًا لَّفَشِلْتُمْ وَلَتَنَازَعْتُمْ فِي الأَمْرِ وَلَكِنَّ اللّهَ سَلَّمَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٤٣﴾

(Emlékezz), mikor láttatta veled Allah álmodban, hogy csak kevesen vannak. Ha azt láttatta volna, hogy sokan vannak, bizony elbuktatok volna és széthúztatok volna a dologban. De Allah megóvott titeket. Ő Tudója annak, mi keblekben honol. (Korán 8:43)

Íme egy másiik példa. Ábrahámnak az álmában küldte az Úr a rendelést, hogy áldozza fel fiát:

فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيَ قَالَ يَا بُنَيَّ إِنِّي أَرَى فِي الْمَنَامِ أَنِّي أَذْبَحُكَ فَانظُرْ مَاذَا تَرَى قَالَ يَا أَبَتِ افْعَلْ مَا تُؤْمَرُ سَتَجِدُنِي إِن شَاء اللَّهُ مِنَ الصَّابِرِينَ ﴿١٠٢﴾

Mikor (a fiú) elérte (kora) kiteljesedését, így szólt: „Ó fiam! Azt láttam álmomban, hogy feláldozlak téged. Nézd, te hogy látod?” (A fiú így válaszolt): „Ó atyám! Tedd azt, mi néked elrendeltetett és engem, ha Allah is úgy akarja, az állhatatosak közt találsz.” (Korán 37:102)

És íme a magyarázat az álmok szerepére:

اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا فَيُمْسِكُ الَّتِي قَضَى عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ الْأُخْرَى إِلَى أَجَلٍ مُسَمًّى إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٤٢﴾

Allah magához veszi a lelket az (ember) halálakor, s melyik nem hal meg, annak alvásakor. (Magánál) tartja azt, amelyikre elrendelte a halált és visszaküldi a másikat (a testbe) egy kijelölt ideig. Mert bizony, ebben vannak a Jelek azoknak, kik elgondolkodnak. (Korán 39:42)

Az élet és halál vagy alvás és álom misztériuma, egy fantasztikus talány, melynek belátása meglehet, hogy túlnő az ember horizontján. Bőséggel el vagyunk látva babonákkal, pszichológiai tanulmányokkal, de a legtömörebb, pár szavas megfejtését a Korán adja. Amikor meghalunk, fizikai életünket feladjuk, de lelkünk nem hal meg, hanem visszatér a lét egy olyan terébe, mely a spirituális világ realitása. „Allah visszatartja magánál lelkünket.” Mentális folyamatok, így pl. akarat, alvás állapotában nem működnek. Előjönnek olykor kusza álomképek, zavaros egyvelegek, melyeket agyunk nem tud saját rendszerében értelmezni. Viszont vannak olyan álmok, igen ritkán, amikor az álmodó személy előre lát eseményeket, melyek később bekövetkeznek, de ezek normális körülmények között érzékelhetetlenek lettek volna. Hogy magyarázhatjuk ezt? Az a véleményünk, hogy lelkünk, személyiségünk, vagy bármink, ami állati létünk felett áll, a spirituális lét olyan terébe kerül, ami a fizikai halálkor áll elő, amikor Allahhoz a legközelebb állunk. A költészet nyelvén szólva: „Az alvás a halál ikertestvére.”
Ha eltöprengünk ezen, több spirituális igazságot láthatunk meg: 1. E testben betöltött életünk nem jelenti életünk egészét. 2. Lehet, hogy testi életünkben spirituális létünk holt állapotban volt, ami akkor ébred fel, ha testünk meghal. 3. Alvásuk amellett, hogy kikapcsol, feltölt, ízelítőt ad abból az állapotból, amikor testünk meghal, de személyiségünk tovább él. 4. A Feltámadás nem csoda, hiszen naponta feltámadunk, mikor alvásunkból felébredünk.

AZ EMBERI ÉLET CIKLUSAI

Hogy miért ragaszkodunk ennyire a Koránhoz? Mert egy írástudatlan ember 1400 évvel ezelőtt az arábiai sivatag közepén nem tudhatott a föld megsemmisüléséről, amit a kitáguló nap okoz. Nem tudhatott az ősrobbanás elméletről és nem tudhatott olyan biológiai folyamatokról, melyeket a tudomány jóval később fedezett fel és helyezett olyan kontextusba, ami magyarázni tudja a sokkal előbb kinyilatkoztatott verseket. Kiragadok egy példát az emberi élet ciklusairól. Ezek egy Szent Könyv áyái egy olyan korból, amikor a világ másik részén ezeket a gondolatokat eretnekségnek tartották. Több száz év kellett ahhoz, hogy titokban kiásott temetői hullák boncolásából, orvosi praktikákból kiderüljön, hogy ami a Koránban van, az igaz.

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنتُمْ فِي رَيْبٍ مِّنَ الْبَعْثِ فَإِنَّا خَلَقْنَاكُم مِّن تُرَابٍ ثُمَّ مِن نُّطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ مِن مُّضْغَةٍ مُّخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ مُخَلَّقَةٍ لِّنُبَيِّنَ لَكُمْ وَنُقِرُّ فِي الْأَرْحَامِ مَا نَشَاء إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوا أَشُدَّكُمْ وَمِنكُم مَّن يُتَوَفَّى وَمِنكُم مَّن يُرَدُّ إِلَى أَرْذَلِ الْعُمُرِ لِكَيْلَا يَعْلَمَ مِن بَعْدِ عِلْمٍ شَيْئًا وَتَرَى الْأَرْضَ هَامِدَةً فَإِذَا أَنزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاء اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ وَأَنبَتَتْ مِن كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ ﴿٥﴾

Ó emberek! Ha kétségetek lenne a Feltámadásról, (gondoljátok el, hogy) megteremtettünk titeket a porból, majd a cseppből, majd az alvadékból, majd húscafatokból, megformálva és megformálatlanul, hogy megnyilvánuljunk nektek. Azt marasztaljuk a méhekben egy meghatározott ideig, akit Mi akarunk, majd gyermekként hozunk elő titeket, majd eléritek erőtök teljét. Néhányatok visszaadja lelkét és néhányatokat visszatartatnak a leggyengébb öregkorig, míg azt sem tudja, mit ezelőtt tudott. A Földet sivárnak látod, de ha lebocsátjuk rá a vizet, az megrezdül, megduzzad és kikeletre hív minden pompás párt. (Korán 22:5)

Ha kétségeik vannak a halál utáni életről, vessék tekintetüket az ember alkotására, vagy a természetre. Milyen csodálatos az ember fizikai fejlődése, ahogy az élettelen anyagból mag, megtermékenyített petesejt, magzat, majd gyermek lesz, aki különböző kort él meg! Hogy vonhatják kétségbe azt, hogy Aki ezt a csodát képes megteremteni, az képes ugyanerre a halál után is? Vagy tán nem látják a bennünket körbevevő világban, ahogy Allah a holt tájra éltető esőt küld és feltámasztja vele az élet különböző formáit? A Teremtő képes arra, hogy egy másik, új világot hozzon létre.

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنسَانَ مِن سُلَالَةٍ مِّن طِينٍ ﴿١٢﴾

Mert bizony, Mi az embert az agyag legjavából teremtettük meg, (Korán 23:12)

Ebben a gyönyörű részben Allah teremtését látjuk, amibe beletartozik az ember teremtése is. A teremtés nem egyszeri, hanem ismétlődő, így az ember láthatja jelenét ez Evilágon. Ebben a versben nem térünk ki az első fázisra, az anyag teremtésére a semmiből. A szervetlen anyagból élő anyaggá válás folyamatát látjuk. A Föld szervetlen alkotórészei a teremtés hatalma által táplálékká lesznek, melyek élő anyagot generálnak. Ezek között szerepel a reprodukció alapsejtje, a sperma, az élet cseppje. Ez a petefészekbe jutva megtermékenyíti a másik alapsejtet, a petét, ami biztos helyen telepszik meg, ami nem más, mint az anyák méhe. A megtermékenyített petesejt alvadt anyag képét mutatja, ami a zigóta osztódásával jön létre. Ez az alvadék lassan duzzanattá, embrióvá lesz. Az embrióban megjelennek a csontok, a szövetek szerveké differenciálódnak, kialakul az idegrendszer. Eddig az ember fejlődése nem tér el egy állatétól, de az ember-állat magzatba Allah lelket lehel, amitől emberré lesz (15:29). Majd a fizikai fejlődés tovább folytatódik, és a gyermek megszületik. Kezdetét veszi a méhen kívüli szakasz. Fejlődés, hanyatlás és halál. A halál után, azonban egy másik fejezet nyílik. Ez az emlékezetes vers arra figyelmeztet, hogy az előbb ismertetett folyamat megismétlődik.

ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ ﴿١٣﴾

Majd megtettük azt az élet cseppjévé egy biztos odúban, (Korán 23:13)

ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظَامًا فَكَسَوْنَا الْعِظَامَ لَحْمًا ثُمَّ أَنشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ ﴿١٤﴾

Majd az élet cseppjét alvadékká teremtettük, az alvadékot, duzzanattá (magzattá) teremtettük, a duzzanatot csontokká teremtettük, a csontokat hússal öltöztettük, majd új teremtményként alkottuk azt meg. Legyen áldott Allah, a Teremtők Legjobbja! (Korán 23:14)

ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ لَمَيِّتُونَ ﴿١٥﴾

Majd ezután, bizony meghaltok. (Korán 23:15)

Fizikai halálunk az élet elmúltával szakadásnak tűnik. Ha ezzel mindennek vége lenne, életünk értelmét vesztené. Ösztöneink azt sugallják és Allah arra ad biztosítékot, hogy lesz feltámadás és lesz végítélet.

ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ تُبْعَثُونَ ﴿١٦﴾

Majd a Feltámadás napján feltámasztattok. (Korán 23:16)

ٱللَّهُ ٱلَّذِى خَلَقَكُم مِّن ضَعْفٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنۢ بَعْدِ
ضَعْفٍ قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ مِنۢ بَعْدِ قُوَّةٍ ضَعْفًا وَشَيْبَةً
Allah is the one who created you from weakness, then made strength after weakness, then made weakness and grey hair after strength.
Quran 30:54
The CHANGING BODY

HA ÉLETED CÉLT VALÓSÍT MEG, AKKOR ÉLSZ, HA NEM, AKKOR CSAK LÉTEZEL

Zul-Qurnain (sokak szerint Nagy Sándor a Koránban) élete sok üzenetet hordoz. Most csak az egyiket vegyük szemügyre. Az üzenet: nem léted a fontos, hanem életed. Mert létezéssel csak vagy, de életeddel célt valósítasz meg. Ahogy Zul-Qurnain tette.

وَيَسْأَلُونَكَ عَنْ ذِي الْقَرْنَيْنِ قُلْ سَأَتْلُو عَلَيْكُم مِّنْهُ ذِكْرًا ﴿٨٣﴾

Kérdeznek Zul-Qarnainról. Mondd: „Elolvasom nektek a róla szóló történetet." (Korán 18:83)

Zul-Qarneyn azt jelenti, „kétszarvú", ami lehet egy harci sisak, vagy címereken látható jelkép, ami két földrészt, vagy két korszakot köt össze. Ki volt ő? Mikor élt? A Korán nem adja meg nevét, nem helyezi őt anyagi térbe. Nem is szükséges, hogy választ találjunk, mert a történet példabeszéd. A közhiedelem, egyébként azt vélelmezi, hogy Zul-Qarneyn (Dhul al Qarnayn) Nagy Sándorral azonos. Van olyan elképzelés, ami szerint egy Perzsa király, vagy egy ókori Himyarita uralkodó volt. Zul-Qarnayn a felszínen király, de lényegét tekintve maga Allah volt, aki az Ő Univerzális tervét valósította meg, ehhez adott neki erőt és hatalmat. Kelet és Nyugat felett uralkodott és több civilizáció élt kontrollja alatt. Igazságos és jóravaló volt, aki elutasította az önzést, kapzsiságot. Megvédte a gyengéket és megbüntette a bűnösöket. Három útjáról olvashatunk a szövegben. Mindegyik etikai mondanivalót tartalmaz.

إِنَّا مَكَّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ وَآتَيْنَاهُ مِن كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا ﴿٨٤﴾

(Hatalmi) helyzetbe hoztuk őt a Földön és neki adtuk minden dolog beteljesülésének útját. (Korán 18:84)

فَأَتْبَعَ سَبَبًا ﴿٨٥﴾

És ő követte az utat, (Korán 18:85)

A legrosszabb szöveg, amit vigasztalásként mondani lehet: szeretünk.
Példa. Egy illető öngyilkosságot akar elkövetni. Mély depresszióba esik és családja le akarja beszélni tettéről. De hát mi szeretünk téged! És akkor mi van! Hát persze, hogy szeretitek, de az nem elég! A dédelgetett háziállatot is szeretjük, de ő nem az! Miért nem mondjátok, hogy szükségünk van rád! Mert ha van célja az életnek, ha valamilyen célból érdemes élni, akkor az ember kétszer is meggondolja, hogy eldobja-e azt magától.

A szeretet alap. Arra nem lehet hivatkozni. Naná, hogy szeretünk! Talán gyűlölünk? Ugyanez a szöveg a misszionáriusok szájából: Jesus loves you! Jézus szeret. Hát persze, hogy szeret, de kellünk-e Jézusnak? Ez a kérdés!

Allah szeret, hiszen, ha nem szeretett volna, meg sem teremt. Teremtésünk nem céltalan. Mindenkinek feladata van. Ha nem lenne, teremtésünk értelmetlen lenne és Allah (SWT) nem tesz

értelmetlen dolgot. Rendelkezel képességekkel, tulajdonságokkal, tudattal, ezek alapján rá kell, hogy jöjj, mi az az út, amit Allah neked szánt. Ha nem jössz rá, az a te bajod. Ne Allahot hibáztasd.

Ugyanis a szeretet a létezésnek szól. És a létezés nem más, mint egy hely elfoglalása a térből. A létezéshez kell oxigén, táplálék, gondolati tér, tehát minden, ami fenntart fizikailag és szellemileg. Az élet nem egyenlő a létezéssel. Mert az élet akkor nyer értelmet, ha erre kapok választ: mire vagyok jó, mire kellek? És ha életem betölti ezt az űrt, akkor nincs depresszió és öngyilkossági hajlam, mert az életem szükséges! Tehát nem a létem szükséges, mert létemmel mások lét-konkurenciája vagyok. Viszont, ha életem célt talál és ez a cél elfogadott, akkor kellek, értelmet nyer teremtésem.

Tehát, ha valakit vígasztalunk, ne létezésében, hanem szükségességében próbáljuk marasztalni: Akkor fogja tudni, hogy kell és van helye közöttünk. Ahogy Zul-Qarneyn is tudta a helyét.

És most vissza Zul-Qarneynre. Nincs rá semmi bizonyíték a Koránban és a Hadiszokban, hogy Nagy Sándor lenne. Erről bővebben itt: https://mek.oszk.hu/17000/17082/ a 18. szúra utáni függelékben lehet olvasni. De jelenlegi történelmi ismereteink alapján feltételezhető, hogy ő az. Annyi azonban bizonyos, hogy Zul-Qarneyn, akárki is volt, despota birodalmakat hódított meg, ahol törvényességet vezetett be. Az egyszerű, természeti népeket nem hajtotta uralma alá. Békében elvonult mellettük, folytatta útját és ment az egyre nagyobb kihívások felé. A gyengék mellé állt és azok védelmezője lett. Teljesen mindegy, hogy az általa meghódított birodalom tartós volt-e, vagy sem. Hatása volt az emberiségre. Megteremtette a vázát annak, hogy nemzedékekkel később próféták jöhessenek, akik ebbe a vázba hirdetéseiket be tudták illeszteni. A zsarnok uralom megbuktatása, törvényesség, gyengék védelmezése mind olyan erény, ami példabeszédek alapjául szolgált. Tudhatta-e ezt Zul-Qurnayn előre, hogy Isten tanításainak készít elő helyet? Persze, hogy nem tudhatta. Viszont használta mindazokat az adottságait, amiket Allah (SWT) neki teremtett és élete célt kapott. Ez egy magasabb rendű cél annál, mint amit egy egyszerű halandó maga elé kitűz. Mert a hétköznapi ember, csak egy általa belátható célt akar megvalósítani. Egy nem hétköznapi ember, pedig tudja, hogy tennie kell, küldetése van még akkor is, ha nem látja pontosan, hogy hova vezet az útja. Sosem adja fel. Valójában ez Zul-Qurnayn egyik nagy üzenete és Allah nem hiába emelte be az ő életét a Koránba.

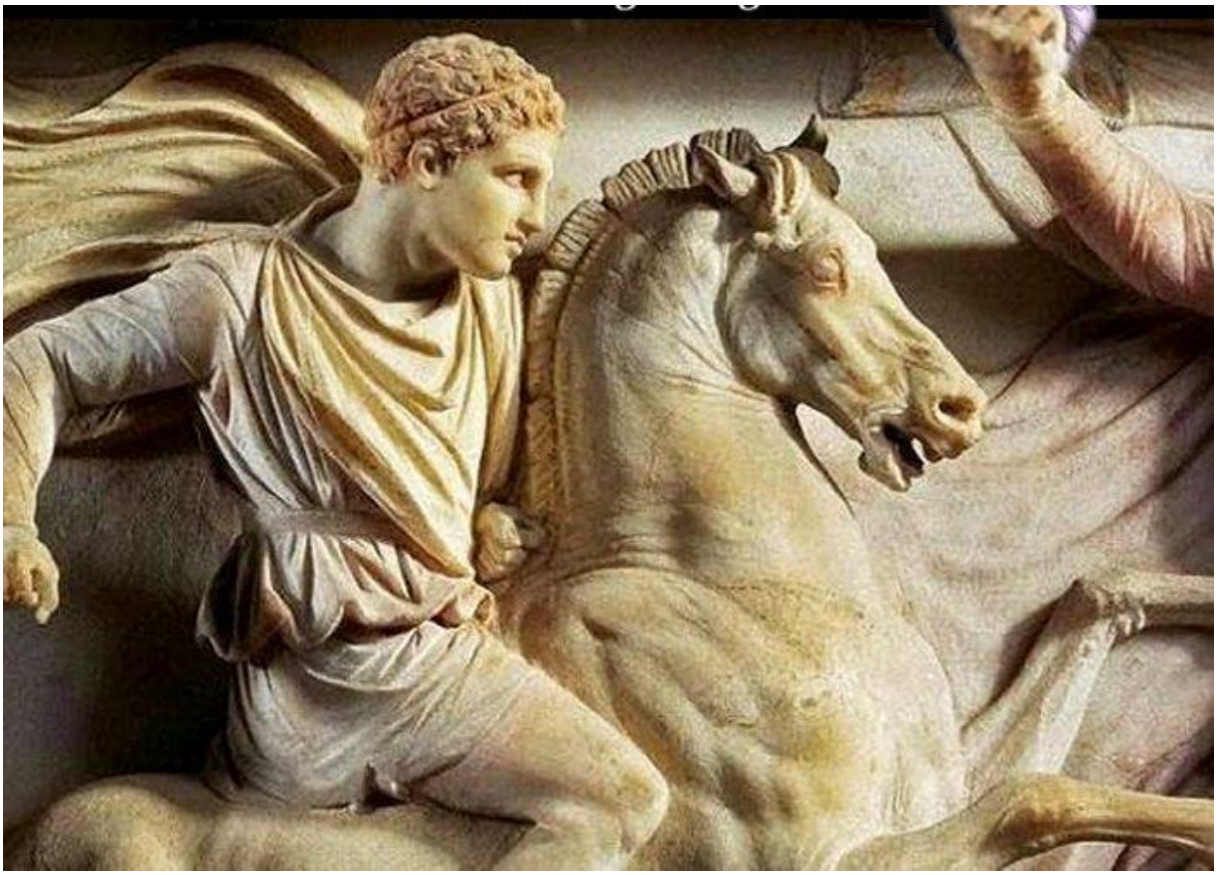

HA TUDATLANSÁGBAN IS LEHET BOLDOGAN ÉLNI, AKKOR MI HASZNA A TUDÁSNAK?

Miért akkreditáltatod tudásodat nálad hülyébbekkel? Miért ácsingózol csupán tudományos címekre, kinevezésekre, megkerülve az igazi tudást, ha ezek a fokozatok nem a világ jobbításának eszközei, hanem csak arra valók, hogy beilleszkedj egy kisstílű hierarchiába, ami önhitt, arrogáns.

Nincs olyan élőlény a földön, amely saját élőhelyét elpusztítaná. Tudományos címei, kinevezései dacára, egyedül az ember ilyen. Még a vírus is vigyáz arra, hogy ne pusztítsa el a szervezetet, melyből él, mert ez saját végzetét jelentené. Ha pedig mégis bekövetkezik a szervezet halála, ez nem egyedül a vírusnak, hanem az immunreakciók gyengeségének tudható be. Hiszen milliónyi vírussal, baktériummal élünk együtt, bezárva egy szervezetbe, még sincs baj akkor, ha egyensúlyba kerülünk velük.
Az ember saját maga állít fel kategóriákat, egyensúlyokat, melyek alapján a világnak működnie kellene. És ha nem így van, akkor nem ő, hanem a világ a hibás és belevág annak megváltoztatásába. Idő-tér elméleteket állít fel, de nem teszi hozzá, hogy ez egy emberi elv. Ha nem lenne a földön egyetlen ember sem, a világ ilyen elméletek nélkül is haladna tovább a saját útján. Nem az óra

ketyeg, nem az idő pereg, hanem az élet. A test élete múlik el, melyben földi valódat megéled. A lélek, ha már megszabadult a test nyűgétől, meg fogja érteni, mik a valós összefüggések a teremtésben, melyeket követnie kellett volna a testben. Akkor látja majd, hogy egy múlandóban élt és kiszolgálta annak minden gőgjét, kívánalmát.

Az ember igazi tudása csöndes, alázatos, szemlélődő és nem nevezi magát abszolútnak. Abszolút, csak Isten lehet és az Ő Útmutatása.
Ezzel nem azt állítom, hogy nincs szükség egyetemekre, kutatóintézetekre. De, igenis nagy szükség van rájuk. Szükség van azonban spirituális tudásra is, melynek be kellene épülni világi rendünkbe. Ma ott tartunk, hogy a spirituális tudást adó intézmények is lényegében világi, egyházi, vallástörténeti, lexikális tudást adnak, nem nyitnak utat egy módszer, elmélyülés felé, amivel segítséget kapunk mi, halandók az azonosuláshoz Teremtőnk akaratával. Nyomatják a bebiflázandó irodalmakat, imaszövegeket, előírásokat követelnek meg, rád kényszerítik az ókor rituáléit, de nem mondják el, miképp maradj meg te az, aki vagy, miképp öltse fel a te személyiséged az Iszlám (vagy más vallás) öltözékét és ne téged igazítsanak, szabjanak át egy öltözékhez. Így bármennyire is akarod hordani azt a ruhát, kényelmetlen lesz, majd leveted.
Akkor lesz passzintos rád egy ruha, ha minden testrészed kényelemben érzi benne magát és külsőre is tetszik. Erre nem a szabónak kell téged meggyőznie, hanem saját testednek, lelkednek. A szabó csak abban érdekelt, hogy kifizesd az anyagot és a munkadíjat. Ha távoztál, nagy ívben leszarja, mi következik ezután. Nos, így jársz akkor, ha felveszel egy vallást, vagy beiratkozol egy pártba meggondolatlanul. Felültél a reklámnak, kommunikációnak, átvertek szép szólamokkal, brossura szinten elfogadtad a programot és ez alapján döntöttél. Feliratkoztál, eggyel növelted a taglétszámot és megkapják utánad a támogatást. Nem leszel több egy statisztikai számnál. Magadra rántod egy szervezet belső rendjét szabályozó előírásokat, melyek egyenesen szembe mennek az általad választott vallás ideológiájával, amit nem brossura, hanem könyvtár szinten kellett volna áttanulmányoznod. Még, ha el is olvasnál egy könyvtárnyi anyagot, ebben az esetben is csak egy tudástömeg lenne a birtokodban és nem az a spirituális elmélyülés, amire eleve vágytál, hisz ezért léptél be. Gyakorlatilag akkreditáltatod magad olyanokkal, akik spiritualitás tekintetében felszínesebbek, mint te. Ugyanoda lyukadunk ki, mint a tudás esetében. Ahelyett, hogy felszabadítanák gondolataidat, bezárnak egy térbe, a saját terükbe. Erre kapsz akkreditációt. Innen pedig azok a határaid, melyeket kijelölnek számodra.

Amikor a tudás és tudósok kerülnek említésre a Koránban, a lélekvezetésben jártas emberekről van szó, akik elsősorban spirituális tudással rendelkeznek, ami alá rendelik a világi tudást, jogot, jelenségek értelmezését, Allah természet által juttatott áldásainak használatát.

هُوَ الَّذِيَ أَنزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُّحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ في قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاء الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاء تَأْوِيلِهِ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلاَّ اللّهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ آمَنَّا بِهِ كُلٌّ مِّنْ عِندِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلاَّ أُوْلُواْ الأَلْبَابِ ﴿٧﴾

Ő az, Ki lebocsátotta rád (ó Mohammed) az Írást, benne az ítélő Áyákkal, mik a Könyv Fundamentumai, mások példázatok. De kiknek szívében romlottság honol, a hasonlatost követik, keresve a Fitnát (viszálykeltést), keresve az ahhoz vezető értelmezést. De nem tudja más annak

értelmezését, csak Allah. Kik megingathatatlanok a tudásban, mondják: „Hiszünk benne! Ez mind Urunktól való!” Nem éri fel (az Üzenetet), csak az értés embere. (Korán 3:7)

A mai tudás és tudós értelmezése más, erre nem illeszkedik a Korán kontextusa. Ma elsősorban világi tudás létezik, az akkreditálja lassan teológiát is. Tehát minden átvedlik a szűk emberi dimenzióba. Így lélekvezetésről Iszlám értelemben egyre ritkábban beszélhetünk, hisz átpolitizált, világi érdekeket követő manipuláció folyik. Ez inkább lélek megvezetés és nem vezetés.

Bezárva magadat önmagadba, párbeszédben állva Allahhal, hallgatva intuícióra, inspirációra, nem sokkal tágabb-e a tér annál, mint amelyben élsz?
A fentiek a lélek manipulációjának megvilágítására szolgáló példák, nem abszolút jelenségek. Igen, vannak jó szabók és jó lelki vezetők. De ha nincsenek? Erre tértem ki.

Majd a fenti levezetés után jön a kérdés: ha tudatlanságban is lehet boldogan élni, akkor mi haszna van a tudásnak?
Sakk-matt. Itt esem mély depresszióba, mert erre nincs válaszom. Nem azért nincs, mert nem tudom a választ, hanem mert kipusztult az agy és a lélek ott, ahol ezt a kérdést felteszik. Újra kellene kezdenem a cikk megírását, de csak legyintek. Ideje felfognom, hogy ma ez a kérdés helyénvaló, normális, erre a gondolkodásra épít rá politika, egyház. Velem van a baj.
Pedig egyszerű: az igazi tudás haszna az, ha másokat boldoggá tehetünk vele. Ez a válasz lassan irracionális.

Ami a valóság: az uborka törvény.
Az uborkának egyenesnek kell lennie: 30 évvel ezelőtt az Európai Közösségek Bizottsága elfogadta az 1677/88 / EGK rendeletet, amely közismertebb nevén az uborkagörbületre vonatkozó rendelet. 2009-ig volt egy olyan szabály, amely előírta, hogy az Extra fokozatú uborka maximális görbülete a hossz alapján tíz millimétertől tíz centiméterig terjedhet.
Ez a szint.

Megismétlem: nincs olyan élőlény a földön, amely saját élőhelyét elpusztítaná. Egyedül az ember.

Kép:
„Sok haszonra lehet szert tenni haszontalan tudásból”
Bertrand Russel

„Amikor hanghullámmal elpusztítod a víz alatti buborékokat, akkor az fényt termel. Senki sem tudja miért.”

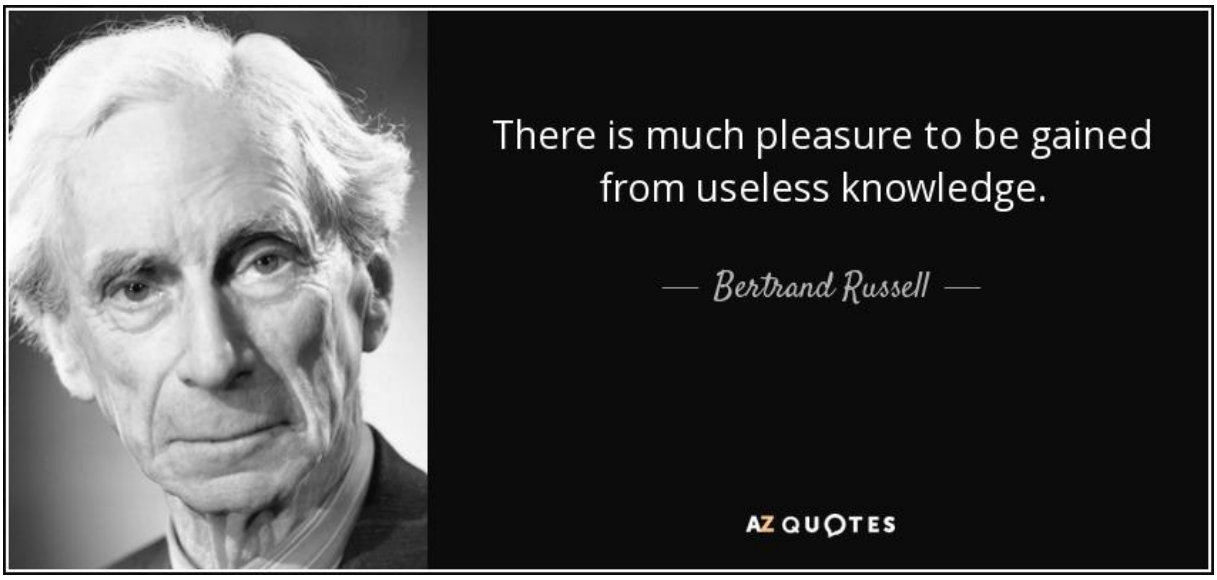
There is much pleasure to be gained from useless knowledge.
— Bertrand Russell —
AZ QUOTES

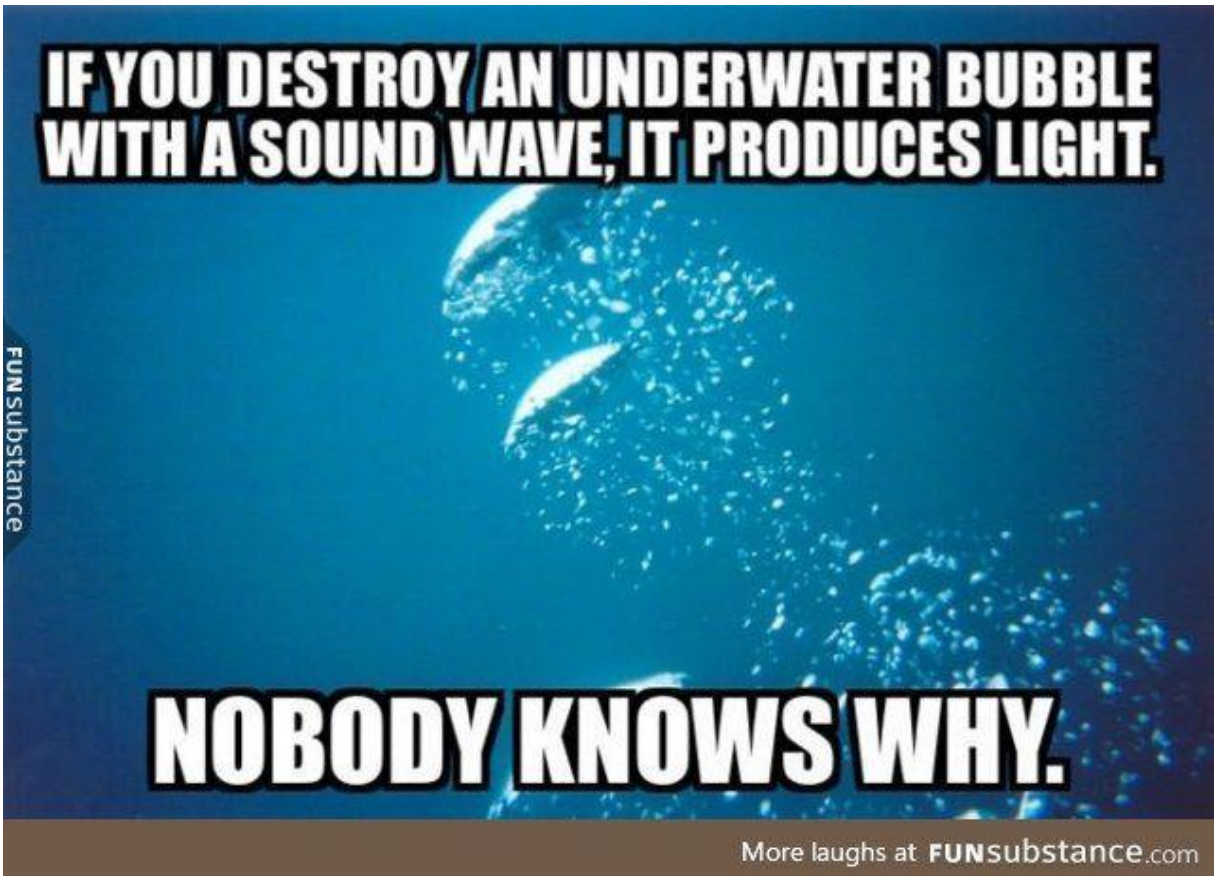
IF YOU DESTROY AN UNDERWATER BUBBLE WITH A SOUND WAVE, IT PRODUCES LIGHT.
NOBODY KNOWS WHY.
FUNsubstance
More laughs at FUNsubstance.com

ISMERD MEG SZÁMÍTÓGÉPEDET, MIELŐTT ÚJ PROGRAM KERÜL BELE

Sokan becsapják önmagukat. Sőt! Egész életük önámításból áll. Azzal törődnek, ami megszerezhető, elsajátítható, de azt elhanyagolják, amik ők maguk. Mitől okoz boldogságot egy új kocsi, ház, ha önmagukban nincs meg a képesség a boldogságra? Számukra nem létezik a felfedezés öröme, hiszen önmagukat sem képesek felfedezni.

قُلِ انظُرُواْ مَاذَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضِ وَمَا تُغْنِي الآيَاتُ وَالنُّذُرُ عَن قَوْمٍ لاَّ يُؤْمِنُونَ ﴿١٠١﴾

Mondd: „Nézzétek azt, mi az Egeken és a Földön van!” Nem használnak az Áyák és a figyelmeztetések a népnek, kik nem hisznek. (Korán 10:101)

سَنُرِيهِمْ آيَاتِنَا فِي الْآفَاقِ وَفِي أَنفُسِهِمْ حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ أَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٥٣﴾

Meg fogjuk láttatni velük Áyáinkat a távoli horizonton és saját lelkükben, míg meg nem nyilvánul nekik, hogy ez maga az Igaz! Vagy tán Urad nem elegendő arra, hogy minden dologra Tanú legyen? (Korán 41:53)

Allah Igazsága terjed, idővel elért a Föld legtávolabbi szegletébe is. Az emberek szívének mélyére hatolása azonban sokkal intenzívebb és fontosabb, mint a külső terjedés nagy területeken. Olyanok, mint pl. Próféta négy követője és sok más említésre érdemes személyiség a világ sorsának alakítói és meghatározói lettek. Medinából, a törzsi viszályoktól, ellenségeskedésektől és leszámolásoktól elhíresült településből, egy heroikus küzdelem eredményeként, nemes és emberiséget szolgáló epicentrum lett, ami az egész világ visszhangját kiváltotta. Teljesen mindegy, hogy ki mondja, és hol mondja. Allah Igazsága mindig felülkerekedik, Ő tudja egyedül, ki áll ellen makacsul és ki segít.

Kaptál egy nagyteljesítményű szuper számítógépet. Olyat, amit még ember nem volt képes kifejleszteni. Ez a számítógép te vagy magad. Ezt kellene neked megismerni, tanulmányozni és kezelni. Ahelyett, hogy felismernéd funkcióit, használnád a belé programozott alkalmazásokat, te leredukálod működését saját, önhatalmú elgondolásodnak megfelelően, sőt! Belenyúlsz a programba, azt átírod és rengeteg funkciót ezzel gépedben használhatatlanná teszel. Majd rájössz, hogy valamit elrontottál, hívod az informatikust, aki ahelyett, hogy rendbe tenné a gépedet, vírust tesz bele, vagy kémprogramot, hogy megtudja titkaidat. Ettől kezdve pedig szabályos időközönként szükséged lesz az ő szolgáltatásaira, amit fizetsz, mégis ellened cselekszik.
Pedig milyen egyszerű lett volna egyszerűen felfedezni a gépet és ráhagyatkozni annak eredetileg programozott, végtelen képességére. Szakszerűtlenül bánunk vele, nem arra használjuk, amire való, szexoldalakat, vagy olcsó bulvárokat nézünk rajta és onnan tápláljuk be egónkba azt a világot, ami nem is mi vagyunk. Majd úgy halunk meg, hogy belénk ragadt minden mondanivaló, funkció, amit életünk során hivatottak lettünk volna elmondani, vagy kihozni magunkból.
És akkor még nem megyek bele abba, hogy sokan a számítógépek közti háborúkban lelik örömüket, hasznukat és erre programoznak, erre küldenek vírusokat. Végül elérünk a szívünkbe ivódott átprogramozottsághoz:

لاَّ يُؤَاخِذُكُمُ اللّهُ بِاللَّغْوِ فِيَ أَيْمَانِكُمْ وَلَكِن يُؤَاخِذُكُم بِمَا كَسَبَتْ قُلُوبُكُمْ وَاللّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿٢٢٥﴾

Allah nem azáltal ítél meg titeket, ami meggondolatlanság eskütökben, hanem azáltal ítél, ami a szívetekbe ivódott. Allah a Megbocsájtó, az Irgalmas. (Korán 2:225)

Nyugodj bele. A benned levő program nem különbözik senki más programjától. A béke, szeretet, elfogadás, egymásra odafigyelés mindenhol kódolva van. Hiába harsogod magadról, hogy muszlim, ateista, vagy más elvet valló vagy. A gép ugyanaz minden esetben. Működése attól függ, hogy ki milyen funkcióra csökkenti annak kapacitását, vagy programozza azt át.

Abban a gépben ott van számos gondolkodás, világ megismerésének, elfogadásának letöltési lehetősége, mégis csak a reklám oldalakat nyitjuk meg és weboldalakon vásárlunk. Beugrunk a vírusnak és álkielégültséget érzünk, ha shoppingolunk, szerzünk, magunkévá teszünk valamit. Persze, most sokan a mondat első jelentését veszik át és nem a rejtett üzenetet. De ha itt valaki tényleg azt hiszi, hogy a netes vásárlásokról mondtam véleményt, az ne olvasson tovább.
Aki érti a mondanivalót, annak hálásan köszönöm.

KIÜRESEDÉS

Test és lélek. Hitek épülnek fel e kettő viszonyára. Egyre több nem hívő is elfogadja e kettő létét. Sok csodálatos elvet hallhatunk, de ezek mind elvek, tanítások, biztosat senki sem tud a valóságról, csak a vak hívő. Mert mint tudjuk, a hívő tud, a tudós hisz.
Ezért nem tanítással jövök elő, hanem élménnyel. Ezt az élményt mindenki megtapasztalhatja saját magán, ha ebbe befektet. Hogy mit fektessen be? Táplálékot. A test tápláléka az élelem, a léleké

pedig egy azt gazdagító tudás. Mindkettőt meg lehet vonni, vagy manipulálni és ennek megfelelően alakul a test és lélek. Előadódhat testi alultápláltság, ami lélek viszonylatában a kiüresedés, valamint káros elhízás, lelki deformáció. Minden esetben beszélhetünk külső erők által indukált folyamatokról és olyanokról, melyek egyes egyedül a Te kezedben vannak. De ne vesszünk el a részletekben.
Az élmény pedig a következő. A lélek öltözéke a test. Abban bújik meg. Halál alkalmával a lélek, már nem tud tovább működni a romló testben és elhagyja azt, egy más dimenzióba távozik. A lélek fejlődésének legalacsonyabb szintjén a test igényei felülírják a lélek szükségleteit. A testi vágyak dominálnak. Ha a lélek hozzájut táplálékához, az is fejlődésnek indul. Ha test és lélek egyensúlyban marad, akkor az ösztön és tudat egészségesen kiegészítik egymást. Bár olyan emberek élnének e földön többségében, akik ezt az egyensúlyi helyzetet élik meg!
Viszont létezik egy fokozat, amikor a lélek túlnő a testen. Nem kell megvárni a halált, még az előtt jóval, a lélek nem találja meg számításait a testben és külön életet él. Ilyenkor az ember nem találja helyét a többi között, fel sem fogja, hogy azok miről beszélnek, mert lelkét azok a szavak nem táplálják. Sokan azt hiszik, hogy az illető depressziós, pedig nem az.
Mi lehet az oka? Lehet, hogy a lélek már nem talál magának partnert ahhoz, hogy földi terében diskurzust folytasson bárkivel. Idegen számára a közeg, melyben van. Lecsukott szemmel egy üres szobában ekkor sokkal több esemény történik az agyban, mint egy szószátyár gyülekezet üres fecsegése hallatán. Ilyenkor fárasztó hallani a társaságot. És ez nem a társaság kritikája! Egyszerűen nincs egyensúly a lelki igények közt.
De van egy másik eset. Amikor az élethelyzetek, külső tartalmak mesterségesen kiüresednek. Mintha egy láthatatlan kéz elzárná a csapokat és nem engedne értelmes tartalmakat közkinccsé tenni. A kiüresedés korát éljük. Itt vagy félrevonulsz, kinövi lelked testedet, vagy zombi leszel és visszavágod lelked arra a méretre, amire még jut lelki táplálék. Ekképpen válsz holttá még fizikai létedben.

Hatalmas ütemben folyik a csökkentett beltartalmú lelki táplálék előállítása. Ha azt fogyasztod, átváltozol azzá, amivé téged átterveznek, átkonstruálnak. Így vész él a múlt tudása. A történelem azért ismétli önmagát, mert ostoba, ártó emberek kezébe kerül a jelen.

LÉT ÉS FAJFENNTARTÁS ALÁ RENDELŐDTÜNK

Minden élettel működő teremtményt a lét- és fajfenntartás ösztöne hajt, mozgat, motivál. Hogy mindenki értse, az evés és a szex működtet. Ez az amőbától kezdve az emberig ugyanaz. A fejlődés egy szintjén ugyan megjelenik egy tudatos gondolkodás, de ez legtöbbször az előbbi két ösztönt szolgálja ki. Tehát, az a sok ember által tudatosnak nevezett cselekedet, amivel saját bevételeit növeli mások kárára, nőket fűz be egy éjszakára, vagy pasikat használ ki, mind állati ösztön alá rendelt agyi tevékenységek, melyek nem különböznek egy majom, oroszlán, vagy egér agyi tevékenységétől. Ennyi bennük is van. Ezek után nagyon nehéz olyan témát találni, ami érdemessé teszi az embert Allah kiváltságára saját tudatos döntései alapján. Hiszen az ember is jórészt alárendeli magát e két ösztönnek, ezek kiszolgálója, ahelyett, hogy e két ösztön felé emelkedne. Nem azt mondtam, hogy oltsa ki e két ösztönt magában, hiszen az lehetetlen, csupán rendezze azokat keretek közé és gondolkodását, tudati tevékenységét nyissa ki e két ösztönön kívül más irányokba is, mint gondoskodás, felfedezés, továbblépés a múlt kereteiből stb.
A helyzet még rosszabb akkor, ha látjuk, hogy egy állat csupán egy célból ejti el áldozatát: hogy aznap egyen. Se többet, se kevesebbet. Nem halmoz fel raktáraiban élelmiszert, bankjaiban tőkét. Az állatok szexuális élete is a szaporodást, utód nemzést szolgálja csupán. Nos, e két esemény kapcsán az ember világában megjelenik a vágy, kapzsiság, a teremtett határok felülírása, saját természetellenes normák bevezetése, melyek alapvetően e két ösztönt elégítik ki. De nem csak kielégíti, hanem tartalékokat képez, melyek öncélúak.
Ha ilyen szemmel nézzük a világot, akkor rájövünk, hogy azok, akiket pénzük, hatalmuk miatt tisztelnünk kellene, akiket törvényeink védenek, az állatoknál is nagyobb állatok. Ezek között is első helyen a szószékeken, pulpitusokon szónokolók és az ő háttérmozgatóik állnak. Ebben az értelemben a szószék átvitt értelmű, hiszen a kommunikációról szólok általánosságban és azokról, akiket e kommunikáció kiszolgál.
Akikre viszont nem vetődik tekintetünk, mert hangtalanul teszik dolgukat, nem a két ösztön alá, hanem felé rendelve élik életüket, nagymamák, nagypapák, tanítók, kiesnek a figyelem síkjából, sőt terhek, akiket beadnak öregek otthonába, lehetetlen életkörülményeket kreálnak köréjük. Kontraszelekció. Majd születik egy új nemzedék, akinek ez a felfogás természetes. Ők lesznek azok, akik abban az irányban fejlesztik tovább a tudományt, ami több bevételt hoz, a természetet tovább károsítja és a stratégiai tervezőasztalaiknál minden szempontot figyelembe vesznek, csak egyet nem: az embert. Gazdasági szempontból pedig az elszegényedett tömegek, akik nem képeznek fogyasztói réteget, nem fizetőképesek, csak veszteséget okozó, ellátandó terhek, melyektől meg kell szabadulni. Csak ezzel a logikával érthető meg a helyzet, melyben élünk. Ahhoz, hogy állást kapj, bevételed legyen, ki kell ölnöd magadból minden emberit és állati ösztönök alá kell rendeld magad. De már nem saját állati ösztöneid alá, hanem munkaadód és annak munkaadójának állati ösztönei alá. Gyakorlatilag biológiai szempontból te egy kasztrált lény vagy, aki nem saját fajod fenntartásáért munkálkodsz, hanem munkaadód létéért dolgozol.
Ha ezeket a szempontokat összeteszed, akkor te az állatoknál is nagyobb állatokat tartasz fent, hallgatsz mecsetekben, templomokban, politikai gyűléseken, médiumokban. Vagy tán ők nem saját munkaadóik ösztönei alá rendelt lények?

Nos, a célom a fenti levezetéssel az, hogy ne csak azt nézzük ki mit mond, hanem azt, hogy miért mondja. Ugyanakkor vegyük észre azokat a helyeket és embereket, akiket elhanyagolunk, nem tulajdonítunk nekik jelentőséget, mert nem a célszerűséget, hanem az emberséget szolgálják.

وَاعْبُدُواْ اللّهَ وَلاَ تُشْرِكُواْ بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَبِذِي الْقُرْبَى وَالْيَتَامَى وَالْمَسَاكِينِ وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبَى وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ بِالجَنبِ وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ إِنَّ اللّهَ لاَ يُحِبُّ مَن كَانَ مُخْتَالاً فَخُورًا ﴿٣٦﴾

Szolgáljátok Allahot és ne állítsatok Mellé semmit. Legyetek jók a szülőkhöz, hozzátartozókhoz, árvákhoz, szegényekhez, a szomszédokhoz, kik közeliek, a szomszédokhoz, kik távoliak, a társhoz, ki mellettetek áll, a vándorhoz, és azokhoz, kiket jobbotok bír. Mert bizony, Allah nem szereti azt, ki gőgös és henceg, - (Korán 4:36)

Tégy jót először a családtagokkal, majd azokkal, akiknek segíteni kötelesség. Majd azok jönnek, akik mindig rendelkezésünkre állnak. Az első helyen a sorban a szomszédok állnak. Lehet, hogy távol élünk hozzátartozóinktól, de akár ismerjük őket, akár nem, a szomszédok mindig ott vannak mellettünk.

LÉTEZÉS ÉS ÉLET

Nehéz lecke jön. Létezés, élet és ezek különböző felfogásai. Mert teljesen más a létezés (existence, وجود) és más az élet (life, حياة). Ez nem filozófia, hanem tanítás.
Az Úr Örökkévaló, tehát létezése volt, van és lesz. A létezés nem más, mint egy tér elfoglalása. Ez lehet fizikai tér és nem anyagi tér. El tudunk foglalni egy szobát, egy országot, egy hivatalt, és elfoglalhatunk gondolati tereket, elméleteket, elveket. De minden létezés egy csepp az Örökkévaló Allah (SWT) végtelen teréből. Léteznek bolygók, állatok, növények, fű, fa és minden, ami teret foglal el. Íme, itt az a pár sor, amit keleti bazárokban árulnak turistáknak szőnyegbe szőve, vagy képfeliratok formájában kalligrafikusan ábrázolva:

اللهُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لاَ تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلاَ نَوْمٌ لَّهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الأَرْضِ مَن ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلاَّ بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلاَ يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلاَّ بِمَا شَاء وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضَ وَلاَ يَؤُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ﴿٢٥٥﴾

Allah! Nincs más Isten, csak Ő, az Élő, az Örökkévaló! Nem veszi Őt hatalmába sem szendergés, sem alvás. Övé, mi az Egeken és a Földön. Ki az, ki közbenjár Nála, hacsak nem az Ő engedelmével. Ő tudja, mi van előttük, s mi van mögöttük. Nem övezi őket az Ő tudásából, csak az, mit Ő akar. Trónja átöleli az Egeket és a Földet, s nem meríti ki megőrzésük. Ő a Magasságos, a Hatalmas. (Korán 2:255)

Ezek a trónversek. Kifejezik Allah végtelen terét, melyből annak juttat, akinek Ő akar.
A tér, azaz létezés fenntartása gonddal jár. Kell bevitt energia, rendfenntartás, fűtés, hűtés, tanulás, társadalmi normák követése stb.
Ha bemegyek egy terembe, ahol egymagam vagyok, ez az én teremmé válik. Ha bejössz oda Te is, akkor zavarni fogod a teremet. Annak érdekében, hogy ne zavard, valamit tennünk kell. Beszélgetünk, előadást hallgatunk, filmet nézünk, tehát kell valami, a mi a közös létünket elviselhetővé teszi. Egy házasság is ilyen. Két létezés, azaz két fél az általuk elfoglalt teret összetolja. Ez lehet sikeres vagy sikertelen.

Az élet az teljesen más. Az élet az élet, akkor is van, ha létezés, azaz tér elfoglalás már nincs. Egész egyszerűen azért, mert az élet nem halhat meg. Ha meghalna, nem életnek hívnák. Így az élet halála kifejezés abszurd, Iszlám felfogásban lehetetlen. De a biblikus judaizmusban is az! Mert az élet az nem más, mint öröm, boldogság, amit akkor érzünk, ha hozzájárulhatunk valamivel a léthez! Nem állati örömre gondolok, amikor egy jó adag fű evése, vagy a párosodás gyönyöre ösztöni örömöt okoz, hanem emberi örömre, ami nem ösztönökből ered. Az állat nem rendelkezik tudattal, így szabad akarattal sem. Ösztönei állnak döntései mögött. Ha ösztönei jót súgnak táplálkozik, szaporodik, ha rosszat, akkor éhen marad, nem szaporodik, vagy éppen prédává válik. Ha az ember élete is erről szól, akkor nem különbözik az állattól. Ha viszont olyan döntéseket hoz, amivel hozzájárul a Teremtő szépítő, jobbító tervéhez, akkor az egy emberhez méltó élet, ami örömmel jár. Az élet ellentétes a létezéssel. A létezésnél azt lessük, hogy mi jár nekünk létünk és az általunk elfoglalt tér megtartásához. Az életnél pedig azt lessük, hogy mi az, amivel mi járulhatunk hozzá Isten tervének megvalósulásához, vagy teremtményei boldogulásához? Azért élünk! Ez a hajtóerőnk, motivációnk, örömünk. A judaizmusban ennek tere a földi lét. Tehát a vallásos zsidók életöröme a földi léthez kötött. Van túlvilágképük, van lélek és test különválás az ő tanaik szerint is. Sőt, a lélek útja a túlvilágon náluk is ugyanaz, mint az Iszlámban. De rabbijaik nem a túlvilágra koncentrálnak, hanem az evilági hozzájárulásaikat hangsúlyozzák. Most nem akarom hallani a választott nép és mások kiszipolyozása c. marhaságokat. Mindenre van példa, de most a biblikus judaizmus tanaival foglalkozom, ami nem az evilági örömökre, vágyakra tanít, hanem a zsidók pozitív hozzájárulására az evilági életben, ami öröm, boldogság és ez az élet. Erről szól a Lekhaim!
Ebben az értelemben a náci „élettér" (Lebensraum) elmélet teljesen értelmezhetetlen, mert az élet és tér egymással ellentétes fogalmak a fenti levezetés miatt.
Ez a vallásos zsidó felfogás az, ami miatt bárhol megélhetik hitüket, hiszen sem létezésük, sem hozzájárulásuk a léthez nem szükségel országot. Ez segítette őket a túlélésben az elmúlt kétezer évben. Mindez teljesen más, mint a cionizmus, ami pedig egy fizikai térhez, területhez kötődő elv. De a cionizmus nincs összhangban a biblikus judaizmus tanaival és leginkább ateista zsidókhoz kötődik. Mondom leginkább… mert vannak olyan vallásosok is, akik támogatják, de innen ez bonyolult. Maradjunk a bibliai judaizmusnál.

Ezzel párhuzamosan az Iszlám tanai sincsenek összhangban a Palesztin államisággal. Hiába hoznak létre vallási alapú mozgalmakat (Hamasz, Hezbollah), ezek határvonalak, fizikai terek kiszabásához nem használhatják Isten szavát! Egy Istennek területi létezés kérdésében nem lehet két álláspontja. Ezért inkább egy sincs. Isten nem von területi határokat. Isten együttélési elveket szab meg. De nem úgy, hogy a zsidónak ezt és az araboknak azt! Ilyen differenciálás nincs! يا أيها الناس Ó emberek, يا بني ادم Ó, Ádám gyermekei stb.
Ha úgy vetődik fel a kérdés, hogy buszmegállóban ártatlanokat felrobbantani bűn, akkor igen az! Rakétával lőni városok ártatlan polgárait, bűn? Igen, bűn! Ahogy bűn ártatlan gyermekeket kínozni, olajfákat kivágni, elszigetelni vizet, infrastruktúrát a lakóktól stb.! Bűn minden oldalon van. A legfőbb bűn pedig akár Judaizmust veszem alapul, akár az Iszlámot: létezésért küzd minden oldal, nem az életért! Létük fenntartása megkeseríti napjaikat. Akkor élnének, ha hozzájárulnának a másik létéhez, öröméhez! Kérem, most ne menjünk bele a történelmi sérelmekbe, Nakba napba és a szörnyűségekbe mindkét oldalon. Lassan a harmadik generáció születik, tudatosan egymás ellen

fordulva. Ez lét, de nem élet. Ha egyszer eljön a nap, amikor nem a felek léte, hanem élete kerül szóba, akkor lesz az Egy Isten is boldog, mert akkor az Ő kvalitásai fogják áthatni az embereket. Mert ez előző példánál maradva, ha házastársak összetolják tereiket, ez mikor vezet boldogsághoz, azaz élethez? Mikor válik élhetővé a két tér, a két létezés? Akkor, ha mindketten abban élik meg örömüket, ha a másik létezéséhez hozzájárulnak. Ha értelmesen megbeszélik dolgaikat, egymásnak élményeket okoznak, egyik a másikat támogatja szakmai előmenetelben stb. Ehhez áldozni kell a saját létezésből, de megéri. Öröm, csak így lesz!
Ha a trónverseket jobban elolvassuk, Isten Örökkévaló, tehát a létezés privilégiuma az Övé. De az Élet is ő! Ő ad életet. Honnan ad életet? A saját Élő attribútumaiból! Korábbiakban láttuk, hogy Ő lehel lelket az élettelen anyagba. Ez a lélek, az Ő 99 kvalitása, melyet nevei jeleznek! A lélek a fogantatás pillanatától jelen van. Dávid, a Zsoltárok könyvében csodálatosan fogalmazza meg a 27:10 versben:
Angolul találtam meg azt a verziót, ami a legkifejezőbb:
International Standard Version:
“Though my father and my mother abandoned me, the LORD gathers me up.”
„Ha atyám és anyám el is hagynak, az Úr összegyűjt.”
Ez a gondolat is találkozik a Korán szavaival. Tehát elhagyva anyát és apát, az Úr új teremtményként hoz elő. Azt is kifejezi, hogy a lélek nem a test terméke, hanem az Úrtól jövő!
A judaizmusban láttuk, mi az élet értelme. A földi boldogulás megtalálása, összhang, hozzájárulás és az ebből adódó öröm. Az Iszlámban ez kiegészül egy erős túlvilági tudattal. Tehát megegyezően a judaizmus tanításával, a földi boldogulás is ott van, de a túlvilágra való figyelés is. Mert Allah nem örökbe adta a létezéshez szükséges tereket. Ezek kölcsönök, melyekkel el kell számolni. Lehet velük boldogulni, de legyen az létezés, testi adottság, vagyon, mind egy átmeneti időszakra használatba kapott dolgok. A velük való bánásmód határozza meg emberi minőségünket és a túlvilági elszámolás kimenetelét, azaz az evilági és túlvilági boldogulást:

إِنَّ اللهَ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُم بِأَنَّ لَهُمُ الجَنَّةَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللهِ فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ وَعْدًا عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْرَاةِ وَالإِنجِيلِ وَالْقُرْآنِ وَمَنْ أَوْفَى بِعَهْدِهِ مِنَ اللهِ فَاسْتَبْشِرُواْ بِبَيْعِكُمُ الَّذِي بَايَعْتُم بِهِ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١١١﴾

Allah megváltotta a hívőktől azok életét, vagyonát, miáltal övék az Égi Kertek. Küzdenek Allah útján, ölnek és megöletnek. Ez az Ő Igaz ígérete a Tórában, Evangéliumban és a Koránban. Ki hűbb Ígéretéhez, mint Allah? Örvendezzetek fogadalmatok miatt, amit tettetek! Ez a hatalmas győzelem. (Korán 9:111)

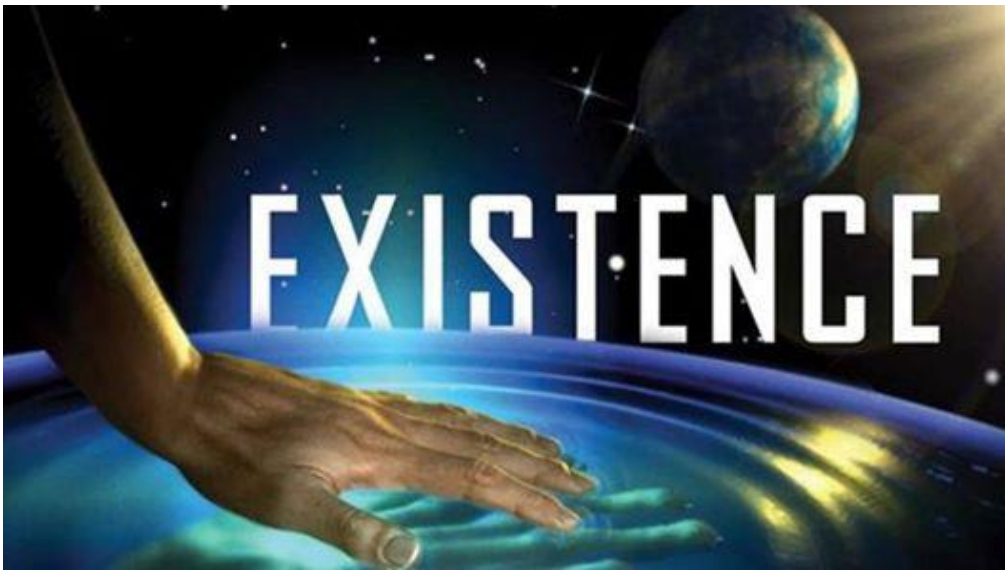

MEGPRÓBÁLTATÁS ÖSVÉNYE, AMIT TŰRNI KELL
EZ AZ ÉLET

Jaj! Nagy az én bajom és nem segít rajtam senki! Sem a közösség, sem annak vezetője! Magamra maradtam szegénységben, betegségben két gyerekkel, elmaradt lakbérrel stb. Jaj! Mi lesz velem? Ugye ismerős?
Az Iszlám elveket ad, melyekből hosszú távon szemlélet jön létre. Ha az átmegy a gyakorlatba, akkor rendezett körülmények alakulnak ki. A gazdag gazdagsága nem az övé, hanem Allahé azért, hogy próbára tegye őt vele. Az ő részében benne van annak/azoknak jussa is, akiknek nem jut elegendő a megélhetéshez. Allah (SWT) előírja a gondoskodást róluk, betegekről és mindazokról, akik adósságcsapdába kerültek, vagy szerencsétlenség érte őket. Ugyanígy előírja a gyengék védelmét.

De ugyanakkor az Iszlám előírja a tűrést, szerénységet és a helyzet csendes elviselését.
Hiába az előírás, ha azok manapság nem teljesülhetnek. Ez azért van, mert ma a Sátán dominál az emberekben, nem Allah (SWT). Figyelted mit mondtam? Nem a világon dominál a Sátán, hanem az emberekben! Ahol nincs ember, ott minden az Isteni rend szerint, harmóniában működik! Ha pedig a Sátán törvényei felülírják az emberekben Isten rendelkezéseit, akkor a fent említett felosztás és magatartás nem jön létre. Ezért a kéréseket rossz helyre címzi a kedves könyörgő. Tejet a tehéntől

kell lefejni, nem az egértől. Rossz helyen tetszik fejni! Miért nem próbálkozik a Rothschild családnál? De sorolhatnám a királyok, emírek neveit is. Náluk van az, amire ácsingózik! Ja! Hogy ők nem adnak, inkább elvesznek? Hát nem ezt mondom éppen, hogy manapság a Sátán erősebb hatást gyakorol az emberekre, mint Isten?
Ha pedig máshoz szól a könyörgés, ők többnyire éppoly áldozatok, mint a könyörgő maga, tehát a könyörgés értelmetlen. Persze, leeshet pár morzsa, hiszen létezik nemeslelkűség, de nem várható el a jelenlegi elosztási gyakorlat rendszerszintű átírása az Iszlám elvei alapján. Visszaélni pedig ezekkel az eseti segítségekkel tisztességtelen. Ma nem elosztás, hanem elvonás van!
Akkor mi a dolga egy közösségnek? Az a dolga, amit cselekvési határain belül meg tud tenni! Ha egy adott közösség vezetése a Rothschild családtól kapja a fizetését, a feltételeket is megkapja mellé. Hiába Mohammed és Allahu Akbar, ezek csak szavak, ez a közösség is az elvonáson, vagy a balfaszságokba bevonáson fog munkálkodni, nem az elosztási rendszer kialakításán.
Ha pedig rendes, tisztességes közösségről van szó, az ő ismérvük az, hogy képtelenek segíteni másokon rendszer szinten, mert erre nincs lehetőségük. Akkor mit tud egy ilyen csóró közösség tenni? Csak egyet tehet. Megtanítja az Iszlám klasszikus szemléletét, hogy fenntartsa a tudást és átmentse azt egy olyan korba, ahol hasznosítani tudják majd. Ez nem az a kor! Ezek a közösségek áldozatok, melyek a földi életben nem fogják élvezni munkáik gyümölcsét. De büszkén, hittel teszik dolgukat és tudják, hogy övék a túlvilág viszonzása. Ebben a helyzetben érdemes-e nyúzni egy ilyen közösséget? A választ add meg te magad.

Mi marad? Allah és te. Tán nem elég? Ha nem elég, akkor miért nevezed magad muszlimnak? Menj pszichológushoz, egy másik vallás lelki vezetőjéhez, aki meggyóntat, nyájasan beszél veled, kibeszélheted bánatodat és ennyi. Azt hiszed Allahon kívül törődik veled valaki? Panaszkodsz, hogy éhezel, beteg vagy, nincs pénzed, meg fogsz halni? Ha ezt teszed, újfent ne nevezd magad muszlimnak! Mindenki meg fog halni, te is. A halál az életünk része és nem jelent elmúlást. Attól félsz, ami mindenképpen bekövetkezik és nem lesz utána éhséged, betegséged, nem okoz zavart a pénzhiány, ami miatt most panaszkodsz?
A dolgod a tűrés, a küzdelem és nem a panaszkodás. Tűrnöd, bírnod kell, ugyanakkor feladnod sem szabad. Ne gondolj öngyilkosságra és más baromságra. Ha muszlim vagy tűrj és légy Jel! Égi Jelként menj végig büszkén utadon még akkor is, ha ez a nyomor, megbélyegzettség, betegség útja, emlékeztetve az embereket arra, hogy létezünk, vagyunk és elvünk, szemléletünk túléli egyéni sorsunkat. Ez a megpróbáltatás ösvénye, más néven élet!

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُواْ اسْتَعِينُواْ بِالصَّبْرِ وَالصَّلاَةِ إِنَّ اللّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿١٥٣﴾

Ó, kik hisztek! Keressetek menedéket az állhatatosságban és az imában. Allah az állhatatosakkal tart. (Korán 2:153)

MIT TETTÉL HOZZÁ, VAGY VETTÉL EL ABBÓL, AMIT ISTEN ADOTT NEKED?

Elgondolkodtál-e már azon, hogy gyakorlatilag ki is vagy? Illetve nem ki, hanem mi vagy? Miből állsz? Mi az a rész belőled, ami Te vagy és nem más?
Kifejtem. Amint korábban megbeszéltük, tested, agyad nem más, mint tárhelyek. Ha tested sejtjeire tekintesz, az nem másból áll, mint bevitt táplálékból, illetve hozott információkból, melyeket örököltél. Ezek az információk azok a genetikai kódok, melyek alapján a rántotthúsból, vajaskenyérből kialakul az a testi összetétel, abban a formában, ahogy most vagy. De mindez nem Te vagy, hanem gyakorlatilag egy kód, ami több millió éve itt van és most a vajaskenyeret egy megadott rendszer szerint egy testté, működő gépezetté alakította. Az agyad is ez. Az sem Te vagy! Az egy információtömeg, ami eljutott hozzád és azokból agyad tárol egy részt. Ebből állítasz össze „megkérdőjelezhetetlen” igazságokat. Léteznek még képességek, melyek általad fejlődnek ki, ez igaz, de ne feledjük, hogy a képességek is adottságokból jönnek elő és ezt a magyar „adott” szó jól kifejezi. Tehát abból, amit adtak Neked!

Ahhoz, hogy eljuss, ki is vagy Te, le kell bontanunk azt, amit tárolsz. Ha elvesszük belőled, a vajaskenyérből összeállt testedet és az azt felépítő kódokat, nem marad tested. Ha lehántjuk rólad gondolataidat, melyek a bevitt információkból váltak emlékezetté, majd képzeletté, akkor agyban is megszűntél létezni. Végül mi is marad? Az marad, ami valójában Te vagy. Egy semmi. Ennek a semminek van hatalmas egója, mely mindent uralni akar. Jogai vannak és követeli, hogy adják meg neki, ami jár! Ez az ego kürtöli ki a világnak sérelmeidet, szenvedéseidet. Igényli, hogy a világ csak veled, bajoddal foglalkozzon, míg Te észre sem veszed a világot, az abban megbúvó millió csodát és ami a legfontosabb: észre sem veszed saját lehetőségeidet!
Ha eljutottunk a zéró szintre, ami vagy, akkor rájövünk, hogy ami Te vagy valójában, az két részből áll. Egyrészt Allah 99 neve, amely nem más, mint a lelkedbe adott tulajdonságok, irgalmas, könyörületes, megbocsájtó stb. Ebből Te saját egyéniségednek megfelelően válogatod ki azt, ami lelkületedet adja, tehát ezek is „adottságok". Illetve ami valójában vagy, az a szándékod, indulataid. Ez vagy Te! Szándék és indulat. Ezt a kettőt nem Allah határozza meg, hanem egyes egyedül Te! Szándékod dönt arról, hogy szegénységet miként éled meg. Lopni indulsz, vagy dolgozni? Allah a szándék szerint ítél meg. Nagyon igazságtalan lenne Allah, ha elrendelné azt, hogy lopj, majd ezért meg is büntetne. Ezt Te rendeled el! Ezért Allahot ne kárhoztasd! A másik az indulat. Szeretsz, vagy gyűlölsz-e? Mi az építőköved? Szeretet, vagy gyűlölet, irigység, felsőrendűség? Ezek azok a motivációk, amik szerint Te állítod össze a bejövő információkból a gondolatsorokat. Te vagy az, aki, ha rokonod, barátod utcára kerül, hozzásegíted őt a megélhetéshez, vagy elfordítod a fejed! Ha elesettet látsz, vagy más véleményt hallasz, más színű, felfogású emberrel találkozol, akkor gyűlölsz, vagy szeretsz!

Testedre, képességeidre is ugyanez áll. Mérgezed, hagyod tespedni, leromlani, amit egészségesen kaptál, vagy igyekszel-e megtartani annak épségét? A benned rejlő képességeket felfedezed-e, vagy hagyod elsikkadni, elhalni és maradsz-e az ösztönszerű életvitelnél?

A modern élet leszoktatott arról, hogy összeállítsd magadat. Ez logikus, hiszen nem emberekre, hanem zombikra van szükség, akik készen kapják azt, amik ők. Valaha a kútra kellett járni a vízért, ma elég, ha megnyitjuk a csapot, ami adja a vizet a központból. Valaha fát kellett vágni az erdőben a tüzelőért, energiáért, ma elég, ha megnyitunk egy csapot és jön a gáz. Valaha nem termelődött szemetünk, mindent hasznosítottunk. Ma beborít minket a szemét. Valaha döntéseket hoztunk saját elhatározás alapján, ma nincs saját elhatározás, mert ezt is egy csapból kapjuk, amit egy központból kapunk. Kényelmesebb a zombi lét és a trend követése, mint önmagunknak lenni. Pedig egyszer rájössz, hogy meg kell találnod magad és a rád való ruhát kell hord, a saját képességeidnek megfelelő munkát kell végezd. Saját szellemedben tudod legjobban szolgálni, családod, társadalmad és nem utolsó sorban önmagad. Itt az ideje lefejteni magadról azt, ami nem vagy és összeállítani magadat újból annak megfelelően, ami vagy!

Ha tudni akarod ki vagy, akkor mindig arra gondolj, hogy nem test, hanem lélek vagy. Ennek a léleknek találkozója van Allahhal. A kérdésre gondolj, amit Allah e léleknek feltesz! Ő csak egyet kérdez: mit tettél hozzá, vagy vettél el abból, amit Én adtam neked? Ha erre a kérdésre tudsz válaszolni, megtaláltad a választ arra, hogy ki is vagy!

بَلِ الْإِنسَانُ عَلَى نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ ﴿١٤﴾

Mi több! Az ember bizonyíték lesz önmaga ellen, (Korán 75:14)

„A Napon tanúságot tesz ellenük nyelvük, kezük és lábuk, abban, mit tettek.”. Nem ember fog vallani önmagáról, nem is mások fognak vallani róla. Saját belső valósága, testrészei árulják el.

SELEJTTÉ TETTÜK MAGUNKAT

Az emberiség eltorzította saját genetikáját, immunrendszerét, gondolkodását, társadalmi és személyes kapcsolatait, dominancia szemléletét, igazságképét, az ehhez kapcsolódó törvényeit és a végén csodálkozik, ha váratlan eseményeknek van kitéve. Nem külső tényező a gyilkosod, hanem önmagad. Csak magadat vádold. És hagy a fenébe az apokalipszist és más tanokat. Itt saját magad apokalipsziséről van szó.

Aki állattenyésztéssel, vagy növénytermesztéssel foglalkozik és tisztában van az ott használatos elvekkel, tudja, hogy a fajtanemesítés, szelekció bizonyos céllal történik. És nincs kegyelem. Amelyik egyed nem valósítja meg a célt, azt levágják, elpusztítják, hogy véletlenül se vigye tovább génjeit,

örökítő anyagait. Így lettek hatalmas tőgyű, sok tejet adó teheneink, tonnás marháink, alacsonytörzsű, magashozamú almafáink, népeket eltartó gabonafajtáink. Viszont a nemesítéssel igaz, hogy közel kerülünk a célhoz, de elvesztünk rengeteg más tulajdonságot. Így ezek a nemesített állataink, növényeink a vadonban már nem élnének meg, nem szaporodnának, nem lennének képesek ott táplálkozni, betegségekkel szemben ellenállni.
Akár fáj, akár nem, ki kell jelenteni, hogy az emberrel is ez történik. Csupán a helyzet hatványozottan rosszabb. Ugyanis úgy nemesítjük önmagunkat akaratlanul, hogy a célok hitványak. Nem a jó szaporodik, hanem a rossz. Az kap párt, aki összeharácsolta vagyonát, jellemében gonosz, élete másról sem szól, mint dominanciáról, mások kihasználásáról, egójának terjeszkedéséről. Nyilván ezt a szemléletet örökíti tovább és gyermekeiben is ezek a tulajdonságok erősödnek fel. Női oldalon sem ez együttérző, szeretetet adó, családot összetartó anya a szelekciós bázis, hanem a műkörmös, műszempillás, szilikonmelles, de tök hülye plázacica, aki jól baszik. Ha nem ilyen lenne, nem kapna minden nap más párt, fizetséget és nem élne meg.
Táplálkozásunkban elszakadtunk az egészségestől. Tömegkajákat fogyasztunk, melyeket ipari módszerekkel állítunk elő. Olyan húsokat eszünk, melyeket állattenyésztésünk méregbányáiból hozunk felszínre. Méregbánya, mert állataink antibiotikumfogyasztása többszöröse, az emberének. Csupán állataink nem betegség, hanem súlygyarapodás miatt kapják. Ugyanis antibiotikum hatására nő az étvágy, a takarmányhasznosítás jobb és rövidebb idő alatt érik el a vágósúlyt, tehát „gazdaságos" a folyamat. Gazdaságos az, ami több profitot termel, ugyanakkor le van szarva, mi lesz az emberrel. A hormonokat meg sem említem. Nem csak az állat, hanem a növénytermesztés is használ olyan kemikáliákat, amelyek hatással vannak az emberi szervezetre. Még fel sem fogtuk, mi fog bekövetkezni ezzel. A koronavírus ehhez képes smafu! A táplálékon keresztül olyan dózisban kapunk antibiotikumokat, más mérgező anyagokat, hogy szervezetünk lassan a legegyszerűbb betegségeket sem tudja leküzdeni, hiszen immunrendszerünket tönkretettük. Nem egy vírusra kell haragudni, hanem önmagunkra! Közben a baktériumok, kórokozók is változnak, hiszen azok is élni szeretnének. Egyre erősebb formákban támadnak, mire a válasz az egyre fokozódó gyógyszerezés. Az immunrendszer már labdába sem rúg! Eljutunk odáig, hogy egy fogászati kezelésbe is belehalhatunk.

Eddig csak biológiai szempontokat említettem, de ezekhez kapcsolódóan egyéni és közösségi gondolkodásunk is torzult. Legitimáljuk azok uralmát felettünk, akik kifosztanak. Olyan képünk van az igazságról, ami hamis ez alapján alkotunk betarthatatlan törvényeket. Ezek alá rendelődünk és nem értjük miért nem komfortos ez a világ számunkra. Egy embertenyészetté váltunk, ami nem több egy bilológiai kudarcnál. Íme, ide vezetett a szabad akaratodra felépített lázadásod, önmagad által elképzelt szabadságvágyad, jogaid. Gyakorlatilag torzuló ösztönvilágunkra építettünk fel társadalmakat, ami keveseknek bejött, sokaknak nem. Biológiai lényként pedig teljességgel alkalmatlan egyedekké váltunk. Mindezek után miért csodálkozunk, ha beüt a baj?

Isten (SWT) pontosan meghatározta mit fogyassz. Erre való a Halal-Haram rendszer. Vagy zsidóknál a kóser. Ja, hogy szakállas barmaink számára elegendő a vágás, kivéreztetés és Biszmilláhozás? A korban, amikor ez a rendszer követelménnyé vált, a vér volt az egyetlen méreganyag. Arról nem tehetek, hogy szakállas barmaink az agyukat is abban a korban hagyták. Mert igenis, a táplálék, ami antibiotikumot, hormont, mérget tartalmaz, beleértve genetikai szennyet, az HARAM!
Allah hatalmas büntetést ró a Halal pecsételőkre!
Alkohol? Igyál. Igyál, amennyi beléd fér! Áruld és csinálj hasznot! De ha ezt teszed, ne panaszkodj, ha egészséged tönkremegy, családod szétesik. Azon se csodálkozz, ha boltjaidban, bárjaidban a mámor igényéhez fűződő más cselekmények jelennek meg, melyek közösségedet bomlasztják.

Kommunikáció? Ez egy tudomány, amivel azt hitetik el az emberekkel, ami nem igaz. Erre épül fel a rendszer. Ha nem tudatosítod magadban, hogy hazugsághalmazon élsz, abból táplálkozolol és ennek alapján képzel saját, egyéni igazságot, akkor vesztedbe rohansz.
Számomra teljességgel érthetetlen, hogy olyan cumikat beveszel, amit előtt egy kisgyerek is értetlenül áll. Sosem értettem, hogy egy bankba betett pénz miért fial munka nélkül? Akkor miért nem csak bankokból áll a világ, abba betesszük a pénzt és dolgozni sem kell?
Hogy lehet, hogy több évezreden keresztül eladják nekünk az időt, amit kamatnak nevezünk és a világ legtermészetesebb módján megvesszük! Hogy lehet, hogy eladják nekünk a félelmet, amit megveszünk, védelmünkért fizetünk közben egy világméretű színjáték részesei vagyunk. Hogy lehet, hogy egy egyszerű papírdarabot értéknek tekintünk, melynek fedezete nem munka, hanem spekuláció. És hogy lehet, hogy ártatlan milliók halála nem tűnik fel, de Jézus (béke reá) kereszthalála igen! Közben ő volt az, aki arra tanított, hogy az ártatlan milliók éhezése, betegsége, kivetettsége és halála feltűnjön! És hogy lehet, hogy mindezekre az átverésekre többezer éves Írásaink figyelmeztetnek, de mi ügyet sem vetünk rájuk. Inkább bűnös papjaink, sejkjeink nyomában battyogunk, akik rég eladták magukat az átverés kitervezőinek.
Idézgetitek a Koránt, a hadiszokat! Ebben a formában ez nem más, mint üres szavak, könyv formában pedig papírdarabok fedezet nélkül, akár a pénz. Ezeket nem azért kell magunkévá tenni, mert Isten vagy Mohamed mondta azokat, hanem mert ezek belénk vannak kódolva! Ez a megerősítés! De ha te csak idézgeted, közben átvered a másikat, kurvázol, a pénz és az egód elvakít, akkor ez a papírtömeg sem ér többet a többinél.

وَأَنفِقُواْ فِي سَبِيلِ اللّهِ وَلاَ تُلْقُواْ بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ وَأَحْسِنُوَاْ إِنَّ اللّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٩٥﴾

Áldozzatok Allah útján és ne vessétek kezeteket olyanra, ami vészt hoz (rátok és másokra). Allah szereti a jótevőket. (Korán 2:195)

1.3. KORÁN ÉS HADITH

1.3.1. VÁLASZOK A KORÁNRÓL A KORÁNBÓL

200 TEVE, VAGY A KÁBA

Köztudott, hogy a mekkai Sérthetetlen Szentély alapját Ábrahám (béke reá) vetette meg az Egy Istennek szentelve. Később ez a szentély fokozatosan feldúsult bálványokkal. Mivel a karavánok kereskedelmi útvonalába eső Szentély zarándokhellyé vált, számos babona, bálványimádó végezte el itt rituális szertartásait, de a Kába mindvégig megmaradt.
A Kába és a Ház őrének lenni, a legmegtisztelőbb feladat volt. Ezt a posztot Mohamed (béke reá) születésének idején nagyapja, Abdel Muttalib töltötte be.
Ezzel egyidőben a keresztény abesszinek megtelepedtek Jemenben és egy óriási székesegyházat emeltek Iqlisz néven. Az abesszinek megirigyelték Mekka hatalmas látogatottságát és mindent megtettek, hogy onnan a zarándokokat saját székesegyházuk felé csábítsák, de ez nem járt sikerrel. Ekkor végső elhatározásra jutottak: lerombolják a Kába szentélyét.
Abraha vezetésével egy elefántos hadoszlop vonult Mekka ellen.
Muhammad bin Ishaq szerint al-Mughammas-ból Abraha egy felderítő előőrsöt küldött, akik Tihama és Quraish népeire rátámadtak és zsákmánnyal, köztük Abdul Muttalib, a Próféta (béke reá) nagyapjának kétszáz tevéjével tértek vissza táborukba. Ezután Abraha küldöttséget indított útnak Mekkába azzal az üzenettel, hogy nem harcolni, hanem a Kábát lerombolni jött. Ha nem állnak ellent, elkerülik a vérontást. Abraha felajánlotta azt is, ha Mekka tárgyalni akar, akkor küldöttségével együtt jöjjön el hozzá a város vezetője. Ekkor ez a személy Abdul Muttalib volt. Ő ezt a választ adta: „Nincs erőnk ahhoz, hogy megküzdjünk Abrahával. Ez Allah Háza. Ha akarja, akkor Ő megvédi házát." A küldöttség arra kérte Abdul Muttalibot, hogy menjen velük személyesen Abrahához. Amikor Abraha meglátta őt, leszállt trónjáról és mellé ült a szőnyegre. Abraha megismételte ajánlatát, de Abdul Muttalib nem tárgyalt másról, csak a kétszáz tevéjét kérte tőle vissza. Abraha így szólt: „Lenyűgözött, hogy idejöttél, de válaszoddal lejjebb kerültél szememben. Te csak a kétszáz tevédet akarod vissza és nem szólsz semmit a Házról, ami a ti és ősatyáitok Szent Helye?" Abdul Muttalib így válaszolt: „Én a tevéim tulajdonosa vagyok, és arra kérlek, add vissza azokat nekem. A Háznak is van Tulajdonosa, Aki ha kell, megvédi azt." Abraha azt mondta, hogy senki nem tud ellene tenni semmit, de Abdul Muttalib rá és Istenre hagyta a Ház dolgát. Abraha visszaadta a tevéket és Abdul Muttalib távozott.

Ez az az év (i. sz. 570) az elefánt éve. Az ok így érthető. Ezért jegyezték fel Mohamed születésének évét az Elefánt évének.
Persze ez a történet számos más történelmi eseményt is tartalmaz, amit itt nincs módom ismertetni. A lényeg: Allah elpusztította Abraha hadát és a Kába megmaradt az Egy Isten dicsőségének szentelve.

Lássuk mit akartam kihozni az egészből:
Mi emberek, számos esetben készítünk stratégiákat, terveket olyan dolgokkal kapcsolatban, ami nem ránk van bízva. Abdel Muttalib a kétszáz teve gazdája volt, azért tárgyalt, hogy visszakapja. Nem hősködött, nem áldozta fel magát olyan ügyért, ami nem az ő gondokságában áll. Sokszor, mi emberek kilépünk saját hatósugarunkból. Abdel Muttalib esete ma nevetségesen hangzik. Pedig lehet, hogy az ő példája oldana meg számos nemzetközi konfliktust, templomok, zsinagógák,

mecsetek lerombolásának ügyét, határkérdéseket. Ő nem izgatta magát, továbblépett és Allah megoldotta. Sokszor a virtus, az öntudat, az identitás burjánzása mindent elront, holott egy legyintés lenne a helyes irány. Tanulság: csak saját dolgoddal foglalkozz. Ne avatkozz más ügyébe, Istenébe meg végképp ne!
Miért? Te nem süllyeszted el a fiókod mélyére azokat az ügyeket, amikhez nem akarsz hozzányúlni? És végül az ügyek önmagukat megoldják. Akkor minek a vérontás?

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ ﴿١﴾

Nem láttad tán, hogy tett Urad az Elefánt gazdáival? (Korán 105:1)

أَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِي تَضْلِيلٍ ﴿٢﴾

Nem vitte tán fondorlatukat (messzi) tévelygésbe? (Korán 105:2)

وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ ﴿٣﴾

És Madarak raját küldte ellenük, (Korán 105:3)

تَرْمِيهِم بِحِجَارَةٍ مِّن سِجِّيلٍ ﴿٤﴾

Mik kénköves esőt szórtak rájuk. (Korán 105:4)

فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَّأْكُولٍ ﴿٥﴾

És olyanná tette meg őket akár a feletetett tarló. (Korán 105 :5

Olyanná lettek, mint egy éhes csorda által lelegelt tarló, ami kopáran maradt. Ez lett Abraha seregéből.
A történetnek két tanulsága van. Egyrészt a Pogány Quraish részéről: Allah megvédi azt, ami az Övé. Ha üldözitek a Prófétát, ő nagyobb és több Allah szemében, mint a Kába köve. Azt gondoljátok tán, hogy Allah őt nem fogja megvédeni? A másik tanulság minden kor emberének szól: Akit megrészegít saját hatalma, akármekkora sereget összeállíthat, akármekkora forrást, arzenált mobilizálhat, Allah Terve ellen nincs esélye és saját vesztébe rohan.

A KORÁN ÉRTELMEZÉSÉNEK KORSZERŰSÍTÉSE NEM LEHETŐSÉG, HANEM TÖRVÉNYSZERŰ

Megmosolyogtató, amikor emberek azzal érvelnek, hogy olvastam a Koránt és abban ez áll, hogy: …. Olvasni a Koránt nem egyenlő egy krimi vagy akár egy szakirodalom tanulmányozásával. Egyetlen verssor megértése is hatalmas erőbedobást igényel, ha azt helyes kontextusban akarjuk elemezni. És még így is ott a bizonytalanság, hiszen rengeteg áyán még ott az ismeretlenség fátyla. Még nem jutottunk el oda tudásunkkal, hogy megértsünk sok mondanivalót. Lehet, hogy a jövő évszázadai megnyitják az utat azok értéséhez is, melyeket ma képtelenek vagyunk felfogni és erőltetett magyarázatokkal látunk el.
A Korán doktrínáinak (Aqida) és az Isteni rend elrendelésének (Sharia) nem létezik egyetlen, rögzített értése. Ezt úgy kell elképzelni, mint egy óceánt, amibe minden korban belemerítünk egy kanalat és kiveszünk abból pár csepp vizet. Ez a vízmennyiség jelenti az adott kor doktrínáinak és elrendeléseinek értését. Annak a pár csepp víznek adott korra eső jogi értése a Fiqh. Tehát a Shariát nem értheti senki a maga teljes valójában. Csupán a Shariából az adott korra eső értelmezés, a Fiqh jelenik meg, ami a Sharia egészének csupán egy arra a korra és társadalomra vonatkoztatott töredéke. Ahogy minden tudomány fejlődik, ez az értés is változik. Ennek alapján jönnek létre a doktrínák és jogi értelmezések iskolái, irányzatai, mely nem csupán lehetőség, hanem törvényszerű. Ezeknek kell az adott korba illeszteni az értelmezéseket és választ adni az aktuális kérdésekre. Tehát nem a múlt kérdéseire kell keresni a választ! Egy hadisz arról szól, hogy minden száz évben jön valaki (Mudzsaddid), aki megtisztítja vallást a hitvány rárakódásoktól, hitújításoktól (bida'a) és megújítja az értést:

حَدَّثَنَا سُلَيْمَانُ بْنُ دَاوُدَ الْمَهْرِيُّ، أَخْبَرَنَا ابْنُ وَهْبٍ، أَخْبَرَنِي سَعِيدُ بْنُ أَبِي أَيُّوبَ، عَنْ شَرَاحِيلَ بْنِ يَزِيدَ الْمَعَافِرِيِّ، عَنْ أَبِي عَلْقَمَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، فِيمَا أَعْلَمُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ " إِنَّ اللَّهَ

يَبْعَثُ لِهَذِهِ الأُمَّةِ عَلَى رَأْسِ كُلِّ مِائَةِ سَنَةٍ مَنْ يُجَدِّدُ لَهَا دِينَهَا " . قَالَ أَبُو دَاوُدَ رَوَاهُ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ شُرَيْحٍ الإِسْكَنْدَرَانِيُّ لَمْ يَجُزْ بِهِ شَرَاحِيلَ .

حكم : **صحيح** (الألباني)

Abu Hurayrah tudósítása:
A Próféta (béke reá) így szólt: „Allah minden száz év elteltével elküldi az Umma számára azt, aki megújítja vallását".
Abu Dawud megjegyzése: „Abd al-Rahman bin Shuriah al-Iszkandarani szintén átadta ezt a hagyományt Shrahil-ra hivatkozva".
Fokozat: Szahih, autentikus (Al-Albani)
Forrás: Szunan Abu Dawud 4291

A hadísz nem az Awliya Allahról (azokról, aki Allah szemében legelől állnak) szól, hanem azokról a tudósokról, akik valamilyen idzstihádot (törekvést) hajtanak végre a hit értésének megújítására, akár a gyökerekhez való visszatéréssel, akár új megértéssel/értelmezéssel, vagy bemutatva azt, ami rossz volt a múlt hitgyakorlatában. Ez jelenthet rámutatást olyan téves értelmezésekre, amelyekkel az emberek hibásan kötelezték el magukat, vagy hiányokra, melyeket nem vettek figyelembe. Tehát a „megújítás" -nak a kontextusból kivéve sok jelentése lehet, de a hadísz értelme az, hogy minden 100 évben lesznek olyan tudósok (nem feltétlenül egyetlen tudós), akik megújítják a vallás értését. Egyszerűbben szólva ez azt jelenti, hogy Allah tudósokat vagy ismeretekkel, útmutatással foglalkozó embereket küldi az Umma számára, akik minden alkalommal visszavezetik az embereket a helyes útra, amikor többségük letért arról.

Néhány ilyen „megújítónak" tekinthető tudós:

1. 'Omar ibn' Abdal 'Aziz kalifa a Hidzsra első századának végén.
2. Imám Shafi'i (második század)
3. Ibn Szaridzs (Shafi'ita) és Al-Asha'ari (imám Asz-Szuyuti versében arabul említi a "megújítókat" Wikipedia). At-Tahawi (Hanafita) és imam Niszá'i szintén említést tesz al-Kulayni-ról, a síita hadisz tudósról (harmadik század)
4. Al-Baqilani (Malikita), Abu Asz-Szu'luki (Shafi'ita) és Al-Iszfiryani (Shafi'ita), továbbá Asz-Szuyuti verséből idézve al-Qadir Billah kalifa, Al-Khawarizimi (Hanafita), Al-Hakim Nishapurból és Ibn Hazam. (negyedik század)
5. Al-Ghazaly (ötödik század)
6. Fakhr al-Din Ar-Razi, Ar-Rifa'i (mindketten Shafi'iták) (hatodik század)
7. Ibn Daqiq Al-'Eid (Asz-Szuyuti versében szerepel) és Ibn Taymiyah. A Wikipédia megemlíti Ibn Arabit és a szúfi Al-Chichtit (hetedik század)
8. Al-Balqini, Zayn al-Din Al-'Iraqi (mindketten Shafi'iták, Asz-Szuyuti versében fellelhetők). A Wikipédiában még szerepel Hadzsar Al-Aszqalani (nyolcadik század)
9. Dzsalal Ad-Din Asz-Szuyuti (kilencedik század)
10. Ar-Ramly (tizedik század)
11. Szirhindi, Shah Walliullah ad-Dahlawi és Abdullah Ibn 'Alawi Al-Haddad (tizenegyedik század)

Még két másik lista található az Arab Wikipédiában itt (here) és itt (here), melyek szintén a megújítók neveit közlik. Angol Wikipédia oldal is tartalmaz megújítókat: https://en.wikipedia.org/wiki/Mujaddid
A megújítókra vonatkozó fatwa forrásként az Islamiqa #153535 és az islamweb #74655 (arabul) oldalakat közlöm.

További részletek az 1.5 fejezetben az „Iszlám gondolkodási iskolák” és 2.3.7. fejezet „Fontosabb jogi iskolák” cím alatt olvashatók.

A tudósok körében egyetértés van abban, hogy a muszlimok 100 évenként letérnek az egyenes útról. Erre is utal a hadisz. Sok hamis újítás (bid’ah) rakódik a vallásra. Ezért Allah mindig küldött valakit, aki a Korán és a Szunna eredeti értésének szellemében nevelkedett. Ez a személy a korszak embereinek világítótornya.
Át kell értelmeznünk a „Wali ul-Allah” kifejezést, mert sajnos sokan személyes előnyükre használva, visszaéltek vele az idők során. Az igazi Wali ul-Allah az valaki, aki úgy engedelmeskedik az evilágon Istennek, hogy eközben mind a deen (hit), mind a dunya (evilág) dolga összhangban áll össze kezei között. Nem befolyásolja a világi vagyon vagy hírnév. Csak maga és családja fenntartásán belül érdekelt az anyagi világ dolgában. Minden, amit Allah örömére tesz, a Koránon és a Szunnán alapul. Nagyon sok ilyen ember volt a múltban, nagyon kevés van a jelenben és még kevesebb várható az elkövetkezőkben.

A fentiek fényében kérdezem: mit ér az a rengeteg Iszlám konferencia, megbeszélés, amit szinte egymással versengve rendeznek meg hatalmas költségeken az egyes iszlámnak mondott országok?

ABU LAHAB TÖRTÉNETE

A Korán 111. Szúrája egy ötsoros vers, amit önmagában sokan ledarálnak imák alkalmával, de kevesen tudják a háttértörténete a Szúra mögött. Ezt szeretném pótolni.
Ez az egyetlen hely a Koránban, ahol egy személyt név szerint elítélnek az Iszlám ellenségeként. Mekkában és Medinában számos más név is beírta magát az Iszlám ellenségeinek névsorába, mégis Abu Lahab nevével senki nem tud versengeni. Mi az, ami Abu Lahab-ot ennyire különlegessé teszi? Ahhoz, hogy megértsük, ismernünk kell Arábia akkori társadalmát és ebben Abu Lahab szerepét.
Az ősi időkben Arábiát elöntötte a káosz, amerre a szem ellátott viszályok, vérontás jellemezték a viszonyokat századokon keresztül. Senki sem garantálhatta egy másik életét, méltóságát és vagyonát. Csak egy törzs védelme, vagy családi kötelék jelenthetett oltalmat. Ezért a *silah rehmi* (hozzátartozói védelem) képviselte a morális értékek legerősebbikét. A hozzátartozói kötelék megszakítása ezért hatalmas bűnnek számított. Az Arab hagyományok befolyására Quraish és főemberei, más klánokkal együtt, foggal-körömmel ellenálltak a Próféta (béke reá) Iszlám hívásának, de Banu Hashim és Banu Muttalib (Hashim fivérei és Muttalib gyermekei) nem hogy nem ellenezték, de egyenesen támogatták a Prófétát annak ellenére, hogy többségük nem hitt a Próféciában. Quraish többi klánja úgy tekintett a vérségi alapon történő támogatásra, melyet a Próféta saját családjától kapott, mint ami a világ legtermészetesebb dolga, hiszen szinkronban van hagyományaikkal. Ezért senki nem sértegette, vagy gúnyolta Bani Hashimot és Bani Muttalibot azon az alapon, hogy elhagyták őseik szokását és egy olyan személyt támogatnak, aki új vallást hirdet. Nem várták el, hogy a klán kiszolgáltassa saját tagját az ellenségnek. Családtagjuk támogatása és védelme természetes volt Quraish és Arábia többi klánja szemében.
Ezt az elvet, melyet az Arabok az Iszlám előtt, nagy becsben és sérthetetlennek tartottak, szegte meg vehemens iszlám ellenessége miatt Abu Lahab, Muttalib fia. A Próféta atyja és ő ugyanannak a férfinak voltak fiai. Arábiában a nagybácsi lépett az apa helyére, ha az meghalt és kötelessége volt úgy tekinteni unokaöccsére, mintha vér szerinti édes fia lenne. Ez az ember, viszont az Iszlám ellen érzett gyűlölete és a Kufr (hitetlenség) imádata miatt képes volt lábbal taposni az Arab szokásokon.

Hadiszok gyűjtői utalnak Ibn Abbasra számos hivatkozási láncon keresztül, aki beszámol arról, hogy a Prófétának megparancsolták, ismertesse nyilvánosan az Iszlám üzenetét. Ő előadta, hogy a Korán tanítása szerint a legközelebbi hozzátartozót kell először figyelmeztetni Isten büntetésére. Majd felmászott Safa Hegyére és nekiállt hangosan szólítani: *Ya sabaha* (Ó, reggeli balsors!) Ezt a kiáltást kellett hallatni Arábiában akkor, ha valaki riadóztatni akarta saját törzsét, egy reggeli órákban rájuk leselkedő idegen támadás miatt. Amikor a Próféta elkiáltotta magát, a polgárok kíváncsiak voltak, ki riadóztatta őket. Elterjedt a híre, hogy Mohammed (béke reá) volt. Quraish összes klánjai összegyülekeztek. Aki tudott, mind jött, aki nem tudott, küldött maga helyett mást. Amikor az emberek összejöttek, a Próféta minden klánt a nevén szólított: „Ó, Bani Hashim, ó, Bani Muttalib, ó, Bani Fihr, stb., majd így szólt: Ha azt mondanám, hogy a szikla mögött ellenség lapul, hogy rátok vesse magát, elhinnétek?” Az emberek egyhangúan azt válaszolták, hogy ekkora hazugságot, még nem hallottak. Majd a Próféta így folytatta: „Akkor figyelmeztetlek titeket, hogy kínszenvedéssel néztek szembe.” Mielőtt bárki meg tudott volna szólalni, Abu Lahab, a Próféta nagybátyja így szólt: „Pusztulnál el! Ezért csődítettél minket össze?” Egy másik Hadisz szerint Abu Lahab felvett egy követ és megdobta vele a Prófétát. (Ahmad, Bukhari, Muslim, Tirmidhi, Ibn Dzsarir és mások).
Ibn Zaid szerint egy napon Abu Lahab megkérdezte a Prófétát: „Ha elfogadnám a vallásodat, mit kapnék?” A Próféta így válaszolt: „Azt kapnád, amit a többi hívő.” Erre ő: „Nem részesülnék

megkülönböztetésben, vagy kiváltságban?" Mire a Próféta: „Mi mást akarsz?" Erre Abu Lahab: „Pusztuljon az a vallás, ahol nekem másokkal egyenlőnek kell lennem!" (Ibn Dzsarir).
Mekkában Abu Lahab a Próféta közvetlen szomszédja volt. A két házat egy fal választotta el. Rajta kívül még Hakam bin As (Marwan apja), Uqbah bin Abi Muait, Adi bin Hamra és Ibn al-Asda il-Hudhali voltak a szomszédjai. Ezek az emberek, még saját házában sem hagyták a Prófétát nyugton. Volt, amikor imája közben egy kecske gyomrát dobták rá, vagy ha az udvaron főztek, akkor az edényekbe piszkot szórtak. Ilyenkor a Próféta csak ennyit mondott: „Ó, Bani Abdi Manaf! Milyen szomszédság ez?" Abu Lahab felesége, Umm Dzsamil (Abu Sufiyan nővére) tüskéket szokott elszórni éjjelente a Próféta kapujában. Mikor ő vagy a gyerekek hajnalban kijöttek a házból, tüske ment a lábukba. (Baihaqi, Ibn Abi Hatim, Ibn Dzsarir, Inóbn Askar, Ibn Hisham).

A Prófécia bejelentése előtt a Próféta két leánya feleségül ment Abu Lahab két fiához, Utbah-hoz és Utaibah-hoz. Amikor a Próféta elkezdte hívását az Iszlámra, Abu Lahab így szólt fiaihoz: „Elzárkózom attól, hogy lássalak titeket, vagy találkozzam veletek mindaddig, míg el nem váltok Mohammed (béke reá) lányaitól." Majd mindketten elváltak feleségeiktől. Utaibah-ot rosszindulat fűtötte. Egy napon a Próféta elé állt és így szólt: „Megtagadom: *An-nadzsmi idha hawa. (A csillag, ha letűnik… 53. An-Nadzsm, Csillag)"*, majd ráköpött a Prófétára, de nem érte el. A Próféta fohászt mondott: „Ó, Istenem! Tedd ki őt egy kutya támadásának a Te kutyáid közül."
Utaibah elkísérte apját Szíriába. Az út során a karaván megállt egy helyen, ahol a helyi emberek szerint éjjel vadállatok jártak. Abu Lahab figyelmeztette társait: „Tegyetek meg mindent fiam védelmében, mert félek, hogy Mohammed átka fog rajta!". Az emberek a tevéket Utaibah köré fektették le, majd lefeküdtek. Az éjjel egy tigris átvetette magát a tevék körén, darabokra tépte Utaibah-t és felfalta őt. (Ibn Abdul Barr: *Al-Istiab*; Ibn Hajar: Al- Isabah; Abu Nuaim al-Isfahani: *Dalail an-Nubuwwat*; As-Suhaili: *Raud al-Unuf*. A másik fiú, Utbah Mekka visszafoglalásakor felvette az Iszlámot és hűségfogadalmat tett a Prófétának.)
Amikor a Próféta fia, Qasim halála után elvesztette második fiát, Abdullaht is, ahelyett, hogy osztozott volna unokaöccse gyászában, Abu Lahab a Quraish főemberekhez sietett, elújságolva nekik az örömhírt: Mohammed az éjszaka fiú utód nélkül maradt. Ez az eset az Al-Kauthar (108. Szúra, Bőség) kommentárjában részletesen szerepel.
Bárhova is ment a Próféta Iszlámot hirdetni, Abu Lahab követte és megakadályozta az embereket abban, hogy hallgassák. Rabiah bin Abbad ad-Dill ezt közölte: „Még kisfiú voltam, amikor elkísértem apámat Dhul-Madzsaz-ba. Ott láttam a Prófétát (béke reá) az emberekhez szólni: Ó emberek! Nincs más Isten, csak Allah és Nála a boldogulás! Láttam, hogy követi őt egy másik ember, aki így szólt a tömeghez: Ez a fickó hazudik! Letért ősei hitéről! Megkérdeztem, ki ez az ember? Az emberek azt válaszolták: Abu Lahab." (Ahmad, Baihaqi).

A Prófécia hetedik évében minden Quraish klán bojkottot hirdetett Bani Hashim és Bani Muttalib ellen. Elzárták őket gazdasági és társadalmi kapcsolataiktól. A két bojkott alá vett klán mindvégig kitartott a Próféta támogatása mellett, még akkor is, amikor Shib Abi Talibot az ellenség gyűrűbe zárta. Abu Lahab volt az egyedüli, aki ebből a klánból Quraish oldalán saját vérei ellen lépett fel. A bojkott három éve alatt éhínség kínozta Bani Hashimot és Bani Muttalibot. Ez Abu Lahabot nem érintette. Amikor egy kereskedelmi karaván közeledett Mekka felé és a bojkott alá vett Shib Abi Talibból páran élelmet akartak venni tőlük, Abu Lahab ráförmedt a kereskedőkre, hogy nem adhatnak el nekik árut. Inkább ő megveszi tőlük magasabb áron minden portékájukat. Ezért a kereskedők olyan áron kínálták az élelmet, hogy az éhezők nem tudták azt megvenni és üres kézzel tértek vissza családjaikhoz. (Ibn Sa'd, Ibn Hisham).
Ezek után nem csoda, hogy Abu Lahabot név szerint említi a Szúra, aminek további üzenete is van. Amikor az Arabok Mekkán kívülről a városba érkeztek és szembesültek Abu Lahab átkaival, melyeket

unokaöccsére szór, meghökkentek, mert mindez szembe ment szokásaikkal. Viselkedése az ellenkező hatást váltotta ki. Mivel az unokaöccse nem reagált és finoman tudomást sem vett nagybátyja üzelmeiről, egyre többen Mohammeddel (béke reá) szimpatizáltak. Amikor ez a Szúra megszületett, Abu Lahabot őrületbe kergette saját gyűlölete. Nem volt beszámítható, senki sem adott hitelt szavainak.
A Szúra azt is üzeni, hogy a vérségi kapcsolatok és a hit által szőtt testvériség sok esetben nem fedi egymást. A Muszlimok ebből tudhatták, hogy ami a Próféta saját családjában példaértékű, azt nekik is követniük kell. Prioritásukban a családi és vérségi kapcsolatok fontosak ugyan, de nem pótolhatják a hitbéli szövetséget.

AL-KAHF (BARLANG) SZÚRA KINYILATKOZTATÁSÁNAK ELŐZMÉNYE

Ígértem, hogy a Kahf (Barlang) szúra hátteréről írok pár gondolatot. Engedjétek meg, hogy a Szúra előszavát idézzem, melyet Sayyid Abul Ala Maududi - Tafhim al-Qur'an – A Korán Jelentése c. munkája nyomán közlök:

Ez a Szúra akkor nyilatkoztatott ki, amikor a Mekkai bálványimádók (mushrik), miután konzultáltak az Írás népeivel, három kérdést tettek fel a Prófétának, hogy vizsgáztassák. (1.) Kik voltak a „Barlangban Alvók”? (2.) Mi Khidr igaz története? (3.) Mit tud Zul-Qarnainről, azaz a kétszarvúról. E három kérdésre a válasz a Zsidók és Keresztények által ismert történetekben voltak csak meg, melyeket az Arabok Hidzsazban nem ismertek. Jó alkalom volt, hogy ezekkel a kérdésekkel próbára tegyék a Próféta tudását a láthatatlan és rejtett dolgokról. Allah, azonban nem csak választ adott a kérdésekre, hanem a három kérdésre három olyan történet, példabeszéd nyilatkoztatott ki, melyek az Iszlám ellenzőit kellemetlen helyzetbe hozták az Iszlám és hitetlenség közti konfliktus kellős közepén:

1. A kérdezők ki lettek okítva arra, hogy a „Barlangban Alvók” ugyanazt a Monoteista Tauhid doktrínát követték, ami a Korán hirdetése, helyzetük pedig hasonlított a Muszlimok helyzetére Mekkában. A hét alvó legendája eredetileg hét keresztény hitvallóról szól.

A legenda több középkori változatban maradt fönn. A legelső verziók egyike Simeon Metaphrastes konstantinápolyi pátriárka tízkötetes szentéletrajzában szerepel. A Barlangban Alvók üldözői hasonló módon viselkedtek velük, mint Quraish a Muszlimokkal. A hívők láthatták, hogy bármekkora is legyen egy intoleráns társadalomban szenvedésük, nem hajolhatnak meg hamis tanok előtt, inkább a menekülés útját kell választaniuk és Allahra kell bízni magukat. A Barlangban Alvók története a hitetlenek felé azt is megüzente, hogy létezik Túlvilág, Allahnak van képessége arra, hogy még egy hosszú alvó állapot, halál után is feltámassza azt, akit Ő akar, ahogy a Barlangban Alvókkal tette.

2. A történet párhuzamot von Mekka vezetői és a Muszlimok szenvedése, valamint a Barlangban Alvók által elviselt viszontagságok között. A Próféta felhívást kapott, hogy nem alkudhat meg üldözőivel, nem tekintheti őket saját követőinél fontosabbnak. A főembereket pedig figyelmezteti, hagyjanak fel az evilági gyönyörök hajszolásával, melyek átmenetiek, múlandók és keressék az állandó, maradandó, örök értékeket.
3. Khidr és Mózes története úgy jön elő, hogy az megfelelő választ ad a kérdezőknek, egyben megnyugvással tölti el a hívőket is. A lecke a következő. Teljes bizalmat kell szavazni az Isteni háttér működésével kapcsolatban, amit Allah akarata mozgat. Mivel a valóság rejtve marad az ember elől, ezért híján vagyunk annak a bölcsességnek, ami a történések háttereire magyarázatot ad. Sokszor nem értjük, miért történnek úgy a dolgok, ahogy történnek és felkiáltunk: hogy lehet ez? A valóság az, hogy az esetek többségében jobb, ha az emberek nem ismerik a háttéreseményeket. Abban kell bízni, hogy meglehet, látszólag ellenünk szólnak a történések, de hosszú távon úgy rendeződnek Allah jóvoltából, ahogy nekünk jó.
4. Ugyanez igaz Zul-Qarnainre, a kétszarvúra, akinek esete szintén intés Mekka elöljárói számára. Nagy Sándorról van szó, aki Nagy volt a szó minden értelmében. Hatalmas uralkodó, hódító, aki gigantikus források felett rendelkezett, de mindig alávetette magát Teremtője akaratának. Ezzel szemben Mekka főemberei lázadnak Isten parancsai ellen! Milyen jelentéktelen alakok vagytok ti, Mekka főemberei, hozzá képest és mégis ti szegültök szembe! Annak ellenére, hogy Zul-Qarnain erős védelmi falat épített, nem abban, hanem Allah akaratában bízott. Tudta, hogy az a fal csak addig számít, míg Allah úgy akarja. Ha nem akarja, összedől, és csak rom marad utána. Ti meg, Mekka főemberei, akik hozzá képest jelentéktelen vályogkunyhókban laktok, biztonságban érzitek magatokat minden lesújtó erővel szemben.

Miután a Korán megfordította a helyzetet kérdezők és válaszadó között, a Szúra végén intések fogalmazódnak meg. Az Egyistenhit és a Túlvilág abszolút Igaz, Való. Saját jövőnk érdekében fel kell fognunk ezeket a doktrínákat, életvitelünket ennek megfelelően kell alakítanunk. Ha ezt az utat követjük, bátran állhatjuk ki Allah számvetését. Ha nem ezt tesszük, a földi életben elkövetett tetteink nem fogják javunkat szolgálni.

AZ ÉDEN TILTOTT FÁJA A KORÁNBAN ÉS A BIBLIÁBAN

A halhatatlanság fája (arabul شجرة الخلد Sadzsarat al-Khuld), az életfa motívuma, amint az a Koránban megjelenik. A hadíszokban és magyarázatokban is számos utalás van rá. A bibliai beszámolóval ellentétben a Korán csak egy fát említ az Édenben, a halhatatlanság fáját, amelyet Allah megtiltott Ádámnak és Évának, a tudás fájáról viszont nincs szó. A Koránban a fa példázata az életmódra, életvitelre utal. A jó hozzáállás a jó fa, a rossz pedig a rossz fa. Amikor a Sátán megjelent Ádám és Éva előtt, kinyilatkozta, hogy az egyetlen ok, amiért Isten megtiltotta számukra a fa gyümölcsét, nehogy Angyalokká változzanak örökké éljenek és hatalmuk legyen minden teremtmény felett.

A Koránban szereplő növények gyűjteménye a „Növények a Koránban” c. cikkben található. Említésre méltó, hogy nem tudjuk, milyen fajú fáról van szó. Sem a Biblia, sem a Korán nem nevezi meg a gyümölcsöt, amit ettek. Így az „alma” szó egy helyen sem szerepel.
Lássuk a Bibliát:

Sarjasztott az Úristen a termőföldből mindenféle fát, szemre kívánatosat és eledelre jót; az élet fáját is a kert közepén, meg a jó és a rossz tudásának fáját. (1Mózes 2:9)

[22]És monda az Úr Isten: Ímé az ember olyanná lett, mint mi közűlünk egy, jót és gonoszt tudván. Most tehát, hogy ki ne nyújtsa kezét, hogy szakaszszon az élet fájáról is, hogy egyék, s örökké éljen: [23]Kiküldé őt az Úr Isten az Éden kertjéből, hogy mívelje a földet, a melyből vétetett vala. [24]És kiűzé az embert, és oda helyezteté az Éden kertjének keleti oldala felől a Kerúbokat és a villogó pallos lángját, hogy őrizzék az élet fájának útját. (1Mózes 3:22-24)
Itt két fa olvasható, a leírás narratív.
Lássuk a Koránt:

فَوَسْوَسَ إِلَيْهِ الشَّيْطَانُ قَالَ يَا آدَمُ هَلْ أَدُلُّكَ عَلَى شَجَرَةِ الْخُلْدِ وَمُلْكٍ لَّا يَبْلَى ﴿١٢٠﴾

De a Sátán suttogott felé és mondta: „Ó Ádám! elvezesselek-e téged az örökkévalóság fájához és a királysághoz, mi nem tűnik le?” (Korán 20:120)

A Sátán ajánlata okos, mint mindig, de fals és hihető. Fals, mert: 1. A boldogság nem átmeneti volt, mint a földi világban. 2. A Kertben minden őket szolgálta, tehát felsőrendűek voltak, így a Kert maga már egy királyság volt részükre. A Királyság tehát adott volt, nem kellett azt külön ajánlani. Ami pedig a hihetőséget illeti: 1. Semmi sem hangzott el korábban az „örökkévalóságról”. Amiről nem beszélünk, az nincs. Most a Sátán megemlítette, tehát megszületett a fogalom is és elgondolkodtatta Ádámot. 2. A csábítás ereje az Ego gyengeségében gyökerezik. Ha az Egóban van hajlam elhajlásra, akkor olyasmiben is hisz, ami az Ego önös vágyaiból ered.

Ez a jelenet több helyen is szerepel, más-más kontextusban, de mindig egy fáról van szó és az a halhatatlanság fája. A Koránban az ember gyengesége van az esemény központjában, ha eluralkodik felette az ego. Allah részéről sosem hangzott el az, hogy ez a fa a halhatatlanságé, ami ezt, meg azt tudja! Ez csak a Sátán szájából hangzik el. Allah nem tett olyan kijelentést, ami Ádámot csábította volna. Egyszerűen megtiltotta a fát, ennyi. Nem fűzött hozzá indokot.
Ez itt most nem Bibliakritika, mert a Biblia is ezt fejezi ki, csak másképp.

Most pedig térjünk át az Édenből a Korán többi részére, ahol a fa a jó és rossz, az üdvös és gonosz szimbóluma:

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ ضَرَبَ اللهُ مَثَلاً كَلِمَةً طَيِّبَةً كَشَجَرةٍ طَيِّبَةٍ أَصْلُهَا ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا فِي السَّمَاء ﴿٢٤﴾

Nem látod-e miként vet Allah példát? Az üdvös szó, akár az üdvös fa. Gyökere szilárdan rögzült és lombja az Égig ér. (Korán 14:24)

Az „Üdvös szó” Isteni szó, az Üzenet. Általánosságban az Igazság. Ide értendő a jó szó, a kedves, igaz és egyenes beszéd. Vallásunk Allah és ember felé egyaránt kötelességet ró ránk. Ebben a jó, vagy üdvös szónak döntő szerepe van. A rossz szó, ennek az ellentéte. Hamis felfogásokból, hitekből istenkáromlásból táplálkozik, ami undor, gyűlölet formájában jelenik meg és rosszra hív.

وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ كَشَجَرَةٍ خَبِيثَةٍ اجْتُثَّتْ مِن فَوْقِ الأَرْضِ مَا لَهَا مِن قَرَارٍ ﴿٢٦﴾

A rossz szó példázata, akár a rossz fa, mit tövestől kitéptek a földből. Nincs annak (szilárd) támasza. (Korán 24:26)

أَذَلِكَ خَيْرٌ نُّزُلًا أَمْ شَجَرَةُ الزَّقُّومِ ﴿٦٢﴾

Ez ad több gyönyört, vagy a Zaqqum Fája? (Korán 37:62)

17:60. A Zaqqum fája az, ami a Pokol keserű gyümölcsét termi. Ezt állítja szembe az Égi Kertek gyümölcseivel.

Miért is beszélek ennyit ezekről a fákról az Édenben és Édenen kívül? Mert ezek a szimbólumok is mutatják, a gondolati közelséget a Monoteizmus vallásai között. A szimbólumok is ugyanazok. Igen van különbség a doktrínák között, de az értékek megjelenítésében nincs. Akkor miért is halt meg ennyi ember hiába ékezetek miatt a szavakon? És aki ma abból él, hogy ilyen ékezeteket gyártson, vagy fedezzen fel, miért van közöttünk? A fák értelmesebb lények. Öleljük meg őket.

© Claremont Rug Company

DÁVID ÉS GÓLIÁT

Se szeri se száma a megkereséseknek, hogy üzletembereket, vagy egyszerű segélykérőket kössek össze gazdag muszlim körökkel. Nehéz elmagyaráznom, hogy az ellenségeimmel akarnak kapcsolatot. Illetve, dehogy az ellenségeim! Nekem ilyen nincs. Ők tartanak engem annak. Az ok egyszerű. Ezeknek a muszlimnak nevezett figuráknak, tisztelet a kivételnek, nincs sok közük az Iszlámhoz. Pénzüket spekulációkban kamatoztatják, életvitelük az Iszlám előtti barbár kort idézi, népüket, vallásukat napi szinten elárulják, az Iszlám ellenségei a barátaik és az Iszlámhoz hű követők az ellenségeik.
A Koránban Mohameddel (béke reá) lezárul az Iszlám hirdetési szakasza. Utána még pár évszázad prosperálás következik, de ezt követően hanyatlásba megy át a gondolkodás és hitelv-alkalmazás. Ma pedig e hanyatlás mélypontját éljük. A muszlimok többségében nem az Iszlám elvei alapján élnek. De nincs ezen semmi csodálkozni való. A keresztények többségében nem Jézus tanításai alapján élnek és a zsidók többségében nem a judaizmust követik. Még ennél is összetettebb a helyzet. Izrael állam a Bibliára hivatkozva nyerte el mandátumát, ugyanakkor Izrael állam vezéreszméjének a cionizmusnak vajmi kevés köze van a Bibliához. Valójában a cionizmus zsidó nacionalizmus, államalapító eszme. A zsidó állam vezetői pedig jórészt ateisták. Shapiro rabbi rendszeresen felhívja a figyelmet a zsidó állam elvei és a vallásos zsidó gondolkodás között feszülő ellentétekre: https://www.youtube.com/watch?v=rzYqimDCyjs.
És ezzel önmagában véve semmi baj nincs. Csak hozzá kell szokni ahhoz, hogy mindig az nem igaz, amit valaki hangsúlyosan állít. Ma ez a természetes.

A Muszlim Ummában is ez a helyzet. Létezik egy vallását követő tömeg, akik nincsenek hatalmi pozícióban, erőtlenek, hitüket magukba rejtve élik meg és létezik egy Iszlámra hivatkozó, de lényegében ateista vezetés. A vezetés mindent elkövet, hogy a tömegbe bezárja hitét, az ne fejezhesse ki az Iszlám ítéletét pénzről, életről, áldozatvállalásról, toleranciáról, szolidaritásról és elesettek segélyezéséről. Az állam eszközeit arra használja, hogy a vallás felett teljes kontrollt gyakoroljon. Ez lényegében terror az Iszlám felett.
A kedves érdeklődők arra kérnek, hogy én, a tömeg egy apró homokszemeként lépjek kapcsolatba az Iszlámot eláruló, lehetőségekkel bíró réteghez, akiket minden írásomban ütök-vágok, kritizálok. Ez ugyanolyan meddő vállalkozás lenne, mintha Shapiro rabbit kérnénk fel arra, hogy járjon el az izraeli vezetésnél bizonyos ügyekben. Bár lehet, hogy neki oda még így is jobbak a kapcsolatai, mint az enyémek a muszlimokhoz. Egy azonban biztos: Shapiro rabbi és köztem több a közös vonás, mint köztem és a muszlim vezetők között. Ugyanis mindketten az Egy Istenre támaszkodunk. És Isten számára teljesen mindegy, hogy hányan vagyunk és milyen oldalon hiszünk Benne. Ezt példázza Mózes esete a fáraóval, Dávidé Góliáttal. Sokszor a matematika csődöt mond az Istenbe vetett hittel és eltökéltséggel szemben:

فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ قَالَ إِنَّ اللّهَ مُبْتَلِيكُم بِنَهَرٍ فَمَن شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّي وَمَن لَّمْ يَطْعَمْهُ فَإِنَّهُ مِنِّي إِلاَّ مَنِ اغْتَرَفَ غُرْفَةً بِيَدِهِ فَشَرِبُواْ مِنْهُ إِلاَّ قَلِيلاً مِّنْهُمْ فَلَمَّا جَاوَزَهُ هُوَ وَالَّذِينَ آمَنُواْ مَعَهُ قَالُواْ لاَ طَاقَةَ لَنَا الْيَوْمَ بِجَالُوتَ وَجُنودِهِ قَالَ الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُم مُّلاَقُو اللّهِ كَم مِّن فِئَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فِئَةً كَثِيرَةً بِإِذْنِ اللّهِ وَاللّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿٢٤٩﴾

Mikor elrendezte Saul (Talut) a katonákat, mondá: „Allah próbára tesz titeket a folyóval. Aki ebből iszik, nem (katonáim) közül való. Csak ki nem kóstol bele, az tartozik hozzám, kivéve, ha csak egy kortyot nyel a kezéből.” Ittak belőle mind, csak kevesen nem közülük. Mikor ő és azok, akik vele hittek, átkeltek azon (folyón), mondák: „Nincs erőnk ma Góliát és katonái ellen.” De azok, kik várták, hogy találkozójuk legyen Allahhal, mondták: „Hányszor megesett, hogy kis csapat győzedelmeskedett nagy csapat felett, Allah engedelmével!” Allah az állhatatosakkal van. (Korán 2:249)

A Koránban Dávid története néhány szóban tömörítve jön elő, de spirituális tanítása számos meglátást rejt. Az Ótestamentum elbeszélő történetekkel írja le az eseményt, elmerül a részletekben és kevés szót ejt az egyetemes igazságról, ami minden példabeszéd mögött van. A Korán utal a történetre és elmondja a tanulságot.
Dávid egy nyers fiatalember volt fegyverek, felszerelés nélkül. Az Izraeliták táborában nem ismerték. Az óriás Góliát gúnyt űzött belőle. Még Dávid legidősebb bátyja is megrótta őt, amiért otthagyta nyáját, de hite eltökéltté rendelte arra, hogy kiálljon a Filiszteus vezérrel. Amikor Saul felajánlotta Dávidnak fegyverét és páncélját, az ifjú hős elutasította, mint aki ilyesmit még sohasem próbált. Hiszen az ő bevált eszköze a pásztor parittya volt. Felszedett öt kavicsot a patakból és parittyáját használta, amivel halálos sebet ejtett Góliáton. Majd Góliát saját kardjával adta meg neki a kegyelemdöfést. A Filiszteusok serege ezt megdöbbenve látta, majd menekülésbe kezdtek, de üldözőbe vették és levágták őket.
A fő tanítás mellett, ami a hazáért, hitért való kiállást példázza, kötelességünk bátran és szilárdan szembenézni a nehézségekkel. Említésre méltók a további tanulságok is:

- A szám nem számít, csak a hit, eltökéltség és Isten áldása.
- Méret és erő nem ér semmit az igazsággal és gondos tervezéssel szemben
- A hős a maga eszközét használja és azokat, melyeket az idő és hely felkínál, még akkor is, ha külső szemmel nevetségessé válik.
- Ha Isten velünk van, az ellenség fegyverei saját pusztulásukat okozzák.
- A személyiség felülír minden veszélyt és lelket önt a rettegő társak szívébe.
- Az egyszerű hit Isten jutalmát hozza el, ami számos formát ölthet. Dávid esetében hatalom, bölcsesség stb.

Dávid nem csak egy pásztor, harcos, király, bölcs és Próféta volt, hanem a költészet és zene iránti érzékekkel is meg volt áldva. Máig fennmaradtak híres Zsoltárai (Zabur).
Dávid és az ő kiállása képviseli azt a Dzsihádot, amikor ember fegyvert foghat országa, hite és nemzete védelmére.

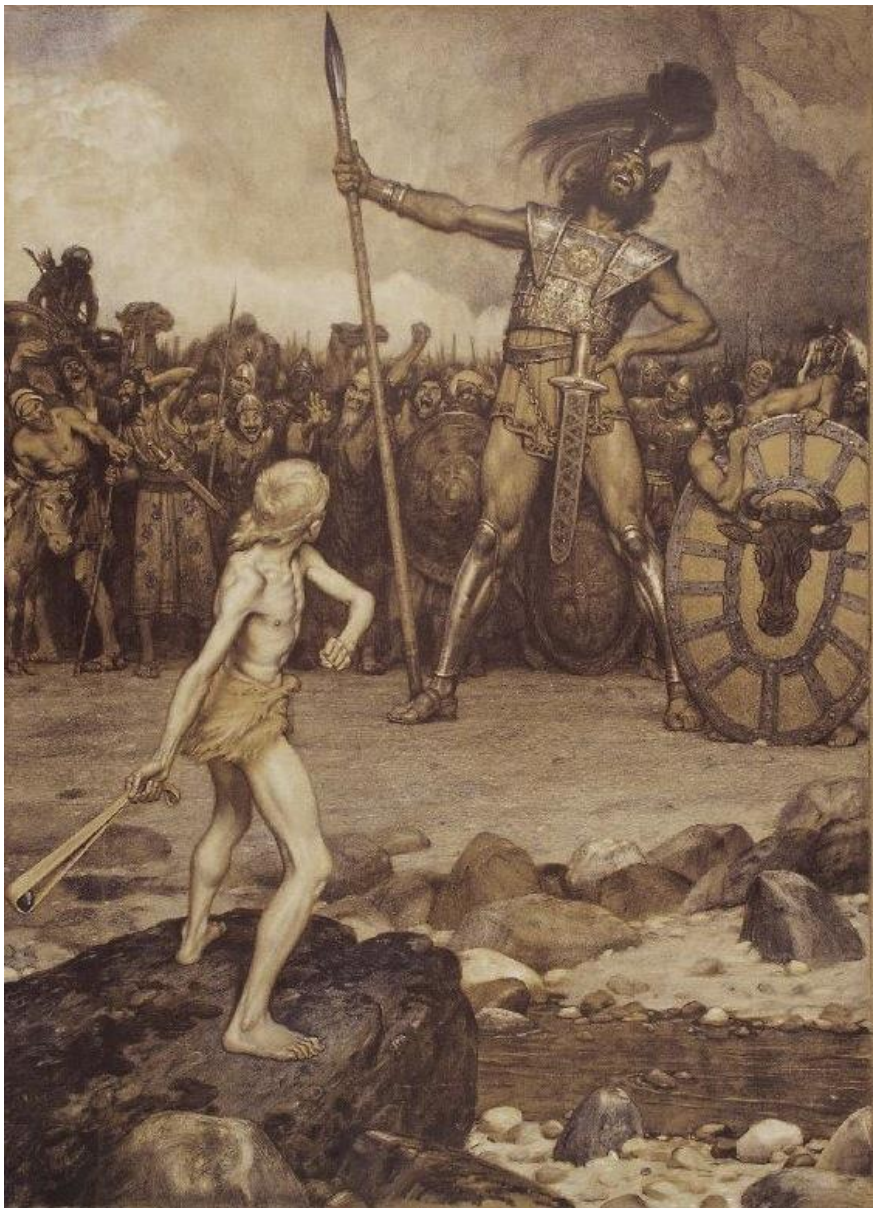

DÁVID ÉS SALAMON A KORÁNBAN ÉS A ZSOLTÁROKBAN

A Korán megerősíti azokat a Szentírásokat, melyek előtte nyilatkoztattak ki. Nem csak Szentírásokat, hanem küldetéseket is, melyekről nem maradt fent írás. Így Mózes küldetése prófécia az Iszlámban, de Dávid és Salamon Egyistennek szentelt királysága is küldetésnek tekintendő. Mivel az Egyistennek rendelték alá képességeiket, ezért arab szóval ők muszlimok, azaz alávetettek.
Dávid és Salamon említésére és további analóg esetekre visszatérek, de előtte meg kell világítanom, hogy az Iszlámban Biblia szó nem létezik. Ahogy Ó és Újszövetség sem. Ez utóbbi keresztény felosztás, hiszen csak a kereszténység számára minősül Ó-nak az, ami a zsidók számára folyamatos jelen. A Biblia egy gyűjtőfogalom, amiben minden írat, könyv, feljegyzés szerepel, amit az egyház jóváhagyott. Ezek közül a Korán a Tórát (Mózes öt könyve), Dávid könyvét (Zabur) és az Evangéliumokat említi. Helyesebben egy Evangéliumról (Ingyil) és nem négyről ír. Ez az egy nincs meg. Ez lenne Jézus Evangéliuma. Ehelyett van Máté, Lukács, Márk és János Evangéliuma, de ha jól olvassátok, akkor ezek sincsenek. A címük Máté szerint, Lukács szerint, Márk szerint és János szerint. Ha én írok egy könyvet, akkor az író helyén ez áll: írta Mihálffy Balázs. Ki olvasná el így a könyvemet, hogy „Mosoly a pokolból” Mihálffy szerint?
Összefoglalva: A Korán bizonyos az előző Szentírásokban, kinyilatkoztatásokban. Azokat megerősíti, de azok mai formáját nem tartja ugyanannak, mint amik az eredeti tanok voltak. Nem azt állítjuk, hogy minden rossz, hanem azt, hogy eltérések lehetnek, hiszen rengeteg emberi tényező játszott szerepet a mai Bibliák kialakításában. Emellett szól az is, hogy az első szent szövegek kanonizálási (az egyház által kiválasztás, hitelesítés és törvényerőre emelés) folyamata hozzávetőleg 300 évig tartott. Azokat a dokumentumokat, melyeket az egyház kizárt a kanonizálásból, apokrif iratoknak hívjuk. Igen valószínű, hogy János apostol harmadik levele, amely az első század utolsó éveiben íródott meg, az utolsónak megírt levél, amely ma a Bibliákban benne van. De e levél megírásával nem befejeződött a kanonizálás, hanem csupán elkezdődött, és 300 éven keresztül tartott. Az i.sz. 397-ben Karthágóban megtartott zsinatig - ahol is végérvényesen lezárták a kanonizáció folyamatát, és meghatározták az Újszövetség könyveinek listáját - sok dolognak kellett megtörténnie. A Kánonba felvett könyvek körül kialakult viták, véleménykülönbségek olyan információkat tartalmaznak, amelyek komoly kérdéseket vethetnek fel. Eddig csak az „Újszövetség” kanonizációjáról szóltam.
Tovább torzul a helyzet a másolásokkal, fordításokkal, szöveg korszerűsítésekkel stb.
A Koránt Isten (SWT) megőrizte abban a formában, ahogy szövege 1400 évvel ezelőtt kinyilatkoztatott Mohamedre (béke reá).
Visszatérek Dávidhoz és Salamonhoz, akik teljes történetét a Korán nem írja le narratív módon. Feltételezi, hogy az olvasó ezeket ismeri. Ne felejtsük el, hogy 1400 évvel ezelőtti olvasóról beszélünk, akik számára a bibliai történetek a mindennapi élet részei voltak. Így a Korán csak tanulságokat von le, illetve megerősíti a küldetések Isteni mivoltát. Az alábbiakban próbálom a Koránban és a fellelhető más Szentírásokban levő gondolatok összevetését nem megosztó, hanem egymást erősítő szándékkal.

وَدَاوُودَ وَسُلَيْمَانَ إِذْ يَحْكُمَانِ فِي الْحَرْثِ إِذْ نَفَشَتْ فِيهِ غَنَمُ الْقَوْمِ وَكُنَّا لِحُكْمِهِمْ شَاهِدِينَ ﴿٧٨﴾

(Emlékezz) Dávidra, Salamonra, mikor ítéltek a földről, melyre betévedtek az emberek birkái és Mi ítéletüknek Tanúi voltunk. (Korán 21:78)

فَفَهَّمْنَاهَا سُلَيْمَانَ وَكُلًّا آتَيْنَا حُكْمًا وَعِلْمًا وَسَخَّرْنَا مَعَ دَاوُودَ الْجِبَالَ يُسَبِّحْنَ وَالطَّيْرَ وَكُنَّا فَاعِلِينَ ﴿٧٩﴾

Salamonnak sugallottuk a dolgok értését, de mindkettőnek megadtuk az Ítélőképességet és Tudást. Mi vetettük alá Dávidnak hegyeket, madarakat, hogy zengjék dicsőségünket és Mi ezt megtettük! (Korán 21:79)

A birkák egy éjjel a pásztor gondatlanságából betévedtek az ültetvénybe, feltehetőleg szőlőbe és lerágták a fiatal hajtásokat. Annyi kárt okoztak, hogy abban az évben az ültetvény nem adott termést. Dávid, a király, nagy gondot fordított a körülmények pontos megismerésére, hogy jó ítéletet hozhasson. Úgy döntött, hogy az éves terméskiesés fejében, az ültetvény gazdája tartsa meg a birkákat. A Római Tizenkét Táblás törvénykezés ezt az elvet tette megáévá. Fia, Salamon ekkor tizenegy éves volt, egy jobb javaslattal hozakodott elő, melyben a büntetés nem sújtotta ennyire a kár okozóját. A veszteséget az éves terméskiesés képezte, a tulajdont megtestesítő korpusz, a tulajdontest, maga a szőlőtőke nem sérült. Salamon javaslata az volt, hogy a károsult ne vegye örökbe a birkákat, melyeket kártérítésül kapna. Tartsa azokat magánál, míg kára a képződött gyapjúból, tejből, szaporulatból meg nem térül. majd adja vissza a vagyontestet, a birkákat a juhásznak. Dávid elfogadta Salamon döntését, annak ellenére, hogy még gyermek volt. Salamon érdeme az volt, hogy megkülönböztette a vagyontestet a bevételtől, másrészt mindezt el merte mondani atyjának. Mindkét döntés mögött Allah állt, Aki ezeket inspirálta.
Az Egeken és a Földön, minden Allah dicséretét zengi: 17:44, 57:1, 16:48-50. Még a „mennydörgés is Őt magasztalja” 13:13. Dávid a Zsoltárokban (148:7-10) így szól: „[7]Dicsérjétek az Urat a földről: viziszörnyek és mély vizek ti mind! [8]Tűz és jégeső, hó és köd, szélvihar, amelyek az ő rendelését cselekszik; [9]Ti hegyek és halmok mindnyájan, minden gyümölcsfa s mind ti cédrusok; [10]Vadak és minden barmok, férgek és szárnyas állatok;

وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَّكُمْ لِتُحْصِنَكُم مِّن بَأْسِكُمْ فَهَلْ أَنتُمْ شَاكِرُونَ ﴿٨٠﴾

Mi tanítottuk meg őt a viselet készítésére nektek, hogy az megóvjon titeket attól, hogy egymásban kárt tegyetek, hát megköszöntétek-e? (Korán 21:80)

A páncéling Dávid találmánya volt. Ez emberi élet védelmét szolgálta, 34:10-11, ami szemben áll az emberi élet kioltására alkalmas támadó fegyverekkel. A két fegyvertípus alapkoncepciója egymással ellentétes. Dávid az élet védelmében gondolkodott.

HA AZ ÓCEÁN TINTA LENNE

Még sötétben kelek, hogy a hajnali imát elvégezzem. Majd az ágyam szélére ülök és rászánok egy kis időt arra, hogy elrendezzem napomat, annak minden percét Allahnak (SWT) ajánlva. Majd felveszem a sportszerelést és futni indulok. Ez az az idő, amikor a madarak magukhoz térnek és csicseregni kezdenek. Eloszlik az éj sötétje, a hajnali levegő pedig árasztja a friss oxigént:

وَاللَّيْلِ إِذَا عَسْعَسَ ﴿١٧﴾

Az Éjjelre mikor eloszlik, (Korán 81:17)

وَالصُّبْحِ إِذَا تَنَفَّسَ ﴿١٨﴾

A Hajnalra, mikor az lélegzik, (Korán 81:18)

Ez az az idő, amikor a legmélyebb gondolatok jutnak eszembe. Észreveszem a sok jelben azt a világot, ahova tartozom. Egy idő után nem tudatosul bennem a futás fáradsága, mintha úsznék egy térben, ami átölel, befogad, gondolatokkal tölti elmémet, friss oxigénnel tüdőmet és harmóniával érzésvilágomat.

قُل لَّوْ كَانَ الْبَحْرُ مِدَادًا لِّكَلِمَاتِ رَبِّي لَنَفِدَ الْبَحْرُ قَبْلَ أَن تَنفَدَ كَلِمَاتُ رَبِّي وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهِ مَدَدًا ﴿١٠٩﴾

Mondd: „Ha az óceán tinta lenne Uram szavaihoz, előbb apadna ki az óceán, minthogy Uram szavai kiapadnának, még ha még egy óceánt is hozzátennénk.” (Korán 18:109)

Allah Szavai és Kegyelme nem fejezhető ki emberi szavakkal és az emberi értelem határai között. Minél jobban elvegyülsz az ember kreálta világban, annál idegesebb leszel, világlátásod beszűkül és hajlandó vagy elhinni, hogy csak ebben a művilágban lehet létezni. Pedig ki lehet emelkedni belőle. Ott a milliónyi üzenet, jel, ami körbevesz, melyek hívnak egy olyan világba, ami megnyugtat és megelégít.

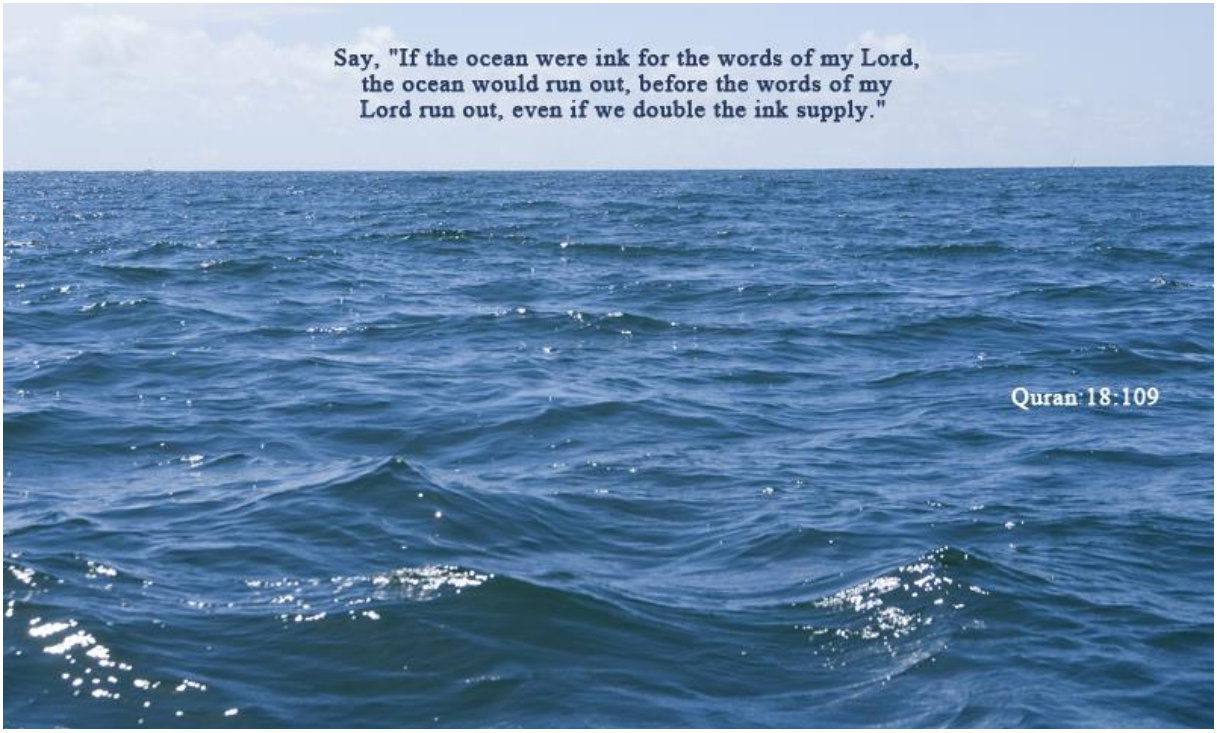

HÁTHA TÁN…

Allah tudja milyen az ember. Szabad akarata van, ebbe nem szól bele, de nagyon bölcsen int: hátha tán hálát adtok, hátha tán őrizkedtek, hátha tán jó úton lesztek vezetve, hátha tán felfogjátok, hátha tán feléritek, hátha tán boldogultok, hátha tán elgondolkodtok, hátha tán kegyelemben részesültök stb. Ez a rengeteg „hátha tán” jelzi, hogy ti, vagy legalábbis az emberek egy része nem gondolkodik el, nem ad hálát, nem fog fel, azaz a szabad akarata felülírja a jótanácsot, az Útmutatást. Így rohanunk saját vesztünkbe. Íme csak mutatóba pár „hátha tán” a Koránból:

2:21, 2:52, 2:53, 2:56, 2:63. 2:73, 2:150, 2:179, 2:183, 2:185, 2:189, 2:219, 2:266, 3:103, 3:123, 3:130, 3:132, 3:200, 5:6.

لعلكم تتقون ,لعلكم تعقلون ,لعلكم تفقهون ,لعلكم تهتدون ,لعلكم تفلحون ,لعلكم تتفكرون ,الخ

Születésed előtt anyag voltál. Mert tested anyagai, szén, hidrogén, oxigén, vas, mangán, foszfor, kalcium és ezer más, itt volt a világmindenségben, annak kezdete óta. Ezek az anyagok a Te születéseddel kaptak élő formát, melyben lélek van. Ez a rövid időszak adott arra, hogy saját szabad akaratodból kövesd azt a rendszert, amiben anyagaid jelen voltak a világmindenségben, ahogy az atomok összeálltak molekulákká, majd azok szervetlen testekké, bolygókká szerveződtek, melyek saját pályákon keringenek, vagy élő szervezetekké alakultak, melyek ökoszisztémájában mindegyiknek szüksége van a másikra. Minden egy hatalmas univerzális törvényt követ. Ez az Iszlám! Nem egy vallás, hanem az Univerzális rendbe való beilleszkedés, melyre az emberi társadalmak különböző korokban és helyeken Útmutatásokat kaptak! Ezek az Útmutatások jellegükben nem különböznek attól, ami szerint a bolygók saját pályájukon haladnak. Ha ezt a rendszert nem követik, akkor megsemmisülnek. Az ember szabad akaratából választhat követés és elutasítás között, így szabad akaratából boldogul, vagy megsemmisül. Itt nem Mohamed (béke reá) szavak szerinti követéséről van szó! Mohamed (béke reá) tanítása sokkal több annál, mint hogy valaki bebiflázza mondásait, olyan szakállt hordjon, mint ő, állandóan szubhánallahozzon, inshaallahozzon, asztaghfurallahozzon, vagy allahakbarozzon minden belső jelentés nélkül! És ebben a tekintetben Mohamed (béke reá) tanítása semmiben sem különbözik a korábbi próféták tanításától, akik igenis ugyanezt az Iszlámot hozták el (a Korán revelációi szerint) népeiknek egy más rendtartással (sharia), követéssel! Na persze, mi emberek a különböző isteni legitimációkat más névvel illettük, ezért évezredek óta egymás torkát szorongatjuk, közben a világot tönkre tesszük, a rendszert nem követjük és a világ végül tönkretesz minket!
Majd halálunk után két dolog történik. Anyagaink visszatérnek az évmilliárdos körforgásba, a lélek, amit kölcsön kaptunk és nem anyagi, elbírálásra kerül. Itt merül fel a sok „hátha tán”! Megfogadtad a tanácsot? Őrizkedtél, felfogtad, felérted, hálát adtál, jól voltál vezetve stb.?

Ezek után értelmezd a Koránt és Mohamedet (béke reá). Ne szavakon akadj el és keresd, hogy egy másik ember miért nem pont ugyanazzal a szóval, szófordulattal fejez ki valamit, mint amivel ő 1400 évvel ezelőtt a sivatag közepén saját népéhez fordult, hanem értsd meg tanításának lényegét és korodra, helyedre harmonizáld a tartalmakat. Mert ha nem ezt teszed és szavakon elakadsz, akkor szó szerint véve minden tan öngyilkossá válik. Vagy, ha egy nap pár eszkimó felveszi az iszlámot és jön a ramadáni böjt, nem megy le félévig a nap, akkor törvényszerű, hogy éhen haljanak? Vagy ha Mohamed (béke reá) tevén közlekedett, miért ülsz Mercédeszben? Félre ne érts! Nem a szövegek változtatására célzok! Sőt! Azokat így kell megőrizni az idők végezetéig! Ez küldetésünk része. A szövegek értelmezésére, az abban levő esszenciák korhoz és helyhez adaptálására célzok, hogy egy nagyobb emberi közösség tudatában termékeny talajra találjon.
Nem az embereket kell visszakényszeríteni egy adott korba, hanem mindig egy adott korhoz kell igazítani a tanítások értelmét.
Ehhez viszont alapvető, hogy tudatosítsd: a veled szembe jövő ember lehet, hogy egy emberi tanítás szerint gyűlölni való ellenség, de Isteni tanítás szerint szeretni való társ.

HOZZÁTARTOZIK-E AZ ARAB NYELV A KORÁNHOZ ÉS AZ ISZLÁMHOZ?

A Souq Ukaz szezonális piac volt Ta'if közelében, amely minden évben két hétig működött Dhu al-Qi'dah hónapjában. Körülbelül i.sz. 542-726 között volt aktív. Ez több volt, mint piac. Fontos központ volt, ahol az arabok összejöttek a törzsi szabályok összehangolására, viták rendezésére, ítéletek meghozatalára, megállapodások, szerződések kötésére, fegyverszünetek bejelentésére, valamint sport és költészeti versenyek, vallási összejövetelek megtartására. Különösen fontos szerepet töltöttek be a költészeti versenyek, amelyek az arab nyelvtan és mondattan szabályainak hivatalos formálását szolgálták.
Az Ukazi piac nyelvi versengéseit úgy kell elképzelni, mint a görög olimpiákat sportban, csupán itt a szavak, versek hívták ki egymást egy nemes megmérettetésre. Mindeközben a nyelv tisztult, ülepedett, megszabadult a sallangoktól és alkalmassá vált magasztos gondolatok kifejezésére. A Korán kinyilatkoztatásait 610-633 között sugallotta Allah (SWT) az Ő prófétájának (béke reá) ezen a megtisztult, arab nyelven.

Nyelvében él a nemzet és a nyelv pusztulásakor elvész a nemzet is. Sem a Korán, sem az arab nyelv nem úszta meg a „hamisítási", „modernizálási", vagy egy más helyi nyelvbe illesztési kísérleteket. De Allahnak legyen hála, ezek mind kísérletek maradtak, melyek elbuktak. Az elsők között kell megemlíteni Muszaylimah-t, aki a próféta (béke reá) kortársaként követelte magának ugyanazt a próféciát és ennek érvényesítésére hamis „szúrákat" gyártott, melyek nevetségesek, infantilisek voltak. Így őt a hagyomány „hazug Muszaylimah-nak" említi.

Nem kívánom az összes kísérletet bemutatni, ehelyett inkább azt az uralkodót, helytartót (wali) említem meg, akinek nem győzünk eleget köszönni az arab nyelv és ezzel a Korán nyelviségének, belső lelkületének megőrzésében vállalt szerepéért.

Mohammed Ali Pasa 1805-1848 között uralkodott az Oszmán birodalom helytartójaként Egyiptom, Levante és Szudán felett. Az eredetileg albán származású Ali Pasa nevéhez fűződik a modern Egyiptom alapjainak lefektetése. Hadsereg felállítása, iparosítás, tudományos élet, oktatás fellendítése mellet rájött arra is, hogy az arab nyelv és annak rendszerbe állítása nem hagyható ki Egyiptom és az egész muszlim Umma tudatosságának megszilárdításához. Ali Pasha annak ellenére fordult az Arab nyelv felé, hogy albán, török, francia nyelv mellett ugyan beszélt arabul, de írni olvasni nem tudott. Az ő kora volt az, amikor Napóleon visszavonult Egyiptomból és a törékeny, 600 év alatt kifáradt Mameluk hatalom után, Ali Pasa kemény kézzel egy új adminisztrációt vezetett be. A kor kulturális, tudományos-technikai nagyhatalma Franciaország volt. Az angol és francia gyarmatosítás egyik pillére a nyelv volt. A gyarmatosító nyelvének használata szolgálta ki azt az elvet, hogy egy helyi nyelv nem képes kifejezni egy adott kor legfejlettebb vívmányainak gondolati tartalmát, terminológiáit, így egy helyi nyelv nem alkalmas „civilizált” kifejezésre és értésre. Azaz, egy helyi nyelv civilizálatlan, barbár. Ennek a gyarmatosítói felfogásnak vetett gátat Ali Pasa és ez óriási felismerés volt a részéről. Ugyanis tudta, hogy egy modernizációs folyamatnak elengedhetetlen velejárója az idegen nyelv, azonban a helyi kultúra és hit megtartására csak a helyi nyelv tud megőrző szerepet betölteni. Azt is tudta, hogy arabon kívül más nyelv nem képes kifejezni a „hit” lényegét, amit a Korán tanít. Igy, ha elvész az arab, elvész a hit, ami az Ummát egyben tartja.

Az 1820-as években Muhammad Ali Európába küldte az egyiptomi hallgatók első oktatási „misszióját". Ez olyan irodalmi nyelvújítást eredményezett, amelyet Nahda néven tartanak számon és az arab irodalmi reneszánsz hajnalának tekintenek.
Az ipar és a katonaság korszerűsítésének támogatása érdekében Muhammad Ali számos iskolát hozott létre különféle területeken, melyekben francia szövegeket tanulmányoztak. Ali Pasha Rifa'a al-Tahtawit bízta meg a francia és arab fordítások felügyeletével, akinek hatásköre a szociológiától és a történelemtől kezdve a katonai technológiáig témakörökig szinte mindenre kiterjedt. Ezeket a fordításokat tekinthetjük a második nagy fordítási mozgalomnak, miután az első 500-800 évvel korábban görögről arabra történt.

Rifa’a al-Tahtawinak elévülhetetlen érdeme volt az, hogy a francia nyelv nem emésztette fel az arabot és munkásságának következményeként megjelentek az arab nyelvben is a megfelelő terminus- technikusok, szakzsargonok. Ha ezek helyett külföldi szakszavak telepednek meg tömegesen, csak idő kérdése és azok átvették volna az uralmat azokon a nyelvi területeken is, ahol a nemzet lelke él, táplálkozik és töltődik. Nos, ennek vetett gátat ez a hős nyelvi felügyelő.
Az angol, francia, de akár a magyar csupán azokat a fogalmakat fedi le, melyekre ezek a nyelvek kifejlődtek. Jómagam lassan 40 év aktív Korán olvasás és tanulmányozás után is új jelentéstartalmakat fedezek fel az arab törzsszövegben, melyet saját anyanyelvemen újból és újból értelmeznem kell. Ezért megmosolyogtatóak azok a hozzászólások, melyekben azt jelzik, hogy olvasták a Koránt és az ezt, meg azt írja. Nem lehet a Korán olvasni. Illetve lehet, de nem úgy, ahogy egy erre nem szakosodott európai, vagy más agy rááll, mert ebben az agyban nincsenek meg azok a jelentéstartalmak, melyek egy adott szóhoz tartoznak. Így fölösleges ezekkel a hozzászólásokkal vitatkozni. Továbbmegyek. Olyan arab születésűekkel sem érdemes vitatkozni, akik nincsenek benne a Korán nyelvezetében. Tehát a beleszületettség sem garancia. A Korán nyelvezete elmélyültséget és inspirációt követel. Ahhoz, hogy ez kialakuljon, hosszú évekre van szükség, melyek alatt egy folytonos átszellemültség mellett hívhatók elő a tartalmak. Ez olyan, mint egy hegedűművész, aki hiába gyakorol napi 5-6 órát, másképp értelmezi és adja elő ugyanazt a darabot 20 és 60 éves korában, nem beszélve az átszellemülésről, ami szintén változik, mélyül.

Így válaszom arra a kérdésre, hogy az arab nyelv hozzátartozik-e a Koránhoz és az Iszlámhoz: IGEN! Elválaszthatatlanul hozzátartozik. Lehet ugyan magyarázatokat fűzni más nyelven a mondanivalóhoz, de maga a Korán nem szólhat és maradhat fenn az arabon kívül más nyelven. Ezzel az állításommal azt is beismerem, hogy saját Korán fordításom és magyarázatom nem tökéletes és nem is lehet az. Örülök, ha 20-30 százalékot voltam képes adni abból, amit Allah (SWT) kinyilatkoztatott. Szerintem ez is jó arány. Kérem, hogy fogadja el tőlem Allah és bocsájtsa meg, ha hibákat ejtettem az értelmezésekben.

الر تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ﴿١﴾

Alif. Lám. Ra. Ezek a megnyilvánító Könyv Áyái,- (Korán 12:1)

إِنَّا أَنزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَّعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٢﴾

Mit Arab Koránként nyilatkoztattuk ki, hátha tán feléritek. (Korán 12:2)

Képen: Mohammed Ali Pasa

IDŐ, AMI MÁS VOLT, MINT AZ IDŐ, AHOGY AZT MA ÉRTJÜK

A ma embere mindent mér. Már-már abnormális, ahogy minden szart magunkra aggatunk, mert tudnunk mennyi a vérnyomásunk, pulzusszámunk, cukrunk, hány lépést teszünk meg egy nap alatt, hány kalóriát fogyasztunk és mindezt nem csak magunkon, hanem máson is mérjük. Nem mindegy? Ezzel együtt sokkal kevesebbel élünk, mintha nem mérnénk, mert abba betegszünk bele, hogy rossz adatokkal szembesülünk. Mérjük a gazdasági eredményeket, vállalati hatékonyságot és azt vesszük észre, hogy egy mondatunkból sem hiányoznak a számok. Agyunk átalakul, már nem történeti összefüggéseket tartalmaz, hanem számbeli levezetéseket és ha a történetek nem felelnek meg a számoknak, akkor azok hiteltelenné válnak, hiszen csak a számok hitelesek. A számokhoz pedig

óhatatlan, hogy mértékegységek tartoznak, hiszen azokhoz képest van a számoknak jelentősége. Igen ám, de mértékegységek csak az ipari forradalom, tehát a 18-19. század óta léteznek, azok sem egységesek! És most csak a világ fejlettebb részéről beszélek. Afrikában sok helyen ma sincsenek. Pár évvel ezelőtt megbízást kaptam, hogy Nigériából hozzak Magyarországra két kiló szárított halat. Kimentem az abudzsai piacra és amikor két kilót kértem, fogalmuk sem volt, mit akarok. Egy üres konzervesdobozt mutogattak, hogy hány olyannal viszek? Az egy mérő! De egy másik asztalnál egy teljesen más méretű konzervesdoboz volt a mérő.
A ma embere pedig el sem tudja képzelni a múltat, ahol az abudzsai piac rendszere volt a normális.

És most térjünk át az időre. Maradjunk annyiban, hogy az időnek a múltban nem volt jelentősége. Arra az időre gondolok, amit a karóránk, vagy mobilunk mér. Természetesen évszakoknak, napállásoknak fontos szerepük volt, mert az emberek ehhez igazították életüket, mezőgazdasági tevékenységüket és ezer mást. A múlt embere a jelenben élte meg életét, az időszakok váltakozásának is a jelenben volt értelme. A múltra vonatkozólag az időt nem értelmezte. Legalábbis nem úgy, mint mi ma. Nem léteztek évszázadokban, évezredekben mért idők, ezeknek az akkori jelenben más értelme volt. Ha kimondták azt, hogy egy nap, az bármit jelenthetett. Az évezred szintén. Az nem pontosan ezer évből állt, hanem egy időszakaszt jelzett, amitől egy másik időszakaszt el akartak választani. Aki nem ebben a felfogásban értelmezi a múlt feljegyzéseit és komolyan veszi az egy év, tíz év, vagy egyes személyek életkorainak megjelölését, az nagyot hibázik. Így történhetett, hogy Mohamed próféta (béke reá) sem 570-ben, hanem az Elefánt évében született. Akkor, amikor Abraha egy elefántokat is felvonultató haddal meg akarta támadni Mekkát. A jelenséghez kötődött a dátum. Azt csak a számmániás tudósok számították ki visszamenőleg, hogy ez 570-ben volt Krisztus szerint. Ez csak akkor történhetett, amikor a kormeghatározás modern eszközei, mint szénizotóp és más, rendelkezésre állt. Addig a logika a történeteken alapuló kor azonosítás volt.
Nem kell messzire menni, Julius Nyerere (1922-1999) Tanzánia államfőjének neve hangyát jelent, mert születésének évében hangyajárás volt.
A legnagyobb kavarodást a múltban élt nők életkorának meghatározása okozza. Ugyanis a korabeli iratokból nem derül ki, hogy az adott hölgy mitől számítva 6, 20, vagy 40 éves. Hiszen nem mindig a születéstől számították, hanem a női beavatástól, a nemi érettségtől. Így kapnak lábra mindenféle tévhitek házasságokról, korai elhálásokról, egyebekről.
Most pedig foglalkozzunk a világ teremtésének idejével, e logika szerint.

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ
مَا لَكُم مِّن دُونِهِ مِن وَلِيٍّ وَلَا شَفِيعٍ أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ﴿٤﴾

Allah az, Ki hat nap alatt teremtette meg az Egeket, a Földet és mi a kettő közt van, majd elhelyezkedett a Trónuson. Nincs Rajta kívül számotokra sem Oltalmazó, sem Közbenjáró, hát nem száltok magatokba? (Korán 32:4)

(7:54-ben ugyanez a gondolat). Egy „Nap” nem jelent emberi értelemben vett napot, ahogy mi számoljuk. Tehát nem a Föld egy saját tengelye körül megtett forgásáról van szó. Az 5. versben azt találjuk, hogy egy nap felér ezer évvel abban a rendszerben, ahogy az ember számon tartja. A 70:4-ben pedig 50.000 év egyenlő egy nappal. Ezek az adatok nem mérvadók, főleg nem emberi mértékkel, akkor, ha az” időtlen idő” kategóriájában próbáljuk meghatározni az idő hosszát. Egyszerűen egy hosszú időszakot kell elképzelni, ami lehet földtörténeti kor, periódus, talán évmilliók?

يُدَبِّرُ الْأَمْرَ مِنَ السَّمَاء إِلَى الْأَرْضِ ثُمَّ يَعْرُجُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ أَلْفَ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ ﴿٥﴾

Ő vezérel (minden) dolgot az Égből a Földre, majd (azok) Hozzá szállnak fel a Napon, minek mértéke ezer év úgy, ahogy ti számoljátok. (Korán 32:5)

Egy napunk lehet ezer év, vagy ötvenezer, egy évünk pedig ezzel arányos. A végtelen Múltban Allah volt a Teremtő, ma is az, emellett megalkotta a szabályszerűséget, ami szerint a világ működik. Mindenek felett őrködik, és kontrollál. A végtelen Jövőben minden Hozzá tér meg. Ő minden elbírálója a Napon, vagy Órában, vagy egy szempillantásnyi idő alatt, ami a mi számításunk szerint ezer év!

تَعْرُجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ ﴿٤﴾

Az Angyalok és a Lélek száll fel Hozzá a Napon, minek mértéke ötvenezer év. (Korán 70:4)

فَقَضَاهُنَّ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ وَأَوْحَى فِي كُلِّ سَمَاء أَمْرَهَا وَزَيَّنَّا السَّمَاء الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ وَحِفْظًا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿١٢﴾

Két nap alatt beteljesítette a hét Égboltot és minden Égnek sugallotta parancsát. Feldíszítettük a legalsó Égboltot fényekkel és biztossá tettük azt. Ez a Nagyszerű, a Mindentudó Mértékadás. (Korán 41:12)

A „Nap” kifejezés alatt évezredeket, évmilliókat kell érteni, (lásd 7:54) és a teremtés fizikai fázisait jelentik. A Biblikus kozmogónia (Genezis 1:1-7 és 2:1-7) sok eleme a Babiloni kozmogóniát idézi, ahol a Nap fogalmát a teremtésben szó szerint értették a következők szerint. 1. Az első napon Allah megteremtette a világosságot. 2. A másodikon az Égboltot, Mennyországot. 3. A harmadikon a Földet és a növényzetet. 4. A negyediken a csillagokat és égitesteket. 5. Az ötödiken a vízi teremtményeket, halakat. 6. A hatodikon a földi teremtményeket, állatokat, csúszómászókat, vadakat, és az embert. 7. A hetediken befejezte a teremtést és megpihent.
Az Iszlám sémája eltér ettől. - Allah sohasem pihent és sohasem fog pihenni. Trónja beéri az Egeket és a Földet, a Trón megtartása és az ottani elrendelés nem fárasztja ki. Allah munkája nem fejeződött be. Folyamatosan tevékenykedik tovább, lásd 32:5 és 7:54. - Az ember nem az állatokkal, hanem sokkal később lép színre. - A stádiumok nem különülnek el élesen egymástól, ahogy a fenti séma 4-ik pontjában jelentek meg a csillagok és az égitestek. Az Iszlámban az Egek és a Föld teremtésének fázisai nem különülnek el egymástól időben. Az Iszlám teremtéselméletének hat fázisa a következő: 1. Kozmikus anyag szétrobbanása és ennek térbe kerülése. 2. Az ős-szubsztancia kihűlése, kondenzálódása, szilárd folyékony, gáznemű halmazállapotok létrejötte. 3-4. Növény és állatvilág kialakulása. 5-6. Csillagok és Nap rendszerének párhuzamos fejlődése.

Tehát, akár Biblia, akár Korán, sose a mértékegységekbe kössünk bele. A logikát figyeljük és a logikában, levezetésekben kell fellelnünk a párhuzamosságokat, vagy eltéréseket. Ilyen alapon az

Iszlám Teremtés elmélete különbözik a Bibliáétól. Nem időben, hanem logikában tér el. Továbbá a felsorolt hat teremtési fázis kiegészül az élet, majd az ember teremtésével, aminek alapja a víz. A Teremtés az Iszlámban nem befejezett folyamat, hanem folyamatos, ma is tart.

IDŐFOLYAM

Vannak fogalmak, melyeknek mérése mindig fontos volt, hiszen az élet függött ezek pontos követésétől. Ilyenek a mezőgazdaság terminusai, vetés, aratás, tehát az évszakok pontos ismerete, folyók áradása, karavánutak távolságának, idejének számítása és az Isten iránti kötelességek teljesítésének, az imák idejének betartása.
A Teremtés filozófiájában szereplő idő, azonban nem mért, hanem érzékeltetett fogalom. Ezen túl számos kifejezés van az arab és a Korán nyelvezetében az időre, ami más, mint az európai fogalmak szerint mért idő, a Zaman, زمن .
Létezik a korszakot jelölő idő, amiről a Korán 103. szúrája szól, az Aszr, عصر , ami nem csak korszakot, hanem délutánt, alkonyt is jelent, tehát azt a napszakot, amikor a nap leszálló ágba ér.
Az emberi kort leíró idő pedig az 'Umr, عمر , ami lehet éppoly megfoghatatlan, mint a teremtés filozófiájában leírt idő, tehát a mi európai fülünknek értelmezhetetlen, pontatlan. Sokan a muszlim világban ma sincsenek tisztával saját éveik számával. Hogy miért? Mert nem tartják fontosnak. Belesimul életük egy Allah (SWT) által vezérelt idő folyamba, melyben ők a folyam vizének csupán egy

cseppje, melynek a mai kor szerinti definiálása, pontos kormeghatározása értelmetlen. Ezt jól tükrözi a Bibliában Ábrahám kora, ami 175 év volt, de higgyük el, hogy ez csak egy szám, nem több.
Majd eljutunk a sorshoz, végzethez kötött korhoz, ill. időérzékeltetéshez, amit a dahr دهر szóval jelöl a Korán. Ez egy cselekvő idő, ami a hitelen ember számára félelmetes, mert A és B pont közt eltelik, majd véget ér számára az élet. Egy hívő számára pedig a korábban leírt időfolyamot jelöli, ami maga Allah, az abba illeszkedés és „vele együtt folyás” jelenti a lélek halhatatlanságát.

Az Iszlám előtti Arábiában az élet egyes történéseit összefüggésbe hozták az idővel „dahr”, mint sorssal. Ezt a "dahr" időt az emberi életeseményeket és a természetben zajló folyamatokat irányító mögöttes erőnek vélték. Örökké létező és az ember boldogságáért vagy gyötrelméért felelős hatalomként fogták fel. A Korán említésében ők azok a pogányok, akik azt mondják, hogy csak az idő képes elpusztítani minket.

وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا يُهْلِكُنَا إِلَّا الدَّهْرُ وَمَا لَهُم بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ ﴿٢٤﴾

Mondják: „Nincs más, csak az Evilági életünk. Meghalunk, de most élünk és nem pusztít el minket más, mint az idő. Nincs nekik efelől tudásuk. Mert bizony, ők csak sejtenek.

„Nem pusztít el más, mint az idő.” Tipikus materialista filozófia, ami az anyag és idő örökkévalóságát hirdeti a múlt és jövő vonatkozásában egyaránt. Ennek egyik végkövetkeztetése, hogy minden élet az idő áldozata és a fajok az idő függvényében élnek. Ez nem tudás, hanem sejtés.

إِنْ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ ﴿٣٧﴾

„Mert csak az Evilági életünk létezik! Meg fogunk halni, de (most) élünk! Nem támasztanak fel (újból).” (Korán 23:37)

Míg az időt általában személytelen erőnek tekintették, egyes interpretációk Istent próbálták az idővel azonosítani. A prófétai hagyomány (ḥadith) rögzíti Mohamed azon mondását, miszerint Allah megparancsolta az embereknek, hogy ne hibáztassák a dahrt „azért, mert Én [Isten] vagyok a dahr”.

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الصَّبَّاحِ بْنِ سُفْيَانَ، وَابْنُ السَّرْحِ، قَالاَ حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ سَعِيدٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم " يَقُولُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ يُؤْذِينِي ابْنُ آدَمَ يَسُبُّ الدَّهْرَ وَأَنَا الدَّهْرُ بِيَدِيَ الأَمْرُ أُقَلِّبُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ " . قَالَ ابْنُ السَّرْحِ عَنِ ابْنِ الْمُسَيَّبِ مَكَانَ سَعِيدٍ

Abu Hureirah tudósítása a próféta (béke reá) mondásáról: A Magasságos Allah így szólt: „Ha Ádám gyermeke az időt kárhoztatja, akkor Engem sért, mert Én vagyok az idő. Kezemben van a hatalom. Én váltogatom az éjjelt és nappalt.”
Fokozat: Szahih (autentikus) Al-Albani
Forrás: Szunan Abu Dawud 5274

الَّذِينَ يَنقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِن بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَن يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الأَرْضِ أُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٢٧﴾

Kik megszegik Allah törvényét a Vele kötött szövetség után, kik meggátolják Allah elrendeléseinek bekövetkezését és megrontók a földön. Ők a vesztesek. (Korán 2:27)

Itt találjuk a „züllöttek”, vagy angol fordításban „az ösvényről letérők” kifejtését. Az Al- Fatiha Szúra 7. versének kommentárja erre a részre is vonatkozik.

كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَكُنتُمْ أَمْوَاتاً فَأَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٨﴾

Hogy tagadjátok Allahot, midőn halottak voltatok, s életre keltett, majd elmúltatok Általa, majd (újra) felélesztett titeket, majd Hozzá tértek meg? (Korán 2:28)

Csak a modern tudományok kialakulása után válhatott tisztává ennek az áyának az értelme. A Próféta idejében lehetetlen lett volna azon a szinten érteni, mint ma. Ez egy gyönyörű leírás arról, hogy mi teremtmények, miként keltünk életre élettelen anyagokból. Kémiai összetétele testünknek ugyanaz, mint a föld talajáé. Egy írástudatlan Próféta és követői nem tudhatták ezt! Ebből az élettelen stádiumból Ő ad nekünk életet, majd el is veszi azt. A Földi életből való távozásunk egy időben következik be a Túlvilági életbe való megérkezésünkkel. A Túlvilágon egy másik életünk veszi kezdetét, ahol Hozzá térünk meg.

Kitérek a fenti áyák egyikére (2:27), ahol szerepel: „kik meggátolják Allah elrendeléseinek bekövetkezését”.
Azokról van szó, akik az időfolyam útjában állnak és meg akarják változtatni, domesztikálni, „civilizálni”, „demokratizálni” - és használhatnék ennél durvább kifejezéseket – az Allah (SWT) által elrendelt eseményeket. Akik nem képesek felfogni, hogy nem a teremtést kell a mi formánkra alakítani, hanem nekünk kell beilleszkedni abba. Akik nem képesek megérteni, hogy uralmuk véges, az idő folyama elsodorja őket. Hiába fosztják ki az embereket, hiába terjesztik ki befolyásukat bármilyen eszközzel a teremtés áldásaira, az ő idejük A és B pont közt lejár, elsodorja őket a dahr, az időfolyam, a végzet.
A hívő számára semmi sem sürgős. Ő nem A és B közt közlekedik. Ő a dahr sodrára hagyatkozva hajózik a végtelenség óceánján.

JÉZUS DZSIHÁDJA

Bírálatot kaptam. Azt mondták állandóan a Koránt idézem és ezzel egyoldalúvá teszem az írásaimat. Meggyőztek. Most a Bibliát idézem:

Evangélium Máté szerint 10. fejezet 34-42

[34]Ne gondoljátok, hogy békét jöttem hozni a földre. Nem békét jöttem hozni, hanem kardot. [35]Azért jöttem, hogy szembe állítsam az embert apjával, a leányt anyjával, a menyet anyósával. [36]Az embernek a tulajdon családja lesz az ellensége. [37]Aki apját vagy anyját jobban szereti, mint engem, nem méltó hozzám, aki fiát vagy lányát jobban szereti, mint engem, nem méltó hozzám. [38]Aki nem veszi vállára a keresztjét, s nem követ, nem méltó hozzám. [39]Aki meg akarja találni életét, elveszíti; aki azonban elveszíti értem életét, az megtalálja.
[40]Aki titeket befogad, engem fogad be, aki pedig engem fogad be, azt fogadja be, aki engem küldött. [41]Aki prófétát fogad be azért, mert próféta, az a próféta jutalmát kapja. Aki igaz embert fogad be azért, mert igaz, az igaz ember jutalmában részesül. [42]S ha csak egy pohár friss vizet ad is valaki egynek, akár a legkisebbnek is azért, mert az én tanítványom: bizony mondom nektek, nem marad el jutalma.”

Hosszabban is lehetne idézni, de az a lényegen nem változtat: Jézus dzsihádra hív. Mert ez a dzsihád, amiról az idézet szól. Kiállásra szólít az ügyért bármi áron, amit képviselni volt hivatott.
A muszlimok és keresztények közt létezik egy jelentős párhuzam. Mi ugyanúgy figyelmen kívül hagyjuk Koránunk felhívásait, ahogy a keresztények Jézus fenti szavait. Iróniával élve, ábrahámi alapon vesszük semmibe közösen az igét.

Pedig Jézus és Mohammed (béke reájuk) nem szexlapot árultak, bordélyházakat üzemeltettek, mert ha így lett volna, akkor minden erőfeszítés nélkül hatalmas népszerűségre tettek volna szert a semmire, ahogy az ma van. Nekik meg kellett küzdeni valamiért, meg kellett szenvedni az Úr képviseletében egy Ügyért. Ez nem megy dzsihád nélkül, aminek ez a jelentése és nem egy orientalista beállítású szent háború koholmány.

A szeretet szép dolog, a türelem szintén, a csodatételek pedig lenyűgözőek. De mit ér az egész, ha nincs fellépés egy korrupt jelenséggel szemben? Mit ér az egész, ha nincsenek tettek az elesettek felkarolására, szegények megsegítésére? Mit ér az egész, ha a hirdetés elhangzását egy zsarnok támogatása követi? Mert egy Szentírás egyik torzítási módja, annak kiüresítése, tartalmának szavak formájában hagyása, amit tettek nem követnek.

Annak idején prófétáknak hívták őket. De csak azért, mert jóval Marx előtt éltek. Ha másképp lett volna, akkor forradalmároknak neveznénk őket. A Marx utáni forradalmárok mozgalmait pedig dzsihádnak hívnánk. Nem érdekes? A szavak mennyire fel tudják címkézni a mondanivalót? A dolgok beskatulyázásával pedig torzul az értelem.

Célom bemutatni, hogy lehetnek szövegbeli eltérések, de Isten szándéka ugyanaz minden helyen és korban.
Béke önmagában nincs. Csak belső megbékélés létezik, amit önmagunkon belül létre kell hozni. Ez a lélek dzsihádja. Ha ez tömegesen megvalósul, akkor létrejön egy béke közeli állapot, de ez küzdelem nélkül nem áll elő.

A képeken levő szövegek:

1. Adj kenyeret azoknak, kik éheznek és adj igazság iránti éhséget azoknak, akiknek van kenyerük. Latin kegyelmi ima
2. Ha Jézus 30 évvel ezelőtt született volna, a Fox News és a Republikánusok Közel-Keleti veszélyes embernek címkézték volna, aki szocializmust akar terjeszteni a világon és erre bíztatja a szegényeket.
3. Jézus nem egy poszter fiú, akik a kereszténye ket muszlimok elleni hadjáratra vezeti, hanem Messiás, aki összehozza a kereszténye ket a muszlimokkal.

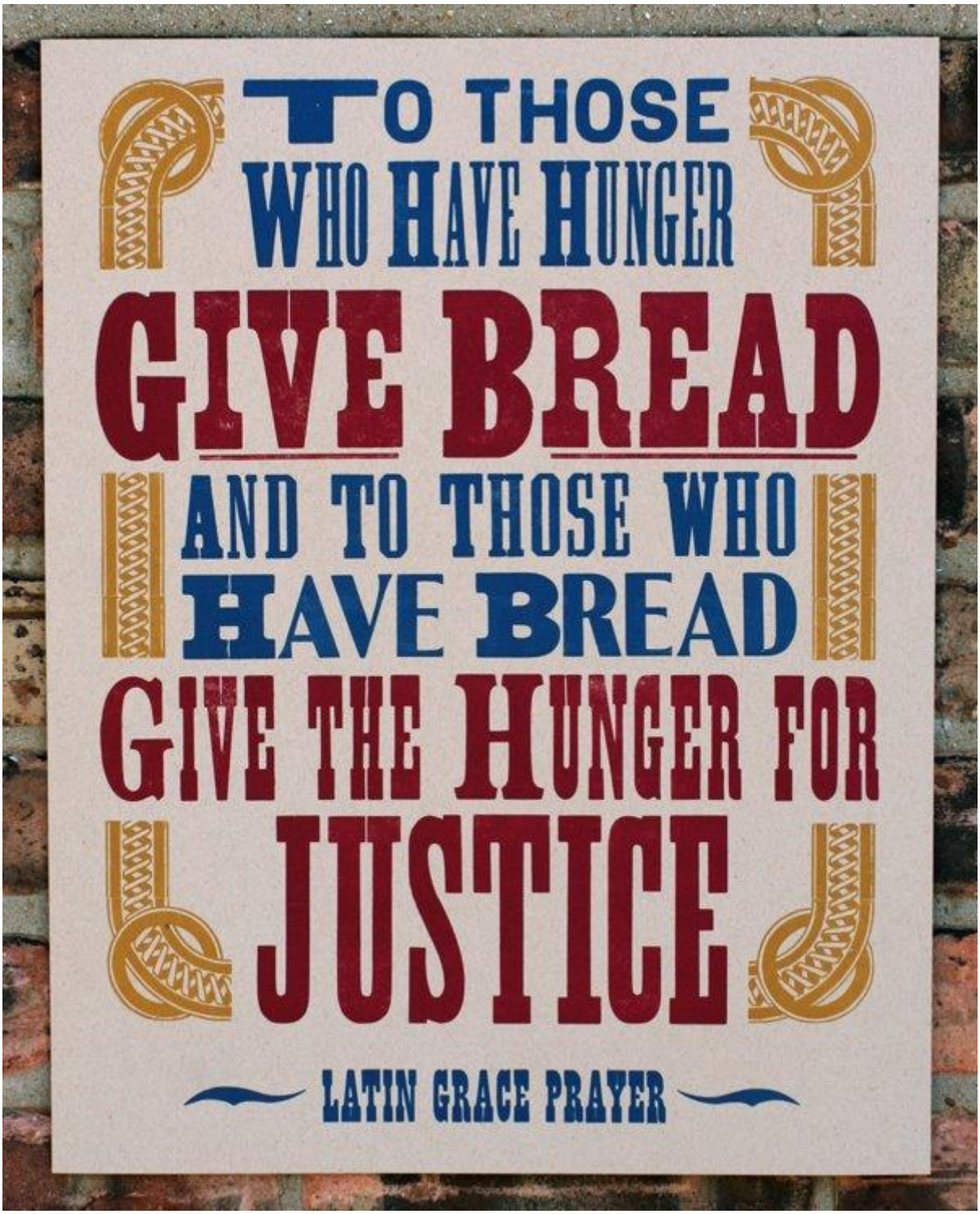
TO THOSE
WHO HAVE HUNGER
GIVE BREAD
AND TO THOSE WHO
HAVE BREAD
GIVE THE HUNGER FOR
JUSTICE
LATIN GRACE PRAYER

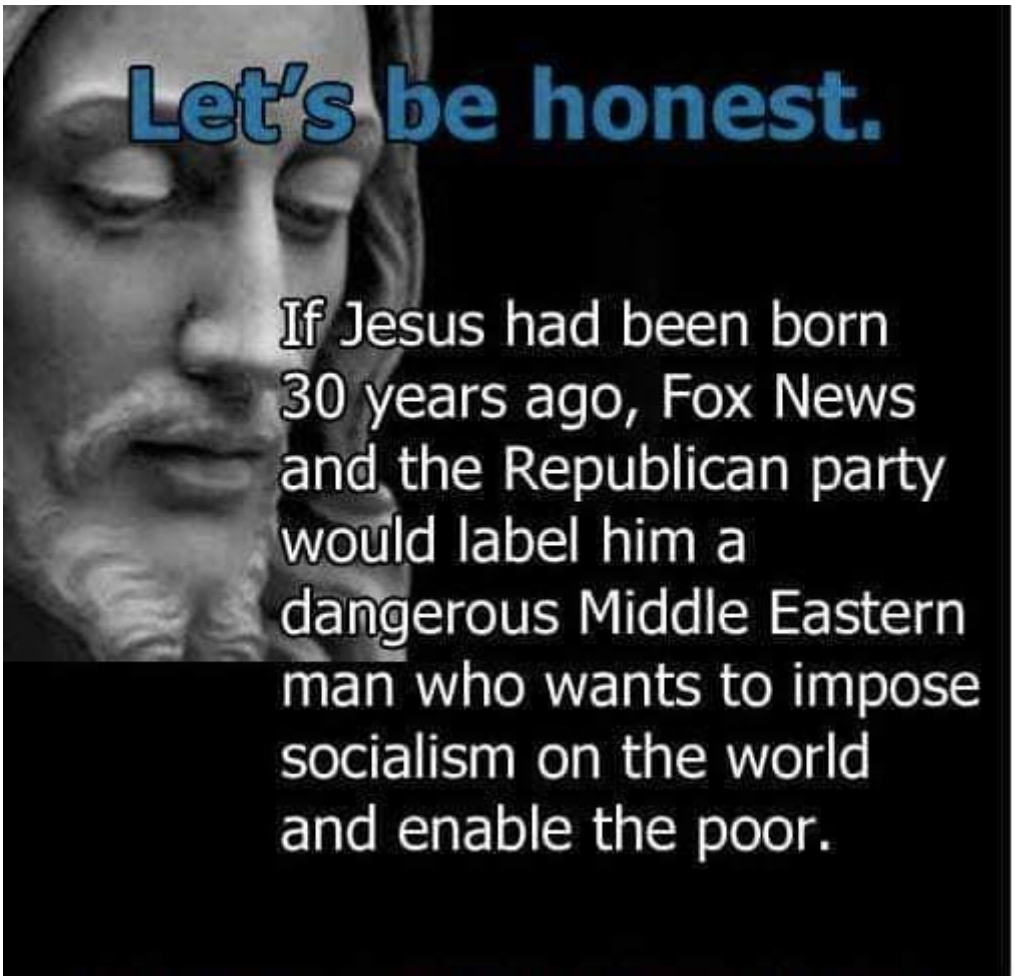
Let's be honest.
If Jesus had been born 30 years ago, Fox News and the Republican party would label him a dangerous Middle Eastern man who wants to impose socialism on the world and enable the poor.

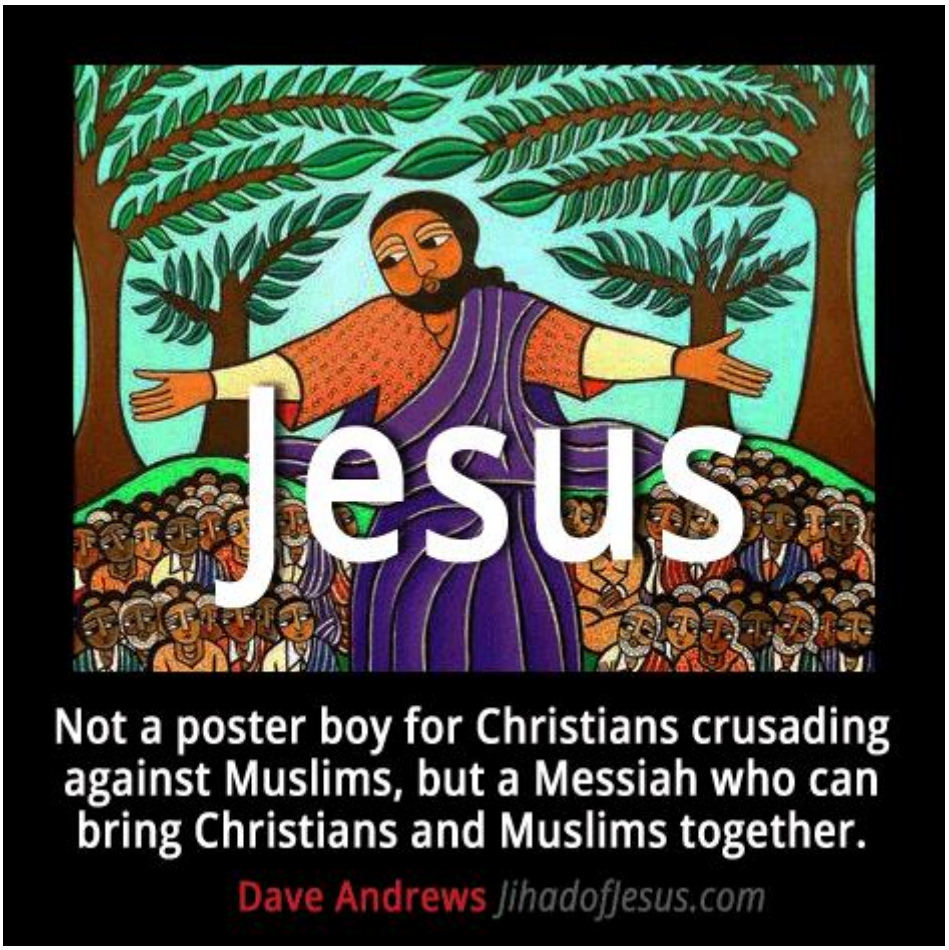

JÓZSEF PRÓFÉTA A KORÁNBAN ÉS TÖRTÉNELMI HÁTTERE

A hitetlenek közül páran tesztelni próbálták Mohammedet (béke reá) és ezzel a kérdésekkel zaklatták: „Miért mentek a Zsidók Egyiptomba?” Azért kérdezték, mert tudták, hogy az Arabok nem ismerik József történetét és a Próféta sem hivatkozott korábban erre a tradíciókban. Úgy gondolták, hogy ezért nem is fog megfelelő választ adni a kérdésre, ezért a helyi Zsidókat kell majd megkérdezni, akikkel szemben a Próféta nem tud majd erről érvelni. De várakozásukkal ellentétben, fordult a kocka, Allah József Próféta egész történetét kinyilatkoztatta és Mohammed (béke reá) azon nyomban recitálta a helyszínen. Quraish kellemetlen helyzetbe került, mert nem sikerült zavarba hozni a Prófétát, sőt a Szúra végkicsengése őket vádolta, hiszen Józsefet testvérei árulták el, ahogy Quraish is elárulta a Prófétát.

József, Jákob fia, Izsák unokája és Ábrahám dédunokája volt (Allah békéje reájuk). A Biblia (a Korán ezeket az állításokat megerősíti) ismerteti, hogy Jákob Prófétának tizenkét fia volt négy feleségétől. József és öccse, Benjámin egy feleségétől születtek, a többi tíz, a többi feleségétől. Jákob Hebronban (Palesztina) telepedett le, de itt élt Izsák és Ábrahám is egy Shechem nevű földön.
A Bibliakutatók és hittudósok szerint József az i. e. 1562-ben született. Tizenhét éves korában, eshetett meg vele testvéreinek összeesküvése, amikor a kútba vetették. A kút A Bibliai és Talmudi hagyomány szerint Dothan közelében, Shechemtől északra volt. A karaván, ami kimentette, Gileádból (Transz Jordánia) tartott Egyiptom felé.

Ebben az időben Egyiptomot a XV. Dinasztia uralta, akiket a történelem Hykszosz királyok néven jegyez. Arab-sémi népek voltak, akik Palesztinából és Szíriából emigráltak Egyiptomba az i. e. 2000 körül, majd átvették az ország feletti hatalmat. Az Arab történészek és Korán kommentátorok Amalekitáknak titulálják őket, amit az Egyiptológusok kutatásai is alátámasztanak. Idegen behatolók voltak, akik megragadták az Egyiptomot sújtó belső viszályok által kínált alkalmat és megszállták az országot. A Hykszosz uralkodók részéről nem merült fel Józseffel és leszármazottaival kapcsolatban előítélet, magas pozíciókba tudtak kerülni és zavartalanul le tudtak telepedni Egyiptom termékeny földjén. Hatalomba juthattak, hiszen hasonló etnikumba tartoztak Egyiptom idegen uraival.
A Hykszosz Dinasztia az i. e. XV. századig volt hatalmon. Ekkorra az Izraeliták töltötték be a legjelentősebb pozíciókat. A Korán erre az 5. Al-Maeda (Asztal) Szúrában utal: „Ő Megtett titeket Prófétákká és helytartókká a Földön.” Ezt követően egy „nacionalista” helyi Egyiptomi kopt mozgalom elsöpörte a Hykszosz uralkodóházat és 250.000 Amalekita menekülni kényszerült. Ekkor vette kezdetét a leszámolás az Izraelitákkal, fordult sorsuk becstelené, megaláztatottá. Innen élik meg gyötrelmüket Mózesig, aki majd kivezeti őket.

Egyiptom történelméből tudjuk, hogy a Hykszosz királyok nem ismerték el az Egyiptomi istenségeket, ehelyett saját isteneiket importálták Szíriából azzal a szándékkal, hogy vallásukat elterjesztik Egyiptomban. Ez az oka annak, hogy a Korán, a József idején uralkodott királyt soha nem nevezi fáraónak. A fáraó ugyanis egyet jelentett Egyiptom hitvilága által felruházott hatalommal, amiben a Hykszosz királyok nem hittek. A Biblia ennek ellenére következetesen fáraót említ. Lehet, hogy a Biblia kiadói úgy gondolják, hogy Egyiptom uralkodói székében csak fáraó lehetett.
A Bibliával foglalkozó komparatív vallástudományok, valamint az Egyiptológia egyöntetű álláspontja, hogy József idején Aphosis volt a Hykszosz uralkodóház királya.
Egyiptom fővárosa akkor Memphisz volt, melynek romjait Kairó belvárosától délre, 8 km-re meg lehet tekinteni. József Aziz palotájába került három évig, majd kilenc évet töltött börtönben. Ezután, harminc évesen vált belőle a földek kormányzója. Ezt a pozíciót töltötte be nyolcvan éven keresztül. Hatalomba kerülésének kilencedik, vagy tizedik évében küldött el apjáért, Jákobért, majd letelepítette őt és fivéreit Goshenben, ahol a Zsidók egészen Mózes idejéig éltek. A Biblia megemlíti, hogy József, halála előtt megeskette családtagjait, hogy: „amikor visszatértek ebből az országból ősatyáitok földjére, csontjaimat vigyétek magatokkal innen. Így halt meg száztíz éves korában és ők bebalzsamozták testét.”
A Korán által közölt József történet, sok tekintetben eltér a Biblia és Talmud által elbeszélt részletektől, az alaptörténetben azonban egyezség van.

وَكَذَلِكَ يَجْتَبِيكَ رَبُّكَ وَيُعَلِّمُكَ مِن تَأْوِيلِ الأَحَادِيثِ وَيُتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَعَلَى آلِ يَعْقُوبَ كَمَا أَتَمَّهَا عَلَى أَبَوَيْكَ مِن قَبْلُ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَقَ إِنَّ رَبَّكَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٦﴾

„Ekképpen választ ki Urad, hogy megtanítsa neked értelmezni a történéseket, majd beteljesítse rajtad és Jákob Nemzetségén azt, amit beteljesített előtted atyáidon, Ábrahámon és Izsákon. Mert bizony, Urad a Mindentudó, a Bölcs.”

Ha József a kiválasztott, akkor értenie kell a Jelekből és jelenségekből, tudnia kell azokat magyarázni. A tiszta gondolatok igazat látnak, amelyet nem értenek azok, kik a tisztasággal nincsenek felruházva. Az erényes ember álma nagy történéseket vetít előre, míg a felszínes ember álma megragad a felszínen. Számos esetben a velünk valóságban megtörtént események álomnak tűnnek. Az egyenes embert számos megpróbáltatás éri, de ezeket sohasem Allah megtagadásával, káromlásával múlja felül, hanem alázatos odaadással, keresve az Ő akaratának teljesülését. A jó szerencsét sem elvárásként éli meg, hanem lehetőségként, ami utat nyit jótéteményekhez barátok és ellenségek számára egyaránt. Hozzáállása minden történéshez ugyanaz: lesi, miként érkezik Allahhoz. József, hogy a tiszta igazságot meglássa, vissza tudott tekinteni ősatyjaira, köztük Ábrahámra, aki számos megpróbáltatáson ment keresztül, de mindig megmaradt Allah útján.

KHIDR EMBERT ÖLT, VAGY EGY VILÁGOT NYITOTT MEG?

Az emberek világában létezik egy szűk tér, amit a halandó felületesen ismer. Ez a múlt egy része és a jelen egy része. Mindezt saját érzékszervei torzításán keresztül felfogva, agyának idő és térbeli korlátai között teszi. És eközben rengeteget felejt. Ebből jön az arab „ember szó", amit a felejtésből képez. Naszi a felejtés és inszán az ember, magyarul talán úgy mondanánk, a felendő, ahogy a megesettből képezzük az esendőt.
Ezzel szemben Allah (SWT) ismeri a múltat, jelent és a jövőt, annak minden részletével együtt. De még valamit ismer. Egy olyan teret, amit ember nehezen fog fel. Azt is ismeri, ami lenne, ha bekövetkezne és ami lett volna, ha bekövetkezett volna. Egy olyan fikciós jövőt is ismer, ami egy fikciós múlttal párosul. Tudom ez így nehezen érthető, de ott áll a példa a Korán Kahf (Barlang) Szúrájában.
Azt a részt talán ismerjük, hogy Mózes találkozik Khidr-el, aki Isten küldötte és Isten inspirációja alatt áll. Három esemény történik velük. Az egyik esemény az, hogy Khidr megöl egy ifjút. Mózes nem érti, türelmetlenül várja az okot. De az ok nem ember által felfogható térben van. Majd, amikor eljön az idő, Khidr elmondja az okot. Ha a gyermek felnőtt volna, garázda bűnöző vált volna belőle, aki a szüleit is megölte volna. Khidr Allah sugallatára véget vetett a fiú életének, hogy mindez a baj be ne következzen és a szülők helyette egy jó gyermek áldásában részesüljenek.

فَانطَلَقَا حَتَّى إِذَا لَقِيَا غُلَامًا فَقَتَلَهُ قَالَ أَقَتَلْتَ نَفْسًا زَكِيَّةً بِغَيْرِ نَفْسٍ لَّقَدْ جِئْتَ شَيْئًا نُّكْرًا ﴿٧٤﴾

Nekivágtak, míg egy ifjúval nem találkoztak és ő megölte őt. Mondta (Mózes): „Megöltél egy ártatlan embert, ki nem vette el más életét? Hallatlan dolgot tettél!" Korán 18:74)

وَأَمَّا الْغُلَامُ فَكَانَ أَبَوَاهُ مُؤْمِنَيْنِ فَخَشِينَا أَن يُرْهِقَهُمَا طُغْيَانًا وَكُفْرًا ﴿٨٠﴾

Ami az ifjút illeti, szülei hívők és attól tartottunk, hogy bántani fogja őket zsarnokian, tagadón. (Korán) 18:80

Ez az eset még az előzőnél is kegyetlenebbnek látszik. De a veszély itt nagyobb volt. Khidir tudta, hogy az ifjú egy potenciális apagyilkos volt. Szülei nemes lelkű, erényes emberek voltak, akik szeretetben felnevelték őt. Lehet, hogy már elkövetett egy gyilkosságot, rablást, ami miatt menekülnie kellett.

فَأَرَدْنَا أَن يُبْدِلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيْرًا مِّنْهُ زَكَاةً وَأَقْرَبَ رُحْمًا ﴿٨١﴾

„Azt akartuk, hogy Uruk cserébe jobbat adjon nekik, mint ő, aki erényesebb és szeretetteljesebb." (Korán 18:81)

A fiú törvényen kívüli élt, aki veszélyt jelentett a társadalomra és állandóan bánatot okozott szüleinek. Még ezzel együtt sem lehetett volna igazolni Khidir cselekedetét, ha ő ezt saját jószántából tette volna. De nem így volt. Láthatjuk, hogy ettől kezdve többes szám első személyben fogalmaz, ami jelzi, hogy Khidir egy magasabb hatalom ítéletét hajtotta végre. A társadalmat egy veszélyforrástól és szüleit szomorúságuk forrásától szabadította meg. Ez a magasabb hatalom a szülőknek egy jóravaló, szerető gyermeket ígért a gaztevő helyébe.

Tudom, most az emberek zöme a történet morbiditásán akad ki, ami egy gyermek meggyilkolását jelenti. Hivatkoznak majd emberi jogokra, Iszlám brutalitásra, meg minden másra, csak azért, mert agykapacitásuk nem fog fel valamit, amit ez a pár vers mond. A Kahf (Barlang) szúra jelentős része misztika és példabeszédekből áll. Egy következő részben a Szúra háttértörténetét is ismertetem. Ezeknek a történeteknek sosem az első jelentése a valós mondanivaló, hanem a rejtett. Jelen esetben Khidr, aki Allah parancsát teljesíti megrongál egy hajót, látszólag ok nélkül. De csak egy idő múltán derül ki, hogy miért tette. A hajó a szegényeké volt, amit egy nagyúr el akart venni tőlük, de így megrongált állapotban a nagyúrnak már nem kellett. A szegények azt meg tudták javítani és megélhetésük továbbra is biztosított maradt.
Majd Khidr Mózes segítségével visszaépített egy leomlott falat. De ezt azért tette, mert a fal alatt kincs volt elásva és ha tovább omlik a fal, felszínre kerül a kincs és olyan emberek kezébe kerül, akik nem érdemesek rá. A kincs az árváké, amit öreg szüleik ástak el haláluk előtt. Az árváknak még fel kell nőniük ahhoz, hogy megtalálják jogos tulajdonukat. Addig a kincs a fal alatt védve maradt.
A harmadik történet, pedig az említett fiú esete, akit Khidr megölt.
És nem a hajóról, árvák kincséről és megölt gyermekről szólnak a versek. Az anyagi világra csökevényesedett agyunk nehéz helyzetben van. Különösen akkor, ha még az értés képességét is elveszik tőle, mert mindent más magyaráz egy koncepció szerint, így le vagyunk szoktatva az értés megtanulásától. Pedig az értelem beszűkítése saját világunk bezáródásával jár.

Mózes a fáraó udvarában megkapta korának azt a tudását, amit ma a NASA adna. Tehát az anyagi világ által adható legtöbbet kapta Mózes. De ahhoz, hogy próféta lehessen, ez nem elég! Mert egy próféta nem láthat csak egy ilyen szűk világot. Khidr-el való találkozása azt célozza, hogy Allah utat nyit Mózes előtt egy olyan tér megértéséhez, aminek nem érdemes keresnie azon nyomban materiális okait. Várja ki az időt, amikor az okok magukat feltárják. Ez nem így van a ti életetekben is? Sokszor nem később látjátok-e meg életetek történésének valós okait? Mégis, amikor az életesemények bekövetkeztek, minden marhaságot kitaláltatok, hogy magatokat magyarázatokkal lássátok el. Fölösleges volt. Csak ki kell várni és láthatóvá válnak a valódi motivációk.

Íme, Allah tudása és egy példa egy általa ismert világról. Ez talán példa arra is, hogy fogadjuk el: rengeteg világ van, amit nem ismerünk. Egy fogorvos számára csak két ember létezik: akinek fáj a foga és akinek nem. Egy ügyvéd számára: akinek van jogi problémája és akinek nincs. Sajnos mi, muszlimok is beszűkültünk: csak muszlimokat és nem muszlimokat látunk. Ez hiba! Torz szemléletek kialakulásához vezet. Ha levetjük agyunkról az értést megkötő abroncsokat és felfogjuk a számokkal nem leírható tereket, szinteket, akkor látjuk, milyen aprók vagyunk és Allah milyen hatalmas!

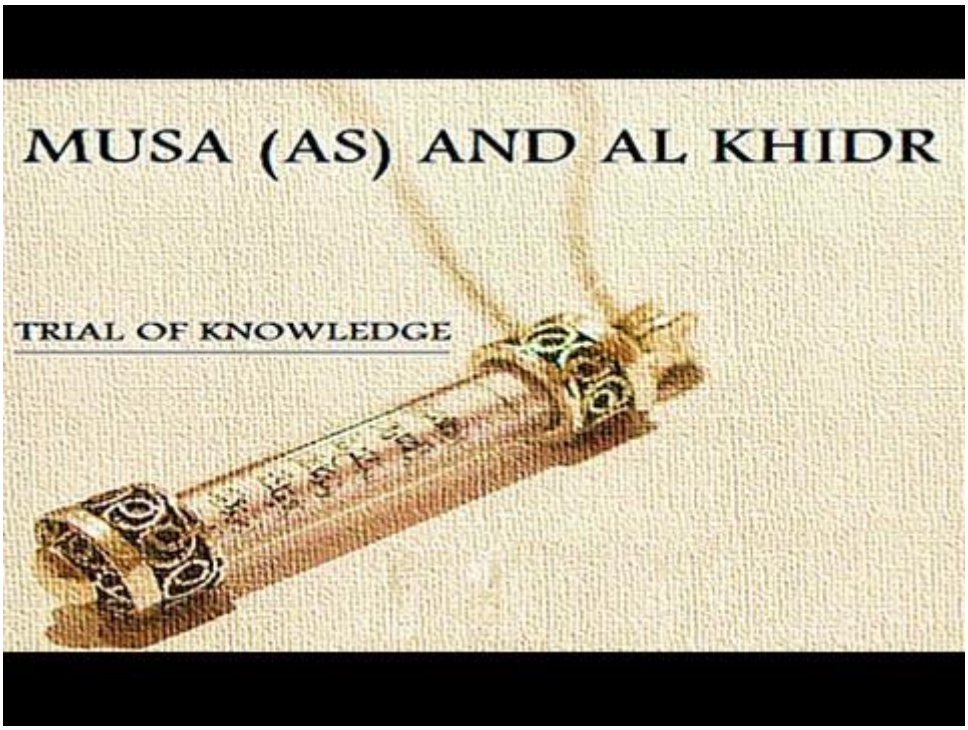

KORÁN FELJEGYZÉSE ÉS KÖNYV FORMÁBA RENDEZÉSE

Sok vita hangzik el arról, hogy mennyire hiteles a Korán. Tekintsük át feljegyzésének és könyv formába rendezésének történetét:

A KORÁN FELJEGYZÉSE

A kinyilatkoztatásokat, azok megjelenésével egyidejűleg rögzítették azok az írástudók, akiket a Próféta erre a célra kijelölt. A Próféta minden kinyilatkoztatást követően nyilvánosság elé állt és a közösségnek recitálta az új verseket. Az ő utasítására az írástudók lejegyezték azokat. Az autentikus Hadísz irodalom közli, hogy az új kinyilatkoztatást hova kell helyezni és milyen kapcsolatban áll az előző kinyilatkoztatásokkal. Innen tudjuk, hogy az új kinyilatkoztatás honnan indul, és hol kezdődik egy új áya. Az írástudók mindent lejegyeztek, ami egy adott pillanatban megtörtént. Így mindent felhasználtak írásra, ami a kezük ügyébe került, legyen az kő, pálmalevél, teve lapockacsontja, szarvasbőr belső hártyája, pergamen, vagy papirusz. Ezeket az írásokat később a Próféta szobájának sarkában tárolták, majd egy külön szobában, ami irodaként szolgált, közel a Próféta lakhelyéhez. Igaz, hogy Korán recitációt jelent, de „a Könyv” néven is említi magát saját soraiban. A könyv szó töve arab nyelven három mássalhangzó: K-T-B. Az ebből alkotott szavak több, mint 300-szor jelennek meg a

Koránban. A Szúra és áya szavak szintén többször szerepelnek. Mivel Mekka népe kereskedelemmel foglalkozott, sokan tudtak közülük írni és olvasni. A Medinai időszak legelején is 11 írástudó volt a Próféta környezetében. Ezek között az egyik legkiemelkedőbb Ubayyi Ibn Ka'ab volt. A Prófétának bemutattak egy energikus ifjút, Zayd Ibn Thabitot, aki mindent elkövetett, hogy tanulhasson és a Próféta rendelkezésére állhasson. Miután feladatait gyors ütemben és kiválóan ellátta, a Próféta őt bízta meg a Korán lejegyzésével. Zayd lett így az első számú íródeák, szerkesztő és a feljegyzések őre. Százak memorizálták a Koránt és sokan leírták azt, amit megjegyeztek. De az új kinyilatkoztatásokkal és az áyák sorrendjének, összeállításának megváltoztatásával csak kevesen tudtak lépést tartani. Százak tekintették át rendszeresen a Koránt, hogy felzárkózzanak az új áyákhoz, szerkezetekhez és azokat elsajátítsák. Sokan a Próféta személyes útmutatásai szerint tették ezt. Mások, pedig a Próféta által kijelölt tanárok felügyelete alatt tanultak. Sokan tértek be tanulni azok közül is, akik távoli területekről egyszer ide tévedtek, vagy alkalmanként ideutaztak. Néhányan, akik leírták azt, amit tanultak, nem tudták az új kinyilatkoztatásokat olyan módon beilleszteni, ahogy azt a Próféta előírta. A Próféta nagyon ügyelt a Korán sérthetetlenségének megtartására. Rendszeresen recitálta a nyilvánosság előtt a Szúrákat abban a szerkezetben, ahogy az adott időben voltak. A közlések arról szólnak, hogy Gábriel arkangyal egyszer egy évben, Ramadán havában áttekintette a Prófétával az egész Koránt. Ez a felülvizsgálat a Próféta utolsó életévében kétszer is megtörtént. Zayd hűen őrizte a feljegyzéseket, számozta azokat és ügyelt arra, hogy mindenben megfeleljenek a Próféta rendelkezéseinek. A Próféta halálakor, Zaydnak rendelkezésére állt a kinyilatkoztatások komplett jegyzete, kivéve a 9. Szúra, Taubah (Bűnbánat) első áyája. A Próféta előírta, hogy minden Szúrát „A Mindenható és Könyörületes Allah nevében" kell kezdeni. Ez a Szúra-kezdés egyben elválasztotta az újat az előzőtől, tehát jelezte a Szúrák elejét és végét. Ez a kezdet a 9. Szúra elején hiányzik, mert nem akart senki sem hozzátenni olyat, amit a Próféta nem rendelt el, még akkor sem, ha az logikusnak tűnne.

KÖNYV FORMÁBA RENDEZÉS

A Próféta halála után Abu Bakr lett a Kalifa. Egy évvel ezután sok olyan Muszlim esett el csatákban, akik fejből tudták a Koránt. Egy autentikus Hadisz szerint Omar Ibn Khattab, (aki később a második Kalifa lett), megijedt, hogy a következő nemzedék számára nem lesz elég tanár, aki a Koránt tanítaná. Azzal a javaslattal kereste meg Abu Bakrt, hogy készítsenek egy olyan Korán szerkesztést, ami betűről betűre megegyezik a feljegyzésekkel, de formátuma időt álló, tárolható és referenciaként szolgál a későbbi korok számára. Néhány nappal később hajlott a javaslatra és felkérte Zaydot, tegyen eleget a feladatnak. Zayd először tétovázott, de pár nap elteltével beleegyezett a munka elvégzésébe. Tanácsot állítottak fel a feladatra. Alapos átvizsgálás, majd újbóli dupla átfésülés után összeállítottak egy kollekciót, amelyben minden egyes ayanak meg kellett felelnie a tanács tagjai által memorizált versekkel és külső, elismert Korán olvasók emlékezetével. Ezt a kópiát a Próféta egyik felesége, Hafsa, Omar Ibn Khattab lánya őrizte. A harmadik Kalifa, Othman Ibn Affan idejére a Muszlim populáció hatalmas területre terjedt át, még nem arabul beszélő régiókra is, hiszen más kultúrákból is egyre többen vették fel az Iszlámot. 15 évvel az első összeszerkesztett kötet után elhatározás született, hogy készítsenek autentikus Korán példányokat, melyeket az Iszlám nagyobb településeiben, városaiban helyeznek el, elérhetővé téve azokat a lakósság nagy része számára. Újból Zaydra esett a választás, hogy eleget tegyen ennek a feladatnak. Ő újból tanácsot hívott össze. Ahelyett, hogy a meglévő szöveget lemásolták volna, elhatározták, hogy minden egyes ayat újból megerősítenek, és csak akkor tartanak hitelesnek, ha legalább két korábbi feljegyzés azokat igazolja. A hitelesítő

feljegyzéseknek köztiszteletben álló személyek tulajdonában kellett lenniük. Ez a megerősítés minden áyánál sikeres volt, csak egynél nem. Ennél az egy áyánál, csak egy hitelesítő feljegyzést találtak. Viszont a személy, akinek a birtokában volt ez az egy hitelesítő feljegyzés annyira megbízható volt, hogy még maga a Próféta is elfogadta annak idején a vallomását egyedüliként, még akkor is, ha legalább két tanút kellet volna az előírásoknak megfelelően meghallgatni. A beszámolók szerint hét etalon példányt készítettek és hitelesítettek. Egyet ezek közül a Kalifa kapott. Egy további példány lett Medina referencia kópiája, majd kapott egyet Mekka, Kufa és Damaszkusz is. Sajnos a többit nem sikerült kideríteni, hogy hova kerültek. A tanács megerősítette azt a tényt, hogy a magántulajdonban fellelhető gyűjtemények nem voltak teljesek. Volt, ami az áyák sorrendiségében tért el, néhány törzsi dialektusban íródott, ami eltért a szabvány Qureish által használt nyelvezettől, továbbá sok tartalmazott a tulajdonos által beírt jegyzeteket. Ezekkel tették a maguk számára az áyákhoz fűződő összefüggéseket értelmezhetővé, félve attól, hogy az idő múlásával ezek el fognak veszni. Attól tartva, hogy a rész-kópiák és lábjegyzetek, a tulajdonosaik halála után forgalomba kerülnek és zavart okoznak, ill. szekták, irányzatok kialakulásához vezetnek, javasolták ezek begyűjtését és megsemmisítését. A Kalifa ezt elrendelte ugyan, de a rendelet hatályát és kivitelezését a rendelkezésére álló mechanizmus nem tudta biztosítani. Bizonyíték van arra, hogy sokan megtartották saját kópiáikat, mások pedig félrevezetésnek szánták, hogy ellentéteket szítsanak, de ez nem vezetett eredményre. Az autentikus Korán kópiákat Othman, vagy Oszmán féle etalonnak tartjuk. Ebben a szövegben azonban még nem jelölték a magánhangzókat, ahogy a mai arab nyelvű Koránokban szerepel. Ha ezeket nem jelölték, akkor komoly hibát véthettek olvasáskor és memorizáláskor. Ezeknek alkalmazását 60 évvel később Kufa kormányzója, Hadzsadzs Inb Yusuf rendelte el és ez a szerkezet a mai napig így használatos.

KORÁN MUSZHAFJAINAK TÖRTÉNELMI HITELE A HADITHOKBAN ÉS ÚJKORI KUTATÁSOKBAN

Egy hívő számára hitelesség szempontjából az Iszlámban elsősorban az meghatározó, hogy mi áll a Koránban, Allah szavában:

إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ﴿٩﴾

Mi voltunk, Kik lebocsátottuk az Üzenetet és Mi annak Őrizői vagyunk. (Korán 15:9)

A Korán szövegének állandósága, tisztaságának fennmaradása, Allah folyamatos és minden időkben megnyilvánuló gondoskodásának, megőrzésének fényes bizonyítéka. Minden próbálkozás, ami a szöveg meghamisítására, módosítására irányult, elbukott. Allah tiszta és szent igazsága akkor is ebben a formában maradna, ha a világ összes gaztevője egybekelne megrontására.

A Koránt sorrendben a Szunna, azaz a próféta hadithai követik. Ezek közül is a két legfontosabb Bukhari és Muszlim gyűjteménye (Szahihén). Az ezekben tárolt szavak megdönthetetlen bizonyítékul szolgálnak:

حَدَّثَنَا مُوسَى، حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ، حَدَّثَنَا ابْنُ شِهَابٍ، أَنَّ أَنَسَ بْنَ مَالِكٍ، حَدَّثَهُ أَنَّ حُذَيْفَةَ بْنَ الْيَمَانِ قَدِمَ عَلَى عُثْمَانَ وَكَانَ يُغَازِي أَهْلَ الشَّأْمِ فِي فَتْحِ إِرْمِينِيَةَ وَأَذْرَبِيجَانَ مَعَ أَهْلِ الْعِرَاقِ فَأَفْزَعَ حُذَيْفَةَ اخْتِلاَفُهُمْ فِي

الْقِرَاءَةِ فَقَالَ حُذَيْفَةُ لِعُثْمَانَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ أَدْرِكْ هَذِهِ الأُمَّةَ قَبْلَ أَنْ يَخْتَلِفُوا فِي الْكِتَابِ اخْتِلاَفَ الْيَهُودِ وَالنَّصَارَى فَأَرْسَلَ عُثْمَانُ إِلَى حَفْصَةَ أَنْ أَرْسِلِي إِلَيْنَا بِالصُّحُفِ نَنْسَخُهَا فِي الْمَصَاحِفِ ثُمَّ نَرُدُّهَا إِلَيْكِ فَأَرْسَلَتْ بِهَا حَفْصَةُ إِلَى عُثْمَانَ فَأَمَرَ زَيْدَ بْنَ ثَابِتٍ وَعَبْدَ اللَّهِ بْنَ الزُّبَيْرِ وَسَعِيدَ بْنَ الْعَاصِ وَعَبْدَ الرَّحْمَنِ بْنَ الْحَارِثِ بْنِ هِشَامٍ فَنَسَخُوهَا فِي الْمَصَاحِفِ وَقَالَ عُثْمَانُ لِلرَّهْطِ الْقُرَشِيِّينَ الثَّلاَثَةِ إِذَا اخْتَلَفْتُمْ أَنْتُمْ وَزَيْدُ بْنُ ثَابِتٍ فِي شَىْءٍ مِنَ الْقُرْآنِ فَاكْتُبُوهُ بِلِسَانِ قُرَيْشٍ فَإِنَّمَا نَزَلَ بِلِسَانِهِمْ فَفَعَلُوا حَتَّى إِذَا نَسَخُوا الصُّحُفَ فِي الْمَصَاحِفِ رَدَّ عُثْمَانُ الصُّحُفَ إِلَى حَفْصَةَ وَأَرْسَلَ إِلَى كُلِّ أُفُقٍ بِمُصْحَفٍ مِمَّا نَسَخُوا وَأَمَرَ بِمَا سِوَاهُ مِنَ الْقُرْآنِ فِي كُلِّ صَحِيفَةٍ أَوْ مُصْحَفٍ أَنْ يُحْرَقَ

Anasz bin Malik tudósítása:
Hudhaifa bin Al-Yaman akkor járult Othman elé, amikor Sham (Levante) és Irak népe háborút indított Arminya (Örményország) és Adharbidzsan (Azerbajdszán) meghódítására. Hudhaifa tartott attól, hogy (Sham és Irak népe) eltérően recitálja a Koránt, ezért ezt mondta Othmánnak: „Ó hívők emírje! Mentsd meg ezt a nemzetet, még mielőtt összekülönböznének a könyv dolgában (Korán), ahogy korábban a zsidók és a keresztények tették." Othman az alábbi üzenetet küldte Hafsának: „Küldd el nekünk a Korán kéziratait, hogy tökéletes Muszhafokat (köteteket) állíthassunk össze azokból, majd (ezt követően) visszaküldjük neked a kéziratokat." És azt Hafsa elküldte Othmannak. Othman ekkor megparancsolta Zaid bin Thabitnak, Abdullah bin Az-Zubairnak, Sza`id bin Al-Asznak és Abdur Rahman bin Harith bin Hisham-nak, hogy a kéziratokat Muszhafokba (kötetekbe) írják át. Othman azt mondta a három Quraishi férfinak: ,,Ha a Korán bármely pontján nem értetek egyet Zaid bin Thabittal, akkor tegyétek át azt Quraish nyelvjárásába, mert az (Korán) az ő nyelvükön nyilvánult ki." Ők így tettek és amikor összeállították a lapokból a Muszhaf-okat, Othman visszaadta az eredeti kéziratokat Hafsá-nak. Othman minden muszlim tartományba elküldött egy Muszhaf-ot abból, amit összeállítottak és elrendelte, hogy az összes többi Korán anyagot, akár lap-feljegyzéseket, akár teljesnek vélt példányokat, égessenek el.
Forrás: Szahih Al-Bukhari 4987

Zayd ibn Thabit hozzátette: „Egy vers az Al-Ahzab Szurából hiányzott számomra, amikor lemásoltuk a Koránt, pedig hallottam, hogy Allah prófétája ezt recitálja. Tehát, megkerestük és Khuzaimah ibn Thabit Al-Anszari-val megtaláltuk. Ez volt az a vers: „A hívők közül férfiak, kik igazak voltak egyezségükhöz Allahhal”. (Al-Ahzab 33:23)

Tehát Othman a következő lépéseket hajtotta végre a Muszhafok előállításakor:

- A muszlimok között viták merültek fel a Korán recitálásának helyes módjáról.
- Othman kölcsönkérte a kéziratokar (Suhuf), amelyet Hafsa (próféta egyik felesége) tartott magánál.
- A próféta egykori közeli követői közül négynek, köztük Zayd ibn Thabit-nak kiadta a parancsot, hogy írják át a kézirat lapjait Muszhaf kötetekké.
- Ezután ezeket a Muszhafokat elküldte a birodalom fő központjaiba és minden más, forgalomban lévő anyagokat ezekre cseréltette le.

Eddig az Iszlám által hitelesnek tartott érveket láttuk.
Ezt követik a „tudománynak” beállított kutatási eredmények, melyek sok esetben az adott kor emberének manipulációi, ami az adott kor koncepciójának megfelelő tálalásban tárják az olvasó elé azt az igazságot, ami csak abban az adott korban létező emberi igazság.
Az alábbi „tudományos” bizonyítékok számomra nem azt tárják fel, hogy melyik a hiteles Korán Muszhaf változat, hanem azt, hogy kik és hogy próbálták ellopni, történelmétől megfosztani az Ummát.

Lássuk a világon jelenleg legkoraibbnak tartott 7 Mushaf-ot:
https://www.oldest.org/religion/qurans/

1. **Kék Korán**
   Összeállításának kelte: 9-ik század vége, 10-ik század eleje
   Nyelv: Arab
   Írás típusa: Kufi
   Jelenlegi fellelhetősége: Nagy része a tunéziai Tuniszban, a Nemzeti Művészeti és Régészeti Bardo Múzeumban található. Az oldalakat arany tintával írták indigóval színezett pergamenre, ezért az oldalak alapszíne kék.

2. **Szamarkandi Kufi Korán (Othman Korán)**
   Összeállításának kelte: 765 – 855.
   Nyelv: Arab
   Írás típusa: Kufi
   Jelenlegi fellelhetősége: Hast Imám Könyvtár, Taskent, Üzbegisztán. Ezt a kéziratot a muszlim közösség nagy becsben tartja, mivel úgy vélik, hogy ez darabja annak a Korán Muszhaf sorozatnak, amelyet Othman harmadik kalifa megbízására állítottak össze 651-ben. Ezt a meggyőződést megkérdőjelezik azok a kutatások, melyek szerint a kézirat a 7. század után keletkezett.

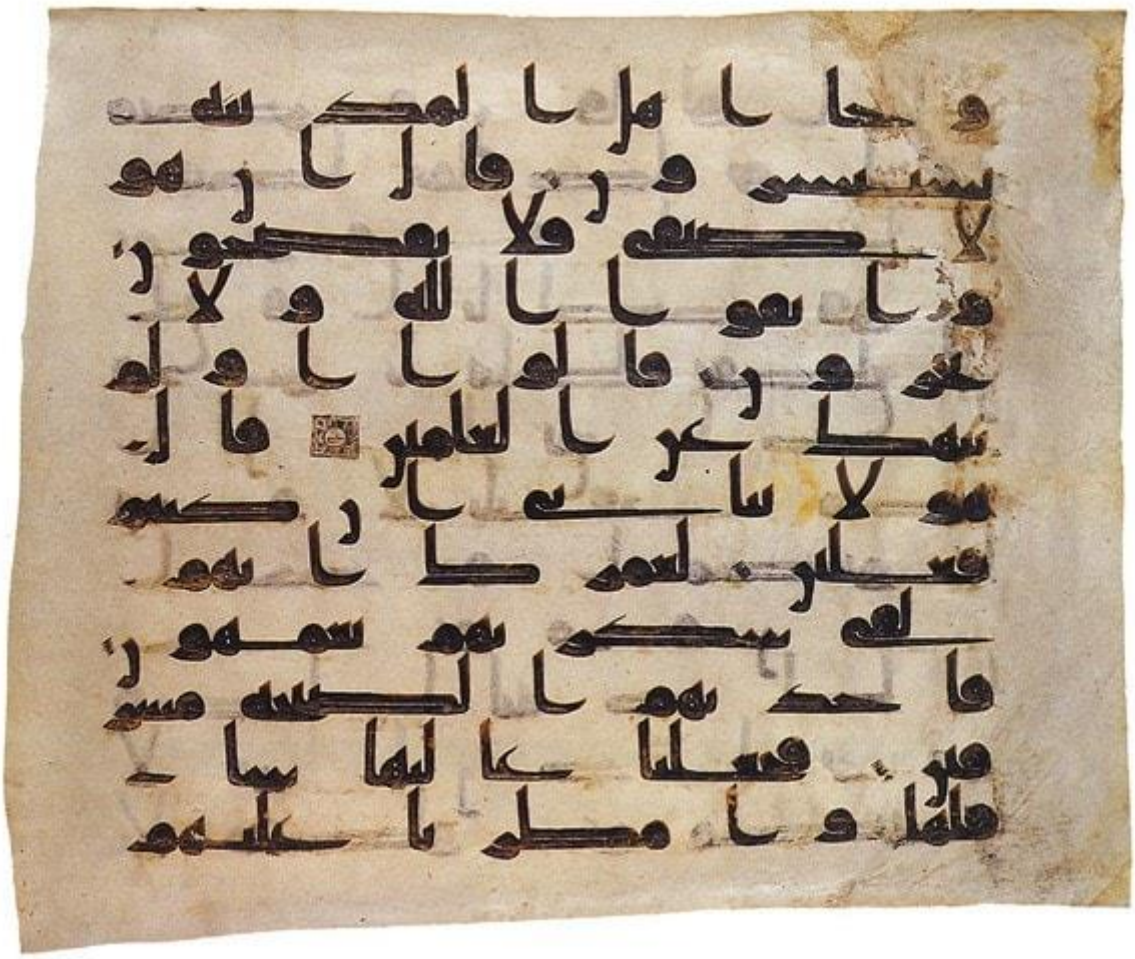

3. **Topkapi Kézirat**
   Összeállításának kelte: 8-ik század eleje, vagy közepe
   Nyelv: Arab
   Írás típusa: Kufi
   Jelenlegi fellelhetősége: Topkapi Palota Múzeum, Isztambul, Törökország. A Szamarkandi Kufi Koránhoz hasonlóan a Topkapi kéziratot is sok éven át a legrégebbi Koránként tartották számon. A legújabb kutatások azonban azt mutatják, hogy a Topkapi-kézirat legalább egy évszázaddal fiatalabb, mint a legkorábbi létező Korán-lapok.

4. **Parisinio Kódex – Petropolitanus**
   Összeállításának kelte: 7-ik század vége, 8-ik század eleje
   Nyelv: Arab
   Írás típusa: Hidzsazi
   Jelenlegi fellelhetősége: 70 ív-lap Bibliothèque nationale de France, Párizs; 26 ív-lap Orosz Nemzeti Könyvtár, Szentpétervár, Oroszország; 1 ív-lap Vatikáni Könyvtár; és 1 ív-lap, London, Khalili gyűjtemény.
   A Kódex Parisino-Petropolitanus egy 98 ív-lapból álló Korán kézirat, melynek kora a 7. század végére vagy a 8. század elejére nyúlik vissza. A kéziratot több Korán-töredékkel találták meg az egyiptomi Fustatban, az Amr mecsetben. A 18. század végén a napóleoni hadjárat során Jean-Joseph Marcel francia tudós megvásárolt néhány ív-lapot, Jean-Louis Asselin de Cherville pedig néhány évvel később még néhány további oldalt.

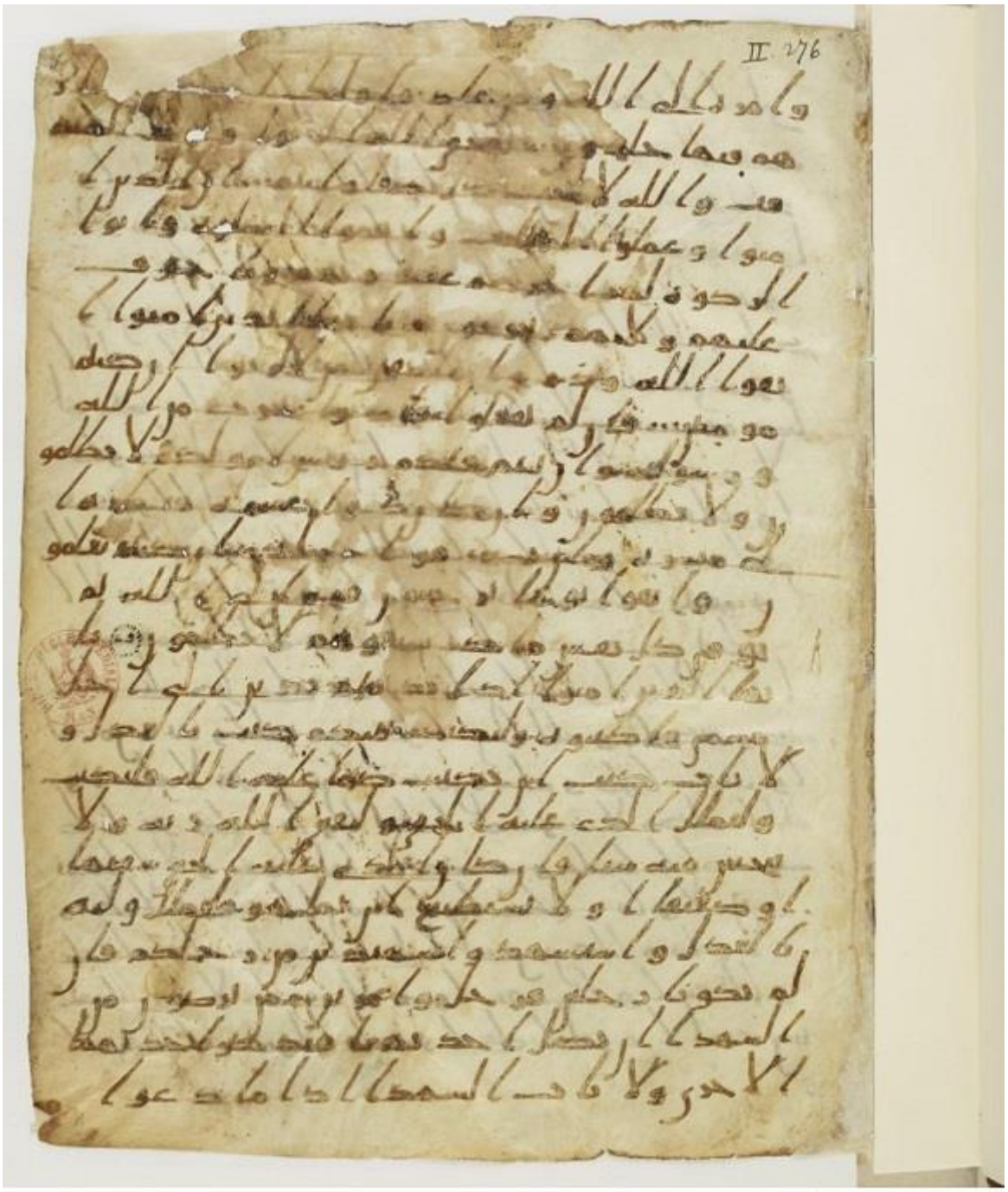

Source gallica.bnf.fr / Bibliothèque nationale de France

5. **Szana'a Kézirat**
   Összeállításának kelte: 671
   Nyelv: Arab
   Írás típusa: Hidzsazi
   Jelenlegi fellelhetősége: Sana'a-I Nagymecset, Jemen. Egészen a közelmúltig a Szana'a-i kéziratot vélték a Korán legkorábbi létező darabjának.

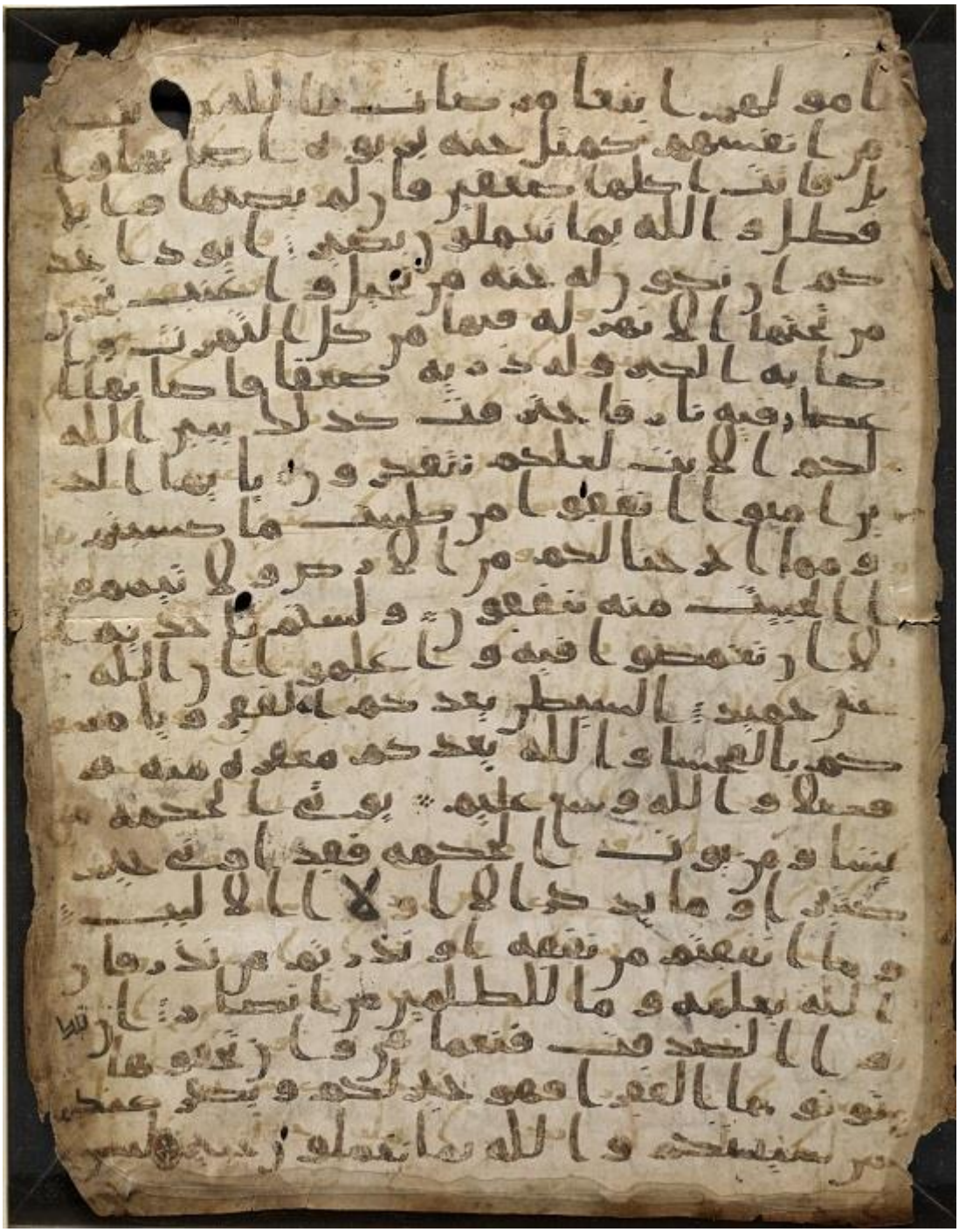

6. **Tübingen részlet**
   Összeállításának kelte: 649 – 675
   Nyelv: Arab
   Írás típusa: Hidzsazi
   Jelenlegi fellelhetősége: Tübingeni Egyetem, Tübingen, Németország. Korát 649-675 időszakra datálták. Ez azt jelenti, hogy a kézirat mintegy 20 - 40 évvel Mohamed próféta halála után készült. A kézirat darabjait egy zürichi laboratóriumban elemezték C14-radioaktív karbon alkalmazásával és 95,4% -os statisztikai valószínűséggel állapították meg korát.

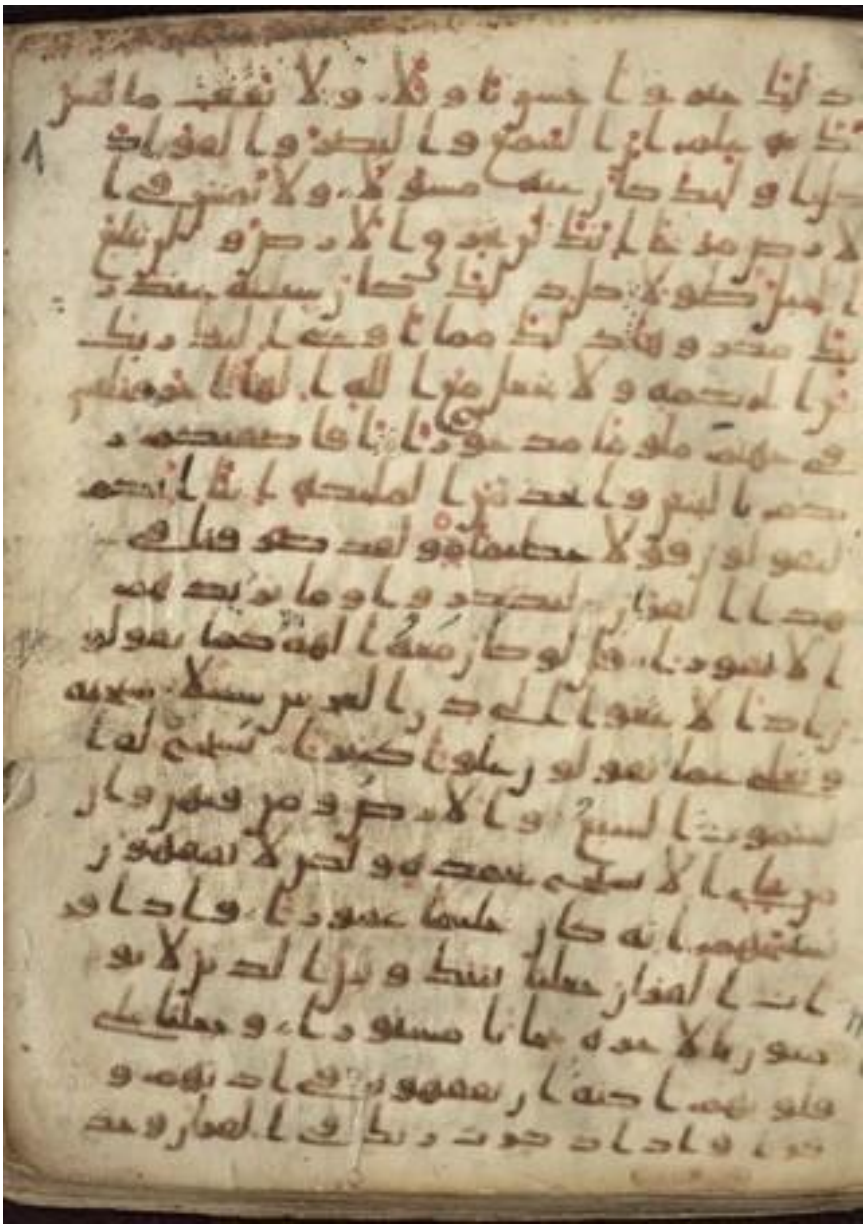

7. **Korán Kézirat, Birmingham**
   Előállításának kelte: 568 - 645
   Nyelv: Arab
   Írás típusa: Hidzsazi
   Jelenlegi fellelhetősége: Birminghami Egyetem, Birmingham, Anglia.
   A birminghami Korán kéziratot jelenleg a világ legrégebbi Koránjának tartják. Ez a kézirat két pergamen-ívből áll, melyek egy korai Korán kézirat töredékei és ezek 568 - 645 között keletkeztek. Az angol Birminghami Egyetem kutatói a pergamen korát 95,4% -os pontossággal állapították meg. Ez azt jelenti, hogy a kézirat nem sokkal Mohamed próféta halála után keletkezett, aki 570 - 632 között élt. A kézirat a 18 - 20. szúrák szövegét tartalmazza és hidzsázi írásmóddal írták.

KORÁNT ÉRTENI ANNYI, MINT A VÉGTELENT MAGYARÁZNI. LEHETETLEN!

Megmosolyogtató amikor azt hallom, hogy olvastam a Koránt és az azt írja, hogy…. Sejk! Ne szólj egy szót, sem! Tudom, mi áll a Koránban! Nekem te ne magyarázz!
Aki ezt mondja, annak legkisebb lövése sincs a Koránról. Egy arab, aki nyelvileg beleszületett, sem tudja mi van a Koránban! Én, aki az életemből 30 évet csak a szöveg háttereinek megértésével, irodalmi gyűjtéssel foglalkoztam és máig ezt teszem, nincs rálátásom a Korán egészére! Ahányszor olvasom, annyiszor kap új értelmet! Ha csak egyetlen verset kiveszek belőle és értelmezem, más jelentést kap, ha saját életemre, társadalmamra, vagy a teremtés egészére vetítem. Ez nem Rejtő Jenő P. Howard Piszkos Fred a kapitány c. munkája, mely üdítő olvasmány, tele könnyed humorral és adja magát, hogy egy délután folyamán kiolvassuk.
Koránt érteni annyi, mint a végtelent elmagyarázni úgy, hogy nem tudjuk megtapasztalni a végtelent. Lehetetlen. A végtelenből csak azt a részt látjuk, amit agyunk ismer. Csak ezt magyarázhatjuk és ezt is sok tévedéssel.
Egy tiltás más magyarázatot kap a múltban, a jelenben és a jövőben, de az igazi okot sosem tudjuk meg. Az igazi ok Allahnál van. Valaha úgy magyarázták a disznóhús tilalmát, hogy az Ószövetség népéből egy falu nem tartotta be a Shabbatot és az Úr őket majmokká és disznókká változtatta. Amikor a tudomány is beleszólt a magyarázatokba kiderült, hogy a disznó fertőződhet olyan parazitákkal, melyek az emberre veszélyesek. Majd felfedezték a disznóhús magas húgysavtartalmát. Később, a genetika fejlődésével rájöttek az ember és disznó genetikai hasonlóságára, egyes szervek,

így gyomor, szív esetleges felhasználására transzplantációs célból. De ha eltelik még kétszáz év, lehet, hogy teljesen új szemlélet és ok áll majd a magyarázat mögött. De hol az igazság? Csak Allahnál, sehol máshol!
A Korán emberek számára előírt jogi viszonyulása is ezen a logikán alapszik. Csak az elv rögzül, a joggyakorlat nem. Annak állandó igazodásban kell lennie a változó világhoz, melyben csak Isten, tehát csak az elv állandó!
Az álom rengeteg fejtörést okoz az emberiségnek. A múltban az álmokból olvasták ki a jövőt. A jelenben rájöttek az álom szakaszaira. A testen kívüli élményre, tudatos utazásra testen kívül, melyben az agy elektromos tevékenysége aktív, a szem rezeg és az élmény a testbe való visszatérés után is megmarad. Illetve a halálközeli élmény, ami az alagúton áthaladás, fehér fény, megnyugvás állapotát adja, miközben az agy nem mutat erős elektromos aktivitást. Itt tartunk ma, amikor az álom szakaszait a Korán nem narratív, hanem egyszerű összegző kijelentésekkel már 1400 évvel ezelőtt elénk tárta. És mi lesz itt még a jövőben, amikor lehet, hogy az álomnak megfelelő állapotban agyunk aktivitása gondolatátvitelre lesz talán alkalmas? A Korán megadja a potenciális lehetőségét egy ilyen magyarázatnak is abban az esetben, ha a tudomány magyarázni lesz képes ezt a jelenséget.
Ezer más hasonló példa, jelenség rejtőzik meg a szövegben azok számára, akik gondolkodnak, elemeznek.
Komolytalannak tartom azokat a fordításokat is, melyek lezárják a Korán értelmezését és megmondják a tutit, holott szubjektív állításokat tesznek közzé. Azok az értelmezések közelebb állnak a Korán igazságához, melyek nyitva tartják a szöveget, csupán a mára adnak támpontot az értelmezéshez. De nem rögzítik a Korán szavait azzal, hogy itt van birkák, nesztek, ezt így kell értenetek, mert én azt mondom. A Korán nem narratív. Nem mesél el történeteket. A Korán egy olyan összegző szöveggyűjtemény, melynek narratíváját mindig egy adott kor és hely viszonyai adják. És láss csodát! Minden kor és hely alkalmas arra, hogy a Korán vezérfonalat adjon.
Ezek után te, parasztkám, aki jössz és mondod, hogy a minap olvastad a Koránt, ami arról győzött meg téged, hogy a mi primitív Iszlámunkban egy férfi szavazat ér fel két nőivel, a nőket megalázzuk és véres dzsihádot hirdetünk, csak a lényeget nem értetted meg belőle: az állandó változást emberi dimenzióban és az állandóságot Isteni dimenzióban. Kiragadsz kontextusokból szövegrészeket és dobálózol vele, nem helyhez, korhoz, eseményhez igazítva azokat és nem levonva belőlük azt a mondanivalót, tanítást, aminek érvénye örök és a mindennapjainkat is áthatja. Egy olyan időszakban hatályban levő, Isteni eredetű alkotmányról szólsz, amivel felvirágoztak birodalmak, civilizációk és ezzel egyidőben mások máglyákat raktak, emberek tízezreit kínozták meg Jézus nevében, később szintén az ő nevét használva népeket irtottak ki! Ti beszéltek szeretetről? Történelmetek a szadizmus, tudatlanság és a botrányok történelme! Legalábbis abban a korban így volt, amikor mi tudás alapú civilizációt építettünk.
Igaz, később helyet cseréltünk. Ti fel, mi lefelé haladtunk. De vedd észre, hogy sosem Szentírásokról beszélek, hanem emberekről! Ti pedig a Koránt akarjátok kikezdeni! Ez nem fog sikerülni soha!
Ha a ma megélt Iszlám gondolkodásunkat és intellektuális hanyatlásunkat bírálod, az rendben van, nincsenek ellenérveim. Mi is eljutottunk abba a sötétségbe, amiben ti voltatok. De a Koránt, már elnézést kérek, ne állítsátok be képregényként, melynek gondolatait félvállról el lehet intézni.

Nem tudom hányszor olvastam el meg-megállva, átgondolva a Koránt úgy, hogy közben korabeli magyarázatokat is mellé olvastam. Évente egyszer-kétszer biztos. Nem tudok olyan új, tudományos felfedezésről, világ megismeréséről, az ember környezetre és saját pusztulását okozó hatásáról szóló beszámolót kezembe venni, amely ne lenne összhangban az 1400 éves kinyilatkoztatásokkal. Persze, ha ezek a kinyilatkoztatások egy írni-olvasni nem tudó vadbarom kezébe kerülnek, ő képtelen bármit kiolvasni belőlük, így marad a kitaláció és a gépfegyver, mint erős érv.

Mielőtt még agyunk helyére chipek nem kerülnek és azok végleg el nem döntik évezredes meddő szembenállásainkat, ideje tisztelni egymást. Ha így maradunk, valóban jobb lesz, ha humanoidok váltják fel helyünket, mert emberként képtelenek voltunk megbirkózni világunkkal, embertársainkkal, és saját magunkkal. Egész életünk konfrontáció, békétlenség, amit mi magunk hozunk létre, de másra hárítjuk. Jó ez így?

وَمَا كَانَ هَذَا الْقُرْآنُ أَن يُفْتَرَى مِن دُونِ اللهِ وَلَكِن تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ الْكِتَابِ لاَ رَيْبَ فِيهِ مِن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٧﴾

Ez a Korán nem Allah nélkül (előállított) koholmány, hanem megerősítése mindannak, ami előtte volt. Részletezése a Könyvnek, amiben semmi kétség, A Világok Urától. (Korán 10:37

لَوْ أَنزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ عَلَى جَبَلٍ لَّرَأَيْتَهُ خَاشِعًا مُّتَصَدِّعًا مِّنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢١﴾

Ha ezt a Koránt rábocsátanánk egy Hegyre, látnád azt behódolni és meghasadni Allahtól való félelmében. Ezek a példákat vetjük fel az embereknek, hátha tán elgondolkodnak. (Korán 59:21)

A Heggyel kapcsolatban két dologra asszociál az ember: 1. Magasság. 2. Köves, sziklás, kemény, tehát szilárdság, megingathatatlanság. Erre épül rá a metafora. Allah kinyilatkoztatása olyan fenséges, hogy behódol a magasság és olyan erővel tör rá, hogy meghasadnak legkeményebb sziklái.

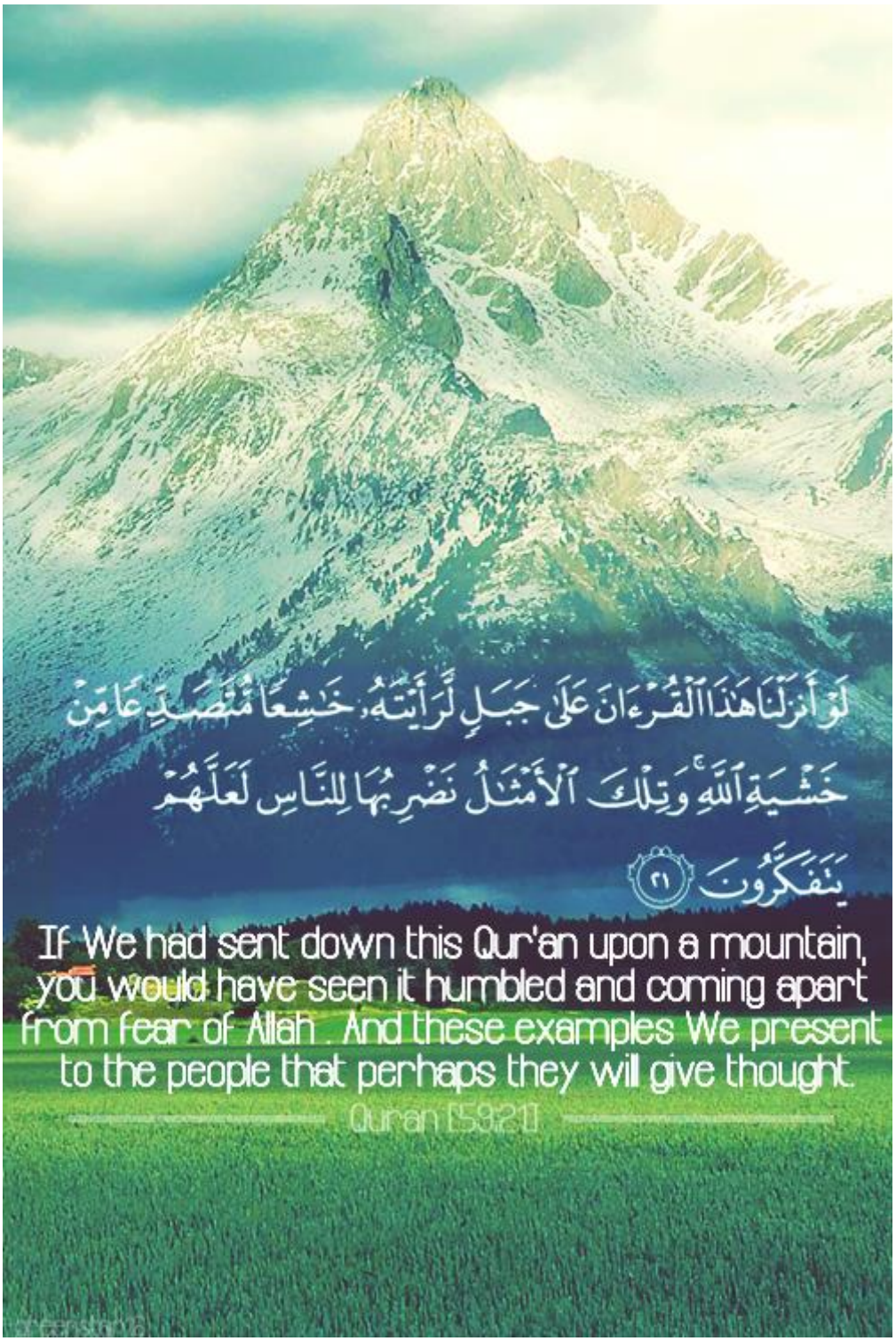
لَوْ أَنزَلْنَا هَٰذَا الْقُرْآنَ عَلَىٰ جَبَلٍ لَّرَأَيْتَهُ خَاشِعًا مُّتَصَدِّعًا مِّنْ
خَشْيَةِ اللَّهِ ۚ وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ
يَتَفَكَّرُونَ ٢١
If We had sent down this Qur'an upon a mountain,
you would have seen it humbled and coming apart
from fear of Allah . And these examples We present
to the people that perhaps they will give thought.
Quran [59:21]

MIÉRT FESZÜL ÉVEZREDES ELLENTÉT ZSIDÓK ÉS ARABOK KÖZT TEOLÓGIAI ALAPON?

Kérdés: Mi az oka, amiért a két testvérnép: az arabok és a zsidók antagonisztikus ellenségek?

Alábbi válaszomat kizárólag teológiai alapon adom, kizárva minden politikai eseményt, összefüggést.

Kezdjük azzal, hogy mindkét népnek Ábrahám az ősatyja. Ábrahám Izmael nevű fiától erednek az arabok és Izsáktól a zsidók. Eddig nincs különbség a nézetekben.
Az Iszlám felfogásában, ha egy nép letér Isten útjáról, Allah egy prófétát küld, hogy visszavezesse őket a helyes útra. Izsák ágán, tehát Izrael házában rengeteg próféta született, mert Izrael fiait számos alkalommal figyelmeztetni kellett. Viszont már a Tórában elhangzik egy mondat, ami arra utal az Iszlám értelmezése szerint, hogy eljön az idő, amikor nem Izrael házából, hanem „testvéreik közül", tehát Izmael házából jön el az Isteni hírnök, aki elhozza a végső igazságot:

„Prófétát támasztok nekik testvéreik közül, olyat, mint te. Az én igéimet adom a szájába, ő pedig elmond nekik mindent, amit én parancsolok." (Deuteronomium 18:18. Egy próféta, mint Mózes)
Hasonló utalás hangzik el Muszlim interpretáció alapján Salamon király énekek éneke 5:16, Deuteronomium 33:2, Izsaijás 42:1:13 és Habakuk 3:3-ban

Mohamed (béke reá) prófétaságát a zsidók egy része elfogadta, de meghatározó részük elutasította. Írástudóik ennek megfelelően magyarázták a Szentírást.
A medinai állam megalakulását Mohammed azzal kezdte, hogy minden arab és zsidó törzzsel szövetséget és „testvériséget" kötött. Kiderült azonban, hogy Mohammed és követői részéről ez őszinte, míg a hipokrita arab és zsidó törzsek részéről színlelt szövetség volt, ami csupán az időnyerést szolgálta. Nem számítottak arra, hogy az Iszlám állam meg tud erősödni, ugyanakkor nem akartak szakítani tradicionális kereskedelmi kapcsolataikkal a pogány arab világ felé. Medinában, az egykori Yathrebben három zsidó törzs élt. Banu Qainuqa, Banu Nadir és Banu Quraizah. Amint megindultak a katonai offenzívák az Iszlám állam megsemmisítésére, ezek a zsidó törzsek felrúgták a „testvériség szövetségét" és elárulták az államot. A Badri csatában Bani Qainuqa, az Uhudi csatában Bani Nadir, végül az árok ütközetben Bani Quraizah állt át.
Ahhoz, hogy megértsük az átállást és az azzal járó körülményeket, melyek következményei a mai napig kihatnak legalább az utolsó, az árok ütközet lényeges történéseit ismertetnem kell.

Az Arab törzsek kombinált, összehangolt támadással akarták letörni Medina hatalmát. Ennek kezdeményezői Bani Nadir voltak, akiket Medinából kiutasítottak és Khayberben telepedtek meg. Körbejárták Quraish, Ghatafan, Hudhail és sok más törzset. Arra ösztönözték őket, hogy egyesítsék erőiket és intézzenek közösen támadást Medina ellen. A Hidzsra 5. évének Shawal havában az Arab klánok részéről egy példátlanul nagy sereg állt össze, ami Medina ellen vonult. Északról Bani Nadir és Bani Qainuqa egyesítették erőiket, miután szétszórták őket Kahyberben és Wad il Qurában. Keletről Ghatafan, Bani Sulaim, Fazarah Murrah, Aszhdzsa, Sad, Aszad és más klánok törtek előre. Délről Quraish támadt, akiket nagyszámú szövetséges segített. Együtt kitettek tíz, vagy tizenkétezer főt.
A csata részleteibe nem megyek bele. A lényeg, hogy a Muszlimok a hatalmas túlerő ellenére győzelmet arattak és bebizonyosodott, hagy katonailag nem lehet legyőzni a medinai Iszlám államot.

Amikor a Próféta visszatért az „Árok" csatából, Gábriel koradélután meglátogatta őt egy Isteni Paranccsal. A Muszlimok nem tehetik le a fegyvert, amíg nem rendezik el a számlát Bani Quraizahval.

A Parancsolás egy záradékot is tartalmazott: „Aki állhatatos, engedelmes, nem tér Délutáni (Aszr) imára addig, míg el nem ér Bani Quraizah lakóhelyéig." A Próféta nyomban útnak indította Alit egy előőrssel Quraizah felé. Amikor odaértek, a Zsidók a háztetőkre másztak, és dobálni kezdték a Muszlimokat, de szitkozódásaik nem védték meg őket árulásuk következményeitől. A háború legkritikusabb szakaszában szegték meg egyezségüket, csatlakoztak a támadókhoz és veszélyeztették Medina összes lakójának életét. Amikor meglátták Alit a katonákkal azt hitték, hogy csak megfélemlítésükre jöttek. Amikor azonban az egész had kivonult a Próféta vezetésével és ostrom alá vette házaikat, akkor már megijedtek. Nem bírták két-három hétnél tovább az ostromot. Végül feladták magukat a Prófétának azzal a feltétellel, hogy Sad bin Muadh, az Awaszok vezetője döntsön ügyükben és azt ők elfogadják. Azért fogadták el Sadot, mert az Iszlám előtti időkben az Awasz és Quraizah szövetségesek voltak és abban reménykedtek, hogy a múlt kötelékei segítenek azt a sorsot elkerülni, mint ami Bani Qainuqa és Bani Nadir törzsekkel bekövetkezett. Az Awaszok maguk is azt szerették volna, hogy főnökük, Sad engedékeny legyen egykori szövetségeseikkel. Sad azonban megtapasztalta, hogy a két másik zsidó törzs, akik velük éltek Medinában miképpen idézték elő azt, hogy tíz, vagy tizenkétezer főt számláló ellenséges erő álljon fel a Muszlimokkal szemben. Látta, hogy Quraizah akkor rúgta fel az egyezséget, amikor a helyzet a legkényesebb volt. Elrendelte, hogy minden férfit meg kell ölni, az asszonyokat, gyermekeket fogságba kell vetni, tulajdonaikat pedig konfiskálás után szét kell osztani a Muszlimok között. Az ítéletet végrehajtották. Amikor a Muszlimok beléptek erődjeikbe, megdöbbenve látták, hogy az árulók 1500 kardot, 300 páncélinget, 2000 dárdát és 1500 pajzsot rejtegettek arra a célra, hogy Quraizah belépjen a csatába a támadók oldalán. Ha Allah nem lett volna a Muszlimok segítségére, akkor mindezt a hadi felszerelést akkor használták volna, amikor a támadók általános offenzívát nyitnak az Árkok felől és ezzel egy időben Quraizah pedig keleti oldalon orvul tudta volna támadni a Próféta hadait. Ezek után senkinek sem volt kétsége afelől, hogy Sad döntése helyes volt.

وَأَنزَلَ الَّذِينَ ظَاهَرُوهُم مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِن صَيَاصِيهِمْ وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ فَرِيقًا تَقْتُلُونَ وَتَأْسِرُونَ فَرِيقًا ﴿٢٦﴾

Előhozta (Allah) azokat erődjeikből, kik mellékjük álltak az Írás Népéből és rettegést vetett szíveikbe. Egy részüket megölték, másik részüket foglyul ejtették. (Korán 33:27)

Utalás a Zsidó Banu Quraizah klánra. Medina lakósainak jelentős részét alkották, akik egyezséget kötöttek a város védelmére. Amikor a Szövetségesek ostromzár alá vették a várost, Banu Quraizah együttműködött az ellenséggel és elárulták Medinát. Az ostrom megszűntével és a csapatok elvonulása után a Próféta figyelme az árulók felé irányult, akik a legnehezebb pillanatokban cserben hagyták a várost.
Sa'd az Ótestamentum büntetését hajtotta végre az árulókon. Deuteronomium 20:10-20: [10]Mikor valamely város alá mégy, hogy azt megostromold, békességgel kínáld meg azt.
[11]És ha békességgel felel néked, és kaput nyit, akkor az egész nép, amely találtatik abban, adófizetőd legyen, és szolgáljon néked.
[12]Ha pedig nem köt békességet veled, hanem harcra kél veled, akkor zárd azt körül;
[13]És ha az Úr, a te Istened kezedbe adja azt: vágj le abban minden fineműt fegyver élével;
[14]De az asszonyokat, a kis gyermekeket, a barmokat és mind azt, ami lesz a városban, az egész zsákmányolni valót magadnak prédáljad; és fogyaszd el a te ellenségeidtől való zsákmányt, akiket kezedbe ad néked az Úr, a te Istened.
[15]Így cselekedjél mindazokkal a városokkal, amelyek igen messze esnek tőled, amelyek nem e nemzetek városai közül valók.

[16]De e népek városaiban, amelyeket örökségül ad néked az Úr, a te Istened, ne hagyj élni csak egy lelket is;
[17]Hanem mindenestől veszítsd el őket: a Khittheust, az Emoreust, a Kananeust, a Perizeust, a Khivveust és a Jebuzeust, amint megparancsolta néked az Úr, a te Istened;
[18]Azért, hogy meg ne tanítsanak titeket az ő mindenféle útálatosságaik szerint cselekedni, amelyeket ők cselekesznek az ő isteneiknek, és hogy ne vétkezzetek az Úr ellen, a ti Istenetek ellen.
[19]Mikor valamely várost hosszabb ideig tartasz körülzárva, hadakozván az ellen, hogy bevegyed azt: ki ne veszítsd annak egy élőfáját sem, fejszével vágván azt; hanem egyél arról, és azt magát ki ne irtsad; mert ember-é a mezőnek fája, hogy ostrom alá jusson miattad?
[20]Csak amely fáról tudod, hogy nem gyümölcstermő, azt veszítsd el és irtsd ki, és abból építs erősséget az ellen a város ellen, amely te ellened hadakozik, mindaddig, amíg leomlik az.
A fenti törvényre hivatkozva Sa'd utasítást adott Banu Quraizah férfiúinak megölésére és vagyonaik elkobzására.

Nos, az Iszlám történelmén belül ez az a kényes öt év, melyet mindkét térfél a maga igazolására hoz fel. A zsidók ellenük irányuló népirtásnak, az arabok pedig nem faji kérdésnek, hanem hazaárulásnak fogják fel. Ha gyűlöletet kell kelteni, ebből az öt évből merít mindkét oldal, amennyiben teológiai szempontokat vesznek figyelembe. Azt mindenki elfelejti, hogy a kritikus öt év előtt és után a két nép többnyire szövetséges volt, egy oldalon állt harcokban, tudományos eredmények elérésében, államok működtetésében.
Az utolsó 70 év, azaz Izrael Állam megalapítása újfent a kritikus öt év érvanyagát hozta felszínre. Ennek átélői vagyunk a mai nap.

A bevezetőben azt állítottam, hogy sok próféta született Izsák ágán, Izrael házában, mert Izrael fiait sokszor kellett figyelmeztetni. Ez így igaz. Legyünk azonban objektívek és állapítsuk meg, hogy az arabok és a muszlimok is eltévelyedtek az elmúlt 1400 év folyamán, függetlenül attól, hogy a kezünkben van Allah utolsó üzenete. Teológiai szempontok alapján elvesztettük legitimitásunkat arra, hogy bárkit kritizáljunk. A mai hitgyakorlat és a klasszikus Iszlám tanítások alapvető különbségeket mutatnak.
Talán eljön egy nemzedék, akik át tudnak lépni az évezredes előítéleteken. Amen

MIT ÜZEN II. RAMSZESZ?

Kegyelmi időszakot élünk. A kegyelem nem jelenti azt, hogy egy megtisztulási folyamat fájdalommentes. Azonban hálát kell adnunk, mert Allah (SWT) sokkal kegyesebb hozzánk, mint mi vagyunk magunkhoz és embertársainkhoz.
Tízmilliók érintettek éhínség, környezeti katasztrófák és háborúk miatt. Ebben lehet irányított és sorsszerű okokat keresni. Az áldozatok azonban mindig ugyanazok: a föld elszegényedett rétegei, akik nem képesek saját életük alakítására. Ők azok a hullámokon vergődők, akiket mindenki kivet. Ha helyükön maradnak, biztos pusztulás vár rájuk, ha útnak indulnak, ezer veszéllyel kell szembenézniük, ha megtelepednek valahol, idegenek, migránsok maradnak. Oda csapódnak, ahol éppen egy kis segítséget, vagy lelki töltődést kapnak és ezt használja ki nagyon sok intézmény, szervezet.

Tudtuk, hogy valaminek jönnie kell. De nem erre számítottunk. Vártunk egy nagy háborút, világégést, melyet, mint eddig is, a tőke manipulál. Egy olyan eseményt vártunk, amit újfent egy bizonyos rétegnek kell elszenvednie. Általában a legszegényebbek, legelesettebbek az áldozatok. Ők azok, akik csupán „költség” az emberiség nyakán, ugyanakkor nem képesek vásárlóerőkké válni, hogy a tömegtermelést felszívják és beszerzéseikkel profitot képezzenek. Nem képesek hitelek felvételére sem, hiszen semmi fedezettel nem rendelkeznek. A világ értékítélete kicsorbult. Valaha azt az országot tekinthettük gazdagnak, ahol a polgárok értékálló vagyonnal, beruházásokkal rendelkeztek.

Ha ezek olyan bevételt biztosítottak, ami megfelelő elosztási rendszerbe került, akkor az mindenki számára jólétet biztosított. Ma azonban azok az országok tekinthetők gazdagnak, ahol jól menő bankok vannak. Itt a logika más.

Most egy másféle balsorssal állunk szemben. Ez egy „elgondolkodtató és gondolatébresztő" balsors. Ez nem válogat. Ennek bárki lehet áldozata, akinek immunrendszere gyenge. Igen a legszegényebb réteg is, hiszen nem képesek egészségesen táplálkozni, vitaminokat fogyasztani, de akár a bankár vagy milliárdos vállalkozó is, akinek szervezetét a jólét betegségei legyengítették.
Nem szed millió számra áldozatokat, de mégis ijesztő, mert mindenki ki van téve a fertőzésnek. Tehát a félelem ott lappang mindenkiben, ezért kommunikálni kell. Az éhínséget és annak milliós áldozatait csak a lap alján, apró betűvel kommunikálták.
Humánus annyiból, hogy gyermekeinket, a következő nemzedéket kisebb valószínűséggel ejti áldozatul. Tehát az „ártatlanok" megmenekülnek.
Alattomos, mert állandóan változik, ezért bármikor képes újbóli támadásra.
Tehát Allah (SWT) a rendelkezésre álló tárházából nem a legpusztítóbbat vette elő. Egyszer vége lesz. Óriási hibát követünk el, ha azt hisszük, hogy mi győzzük le a kórt. Csupán haladékot kaptunk arra, hogy változtassunk. Viszont, ha már most, a csapás kellő közepén azon folyik a vita, hogy ki marad hatalomban, ki nem, illetve, hogy a tartozások visszafizetését ugyan felfüggesztik, de a bankok kiesett hasznát a futamidő meghosszabbításával és az arra eső kamatok megfizetésével kell biztosítani, akkor nagy baj van. Ha visszatérünk eddigi elveinkhez, az ego civilizációjához, az nem szed-e több áldozatot, mint a jelenlegi helyzet? Annak pusztításait miért nem kommunikáljuk? Az ellen miért nem vetjük be a katonaságot? Attól miért nem szigetelődhetünk el a jelenlegi karantén elvek alapján? Annak fertőzésébe miért kell beleesnünk?

Sem az emberek, sem azok vezetői, nem mindenhatók. Te önmagaddal szemben sokkal több hatalommal vagy felruházva, mint bárki más. Erről a hatalomról mondasz le nap mint nap. Bizonyos, hogy felhalmozott tudásunk segít földi életünk elviselésében, ami dicsérendő. De mindig fel kell tenni a kérdést, hogy kinek, vagy minek a kárát okozza ez a tudás? Mert eddig csak arra van válasz, hogy kinek van haszna belőle.

وَجَاوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ فَأَتْبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُ بَغْيًا وَعَدْوًا حَتَّى إِذَا أَدْرَكَهُ الْغَرَقُ قَالَ آمَنتُ أَنَّهُ لا إِلَهَ إِلاَّ الَّذِي آمَنَتْ بِهِ بَنُو إِسْرَائِيلَ وَأَنَاْ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٩٠﴾

Átszeltük Izrael fiaival a tengert. A Fáraó és serege vadul, ellenségesen követte őket, míg be nem érte őket a fulladás. Mondta (a Fáraó): „Hiszem, hogy nincs más Isten, csak az, Kiben Izrael fiai hisznek és én alávetem magam (Muszlim vagyok)." (Korán 10:90)

Az elbeszélés gyors akciót mutat. Költői igazság nem juttatható kifejezésre ennél tömörebben! A megbánás halálos ágyában vagyunk, ami a katasztrófa félelmetes kiáltását hallatja. A megbánás elfogadása nem teljesült tökéletesen (4:18). Csak a test menekült meg a tengerből, amit az Egyiptomi szokások és kultikus szertartások szerint bebalzsamoztak. De Allah jóvoltából a történet mindörökre fennmaradt, amivel példát állít az elnyomóval szemben minden idők emberének.

آلآنَ وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ وَكُنتَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٩١﴾

„Csak Most?” Előtte lázadtál és megrontó voltál!” (Korán 10:91)

فَالْيَوْمَ نُنَجِّيكَ بِبَدَنِكَ لِتَكُونَ لِمَنْ خَلْفَكَ آيَةً وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ عَنْ آيَاتِنَا لَغَافِلُونَ ﴿٩٢﴾

„Ezen a napon megmentünk testedben, hogy légy azoknak egy Áya, kik utánad lesznek! Mert bizony, sok ember nem vesz tudomást Áyáinkról.” (Korán 10:92)

Ugye ismerős a fenti történet? A Bibliában narratív, a Koránban a narratívák ismeretét feltételezve, szintetizáló és következtetést levonó módon olvashatjuk. Hiába jött el a tíz csapás, a fáraó nem változtatott gőgjén. Pedig a tíz csapás tíz haladékot jelentett. A fáraó, csak saját halálakor látta be hibáit, de akkor már késő volt. Allah örök Jelként tette meg őt az emberiség számára. Múmiája ma is látható. Nem azért látható, hogy csodáljuk a balzsamozás zseniális technikáját, hanem azért, hogy történetéből levonjuk a tanulságot az időszakra, melyben élünk.

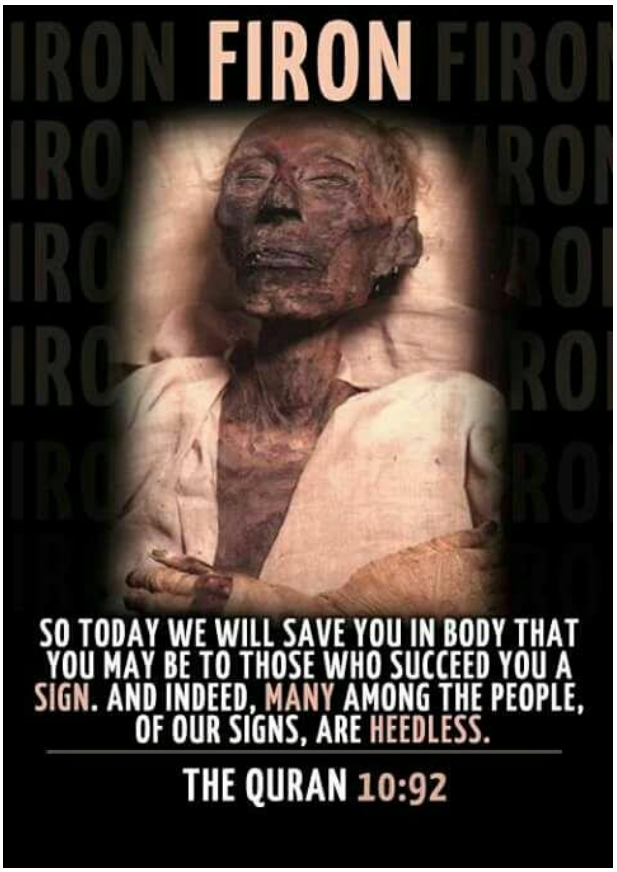

SALAMON TEMPLOMÁNAK VONATKOZÁSAI ZSIDÓ ÉS MUSZLIM SZEMPONTBÓL
MIRŐL VITATKOZUNK ÉS MIÉRT?

Az alábbi cikkben a zsidó és muszlim szempontokat vetem össze, tehát nem az Izraeli és Palesztin kérdéssel foglalkozom. Kizárólag vallási megközelítésben vizsgálom Salamon, azaz Szulejmán templomának sorsát. Összevetem a Korán és a korábbi Szentírások analóg részeit. Szinte minden mondathoz lehetne idézeteket felhozni, de a terjedelem ezt nem teszi lehetővé, így csak a legfontosabb állításokat támasztom alá.
A Templom-hegy Jeruzsálemben a Nyugati-fal fölé emelt köztér, ami évtizedek óta vallásközi feszültség fókuszában áll. A hagyomány szerint a Templom hegyen héberül Har Habayit-en, mutatta be Ábrahám az Istennek való odaadása jeléül Izsák fia áldozatát. A hegy adott otthont a judaizmus két ősi templomának. Az elsőt Salamon, (Szulejmán) építette. Ezt a babilóniaiak i.e. 586-ban lerombolták. A másodikat az i.e. hatodik században emelték, közel 600 évig állt, majd a Római Birodalom az i.sz. 70-ben lerombolta és a zsidókat elűzték. A zsidók mindmáig a Tisha B'av napján siratják ezt a pusztítást és a böjtölnek. A hagyomány szerint a harmadik templom a messiás eljövetelekor épül meg.
A muszlimok Haram al-Sharif (Nemes Szentély) néven illetik e Templom-hegyet és az Iszlám hagyomány szerint innen emelkedett Mohammed (béke reá) a mennyekbe a hetedik században. Ma a hegy ad otthont az Al-Aqsza mecsetnek, az Iszlám harmadik legszentebb helyének (Mekka és Medina után) és az aranykupolás Sziklatemplomnak, Jeruzsálem jellegzetes jelképének.

سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلاً مِّنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الأَقْصَى الَّذِي بَارَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنْ آيَاتِنَا إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ البَصِيرُ ﴿١﴾

Legyen Dicső Allah, Ki elvezette az Ő szolgálóját éjjel a Sérthetetlen Szentélyből a Legtávolabbi Szentélybe (Aqsza), - minek környékét megáldottuk -, hogy láttassuk vele Áyáinkat. Mert bizony, Ő a Meghalló, a Látó. (Korán 17:1)

Maszdzsid, hely, ahol imádkoznak, leborulnak. Itt a Kába Szentélyére utal Mekkában. Amikor ez a Szúra kinyilatkoztatott, akkor még ez a Szentély a bálványok panteonja volt. Ez egy szimbolikus Üzenet a jövőre, ami ezt a helyet az Egy Isten Szolgálatába állítja. A Legtávolabbi Szentély Salamon Temploma Jeruzsálemben, Moriah Hegyén, nem messze a Szikladómtól, amit Omar mecsetnek neveznek. Abd Allah Malik a Hidzsra 68. évében építette ide a Legtávolabbi Mecsetet (Maszdzsid ul-Aqsza).
Azért legtávolabbi, mert a Próféta idejében ez volt az Arabok által ismert legtávolabbi imahely. A Zsidók és Keresztények egyaránt Szent helynek tartották. Ebben az időben Keresztény hatalom alatt állt, aminek központja Bizánc, Konstantinápoly, ami Patriarchát delegált Jeruzsálembe. A Templommal kapcsolatos fontosabb dátumok: 1. Salamon kb. az i. e. 1004-ben fejezte be építését. 2. A Babiloniak, Nebukadnezár az i. e. 586-ban lerombolták. 3. Ezra és Nehemiás az i. e. 515-ben újjáépítette. 4. Nagy Sándor utódja, Antiochius Epiphanes az i. e. 167-ben pogány bálványimádó templommá változtatta. 5. Heródes i. e. 17- i.sz. 29 között újjáépítette. 6. Titusz császár 70-ben földig rombolta. Ezek a hullámhegyek és völgyek a történelem Nagy Jelei.

Innen Salamont Szulejmán prófétának hívom (béke reá). 30 évig uralkodott és hatalmas építkezéseit dzsinnekkel végeztette. Ez büntetés volt számukra azért, mert a dzsinnek elhitették az emberekkel természetfeletti erejüket, a láthatatlan világban való jártasságukat és a jövendölés képességét. Ezt a téves meggyőződést Szulejmán (béke reá) kötelessége volt eltávolítani belőlük.
Ahogy élete, Szulejmán (béke reá) halála sem volt mindennapos. Allah ezen keresztül mutatta be az embereknek, hogy egyedül Őt illeti a láthatatlan világ feletti mindenhatóság. Szulejmán halála ezt a célt szolgálta. Egy napon botját tartva kezében üldögélt és nézegette a dzsinneket ahogy azok dolgoznak. Ülő helyzetben érte a halál, de sokáig nem tudatosult senkiiben, hogy halott, mivel továbbra is egyenesen ült. (Szulejmán halálának részletes története Ibn Kathir Koránmagyarázatában található).
A dzsinnek teljes erőfeszítést bevetve folytatták munkájukat, mivel azt hitték, hogy Szulejmán továbbra is figyeli őket. Csak halála után pár nappal derült ki, hogy a király élettelen, amikor hangyák rágták át magukat a boton, amit támasztékként tartott és a test földre zuhant, amikor az eltörött.

وَلِسُلَيْمَانَ الرِّيحَ غُدُوُّهَا شَهْرٌ وَرَوَاحُهَا شَهْرٌ وَأَسَلْنَا لَهُ عَيْنَ الْقِطْرِ وَمِنَ الْجِنِّ مَن يَعْمَلُ بَيْنَ يَدَيْهِ بِإِذْنِ رَبِّهِ وَمَن يَزِغْ مِنْهُمْ عَنْ أَمْرِنَا نُذِقْهُ مِنْ عَذَابِ السَّعِيرِ ﴿١٢﴾

Salamonnak (engedelmessé tettük) a szelet. Reggeli (fúvása) egy havi (úttal felért), esti (fúvása) egy havi (úttal felért). Olvadt réztengert folyattunk felé. Voltak Dzsinnek, kik előtte dolgoztak Ura engedelmével. Ha valamelyik is megtagadta volna parancsolásunkat megízleltettük volna vele a perzselő szenvedést[10]. (Korán 34:12)

21:81-82 és 38:36-38, valamint 27:38-39. A szelek sebesen fújnak. Egy reggeli, vagy esti fuvallat olyan messzire repítene, ami szárazföldön egy egész hónapot venne igénybe.
Az Ótestamentum Krónikák második könyvének III. és IV. fejezete foglalkozik Salamon Templomának építésével, az ott felhasznált anyagokkal, berendezésekkel, a hajók kialakításával, gyertyatartókkal, lámpásokkal, füstölőkkel, stb.: „Mindezen eszközöket Salamon nagy mennyiségben csináltatá, mert nem tekinték a réznek súlyát.” (2. Krónikák 4:18). „[1]Csináltatott rézoltárt is, melynek hosszúsága húsz sing, szélessége is húsz sing, magassága pedig tíz sing vala. [2]Csináltatott öntött tengert is, mely egyik szélétől fogva a másik széléig tíz sing vala, köröskörül kerek, és öt sing magas, és harminc sing zsinór érte be a kerületit.” (2. Krónikák 4:1-2). Az idézett „tenger”, vagy patak rézöntvény volt, melyben víz folyt.

يَعْمَلُونَ لَهُ مَا يَشَاء مِن مَّحَارِيبَ وَتَمَاثِيلَ وَجِفَانٍ كَالْجَوَابِ وَقُدُورٍ رَّاسِيَاتٍ اعْمَلُوا آلَ دَاوُودَ شُكْرًا وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ الشَّكُورُ ﴿١٣﴾

Úgy dolgoztak neki, ahogy ő akarta, (készítettek) boltíveket, szobrokat, olyan medencéket, akár a víztározók, s rögzített (főző) üstöket: „Hálával Dolgozzatok, Dávid Nemzedéke! De kevés szolgálóm az, ki hálás!”(Korán 34:13)

„Mihrab” többes szám „Maharib” a fordításban boltívként szerepel, ami építészeti struktúra egy szent helyen belül. Ez a vers egyértelműen Salamon Templomának építését írja le és a boltív a Templom szakrális díszítő eleme. A 2. Krónikák 4:3 és 3:14 írja le a bika és Kerub szobrokat, a 2.

Krónikák 4:22 tesz említést a medencékről. Hatalmas tálak készültek melyek köré sok ember le tudott ülni, hogy közösen étkezzenek, a főzőüstöket pedig rögzítették (2. Krónikák 4:16). Hatalmasok voltak ezért volt szükség a rögzítésükre.
A templom építése Izrael történelmének nagy eseménye. Arra kéri őket az Úr, hogy legyenek hálásak, mert e nélkül elszáll a dicsőség és a hatalom.

فَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ مَا دَلَّهُمْ عَلَى مَوْتِهِ إِلَّا دَابَّةُ الْأَرْضِ تَأْكُلُ مِنسَأَتَهُ فَلَمَّا خَرَّ تَبَيَّنَتِ الْجِنُّ أَن لَّوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ الْغَيْبَ مَا لَبِثُوا فِي الْعَذَابِ الْمُهِينِ ﴿١٤﴾

Mikor elrendeltük rá a halált (Salamonnak), semmi nem vezette őket rá az ő halálára, csak egy kis földi féreg, mi rágta élelmét, s mikor leborult, a Dzsinnek megértették: ha ismerték volna a Láthatatlant, nem időztek volna el a megalázó Büntetésben (a Feladatukkal). (Korán 34:14)

Ebből az allegóriából három jelentés olvasható ki: 1. Bármely nagy is egy ember hatalma, az csak egy ideig tart és még azelőtt feledésbe megy, mielőtt az emberek a hatalom leáldozását tudomásul vennék. 2. A legfigyelemreméltóbb eseményekről nem biztos, hogy a nyilvánosságban, fanfárok hangja mellett értesülünk, hanem egy egyszerű teremtés által, aki nem közismert, alig látható és nem érzékelhető módon rágja magát keresztül olyan erős alapzatokon, melyekről azt hisszük, hogy szilárdak. 3. A brutális erőn alapuló munka, tevékenység, amit a Dzsinnek jelenítenek meg, nem tartós. Ez a kontraszt néz szembe egymással az Erő és Allah Méltósága között, ami maradandó, amit nem lehet kiszipolyozni, s amelyet a szív és értelem állandó karbantartásával lehet felfogni, megérteni. Így kap értelmet Dávid története is feljebb, mint erős harcos (2:251), de ugyanakkor Allah teremtményének, az embernek szolgálója, életének megóvója (34:11).
A Dzsinnek büntetésként tekintettek feladatukra, ezért kínszenvedés volt nekik. Az emberek, akik Salamon Templomát építették, akár Dávid emberei, hitüket vitték be munkájukba, maga a munka vált Allah dicsőségének hirdetőjévé, a munka lett szentté.

Mit akartam érzékeltetni? Azt, hogy létezett egy próféta, akit a Judaizmus és az Iszlám egyaránt az Egyisten szolgájának tart. Szulejmán, vagy Salamon olyan hatalommal rendelkezett, amivel egyetlen ember sem a földön. Se előtte, se utána nem volt senki, aki a természetfeletti erőket Allah kegyelméből uralta volna. Ezt a hatalmat Isten és az emberek szolgálatába állította. Irányította a szeleket, megzabolázta a láthatatlan világ szellemeit, a dzsinneket és ezt mind egy csatornába terelte. Isten szolgálatába. Ennek és az emberek hitbéli mélységének eredménye az első Templom. Tehát remélem sikerült érzékeltetni, hogy az első templom, nem csupán emberi erő építménye, hanem a szellemvilág szolgálatba állításának terméke. Ezt nem csak egy, hanem több Szentírás, köztük a Korán is megerősíti. Mohamed (béke reá) pedig ideérkezik egy éjjeli misztikus úton és innen száll fel a mennyekbe, ahol megkapja azt a rendelkezést, ahogy követőinek az Iszlámot tovább kell vinni. Gyakorlatilag innen datálódik az Iszlám rendtartás. Ha azzal kiegészül mindez, hogy a zsidók idevárják a messiást, akkor látható, hogy minden térfélen ezer spirituális kötődés áll fent. A Templom-hegy hovatartozásának kérdése a racionális térben nem megoldható. Ezalatt az emberek mindennapi problémamegoldó képességét értem. Tehát politikai, katonai, vagy más szempontokra célzok. A Templom hegy kérdése a világ olyan problematikája, ami irracionális térben van, tehát ezt ember nem fogja megoldani. Talán az idézett Szentírásokkal ezt sikerült megvilágítani.
De folytathatnám a második templommal és a zsidó diaszpórával. Egyelőre ennyi.

1. Ez az épület az Aksza tér végében áll. Erről tartják úgy, hogy ennél érte Szulejmánt (béke reá) a halál és zuhant földre, amikor botja nem támasztotta tovább testét. Jelenleg lányiskolaként működik
2. Templom hegy látványa az aranykupolás Szikladómmal.

TELEPÜLÉS ÉS VÁROS A KORÁN CSODÁI KÖZT

Ha a Koránt regény-szerűen olvassuk, elhaladhatunk lényeges üzenetek mellet. Főleg, ha nem arabul értelmezzük a szavakat. Az efféle csodákból álljon itt két egyszerű szó, a falu, vagy település, melyek arabul Qarja (قرية) és város, Medina (مدينة). Az internet korában könnyű összeszámolni: a Qarja 20-szor, a Medina 14-szer szerepel a Koránban. Lássuk a csodát. Nézzünk két példát a településre, azaz Qarjára:

وَكَذَٰلِكَ جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ أَكَابِرَ مُجْرِمِيهَا لِيَمْكُرُواْ فِيهَا وَمَا يَمْكُرُونَ إِلاَّ بِأَنفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿١٢٣﴾

Ekképpen tettünk meg minden településnek elöljáróit, gonoszait, hogy szőjenek ármányt benne, de csak maguknak szövik az ármányt és ők nem érzik. (Korán 6:123)

فَانطَلَقَا حَتَّى إِذَا أَتَيَا أَهْلَ قَرْيَةٍ اسْتَطْعَمَا أَهْلَهَا فَأَبَوْا أَن يُضَيِّفُوهُمَا فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُ أَنْ يَنقَضَّ فَأَقَامَهُ قَالَ لَوْ شِئْتَ لَاتَّخَذْتَ عَلَيْهِ أَجْرًا ﴿٧٧﴾

Nekivágtak, míg egy település lakóihoz nem értek, akiktől enni kértek, de ők megtagadták tőlük a vendéglátást. Találtak ott egy falat, ami le akart dőlni, de ő kiegyenesítette azt. (Mózes) így szólt: „Ha akarnád, fizetséget kérhetnél érte!” (Korán 18:77)

A lakók fösvények voltak. A keleti vendéglátás hagyományait semmibe vették és az elemi udvariasság szabályait sem tartották be. Kérdezés nélkül is elvárhatták volna, hogy vendégül lássák őket. Itt Mózes és Khidir kértek, de elutasításra találtak.
Ha átlagos viselkedést tanúsítottak volna, akkor, mint önbecsléssel bíró emberek, otthagyták volna a várost. De nem így történt. Khidir jótékony gesztust tett. Egy leomlani készülő falat helyrehoz, újjáépít. Nem kér érte fizetséget. Mózes elcsodálkozik: „Miért nem kéred meg legalább a költségeid árát?”

Hasonló értelemben található a Qarja húsz helyen:
2:58, 2:259, 4:75, 6:123, 7:4, 7:94, 7:161, 7:163, 10:98, 12:82, 15:4, 16:112, 17:16, 17:58, 18:77, 21:6, 21:11, 21:74, 21:95, 22:45.

Mi ezekben a közös? Az, hogy a Qarja a Korán értelmezésében egy homogén emberlakta egység, ahol nincs, vagy kiveszett a hit. Egy olyan populáció, ami bűnre, Istentagadásra, az emberek saját gyönyöreinek kiélésére alapozza életét. Ilyen volt Lót, Aád, Tahmud és a fáraó népe, kikre Allah pusztulást hozott. Folytathatnám az ókori Görögországgal, Rómával.

A fenti áyában említett település is jelzi, hogy lakói züllött emberek. Ha tudomásukra jut, hogy a fal alatt kincs van elásva, ami az árván maradt gyermekeké, akkor nem gondolnak rájuk, csak saját magukra. Amíg azonban a gyermekek jóravaló szülei éltek, nem település, hanem medina, azaz város volt a hely megjelölése:

وَأَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِي الْمَدِينَةِ وَكَانَ تَحْتَهُ كَنزٌ لَّهُمَا وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا فَأَرَادَ رَبُّكَ أَنْ يَبْلُغَا أَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنزَهُمَا رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ وَمَا فَعَلْتُهُ عَنْ أَمْرِي ذَلِكَ تَأْوِيلُ مَا لَمْ تَسْطِع عَّلَيْهِ صَبْرًا ﴿٨٢﴾

„Ami a falat illeti, két árva gyermeké a városból, ami alatt az ő kincsük volt. Szüleik jóravalók, és Urad azt akarta, hogy akkor szedjék ki kincsüket, amikor elérik erejük teljét, Uradtól való kegyelemként. Nem saját belátásomból tettem. Ez hát magyarázata annak, mit nem bírtál türelemmel viselni.” (Korán 18:82)

A fal romos állapotban volt, le akart dőlni. Ha ez bekövetkezik, a fal alá elásott kincs felszínre kerül, és az emberek ellopják. A kincset jóravaló emberek gyűjtötték és ásták el. Céljuk nem evilági cél volt, hogy felhalmozzák a vagyont maguk számára. Olyan gyermekek atyja ásta el, aki tudta, hogy meg fog halni és hátrahagyott árváinak próbálta így átmenteni a kincset. Úgy gondolta, ha az árvák felnőnek, majd kiássák, és ezzel indulnak el az életbe. Arra számítottak, hogy gyermekeik is jóravalók lesznek, amilyenek a szülők voltak és a vagyon segíti őket abban, hogy jóravaló célokra fordítsák azt, nem követve a gaztevő társadalom mintáját, amiben éltek. Ezért személyes és társadalmi érdek fűződött ahhoz, hogy a kincs jó kezekbe kerüljön. Ugyanez vonatkozik a másik két történetre is, melyeket az előzőekben olvastunk. Ezért Khidir tetteit mindig többes szám első személyben fogalmazza meg, mint aki az Úr parancsára és mindenki érdekében tesz.

وَجَاء مِنْ أَقْصَى الْمَدِينَةِ رَجُلٌ يَسْعَى قَالَ يَا قَوْمِ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ ﴿٢٠﴾

A város túlsó végéből egy férfi sietett, s így szólt: „Ó nép! Kövessétek a Prófétákat,”(Korán 36:20)

Míg a vagyonos, befolyásos városi emberek kétséggel fogadták Allah Üzenetét és saját babonáik alapján az ómenek gyakorlatát követték, az Igazság a város legtávolabbi, legelesettebb, legkivetettebb részén talált magának utat. Egy ember jött onnan, aki hitt és azt akarta, hogy a város is lépjen a Hit útjára. Így történt ez Arábiában is, amikor az önhatalmú Quraish előzte a Prófétát, majd a városszéli szegények mellé álltak, Medina lakói pedig befogadták.

Tehát város az a hely, ahol sok más mellett hívők is vannak. Ezt erősíti tizennégy aya a Koránban, melyek itt találhatók:
7:123, 9:101, 9:120, 12:30, 15:67, 18:19, 18:82, 27:48, 28:15, 28:18, 28:20, 33:60, 36:20, 63:8.

A Korán maga a kézzel fogható csoda:

وَإِن كُنتُمْ فِي رَيْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلَى عَبْدِنَا فَأْتُواْ بِسُورَةٍ مِّن مِّثْلِهِ وَادْعُواْ شُهَدَاءكُم مِّن دُونِ اللّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٣﴾

Ha kétségetek lenne arról, hogy mit nyilatkoztattunk ki szolgálónknak, úgy hozzatok el ilyen Szúrát, s hívjátok Allahon kívüli tanúitokat, ha igazak vagytok. (Korán 2:23)

Itt a nagy próbatétel! A Próféta (béke reá) életében és később is sokan megpróbáltak olyan Szúrákat írni, mint amilyenek a Koránban vannak, de senkinek sem sikerült. Az egyikük volt Muszailamah (csúfneve: „a hazug”), aki próbálkozott, de elbukott.

- Az Allahtól eredő Szúrák Allah logikáját tükrözik, ami eltér az emberi agy gondolkodásától.
- A nyelvezet is különleges. A Szúrák 1400 évvel ezelőtt nyilatkoztattak ki és úgy tudjuk olvasni azokat, mintha tegnap jöttek volna ki a nyomdából. A nyelvezet ugyanaz maradt! A világon egy más nyelv sem képes erre.
- A Korán stílusa nem hasonlítható más ember által alkotott íráshoz. 1400 évvel ezelőtt az emberek hosszú történeteket, meséket beszéltek el. Ezek a Szúrák rövid esszenciákat adnak és egyáltalán nem elbeszélő jellegűek.
- A tartalom minden időben és térben érvényes. Magukban foglalják a múlt és jelen bizonyítékait, valamint a tényeket, amiket csak a jövő fog felfedezni.

Ha a fenti érveket összetesszük, ember nem hozhat létre Koráni Szúrát. Mitikus tanúk és segítők sem sugallhatnak Örökös Útmutatást. Csak Allah, az Egyetlen!
Ezért az Iszlámban a Muszlimok nem hozhatnak létre ember által vezérelt központi intézményt, ahogy a kereszténység Vatikánban „Egyház” név alatt. A mi Egyházunk a Szent Korán! Muszlimok nem nevezhetnek ki „pápát” egy létesítményesített iszlám vezetés központi kormányzójának, aki hibákat követhet el, ami az embereket eltévelyíti. A mi központunk a „Tudás, Tudomány és az Ő Világainak Folyamatos Felfedezése, ahol a Korán az Útmutatásunk.” Aki muzulmánok irányítására Iszlám szervezetet akar létrehozni egyházi alapon, az a Korán alaptanításaival fordul szembe.
Akkor mi a kalifátus? A Kalifátus más. Az egy államforma, ahol az Iszlám adja a rendezőelveket. Azonban a Kalifátusnak is érintetlenül kell hagynia a doktrínákat és nem manipulálhatja a Szúrákat.

Összegzés: Egy csodát kiragadva a Korán számtalan csodái közül, a Qarja és Medina Szentírásbeli megfogalmazásában üzenet van. Mai szlenggel élve a Qarja uniformizmus, ami túlhajtott törekvés a különbségek eltüntetésére, az egyedi jellegzetességek felszámolására. Ilyen a túlzásba vitt nacionalizmus, vallási értékekhez kimerevített normák stb. Ezzel jelzem, hogy az Iszlám még azzal is szembe megy, ha valaki a mai, radikális felfogás szerint értelmezett uniform Iszlám államot hoz létre. Hogy miért? Mert a klasszikus Iszlám értelmezésében az Iszlám állam Medina és nem Qarja. A hely, ahol hívők is laknak, de nem csak ők. Így Medina egy multikulturális hely. Akik nem tudnák, a próféta (béke reá) egy multikulturális hely alapszabályait fektette le Medinában, ahol az első hetekben muszlimok, zsidók, pogányok és hipokriták, testvérré fogadták egymást, majd esküt tettek az új állam védelmére és együttes felvirágoztatására. A későbbi belső ellentétek, leszámolások nem vallási okokra, hanem a testvériségi szerződés megszegésére és az új állam elárulására vezethetők vissza.

Európa ebben az értelmezésben Medina. A sokféle felfogás mellet hívők hazája is. Ennek megfelelően az a jog, ami minket Európához köz a medinai joghoz hasonlatos, azaz alapesetben testvérekként kellene itt együtt élni mindenkivel. Ha pedig analógiákat keresünk, a „testvériségi szerződésünk” hol egyik, hol másik fél hibájából szenved csorbát. A városban, tehát Medinában nem zsidó, nem pogány jog volt hatályban, hanem „A JOG”, csoportra való tekintet nélkül. Ez az egyetlen jog, ami alapján

számonkérhető a testvériségi szerződés megszegése, Európa árulása bárki által, legyen az EU parlament, bankok, vagy betelepülő, többnyire muszlim menekültek. Az egy olyan jog lenne, amit minden oldal ért. Ez pedig csak akkor jöhet létre, ha harmonizáljuk jogi, gazdasági és ezer más értelmezéseinket. Ha a Qarja irányába haladunk, elér minket a sok nagy, letűnt nép sorsa. Jelenleg egy kaotikus, saját magát gyengítő Medina vagyunk. Ha jogi értelemben is közös nevezőre jutunk, majd ugyanazt értjük bűn és erény alatt, egy erős „várossá" leszünk, mely képes érdekeiért kiállni és megvédeni azokat.
Awu Allahu A'alem

SK
IS
NO
FR

ÚJBÓL AZ EPHESZOSZI IFJAK KÖSZÖNNEK RÁNK

A Korán egyik csodája, hogy mélységgel olvasva gondolatokat inspirál és ezek a gondolatok Útmutatást adnak saját magunk elrendezéséhez. A Kahf (Barlang) szúráról már volt korábban szó. Számos történet esszenciáját közli, a történetek narratíváit azonban nem. Ezeket más könyvekből, klasszikus magyarázatokból lehet hozzáolvasni. Engedjétek meg, hogy mielőtt mai gondolatomat leírom, felvezetésnek az alábbi verseket közöljem. A versek magyarázatai szükségesek lesznek a gondolatsor továbbviteléhez:

أَمْ حَسِبْتَ أَنَّ أَصْحَابَ الْكَهْفِ وَالرَّقِيمِ كَانُوا مِنْ آيَاتِنَا عَجَبًا ﴿٩﴾

Vagy arra számítottál-e, hogy a Barlang Lakói és a Felirat az Áyáinkból való csodák? (Korán 18:9)

A most következő történet egy allegória, aminek tanulságai a következőkre mutatnak rá: 1. Az idő relatív. 2. Az elnyomó és elnyomott, üldöző és üldözött helyzetének változása. Tehát nincs bebetonozódás egyik helyzetben sem. 3. A végső Feltámadás igazsága, amikor az eltárolt valós értékek kerülnek felszínre. 4. Az Ima és Hit hatalma az Igazság beteljesülésében.
A hitetlen Quraish igyekezett kellemetlen helyzetbe hozni a Prófétát. A Zsidók és Keresztények hagyományaiból tettek föl számára kérdéseket, amire meggyőződésük szerint a Próféta nem tud válaszolni. Le akarták járatni őt. Egyik ilyen kérdés volt a Hét Epheszoszi Alvók esete. A Próféta nem csak tudta a választ, hanem megszégyenítő volt Quraish számára az a gondolatsor, ahogy a Próféta a részleteket erről az esetről visszaadta (18:22). Ihletés alatt mondta el a történetet, példabeszédekkel félreérthetetlenné téve a mondanivalót.

إِذْ أَوَى الْفِتْيَةُ إِلَى الْكَهْفِ فَقَالُوا رَبَّنَا آتِنَا مِن لَّدُنكَ رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا ﴿١٠﴾

Mikor az ifjak a barlangba menekültek, s mondták: „Urunk! Juttass Színedből nekünk kegyelmet és rendelkezz dolgunkban a helyes irány kijelölésével.” (Korán 18:10)

A Keresztény hagyomány narratív módon őrzi ezt a történetet a Gibbon által megírt Római Birodalom hanyatlása és Bukása c. mű 33. fejezetében. Amikor Róma üldözte a Keresztényeket, hét Keresztény ifjú Epheszoszból elhagyta a várost és a közeli hegyek egyik barlangjában kerestek menedéket. Elaludtak és nemzedékeken, évszázadokon keresztül nem ébredtek fel. Amikor barlangjuk zárókövét lerombolták, a fiatalok felébredtek. Azt hitték, hogy még abban az időben vannak, mint amikor rájuk tört az alvás. Fogalmuk sem volt arról, mennyi idő telt el. Amikor egyikük lement a városba élelmet venni, észrevette, hogy a világ megváltozott. Ahelyett, hogy a Keresztény vallást üldözték volna, elfogadott, sőt Államvallás lett. Ruhája, beszédmódja és a pénze azt jelezte, mintha egy más világból jött volna. A város elöljárói meglátogatták a Barlangot és kérdéseik alapján igazolva látták történetük eredetiségét. Amikor az eset az egész Római Birodalom területén népszerű lett, egy Feliratot tettek a Barlang bejáratához. Ez a felirat szerepel a 9. versben. Ezt a Feliratot hosszú éveken át lehetett látni.

Epheszosz Kis-Ázsia nyugati partvidékének híres városa volt, kb. 80 km-re Szmirnától. Később Wathiq Kalifa (842-846) expedíciót küldött a hely beazonosítására és feltárására, ahogy Dhul al Qurnayn által készített falat is kutatta (Lásd a Függeléket a Szúra végén). Egy ilyen szájról szájra terjedő történetben sok a homályos adat, a bizonytalanság. A hatodik században egy szír író jegyezte fel. Szerinte a fiatalok heten voltak, akik Decius császár (249-251) uralma alatt tértek a Barlangba. Decius nevezetes volt a Keresztények elleni véres leszámolásairól. Theodosius II (408-450) uralkodott akkor, amikor felébredtek. Irodalmi referenciáink alapján Decius más néven Daqyanus, vagy latin átírásban Decianus néven is szerepelt. Az igazságtalanság és elnyomás jelképeként vonult be a történelembe.
Az ifjak megbújtak a Barlangban, de Allahba vetett hitüket sohasem hagyták el és csak Hozzá imádkoztak. Magukat Allahnak ajánlva vett erőt rajtuk az álom, nem tudták mi történik velük, de Allah kegyelme velük volt.

A fenti verseket olvasva rá kell döbbennünk, hogy a történelem ismétli önmagát. Mi is politeizmusban élünk! Olyan politeizmusban, amely elől az ifjak a barlangba menekültek. Isten megvetett, nevetséges fogalom lett. Helyét felváltotta a dollár, euró, erő, fegyver, melyek előtt hajbókolnunk kell. Akinek Istenbe vetett hite van, képtelen annak előírása szerint élni. Átalakult a szemlélet, értékítélet. Ma senki sem hisz Benned! Csak a bankszámládban hisznek! Az lett az értékmérőd. Ha arról elfogy a betét, nem vagy ember többé. Elhagy a szeretőd, családod, nem tudsz adót, csekket fizetni, végrehajtanak és itt a vége. Emberi mivoltodnak befellegzett. És mi az a betét? A betét ma az Isten, akármilyen néven szólítsák. Ennek az új Istennek vagyunk alárendelve mind! Nem tudunk kitérni előle, hiszen zsebünkben is ott lapulnak ezeket a hazug istenségeket megtestesítő üres papírdarabok, melyek értékét hazugság, vagy erőszak adja. Saját testvéreid vére ad értéket egy üres papírdarabnak. Minden egyes fizetéskor kést szúrsz embertársadba! Ez a politeizmus egyik legádázabb korszaka. Papjai ott lebzselnek fölötted, figyelve azt, hogy miként vigyék véghez a törvényt, amit a materializálódott világ hamis istenségei hoznak. Ez a pénz szabályainak hatalma az ember felett és nem Allah szabályainak hatalma a pénz felett.
Az ifjak is a politeizmus és az azt kiszolgáló zsarnok elől menekültek a barlangba. Így fohászkodtak: „Urunk! Juttass Színedből nekünk kegyelmet és rendelkezz dolgunkban a helyes irány kijelölésével.” Mi is így fohászkodunk és keressük barlangunkat. Mit keressünk? Egy barlangot! Egy állapotot, melyben az ifjak átéltek egyesek szerint három évszázadot és egy olyan korban ébredtek fel, amiben nem volt többet politeizmus. Tehát ne add fel! Ez a kor eljön! Addig találd meg barlangodat és ne veszítsd el hitedet!
Templomban, mecsetben, vagy egy „szent” helyen találtak menedéket? Nem. Egy egyszerű barlangban. Mohammed (béke reá) hol talált menedéket kétszer is? Ghar Hirában, a barlangban és Mekkából Medinába menekülve is egy barlangban. Lelki és fizikai menedékre is barlangban lelt. Nem mecsetben! Kiben keresett menedéket Mohammed (béke reá)? Sejkben? Vallástudósban? Bárkiben az Evilágon? Nem! Istenben (SWT)! Senki másban! Amikor pedig megépítette Medinában az első mecsetet, az is egyszerű hely volt. Akár egy barlang. Egy barlangban Allah inspirál, míg a mecsetek nem Allah, hanem sokszor az építők nagyságát sugallják, hogy előttük ess seggre! Hol van az a nemes egyszerűség, ahol Allah megjelenik számodra? Miért kell a sok arannyal, díszítő elemmel arra emlékeznem, hogy népeket irtottak ki ezek miatt? És itt boruljak le?
A barlang is Benned van. Jelenleg társtettesek vagyunk egy nemzetközi bűnben, de legalább tudatosítsuk ezt magunkban és ne feledjük Allah tanításait. Tegyük azokat túlélővé akkor is, amikor lelkünkhöz legközelebb álló tanítók is homályt tesznek szemünkre. Ne őket válaszd, hanem a barlangot és mondd el azt a fohászt, amit annak lakói: „Urunk! Juttass Színedből nekünk kegyelmet és rendelkezz dolgunkban a helyes irány kijelölésével.”
Lássuk, mi lett az ifjakkal ébredésük után?

سَيَقُولُونَ ثَلَاثَةٌ رَّابِعُهُمْ كَلْبُهُمْ وَيَقُولُونَ خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ كَلْبُهُمْ رَجْمًا بِالْغَيْبِ وَيَقُولُونَ سَبْعَةٌ وَثَامِنُهُمْ كَلْبُهُمْ قُل رَّبِّي أَعْلَمُ بِعِدَّتِهِم مَّا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا قَلِيلٌ فَلَا تُمَارِ فِيهِمْ إِلَّا مِرَاء ظَاهِرًا وَلَا تَسْتَفْتِ فِيهِم مِّنْهُمْ أَحَدًا ﴿٢٢﴾

(Páran) azt mondják, hárman voltak, negyedik a kutyájuk. (Mások) azt mondják, öten voltak, hatodik a kutyájuk. Az Ismeretlent találgatják. (Megint mások) azt mondják, heten voltak, nyolcadik a kutyájuk. Mondd: „Uram a Legjobb Tudója számuknak. Csak kevesen ismerik (dolgukat).” Ne vitatkozzatok hát róluk, csak olyanról, ami tisztán látszik és ne is kérdezzetek róluk senkit.

A történet lényegére csak kevés ember figyel oda. Legtöbben elvesznek a részletekben és olyasmiről vitatkoznak, miben nincs tudásuk.

Rájöttél miről van szó? Arról, hogy hiába ébredtek fel az ifjak egy olyan korban, amikor nem kellett félni a politeizmus viszontagságaitól. Már Allahot imádták a népek egyedül! De hogy imádták és kik? Úgy, ahogy mi ma! Nem a lényegre figyeltek, hanem elvesztek a részletekben. Senkinek nem a csoda, Allah határtalan szeretetének, hatalmának látása volt fontos, hanem az, hogy hányan voltak és milyen színű volt a kutyájuk szőre. Epheszoszban volt-e, vagy a mai Szíriában, Egyiptomban? Ez csak azoknak fontos, akik kitehetnek egy táblát valahova és pénzt szedhetnek a látogatóktól. A hit szempontjából fontos-e mindez? Elvesztek a semmitmondó részletekben, ahogy mi veszünk el ma. Megszűnt a lényeglátás! Ma is az a fontos, hogy ima közben miként tartjuk a kezünket, merre vetődik tekintettünk, rezgetjük-e ujjainkat, meddig ér nadrágunk szára és mennyit láttatunk magunkból. Nem tudom figyelembe venni a Szunnát, ha ilyen marhaságok szintjén elfedi a való világ összefüggéseit! Félreérthetetlenné teszem: nem tudom figyelembe venni azt a Szunnát, ami 1400 évvel ezelőtt volt alkalmazható és abban a formában, minden apró-cseprő meghagyását szó szerint véve, elveszejti követőjét a részletekben és nem engedi látni a Korán igazságait a 21. században. Mert a Korán mindent felülír! Én így látom és nem kötelező, hogy más is így lássa. Rajta, körözz ujjaddal, fond össze kezeidet, borulj le, közben halmozd fel bankszámládon azt a pénz, aminek fedezetét hazugsások és tömeggyilkosságok adják. Bűnös vagy barátom, mégpedig hatalmas bűnnek vagy részese! De nem baj! Te csak kurtítsd nadrágodat, trimmeld szakálladat és tegyél fel fehér, vagy fekete turbánt, tök mindegy! Te hozod vissza a politeizmust Allah zászlóját lobogtatva! Te meghalsz, de Allah és az Ő igazsága érvényre jut! Addig is legyen mindenki üdvözölve a barlangban, aki hasonlóképpen látja!

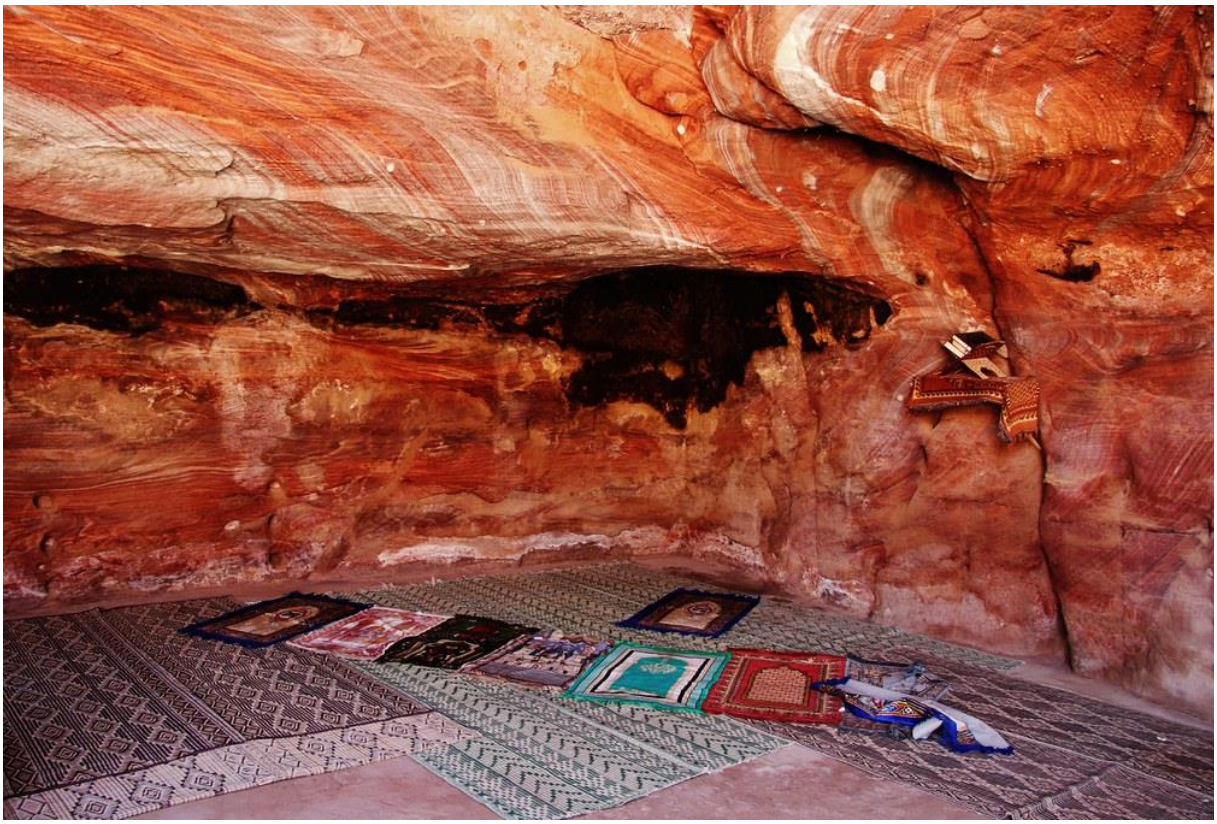

YUSHA IBN NUN, AZAZ JÓZSUÉ ÜZENETE

Mózes halálát követően Izrael Gyermekeinek vezetése Yusha ibn Nun kezébe került (magyar narratívában Józsué). Yusha ibn Nun-t a Korán közvetlenül nem nevezi meg, de Mózes szolgájaként megemlíti:

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِفَتَاهُ لَا أَبْرَحُ حَتَّى أَبْلُغَ مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ أَوْ أَمْضِيَ حُقُبًا ﴿٦٠﴾

Mikor Mózes így szólt kísérőjéhez: „Nem nyughatom, míg el nem érek a két tenger találkozásához, még ha korokat is úton kell töltenem.” (Korán 18:60)

A próféta (béke reá) számos hiteles narrációban említi Yusha ibn Nun nevét Mózes szolgálatában, például Sahih Al-Bukhari 3:124 és 55:613. Mózeshez közel állóként megélte a Jelenéseket és mestere hű követőjévé vált.
Yusha ibn Nun vezetésével Izrael gyermekei győzelmessé lettek, visszatérhettek a Szentföldre, ami nem adatott meg Mózesnek és Áronnak, akik mindketten meghaltak a pusztai vándorlás alatt. A próféta kulcsot ad nekünk, hogy megértsük, miért késett ez a győzelem, azaz bevonulás a Szentföldre:
„Senki sem léphetett be Jeruzsálembe, aki az (arany) borjú imádója volt."

Izrael gyermekei az egyiptomi szolgaságban megvetettségben éltek, gyengék voltak, így nem voltak képesek győzelmükért megküzdeni. Allah arra ítélte őket, hogy 40 éven keresztül vándoroljanak a pusztaságban, amíg az Egyiptomot megélt nemzedék meghal. Az ő helyükre lépett az új, szabadságban nevelkedett generáció, akiket Mózes és Áron a Tóra törvényein nevelt fel. E nemzedék kezébe helyezte Allah a győzelmet.

Mózes kétségkívül a legnagyobb próféta, aki Izrael gyermekeihez jött. Lelkesen igyekezett diadalt aratni, mégis, ezt nem az ő, hanem Józsué kezébe helyezte Isten. Mit tanulhatunk ebből? Nem elég egyedülálló vezetővel rendelkezni. Ha ezt korunkra alkalmazzuk, akkor nem elég, ha egyszerűen csak várjuk a Mehdit, inkább azon kell fáradoznunk, hogy nemzedékünk legyen felkészült a győzelem megvívására, ha egy arra kiválasztott vezető megjelenik (legyen az Mehdi, vagy bárki más).

قَالَ رَجُلاَنِ مِنَ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْعَمَ اللّهُ عَلَيْهِمَا ادْخُلُواْ عَلَيْهِمُ الْبَابَ فَإِذَا دَخَلْتُمُوهُ فَإِنَّكُمْ غَالِبُونَ وَعَلَى اللّهِ فَتَوَكَّلُواْ إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ ﴿٢٣﴾

Ketten azok közül, kiket Allah kegyében részesített, istenfélők voltak és így szóltak: „Menjetek be hozzájuk a (jó) kapun. Ha átmentetek rajta, akkor győztök. Allahra hagyatkozzatok, ha hívők vagytok!” (Korán 5:23)

A Korán nem említi a két nevet, de a hadiszokból tudjuk, hogy Yusha és Káleb.

Yusha példáján keresztül látjuk, hogyan Allah győzelemre viszi azok harcát, akik erre felkészítik magukat. Yusha ibn Nun vezette Izrael gyermekeit a Dzsababirah (Jeruzsálem lakói, Amoriták) ellen, akik hatalmas termetű, óriásoknak látszó emberek voltak. Elszánt harcok dúltak közöttük, míg a nap leereszkedőben nem volt. Yusha ibn Nun tudta, hogy csak úgy tudja legyőzni ezt a sereget, ha a nap meghosszabbodik, mert ha rájuk köszön az éjszaka, a Dzsababirah (Amoriták) újra szervezheti hadát. A következő nap szombat (Shabbat), ami a pénteki napnyugtával beáll. Ha a nap lemegy és beáll a Shabbat, a harc nem folytatható és nem aratható győzelem.
Tehát, Yusha a napra mutatott és így szólt: „Allahtól kapod az elrendelést és én is Tőle kapom. Ó, Allah! Állítsd meg a napot!" Allah (SWT) megállította a napot és Yusha ibn Nun legyőzte Jeruzsálem lakóit. Ha Allah a te oldaladon van, ne aggódj! Akkor teljesen mindegy, mekkora had, hány fegyver és milyen tűzerő van a másik oldalon.
Yusha ibn Nun teljes történetét a próféta (béke reá) autentikus hadísza tudatja velünk, amit a Szahih Muszlim 19:4327 így rögzített:
„Az egyik próféta szent háborút folytatott. Azt mondta követőinek: Aki feleségül vett egy nőt és teljessé akarja tenni házasságát (elhálni), de még nem tette meg, aki házat épített, de még nem tette fel arra a tetőt, aki vemhes kecskéket, tevéket vásárolt és várja azok utódait, ők ne jöjjenek velem..."
Ez a próféta nem akarta, hogy olyan jöjjön vele, akinek a szíve bármi máshoz kötődik. Ez egy próféta, aki nem nagy számokban, hanem ikhlas-ban (odaadásban) gondolkodik.

Imám Ahmed tudósításából tudjuk, hogy ez a próféta Yusha ibn Nun volt. E tudósításban Mohammed próféta (béke reá) így szólt:
„Yusha-n kívül nap még soha nem állt meg senkinek, csak akkor, amikor ő Bayt al-Muqaddist (Jeruzsálemet) meg akarta hódítani."

A csatát Yoshua megnyerte. De volt még egy feltétel. Aki betér a városba, bűnbocsánatot kell fogadnia:

وَإِذْ قُلْنَا ادْخُلُواْ هَذِهِ الْقَرْيَةَ فَكُلُواْ مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ رَغَداً وَادْخُلُواْ الْبَابَ سُجَّداً وَقُولُواْ حِطَّةٌ نَّغْفِرْ لَكُمْ خَطَايَاكُمْ وَسَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٨﴾

Midőn mondtuk: „Térjetek be ebbe a faluba és egyetek belőle akaratotok szerint szabadon. De a kapun leborulva menjetek be és mondjátok a Bűnbánat szavait! Mi megbocsájtjuk vétkeiteket és gyarapítjuk a jótét lelkek számát.” (Korán 2:58)

A bűnbocsánat szavai „Hitta”, حطة , de a nép eszét vesztve gúnyolódott. Csúfot űztek a szavakból, ehelyett minden mást mondtak, „Hinta”-t is, ami gyommagot jelent. Allah, csúfolódásuk miatt csapást küldött rájuk és sokan odavesztek. Csak kevesen térhettek be Jeruzsálembe.

Erre az időre Áron és Mózes rég halottak voltak. Azok is, akik Izrael gyermekei közül 40 évig vándoroltak a sivatagban. Csak Yusha élhette meg egyedül ezt az időt abból a nemzedékből. Ő még 27 évig uralkodott népe fölött az Egy Isten szolgálatában igazsággal. Halála után Izrael gyermekei megoszlottak. Belviszály ütötte fel fejét közöttük. A hit és uralkodás külön kezekbe került hosszú évtizedekre. Mivel a hit nem hatotta át uralkodóik szívét, prófétáikat megcsúfolták, meghazudtolták. A hit és hatalom jóval később Dávid kezében egyesült újra, aki fiával, Salamonnal létrehozta Izrael Egy Istennek alávetett, tehát Iszlám szempontból Muszlimnak minősíthető Királyságát.

Hogy miért is írom mindezt? Mert Yusha időszakát idézik napjaink a sok Isten árulással.

1.3.2. HADITH TÖRTÉNELEM

AZ ISZLÁM ELMÉLETI, JOGI ÉS HADITH TUDOMÁNYAINAK MEGALAPOZÓI A 7-13. SZÁZADBAN

Mohamed (570–632) elkészítette Medina Alkotmányát tanította a Koránt és vezette követőit

Abdalla bin Maszud (meghalt 650) tanított

Ali (607-661) negyedik kalifa

Aisha Mohamed felesége és Abu Bakr lánya. tanított

Abdallah ibn Abbasz (618-687) tanított

Zayd ibn Thabit (610-660) tanított

Omar (579-644) második kalifa tanított

Abu Huraira (603-681) tanított

Alqama ibn Qaysz (meghalt 681) tanított

Huszain ibn Ali (626-680) tanított

Qaszim ibn Mohammed ibn Abu Bakr (657-725) tanított és Aisha nevelte

Urwah ibn Zubayr (meghalt 713) Aisha tanította

Szaid ibn al-Muszayib (637-715) tanított

Abdullah ibn Umar (614-693) tanított

Abdallah ibn al-Zubayr (624-692) Aishától tanult, majd tanított

Ibrahim al-Nakha'i tanított

Ali ibn Huszain Zayn al-Abidin (659-712) tanított

Hisham ibn Urwah (667-772) tanított

Ibn Shihab al-Zuhri (meghalt 741) tanított

Szalim ibn Abd-Allah ibn Umar tanított

Umar ibn Abdul Aziz (682-720) Abdullah ibn Umar nevelte, tanította, majd tanított

Hamad bin ibi Szulman tanított

Mohammad al-Baqir (676-733) tanított

Farwah bint al-Qaszim, Dzsafar anyja

Abu Hanifa (699-767) művei: Al-Fiqh Al Akbar és Kitab Al Athar. Jogtudomány, követői Szunnita, Szufi, Barelvi, Deobandi, Zaidiyyah iskolák, alapvetően a Fatimidák. Tanítás

Zayd ibn Ali (695-740)

Dzsafar bin Mohammad Al Baqir (702-765) Mohamed és Ali leszármazottja. Jogtudomány, követői Shita iskolák. Tanított

Malik ibn Anasz (711-795) Műve: Muwatta. Jogtudomány Medina korai periódusából. Afrikai Szunnita iskolák követik. Tanított

Al-Waqidi (748-822) Művei történetírások: Kitab Al Tarikh wa al Maghazi, Malik ibn Anasz tanítványa

Abu Mohammad Abdullah ibn Adbul Hakam (meghalt 829) Életrajzi és történelmi művek. Malik ibn Anasz tanítványa

Abu Yuszuf (729-798) műve: Uszul Al Fiqh

Mohammad Al Shaybani (749-805)

Al-Shafi'i (767-820) műve: Al Riszala. Jogtudomány, követői szunnita iskolák, tanított

Ismail ibn Ibrahim

Ali ibn Al Madini (778-849) Műve: A társak (Mohamed követői) tudásának könyve

Ibn Hisham (died 833) Történelem írás, Asz-Szira an-Nabawiyyah, Mohamed életrajza

Iszma'il ibn Dzsa'far (719-775)

Musza Al-Khadim (745-799)

Ahmad ibn Hanbal (780-855) Musznad Ahmed ibn Hanbal. Jogtudomány, követői Szunnita iskolák, Hadith könyvek

Muhammad Al Bukhari (810-870) Műve: Szahiih Al-Bukhari hadith gyűjtemény

Muszlim ibn Hadzsadzs (815-875) Műve: Szahih Muszlim hadith gyűjtemény

Muhammad ibn Isza al-Tirmidhi (824-892) Műve: Dzsami at-Tirmidhi hadith gyűjtemény

Al-Baladhuri (died 892) Korai történetírás: Futuh al-Buldan Genealogies of Nobles

Ibn Madzsa (824-887) Műve: Szunan Ibn Madzsa hadith gyűjtemény

Abu Dawud (817-889) Műve: Szunan Abu Dawud hadith gyűjtemény

Muhammad Ibn Ya'qub al-Kulayni (864-941) Műve: Kitab al-Kafi hadith kötetek. Követői a tizenkettes Síiták

Mumammad Ibn Dzsarir al-Tabari (838-923) Műve: Próféták és Királyok története, Tafszir Al-Tabari

Abu al-Haszan al-Asha'ari (874-936) Művei: Maqalat al-Islamiyin, Kitab al-luma, Kitab al-ibama 'an usul al-diyana

Ibn Babawayh (923-991) Műve: Man la yahduruhu al-Faqih. Jogtudomány, Követői a Tizenkettes Síiták

Sharif Razi (930-977) Műve: Nahjul Balagha Követői a Tizenkettes Síiták

Naszir al-Din al-Tuszi (1201-1274) művei jogtudományi könyvek. Követői Iszmailiták és Tizenkettes Síiták

Al-Ghazali (1058-1111) Műve: The Niche for Lights. The incoherence of the Philosophers, The Alchemy of happiness of Sufism

Rumi (1207-1273) Művei: Masznawi, Diwan-e Shams-e Tabrizi on Sufizm

Kulcs: Mohamed társai közül való

Kulcs: Medinában tanított

Kulcs: Irakban tanítot

Kulcs: Szíriában dolgozott

Kulcs: Utazott, hogy összegyűjtse Mohamed mondásait, hadith könyveket állított össze

Kulcs: Perzsiában dolgozott

MIT KÖSZÖNHETÜNK AZ ISZLÁM HIT, JOG ÉS HADITH TUDÓSAINAK A 7-13-IK SZÁZADBAN
KÜLÖNÖS TEKINTETTEL A 7-10 SZÁZADRA

Sokszor hajlamosak az emberek a mai állapotokból kiindulva megítélni olyan eseményeket, melyek több ezer évvel ezelőtt történtek. Ezért tisztázni szeretnék pár alapvetést.

Írásbeliség

Voltak helyek, ahol szükség volt rá és volt, ahol nem. Egyáltalán nem természetellenes, ha egy társadalomban nem volt megszokott az írás-olvasás. Az arab társadalom ilyen volt. Ezt viszont ellensúlyozta a verbalitás és memorizálás. Teljesen megszokott volt a Korán szövegének teljes ismerete 5-7 éves korban. Ezt követően a hadithok és tudósok művei jöttek. Voltak kivételes teljesítmények, pl. imám Bukhari, aki háromszázezer hadith volt képes megjegyezni és felidézni. Az írásbeliség nem egyenlő az írás tudásának meglétével, mert az rendelkezésre állt az arabok társadalmában, hiszen kereskedő népek voltak, akiknek szükségük volt tranzakcióik feljegyzésére, szerződésekre. Az írásbeliség akkor vette át a prioritást, amikor a gondolatokat arabul nem tudó helyekre kellett eljuttatni. A birodalom más nyelven beszélő népeihez, provinciákra hiába küldtek volna arab hitszónokokat, senki sem értette volna őket. Szükség lett a Szentírás, hadith gyűjtemények létrehozására, azok etalonként való használatára és a központi városokba letétre helyezésére. Ezek az etalonok megváltoztathatatlanok voltak és azok a mai napig. Fontos tény, hogy az etalon hadith gyűjtemények (Bukhari, Muszlim) hivatkozásai azt a 150 évet fűzik fel egy láncolatba, amikor a verbalitás volt meghatározó, míg el nem jutnak a forrásig, Mohammed prófétáig (béke reá). Ezért tartom fontosnak imám Bukhari (810-870) és imám Muszlim (815-875) munkásságát megemlíteni külön cikkben is, akik memorizálási képessége és precizitása nem hagy kétséget afelől, hogy hiteles forrásból jutunk el a próféta (béke reá) mindennapjaiig. Az ő munkásságuk egyben fordulópont lett és az Iszlám Ummán belül az írásbeliség átvette a szóbeliség feletti uralmat.

Ahogy az összeomlott birodalmak (Perzsia, Bizánc), Észak Afrika felett az Iszlám zászlaja lobogott, nyíltak meg az ókor papirusz tekercseinek tárházai, váltak elérhetővé Arisztotelész, Platón és a többi görög bölcs gondolatai. Ellentétben más hódító hatalmakkal, a muszlimok ezeket nem elpusztították, hanem lefordították, jegyzetekkel látták el, beépítették saját logikai, jogi felfogásukba, világlgatásukba úgy, hogy az Iszlám doktrínái sosem sérültek. Így mentette át az Iszlám Birodalma az ókor kultúráját Európába, mely alapja lehetett a Reneszánsz címszó alatt értendő felfogás béli újjászületésnek.

A köznép kapcsolata vallással és a világi hatalmakkal

A mai társadalmakban lógunk a tévén, interneten és isszuk a híreket, azok korrekt, vagy hazug formáit. Már gondolkodásra sincs szükség, azt is megteszik helyettünk a hírelemzők, szakértők. Nézzük, mi volt a helyzet a középkori arab társadalmakban. A kalifát nem demokratikus választásokon választotta meg a nép. Gondolom a királyokat sem Európában. Tehát a kalifáknak nem volt szükségük a nép szavazatára, így kommunikációra sem, amivel a nép értesülne a kalifa esetleges „politikai programjáról". A kommunikáció mai lehetőségei sem voltak adottak. Akkor mi kötötte össze a népet a hatalommal? Katonaság, adók és a vallás. Mai terminológiával élve a biztonsági kérdések, pénzügyek és a világnézet. Egy kalifának mindhárom a kezében volt, hiszen ő nem csak

világi, hanem vallási vezető is volt. Bár ezeket a jogokat egy kalifa a világi életben erővel megszerezhette, az Iszlámban a túlvilági elszámolás kérdése számára hatványozottan kerül előtérbe. Így hiába volt a kalifa mindenféle jogokkal felkenve, kezeit az Iszlám szabályai mindhárom területen megkötötték. Legalábbis ez volt az elmélet, ami a gyakorlatban más lett, mint ahogy más kontinensen és vallási zászlók alatt is bekövetkezett.
Ahhoz, hogy a kalifa „jogkövető" legyen, követnie kellett az Ulemák (vallástudósok) és Faqihok (jogtudósok) tanácsait, akik egy kérdés felmerülésekor Qiyaszt (deduktív analógiát) alkalmazva megkeresték az analóg eseteket a Próféta (béke reá) és követői korában. Itt kapcsolódom az előző gondolathoz az írásbeliséggel kapcsolatban. A Qiyasz csak akkor ad megfelelő metodikát a levezetésekhez, ha a bázis pontos. Az Iszlám esetében pedig a bázis nagyon pontos. Erről gondoskodtak tudósaink, akik életüket, vagyonukat áldozták a Próféta halálát követő 100-150 évben, hogy szó szerint megtartsák Allah (SWT) minden szavát, valamint a próféta (béke reá) minden előírását és életmódjára vonatkozó feljegyzéseket. Ez az a kérdéses 100-150 év, ami nálunk jól nyomon követhető, míg más vallásokban ennél sokkal nagyobb korszak lefedetlen. Nem tudnak elszámolni több évszázaddal, vagy évezreddel. Ez az Iszlámban nincs.

Hit és jog viszonya
Az Iszlámban e kettő nem elválasztható. De ez a jog más, mint amit az emberek jog szó alatt értenek. Ne feledjük, hogy a próféta (béke reá) korára (570-632) a római jog és a perzsa jog, hála Jusztinianusznak (527-565) és a Perzsa Anawshirwannak (531-579), megszületett. E két jog gyakorlatilag ugyanaz, hiszen a két uralkodó, csaták és békés időszakok évtizedein keresztül együtt gyakorolták hatalmukat, így sok mindent ellestek egymástól. Amikor azt hallom, hogy a keresztény egyház magába ötvözte a római jogot, akkor kétkedve nézek magam elé, hiszen ez azt jelenti, hogy az egyházzal nem együtt született meg a jog, évszázadokkal később jött rá, hogy az a Bibliából hiányzik. Később a római jogból sem került át úgy csont nélkül minden az egyházba, csak az, ami a papság uralmát megkérdőjelezhetetlenül bebetonozza. Tehát egy korrupt jogalkalmazás történt. Nem csoda, hogy egy évezreddel később nem volt tartható ez az állapot és szekularizálni kellett, tehát el kellett választani a jogalkalmazást az egyháztól.
Az Iszlámban a jog és a hit egy egységet alkot. Az nem emberi, hanem isteni adomány. Itt a hatalmas különbség! Ráadásul olyan adomány, ami jogelvek gyűjteménye, amely elvek nem változnak és nem is tudnak változni. Ez a Sharia. Elveket pedig nem alkalmazunk és nem is lehet alkalmazni addig, amíg azok nincsenek egy adott társadalom normáihoz igazítva. Egy előre megfontolt szándékból elkövetett gyilkosság egy jogelv szerint bűnnek minősül. De az alkalmazott jog (Fiqh) határozza meg annak definícióját és szankcióját. Ez innen nem jogelv. A perzsa és római jog találkozott az Iszlám joggal, de ez a találkozás sosem érintette a Shariát, hanem kizárólag az alkalmazott jogot a Fiqh-t. Ezért az Iszlám e jogokra, mint az alkalmazás eszközeire tekint. Egyáltalán nem veti el azokat, jogtudósaink használták, sőt beépítették joggyakorlataikba azok elemeit, hiszen azok voltak a társadalmi normák, melyekhez harmonizálni kellett az Iszlám jogalkalmazást.

Visszatérek az alapgondolathoz: Ha az Iszlám első 100-150 éve nem lenne akkutátusan lejegyezve és nem lehetne visszavezetni mindent pontosan a próféta (béke reá) joggyakorlatához, az Iszlám jog is elsorvadt volna és ugyanarra a sorsra jut, mint más vallások, felekezetek, ahol meg sem született, vagy kikopott, vagy korrumpálódott a jog. Tehát ezért kérjük Allah megelégedését tudósainkra, gondolkodóinkra, akik nem hagyták kialudni az Iszlám tanainak, jogelméletének, a próféta tanításainak lángját és azt folyamatosan égve tartották.
Ellenérvéként felhozható, hogy akkor miért nem működik mind a mai napig ez a rendszer így és miért korrumpálódott az Iszlám jogrendszer az Ibériai és Bagdadi Aranykor után? Erre válaszom a Kortárs Iszlám enciklopédia 2.3.1.1. Jogfejlődés mai állapota c. cikkben található.

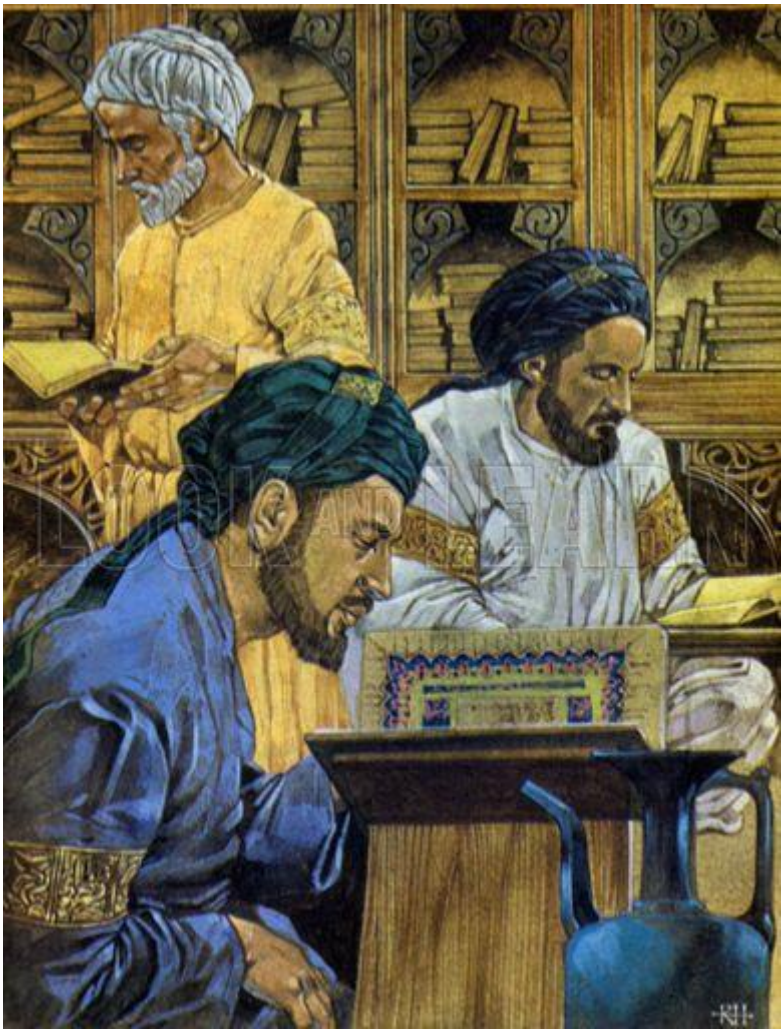

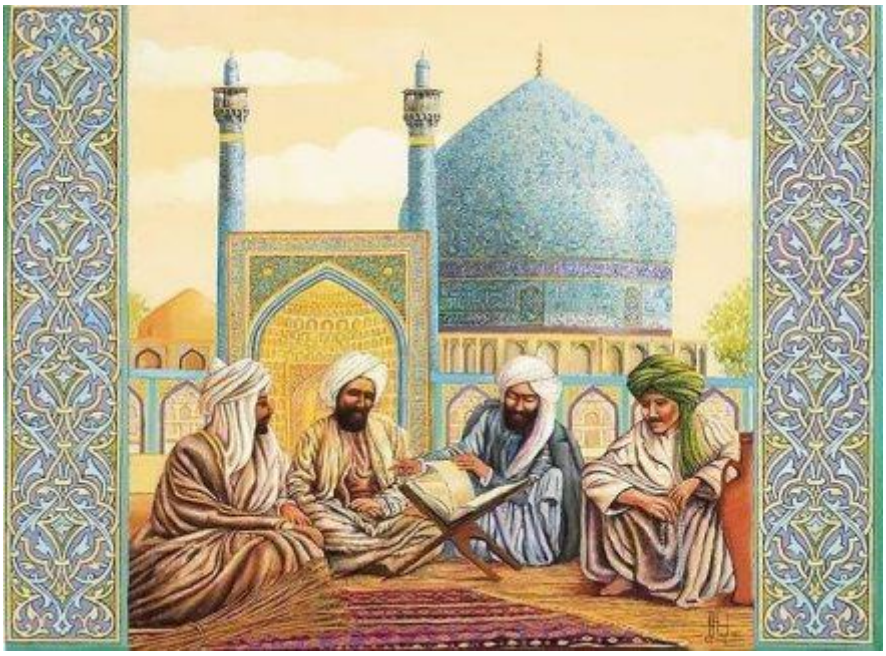

IMAM BUKHARI

Forrás: https://www.islamicfinder.org/knowledge/biography/story-of-imam-bukhari/

Bukhari imám híres hadith tudós, akár imám Ahmad, imám Muszlim, Abu Dawud, Tirmidhi, An-Naszai és Ibn Madzsah. Minden tudós egyetért abban, hogy imán Bukhari műve a leghitelesebb a hadith irodalom összes többi gyűjteménye közül. Tudósaink abban is egyetértenek, hogy a Szahih Al-Bukhari a leghitelesebb könyv a Szent Korán után.

Származása:
Imám Bukhari teljes neve **Abu Abdullah Muhammad ibn Iszmail** ibn Ibrahim Ibn Al-Mughirah ibn Bardizyah Al-Dzsufri **Al-Bukhari**. Nagyapja, Al-Mughirah Buharában telepedett le, miután Iszlám hitre tért. Hidzsra 194. évének Shawal hó 13-án született, egy pénteki napon, (810. július 21.) Buhara városában (a mai Üzbegisztánban). Apja alim (iszlám tudós) volt, aki számos híres tudóstól tanult, többek között imám Malik ibn Anasz-tól. Apja még csecsemőkorában meghalt, majd anyja, magára maradva nevelte őt fel teljes felelősséggel.

Tudás iránti szomja:
Imám Bukhari még fiatal korában kezdett el hadithokat tanulni. Kezdeti tanulmányait, elsősorban a hadithokkal kapcsolatban, Buharában (a születési helyén) folytatta. 16 éves koráig számos híres tudós könyvét memorizálta, köztük Abdullah Ibn Al-Mubarak „Al-Waki" című könyvét. A hadithok és korai tudósok könyveinek memorizálása mellett olyan elbeszélők (pl. Ravi) életrajzait is tanulmányozta, akik részt vettek a hadithok közvetítésében, megjegyezte születésük és haláluk dátumát, születési helyüket stb. Tizennyolc éves korában imám Bukhari édesanyjával és testvérével Mekkába látogatott. A hadzs (zarándoklat) elvégzése után testvére és anyja visszatértek Buharába, de Bukhari imám ott maradt, tanulásra vágyva. Két évet töltött Mekkában, haditht és más hittudományokat tanult a mekkai tudósoktól. Ezt követően Medinába ment és további négy éven át fejlesztette tudását hadith, Fiqh és Iszlám jog területén. Miután hat évet töltött Makkában és Medinában, Baszrába, Kufába és Bagdadba indult, majd Egyiptomba és Sámba (Szíria) látogatott.
„A tudás keresése miatt kétszer utaztam Egyiptomba és Szíriába, négyszer Bászrába, hat évet töltöttem Hidzsázban (Mekka & Medina), majd megannyiszor ellátogattam a Muhaddithin (hadith gyűjtők és szakértők) kíséretében Kufába és Bagdadba."
Sok történet kering arról, hogy Bukhari imám mennyit fáradozott a hadithok begyűjtésén. Rengeteg helyre utazott csak azért, hogy ne hagyja elveszni a drágaköveket, melyek Allah prófétája (béke reá) ajkáról hullottak le.

Memorizáló képessége is intellektusa:
Bukhari imámnak már a kezdetektől fogva rendkívül erős memorizáló képessége volt, sokan ezt emberfölöttinek tartották. Az ismeretek megszerzésének korai szakaszában hetvenezer haditht jegyzett meg, későbbi életében ez a szám elérte a háromszázezret. Testvére, Rashid bin Ismail így emlékezett:
„Bukhari imám velünk járt Baszra tudósaihoz hadithokat hallgatni. Mindannyian lejegyeztük a hadithokat, csak imám Bukhari nem. Néhány nap elteltével megfeddtük Bukhári imámot, mondván,

hogy soknapi munkát pazarolt el, mivel nem jegyezte fel hadithokat. Bukhari imám arra kért minket, hogy vigyük oda neki a jegyzeteinket. Így mindannyian odavittük neki jegyzeteinket, amelyeken Bukhari imám egyenként végig ment, majd fejből nekilátott a hadithok felidézésének, míg több mint tizenötezer haditht elmondott nekünk. E hadithok hallatán úgy tűnt, hogy Bukhari imám újra tanít minket azokra a hadithokra, amelyeket feljegyeztünk."
Nem annyira tollra és papírra, mint inkább éles emlékezetére, intelligenciájára hagyatkozott, amely Allahtól kapott adomány volt.

Mohammad ibn Azhar Szadzsistani ezt mondta róla:
„Szulimán Ibn Harabhoz jártam Bukhari imám kíséretében, hadithokat hallgattam. Én felírtam a hadithokat, de Bukhari imám nem. Egyszer valaki megkérdezte tőlem: Bukari imám miért nem jegyez le semmit? Azt válaszoltam: "Ha lemaradnál valamelyik hadith leírásáról, akkor azt Bukhari imám emlékezetéből pótolhatod."
Egyszer egy figyelemre méltó eset történt Bagdadban, amikor imám Bukhari meglátogatott egy helyet. Sokan hallottak teljesítményéről és a neki tulajdonított képességekről, ezért néhányan úgy döntöttek, hogy kipróbálják, mit tud. Kiválasztottak száz különböző haditht, majd megváltoztatták azok hivatkozási láncát és a hadíthok szövegét. A hadithokat tíz ember olvasta fel Bukhari imámnak. Amikor a hadithok elhangzottak, Bukhari imám egykedvűen így válaszolt a jelenlevőknek: „Nem ismerem ezeket”. A felolvasás után azonban megismételt minden egyes szöveget és hivatkozási láncot, melyet megváltoztattak, majd a helyes szövegek és hivatkozási láncok rendjében visszamondta azokat. Ilyen lenyűgöző memóriája volt ennek a nagyszerű hadith-tudósnak.

Képességei és tulajdonságai:

1. **Emberfölötti memorizáló képesség**
2. **Absztinencia / nagylelkűség:** az imámra jelentős vagyon maradt apja után. Nagylelkűsége miatt azonban mindezt Allah útjára költötte. Végül annyira nem maradt pénze, hogy hogy pár szem mandulával kellet beérnie napokon át.
3. **Egyszerűség, szerénység:** Egyszerű volt. Saját maga látta el magát. Annak ellenére, hogy nemes ember volt, csak kevés szolgát tartott.
4. **Istenfélő lélek:** Kegyes jámborsággal és igazságérzettel volt megáldva. Minden tettében félt Allahtól. Az igazság és jámborság tekintetében a legmagasabb szintű áldásban részesült. Távol tartotta magát a rágalmazásoktól, gyanakvástól és mindig tiszteletben tartotta az emberek jogait. Nagyon udvarias, toleráns és szelíd volt. Nem bőszült haragra még akkor sem, ha mások rosszul bántak vele. Mindig bűnbocsánatért imádkozott azok számára, akik bűnösnek gondolták őt valamiben. Ha ki kellett javítania valakit, soha nem hozta zavarba a nyilvánosság előtt.

Tanárai:
Útjain Bukhari imám olyan neves tanárokkal találkozott különböző országokban, akik tudására bizton ráhagyatkozhatott. Maga azt állította, hogy 1080 tanártól gyűjtött hadithokat, akik mindannyian e terület szakértői voltak.
Köztük említésre méltó:
1. Ali ibn Al-Madini
2. **Imam Ahmad bin Hanbal**
3. Yahya ibn Maeen
4. Mohammad ibn Yuszuf Al-Firyabi
5. Mohammad bin Yuszuf Al-Baykandi
6. Iszhaq Ibn Rahwayh

…és sokan mások

Tanítványai:

Nem ismert azoknak a száma, akik a hadithok forrását Bukhari imám személyében jelölték meg. Egyes hivatkozások szerint azonban, körülbelül 90 000 ember hallotta a hadithokat közvetlenül Bukhari imámtól. Tanítványai voltak többek közt:
1. Muszlim bin Hadzsdzsadzs (imám muszlim néven vált híressé)
2. Abu Isza Mohammad Al-Tirmidhi (imám Al-Tirmidhi néven vált híressé)
3. Abu Abd-ur-Raḥman Aḥmad ibn Shuaib Al-Nasai (imám Al-Naszai néven vált híressé)
4. Abdullah bin Abd-ur-Rahman Al-Darimi
5. Muhammad bin Nashr Al-Marwazi
6. Abu Hatim Ar-Razi
7. Abu Bakar bin Iszhaq bin Khuzaimah
…és sokan mások.

Írásai, könyvei:
Bukhari imám élete során számos könyvet írt. Munkái nemcsak a hadisz tudományágában nyújtanak maradandót, hanem más területeken is, mint Tafszir (Korán magyarázat), Fiqh (alkalmazott jog) és Tarikh (történelem).
1. Al-Tarikh Al-Kabir
2. Al-Tarikh Al-Ṣzaghir
3. Al-Tarikh Al-Awsaţ
4. Khalqu Afalad ibad
5. Adh-Dhuafa Ash-Shaghir
6. Al-Adab Al-Mufradlullah Al-Dzsailani
…és számos más mű.

Az alábbiakban részletesebben tárgyaljuk imám Bukhari leghíresebb könyvét, a Szahih Hadith „Al-Dzsami Asz-Szahih" című gyűjteményét, közismert nevén **Szahih Al-Bukhari**.

Közszájon forog egy történet a könyv összeállításáról. Egy éjszaka imám Bukhari álmában látta Allah Hírnökét (béke reá). Mohamed próféta (béke reá) előtt állt, legyezőt tartott a kezében, amivel elűzte a legyeket Allah prófétája elől. Ezután Bukhari imám az álom értelmét kérdezte az álomfejtőktől. Ők úgy értelmezték az álmot, hogy ő (Bukhari imám) felszámolja azokat a hazugságokat, amelyek Allah prófétájának (béke reá) számos hadithába belekerültek. Ez az álom ösztönözte arra, hogy megírja az „Al-Dzsami Asz-Szahih" (Szahih Al-Bukhari) című gyűjteményt. Imám Bukhari nagyon körültekintően vizsgált meg minden haditht.
Al-Firbari, az egyik tanítványa ekképpen hallotta Bukhari imámot:
„Amikor összeállítom az Al-Dzsami Asz-Szahih könyvet a nagy mecsetben (Maszdzsid Al-Haram), Mekkában, addig egy Haditht sem vettem bele, míg két rakat Isztikharah-imát (útmutatási imát) el nem végeztem és erre Allah segítségét nem kértem, miután meggyőződtem, hogy a hadíth valóban hiteles."
Bukhari imám részletesen tanulmányozta az elbeszélők életét, hogy megbizonyosodjon megbízhatóságukról és nem maguk gyártják, vagy változtatják meg egy hadith szavait. Ha rájött, hogy valaki egy hivatkozási láncban nyíltan vétkezett, vagy nem bizonyult megbízhatónak, a haditht azonnal elvetette és mindaddig nem vette fel könyvébe, míg nem talált egy ennél erősebb hivatkozási láncot. A gyűjtemény összeállításának munkáit imám Bukhari a két szent városban, Mekkában és Medinában végezte és összesen 16 évbe telt a mű elkészítése. Bár rengeteg haditht memorizált, ehhez a gyűjteményhez csak 7275 haditht választott be, melyeknek hitelességéhez nem férhet kétség.

Buharából való kitiltása:
Sok év után imám Bukhari visszatért szülővárosába, Buharába. A város lakói kitörő örömmel és nagy buzgalommal, lelkesedéssel fogadták. Bukhari imám Madraszát (iskolát) alapított a városban, ahol sok időt töltött mindenki nagy megelégedésére. Becsületessége, szavainak igazságtartalma,

egyenessége miatt, imám Bukhari távol tartotta magát az ottani nagyuraktól, így nem hajlott számukra olyanokat mondani, ami tetszett volna nekik. Egyszer Buhara kormányzója, Khalid bin Ahmed a házába hívta és felkérte, hogy tanítsa a fiát. Az imám erre így reagált:
„Jobban tisztelem a tudást, mint az embereket, mert nekik van szükségük a tudásra és nekik kell azt keresniük." Erre a kormányzó: „Ha a fiam a te Madraszádba (iskolába) járna, akkor nem ülhet az egyszerű emberek gyermekeivel. Neked (Bukhari imám) külön kell őt tanítanod."
Erre imám Bukhary:
„Nem akadályozhatok meg senkit abban, hogy meghallja a hadithokat." Ennek hallatán a kormányzó haragra lobban és kitiltotta Bukhari imámot Buharából. Ezután Khartang faluban (ma Hartang néven ismert) telepedett le, amely körülbelül 30 km-re található az üzbég Szamarkandtól.
Az esetet követően és más okok miatt, a bagdadi kalifa felmentette Buhara kormányzóját, Khalid bin Ahmedet. Meggyalázva, megbecstelenítve kiűzték palotájából, majd a börtönbe vetették, ahol néhány nap múltán meghalt.

Halála:
Imám Bukhari kiutasítása hazájából fájdalmat okozott benne. Napjainak hátralévő részét Khartangban (Szamarkand) töltötte. A Hidzsra 256-ik évének Shawwal 1. napján (870), imám Al Bukhari 60 éves korában Khartangban, Szamarkandban, visszaadta lelkét a Teremtőjének.

Bukhari imámot méltató tudósok:
Al-Hafiz ibn Radzsah Al-Hanbali ekképpen nyilatkozott imám Bukhariról:
„Ő Allah egyik jele, amely a Földön jár."
Abu Abdullah bin Hammad Al-Marwazi ezt mondta:
„Muhammad ibn Iszmail ennek az Ummának a Faqihja (jogi szakértője, az Iszlám jogtudomány művelője és az Iszlám törvény tudósa).”
Abu Bakr Mohammad ibn Iszhaq ibn Khuzaymah így emlékezett:
„Még soha nem láttam az ég alatt olyan halandót, aki bővebb tudással és memóriával jegyezte volna meg Allah prófétájának (béke reá) hadithait, mint Mohammad ibn Iszmail."

IMAM MUSZLIM

Forrás: https://www.islamicfinder.org/knowledge/biography/story-of-imam-muslim/

Teljes neve **Abu Al-Huszayn Muszlim ibn Al-Hadzsdzsadzs** ibn Muszlim ibn Ward ibn Kushadh Al-Qushairy An-Nayszabur. Imám Muszlimot a hadith meghatározó és kiemelkedő tekintélyének tekintjük. „Szahih Muszlim" gyűjteményét a Szahih Bukharival együtt, a hadith irodalom két leghitelesebb művének tartjuk.

Imám Muszlim születése, fiatalkora:
Imám Muszlim a Hidzsra 202-ik, (817), vagy 204 -ik (819), vagy 206-ik (821) évében született Nishapurban, Khuraszan Abbászaszida tartományában (ma Iránban található). A „Qushair" nevű nemes arab törzs sarja volt. Családjában a tudás és helyes életvitel meghatározta hozzáállását. Édesapját, aki egy határozott, egyenes ember volt, rendszeresen elkísérte tudós körökbe, így egy Iszlám tudással teli városban Abu Al-Huszayn Muszlim a tudáshoz ragaszkodás igényével nőtt fel. Még zsenge fiatalkorában kezdett az ismeretek elsajátításának, amint Adh-Dhahaby imám mondta: „Hadith tanulását a Hidzsra 218-ik évében kezdte Yahya ibn Yahya At-Tamimi vezetésével, a Hadzsot 220-ban teljesítette, de még mindig szakáll nélkül."
Ez azt jelenti, hogy körülbelül 12 éves vagy még fiatalabb lehetett, amikor már a hadith tudósok köreit látogatta.

Imám Muszlim tudás iránti vágya:
Imám Muszlim a Nishapur városában élő tudósok keze alatt kezdte el a hadithok tanulmányozását, így már korán elindult hosszú, tudományos útján. Asz-Sziyuti erről így emlékezik:
„Ő (imám Muszlim) 14 évesen Baszrába utazott, majd Hedzsazba ment teljesíteni a Hadzs-ot. A hadith tanulmányozását itt folytatta tovább a Mekkában és Medinában működő tudósok kezei alatt. Ezt követően Egyiptomba, Levantába, Irakba utazott, visszatért Ar-Rayy-be, majd Khuraszanba. Körülbelül 15 évig volt úton a hadithok megismerésének céljából, melynek során sok sejkkel (Iszlám tudóssal) találkozott és több mint 300 000 haditht gyűjtött össze."

Utazásait megszállottan, fáradtság és megerőltetés nélkül folytatta. Útjait a tudás keresésének szentelte, mely során megvizsgálta a haditht elbeszélők láncolatát és szomjasan itta magába a tudás minden egyes megszerzett gyümölcsét.

Imám Muszlim tanárai (Sejkek):
Imám Muszlim nagyon sok hadith tudós mellett tanult és számtalan narrátortól vett át hadithokat. Köztük a legkiemelkedőbbek:
1. Abdullah ibn Maszlamah Al-Qanaby
2. Yahya ibn Yahya An-Nayszabury
3. Qutaybah ibn Szaid
4. Szaid ibn Mansur
5. **Imam Ahmed ibn Hanbal**
6. Ishaq ibn Rahuwayh
7. Abu Khaithamah Zuhair ibn Harb
8. Abu Kurayb Muhammad ibn Al-Alaa
9. Abu Musa Mohammad ibn Al-Muthanna
10. Muhammad ibn Yahya Adh-Dhuhaly

11**. Abu Muhammad ibn Iszmail Al-Bukhari (Imam Bukhari)**
12. Abdullah Ad-Darimi
… és sokan mások.

Tanítói közül körülbelül 220-an hadith elbeszélők voltak. Imám Bukhari nagy hatást gyakorolt rá a hadithok összeállításának metodikájában. Egy alkalommal ezt mondta Imám Bukharinak:
„Hadd csókoljam meg a lábaidat, ó, tanárok mestere, Muhaddithin-ok vezetője (hadíthok tudósai), a hadithok tudósa és hiányosságainak orvoslója."
Imám An-Nawawi ekképpen szólt:
„Ő (Muszlim) Khuraszanban átvette a hadithokat Yahya ibn Yahya-tól, Iszhaq ibn Rahuwayh-tól és másoktól, Ar-Rayy-ben Muhammad ibn Mahran Al-Dzsammaltól, Abu Ghasszan-tól és másoktól, Irakban Ahmad ibn Hanbal-tól, Abdullah ibn Muszlim Al-Qanabi-tól és másoktól, Hedzsazban Szaid ibn Manszurtól, Abu Muszabtól és másoktól, Egyiptomban pedig Amr ibn Suwadtól, Harmalah ibn Yahyától és másoktól. És ezen kívül sok más forrásból."

Imám Muszlim tanítványai:
Imám Muszlim haditht tanított Nishapurban, tanítványai közül később többen híresek lettek és a hadith tudományának birodalmában meghatározó helyet töltöttek be. Rengeteg hallgatója volt. Köztük említésre méltó:
1. Ali ibn Al-Haszan ibn Eisza Al-Hilali
2. Muhammad ibn Abdul-Wahhab Al-Farra
3. Al-Huszain ibn Muhammad Al-Qabbani
4. Abu Eisza At-Tirmidhi
5. Abdullah ibn Yahya Asz-Szarkhaszi Al-Qady
6. Ali ibn Al-Huszain Ar-Razi
7. Szalih ibn Muhammad Dzsazarah
8. Nasr ibn Ahmed Al-Hafiz
9. Ibn Khuzaimah
10. Abu Uwanah,
11. Abdur-Rahmadn ibn Abu Hatim Ar-Razi
… és még sokan mások.

Imám Muszlim írásai:
A Szahih Muszlim mellett számos más könyvet írt a hadithokól, amelyek közül a legfontosabbak:
1. Al-Musznad Asz-Szahih (Szahih Muslim)
2. At-Tamiyiz
3. Kitab Al-`Ilal
4. Kitab Al-Wuhdan
5. Kitab Al-Afrad
6. Kitab Al-Aqran
7. Kitab Al-Mukhadramin
8. Kitab Awham Al-Muhaddithin
9. Kitab At-Tabaqat

A felsorolás nem teljes, csak a legfontosabb művek szerepelnek benne.
Az imám Muszlim által összeállított „Szahih Muszlim", pontosság és hitelesség tekintetében a Szahih Bukharit követi. Bármely hagyományt, melyet mind imám Bukhari imám, mind imám Muszlim elfogad, az Iszlám hittudomány „konszenzusnak" nyilvánít. Ezeket az „elfogadott" hagyományokat, hadithokat tekintjük a legmegbízhatóbbnak, leghitelesebbnek.

Imám Muszlim halála:

Imám Muszlim 55 évet élt és a Hidzsra 261-ik évének (875) Radzsab hava 24-ik napján, vasárnap hunyt el.
Halálának okát illetően Adh-Dhahabi a következőt említette Ahmad ibn Szalamah-ra hivatkozva: „Egyszer felkérték Abu Al-Huszayn Muszlim ibn Al-Hadzsdzsadzs-ot (imám Muszlimot) egy hadith eredetiségének vizsgálatára, majd elhangzott egy számára nem ismert haditht. Amikor hazament, meggyújtotta lámpását és így szólt az otthoniakhoz: Senki ne lépjen be a házba (vagyis ne zavarjon). Erre a háziak: Kaptunk ajándékba egy kosár datolyát. Imám Muszlim: Adjátok ide. Így a háziak odaadták a kosarat. Nekikezdett a hadith vizsgálatának és időnként egy datolyát a szájába vett. Ez így tartott reggelig, amíg megtalálta a hadith minden elemét. Muhammad ibn Abdullah (az elbeszélés egyik narrátora) hozzátette: Egy megbízható társunk mondta, hogy a datolyák okozták halálát.” Allahé vagyunk és Hozzá térünk meg.

A következő napon, Hidzsra 261-ik évének Radzsab 25-én Khuraszan tartomány Nishapur városában, Iránban eltemették.

Tudósok, akik méltatták Imám Muszlimot:
Mohammad ibn Abdul-Wahhab Al-Farra így emlékezett:
„Muszlim egy kiemelkedő tudós és tudástár volt.”
Mohammad ibn Bashshar:
„Négy hadithokat memorizáló tudós van: Abu Zurah, Muhammad ibn Iszmail Al-Bukhari, Ad-Darimi és Muszlim.”
Al-Husain ibn Ali An-Nayszaburi:
„Az ég alatt nincs hitelesebb mű a hadithok tudományáról, mint Muszlim ibn Al-Hadzsdzsadzs könyve.”
Ahmed ibn Szalamah:
„Láttam Abu Zurah és Abu Hatim törekvését, hogy koruk sejkjeit megismertessék a hiteles hadithokkal Muszlim ibn Al-Hadzsdzsadzs tudósításában."
Ibn Khalkan:
„Ő a Szahih összeállítója, a hadithok egyik legnagyobb memorizálója és vezető tudósa”.
Ibn Al-Dzsawzi:
„A hadith kiemelkedő tudósa és tudástára.”
Szadi ibn Haszan Al-Qanudzsi:
“Imám Muszlim ibn Al-Hadzdzssadzs Al-Qusairy Al-Bagdadi, Al-Bukhari nyomában a legkiemelkedőbb memorizáló és hadith szakértő, aki Khuraszan első számú hadith tudósa."

HADISZOK ÉS SZENT SZÖVEGEK KONTEXTUSBA HELYEZÉSE

Miért léteznek különböző jogi iskolák és miért nem követ minden muszlim egyetlen irányzatot?
Az emberek, így a muszlimok is, szeretnek szabadon gondolkodni. Amikor látták, hogy a szent szövegekből többen mást értelmezést nyernek, a tudósok egyeztetésekbe kezdtek. Ha egy szövegben nem voltak teljesen bizonyosak, különbözőségek alakultak ki. Ezek a különbözőségek azonban, komoly érveken, logikai megközelítéseken és tudományos elemzéseken nyugodtak. Majd rájöttek, hogy ezek a különbözőségek Allah kegyelméből vannak. A hitbéli vezetők különböző véleménye végül kegyelem az Umma számára.
Most vegyük szemügyre a különbözőségek természetét fiqh (levezetett jogtudományi) alapon. A különbözőségek 36 okra vezethetők vissza. Ezek közül az elsők a Hadiszok megítélése, melyek közül csak hármat ragadok ki. A hadíszokat nem minden tudós értékeli ugyanazzal az erősséggel. Aminek hitelessége egyiknél erős, a másiknál gyenge. Vannak olyanok, melyekben megegyeztek, (muttafiqun aleyhi متفق عليه), de ugyanezeket lehet, hogy pár jogtudós elutasítja.
Vita lehet a hadisz útjában, ahogy az eljutott korunkig (naszkh نسخ). Tehát magában a törzsszövegben egyetértés van, de létezhet ahhoz kapcsolódó vélemény a későbbi hatállyal kapcsolatban. Példa:

عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ :إِنَّ مَنْ شَرِبَ الخَمْرَ فَاجْلِدُوهُ ، فَإِنْ عَادَ فِي الرَّابِعَةِ فَاقْتُلُوهُ ، قَالَ :ثُمَّ أُتِيَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَعْدَ ذَلِكَ بِرَجُلٍ قَدْ شَرِبَ الخَمْرَ فِي الرَّابِعَةِ فَضَرَبَهُ وَلَمْ يَقْتُلْهُ

Dzsaber bin Abdullah tudósítása:
Allah prófétája így szólt: „Botozzátok meg azt, aki alkoholt fogyaszt. Ha visszatér, negyedik alkalommal öljétek meg.” Majd a próféta elé hoztak egy embert, aki negyedik alkalommal is alkoholt ivott, csak megbotozták, de nem ölték meg.

Ez a hadísz azt mutatja be, hogy a Próféta (béke reá) eredetileg mit mondott, majd később miként változtatta meg az ítéletét. Tehát egy hadísznak is van élete, ahogy először elhangzott, majd ahogy később alkalmazták. Ez a naszkh-béli lekövetés. A teljes történet ugyanis No’manról szól, aki ivott és megbotozták. Majd újból ivott, megbotozták és harmadszor is ezt történt. Amikor ennek ellenére negyedszer is ivott, Omar meg akarta ölni, de a Próféta nem engedte és így szólt: „Ő szereti Allahot és az Ő prófétáját.” Ezzel az eredeti hadísz érvényét vesztette. (Ez a levezetés Dr. Ali Dzsumától, Egyiptom főmuftijától származik).

Egy másik hadísz Szuleyk Ghatafani-ról:

قَالَ بَعْضُهُمْ عَنْ جَابِرٍ عَنْ سُلَيْكٍ قَالَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ يَخْطُبُ :صَلِّ رَكْعَتَيْنِ، وَلا يَصِحُّ عَنْ سُلَيْكٍ

Dzsabir és mások nyomán: „A Próféta (béke reá) szónoklata közben így szólt: imádkozz két rakaa-tot, mert ez így nem szép Szuleik!”

Ez a hadísz szintén egy történethez kötődik. A próféta (béke reá) szónoklata közben szólította fel Szuleik-et a két rakaat elimádkozására, aki akkor jött be a mecsetbe. Ez a két rakaat szunna, tehát hagyomány a mecset tiszteletére. De erről volt-e itt szó?
Ez szintén hadísz, de személyre szóló hadísz (hadisz ein حديث عين)! Csak Szuleikhez szólt. Létezhet ilyen hadísz a Shariában? Igen létezhet. A következő történt ugyanis.
A próféta követői bementek a mecsetbe és elfoglalták helyüket. Rájuk nem szólt a próféta. Szuleik Ghatafani nagyon szegény ember volt. A sivatagban élt. A próféta követői elhatározták, hogy adományt gyűjtenek neki. Viszont személyesen nem ismerték Szuleiket, csak szegénységének híre jutott el hozzájuk. Amikor a próféta megszakította szónoklatát és kiszólt Szuleiknek, ez volt a jel, amivel tudtára adta az embereknek, hogy ő az, megérkezett Szuleik. Tudom, a mai ember ezt másképp csinálná. Felkiáltana, hogy itt van Szuleik, adjátok oda adományaitokat, de az a kor más volt.

Ebben a tanulmányban csak az érvényesség lekövetését és a hatályt említettem, tehát hogy általános vagy egyedi-e? De a hivatkozási lánc, azaz isznád اسناد éppen ilyen fontos. Nem mindegy, hogy hiteles emberek hivatkoznak egy prófétai kijelentésre, vagy hazugok. Amennyiben a hivatkozási láncban egyetlen kétséges hitelű személy volt, a hadísz elvesztette autentikusságát.
Mellékesen megjegyzem, hogy ugyanez a precizitás jellemezte az ókor tudósainak tanulmányozását, munkáik lefordítását és megjegyzésekkel való ellátását. Tisztán elkülönül Arisztotelész, Platón saját gondolata a fordító, elemző gondolatától és lekövethető a lánc is kivehető, amin keresztül a gondolatok fennmaradtak.

Ezért óva intek bárkit, aki Hadiszt és még ennél is érzékenyebb szöveget, a Koránt idézi, ha nincs tisztában a szövegkörnyezettel, ugyanannak a szövegnek egy későbbi alkalommal való szerepével, az ne tegyen ilyet, vagy vezesse le. Kiragadva egy mondatot, annak saját értelmezésbe helyezése kontextus nélkül súlyos károkat okoz.

1.4. ESZKATOLÓGIA, PRÓFÉCIÁK

JÖVŐKÉP

Létezik-e jövő? Kapcsolódom a „Merev gondolkodás” c. cikkhez. A válasz kettős. Hit és mindenféle valószínűség szerint létezik. De racionális alapon nem létezik. Ez utóbbival kezdem.
Ha értjük, hogy agyunkban milyen folyamatok játszódnak le és erről szól az idézet cikk, akkor tudjuk, hogy ami csak gondolatainkban szerepel, az az eddig betárolt memória eredménye. Ha tudatom teljesen üres, nincs benne tárolt emlék, tudás, infó, akkor elképzelni sem tudok semmit. Ha viszont emlékeket, infókat tárolok, minden képzeletemet ezek alapján formálom meg. Ha nincs eltárolva agyamban egy csodálatos tengerparti kép Ibizáról, akkor sem álmomban, sem képzeletemben Ibiza nem tud megjelenni. Ilyen alapon minden jövőről alkotott elképzelésem is csak a tárolt emlékképek, tudásanyag alapján jöhet létre. Tehát az emberek nem tudnak racionális jövőképet alkotni.
De ebben (és minden másban) Allah sokkal több! Tudása kimeríthetetlen és nincsenek problémái betárolt emlékekkel, korlátok közé szorított memóriával. Így azok a képek, melyeket magunknak a jövőről festünk, sokszor becsapnak.
Most pedig kapcsolódjunk a hit és más valószínűség szerinti jövőhöz, ami létezik. A hit alapú jövőben látunk egy polarizálódást az emberek között. Ők a helyes úton levők és az eltévelyedettek. Mindkettőjükről tudjuk, hogy kik, nem részletezem. Kettejük együttélésében az eltévelyedettek kerülnek erőfölénybe, ők uralják a földet, míg eljön egy korszak, aminek tiszta jeleit a próféciák közlik. A jó és rossz erői összecsapnak. Színre lép Góg és Magóg (ami lehet, hogy csupán jelenség), Dadzsal, azaz Antikrisztus, Mehdi és Jézus. A jók győzedelmeskednek, elkövetkezik egy megtisztulás, a világ még egy ideig fennmarad, majd eljön a világvége. Az embereket is eléri végzetük és magát a földet is. Eddig az anyagi léthez fűződő jövő, amit követ a nem materiális jövő, azaz a Túlvilág. Ebbe már nem megyek bele.

Amit elmondtam, szinte minden vallásban benne van. Kisebb módosításokkal ugyan, de a lényeg ugyanaz mindenhol. Ezt a jövőképet Isten minden időben és helyen megüzente. Erre mit tesz az ember? Beint és ezt mondja: egy nagy ….szt! Ez egy baromság és az lesz, amit én mondok. Nos, itt előszedi a balga azokat a silány, összegyűjtögetett emlékképeit, tudásanyagát, ami van és ezekből a már ismertetett módon jövőképeket fest. Ha már itt mindent elrontottunk, elmegyünk a Marsra! Ha itt már nem tud senki sem fizetni, a Jupiteren bevezetjük a pénzt, adót vetünk ki a Galaxisra, meg ilyesmi. Azért ironizálom el, hogy láttassam, mennyire infantilis Isten szemszögéből az egész, Aki egyszer-egyszer megcirógatja a fejünket, ahogy mi tesszük saját kölykünkkel, ha nagyokat mondd, még a játékba is belemegy, hadd higgyük, hogy ügyesek vagyunk, aztán valami mindig történik. Sosem tudjuk, hogy mi. De mindig olyan, ami nem kalkulálható, mert eddigi elraktározott élményeinkben, tudásanyagunkban nem szerepel, tehát nem tervezhettünk vele jövőképet!
Vonjuk le a következtetést, hogy eddig mire jöttünk rá? Összegzem egy mondatban az emberiség eddigi vívmányát: azt már tudjuk, hogy miként nem lehet létezni, de azt még nem tudjuk, hogy miként lehet! Ebben benne van minden, amit eddig tudunk és a válasz is arra, hogy miért az az irány, ami a Szent Könyvekben van. Hiszen, ha mindig csak arra jövünk rá önhittségünk miatt, hogy zsákutcákat létesítettünk, akkor folyamatosan rontottunk magunk és a föld helyzetén! Amellett, hogy mikrokörnyezetünket elkáprázttattuk, hogy milyen kurva okosak vagyunk, mindig felfedezünk valamit és a makrókörnyezetet maradandóan károsítjuk. Ha pedig ez a realitás és vannak, akik helyes úton járva figyelmeztetnek erre, akkor nem polarizálódik az emberiség? Ha tönkre tesszük az élet minden lehetőségét anyagi és spirituális értelemben, akkor nem a jövőt tesszük tönkre? Nem ez a Világvége

más szavakkal? Nem erről szól minden Könyv? Nem ezt poentírozzák ki, vagy festenek torz képet erről a filmek? Nem az ilyen szintű problémákat fogja megoldani Bruce Willis, Sylvester Stallone és Chuck Norris? Itt jutottunk el az agyak mai állapotáig!

Ha ma egy ilyen híresség megjelenik valahol, testőrök veszik körül, első osztályú szállodában lakatják, kinyalják a seggét és ezzel sokakban nem az a kép erősödik fel, hogy gazdagságuk, népszerűségük okoz veszélyt számukra, hanem az, hogy valóban hősök, akik megmentők. Ez a szint! Ha pedig egy teológus beszél a veszélyről és a rossz trendről (bár ezt egyre kevesebb teszi meg), akkor hülyének nézik.

Összegezzük. Két jövőkép létezik. Válassz.

يَوْمَ تَرَوْنَهَا تَذْهَلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّا أَرْضَعَتْ وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا وَتَرَى النَّاسَ سُكَارَى وَمَا هُم بِسُكَارَى وَلَكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ ﴿٢﴾

A Napon majd meglátjátok, hogy minden szoptatós anya megfeledkezik arról, mit szoptat, minden várandós elvetéli terhét. Részegnek látod az embereket, de ők nem részegek, hanem Allah büntetése szörny. (Korán 22:2)

Három metafora érzékelteti a rettegett Napot. 1. Egy anya sem hagyja el a kisdedet, ha baj van. Sőt, keblére szorítja. Ezen a Napon minden fordítva lesz. Ezek az ösztönök másképp reagálnak majd a bajra. 2. Egy várandós anya büszkeséggel és reménnyel hordja magzatát. Ebben az Órában a rettegés azonban, felülírja a reményt és a természet fordított reakciót ad. 3. Az emberek, ha nincsenek részegség állapotában, rendszerint megtartóztatják magukat. Ezen a Napon az emberek nem urai többé maguknak az őrült félelem miatt.

وَخَسَفَ الْقَمَرُ ﴿٨﴾

A Holdat elborítja a sötétség. (Korán 75:8)

Nem csak az emberek tekintete lesz kába, hanem a nagy világítótestek, égitestek is fényüket vesztik. A Hold jelen fénye visszatükröződés, tehát nem sajátja. Minden nem saját, valótlan, ál jelenségről lehull a lepel és kialszik fénye. Marad a csupasz, az Örök Való.

وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ ﴿٩﴾

A Nap és a Hold egybeolvadnak,- (Korán 75:9)

A Hold és a Nap egybeolvadnak: A Nap Vörös Óriás bolygóvá válik, majd felemészti a Holdat és a Földet. Lásd Függelék 81. At-Takwir (Kikerekedés) Szúrához.

GOOD
EVIL

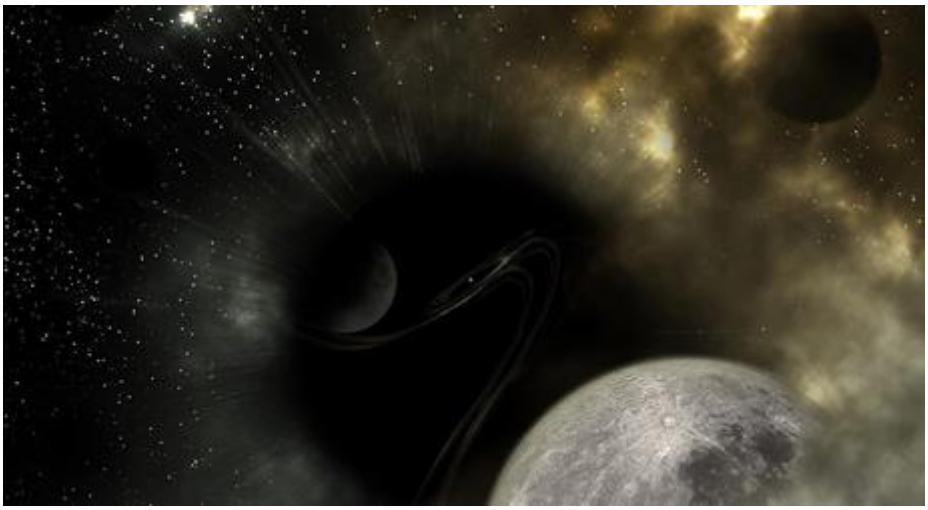

BÉKE VALLÁSÁBÓL BRUTALITÁS ÉS MÁS TÉVUTAK AZ ISZLÁM NEVÉBEN A PRÓFÉTA (BÉKE REÁ) LÁTTA ELŐRE

Terroristák vagytok! Elvágjátok az emberek torkát! Ez nektek hit? Ne engedjétek gyermekeiteket közel hozzájuk, ne engedjétek lányaitokat velük házasodni! Terjeszkednek és elfoglalják Európát, leigázzák a kereszténye ket!
Ugye ismerős? Ezt halljuk minden felől. Erre ráerősít Hollywood, napi hírek beállításai, hírmagyarázatok stb.
Lássuk, mi volt a Próféta (béke reá) küldetése?

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ ﴿١٠٧﴾

Nem másként, mint kegyelemként küldtünk az emberekhez. (Korán 21:107)

A Korán igazságában nem érintett egy nép, vagy etnikum sem külön-külön. Ez nem csak „kiválasztottakhoz" szól, vagy „Ábrahám magjaihoz", „Dávid sarjaihoz", vagy a hindu Arya-vartához, Arabhoz, vagy Adzsamhoz, Törökhöz, vagy Tadzsikhoz, Európaihoz, vagy Ázsiaihoz, fehérhez, vagy feketéhez. Minden ember, és nem emberi teremtmény szabálygyűjteménye, aki spirituális felelősséget érez ezek betartásáért, a belső és külső békesség megteremtéséért.

A küldetés lényege a kegyelem volt!

Most ne elemezzük, hogy milyen politikai és egyéb indíttatás vezetett addig, hogy nem a kegyelem, hanem a kegyetlenség lett a bélyegünk. Mert ugye az nem képzelhető el, hogy Sátán nélkül ez az állapot létrejön. A Sátán pedig létezik. Olvasd el a híreket és rájössz arra is, hogy hol!
Innen szeretnék elvágni minden lehetőséget a szubjektív elemzésre. Kizárólag hadiszokat közlök, komment nélkül. Tehát próféciák következnek a korról, melyben élünk.

،حدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، مُحَمَّدُ بْنُ الْعَلاَءِ حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرِ بْنُ عَيَّاشٍ، عَنْ عَاصِمٍ، عَنْ زِرٍّ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ
قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم " يَخْرُجُ فِي آخِرِ الزَّمَانِ قَوْمٌ أَحْدَاثُ الأَسْنَانِ سُفَهَاءُ الأَحْلاَمِ
يَقْرَءُونَ الْقُرْآنَ لاَ يُجَاوِزُ تَرَاقِيَهُمْ يَقُولُونَ مِنْ قَوْلِ خَيْرِ الْبَرِيَّةِ يَمْرُقُونَ مِنَ الدِّينِ كَمَا يَمْرُقُ السَّهْمُ مِنَ
الرَّمِيَّةِ " . قَالَ أَبُو عِيسَى وَفِي الْبَابِ عَنْ عَلِيٍّ وَأَبِي سَعِيدٍ وَأَبِي ذَرٍّ . وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ . وَقَدْ رُوِيَ
فِي غَيْرِ هَذَا الْحَدِيثِ عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم حَيْثُ وَصَفَ هَؤُلاَءِ الَّذِينَ يَقْرَءُونَ الْقُرْآنَ لاَ يُجَاوِزُ
تَرَاقِيَهُمْ يَمْرُقُونَ مِنَ الدِّينِ كَمَا يَمْرُقُ السَّهْمُ مِنَ الرَّمِيَّةِ إِنَّمَا هُمُ الْخَوَارِجُ وَالْحَرُورِيَّةُ وَغَيْرُهُمْ مِنَ الْخَوَارِجِ

Abdullah bin Masz'ud tudósítása arról, miképpen szólt Allah prófétája (béke reá): „Az idők végezetén olyan fiatalok jönnek, kik bolondok, recitálják a Koránt, de az nem jut túl torkuknál, a legjobb teremtmények mondásait idézik, miközben úgy mennek keresztül a valláson, akár a nyíl megy keresztül a célponton."

Szahih, autentikus
Forrás: Dzsami' At-Tirmidhi 2188

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنَّى ، حَدَّثَنَا الْوَلِيدُ بْنُ مُسْلِمٍ ، حَدَّثَنَا ابْنُ جَابِرٍ ، حَدَّثَنِي بُسْرُ بْنُ عُبَيْدِ اللَّهِ الْحَضْرَمِيُّ ، أَنَّهُ سَمِعَ أَبَا إِدْرِيسَ الْخَوْلاَنِيَّ ، أَنَّهُ سَمِعَ حُذَيْفَةَ بْنَ الْيَمَانِ ، يَقُولُ :كَانَ النَّاسُ يَسْأَلُونَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنِ الْخَيْرِ ، وَكُنْتُ أَسْأَلُهُ عَنِ الشَّرِّ ، مَخَافَةَ أَنْ يُدْرِكَنِي ، فَقُلْتُ :يَا رَسُولَ اللَّهِ ، إِنَّا كُنَّا فِي جَاهِلِيَّةٍ وَشَرٍّ ، فَجَاءَنَا اللَّهُ بِهَذَا الْخَيْرِ ، فَهَلْ بَعْدَ هَذَا الْخَيْرِ مِنْ شَرٍّ ؟ قَالَ :نَعَمْ قُلْتُ :وَهَلْ بَعْدَ ذَلِكَ الشَّرِّ مِنْ خَيْرٍ ؟ قَالَ :نَعَمْ ، وَفِيهِ دَخَنٌ قُلْتُ :وَمَا دَخَنُهُ ؟ قَالَ :قَوْمٌ يَهْدُونَ بِغَيْرِ هَدْيِي ، تَعْرِفُ مِنْهُمْ وَتُنْكِرُ قُلْتُ :فَهَلْ بَعْدَ ذَلِكَ الْخَيْرِ مِنْ شَرٍّ ؟ قَالَ :نَعَمْ ، دُعَاةٌ عَلَى أَبْوَابِ جَهَنَّمَ ، مَنْ أَجَابَهُمْ إِلَيْهَا قَذَفُوهُ فِيهَا قُلْتُ :يَا رَسُولَ اللَّهِ صِفْهُمْ لَنَا ، قَالَ :هُمْ مِنْ جِلْدَتِنَا ، وَيَتَكَلَّمُونَ بِأَلْسِنَتِنَا قُلْتُ :فَمَا تَأْمُرُنِي إِنْ أَدْرَكَنِي ذَلِكَ ؟ قَالَ :تَلْزَمُ جَمَاعَةَ الْمُسْلِمِينَ وَإِمَامَهُمْ قُلْتُ :فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُمْ جَمَاعَةٌ وَلاَ إِمَامٌ ؟ قَالَ :فَاعْتَزِلْ تِلْكَ الْفِرَقَ كُلَّهَا وَلَوْ أَنْ تَعَضَّ بِأَصْلِ شَجَرَةٍ ، حَتَّى يُدْرِكَكَ الْمَوْتُ وَأَنْتَ عَلَى ذَلِكَ

Hudhaifa bin al-Yaman tudósítása:
Az emberek Allah prófétáját (béke reá) a jóról kérdezték, de én a gonosztól faggattam, hogy elkerülhessem azt. Így hát ekképpen szóltam: Ó, Allah prófétája (béke reá)! Tudatlanságban és (rendkívül) rossz viszonyok közt éltünk, de akkor Allah elhozta nekünk ezt a jót (az iszlámot). Lesz-e valami gonosz ezen jó után? Erre ő: igen. Majd én: Lesz-e valami jó e gonosz után? Erre ő: igen! De azt megsértik (nem lesz tiszta.) Majd megkérdeztem, hogy mivel fog az beszennyeződni? Erre ő: (Lesz) néhány ember, aki másokat irányít, de nem az én hagyományom (szunnám) szerint. Néhány cselekedetüket jóvá fogjátok hagyni, másokat pedig el fogjátok utasítani. Megkérdeztem: lesz valami gonosz e jó után? Erre ő: igen! (lesznek) néhányan, akik a (Pokol) tüzének kapujánál hívnak és bárki, aki reagál a hívásukra, azt a (Pokol) tüzére vetik. Majd én: Ó, Allah prófétája! Leírnád azt, kik lesznek azok? Erre ő: a mi népünkből származnak és a mi nyelvünkön beszélnek. Majd én: mit parancsolsz nekem, ha ez az állapot az én életemben következik be? Erre ő: kötelezd el magad a muszlimok és imámjuk csoportjával. Majd én: és ha nincs sem muszlimok csoportja, sem imám? Erre ő: akkor fordulj el minden szektától, még olyan áron is, ha egy fa gyökerét kell rágnod (enned), amíg a halál el nem ér, miközben ebben az állapotban vagy.

Forrás: Szahih Al-Bukhari 6708

حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرِ بْنُ أَبِي شَيْبَةَ، حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ الأَزْرَقُ، عَنِ الأَعْمَشِ، عَنِ ابْنِ أَبِي أَوْفَى، قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ـ صلى الله عليه وسلم ـ " الْخَوَارِجُ كِلاَبُ النَّارِ "

Ibn Awfa tudósítása:
„Allah prófétája (béke reá) így szólt: A Kharidzsiták (akik kiugranak a szunna követéséből), a pokol kutyái.”

Szahih, autentikus
Arab forrás: Szunan Ibn Madzsah, 1. Könyv, 178. Hadisz

Amíg a Teremtő Isten kinyilatkoztatja útmutatását, harmónia, szeretet és békesség dominál. Amint azonban ember kezébe kerülnek a dolgok, eluralkodik a disszonancia, gyűlölet és erőszak.

DADZSAL ELŐJELEI AZ ÍRÁSOKBAN ÉS VÉGZETE JÉZUS MÁSODIK ELJÖVETELEKOR

Az Iszlám eszkatológiában egy hamis messiási figura jelenik meg az idők végezete előtt. 40 napos vagy 40 éves uralom után Krisztus megöli őt és a világ aláveti magát Istennek. Al-Dadzsal antikrisztusként jelent meg először a pszeudo-apokaliptikus keresztény irodalomban:

Gyermekeim, itt az utolsó óra, és amint hallottátok, hogy antikrisztus jön, most meg is jelent; mégpedig sok antikrisztus jelent meg: ebből tudjuk, hogy itt az utolsó óra. (1 János 2:18)

Ki a hazug, ha nem az, aki tagadja, hogy Jézus a Krisztus? Ez az antikrisztus, mert tagadja az Atyát és a Fiút. (1 János 2:22)

Amelyik lélek pedig nem vallja Jézust, az nem az Istentől van. Ez az antikrisztus lelke, amelyről hallottátok, hogy eljön, most pedig már a világban van. (1 János 4:3)

Mert sok hitető jött el a világba, akik nem vallják, hogy Jézus Krisztus testben jött el: ez a hitető és az antikrisztus. (2 János 1:7)

Ibn Madzsah, Ibn Khuzaymah és Ad-Dhiya közre adtak hosszú hadíszt, melyet Abu Umamah-nak tulajdonítottak. Ez arról számol be, hogy Allah prófétája (béke legyen vele) így szólt:
„Három nehéz év jön el Dadzsal (megjelenése) előtt. Ezek alatt az embereket nagy éhínség sújtja. Az első évben Allah megparancsolja az égnek, hogy tartsa vissza az esők egyharmadát, a föld pedig a termések egyharmadát. A második évben Allah megparancsolja az égnek, hogy tartsa vissza az esők kétharmadát, a föld pedig a termésének kétharmadát. A harmadik évben Allah megparancsolja az égnek, hogy tartsa vissza az összes esőt és egyetlen csepp eső sem fog hullani. Megparancsolja a Földnek, hogy tartsa vissza az összes termést és egyetlen növény sem fog nőni. Minden patás állat elpusztul, kivéve azt, amit Allah akar."

Abdullah ibn Umar arról tudósított, hogy Allah prófétája (béke reá) így szólt:
(A fitnáról részletesen a „Fitna, azaz zavarkeltés, bomlasztás, felbujtás" c. írásban)
„A fitnat al-akhlasz (erkölcsi válság állandósulása), tömeges hűtlenségek és háborúk. Ezután a fitnat asz-szarra (jelentése: a gazdagok közül páran a pénzükből másokat bíznak meg, hogy harcoljanak értük) egy ember lába alól indul, aki azt állítja, hogy tőlem való (leszármazottam). De ő nem tőlem való, mert a hozzám hű barátok azok, akik őrizkedők (taqwa). Ezután az emberek egyesülnek egy olyan körül, akinek uralma ingatag. Majd bekövetkezik a fitnat ad-duhaima (elhatalmasodása miatt „sötét és fekete fitna-nak" is nevezik), ami a nemzet egyik tagját sem hagyja ki anélkül, hogy súlyosan ne érintené. Amikor úgy tűnik, hogy ideje lejárt, akkor meghosszabbodik. Eközben (ezen fitna alatt) egy ember hívőként ébred fel és mire megéri az éjt, hitetlenné válik mindaddig, míg az emberek két táborra nem oszlanak. Az egyik a hit tábora, amiben nem lesz képmutatást, a másik a képmutatás tábora, amiben nem lesz hit. Ha ez bekövetkezik, várjatok a Dadzsal-ra azon a napon vagy másnap." (Ahmad, Abu Dawud and Al-Hakim, *Mishkatul-Masabih*, vol. 4, no. 5403)

Más jelek is tanúskodnak Dadzsal küszöbön álló eljöveteléről. Mu'adh ekképpen tudósít Allah prófétájának (béke reá) bejelentéséről:
„Jeruzsálem virágzása jelzi Yathrib (Medina) elhagyását. Yathrib kiüresedése az al-malhama (armageddon) kezdetét jelzi (a nagy háború, amely az Ar-Rum és a muszlim erők között kezdődik, mielőtt még a muszlimok második alkalommal is meghódítják Konstantinápolyt). Az al-malhamah kezdete Konstantinápoly meghódítását vetíti előre. Konstantinápoly meghódítása pedig Dadzsal megjelenését jelzi. (*Sahih Al-Jami' as-Saghir*, no. 4096)

Ezután a muszlimok Ash-Shamba (Levante, Szíria) mennek, hogy támogassák a dzsihádhot Allah ellenségei ellen. Medinát elhagyja népe, de nem azért, mert hűtlenek a városhoz, hanem hogy Allah ügyéhez, a dzsihádhoz csatlakozzanak. A város teljesen lakatlanná válik, vadállatok fognak kóborolni benne és elhagyatott marad, míg az Óra el nem jön.

Abu Hurayrah így idézte Allah prófétáját (béke reá):
„Ők (muszlimok) elhagyják Medinát és az olyan lesz, mint ősidőkben. Csak vadállatok és madarak lesznek benne. Az utolsó emberek, akiket összegyűjtenek (a Végítélet Napjának kezdetekor), két pásztor lesz Muzaynah (törzséből), akik Medina felé tartanak. Nyájukat terelik arra és (amikor megközelítik), elhagyatottnak találják. Ahogy elérik a Thaniyat al-Wada-t összeroskadnak és homlokuk a földbe ütődik (akkor veszi kezdetét az Óra)". (Ahmad, Al-Bukhari and Muslim. *As-Silsilah as-Sahihah,* vol. 2, no. 683)

Amint azt An-Nawwas ibn Szam'an elmondta egy hadíszban, Dadzsal-t Jézus, Mária fia öli meg. Dadzsal halála akkor következik be, amikor az angyalok őt Medina külterületétől Ash-Sham (Levante, Szíria) felé fordítják. Ash-Shamban éri végzete Lud keleti kapuja közelében, Palesztinában.
Mielőtt szólunk Jézus, Mária fiának második eljöveteléről, megemlítjük Al-Mahdi, Muhammad ibn Abdullah történetét. „Ki lesz Mehdi” c. cikkemben részletesen írok róla.

Al-Mahdi, Jézus eljövetele előtt jelenik meg (béke reá). Igazsággal, emberséggel fogja vezetni a muszlim nemzetet és megveti alapját Allah uralmának. Miután a föld kivette részét az igazságtalanságból és zsarnokságból, feláll újra a kalifátus, ami igazsággal kormányoz. Jézus, Mária fia. Mehdi mögé áll fel imára.

A Biblia érzelmektől fűtve írja le azt a romlást, fertőt és tömeges halált, mely az idők végét jelzi. Látjuk az isteni erőket összecsapni a Sátánnal, az Antikrisztussal, Góg és Magóg hordáival. A tanítás szerint a kataklizma eseményei a Közel keleten következnek be. Ez a kép kiegészítésre szorul. A meg nem válaszolt kérdések válaszra várnak. Kik Góg és Magóg hordái? Hova tér vissza Jézus? A Közel keleten hol fog végbe menni az ütközet Jézus és az ördög seregei között? Milyen népek fognak csatlakozni ezekhez az erőkhöz?

وَإِنَّهُ لَعِلْمٌ لِّلسَّاعَةِ فَلَا تَمْتَرُنَّ بِهَا وَاتَّبِعُونِ هَذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ ﴿٦١﴾

És ő (Jézus) lesz az Óra (eljövetelének) Jele, hát ne kételkedjetek felőle, hanem kövessetek Engem, mert ez az Egyenes Ösvény. (Korán 43:61)

Ez a vers utal Jézus második eljövetelére az Utolsó napon, a Feltámadás előtt, amikor lerombolja a hamis doktrínákat, melyek nevében elhatalmasodtak és megvalósítja az Iszlámot, a Monoteizmus Egységét, Békéjét, a Korán Egyenes Ösvényét.

Ezek az Iszlám tanításai.

GÓG ÉS MAGÓG

Sokak szerint élő személyek, élőlények, mások szerint jelenségek, a Végítélet Napjának szimbolikái. Akárkik, vagy akármik is, maradjuk tárgyszerűek és nézzük a róluk szóló 1400 éves próféciákat, ill. Allah szavát.

Yadzsudzs és Madzsudzs (Góg és Magóg) két létező nemzet. Ádám (béke reá) utódaitól származnak, amint azt Al-Bukhari és Muszlim bizonyították. A próféta (béke reá) közölte: „Mindenható Allah így szól a Feltámadás Napján: „Ó, Ádám! Majd Ádám válaszol: A Te szolgálatodban vagyok, Akinek minden jó a kezében van! Erre Allah: Kelj fel és válogasd ki a pokol tüzének embereit leszármazottaid közül. Ádám így felel: Ó, Allah! Kik a pokol emberei? Erre Allah: Minden ezer közül vegyél ki kilencszázkilencvenkilencet, ezek menjenek a pokolba és egy a Paradicsomba. Akkor majd a gyermekek feje megőszül, a várandós nők elvetélnek és az emberek úgy járnak-kelnek, mintha részegek lennének, ám nem lesznek részegek, csupán Allah haragja lesz félelmetes. Nehéz idők járnak akkor (a próféta követőire). Ó, Allah prófétája! Melyikünk lesz az közülünk (aki bejut a Paradicsomba)? Erre ő: Örvendjetek, mert ha egy tőletek lesz, ezer Góg és Magógtól jön majd el.

Allah a Koránban említi, hogy Zul-Qarnayn (egy igaz és hatalmas ember, lehetséges, hogy Nagy Sándor) által épített akadály megakadályozza őket abban, hogy kiszabaduljanak. Ha kitörnek, megsemmisítik a termést, állatokat és mindennek ivadékát. Allah így szól:

حَتَّى إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ وَجَدَ مِن دُونِهِمَا قَوْمًا لَّا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا ﴿٩٣﴾

Míg el nem ért két Hegy közé, melyek tövében népet talált, kiknek alig értette szavát. (Korán 18:93)

Ez nem azt jelenti, hogy egyáltalán nem tudtak beszélni. Nem értették egymás szavát, mert nem a Hódító nyelvét beszélték. Tolmácson keresztül azonban tudtak kommunikálni, ahogy a következő versekben is látjuk (18:94-97).

قَالُوا يَا ذَا الْقَرْنَيْنِ إِنَّ يَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ مُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ فَهَلْ نَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا عَلَى أَن تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا ﴿٩٤﴾

Mondták: „Ó, Zul-Qarnayn! Góg és Magóg a Föld megrontói. Fizessünk-e neked sarcot, hogy falat építs közénk és közéjük?

A Hódító egy néphez ért, akik ugyan más nyelven beszéltek, de nem voltak primitívek. Értettek a fémek megmunkálásához, vastömböket állítottak elő, fémeket olvasztottak, fújtatóval, fúvócsővel dolgoztak, ólmot használtak a fúgák kitöltéséhez, stb. (18:96). Békés, iparos nép voltak, akik folytonosan ki voltak téve a szomszédos nomád népek rajtaütéseinek. Őket nevezi a Korán Gógnak és Magógnak. Felajánlották, hogy sarcot, hűbéri adót fizetnek a Hódítónak azért, hogy megvédje őket a

nomádok támadásaitól. Hosszabb távon azonban egy fal biztosítaná védelmünket, amit két hegy közé építenének, mert az lezárná a hágót és megakadályozná a behatolást.

قَالَ مَا مَكَّنِّي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ فَأَعِينُونِي بِقُوَّةٍ أَجْعَلْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا ﴿٩٥﴾

Mondta: „A hatalom, mit Uram nekem adott jobb (mint a sarc). Segítsetek (munka-) erővel, s falat építek közétek és közéjük:

Zul-Qarnaynt nem hajtotta kapzsi vágy, hogy adót fizettessen, amivel elvonja egy iparos nép megélhetését. Tudta, hogy hatalmát Allahtól kapta és olyan célra kell használnia, amivel az Ő Tervét hajtja végre, az Ő teremtményeit szolgálja anélkül, hogy kemény sarcot vetne ki rájuk, vagy ellenszolgáltatást követelne tőlük.
Zul-Qarnayn sereggel érkezett. Amivel be tudott szállni, az erő és a szervezési logisztika volt. Berendezésekkel rendelkeztek, vonóerőt tudtak adni stb. A szakmunkát a helyieknek kellett biztosítani. A szövegből nem derül ki pontosan, mert lehet falnak és kapunak is fordítani a záró építményt.

آتُونِي زُبَرَ الْحَدِيدِ حَتَّى إِذَا سَاوَى بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ قَالَ انفُخُوا حَتَّى إِذَا جَعَلَهُ نَارًا قَالَ آتُونِي أُفْرِغْ عَلَيْهِ قِطْرًا ﴿٩٦﴾

„Hozzatok nekem vastömböket”, míg be nem építette a két meredély között. Így szólt: „Fújtassátok,” míg tüzet nem szított, s mondta: „Hozzátok ide, hogy forró ólommal kitöltsem!” (Korán 18:96)

Valószínű, hogy egy vaspillérekre függesztett vaskapu lehetett, melyet kőfal egészített ki, melyről az írás nem szól. A pilléreket vasblokkokból építették, aminek fúgáit ólommal öntötték ki. Feltevések szerint ez kapu Buhara közelében volt.

فَمَا اسْطَاعُوا أَن يَظْهَرُوهُ وَمَا اسْتَطَاعُوا لَهُ نَقْبًا ﴿٩٧﴾

Nem tudtak afelett se átjönni, se rést ütni bele. (Korán 18:97)

A vaskapu, fal és tornyok olyan magasak voltak, hogy senki nem tudott felettük átmászni és keresztül se tudtak törni azon.

Allah és a Próféta szavaiból tudjuk, hogy Yadzsudzs és Madzsudzs megjelenése a Végítélet Napja jeleinek egyike.

Allah könyvében Zul-Qarnayn így szól:

قَالَ هَذَا رَحْمَةٌ مِّن رَّبِّي فَإِذَا جَاء وَعْدُ رَبِّي جَعَلَهُ دَكَّاء وَكَانَ وَعْدُ رَبِّي حَقًّا ﴿٩٨﴾

Mondta: „Ez az Uramtól jövő kegyelem. De mikor Uram ígérete beteljesül, ez porrá lesz, mert Uram ígérete Igaz!” (Korán 18:98)

Miután Zul-Qarnayn megóvta a népet, nem kérte, hogy magasztalják, dicsőítsék. Ellátta feladatát, ami uralkodóként ennyi volt. Figyelmét Allahra veti, Aki ellátta őt és a népet mindazzal a készséggel, képességgel, ami lehetővé tette a védelmet. De mindez az emberi elővigyázatosság és építmény, csupán átmeneti, múlandó. Eljön az idő, mikor mindez por és törmelék halmazzá lesz. Ez így áll Allah kinyilatkoztatásában és Szava Igaz. Ez a harmadik epizód tanulsága: Minden elővigyázatosságra és eszközre szükség van ahhoz, hogy megvédjük magunkat a gonosztól. Egy védelem sem tökéletes azonban Allah kegyelme nélkül. Legjobb teljesítményünk, munkánk, mind porrá lesznek, ha eljön annak a napja.

Eljön az idő, amikor úgy tűnnek majd, mint az óceán hullámai. Erre közvetlenül a Feltámadás Napja előtt kerül sor.

Allah úgy írja le ezt az állapotot, hogy előtörnek az akadály mögül.
Allah így szól:

وَحَرَامٌ عَلَى قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا أَنَّهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿٩٥﴾

Tiltás van a népen, kiket elpusztítottunk, mert bizony, ők nem térhetnek vissza, (Korán 21:95)

Ha a gonosz tettek olyan mértéket öltenek, mint Szodoma és Gomora esetében, akkor Allah dühét nem tarthatja vissza semmi. A jó figyelmeztetést kapott, mielőtt az Úr lesújtott. Akiket elsöpört az Úr haragja, nem kapnak másik esélyt, hiszen az előzőt már eljátszották. Ők csupán a Végítélet Napján támadnak fel azért, hogy tetteikkel elszámoljanak.

حَتَّى إِذَا فُتِحَتْ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ وَهُم مِّن كُلِّ حَدَبٍ يَنسِلُونَ ﴿٩٦﴾

Míg meg nem nyílik (a fal) Gógnak és Magógnak, majd ők minden hantból előrajzanak. (Korán 21:96)

Gógról és Magógról lásd 18:94. A név vad, törvénytelen nomád törzseket jelöl, akik minden együttélési normát, szabályt megszegnek és elhatalmasodnak a földön. Leírásuk képletes, nem földrajzilag meghatározható népről van szó. Megjelenésük a Végítélet napjának közeledtét jelzi.

Ők (Góg és Magóg), Isa, azaz Jézus próféta (béke reá) eljövetele után jelennek meg, aki megöli a Dadzsal-t.
An-Nawasz ibn Sam'an egy hosszú hadísz keretében a következőt tudósította: … Aztán egy nép, akit Allah megvéd a Dadzsaltól, Jézushoz, Mária fiához fog jönni. Ő megtörli arcukat és tudatja velük sorsukat, mit a Paradicsomban fognak betölteni. Ekkor fogja Allah kinyilatkoztatni Jézusnak ezeket a szavakat: Szolgálóim közül előhoztam azokat, akikkel szemben senki sem lesz képes harcolni. Vidd magaddal ezeket az embereket (a hívőket) biztonságban a Tór Hegyéhez (Sinai). Ezután Allah elküldi Gógot és Magógot, akik minden lejtőn lezúdulnak. Az egyikük áthalad a Tiberias taván és kiissza azt. Amikor az utolsó is áthalad, az így szól: Egyszer itt víz volt… Jézust és követőit ostromgyűrűbe zárják, míg egy nap egy ökör feje drágább lesz nekik (kiéhezésük miatt), mint száz dinár neked. Majd Allah prófétája, Jézus és követői Allahhoz fohászkodnak, Aki rovarokat küld rájuk (Góg és Magóg), mik megtámadják nyakukat és reggelre elpusztulnak az utolsó szálig. Allah prófétája, Jézus és követői ezután előjönnek és nem fognak a földön egy talpalatnyi helyet sem találni, hol ne heverne oszló, bűzös tetemük. Jézus és követői ezt követően ismét Allahhoz könyörögnek, Aki madarakat küld, melyek nyakai olyanok lesznek, mint a Baktriai tevék. Azok elviszik mindet és ledobják ott, ahol Allah akarja. Akkor Allah olyan esőt bocsát le, melyet egyetlen agyagból készült ház, vagy teveszőrből

készült sátor sem állna ki és addig fogja azzal mosni a földet, míg az tükörnek nem tűnik. Akkor a földnek el lesz rendelve, hogy hozza meg gyümölcseit és állítsa vissza áldásait.” (Muszlim)

Végezetül csak annyit, hogy senki sem tudja hol élnek Góg és Magóg jelenleg, de nincs kétségünk létezésükben a földön.

GŐG ÉS BÜSZKESÉG OKOZTA AZ EMBERI TÁRSADALMAK PUSZTULÁSÁT A MÚLTBAN
ÉS A JÖVŐBEN IS EZ LESZ AZ OK

Az alábbi Szúra áyái a próféta (béke reá) látomását jelzik egy csapásról, ami majd később következik be.

فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاء بِدُخَانٍ مُّبِينٍ ﴿١٠﴾

Óvakodj a Naptól, mikor az Eget jól kivehető füst borítja be. (Korán 44:10)

A vers egy balsorsra, csapásra utal, amit a Próféta szeme lát és a jövőben sújt le. A „yaghsa", azaz „ellep" szó a következő, a 11-ik versben és a „ghasiya" a 88:1-ben egy végső veszedelemre, megsemmisülésre utal, de lejjebb a 15-ik vers „visszafogjuk egy keveset a Büntetést" említ, tehát itt egy olyan sorcsapásról szól a látomás, ami még nem a Végítélet Napja. Feltehetőleg a Mekkára leselkedő szárazságra és éveken át tartó éhínségre utal.
A „füst", vagy „köd" azért jön képbe, mert az emberek annyira szenvedtek, hogy kínjukban az égre néztek és csak füstöt, vagy homályt láttak. Ibn Kathir a híres „Tarikh" c. munkájában két éhínségről számol be Mekkában. Az egyik a Prófécia nyolcadik évében, tehát négy évvel a Hidzsra előtt, a másik a Hidzsra után nyolc évvel következett be. Mindkét esemény külön-külön hét évig tartott, ezért nincs kizárva, hogy egymást követték folyamatosan. Bukhari csak a Hidzsra utáni éhínséget említi, és olyan szörnyűségekről számol be, hogy az emberek csontokat, tetemeket ettek. Abu Sufiyan (Hidzsra 8.) felkereste a Prófétát és közbenjárását kérte, hogy imáival vessen véget az éhínségnek, amit a pogányok a Próféta átkának tulajdonítottak. A 23. Szúra szintén jelez egy éhínséget Mekkában, de az később lehetett, mint ami ebben a Szúrában szerepel, 23:75. Mivel a Szúrák több darabban nyilatkoztattak ki, előfordulhat, hogy egyes versek más dátumhoz kötődnek, mint a Szúra többi része.

يَغْشَى النَّاسَ هَذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١١﴾

Ellepi az embereket, ez lesz a fájdalmas Büntetés. (Korán 44:11)

إِنَّا كَاشِفُو الْعَذَابِ قَلِيلًا إِنَّكُمْ عَائِدُونَ ﴿١٥﴾

Visszafogjuk egy keveset a Büntetést, de ti visszatértek (a bűn útjára). (Korán 44:15)

يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرَى إِنَّا مُنتَقِمُونَ ﴿١٦﴾

Egy Napon rátok törünk a hatalmas veszedelemmel és Mi akkor (mindent) megtorlunk! (Korán 44:16)

Bár a magyarázatban szerepel az éhínség, ami Mekka népét sújtotta és való igaz, hogy van összefüggés az aya és az éhínség között, de a Korán értelmezésekor nem térhetünk ki egy olyan jövőbeli esemény látomása elől, ami nem csupán Mekkát, hanem az emberiséget éri. Ugyanis a szúra nem ragad le Mekka hitüldöző, evilági magatartásánál, hanem a múlt nagy csapásait szemlélteti, ahol az ok ugyanaz: az emberi felsőrendűségből eredő büszkeség és gőg, ami számos bűn csírája.

A fenti verseket követően következik Mózes és a fáraó története, majd a Jemeni Himyar dinasztia sorsát, akiket saját gőgjük vezetett pusztulásba.

A Fáraó és az Egyiptomiak büszkeségét, felsőrendűségét látjuk a későbbiekben, valamint bukásukat. Itt ez kap hangsúlyt, nem Mózes története. A 44:30-33-ban láttuk milyen kegyben részesült Izrael, amit ott saját büszkeségükkel és hitetlenségükkel állítottak szembe. Ez is hozzájárult bukásukhoz. A 44:37-ben pedig a Himyar királyság Jemenben szenvedte el ugyanezt, bűneik miatt.
Nemes Próféta: hangsúlyosan Mózesre alkalmazza, aki az Igazság hirdetőjeként ezzel ellentétes jelzőt kapott a Fáraótól, amikor őt „nyomorult alaknak” nevezte (43:52).

„Tubba” a Himyar (Jemen) királyi család neve, vagy titulusa volt, akik Hamdan törzsébe tartoztak. A Himyarok ősi nép voltak. Egykor egész Arábiára kiterjesztették hegemóniájukat, ami azon is túl nőtt és volt idő, hogy kelet Afrikát is uralták. Sába ősi kultuszát gyakorolták, ami égitestek imádatát jelentette. Későbbiekben a Zsidó és Keresztény vallás is gyökeret eresztett náluk. A Hidzsra 9-10. évében a Próféta küldöttséget indított útra Jemenbe, ahol Himyar helytartó kormányzott, aki erősen hajlott az Iszlám felvételére. Ez jóval e Szúra megszületése után történt.
A Ma'rib nagy gátját az i.e. 8. században építették a Himyarok. Ez volt az ókori világ egyik műszaki csodája. Miután a gát áttört, semmi nem maradt utána, csak aszály, éhínség és pusztulás.

Ne feledjük: a 10. vers egy mindent belepő füstről, szmogról tesz említést, a 15-16 vers pedig egy olyan büntetésről szól, ami eleinte csak alkalmanként jön el, de ha az ember nem változtat magatartásán, akkor lesújt egy végső csapás is. Nem láthatók ennek Jelei?

HA A HATALOM ROSSZ KEZEKBE KERÜL, VÁRJÁTOK AZ ÓRÁT

Ezt nem én állítom, hanem számos hadísz, melyek közül itt áll egy:

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ سِنَانٍ، قَالَ حَدَّثَنَا فُلَيْحٌ، ح وَحَدَّثَنِي إِبْرَاهِيمُ بْنُ الْمُنْذِرِ، قَالَ حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ فُلَيْحٍ، قَالَ حَدَّثَنِي أَبِي قَالَ، حَدَّثَنِي هِلاَلُ بْنُ عَلِيٍّ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ يَسَارٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ بَيْنَمَا النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم فِي مَجْلِسٍ يُحَدِّثُ الْقَوْمَ جَاءَهُ أَعْرَابِيٌّ فَقَالَ مَتَى السَّاعَةُ فَمَضَى رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم يُحَدِّثُ، فَقَالَ بَعْضُ الْقَوْمِ سَمِعَ مَا قَالَ، فَكَرِهَ مَا قَالَ، وَقَالَ بَعْضُهُمْ بَلْ لَمْ يَسْمَعْ، حَتَّى إِذَا قَضَى حَدِيثَهُ قَالَ " أَيْنَ ـ أُرَاهُ ـ السَّائِلُ عَنِ السَّاعَةِ ". قَالَ هَا أَنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ. قَالَ " فَإِذَا ضُيِّعَتِ الأَمَانَةُ فَانْتَظِرِ السَّاعَةَ ". قَالَ كَيْفَ إِضَاعَتُهَا قَالَ " إِذَا وُسِّدَ الأَمْرُ إِلَى غَيْرِ أَهْلِهِ فَانْتَظِرِ السَّاعَةَ ".

Abu Hureira tudósítása:

Miközben a próféta beszédet tartott a körötte ülőknek, egy beduin megszólította: Mikor jön el a (Végítélet) Órája? Allah prófétája tovább folytatta a beszédet, néhányan azt gondolhatták, hogy ő ugyan hallotta a kérdést, de az nem volt kedvére. Néhányan pedig úgy gondolták, hogy nem hallotta azt. Míg aztán a próféta befejezte a beszédet és így szólt: „hadd lássam, hol van az, aki az Óráról

kérdezett?” Én vagyok, Allah prófétája, (szólt a beduin). Erre a próféta (béke reá): „Ha a tisztesség elvész, várjátok az Órát!” Erre a beduin: Hogy vész el (a tisztesség)? Majd a próféta (béke reá): „Ha a hatalom rossz kezekbe kerül, várjátok az Órát!”

Szahih, autentikus
Forrás: Szahih Bukhari, Tudás könyve, 56. Hadisz

Csukd le a szemed. Most mit látsz? Bármit is látsz, az nem a valóság, hanem képzeleted szüleménye. De ez a szülemény a valóságból táplálkozott, abból emléket képzett, majd ebből jött elő. Az agyad egy tárhely, ahogy az egész tested az. Hangulattól, lelki állapottól függően szed elő ebből a tárhelyből emlékeket és ha szemed lehunyod, képzeleted levetíti azt eléd. Most nyisd ki a szemed. Látod a valóságot, amit szemed továbbít az agyba, hogy abból új elemeket tároljon el. Intelligenciádtól függ, hogy mit szelektálsz és hogy állítod össze az infókat.
Ha ezen túl vagyunk és érted mit látsz szemed lehunyásakor és kinyitásakor, akkor lépjünk tovább. Ki az, Aki a legtöbb infót adja neked, amikor kinyitod a szemed? Ki az, Aki a valóságot tárja eléd? Ki az, Aki a végtelenbe nyit utat, amikor engedi, hogy bepillantást nyerj a valóságba? Allah (SWT)! Ő az, Aki engedi láttatni veled a valót, hogy azzal agyad tárolóit feltöltsd és ebből tápláld emlékeidet. Innen te vagy az, aki az emlékekből kivetíted azt, amit képzeletnek nevezünk. Ez a képzelet egy emlék kombináció, ami minden embernél más. Mindenki más minőségben lát, tárol és kombinál össze képeket. Ezért sose haragudj másra, ha az mást lát, mint te.

Most jövünk el az emberi dimenzióba. Ha Allah esetében láttad, hogy Ő minden teret megnyit előtted, hogy láss, ki az, aki ezeket a tereket leszűkíti? Ki az, aki magát tolja be a való világ elé, hogy csak őt lásd, őt halld? Igen, az ember. Ki az, aki ezt a képet tovább torzítja azzal, hogy egy szűk résen kinézve ne tudatosítsd magadban, hogy létezik teremtés, világ, hanem csak ő és az, amit mond? Ki kényszerít bele abba a világba, ami az ő szűk doboza, azt tekintsd a térnek, melyben élhetsz és őt szolgáld? Az ember! Ő az, aki tárhelyeidet egy szűk tér információival engedi feltölteni és azt sem engedi, hogy ezekből te kombináld össze képzeletedet. Ebben is „ő segít”. Meghatározza, miként tedd össze emlékeidet és azt is, miként láss. Ezért van az, ha lecsukod a szemedet, már nem is jön elő semmi más, csak kaotikus kavalkád. Lassan kivész a képzelet! Hova meneküljünk, hogy legalább képzeletünk megmaradjon?

Mi úgy mondjuk, hogy az ima, fohász az a hely, ami segít újra tisztázni a látást. Mi ebbe menekülünk, hogy Allahban újraélesszük a látást és felfogást. De ez kultúrafüggő. Van, aki meditációnak hívja, van, aki jógának, de van, aki egyszerűen a csöndbe, természetbe menekül. Ahogy szemüvegedet is meg kell törölnöd, ha bepárásodik, spirituális látásodnak is szüksége van rekreációra. Ha ennek nem teszel eleget, sosem látod meg a valót és egy ember által kreált szűk világ zárul rád. Ha ebből kivész a tisztesség, értelmetlenné válik e világ fenntartása.
Erről szól a hadisz. Ha az emberi tisztesség kivész a hatalomból, akkor itt az Óra!

HA A MEZÍTLÁBAS BIRKAPÁSZTOROK URALJÁK A VILÁGOT

Az előző, kritikus hangvételű cikkek után páran szóvá tették (de csak kevesen), hogy az „Umma” emblematikus vezetőit rossz színben tüntetem fel. A kijelentés finom és diplomatikus. A helyzet ennél rosszabb. Ők és mások is, akik az emberekre spirituális rabszolgaságot vetnek ki a maguk primitív módján (legyen az bármely vallás, eszme, pártos hozzáállás, érzésekre alapozott hovatartozás manipulációja), mezítlábas birkapásztorokhoz hasonlatosak, akik magas épületek uralják a világot. Ezt nem én mondom, hanem Mohammed (béke reá).

Íme a definíciók és a jövendölés:

عَنْ عُمَرَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ أَيْضًا قَالَ: " بَيْنَمَا نَحْنُ جُلُوسٌ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه و سلم ذَاتَ يَوْمٍ، إِذْ طَلَعَ عَلَيْنَا رَجُلٌ شَدِيدُ بَيَاضِ الثِّيَابِ، شَدِيدُ سَوَادِ الشَّعْرِ، لَا يُرَى عَلَيْهِ أَثَرُ السَّفَرِ، وَلَا يَعْرِفُهُ مِنَّا أَحَدٌ. حَتَّى جَلَسَ إِلَى النَّبِيِّ صلى الله عليه و سلم . فَأَسْنَدَ رُكْبَتَيْهِ إِلَى رُكْبَتَيْهِ، وَوَضَعَ كَفَّيْهِ عَلَى فَخْذَيْهِ،
وَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ أَخْبِرْنِي عَنْ الْإِسْلَامِ.
فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه و سلم الْإِسْلَامُ أَنْ تَشْهَدَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَتُقِيمَ الصَّلَاةَ، وَتُؤْتِيَ الزَّكَاةَ، وَتَصُومَ رَمَضَانَ، وَتَحُجَّ الْبَيْتَ إِنْ اسْتَطَعْت إِلَيْهِ سَبِيلًا.
قَالَ: صَدَقْت . فَعَجِبْنَا لَهُ يَسْأَلُهُ وَيُصَدِّقُهُ!
قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنْ الْإِيمَانِ.
قَالَ: أَنْ تُؤْمِنَ بِاَللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، وَتُؤْمِنَ بِالْقَدَرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ.
قَالَ: صَدَقْت. قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنْ الْإِحْسَانِ.
قَالَ: أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ كَأَنَّك تَرَاهُ، فَإِنْ لَمْ تَكُنْ تَرَاهُ فَإِنَّهُ يَرَاك.
قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنْ السَّاعَةِ. قَالَ: مَا الْمَسْئُولُ عَنْهَا بِأَعْلَمَ مِنْ السَّائِلِ.
قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنْ أَمَارَاتِهَا؟ قَالَ: أَنْ تَلِدَ الْأَمَةُ رَبَّتَهَا، وَأَنْ تَرَى الْحُفَاةَ الْعُرَاةَ الْعَالَةَ رِعَاءَ الشَّاءِ يَتَطَاوَلُونَ فِي الْبُنْيَانِ. ثُمَّ انْطَلَقَ، فَلَبِثْنَا مَلِيًّا،
ثُمَّ قَالَ: يَا عُمَرُ أَتَدْرِي مَنْ السَّائِلُ؟.
قُلْتُ: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ.
قَالَ: فَإِنَّهُ جِبْرِيلُ أَتَاكُمْ يُعَلِّمُكُمْ دِينَكُمْ ". رَوَاهُ مُسْلِمٌ [رقم:8].

Omartól (Allah Áldása Rá):

Mikor Allah Prófétájával ültünk (Béke Reá), egy ember jelent meg vakítóan fehér ruhában, koromfekete hajjal. Nem látszott rajta az út fáradalma és senki sem ismerte őt közülünk. Leült szorosan a Próféta mellé (Béke Reá), térdét az övé felé fordítva így szólt: Ó, Mohamed, mondd, mi az Iszlám?

- Allah Prófétája (Béke Reá): Az Iszlám, ha vallod, nincs más Isten, csak Allah és Mohamed az Ő Prófétája, felállsz imára, fizeted a Zakat adót, böjtölöd a Ramadan hónapot, és elzarándokolsz a Házba (Mekkába), ha van rá módod.
- Igazat szóltál - Nekünk tetszett a kérdése és az, ahogy helyeselte az arra adott választ – Mondd, mi az a hit?
- Az, hogy hiszel Allahban, angyalaiban, könyveiben, prófétáiban, az utolsó órában és a sorsban, legyen az jó vagy rossz.
- Igazat szóltál. Mi az az Ihszan (jóravalóság)?
- Az, hogy úgy szolgálod Allahot, mintha látnád, de ha nem látod, akkor is Ő lát.
- Mi az utolsó óra?

- A kérdezett erről nem tud többet, mint a kérdező.
- Mondd el mik eljövetelének (utolsó óra) ismérvei?
- A rabszolganő megszüli úrnőjét, látod a mezítlábast, pucért, fennhéjázót, birkapásztorokat a magas épületekben (egymás közt fellengzősködni).

Majd elment (az idegen). Kisvártatva a Próféta (Béke Reá) így szólt: Tudod-e Omar, ki volt a kérdező? Így válaszoltam: Allah és az Ő Prófétája annak legjobb tudója. Ez Gábriel volt, mondta. Eljött, hogy megtanítsa nektek hitvallásotokat… (Muslim nyomán)

A fenti Hadisz, azaz Mohamedtől származó intenció a 40 Nawawi Hadiszok egyike, mely a vallásról, hitről, jóravalóságról, utolsó óráról és annak ismérveiről szól. Ezeket a Hadíszokat az Iszlám a Korán utáni legfontosabb előírásainak, meghagyásainak tartja. Teljesség nélkül, csupán az utolsó kérdésre és válaszra térjünk ki. Az utolsó óra, azaz a világ végpusztulásának ismérvei: a rabszolganő megszüli úrnőjét. Azaz a gyermek uralkodik a szülő felett, a fiatal az öreg felett, a tapasztalatlanság, tudatlanság az érettség és tudás felett. Továbbá a mezítlábas, pucér, fennhéjázó birkapásztorok egymást közt fellengzősködnek a magas épületekben. A műveletlen, agymosott, barbár elmék uralkodnak a világ felett… Csodálatos jövendölés…Kezd valóra válni.

KI LESZ MEHDI?

Ki is az a Mehdi? Mehdiről nincs szó a Koránban. A Hadiszok közül Bukhari és Muszlim név szerint nem említi, de utalnak rá. Név szerint Abu Dawud és Tarmidhi írásaiban szerepel, akik a Prófétára (béke reá) hivatkoznak vele kapcsolatban, így Mehdi az Iszlám hit részévé vált. Bár az arab nyelvben Mehdi egy név, az ő esetében, aki eljön, nem név lesz, hanem titulus, ami azt jelenti, hogy jó útra vezetett. A Hadiszok szerint neve Mohamed és apja neve Abdullah, pontosan úgy, ahogy a prófétát (béke reá) hívták: Mohamed ben Abdullah.
Mehdi a végítélet idején jön el, amikor a földön törvénytelenség lesz úrrá és igazságtalanság válik természetessé. Mehdi eljövetele a végítélet előtti kis jelek közül az utolsó. Ha eljön, tudni fogja az emberiség, hogy a nagy jelek következnek, melyek közül az első Dadzsal, az Antikrisztus megjelenése. Mehdi és az általa vezetett muszlimok nem tudják legyőzni Dadzsalt, hiába hadakoznak vele. Dadzsalt egyedül Jézus, Mária fia győzi le, akinek megjelenése a második nagy jel, ami Dadzsal eljövetele után következik be.
De nézzük, ki is Mehdi és milyen jellemvonásokkal bír? Ez azért fontos, mert egy mintáról van szó az esetében. Mehdi egy hétköznapi ember, aki éppolyan esendő életet él, amit bárki más. Fogalma sincs arról, hogy ő a Mehdi. Hangsúlyozom, hogy esendő, tehát nem szentéletű! Medinában él, és egy éjszaka szólítást kap az Úrtól. Ettől kezdve élete fordulatot vesz, de nagyon fontos: nem állítja soha, hogy ő a Mehdi! Sőt, tagadja! Az emberek állítják, hogy ő az! De ő vitatkozik velük és ki akar térni! Itt a tanítás! Soha ne higgyetek annak, aki valamilyen vezetői posztot úgy állít be, hogy az neki van teremtve. Ha pedig valaki Mehdinek állítja be magát, az hazudik!
A szunnita és síita felfogás mást vall Mehdi származásáról. Abban egyetértenek, hogy a Próféta családjából érkezik, Ali és Fatima (a Próféta lánya, béke reájuk) egyik fia az őse. A szunniták szerint Haszan, a síiták szerint Huszein ez az ős.
Eljön az idő, amikor Mehdinek el kell menekülnie Medinából Mekkába. Tehát nem Mekkából Medinába, ahogy Mohamed esetében, hanem fordítva. Majd Medinából a muszlimok egy hada elindul, hogy megsemmisítsék a Kábát. Adzsiyád felé veszik az irányt és Beidánál elnyeli a hadat a föld. Ez a történet Bukhari Hadiszában szerepel. Ebben a Hadiszban sem szerepel Mehdi neve. De ha összetesszük Abu Dawud hivatkozásával, aki név szerint említi, összeáll a történet. Mehdi ugyanis Abu Dawud szerint a Kábánál keres menedéket és itt az emberek hűségesküt tesznek neki. Felismerik, hogy ő a Jó Útra Vezetett Imám. De korának politikai vezetői elutasítják őt és lázadót látnak benne, ezért küldenek rá hadat. E had pusztulása lesz a fényes bizonyíték arra, hogy aki eljött, az valóban a Mehdi.
Itt van egy másik tanítás is. Ugyanis „A Kábát saját népén kívül nem akarja elpusztítani senki”, mondja a Hadisz. Sohasem lesz egyetlen nem-muszlim sereg, ami megtámadná a Kábát! Ebben biztosak lehetünk! Amíg muszlimok élnek a földön, senki nem lesz képes a Kábát megsemmisíteni. Sőt, kísérletek sem lesznek erre. Csak a muszlimok közül lesznek erre próbálkozások. Ez Mohamed (béke reá) jövendölése.
De a Kábát egyszer el fogják pusztítani. Mikor? Amikor nem lesz egy muszlim sem a földön. Akkor egy sereg jelenik meg Etiópia felől és az megsemmisíti a Kábát. Ez az idők vége lesz, mielőtt a fanfárok megszólalnak.
Vissza Mehdihez. Mehdi lesz az egész Muszlim Umma vezetője.
Majd a Hadisz szerint egy had indul el rómaiakkal (nyugataikkal), akik Szíriában egy Dábiq nevű településen ütnek tábort. Medinából is elindul egy had és ők Dabiqnál megütköznek. Ez lesz a nagy

Armageddon. Majd Mehdi hada Konstantinápoly (Isztanbul) felé fordul, amit elfoglal. Ezt a Hadiszt máig nem tudja magyarázni senki. A Hadisz autentikus, Muszlim gyűjteményéből. Tarmidhinél ugyanez a Hadisz Jeruzsálemet jelöli meg, nem Konstantinápolyt, de Tarmidhi nem autentikus.
Mehdi egyesíti a muszlim világot, békét, törvényességet teremt mindenhol. Próbálja legyőzni Dadzsalt, az Antikrisztust, de nem sikerül.
Ez az az idő, amikor Jézus leszáll a mennyekből a hajnali ima idején. Hol? Damaszkuszban a fehér minaretnél, áll a Hadiszban. A Hadisz idején ez a minaret még nem épült meg. Abdel Malik Marwan építette az Omayad mecsetet, arra utal a Hadisz. Ez a mecset ma 1350 éves. Mehdi felismeri Jézust és felkéri őt az ima vezetésére, de Jézus elhárítja: az imára szólítás (iqama) neked szólt, így te vezeted azt, szólt Mehdihez. „Imámotok közületek való". (Hadisz Muszlim).
Majd eljön Jézus szerepe: egyedül ő lesz képes megölni Dadzsalt és megteszi.
Mehdi hét évig fog ezután uralkodni. Tovább él, de uralkodása hét évre fog korlátozódni.
Miután Jézus leszáll a mennyekből és betölti feladatát, több Hadisz nem tesz említést Mehdiről.

A fentiek a Próféta (béke reá) tanításai, aki a Végítélet eseményei és az azt kísérő jeleket előre látta 1400 évvel ezelőtt.

A TUDOMÁNY MA IGAZOLJA EZT:
A NAP KIKEREKEDIK ÉS A FÖLD MEGSEMMISÜL

KORÁN 81:1-14

Csodálatos leírás a Föld megsemmisüléséről:

إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ ﴿١﴾

Mikor a Nap kikerekedik, (Korán 81:1)

Eljön az idő, amikor a jelenleg megszokott folyamatok megszűnnek a természetben. A lélek csak saját meggyőződésére támaszkodhat tetteinek megítélésekor. A megszokott világ szertefoszlik és csak a lélek marad egymaga, melynek a Feltámadáskor ki kell állnia magáért. Az Ítélet Napján egész élettörténete feltárul, kiterítik elé a tekercset, amely tartalmazza dolgait.
Összesen tizenkét feltétel bekövetkezésére kell várni két hatos csoportban. Az első hat a külső fizikai világunkban beteljesülő változásokra utal. 1. A legalapvetőbb tényező a Nap, ami fizikai világunk meghatározó eleme. Világosság, hő, elektromos és mágneses sugárzás stb. kötődik hozzá. A Nap vörös Óriássá válik és felemészti a rendszert önmaga körül.

وَإِذَا النُّجُومُ انكَدَرَتْ ﴿٢﴾

Mikor a csillagok kihunynak, (Korán 81:2)

A Nap után a csillagok relatív állandósága is megszűnik. Eddig utat mutattak a vándornak, megoldást nyújtottak tudósnak. Fényük kihuny és átadják állandóságukat a múlandóságnak.

وَإِذَا الْجِبَالُ سُيِّرَتْ ﴿٣﴾

Mikor a Hegyek szertefoszlanak (akár a délibáb), (Korán 84:3)

A minket körbevevő „szilárd hegyláncok” a stabilitás jelképei voltak. Egy csapásra szertefoszlanak és délibábbá lesznek.

وَإِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ ﴿٤﴾

Mikor a vemhes tevetehenek magukra hagyatnak,(Korán 81:4)

Az Arab költészetben és az Arabok állatszeretetében a teve kiemelt helyet kap. A tevék között is a legbecsesebb tulajdon, vagy ajándék a vemhes tevetehén volt, amire különös gondot fordítottak, elkényeztették. Az élet végét jelzi az elhagyott vemhes tevetehenek bolyongása.

وَإِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْ ﴿٥﴾

Mikor a vadak összegyűlnek (emberlakta övezetben), (Korán 81:5)

Normál esetben a vadállatok félnek egymástól, de legfőképpen az emberektől tartanak. Az élet végét mutatja szokásaik megváltozása, emberektől való félelmük megszűnése és lakott településeken való megjelenésük, együttélésük.

وَإِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ ﴿٦﴾

Mikor az óceánok megemelkednek, (Korán 81:6)

Az Óceánok kilépnek medrükből, szintjük megemelkedik, és lakott településeket öntenek el. Azok az arányok és egyensúlyok, melyeket a mai fizikai világról felállítottunk, mind felborulnak.
A fennmaradó hat (7-12) jel az Új Világról szól, melyben a jelenlegi világ képtelenségeit kiszűrik, nem lesznek.

وَإِذَا النُّفُوسُ زُوِّجَتْ ﴿٧﴾

Mikor a lelkeket csapatokba gyűjtik, (Korán 81:7)

Jelen világunkban, a megpróbáltatás időszakában a jó keveredik a rosszal, a tudás a tudatlansággal, a hatalom a zsarnoksággal stb. Az Új világban az igazi értékek külön lesznek az értéktelenségektől, hiábavalóságoktól és nem lesz olyan elem, ami a harmóniát zavarná.

وَإِذَا الْمَوْؤُودَةُ سُئِلَتْ ﴿٨﴾

Mikor a leánygyermeket arról kérdezik- (Korán 81:8)

بِأَيِّ ذَنبٍ قُتِلَتْ ﴿٩﴾

Mely bűnért öletett meg? (Korán 81:9)

Világunkban tanúi vagyunk a bűnnek, szomorúságnak, igazságtalan szenvedésnek, ártalmatlan életek feláldozásának úgy, hogy ezeknek semmi nyoma nem marad, következménye nincs. Ennek kirívó példája a Quraish által követett gyermekáldozat kultusz. Az Új Világban mindent számon tartanak.

وَإِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ ﴿١٠﴾

Mikor a lapokat szélesre tárják, (Korán 81:10)

A cselekedetekről szóló feljegyzés, jó és rossz, ki lesz terítve és mindenki láthatja.

وَإِذَا السَّمَاء كُشِطَتْ ﴿١١﴾

Mikor az Eget lerántják, (Korán 81:11)

Éppen úgy, mint amikor megnyúzzák az állatot és belső szervei tisztán látszódnak, nincs külső burok, ami ezt meggátolná, a lelkek ennyire csupaszon fogják magukat mutatni.

وَإِذَا الْجَحِيمُ سُعِّرَتْ ﴿١٢﴾

Mikor a Pokol tüze belobban, (Korán 81:12)

A Pokol lángja belobban, és szörnyű izzásba kezd, hevesebben, mint bármely más tűz.

وَإِذَا الْجَنَّةُ أُزْلِفَتْ ﴿١٣﴾

Mikor a Kert közelbe ér, (Korán 81:13)

Látótérbe kerül a Kert és egyre közeledik, „közelbe hozzák”.

عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا أَحْضَرَتْ ﴿١٤﴾

(Akkor majd) megtudja a lélek, mit készített elő. (Korán 81:14)

Eljutottunk a következtetésig. A lélek beteljesedésének összes feltétele összeállt: „az ember szembesül azzal, mit előreküldtek kezei.”

Nézzük, mint mond a tudomány:

Forrás:
Universe Today, 31. 01. 2008
Módosítva: 9 May , 2016
by Matt Williams

5.4 milliárd év múlva a nap elérkezik evolúciójának Vörös Óriás fázisába. Ez akkor következik be, amikor a kéregből minden hidrogén elfogy, a termelődött közömbös hélium instabil lesz, és saját tömegébe zuhan. A belső sűrűség növekedés a kéregben felmelegedést hoz létre, ami a Nap külső burkának tágulását eredményezi.

A ma elfogadott csillagfejlődési elméletek szerint a Naphoz hasonló csillagok, miután magbeli nukleáris üzemanyaguk adott részét elfogyasztották, jelentős méretnövekedésen mennek át, s egy időre vörös óriásokká válnak. A becslések szerint a Nap esetében ennek az lesz az eredménye, hogy felfúvódó központi csillagunk kiterjedő légköre az összes belső bolygót elnyeli majd. Érdekes adalék az ember pszichológiájához, hogy bár csak évmilliárdok múlva fog bekövetkezni, a beláthatatlan messzeségbe vesző folyamat esetenként mégis jobban izgat bennünket, mint a nem túl távoli jövő néhány, ránk, vagy a közeli utódainkra nézve sokkal nagyobb következményekkel járó egyéb eseménye.

Az egyszerű becslések ugyan valóban azt mutatják, hogy a Nap mérete még a Mars pályájáét is meg fogja haladni, a képet azért néhány egyéb szempont figyelembe vételével árnyalni kell. Az egyik

legfontosabb ezek közül, hogy a Nap ezt az óriási méretet fejlődési útjának vége felé éri majd el, de addigra csillagszél formájában jelentős mennyiségű anyagot fog elveszíteni. Ahogyan növekszik, az anyagkiáramlás intenzitása is egyre nagyobb lesz. Az erős csillagszél hatására viszont a bolygók pályái elvesztik a mai stabilitásukat, s az égitestek, köztük a Föld, spirális pályán kifelé, a felfúvódó központi csillaggal ellentétes irányban kezdenek mozogni. Kérdés az, hogy melyik folyamat lesz a gyorsabb, a felfúvódás vagy a "menekülés".

A kérdés megválaszolására K. Schröder (University of Sussex) és R. Smith (Universidad de Guanajuato, Mexico) új, a Nap fejlődési útjának végső szakaszaira vonatkozó modellszámítást végeztek. Ennek eredményeként azt találták, hogy 7,59 milliárd év múlva, amikor a Nap eléri a vörös óriás állapotot, a csillagszél formájában történő anyagkiáramlás annyira felerősödik, hogy központi égitestünk mostani tömegének 67 százalékát elveszti, miközben maximális mérete a mostaninak 256-szorosa lesz. A felfúvódási folyamat első része csillagászati értelemben meglepően rövid idő alatt megy majd végbe, a Nap mindössze 5 millió év leforgása alatt kitölti a Merkúr pályájáig terjedő térrészt. Ezt egy 130 millió évig tartó szakasz követi, melynek során a magban a hélium égése termeli az energiát, miközben tovább táguló légköre előbb a Merkúrt, majd a Vénuszt is elnyeli. Mire a Föld is sorra kerül, a csillagszél már olyan intenzív lesz, hogy a Nap évente a földtömeg 8 százalékának megfelelő mennyiségű, $4{,}9 \cdot 10^{20}$ tonna anyagot veszít.

A Föld élete azonban addig sem lesz eseménytelen. Bolygónk jelenleg a Nap ún. lakhatósági zónájának (habitable zone) kellős közepén foglal helyet. Ez az a térrész egy csillag körül, ahol az adott "pillanatban" a viszonyok kedvezőek az élet valamilyen formájának megjelenésére és folyamatos fennmaradására. Mai elképzelésünk szerint ez tipikusan olyan hőmérsékleti és nyomásviszonyokat jelent egy bolygón, ami lehetővé teszi, hogy a víz hosszú ideig folyékony halmazállapotban létezhessen. Schröder és Smith számításai szerint csillagunk 1 milliárd év múlva fogja elérni legforróbb állapotát, amikor felszíni hőmérséklete 5820 K lesz. Ez ugyan csak 50 kelvinnel nagyobb a mostani hőmérsékleténél, energia kibocsátása azonban mégis 26 százalékkal fogja meghaladni a mai értéket. Ennek következtében a földi óceánok el fognak párologni, s bolygónk gyakorlatilag újra olvadt állapotba kerül. Mire a Nap eléri a vörös óriás állapotot, a korábban vázoltak alapján a Föld már 1,5 csillagászati egységre lesz a középpontjától, de ez nem lesz elegendő a túléléshez. Mihelyt belekerül a csillag atmoszférájába, a sűrűbb gázban történő mozgás okán bekövetkező impulzusnyomaték-vesztés miatt a Föld kifelé tartó spirális mozgásából egy befelé spirálozó, a végső megsemmisülés felé vezető mozgás lesz. A megmaradt csonka bolygórendszer lakhatósági zónája áthelyeződik a mai Kuiper-öv területére, 49,4 és 71,4 csillagászati egység közé.

Érdekes, hogy ha a Föld pályája ma 15 százalékkal nagyobb lenne, akkor a számítások szerint bolygónk túlélhetné a Nap felfúvódását. Más kérdés, hogy ebben az esetben valószínűleg most nem elmélkedhetnénk ezekről a problémákról.

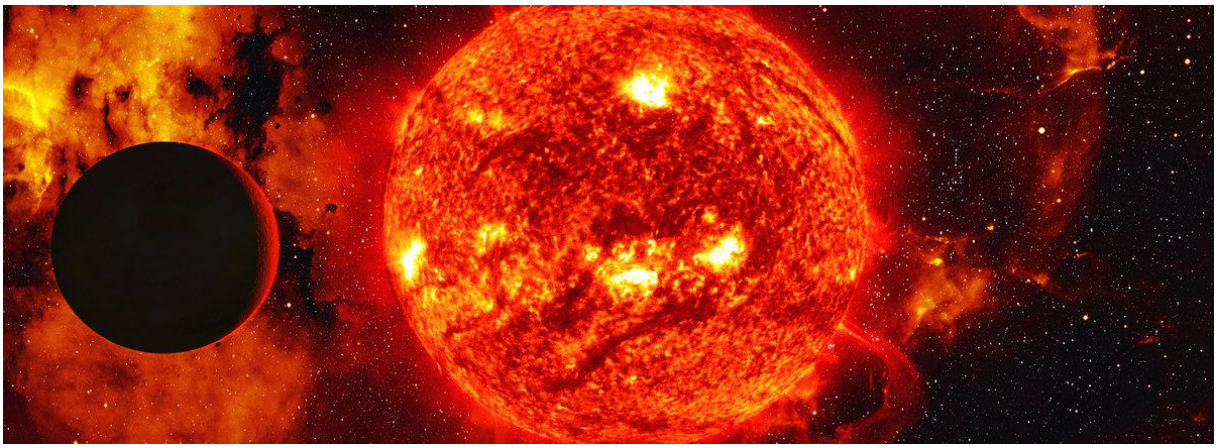

NEM VILÁGVÉGE HANEM ÉBRESZTŐ

Ez az Írás azoknak szól, akik magukat muszlimnak nevezik. De hadd olvassa más is, tanuljon belőle. Emlékezzetek az elmúlt évekre! Ugye eszetekbe jut az árulás, amit Allahhal szemben elkövettetek! Kiforgatva az Írást, vezetőiteket Allah (SWT) fölé emeltétek. Ők pedig a Sátán hatalmába szegődtek. Őt szolgálták pénzeikkel, embereikkel, befolyásukkal. Fel sem tudom sorolni a bűnöket, miket elkövettetek. Azért vagytok halmozottan is bűnösök, mert Könyvünkben tisztán ott áll, mi a bűn, tehát nincs mód magyarázkodásra.
A történelemben soha nem volt arra példa, hogy a Kába otthona bezárjon és ne említtessék meg benne Allah neve. És íme! Itt a Jel és ez a Könyvünkben ott szerepel! Itt áll két vers, ahol szerepel Allah engedelme ahhoz, hogy az Ő nevét említsék. Tehát nem mindenhol és mindenkor engedi, hogy az Ő neve említtessék. Most nem engedi. És ezennel hagyjuk békén Szaúd Arábiát és a királyt! Itt az egész Ummáról van szó! A Kába az egész Umma szimbóluma!

فِي بُيُوتٍ أَذِنَ اللَّهُ أَن تُرْفَعَ وَيُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ يُسَبِّحُ لَهُ فِيهَا بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ ﴿٣٦﴾

(Ilyen világosság gyúl) a házakban, mik megbecsülését Allah emelni engedte, mikben az Ő nevét említik. Őt magasztalják ezekben reggel és este. (Korán 24:36)

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٤٥﴾

Ó, Próféta! Mi Tanúnak, Örömhír Hordozójának és Figyelmeztetőnek küldtük, - (Korán 33:45)

وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ وَسِرَاجًا مُّنِيرًا ﴿٤٦﴾

És annak, ki Allahhoz hív az Ő engedelmével, világító lámpásként. (Korán 33:46)

Hasonló logikát vonhatunk le a Siratófallal és a Szent Péter bazilikával kapcsolatban, ezt tegyék meg mások.
Tehát ez az az idő, amikor Allah nem engedi nevének említését és a hívást Hozzá ezeken a helyeken.
És miért nem? Íme:

وَمَا أَصَابَكُم مِّن مُّصِيبَةٍ فَبِمَا كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ وَيَعْفُو عَن كَثِيرٍ ﴿٣٠﴾

Ha bármi balsors ér titeket, azért van, mit elnyert kezetek, de Ő ezekből sokat Feloldoz. (Korán 42:30)

Ami az embert illeti, balsorsának kulcsa saját kezében van. Általában saját tetteinek következménye az, ami sújtja. Saját felelősségét, mindenki maga viseli, azt másra nem háríthatja.

Az Iszlámban nincs megváltó. Illetve van. Te vagy az. Mindenki magát váltja meg tettei, szándékai által. És lássuk, miért sújt le ránk a balsors:

ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ لِيُذِيقَهُم بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٤١﴾

Rontás ütötte fel fejét a szárazföldön és tengeren azáltal, mit az emberek kezei elnyertek. Hadd ízleltessen velük meg Ő néhányat abból, mit tettek, hátha tán visszatérnek. (Korán 30:41)

Allah teremtménye tiszta, ártatlan és jó. A rontást, félrevezetést a gonosz hozza be ebbe a tisztaságba. Rávezeti a teremtményt az önzésre, szembefordulásra, lázadásra. Lásd 30:30, feljebb. Amint a megtévesztés teret nyer, Allah kegyelme is becsatlakozik, hogy leállítsa. A gonosz következménye rossz, amit be kell mutatni részbüntetéseken keresztül azáltal, „mit elnyertek kezeik”. Ez a büntetés tekinthető figyelmeztetésnek, ami megnyitja a bűnbánat kapuit.

Aki a Korán alapján ítél, annak a fenti áyák leírják a jelenlegi állapotot. Nem az Utolsó Óra közeleg, bár annak is vannak tisztán kivehető Jelei. Ez még csak egy pofon, hátha észhez térünk. Kapunk még haladékot, ne féljetek. De a haladék ideje is egyszer lejár. Ez egy ébresztő hívás!
Azonban, Allah a Legjobb Tudója mindennek.

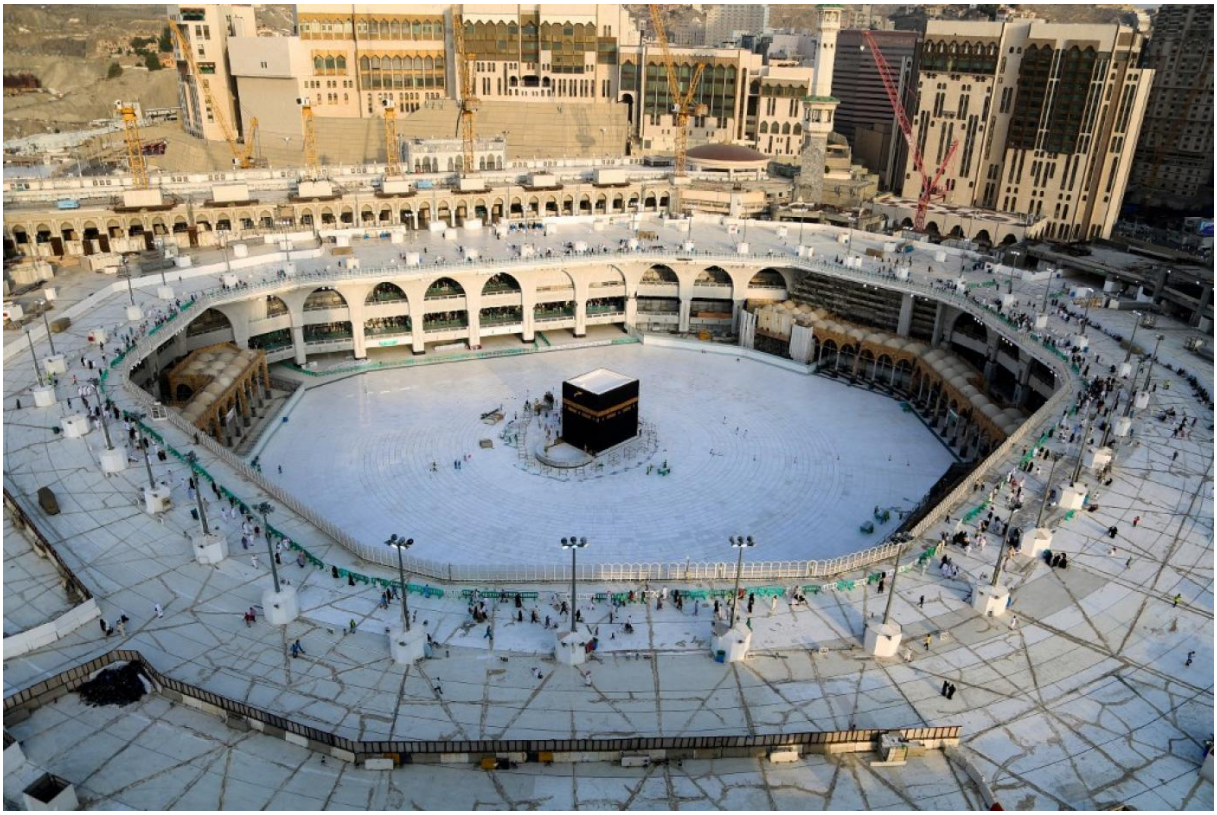

1.5. GONDOLKODÁSI ISKOLÁK

HAGYOMÁNYOS GONDOLKODÁSI ISKOLÁK

Muhammad próféta (béke reá) 23 éven keresztül kapta Allahtól (SWT) a kinyilatkoztatásokat (610-633). Ez az időszak két fő részre osztható: Mekkai és Medinai periódus.
Mekkai kinyilatkoztatások ideje (610-623). Ebben az időszakban az Iszlám üldözött vallás volt, amelynek tanítása azóta is három fő elven alapul:

- Monoteizmus: visszatérés Ábrahám, az összes monoteista vallás atyjának útjához.
- Próféciák: minden olyan szentírás, próféta, angyal és ítélet napjának elfogadása, amelyek Ábrahám monoteizmusán alapulnak. Muhammad (béke reá), az utolsó próféta elfogadása, aki lezárja a próféták sorát. Korán az utolsó kinyilatkoztatás, amely összesíti és tisztázza az összes korábbit.
- Hit a Túlvilágban és a végső elszámolásban.

Mindhárom tanítás dogma, melyeket senki sem vitathat, ugyanakkor megfelelnek a korábbi monoteista vallások alaptanainak. Az Iszlámhoz kötődő gondolkodás minden korban és helyen iskolákat, mozgalmakat hozott létre.

Az Iszlám megértésében a doktrínák és a sharia nem választhatók el egymástól. Az Iszlám csak mindkettővel együtt tekinthető egy szerves egésznek. A muszlimok számára a vallásszabadság az Iszlám sharia gyakorlásának szabadságát is jelenti.

A másik időszak Medinához kötődik (623-633), ahol magalakult az első Iszlám Állam és ehhez kapcsolódóan kialakult a jogrendszer. Ez megvetette alapját a jogi iskolák kialakulásának.
A továbbiakban a gondolkodási iskolákat ismertetem.
Hivatkozás a Wikipédiából (https://en.wikipedia.org/wiki/Islamic_schools_and_branches):

- Kalam

A Kalam Iszlám filozófia, ami a teológiai alapelveket dialektika útján boncolgatja. Arabul a szó Kalam, „beszédet/szavakat" jelent. A kalam tudósát mutakallimnak (muszlim teológus, többesszám mutakallimun) nevezik. Számos Kalam iskola létezik, ezek közül a szunnita Iszlám oldalán az Ash'ari és Maturidi iskolák a legmeghatározóbbak.

- Ash’ari

Az Ash'ari egy teológiai iskola, amelyet a 10. században Abu al-Hasan al-Ash'ari alapított. Tanai szerint Isten egyedi természetének és tulajdonságainak megértése túlmutat az emberi képességeken.

- Maturidi

A mauridizmus egy Abu Mansur Al Maturidi által alapított teológiai iskola, amely az Ash'ari iskola közeli változata. Az eltérő pontok a hit természete és az emberi érv helye. Maturidi szerint a hit (iman) nem növekszik, nem is csökken, statikus marad, ellenben a jámborság, őrizkedés (taqwa) növekszik és csökken. Ash'ari szerint, ellenben a hit növekszik és csökken. Maturidi szerint az emberi gondolkodás a maga erejéből, kinyilatkoztatások nélkül is felfogja, hogy a nagyobb bűnök, például az alkohol vagy a gyilkosság, a gonoszhoz köthető. Ash'ari ezzel szemben azt tanítja, hogy az ember külső segítség, tehát isteni kinyilatkoztatás nélkül nem tudja, hogy mi jó vagy rossz, törvényes vagy törvénytelen.

- Tradíciókra alapozott (Hadisz)

A tradíciókra épülő teológiát alkalmanként Athari iskolának is hívják. Nevét a „hagyomány” szóból származtatja, mivel a hadísz arab szó, melynek képzett formája az Athar, „narrációkat” jelent. A tradíciókon alapuló hitvallásnak el kell kerülnie az átfogó teológiai spekulációkat. A Koránra, Szunnára és a Szahaba (próféta követői) mondásaira támaszkodnak. Ezt tekintik egy olyan középútnak, ahol Allah tulajdonságainak természetét (melyeket 99 elnevezése mutat), azok megkérdőjelezése nélkül fogadják el (bi la kayf). Ahmad bin Hanbalt tekinthetjük a tradíciókon alapuló irányzat megalapítójának és meghatározó személyiségének. Az Athari kifejezés történelmileg szinonimája volt Szalafi-nak (alapokhoz visszatérő). Az iskola központi eleme a Tawhid (monoteizmus) meghatározása, ami Allah egységét és annak kizárólagosságát állítja.

- Murdzsi’ah

Murdzsi'ah volt az a korai politikai-vallási mozgalom, amely a hitet (iman) belső értéknek, cselekmények kizárásával értelmezte.

- Qadiriyah

A Qadariyah eredetileg egy lekicsinylő kifejezés volt, melyet azokra a korai Iszlám teológusokat értettek, akik azt állították, hogy az embereknek szabad akarata van, aminek gyakorlása felelőssé teszi őket cselekedeteikért, igazolva az isteni büntetést és mentesítve Istent a világon elkövetett gonoszságok felelőssége alól. Néhány doktrínájukat később a Mu'tazili iskola elfogadta, de az Ash'ari elutasította.

- Mu’tazili

A Mu'tazili teológia a 8. századból, Baszrából származik. Története onnan ered, hogy Wasil ibn Ata, egy teológiai vitát követően elhagyta Haszan al-Baszri tanítási óráit. Ő és követői kibővítették a görög filozófia logikáját és racionalizmusát, igyekezve ezeket összekapcsolni az Iszlám doktrínáival. Azt

bizonyították, hogy e kettő összetartozik. A Mu'tazili olyan filozófiai kérdéseket vitatott, hogy a Koránt teremtették-e vagy örökkévaló, vajon Isten teremtette-e a gonoszt? Ide tartozott a predesztináció és a szabad akarat kérdése, Isten tulajdonságait a Koránban allegorikusan vagy szó szerint kell-e értelmezni és vajon a bűnös hívőknek örök büntetése van-e a pokolban?

- Dzsahmiyah

Dzsahmik voltak annak korai Iszlám teológusnak, Dzsahm bin Safwan-nak követői, aki Al-Harith ibn Suraydzs-el társult. Ő egy szélsőséges determinizmust képviselt, amely szerint az ember metaforikusan viselkedik, ugyanúgy, ahogy a nap, amikor az lenyugszik.

- Bateniyah

A Batiniyah egyes síita csoportok között kifejlődött, jelképeken alapuló szentírás értelmezés neve, amely hangsúlyozza a szövegek „baṭin" (belső, ezoterikus) jelentését. Az Iszma'ilizmus minden ága és annak Drúz oldalhajtása ezt az utat követi. Az alaviták is hasonló értelmezési rendszert gyakorolnak.

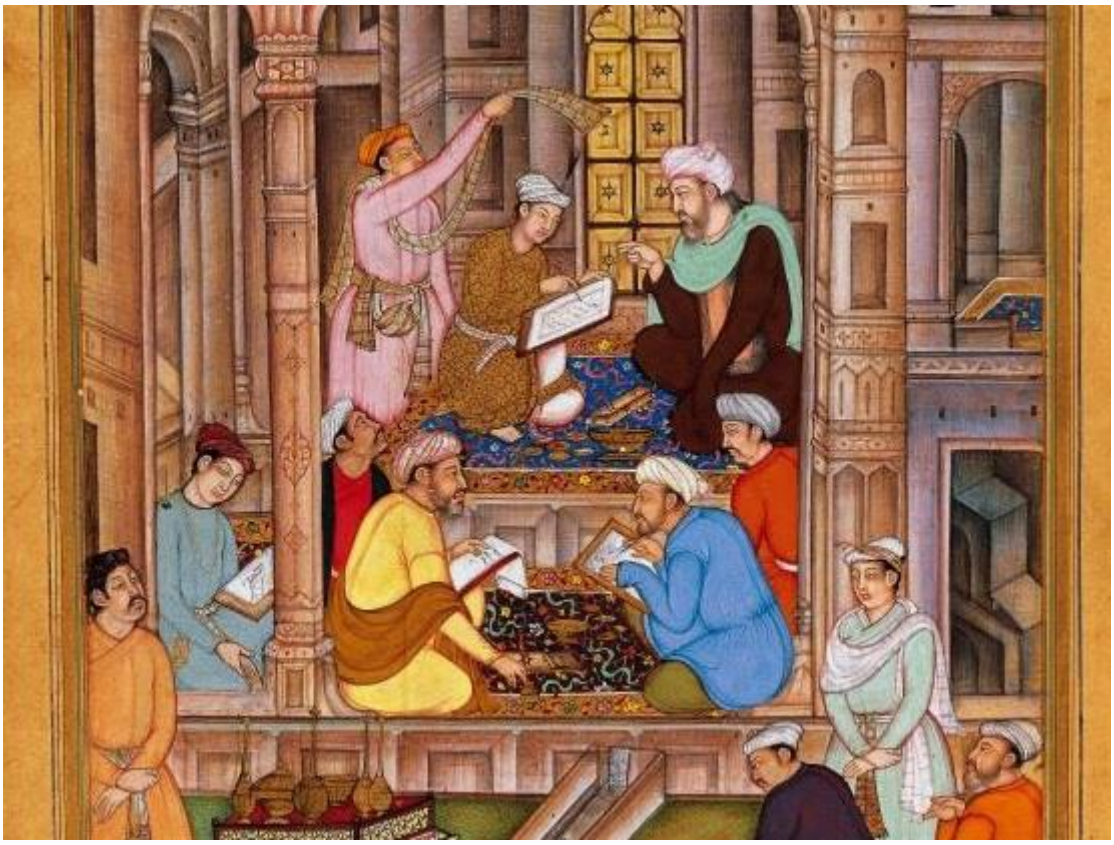

KÉSŐBB KIALAKULT GONDOLKODÁSI ISKOLÁK

- Afro-amerikai mozgalmak

Az Afrikából nyugatra szállított rabszolgák közül sok muszlim volt. Bár az a vélekedés, hogy a rabszolgák Iszlámja 1920 után nem maradt fenn, a huszadik század elején az afro-amerikai közösségben mégis különféle Iszlám mozgalmak születtek, mint például az Amerika Mór Tudományos Templom és az Iszlám Nemzete. Arra törekedtek, hogy az Iszlám örökséget az afro-amerikaiaknak

tulajdonítsák, így nagy hangsúlyt fektettek a faji szempontokra. Ezek a fekete muszlim mozgalmak gyakran különböztek doktrínáikban a mainstreamtől. Ilyenek például:

- Amerika Mór Tudományos Templom, melyet 1923-ban Nemes Drew Ali (született Timothy Drew) alapított. Magát egy Iszlám szektának állította be, ugyanakkor megihlették a buddhizmus, kereszténység, gnoszticizmus és taoizmus egyes tanításai is. Jelentős eltérései miatt a mainstream Iszlámtól és az erős afro-amerikai etnikai karakter alapján, az Iszlám felekezethez való besorolásuk vita tárgyát képezi a muszlimok és a vallástudósok között.
- Az Iszlám Nemzetét Wallace Fard Muhammad alapította Detroitban 1930-ban. Ennek deklarált célja Amerika és a világ feketéinek spirituális, mentális, társadalmi és gazdasági „feltámadása". A csoport úgy véli, hogy Fard Muhammad Isten volt a földön. Ezt a hitet a legmeghatározóbb muszlim körök shirk-nek, azaz társállításnak, bálványimádásnak tekintik. Nem ismeri el Mohamedet utolsó prófétaként, ezzel szemben Elijah Mohamed az "igazság hírnöke". Csak feketéket fogad be és úgy véli, hogy ők az eredeti faj a földön.
- Amerikai Muszlim Társaság: Warith Deen Mohammed 1975-ben azért hozta létre az Amerikai Muszlim Társaságot, hogy az Iszlám Nemzet igehirdetését összhangba hozza a szunnita Iszlám alapelveivel. Törekedett arra, hogy templomok helyett mecseteket létesítsenek és előmozdítsa az Iszlám öt pillérének betartását.
- Öt-Százalék Nemzete
- Iszlám Egyesült Nemzete

- Ahmedita Mozgalom

Az Ahmedita mozgalmat 1889-ben alapította Mirza Ghulam Ahmad Indiában. Ő magát Messiásnak („Krisztus második eljövetelének"), a muszlimok által várt Mehdinek és Muhammadnak „alárendelt" prófétának állította be. Feladatának tekintette Mohammed shariájának visszaállítását és az Umma erre az útra való visszaterelését az Iszlámhoz, valamint az Iszlám védelmét az ellenfelek támadásaitól. A követőket két csoportra osztják: Ahmedita muszlim közösségre és Lahori Ahmedita mozgalomra az Iszlám terjesztéséért. Az előbbi úgy véli, hogy Ghulam Ahmad nem törvényes próféta, az utóbbi pedig egy vallási reformernek tartja és allegorikus értelemben prófétának állítja be. Ahmediták muszlimoknak tartják magukat és azt állítják, hogy az Iszlám tiszta formáját követik, amelyet Ghulam Ahmad tanításai állítottak vissza eredetiségükbe. Sok Iszlám országban az Ahmeditákat eretneknek, nem-muszlimnak tekintik, üldözésnek és gyakran szisztematikus elnyomásnak vetik alá őket.

- Gülen/Hizmet mozgalom

A Gülen-mozgalom, amelyet általában Hizmet-mozgalomnak neveznek, az 1970-es években alakult ki a Nur-mozgalom utódaként Törökországban, Közép-Ázsiában és a világ más részein, a török Iszlám tudós és prédikátor, Fethullah Gülen vezetésével. Aktív szerepet tölt be az oktatásban, több mint 180 országban magániskolákat egyetemeket működtet és számos követővel működik együtt az amerikai charter iskolák keretein belül. Fórumokat indít a vallásközi párbeszédre. A Cemaat mozgalom szerkezetét rugalmas szervezeti hálózatnak tekintik. A mozgalom iskolái és vállalkozásai helyi szinten szerveződnek és kapcsolódnak saját információs hálózataihoz. Az iskolák és oktatási intézmények számának becslése nagyon eltérő. Törökországban mintegy 300 Gülen mozgalomhoz tartozó iskolát és világszerte több mint 1000 oktatási intézményt működtetnek.

- Iszlámizmus

Az Iszlámizmus olyan politikai ideológiák összessége, amelyek különböző szélsőséges nézetekből származnak. Ezek szerint az Iszlám nem csupán vallás, hanem politikai rendszer, melynek az állam jogi, gazdasági és társadalmi irányelveit irányítania kell. Sok iszlamista nem önmagát tekinti egyedül követendőnek és ez nem egyetlen különálló mozgalom. Támogatóinak vallási és ideológiai nézetei különböznek, hovatartozásuktól függően lehetnek szunnita iszlám vagy síita iszlamisták. Olyan csoportokat foglalnak magukban, mint például az Al-Kaida, a 2001. szeptember 11-i támadások

szervezője, ami közöttük talán a legkirívóbb és a Muszlim Testvériség, ami a legnagyobb és talán a legrégebbi. Bár vannak, melyek erőszakot alkalmaznak, a legtöbb Iszlám mozgalom nem erőszakos.

- Muszlim Testvériség

Az Al-Ikhwan Al-Muslimun (az Ikhwan الإخوان testvérek) vagy a Muszlim Testvériség szervezetét Haszan al-Banna egyiptomi tudós alapította, aki a Dar-Ulum-ban (Tudomány Háza) szerzett diplomát. Különböző ágaival a legnagyobb szunnita mozgalom az arab világban. Képviselői jelen vannak több arab nemzet legerősebb ellenzéki pártjaiban. A Muszlim Testvériség nem foglalkozik teológiai különbségekkel, elfogadja a négy szunnita gondolkodási iskola bármelyikének muszlimjait. Ez a világ jelenleg legrégebbi és legnagyobb Iszlám csoportja. Célja a kalifátus helyreállítása és a társadalom Iszlámizálásának előmozdítása. A Testvériség kijelentett célja az, hogy a Koránt és a Szunnát tekintsék „egyetlen referenciapontnak… a muszlim egyén, család és közösség életének, … valamint az állam rendezése.

- Dzsamaat e-Iszlámi

A Dzsamaat el-Iszlami (vagy JI) egy iszlám politikai párt az indiai szubkontinensen. A brit-indiai Lahore-ban, Sayyid Abul Ala Maududi (alternatív helyesírással: Maudoodi) alapította 1941-ben. Pakisztán és India legrégebbi vallási pártja. Hasonló célokkal és ideológiai megközelítéssel rendelkező testvérszervezetei léteznek Indiában (Dzsamaat-e-Islami Hind), Bangladesben (Dzsamaat-e-Islami Banglades), Kasmírban (Dzsamaat-e-Islami Kashmir) és Sri Lankán. Szoros kapcsolatokat ápolnak Iszlám mozgalmakkal, missziókkal, amelyek különböző kontinenseken és országokban működnek, különösen a Muszlim Testvériséggel (Ikhwan-al-Muslimeen). A JI egy Iszlám kormányt vízionál Pakisztánban és Bangladesben, amelyet az Iszlám törvényeknek rendelnek alá. Ellenzi a nyugatiasodást - ideértve a szekularizációt, kapitalizmust, szocializmust vagy a kamaton alapuló banki tevékenységet -, az Iszlám gazdasági rend és a kalifátus intézménye mellett áll ki.

- Liberális Iszlám

A liberális és progresszív mozgalmak azt a közös vallási nézetet hangsúlyozzák, ami az Idzstihád-ot (vallási törekvés az Iszlám jobb megismerésére és annak korba illeszkedő alkalmazására) és a szentírások újra értelmezését helyezik központba. A liberális muszlimok gondolkodása kis felekezetek születését eredményezte, melyekhez egyéb irányzatokból kiábrándult követők csatlakoztak, akik hisznek az egyén nagyobb autonómiájában a szentírás értelmezésével kapcsolatban, a vallási szövegek kritikus vizsgálatában, a nemek közötti egyenlőségben, az emberi jogokban, az LMBT-jogokban és a modern nézetetekben az Iszlám kultúra, hagyomány és rituális gyakorlatán belül.

- Mehdevi mozgalom

Mehdevita vagy mehdevizmus egy mehdista szekta, melyet a 15. század végén Indiában alapított Syed Muhammad Dzsaunpuri, aki kijelentette, hogy ő a Tizenkettes Síita hagyomány rejtőző, tizenkettedik imámja. A szunnita doktrína sok előírását követik. A Zikri Mehdevisták vagy egyszerűen Zikrisek a Mehdevi mozgalom utódai.

- Magát meg nem határozó Iszlám

A nem felekezeti muszlimok olyan átfogó kifejezés, amelyet azok a muszlimok használnak, akik nem tartják magukat egy Iszlám felekezethez tartozónak sem, nem azonosulnak egyikkel sem.

- Koránizmus

A Koránizmus (arabul: قرآنيون, translit. Quraniyun) egy Iszlám ág, amely szerint a Korán az egyetlen kanonikus szöveg az Iszlámban, szemben a hadísszal és a legtöbb szunna gyűjteménnyel. Ez ellentétben áll az ortodox muszlimokkal, akik a hadíszokat alapvető fontosságúnak tartják. A Korán mozgalmak között szerepel Abdullah Chakralawi „Ahl el-Korán" és Rashad Khalifa „United Submitters International" szervezetei.

- Szelefizmus és Wahabizmus

- Az Ahl-i Hadith mozgalom az indiai szubkontinensen alakult ki a 19. század közepén. A követők Ahl-i Hadithnak vagy Szelefinek hívják magukat, mások a Szelefi vagy a Wahhabi mozgalom egyik ágának tartják őket.
- A szelefi mozgalom a szunnita Iszlámon belül ultra- konzervatív reformmozgalom, amely a XIX. Század második felében alakult ki és az „áhított ősök" (szelef) hagyományaihoz való visszatérést hirdeti. A doktrínát úgy lehet röviden összefoglalni, hogy az Iszlám szélsőséges megközelítése, Muhammad próféta és legkorábbi követőinek - al-szelef al-szalih, a" jámbor ősök "- nyomaiban járás. Elutasítják a vallási innovációt, a bid'ah-t és támogatják a sharia szó szerint vett alkalmazását. A mozgalmat három kategóriába lehet sorolni. A legnagyobb csoport a „tisztaság őrei" (vagy csendesek), akik elkerülik a politikát. A második, legnagyobb csoport az aktivisták, akik viszont bekapcsolódnak a politikába. Számban legkisebbek a dzsihádisták, akik méretüktől függetlenül, mégis hírhedt kisebbséget alkotnak. Az erőszakos terrorista szervezetek, társulások többsége a Szelefi mozgalomból és azok alcsoportjaiból kerülnek ki. Az elmúlt években a Szelefi-doktrínát gyakran hozzák összefüggésbe az olyan terrorista szervezetek dzsihádjával, mint az Al-Kaida és az ártatlan civilek megölését támogató más csoportok. A szelefi mozgalmat gyakran a wahhabizmus szinonimájaként írják le, ám a szelefisták a „Wahhabi" kifejezést megalázónak tekintik. A szelefi mozgalomból származik a radikálisabb „taqfiri" ideológia, amely az ISIS által alkalmazott tan.
- A Wahhabi mozgalmat Muhammad ibn Abd-al-Wahhab hozta létre az Arab-félszigeten és nagyban elősegítette az Al-Szaud dinasztuia hatalomra jutását. A Wahhabita és Szelefita kifejezéseket gyakran felváltva használják, bár a Wahhabi szó csak Mohammad ibn Abd-al-Wahhab követőire vonatkozik. A wahhabizmust az a vád éri, hogy "a globális terrorizmus forrása", a muszlim közösségek egységét bomlasztja és követői a történelmi helyszíneket lerombolják.

- Iszlám Modernizmus

Az Iszlám modernizmust néha modernista szelefizmusnak is nevezik, olyan mozgalom, amelyet sokan az „első muszlim ideológiai válasznak" tartanak. Célja az Iszlám hit összeegyeztetése a modern nyugati értékekkel, mint például a nacionalizmus, demokrácia, polgári jogok, racionalitás, egyenlőség és fejlődés.

FOI
FOI
FOI

2. SHARIA, ISTENI LEGITIMÁCIÓ RENDJE

2.1. HITSZOLGÁLAT (IBADAT)

2.1.1. HITESKÜ (SHAHADAH)

ABU DHARR AL-GHIFARI ÉS A KOR, AMIKOR AZ ISZLÁM VALÓSÁG VOLT

Umar ibn Al-Khattab idején volt két ember, akik egy fiatal fiút vonszoltak maguk után, majd behurcolták őt a bíróság épületébe. Umar ibn Al-Khattab megkérdezte tőlük: Mi ez? Mi folyik itt? Miért rángatjátok be őt a bíróság épületébe? Azt válaszolták: Ez a fiú megölte apánkat. Umar ibn Al-Khattab ekkor a fiúhoz fordult: Tényleg megölted az apjukat? A fiú azt felelte: Igen, megtettem, de véletlenül történt. Tevém átjárt a földjükre és letaposta azt. Egy nap az apjuk vett egy követ és kiverte vele a teve szemét. Láttam mennyire szenved a teve, ez dühített fel és nagyon mérges lettem. Így hát, fogtam egy követ és megdobtam vele az apjukat. Az fejen találta őt és meghalt.

Umar ibn Al-Khattab a két fivért kérdezte: Megbocsátjátok a fiúnak ezt a balesetet? Nemet mondtak, Qiszasz-t (elégtételt) akartak. Umar ibn Al-Khattab fiúhoz fordult: Van-e utolsó kívánságod, bármilyen utolsó kérésed? A fiú igennel válaszolt: Apám elhunyt és van egy öcsém. Apám hátrahagyott egy kis pénzt az öcsémnek. Szeretném, ha három napra elmehetnék, előszedném rejtekéről ezt a kis pénzt, majd megbizonyosodhassak róla, hogy öcsém hozzájut, amikor meghalok.

Umar ibn Al-Khattab megkérdezte a fiút vonszoló két férfit: Most akarjátok e fiúnak vérét venni az apja vérének fejében, vagy elengeditek, hogy elintézze ügyét? A két férfi elutasította. Azt akarták, hogy a halálos ítéletet Maghribkor (naplementekor) hajtsák végre.

Umar ibn Al-Khattab úgy vélte, a fiú kitalálta ezt a történetet. Megkérdezte tőle, milyen pénzről beszélsz? Miféle apa? Miféle öcs? A fiú így szólt: Bízz bennem! És Umar ibn Al-Khattab beleegyezett, bizalmad adott neki. „De találj magadnak egy kezest (Kafil كفيل), aki kezeskedik, hogy visszajössz. A fiú körülnézett a bíróság épületében és megkérdezte: Nem segítene nekem ma valaki? Amint a fiú tekintete körbejárt, az emberek a bíróságon le, majd felfelé néztek, végül elfordították az arcukat. Senki sem akart segíteni a fiúnak.

Egyszer csak, a bíróság hátsó fertályában egy kéz emelkedett a magasba. Kinek a keze az? Abu Dharr Al-Ghifari, a mi szeretett prófétánk (béke reá) nemes és jeles társa volt, aki sok törzsnek terjesztette a Da'wa-t (hívást). Így szólt: Én leszek a fiú kezese. Ez azt jelenti, hogy ha a fiú nem jön vissza, akkor Abu Dharr fejét vágják le, rajta hajtják végre az ítéletet. Ezzel a fiút útjára bocsájtották.

Eltelt az első nap a fiú sehol, a második nap és a fiú még mindig sehol. Amikor a harmadik nap Aszr (délutáni ima) ideje közeledett, a két fivér Abu Dharr Al-Ghifari elé állt és felszólították, hogy jöjjön velük a bíróságra. Itt az idő! Abu Dharr így szólt: Elmegyek veletek, de a nap csak Maghribkor (naplementekor) ér véget. Abu Dharr végig sétált Medinán a két fivérrel a bíróság épületéhez, Medina lakói pedig mögöttük haladtak, kíváncsian várva, hogy mi fog történni. Erről beszélt az egész város.

A bíróság épülete percek alatt megtelt, a szorongás pedig egyre fokozódott. Feláldozza-e Abu Dharr Al-Ghifari saját életét a fiú hibája miatt? Szó szerint percekkel a Szalatul Maghrib Adhanja előtt (a naplementi imára hívás) a fiú beesett. Az emberek kiabálni kezdtek, boldogok, egyben kíváncsiak voltak, mi fog történni? A fiú előállt. A Maghrib Adhanja még nem ért véget.

Umar ibn Al-Khattab kérdést intézett a fiúhoz: Miért jöttél vissza? Nem küldtem utánad kémet, senkit sem bíztam meg azzal, hogy kövessen. Mi késztetett arra, hogy visszajöjj? Erre a fiú: Nem akartam, bárki azt mondhassa, hogy egy muszlim a szavát adta és nem teljesítette azt, ezért visszatértem. Umar ibn Al-Khattab Abu Dharr Al-Ghifarihoz fordult és megkérdezte: Ó, Abu Dharr! Mi késztetett arra, hogy ennek a fiúnak a kezese légy? Erre ő: Láttam egy rászoruló muszlimot és nem akartam, bárki azt mondhassa, hogy volt egy rászoruló muszlim és senki sem volt ott, aki segített volna neki, ezért jelentkeztem. Így lettem kezese. A két fivér ezt hallotta és így szólt: Ha ilyen embereink vannak, hogyan kérhet bocsánatot egy muszlim úgy, hogy senki nincs, aki megbocsátana neki? Majd megbocsájtottak a fiúnak.

Ezek voltak azok az emberek, akik tudták, mit jelent az igazi Iszlám. Az Iszlám nem arról szól, hogy kinek mekkora földje, vagy neve van, az Iszlám valójában együttérzés, empátia. Tekintsd át az Iszlám történelmének eseményeit, olvasd el az azokhoz kötődő epizódokat. Akikről azok szólnak, nem olyan szívű emberek voltak, mint számos ma köztünk élő személy, akik magukat muszlimnak vallják…Hol van az irgalom…hol?
Én az Abu Dharr történetében lejegyzett Iszlámra esküdtem fel. Ezt tanította Mohammed (béke reá).
Az Iszlám egy pillére sem embernek történő megfelelést követel meg.
A Sihada, hiteskü, kik között történik? Allah és teközted.
Az Szalat, ima, kik között történik? Allah és teközted.
A Zakat, alamizsna adásának kötelezettsége, kik között történik? Allah és teközted.
A Ramadán, böjti felajánlás, kik között történik? Allah és teközted.
A Hadzs, zarándoklat, kik között történik? Allah és teközted.

Ashedu an la ilaha illallah wa ashedu anna Mohammeden raszul-ullah

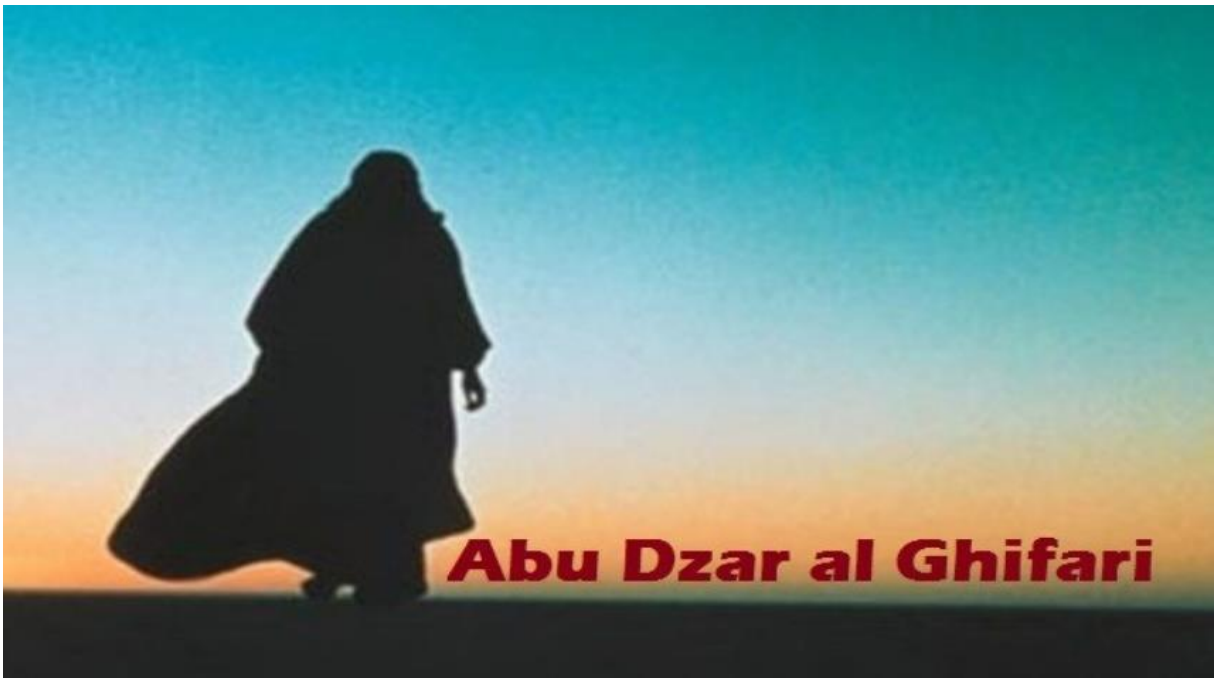

DIVAT, AMI EGY MEGTÉVESZTŐ ÁRU

Valaha az ember észszerűséget követett, nem divatot. Amint, azonban tudata elhitette vele, hogy ő itt az atyaúristen, az észszerűség háttérbe szorult és valami agymenéstől vezérelve kitalálta a divatot. Valaha, ha esett az eső, megkereste, mivel fedheti be, kenheti be magát, vagy mit vegyen föl, hogy el ne ázzon. Azonban eljutott arra a pontra, hogy akár esik, akár fúj, ha jól áll, magán tartja azt a valamit, sőt még napszemüveget is hord a sötétben. Majd felfedezte a tükröt, nyirbálta szakállát, haját. Miért is nyirbálta ezeket? Mert a haj és szakáll nem fáj. Ha fájna, nem vágná. Hiszen emberünk csak a fájdalomból ért. Ha tehetné, beleit az ujja körül pörgetve, fütyörészve sétálna az utcán, de mivel ez fájna, így nem teszi. Igaz, tévedek. Mára még az a kis esze is elment és a fájdalmat is belekalkulálja a divatba. Így a valaha ésszerű törzsi tetoválások, melyek mára céljukat vesztették, fájdalmas divattá lettek, sajátságos szimbolika kultúrát teremteve maguk körül. De megemlíthetjük a piercingeket és alakra csiszolt fogazatot, körmöket is.
Vajon miben áll egy divat? Minek a mintáját követik azok, akik ennek megszállottjai?
Röviden: a hatalmon levők követése.
Hosszabban: mivel az ember elvesztette észszerűségét, ezért az erőt, a hatalmat követi. Azt hordja, amit a hatalmon levők, az ő mintáikat, szófordulataikat veszi át. Ösztönösen ettől remél biztonságot. Az amazonasi esőerdő bennszülöttjei a vadonban erőt sugalló állatokat, jaguárt, anakondát imitálják. Így van ez ma is. Vagy talán nem emlékszünk, kik hordtak kecskeszakállt, Lenin-sapkát és idéztek Marxtól? Akkor ez az imitáció hozta meg számukra a fennmaradást.
Ma is vannak követendő sablonok. Ezek túlnyomó részének az a feladata, hogy minden pénzt kiporszívózzon a zsebedből, ami aztán oda vándorol, ahol ezeket a sablonokat kitalálták. Ők mondják meg aztán hogy ez a divat, te meg beszopod. Észszerűség pedig zéró. Hordasz te minden vackot, mert tetszeni akarsz kedvesednek, meg akarsz felelni a divat általános elvárásainak.

Csak éppen Annak nem akarsz megfelelni, Aki neked teremtésednél fogva természetes hajat, szakált adott, járásra alkalmas lábat, munkálkodásra alkalmas kezet alkotott meg számodra és szívet dobogtat benned, hogy ha már tudatosan nem fogod fel a jót és rosszat, legalább érezd azokat.

Eljut-e hozzád a filmalkotásokban hozzád közvetített mondanivaló? Általában azok készítenek filmet becsületről, adott szóról, akiknek e kettő nincs. Mindig az ellenkezőjével kompenzálják hiányosságukat. Te pedig elhiszed, hogy tőlük várható az adott szó és becsület. Fordítva van. Azoktól sose fogadj el ilyet, akik magukról ezt kommunikálják! Akiknek van, azok nem kommunikálnak erről. Megfigyelted-e, hogy egy ilyen filmben egy főhősnek mindent szabad? Szétrepülheti a világ összes légterét, kiirthat büntetlenül egy várost, senki szóvá nem teszi, észre nem veszi, míg téged ötször átvizsgálnak, ha Budapestről Bécsbe mész? Ez ma a messiásképzés, az új divat.
Mi is ez a messiás divat? Az, hogy érzékeltessék veled: kiválasztottak vannak feletted, akiknek mindent szabad, te meg maradj veszteg és kussolj. Hozzájuk eljön a messiás, ők olyan értékeket képviselnek, amit az a messiás elvár, te pedig, köcsög, hunyj szemet és légy alázatos.
De elmondom mi a fineszesség ebben. Az, hogy a legtöbb kultúrában eljön a várva várt messiás. Ez a messiások harcának kora és mint tudjuk, mindig az erősebb messiás b..ik. Van messiás a judaizmusban, kereszténységben és Iszlámban, azon belül árnyalatnyi differenciával van külön a síita és szunnita messiás. Ha Afrikában, vagy Indiában élsz, tutti rád szakad még két szekéralja messiás teknősbéka, patkány és más alakban. És úgy néz ki van amerikai messiás, de ha van amerikai, akkor hogy ne lehetne orosz és kínai, ateista messiás? És ha nincs megnevezve messiásnak, akkor legyen éreztetve kiválasztottságnak! Ennek pedig divatot kell teremteni. Mi pedig, zombik beszopjuk. Felvesszük messiásaink szlengjét, attitűdjét, általuk diktált magatartási, öltözködési normákat. Ők pedig kaszálnak. Onnan ismered fel a mai messiás-osztókat, hogy erőt demonstrálnak. Pedig, aki erőt demonstrál, az gyenge, aki gyengeségét hatalmas arzenállal kompenzálja. Ha nem figyelted volna meg a történelem menetét, akkor elég, ha Allah (SWT) könyvét olvasod, Aki megüzeni, hogy ezeknek a hatalmasságoknak sorsa a megsemmisülés és osztályrészük a hatalmas szenvedés.

أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَأَثَارُوا الْأَرْضَ وَعَمَرُوهَا أَكْثَرَ مِمَّا عَمَرُوهَا وَجَاءتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَكِن كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٩﴾

Vagy tán nem járnak a Földön és látják, mi volt beteljesülése azoknak, kik előttük voltak? Ők fölöttük álltak erőben, művelték a Földet és nagyobb számban lakták azt be, mint ahogy (ezek) belakják. Eljöttek hozzájuk Prófétáik a bizonyságokkal, s nem Allah volt, Ki elkárhozta őket, hanem önmagukat kárhozták el. (Korán 20:9)

ثُمَّ كَانَ عَاقِبَةَ الَّذِينَ أَسَاؤُوا السُّوأَى أَن كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَكَانُوا بِهَا يَسْتَهْزِؤُون ﴿١٠﴾

Majd rossz lesz azok beteljesülése, kik rosszat tesznek, mert bizony ők meghazudtolták Allah Áyáit és megcsúfolták azokat. (Korán 20:10)

Az igazi erő nem a fegyverekben van.

A fenti áya megmutatja, hogy mi, muszlimok, mindig tüske leszünk azok szemében, akik a földi hatalmat gyakorolják. Mi minden földi hatalomban annak elmúlását látjuk és hirdetjük. Persze, itt azokról a muszlimokról beszélek, akik ismerik és vallják hitület, nem a médiumokban futtatott Top 100-as divatsejkekről van szó. Az Iszlám átsüt ezeken a tiszavirág életű hatalmakon és tanításai etalont adnak a földi igazodáshoz, függetlenül attól, hogy van sejk nagy nincs, van „Vatikánunk", vagy nincs. A Korán örök és maradandó. Az igazi messiás pedig nem politikai demonstrációk eredményeként jön el, hanem Allah (SWT) küldi akkor, amikor senki nem számít rá.

Az ember elhanyagolja azt, Aki ettől a nagy kavarástól megmentené! Mert nincs más Isten, se Putyin, se Biden, se Hszi Csi-Ping, se Narendra Modi, se arab diktátorok, se muszlim hitszónokok, csak ALLAH és Ábrahám, Mózes, Jézus, az összes Egyistent hirdető apostol az Ő prófétái. Allah az, Akinek véső hirdetését Mohammed (béke reá), az írástudatlan próféta teljesítette be azért, hogy ne vakítson el minket, embereket a „divat". Amen.

SHAHADAH, AZAZ HITESKÜ

A Shahadah (arabul الشهادة) hiteskü, ami az Iszlám hit öt pillérének egyike. Részét képezi az Ázánnak, a napi öt imára hívás szövegének, kinyilvánítva Isten egyetlenségét (tawhid) és Mohamed elfogadását

az Ő prófétájaként. A síita Iszlámban ez kiegészül Ali elfogadásával Allah földi helytartójakénet (wali Allah).
Ennyit a definícióról. Nézzünk pár hadiszt:

فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْإِسْلَامُ أَنْ تَشْهَدَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَتُقِيمَ الصَّلَاةَ وَتُؤْتِيَ الزَّكَاةَ وَتَصُومَ رَمَضَانَ وَتَحُجَّ الْبَيْتَ إِنْ اسْتَطَعْتَ إِلَيْهِ سَبِيلًا

A Próféta (béke reá) így szólt: „Iszlám annyit tesz, hogy hitesküt teszel: nincs más Isten, csak Allah és Mohamed (béke reá) az Ő prófétája, imádkozol, eleget teszel a Zakat fizetésének, megtartod a böjtöt Ramadánkor és ha módod van rá, elzarándokolsz a „Házba” (mekkai szentély).”
Forrás: Szahih Muszlim 8
Fokozat: Szahih, autentikus Muszlim nyomán

أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ»: الْإِسْلَامُ عَلَانِيَةٌ، وَالْإِيمَانُ فِي الْقَلْبِ« ثُمَّ يُشِيرُ

«بِيَدِهِ إِلَى صَدْرِهِ: »التَّقْوَى هَاهُنَا، التَّقْوَى هَاهُنَا

Anasz bin Malik tudósítása
A Próféta (béke reá) így szólt: „Az Iszlám bejelentés kérdése, de a hit a szívben lakozik”, majd kezét e keblére helyezte és így szólt: „Az őrizkedés (takwa) helye ez, az őrizkedés helye ez.”

Megfigyeltük? A második hadiszban a Próféta (béke reá) a Shahadat ugyan belépőnek tekinti az Iszlámba, de csupán bejelentés, ami szavakban nyilvánul meg. Akár egy papagáj is elismételheti a szavakat. Ha azok nem telítődnek tartalommal, azaz szívben lakozó hittel, akkor bizony nem sokat érnek. Az Iszlámot deklaráció aktus és a valós hit közti különbség jelenik meg a Koránban is, ami egy sokkal erősebb igazolása a gondolatnak:

قَالَتِ الْأَعْرَابُ آمَنَّا قُل لَّمْ تُؤْمِنُوا وَلَكِن قُولُوا أَسْلَمْنَا وَلَمَّا يَدْخُلِ الْإِيمَانُ فِي قُلُوبِكُمْ وَإِن تُطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَا يَلِتْكُم مِّنْ أَعْمَالِكُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٤﴾

Az sivatagi Arabok így szólnak: „Hiszünk.” Mondd: „Ti nem hisztek, de mondjátok (csak), hogy: alávetjük magunkat Allah akaratának. Mert még nem tért be a hit szívetekbe. Ha engedelmeskedtek Allahnak és az Ő Prófétájának, Ő nem fogja lekicsinyíteni tetteiteket egyáltalán. Mert bizony, Allah a Megbocsájtó, a Kegyelmes. (Korán 49:14)

A sivatagi Arabok hite felszínes volt. Szívük és eszük csak a leggyakorlatiasabb dolgokat fogta fel, az elvont dolgok iránt érzéktelenek voltak. Az Iszlám, viszont teljes alávetettséget és odaadást rendel el Allah iránt. A sivatagi Arabok néhány tulajdonságát a 48:11-15 ismerteti. Az itteni utalás Banu Asad törzsére vonatkozik, akik azért vették fel az Iszlámot, hogy az éhínség idején segélyben részesüljenek.

Tévúton vannak azok, akik abban a hiszemben vannak, hogy a Shahadah szavainak kimondatásával megnyitják bárki szívét az Iszlámra. Ők a tudás olyan szintjén vannak, ami elidegeníti hosszú távon a megtérőket az Iszlámtól. Nem szabad összetéveszteni a térítés hevületét a tudással. Szerencsétlen

konvertek, ők is tévúton vannak, hogy a Shahadah szavaival egy teljesen új életbe kezdenek, megtagadva a régi hitüket, mikor az egy másik monoteizmusba tartozó vallás volt. Nem. Nem tagadnak meg semmit. Csupán másképp látják. Kapnak egy más fajta tudást, de se hitet, se Istent nem cserélnek. Vallást váltanak, hitet nem. Hogy miért nem? Hát ezért:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُواْ آمِنُواْ بِاللّهِ وَرَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ عَلَى رَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِيَ أَنزَلَ مِن قَبْلُ وَمَن يَكْفُرْ بِاللّهِ وَمَلآئِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلاَلاً بَعِيدًا ﴿١٣٦﴾

Ó, kik hisznek! Higgyetek Allahban, az Ő Prófétájában, a Könyvben, ami az Ő Prófétájára kinyilatkoztatott és a Könyvben, mi előtte nyilatkoztatott ki. Aki tagadja Allahot, az Ő Angyalait, az Ő Könyveit, az Ő Prófétáit és a Végítélet Napját, az messzi eltévelyedéssel tévelyedett el. (Korán 4:136)

Ez a Monoteizmusról szóló tiszta nyilatkozat. Mindegy, hogy melyik Könyv, Próféta vagy Angyal essen szóba, ha valakinek igaz hite van ezekben, Allahban és a Végítélet Napjában, akkor hívőnek tekintendő.

Most, pedig tegyük össze a gondolatot.
Aki kimondja az Iszlám hiteskü szavait, az nem az arabok vallását veszi fel, nem egy Mohamed nevű arab pasas követője lesz és nem az arabok Istenét kell imádnia. Ez itt a tévhit Iszlámon belül és kívül! Mert az araboknak nincs specifikus vallása, specifikus prófétája és specifikus Istene. Az Iszlám az emberiség egyetemes hite, ami megerősíti az előző monoteista vallásokat, prófétákat, könyveket stb. és ezt mind saját keretein belül tartja számon. Mivel sok az Iszlámmal szembeni előítélet, ezért talán úgy érthetőbb, ha Monoteizmusnak nevezem. Nem vallás, hanem hit az Egy Istenben. Tehát az összes Mohamed előtti próféták is Muszlimok voltak! Igen, Mózes és Jézus Is! Ők is muszlimok. Vagy tán nem Monoteizmust hirdettek? Ezt nem én állítom így, hanem a Korán. Ennek megerősítésére ajánlom két további írásomat „Azt figyeljük, ami összeköt minket” és „Lehet-e egy muszlim nőnek nem muszlim férje” címmel. Mohamed pedig nem egy arab pasas, hanem az utolsó Próféta (béke reá), aki lezárja a muszlim (tehát az Egy Istennek alávetett) próféták sorát.
Akkor mit jelent a hiteskü?
„Hiszem, hogy nincs más Isten, csak Allah”. Hit megvallása Ábrahám, Izsák, Izmael, Mózes, Jézus…… és más Próféták Istenének szolgálatáról. Ő Allah, Aki ugyanaz, mint Jahve, God, Bog és ezer más néven illetett Isten.
„Hiszem, hogy Mohamed (béke reá) az Ő prófétája”. Hit megvallása az összes előbbiekben említett előző próféták hitelességéről, akik nem hirdettek mást, mint Mohamed (béke reá), aki lezárja a sort, utána több próféta nincs. Ő hozta el azt az egyetemes Igazságot, Isten szavát, a Koránt, aminek egyesítenie kellene minket. Ennek fogadalma a hiteskü.

أشهد أن لا إله إلا الله
أشهد أن محمدا رسول الله

2.1.2. IMA (SZALAT)

ÁBRAHÁM FOHÁSZA, AMIT MINDEN IMA ALKALMÁVAL MONDUNK

Ez a két aya elmaradhatatlan részét képezi napi imánknak. Ábrahám (béke reá) fohásza ez:

رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلاَةِ وَمِن ذُرِّيَّتِي رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاء ﴿٤٠﴾

„Uram! Tégy meg engem és utódaimat az ima megtartójává ó Uram, és fogadd el fohászomat!" (Korán 14:40)

رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ ﴿٤١﴾

„Urunk! Bocsájts meg nekem, szüleimnek és a hívőknek a Számadás Napján!" (Korán 14:41)

A leszármazottaiért mondott fohász után, Ábrahám most saját magáért, szüleiért és az Univerzális Hit Testvériségéért imádkozik, etnikumoktól, időtől és helytől függetlenül, ezzel megadja az Iszlám alapkoncepcióját.
Ábrahám apja bálványimádó volt (43:26, 6:74). Üldözte az Egyistenhitet, megkövezéssel és száműzetéssel fenyegette Ábrahámot (19:46). Embereivel máglyára vetette a Próféták ősatyját, de annak tüze nem fogta őt (21:52, 68). Ennek ellenére Ábrahám szíve lágy volt és megbocsájtásért fohászkodott atyjának, ahogy erre ígéretet tett (9:114). Káldeát, szülőföldjét el kellett hagynia.

Földi életünk során sok mindent gyűjtögetünk, ami hasztalan. Végül három dolog maradandó, ami akkor is itt marad, amikor már a sírban leszünk. Ezért ezt a hármat a sír lámpásának is mondják, ami fényt áraszt lelkünknek a sötétség birodalmában. Ezek: a jótékonyság, a tudás, amit átadunk és utódaink emlékezete rólunk, amit értünk mondott imáikban fejeznek ki. Mindhárom olyan, ami két irányú. Ha adom, kapok is. Ha jótékonykodom, rajtam is segíthet valaki. Ha tudást adok, engem is tanítanak és ha én emlékezem meg szüleimről, gyermekeim is ezt fogják tenni velem. A rendszer akkor működik, ha általánosan követik. Csak akkor reménykedj, ha te is reményt adsz másoknak.
A jótékonykodásról és tudásról külön fejezetben emlékezünk meg. Itt az utódokról és hátrahagyottakról értekezem.
Ábrahám a belőle kiinduló nemzedékekért imádkozik, akik a próféták sorát adták a világnak. Ugyanakkor bűnbocsánatért esedezik a túlvilágon szülei és a hívők számára a Számadás Napján. Kik lehetnek ezek a hívők? Zsidók, keresztények? Hiszen akkor még nem voltak! Az Istenben hívőkért szól a fohász általánosságban. És ez az Iszlám, hiszen hitünk szerint Ábrahám testesíti meg az Egyenes Hitet, amit ő nevezett el Iszlámnak! Mi, akik napjában ötször mondjuk el ezeket a sorokat, tudatunkig sem jut el, amit mondunk!
Gyermekeiért is szól a fohász. Azokért, akik belőle származnak és tovább viszik azt, aminek alapját lerakta. Ha ez a szöveg állandósult imáinkban és gyermekeink is így fognak imádkozni, akkor ők is fohászt mondanak értünk. Nem csak alkalmakként emlékeznek meg rólunk, hanem naponta ötször. És ha a hívők mind imádkoznak, akkor ők mind bűnbocsánatot kérnek számunkra, ahogy azt mi tettük minden hívőért életünk során. Megéri-e egy adott vallás egy irányzatának követőiért imádkozni csupán? Ugye, hogy rossz üzlet! Akkor halálunkban csak az ő bűnbocsánatukra számíthatunk! Sokkal jobb, ha minden hívő fohászát élvezzük. Ezért Te se felejts el egy hívőt sem ki fohászodból! Itt az a lámpás, ami kigyullad a sötétségben, amikor magányban leszünk.

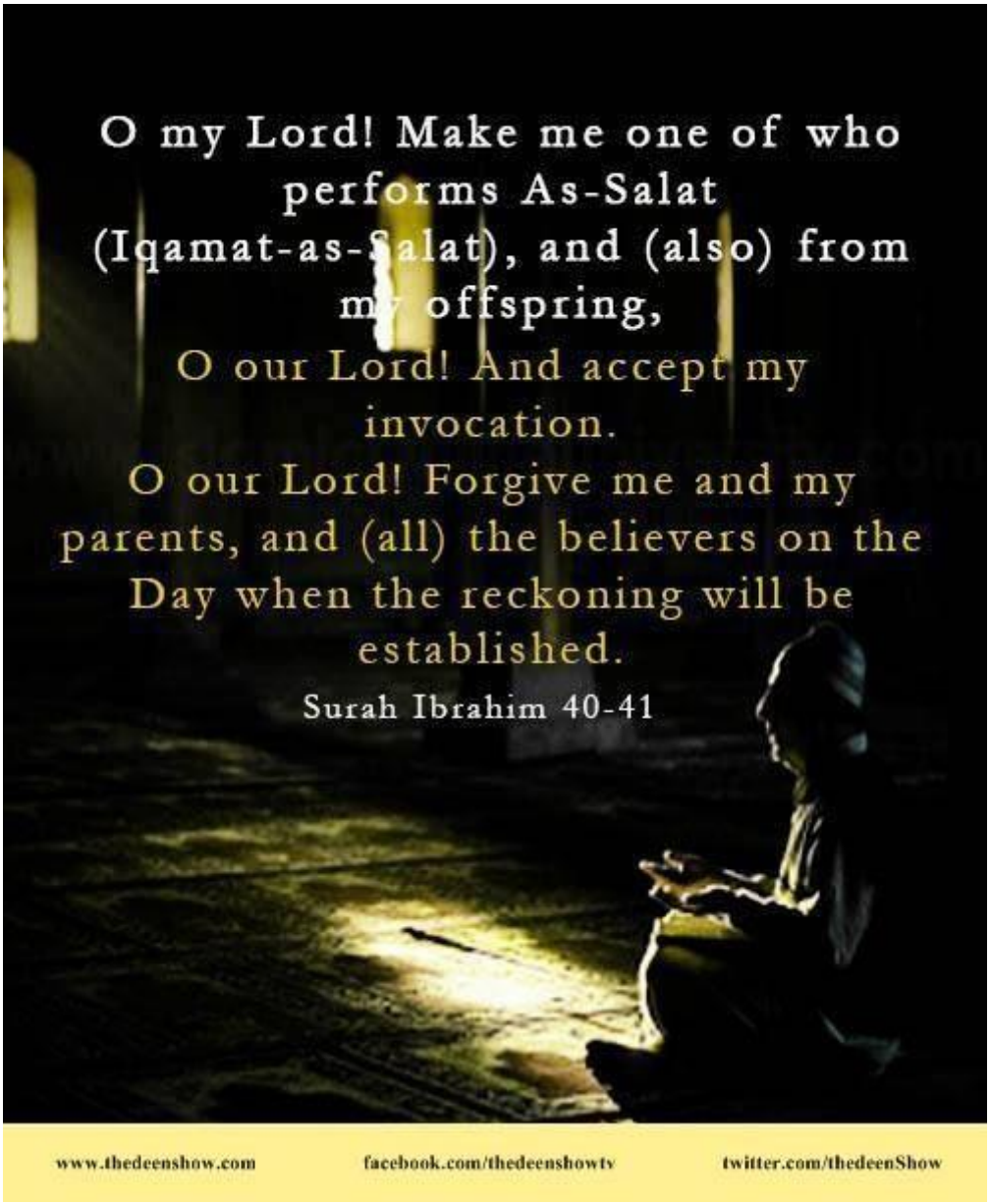

ELSZIGETELŐDÉS, KIVONULÁS

Egy hívő frissülését szolgálja, ha kivonja magát az evilág gondjaiból és gondolatait Allahban pihenteti meg.

الَّذِينَ آمَنُواْ وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُم بِذِكْرِ اللّهِ أَلاَ بِذِكْرِ اللّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ ﴿٢٨﴾

„Kik hisznek, s kik szívei megnyugvást lelnek Allahra emlékezve, mert bizony, csak Allahra emlékezve lelnek nyugalmat a szívek!” (Korán 13:28)

A Jel vagy Csoda nem kívülről jön. Belül van, benn az értelemben, szívben és lélekben, a belső spirituális állapottól függően. Ha Allahhoz fordulunk, a világosság eljön. Ha nem, hát Allah nem erőlteti a Hozzá fordulást.

Ez a Zikr ذكر , emlékezés aminek elérését szolgálja a kivonulás és az elszigetelődés, az Azl عزل .
Az elszigetelődés lehet fizikai, ami magányba vonulás, elzárkózás a többi embertől, ahol a hívő közvetlen kapcsolatot épít Istennel és lehet gondolati. Ez utóbbihoz nem szükséges fizikailag elszigetelődni, elég gondolatilag eltávolodni a többiek felszínességétől, tehát szívben távol lenni és eközben Allah közelségét keresni.

" قلنا :يا رسول الله ، وما سبحة الحديث ؟ قال " :يكون القوم يتحدثون والرجل يسبح . "

A Prófétát (béke reá) arról kérdezték, hogy mi a legdicsőbb hadisz (beszéd)? Ő így válaszolt: „Ha a többiek beszélnek, az ember dicsőítsen (magában).

A szív nyugalmának elérését és a kivonulást megkönnyíthetjük, ha négy feltételt teljesítünk: kevés beszéd, kevés étkezés, kevés alvás és az emberek társaságától való távolmaradás.

A kevés beszéd élesíti az elmét. Amíg a szó bennünk van, mi uraljuk az értelmét, de ha már kimondtuk, a szó uralkodik értelmünk felett. Sokszor magunk rohanunk szavaink után, fölöslegesen magyarázva azokat. A szónak éppolyan törvénye van, mint a pénznek, vagyoni gazdagságnak. Addig érezzük magunkat gazdagnak, míg semmink nincs. Ha gyűjtögetni kezdünk, átveszti az uralmat felettünk a pénz törvénye, ami folyamatosan a szegénység érzetét kelti bennünk és vágyat ébreszt a felesleges szerzésre. A szó törvénye ehhez hasonlatos. A túl sok szó sokszor nem erősíti, hanem koptatja a tartalmat, majd, ha tovább szaporítjuk, ki is olthatja az eredeti szándékot.

A kevés evést és alvást egyben tárgyalom. Bizonyított tény, hogy sanyarú helyzetben az agy befogadóképessége nő. Most nem tartós nyomorról beszélek, az teljesen más. Ha az ember nélkülözik, tipródik, hogy tudáshoz jusson, a megszerzett ismeret sokkal mélyebbre hatol, mint azé, aki után futnak és tálcán nyújtják felé a tudást. Az évezredes Iszlám egyetemek nem kényeztették el diákjaikat. Azoknak meg kellett küzdeni azért, hogy bejárhassanak és hallgathassák az egyes diszciplínák mestereit, sejkjeit. Arabul a diák és a koldus szó ugyanaz: Talib طالب. Ez nem csak a tudás megszerzésével, hanem tárolásával, felidézésével is így van. Az emlékezés is mélyebb, ha kevesebbet eszünk és alszunk.
Ami pedig a közösségi életből való kivonulást illeti, arra időnként szükség van. Az emberek társasága olykor felüdülést jelent, de van, amikor berángatja a lelket egy földi mocsárba, amire semmi szükség. Eltávolodással rájövünk, hogy az a földi mocsár valójában nem is létezik, mi magunk állítjuk elő azzal, hogy beszélünk róla, foglalkozunk vele.

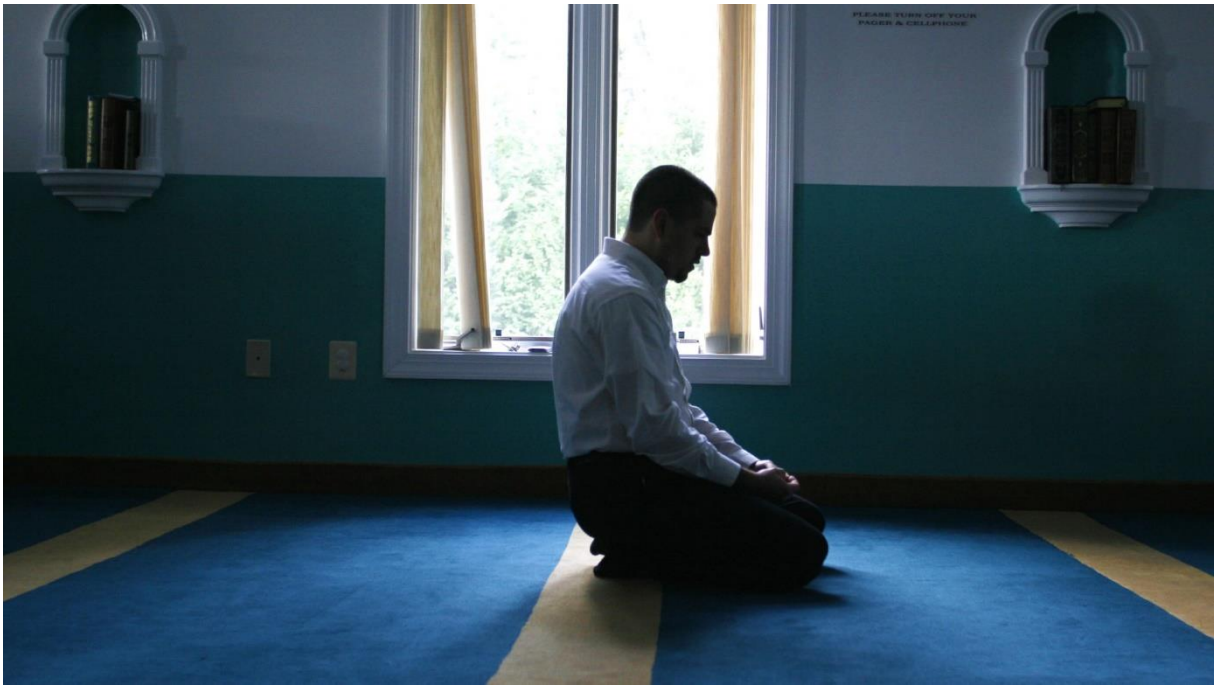
PLEASE TURN OFF YOUR
PAGER & CELLPHONE

FOHÁSZ SZUNNÁJA

Létezik az előírt ima, aminek van egy kötelező gyakorlata, rituáléja, azaz Szunnája és létezik a fohász, ami ettől eltér. Az ima Szunnáját a próféta (béke reá) mennybemenetelekor (mi'aradzs) kapta Allahtól. Az ima nyelve arab, előírt mozdulatsorai rögzítettek.
A fohász más. A fohász nem ima, hanem egy szívből elmondott könyörgés, ami az ima kiegészítője. Az imában Allah kérését teljesítjük Felé, a fohászban mi fordulunk kéréssel Allahhoz. Vannak tradicionális fohászok, fohászgyűjtemények, melyeket különböző népek, különböző helyeken mondanak. Mivel tradícióban gyökereznek, ezek átélése azok számára mély, akik az adott tradícióban honosak. Ugyanis a fohász formája nem kötött, mint az imáé. Az elmondott szöveg sem kötött, az egyénre van bízva. A hagyomány szerint a beteg, böjtölő, elnyomott, úton levő fohásza, a valaki helyett mondott fohász valakiért és az apa gyerekéért szóló könyörgése Allah előtt nagy erővel bír. Álltalában véve minden fohász helyén való és Szunna. Tehát minden fohász meghallgatásra talál. Itt inkább azokat az eseteket tárgyalom, ami érvényteleníti a fohászt.

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ **ادْعُوا اللَّهَ وَأَنْتُمْ مُوقِنُونَ بِالْإِجَابَةِ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَجِيبُ دُعَاءً مِنْ قَلْبٍ غَافِلٍ لَاهٍ**

سنن الترمذي كتاب الدعوات باب ما جاء في جامع الدعوات 3479

المحدث الألباني خلاصة حكم المحدث حسن في صحيح الترمذ 3479

Abu Hureira tudósítása: Allah prófétája (béke reá) így szólt. „Annak a bizonyosságával hívjátok Allahot, hogy választ ad nektek. Tujátok, Hogy Allah nem válaszol annak, kinek szíve nincs Vele (tudatában nincs ott).
Forrás: Szunan al-Tirmidhi 3479
Fokozat: Haszan Al-Albani szerint

A fohász alapvető feltétele, hogy eljussunk a mélységbe, zárjuk ki a külvilágot és legyünk szívvel-lélekkel ott. Nem egy papagáj által ismételt szövegről beszélünk, hanem egy mély könyörgésről, melyben minden szót, gondolatot át kell élnünk. Az átélés miatt nem előírás az arab nyelv. Az imával ellentétben a hívő a fohászt anyanyelvén mondhatja, hiszen azon tudja kifejezni legmélyebben gondolatait, az anyanyelv juttatja el a mélységbe, ahol legközelebb érezheti magát Allahhoz.

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ :قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه و سلم "إِنَّ اللَّهَ طَيِّبٌ لَا يَقْبَلُ إِلَّا طَيِّبًا، وَإِنَّ اللَّهَ أَمَرَ الْمُؤْمِنِينَ بِمَا أَمَرَ بِهِ الْمُرْسَلِينَ فَقَالَ تَعَالَى" :يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُوا مِنْ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا"، وَقَالَ تَعَالَى" :يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ "ثُمَّ ذَكَرَ الرَّجُلَ يُطِيلُ السَّفَرَ أَشْعَثَ أَغْبَرَ يَمُدُّ يَدَيْهِ إِلَى السَّمَاءِ :يَا رَبِّ !يَا رَبِّ !وَمَطْعَمُهُ حَرَامٌ، وَمَشْرَبُهُ حَرَامٌ، وَمَلْبَسُهُ حَرَامٌ، وَغُذِّيَ بِالْحَرَامِ، فَأَنَّى يُسْتَجَابُ لَهُ؟".

Abu Hurayrah (Allah megelégedése legyen vele) tudósítása:
Allah prófétája (béke reá) így szólt. „Allah jó és nem fogad el mást, csak jót (üdvöst). Allah előírta a hívőknek azt, amit előírt az Ő prófétáinak, amikor a Magasságos így szólt: Ó, Próféták! Egyetek az

üdvösekből és cselekedjetek jótetményeket. (23:51), majd így szólt: Ó, kik hisznek! Egyetek a jókból (üdvösekből), miket Mi adtunk nektek (2:172). Majd ő (béke reá) megemlítette az ember példáját, aki hosszú úton volt, mi meggyötörte, porral lepte be, az ég felé terjesztette két kezét és (így könyörgött): Ó, Uram! Ó, Uram! Eközben étele Haram, itala Haram, öltözéke Haram volt és nem táplálta őt más, csak Haram! Hát, hogy találhat ő meghallgatásra? (Muszlim)

Forrás: 40 Hadisz Nawawi 10.

A fohász nem teljesedhet be, ha gazdája Harammal táplálkozik. A szövegben definiálva van az étel, ital és öltözék. De ott szerepel a negyedik kategória: nem táplálta őt más, csak Haram. Ennek magyarázata a pénz, a bevétel. Tehát, aki Allahnak nem tetsző módon jut bevételhez, annak fohásza semmit nem ér.

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ **يُسْتَجَابُ لِأَحَدِكُمْ مَا لَمْ يَعْجَلْ يَقُولُ دَعَوْتُ فَلَمْ يُسْتَجَبْ** لِي

Abu Hureira tudósítása:
Allah prófétája (béke reá) így szólt. „Minden egyes fohász meghallgatásra talál, csak az nem, mely sürgetőleg követel (ekképpen): fohásszal éltem és nem leltem válaszra.”

Forrás: Szahih al-Bukhari 5981, Szahih Muszlim 2735

Allahot nem lehet sürgetni. Ő a Legjobb Tudója annak, mikor kell valakinek a sorsán igazítani.

A fohászról számos más Hadisz is megemlékezik, itt azokat taglaltam, melyek a tudati odaadásról szólnak. A tudat, mely fogyóeszköz és ideje acélozni.

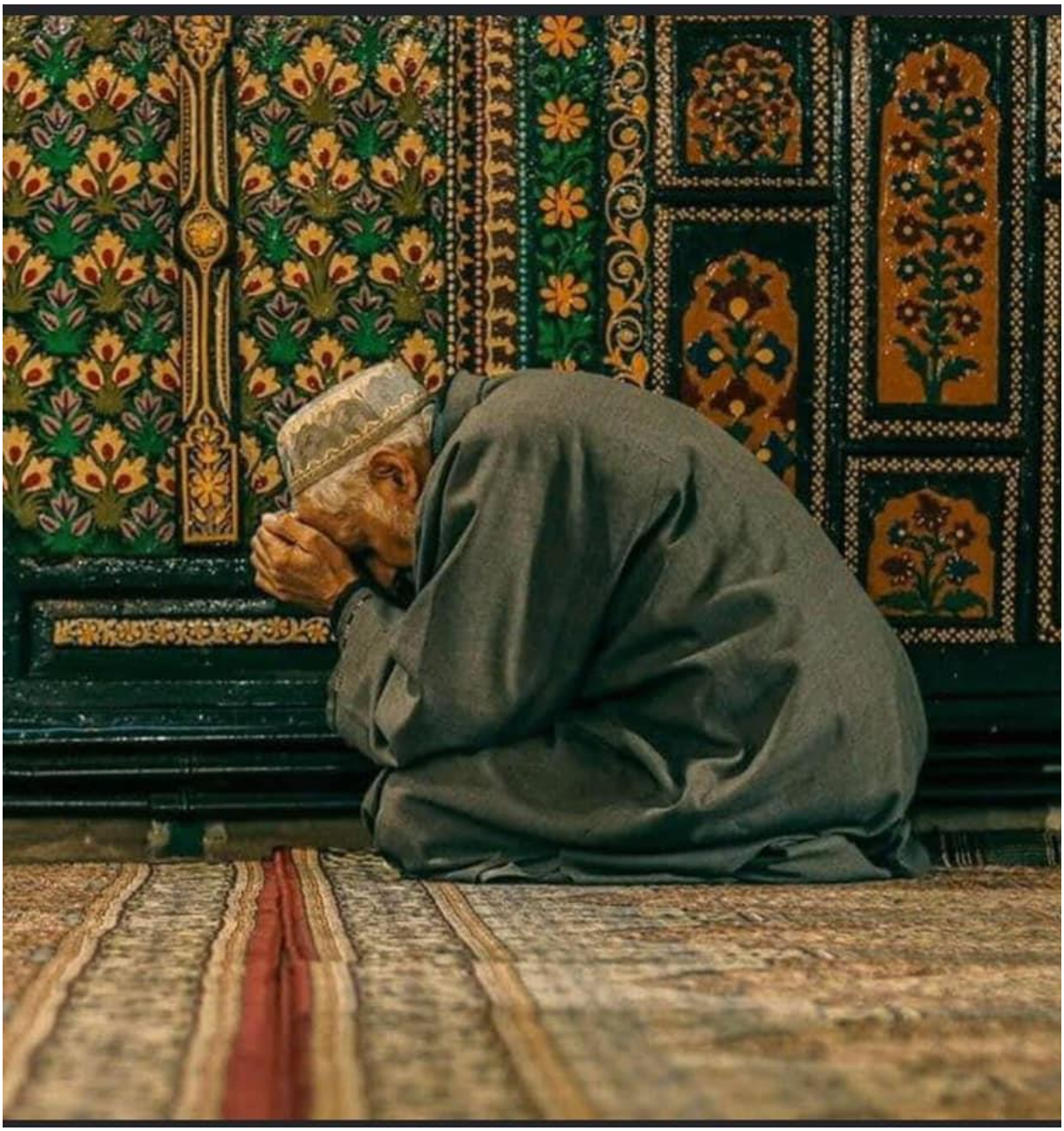

ÁLDÁS MOHAMMEDRE ÉS ÁBRAHÁMRA (BÉKE REÁJUK)

Kérdés: miért nem kell imáinkban csak Allahhal foglalkozni? Miért kell áldást mondani Mohammedre minden alkalommal?

Azért, mert ha ők és a kettőjük küldetése közt élő többi Egyisten hitet hirdető próféta nem lett volna, nekünk, embereknek nem lenne valós Istenképünk. Mi lenne gyermekeinkkel iskolák, tanárok nélkül? Mi lenne velünk bölcsek nélkül?
Az emberiség többször is bebizonyította, hogy hiába talál föl fantasztikus dolgokat, mégsem képes felnőni. Sokan képtelenek kilépni saját agyuk határai közül. Emberi magyarázattal látnak el jelenségeket, személyek motivációit. Mindig van egy válaszuk a miértre. Nekünk, hívőknek is vannak válaszaink egy határig a miértekre, de tudjuk, hogy felfogásunk véges. Egy határon túl pedig nincsenek válaszaink.
1400 évvel ezelőtt jött egy ember, aki kiigazította válaszainkat saját magunk által látható határainkon belül és olyanra is válaszolt, ami e határon kívül esik. Ha nagy átverés lett volna, 1400 éve elég idő ahhoz, hogy lelepleződjön. Ezzel szemben nem csupán a lelepleződés hiúsult meg, hanem tanításai fokozottan érvényesek. Ráadásul többször hangoztatta: „én csak egy hírvivő, figyelmeztető vagyok. Küldetésem az üzenet továbbításából áll".
Ő volt az utolsó, aki továbbította az üzenetet, Allah (SWT) üzenetét. Látnunk kell, hogy tűnnek el hatalmak, korrumpálódnak egyházak, míg Allah üzenete szilárd, útmutatása egyenes, kiút minden emberi válságból. Ezért ez a Hírvivő különös becsben áll Allahnál, Akinek szavai emlékeztetnek minket arra, hogy áldást mondjunk e Hírvivőért imáinkban:

إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ﴿٥٦﴾

Allah és az Ő Angyalai áldást mondanak a Prófétára! Ó, kik hisznek! Mondjatok rá áldást és köszöntsétek őt alázattal. (Korán 33:56)

Allah és az Ő Angyalai áldást mondanak a Prófétára, az emberek legkiválóbbjára. Nekünk, embereknek is áldást kell mondanunk rá, amikor csak tudunk.

وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ ﴿٤﴾

És emeltük (magasba) megbecsülésed? (Korán 94:4)

A Próféta erényeit, tiszta jellemét, emberek iránti szeretetét még életében is megbecsülés övezte. Neve az emberiség legnagyobb hősei közt marad fenn.

De ne feledjük Ábrahámot. Ő volt az első, aki Allah egyenes útján járt, azt hirdetve. Ezért az imákban mondott áldás Mohamedért, Ábrahámért és az ő házuk népéért szól. Mohamed nem saját, hanem Ábrahám útját járta, azt teljesítette be:

إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ حَنِيفًا وَلَمْ يَكُ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٢٠﴾

Mert Ábrahám példázat volt, ki jámboran alávetette magát Allahnak, ki egyenes (úton járt) és nem állított társakat Neki, - (Korán 16:120)

Umma: itt modellt, mintát, példázatot jelent, de egyébként közösség nép, ami azzal magyarázható, hogy Ábrahám egymaga példázta az igaz hitet és annak jövőbeli közösségét az akkori világ hitetlenségével szemben. Ábrahám Káldeában született, ahol a csillagokhoz, égitestekhez imádkoztak, a Monoteizmustól távol álltak. Ő megtagadta ősei Politeizmusát, ezért el kellett hagynia szülőföldjét és Kánaánban telepedett le.

شَاكِرًا لِّأَنْعُمِهِ اجْتَبَاهُ وَهَدَاهُ إِلَى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿١٢١﴾

Ki hálát adott a kegyért, mert kiválasztotta és vezette őt az Egyenes Ösvényen. (Korán 16:121)

وَآتَيْنَاهُ فِي الْدُّنْيَا حَسَنَةً وَإِنَّهُ فِي الآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٢٢﴾

Megadtuk neki az Evilágon a jót és a Túlvilágon a Jóravalók közt lesz. (Korán 16:122)

ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنِ اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٢٣﴾

Majd sugallatot küldtünk neked (ó Mohammed), hogy kövesd Ábrahám hitvallását, az egyenest és ne légy bálványimádó. (Korán 16:123)

Ha felfogtuk Ábrahám és Mohamed (béke reájuk) küldetését, akkor kik a hívők? Mi, muszlimok? Vagy más Egyisten hitűek?
Erre én azt válaszolnám, hogy milyen jogon kérdeztek ilyet? Kinek van joga a földön ilyet tudakolni? Nálam sokkal méltóbb Allah (SWT), Aki erre választ ad:

وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَمَن يُؤْمِنُ بِاللهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ وَمَآ أُنزِلَ إِلَيْهِمْ خَاشِعِينَ لِلّهِ لاَ يَشْتَرُونَ بِآيَاتِ اللهِ ثَمَنًا قَلِيلاً أُوْلَئِكَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِندَ رَبِّهِمْ إِنَّ اللهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿١٩٩﴾

Mert bizony, az Írás Népe közt van, ki hisz Allahban, abban, mi neked kinyilatkoztatott, és ami hozzájuk jött el. Alázatosak Allahhoz és nem váltják aprópénzre Allah Áyáit. Ők azok, kiknek bére Uruknál van. Allah a Gyors Számvevő. (Korán 3:199)

Az Iszlám vallási hovatartozás alapján sem tesz különbséget. Aki tisztességes, azoknak Allah megadja járandóságát.

Nincs jogom zsidózni, keresztényezni, muszlimozni. Allah majd eldönti, ki hiszi Őt, hiszen Ő nem zsidó, nem keresztény és nem muszlim. Mégis Ő dönt sorsunk felett. Az Iszlámban nem egy különálló Istenhez imádkozunk! Én nem a zsidók Istenében, a keresztények Istenében és a muszlimok Istenében hiszek, hanem Allahban, a Világok Urában. Vagy nem mondod-e a Fatiha Szúrát napi imáidban?

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٢﴾

Dicsőség Allahnak, a Világok Urának; (Korán 1:2)

A Világok szó többes számban fordul elő. Allah, a Teremtő hozta létre az Univerzumot, aminek egésze nincs felfedezve és nem is lehet felfedezni, hiszen végtelen. Ezért a Korán az egyes szám helyett a többes számú Világokat használja. Nem tudhatjuk hány Világ létezik. Aki Allahot fel akarja fedezni, annak minden erőfeszítését be kell vetnie az Ő teremtésének tanulmányozásába, a Világ felfedezésébe. Mennél többet ismerünk meg az Univerzumból, annál inkább meggyőződünk az Ő Mindenható tökéletességéről.
Létezik egy spirituális megközelítés is. A fizikai Világ mellett van egy spirituális is, melyet érzékszerveinkkel, eszközeinkkel nem látunk. Azért, hogy ezt felfedjük, szívünket és hitünket kell használnunk. Meg kell nyitnunk keblünkben a harmadik szemet. A szívvel való látás (Baszira) készsége nélkül nem érthetjük meg a Teremtés logikáját és abban saját helyünket.
Ezeken kívül létezik egy Világ, amit látunk és egy láthatatlan is. A kettő között ott a lepel, a „Hidzsab”. Egyedül a Mindenható Allah biztosíthat átjárást a Látható és Láthatatlan között sugallatok és kinyilatkoztatások segítségével.
A Világ bármely jelentését is ragadja meg értésünk vagy érzetünk, mind mögött Allah áll.

Azokért mondunk áldást, akik ezt tanították. Mohamed és Ábrahám a két pillér, valamint kettejük közt Mózes, Jézus és sokan mások. Megérdemlik a „béke reá” mondását, ahányszor kiejtjük neveiket.

HA NEM SZABAD MAJMOKRA GONDOLNOD, MEGTÁMADNAK A MAJMOK

Az egyensúlyok, jelentések megtalálása hoz értelmet az életünkbe. Ha túltoljuk az imát, meditációt, annak nem tulajdonítunk mélységet, jelentést, nem helyezzük el azt magunkban saját egyéniségünk súlya szerint, hülyék leszünk, ahogy sokan azokká válnak. Az ima, meditáció következmény, eredmény és nem problémamegoldó eszköz. Ha egy virágoskertet akarok az udvaromban és ehhez csak azzal járulok hozzá, hogy transzba esek, azt mantrázom, hogy „virág, virág, virág", sosem valósul meg az álmom. Ehhez el kell ültetnem a magot a megfelelő talajba, öntöznöm, ápolnom kell a növénykéket, majd erőfeszítésemet siker fogja koronázni. Ha ez bekövetkezik, eljött az ideje az imának, meditációnak azért, hogy megköszönjem a kegyet, amiért ez a csoda létrejöhetett. De ebben én magam is benne voltam, a materiális lény, a magam materiális tetteivel. És mindez a végén spirituális élménnyé lesz.
Hadd meséljek el egy történetet. Dél Indiában élt egy ember, aki rengeteget meditált, mert természetfölötti erőre akart szert tenni. Olyanra, amilyen a Szentírásokban van. Vízen járás, betegek gyógyítása, mágiák stb. Hiába meditált, nem jutott előre. Hallotta, hogy Tibetben, egy buddhista kolostorban hozzájuthat az igényelt tanításhoz. Ne feledjük, hogy emberünk dél Indiából származik, ahol teljesen más kultúra, szokás, klíma uralkodik. Hatalmas erőfeszítéssel átvergődött a Himaláján és rábukkant a kolostorra. Emberünk belépett a kapun, de ügyet sem vetettek rá. Senki sem kérdezte meg: ki vagy? Dél Indiában ez lenne az első. Majd akár akarna, akár nem, ételt tennének elé. Itt nem ez történt. Itt senki nem kérdezi a másikat, hogy ki, mert egész életükben azt akarják megfejteni, hogy valójában kik maguk? Egy ilyen kérdés nagy sértés lenne! Étellel sem kínálták, mert aki nem eszik magától, arról feltételezik, hogy böjtöl és illetlenség böjt alatt ételt felkínálni. Más szokások, más világ, de mi, emberek nem ismerjük egymást és csak saját szokásaink, vallásunk erődítményéből ítélünk meg másokat. Ez nagy hiba! Szóval, emberünk így bolyongott három héten keresztül, végül egy öreg szerzetes megszólította. Tudom miért jöttél, mondta. A természetfölötti erő kell neked. De miért akarod? Telesen fölösleges! Ha vízen akarsz járni, akkor három nap múlva rájössz, hogy egy csónak kényelmesebb és ugyanígy járnál az összes többi természetfölötti képességeddel! De emberünk kitartott. Neki kell az a természetfölötti erő, ezért vállalt ennyi veszélyt. Hát jó, mondta az öreg. Holnap hajnalban menj le a patakhoz, mártózz bele és gyere hozzám. Ne feledjük, hogy ez a fagyos Tibet és nem a trópusi dél India! Emberünk mégis megmártózott és kékre, lilára fagyva, dideregve az öreg szerzetes elé állt. Az öreg elismételt neki három mantra szöveget. Ezeket jegyezd meg, mondta. De lenne egy nagyon fontos dolog! Miközben ezt mantrázod, nem szabad majmokra gondolnod! Emberünket elöntötte a boldogság és magában kárörömöt is érzett, hogy ilyen könnyen megszerezte ezektől a balga buddhistáktól a titkot! Másnap elhagyta a kolostort és az első adandó alkalommal megmerítkezett egy patakban. Hozzálátott az első mantrának, de máris megjelent előtte egy majom. Majd újból megmerítkezett és minél jobban próbált a mantrákra koncentrálni, a majmokat pedig kiűzni magából, annál több majom jelent meg képzeletében. Ez addig folytatódott, míg nem is jutott el a mantrákig, csak majmokkal hadakozott. Visszament a kolostorba és csak ennyit kért: nem akarok többet természetfölötti erőt, csak szabadítsatok meg a majmoktól!

Íme, ide vezet, ha elszabadulnak belső arányaink és tudatunkat nem tudjuk kontrol alatt tartani. Mert tudatunk alatt van valami, amit minden kultúra másképp nevez, legyen az sátán, ego vagy bármi, ami ellenünk dolgozik. Mindig az ellenkező irányba húz, mint amit kijelölünk magunknak. Előjönnek a majmok, majd egész életünkben a majmok ellen harcolunk és elvész az élet értelme maga! Ha nem értjük meg saját tudatunk működését, nem tudjuk azt kontrol alatt tartani, furcsa utakra tévedhetünk. Ha nagyon meg akarunk jegyezni valamit, azt elfelejtjük és sok mindent ki akarunk törölni emlékezetünkből, ami mindig visszaköszön. Mikor voltunk boldogabbak, amikor ötévesen játszadoztunk, vagy most, felnőttfejjel? A sok tudás, tapasztalat, amit begyűjtöttünk boldoggá, vagy elkeseredetté tett? Ez mind annak függvénye, hogy milyen tudást, milyen tapasztalatot gyűjtesz és ezeket milyen kontrol alatt tartod. Hol pihen meg tudatod? Önmagad kontrolja alatt, vagy Valaki másra bízod, akinél feltöltődik?

مَا أَصَابَ مِن مُّصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَمَن يُؤْمِن بِاللَّهِ يَهْدِ قَلْبَهُ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١١﴾

Nem sújt le ártás, csak Allah engedelmével. Ki hisz Allahban, Ő vezetni fogja szívét, mert Allah Minden dologról Tud. (Korán 64:11)

Amit balsorsnak hiszünk, az valójában lehet, hogy áldás. A test fájdalma, valamilyen rendellenességről árulkodik, amit, ha nem kúrálunk, nagyobb baj jöhet. Mind a morális, mind a spirituális életben minden körülmények között egyedül a Hit az, mibe kapaszkodhatunk, mert ezzel értjük meg, hogy semmi nem történik az Ő akarata és engedelme nélkül.

Megfigyelted hányan terelik a majmokat támadásba ellened? Agyad tele van velük.

IMA, SZUBJEKTÍV MEGKÖZELÍTÉSBEN

A napi öt imáról, azok idejéről, módjáról nem írok, hiszen erről rengeteg irodalom terjed. Én inkább arról szeretnék pár sort közölni, hogy mi értelme van ennek az egésznek? Hajlongások, leborulások magunkban motyogások stb. Kívülálló szemével megmosolyogtató, sokaknak érthetetlen. Mindenkinek mást jelent az ima. Van, aki egy vallási kötelezettséget teljesít, van, aki bánatát, kívánságát üzeni meg az Úrnak, van, aki megnyugszik, töltődik, szóval mind másképp éljük meg.
Én csak azt tudom megírni, amit nekem jelent.
Az életemnek volt egy kalandos része, ebbe sok minden belefért, nem tagadom és nem is részletezem. Hiába tanultam Iszlámot, nem éltem mindig Istennek tetsző életet, lehet, hogy talán ma sem. Ezt majd Ő eldönti. Az élvezeteket hosszú éveken át a felszínességben kerestem. Hiába idézgettem Koránt, hiába fordultam Mekka felé és hiába végeztem el a rituálét, hiányzott belőlem a mélység. És még valami hiányzott belőlem. Bár mindig volt társam párkapcsolatom, s ha jól mentek a dolgok, ezer barát is körbevett, de belül társtalan voltam. Egyet sosem hagytam el: a Koránt. Talán ez volt az egyetlen társ, ami kitartott mellettem. Ezt minden nap ízlelgettem, szétszedtem, értelmeztem, olvastam hozzá.
Allah átküldött a poklokon, mert több is volt. Háborúk, bányák, kalandok, börtönök. Nem napokról, hanem hosszú évekről, évtizedekről beszélek. Tudom, hogy egyedül én vagyok felelős minden kalandomért, amibe belementem. De azt sosem értettem, hogy miért úsztam meg, amikor nálam sokkal jobbak, képzettebbek, erősebbek ottmaradtak. Talán azért, hogy mindent, amit tudok és ilyen áron megszereztem, átadhassam nektek.
Amikor a legkilátástalanabb helyzetekben voltam – és itt most nem teszek érzelmi dramaturgot a leírásba -, mindig jött egy hang, egy jel, egy megnyugtató érzés. Valami, de inkább Valaki kihívott a bajokból. Egészen addig csak neveltetésem, olvasmányaim és meggyőződésem fordított Istenhez, de most egy megtapasztalás vezetett Hozzá. Nem transzba esés, nem egy állapot elérése, nem önhipnózis, nem áhítat, hanem valami más. A lelkem megnyugvása. Valakiben megnyugodott a lelkem és megelégedésre talált. Ezután az ima ezt jelentette nekem.

Az élmény megélése egy egészen más hitbéli utazásba vezetett. Kitágult a világ, nem egy, hanem sok térbe kerültem. Megszűntek számomra addig fontosnak tartott dolgok, amiket nap, mint nap hajkurásztam. Át tudtam nézni mindenkin, aki csak saját határai közt él. Nevetni tudtam azon a kicsinységen, amibe emberek beszorítják magukat.
A lelkem által megtapasztalt élményt keresem, ez adja azt a töltést, ami életemnek értelmet, irányt ad.
Nyolc éve élek egyedül. Igen, jó lenne egy társ. Jó lenne, ha valaki megfogná a kezem, meginná velem a reggeli kávét és nem baszogatna, ha öreges rigolyáimtól nem tudnék megszabadulni. Igen, jó lenne a társ, de minek, amikor van! Nem is akárki! És Ő nem baszogat soha! Ad egy élményt, amit földi halandó nem adhat.

Egy írásomban „Maradandóság a földi létben” címmel idéztem egy hadíszt: Ha meghal az ember, cselekedetei megszakadnak, de három tette őt maradandóvá teszi: folytonos adományozás (szadaqa dzsariya), tudás, mely hasznosítható és jóravaló gyermek, aki fohászt mond érte.
Emellett számos Korán idézet és hadísz szól az imáról. Ezek mind azt erősítik meg, hogy valaha olyan nemzedékek éltek a földön, akik hasonló élményként keresték Isten társaságát, mint én. Eddig terek megnyílásáról beszéltem, de az idők is megnyíltak. A múlt, a jövő és a test halálán túli lét. Ez mind egy élmény keretében! Egy mélység elérése, amit az ember napjában többször megtesz, kioltja a felszínességet, a szem és szív mást kezd látni.

Vagyon. Ha van és meghalsz, a feleségedé lesz, ha nincs gyereked. A feleséged újra férjhez fog menni és az általad féltve összegyűjtött vagyon egy más férfit fog gazdagítani.
Gyerek. Ha jóravaló, fohászkodik érted halálod után. De ma? Nem értik, miért gürcöltél egész életedben, hiszen semmire sem vitted! Ha hátra hagysz ingatlant, üzletrészt, legtöbbször eladják és felélik. Üzlettársad is kimenti, amit tud még halálod előtt, vagy utána nem sokkal. Karrier, főnökök, barátok, minden, amiért éltél, nem segítenek lelkeden. Akkor minek volt értelme? Hiszen, ha kivittek a temetőbe, csak napok kérdése és már senki nem beszél rólad. Egy szappanbuborék voltál, ami kipukkadt. És mi marad a szappanbuborék helyén, ha kipukkad? Üres levegő. Ennyik vagyunk.

A kor halad előre és a hívás is erősebb a találkozóra. Ma ez a találkozó napi öt alkalommal történik meg, de eljön az idő, amikor ez talán egy tartósabb együttlét lesz.
Ha fiatal vagy és szerelmes, ezer ígéretet teszel a párodnak, hogy sosem hagyod el. Majd felszállsz a vonatra. Az állomáson még fogadkoztok, hogy naponta írtok egymásnak. Eljön az idő, amikor nem naponta, hanem hetente, később pedig alkalmanként írtok, majd elmarad a levelezés. A kapcsolat elveszett.
A lelkem megnyugodott és tudom Kiben. Nem szeretném elveszteni Őt és az Általa adott töltődést. Nem akarok napi egy, majd heti kapcsolatot, ami csak idő kérdése és elmarad. Akkor hol fog megnyugodni lelkem?
Számomra ez az ima, de talán nektek más. Kérem Istent, hogy fogadja el tőlünk imáinkat, amivel Őt szolgáljuk, de ezáltal mi gazdagodunk.

INTELLEKTUS, IDENTITÁS ÉS INTELLIGENCIA, AMI KÖZEL VISZ ALLAHHOZ (SWT)

Az ember számára ott kezdődik Isten, ahol nem tud racionális magyarázatot adni valamire. Ettől kezdve létezik számára Isten és Őt csupa abrakadabra, csupa csoda véghez vivőjének fogja fel! Szerintem a csoda szó, rossz megközelítés. Miért nem intelligencia? Istent miért nem illetjük intelligenciával, holott, ha megértjük a teremtést, nem csodákat fedezünk fel, hanem egy szuper intelligens összrendezettséget. Egy intelligencia megismerésének nem az a módja, hogy részecskékre bombázzuk (vallások?) és laborjainkban sejt szinten elemezzük, hanem hogy együttműködünk vele. Egyszerűbb esetben egy afrikai törzs megismeréséhez, szokásaik, kultúráik helyén való kezeléséhez az kell, hogy valaki hosszabb időt eltöltsön velük. Csak akkor tárul fel a „csoda", azaz az intelligencia, amivel ők összhangba kerülnek a teremtéssel. Egyébként „primitívnek" tituláljuk őket. Ha ezt tesszük, akkor magunk vagyunk azok.
Azért nem egyezem ki a „domesztikált" ismeretekkel, helyesebben azok metodikájával, mert a megismerést bezárják egy szűk térbe. Egy tudós, felfedező terébe, melyet szentírásnak vesznek és oktatják. Bárki, aki másképp adja vissza a tananyagot, megbukik. Lehet, hogy a megismerés annak a tudósnak azt a teret jelentette, amit felfogott, de ez miért jelenti azt, hogy másnak is ugyanazt kell magáévá tennie? Miért nem kelthet bennem a Teremtő intelligenciája másfajta képzetet, nyithat más teret?

Amikor írásaimat közzéteszem, mindenkit óvok attól, hogy abszolútként kövesse a bennük lévő gondolatokat! Tilos! Csupán utat szeretnék nyitni egy módszertanhoz, ami alapján mindenki vegye elő saját agyát, dolgoztassa meg és az ismereteket a módszertan alapján szabja saját méretére, kapacitására, majd ettől kezdve lássa másképp a világot. Tilos embert követni. Minden embert meg kell hallgatni, de amit hallunk, egy mozaikkép eleme, melyek sokaságából neked kell megalkotni a

teljes képet. Ebben viszont csak egyetlen intelligencia segíthet. A Teremtő intelligenciája. Ha pedig közel akarsz kerülni az Ő intelligenciájához, légy képes „kiüríteni" agyadat. Légy képes mentesülni Jancsi, Pisti, Ahmed és Juszuf megkérdőjelezhetetlen igazságaitól. Ők a mozaikkép elemei, de nem ők az intelligencia, mely alapján összeáll a teljes kép.

Ahhoz, hogy mindezt véghez vidd, jóban kell lenned saját elméddel. A legtöbb ember, ugyanis nincs jóban azzal. Békétlen, stresszel, depressziós stb. Háborút folytatnak saját alkalmazottjukkal, ami nem más, mint saját elméjük, tudatuk. Melyik bokszoló az, aki saját magát üti ki? Nos, ezt tesszük mi saját tudatunkkal. Nem a tudat potenciális képességével van baj, hiszen azt Allah (SWT) adta, hanem a módszerrel, amivel azt használjuk. A módszerrel, mellyel nem összhangba, hanem állandó ütközésbe kerülünk az intelligenciák csúcsával, a Teremtővel.

Mivel tudjuk saját intelligenciánkat maximálisan használni? Az intellektusunkkal, arabul Dhihn (ذهن). Ez a mi felfogó képességünk, értelmünk, ami csak akkor működik, ha betárazzuk. Ez azt jelenti, hogy hogy érzékszerveinkkel (szem, bőr fül, orr, nyelv) a környezet információit begyűjtjük. Ezek önmagukban nem jelentenének sokat intellektus nélkül, ami ezeket rendbe rakja. Minél több információt gyűjtünk be, annál jobban finomul az intellektus és válik felfogó képességünk egy szofisztikált eszközzé. A tudat, azaz 'Aql (عقل) is akkor működik jól, ha megfelelő mennyiségű információval látjuk el. Ha agyunk nem kap információt, nem olvasunk, beszélgetünk, elemzünk, vagy ha csak irányított, zombiknak való információt kap, az intellektus nem, vagy csak irányítottan alakul ki. Ezért kell minél több mozaikszemet összegyűjtenünk, mert a kirakott kép élessége ezek mennyiségétől és minőségétől meghatározottan függ. Ezen a ponton ékelődik be az intellektus és az intelligencia közé az identitás, arabul Hauwiya (هوية). Azaz, milyen játékszabályokat követek? Hívő, ateista, népnemzeti, szocialista stb.? Hogy határozom meg magamat, hova tartozom? Innen kezdődik az intelligencia, arabul Zaka' (الذكاء) szerepe. A kép kirakásának mikéntje. Milyen mozaikszemet teszek be és melyikek dobom ki a kép komponálásakor? Mennyire hallgatok a kirakási kézikönyvre, mennyire veszem azt semmibe? Ez a kézikönyv a mi támaszunk, a Szentírás. Ezt veszik ki kezünkből és teszik helyébe a valóságshowkat, észbontókat, hírelemzéseket. Brandeket alkotnak, amik/akik minták, ezeket felfújják és torz információkkal táplálják az intellektust. Torz információkból pedig nem tud egészséges intellektus, identitás, majd intelligencia létrejönni. Végül sérülsz te, sérül a nép és sérült népnek, sérült vezető kell. Majd eltávolodsz Allahtól. Ha el is hangzik Isten neve, tartalmában valami teljesen mást diktálnak beléd.

A kép még a kézikönyv betartásával sem lesz teljes. Hol vagyunk még az elkülönüléstől ráhangolódástól, össszekapcsolódástól Allahhal és magától az élettől, ami két összekapcsolódás közt zajlódik? Mert a kép két összekapcsolódás (ima, meditáció) közt elevenedik meg, lesz abból élet, ami a Teremtő intelligenciájának alávetett, megbékélt szellemben folyik.

وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَى ﴿٧﴾

Mikor rád talált bolyongtál és Ő vezetett. (Korán 93:7)

A Próféta a Politeizmus kultuszának kellős közepén született Mekkában, egy olyan családban, amely a bálványimádás legfőbb őre volt. Bolyongott elveszettségében, mert az Egyistenhitet kereste, de végül Allah rátalált. Még neki is kellett, hogy Allah vezesse őt.

A fentieket értelmezve, intellektust, identitást és intelligenciát kontextusba helyezve, ki követi Allah szavát, ki tud összekapcsolódni az Ő intelligenciájával? Nem biztos, hogy az, aki Muszlimnak nevezi magát. Viszont az is lehet az Iszlám értékeinek követője, aki nem is tud róla. A Korán igazságát nem kérdőjelezheti meg semmi, de a Hadithok szó szerinti igazságát (nem logikáját mondtam!) meg lehet kérdőjelezni. És itt nem a Hadithok hitelességéről van szó. Egy eszkimótól sem vonhatjuk meg a jogot, hogy Muszlim lehessen, de hiába próbálja szegény betartani a dzsellabiyára, adakozásra, ramadánra vonatkozó előírásokat, ha szó szerint veszi a Hadithokat. Ő nem hord dzsellabiyát, mert megfagyna benne, hóban jár egész nap, ami az egyik leghatékonyabb tisztítószer. Miért vegye le a prémcsízmáját az igluba belépve, vagy imára felállva a szabadban, ha az tiszta és megfagyna a lába? Hogy adakozhatna datolyában, mérő árpában, ha neki nyers fóka és bálnahús a tápláléka, amit, ha megsüt, a vitamin is kimegy belőle. Ilyen körülmények között mi a Halal és Haram? Hogy tartja a böjtöt, ha nem megy le a nap? És ezer más. Ez csak az eszkimó példája. Nekik ne legyen elérhető Allah (SWT)? Dehogynem. Máris elérhető. Ahogy ők élnek szimbiózisban a természettel nem más, mint rákapcsolódás Allah (SWT) intelligenciájára. Ja, hogy este a lángok árnyékában alakokat vélnek felfedezni, vagy a sarki fény táncában démonokat látnak? Ki nem szarja le? Majd leszoknak róla.

Afrikában a botswanai törzsek és a zimbabwei szavannalakók életét sokkal Iszlám követőbbnek láttam, rákapcsolódva a Teremtő intelligenciájára, mint az a jelenkori Szaúd Arábiai, vagy Iráni hittudósok némelyikénél tapasztalható. Az ő életükben a Korán előírásainak zöme úgy van jelen, hogy erről nem is tudnak! Ha nem így lenne, hamar kiapadnának vízforrásaik és a szavanna se adna nekik minden nap élelmet. Ehhez a törzsek közti összhangra is szükség van, így viselkedési normákat alakítanak ki egymás közt és íme, az is egy rákapcsolódás a Teremtő intelligenciájára. Ennek értékeléséhez kell az intellektus, hitbéli identitás és intelligencia. Nem csak az Muszlim, aki naponta lenyomja az imákat, megszokott sémákban beszél, de nincs agya.

Aki az Iszlám és az Allahra kapcsolódás folyamatában el akar érni egy magas spirituális fokozatra, annak hosszú utat kell bejárni. A radikalizmussal kezdődik minden. Amikor alig ismerünk valamit, akkor vagyunk a legtürelmetlenebbek, intoleránsak. Akkor mindenki más fasz, különösen a nagypapa, aki átment az életen, sokat látott, hallott, megélt. Ha meghal, csak akkor döbbenünk rá az öreg által mondott bölcs szavak igazságára, míg élt, semmibe vettük. Majd jön egy szakasz, amikor kétségek ébrednek az emberben és tanulni kezd. Rájön, hogy nem tud semmit. Hosszú út megtétele után pedig nem a kinyilatkoztatások, megkérdőjelezhetetlen igazságok jönnek ki a szájainkból, hanem a nyitottság lesz úr rajtunk. Ráébredünk, hogy Allah mindenhol volt, van és lesz, mindenhol megadta a képességeket. Volt, aki használta a képességeket és volt, aki nem. Aki nem, az disszonanciába került a természettel, környezettel és letűnt. Maradt az, aki felfedezte a harmóniában való lét titkát és erre kialakította szokásait, azaz Szunnáját. Miért ne lehetne ez is Iszlám? Hiszen az Iszlám pont az Allahnak való alávetettséget jelenti! Egyszer fel kell fedeznünk, hogy ők sem mások, csak másképp fejezik ki magukat.

A fentiekben érzékeltetni szándékoztam azt az utat, aminek bejárása közel visz ahhoz a „csúcs intelligenciához”, Akit Allahnak hívunk. Ezek után döntsd el, hogy egy Boko Haram, vagy más radikális eszmét hirdető hol van ezen a térképen, egyáltalán elindult-e az úton? Vagy tán ellenkező irányba ment?
Ha pedig távolabbra vetjük tekintetünket, döntsd el, ki az, aki engedi, hogy a megismerésnek ezt az útját bejárd?

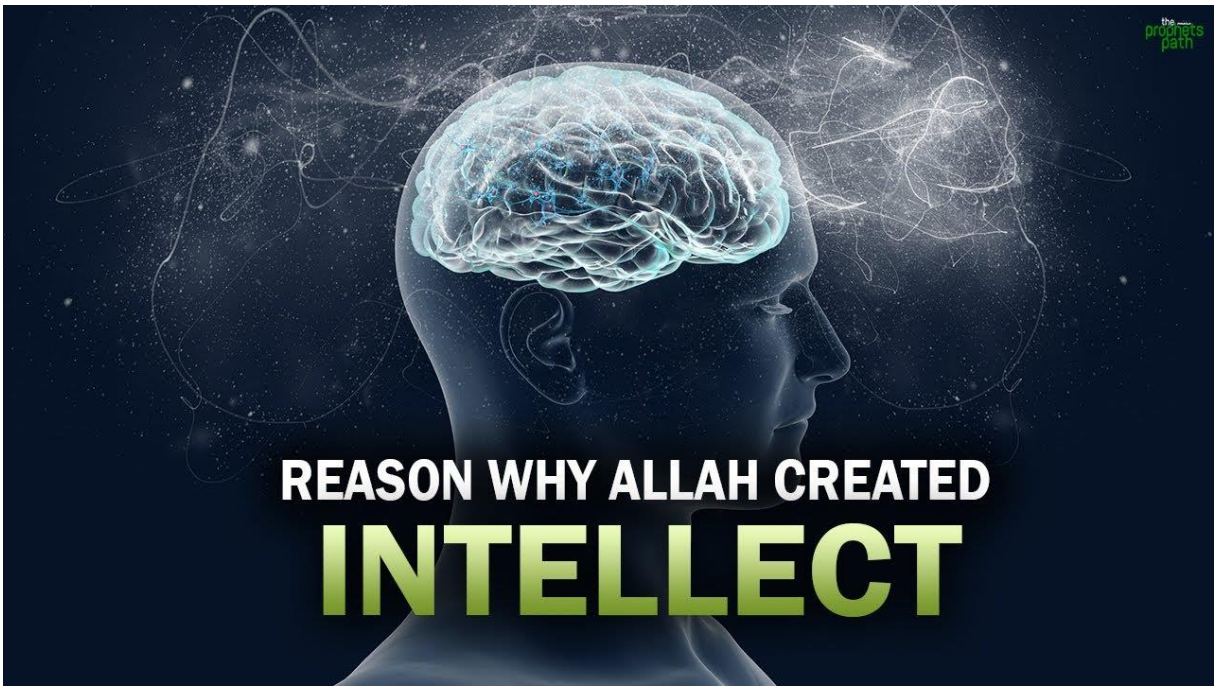

ISZTIKHARA, FOHÁSZ A HELYES ÚT MEGTALÁLÁSÁRA

Először is tisztázzunk valamit. Az én életem az enyém. Senki másé. Én foglaltam el a lét bizonyos tereit a szakmámmal, amit űzök, az otthonommal, ahol élek. Én alakítottam ki saját gondolkodásmódomat, humorézékemet, indulataimat, tehát folyamatosan vívom életem harcait azért, hogy elégedett legyek önmagammal az általam elfoglalt tereken keresztül. Én hozok döntést az életemről. Ha átadod ennek lehetőségét és más dönt indulataid, érzéseid, gondolkodásod felől, akkor már te nem te vagy, hanem valaki más, aki elfoglalta tereid egy részét. Ha mérges vagy, az ő szempontjai szerint vagy mérges, ha örülsz, az ő szempontjai szerint örülsz. Aki így tesz, az nem normális, zombi vagy akármi, hiszen saját életéről mond le.
Ez volt az alapeset. Az élet ennél sokkal bonyolultabb, hiszen nem élhetek elszigeteltségben. Körbevesz a család, barátok, munkatársak, lakókörnyezetem. Állandó kompromisszumban vagyok, hol mondok le tereim egy részéről és milyen új tereket foglalhatok el? Minden társaskapcsolatban ezekről a terekről kell egyeztetnem. Hiába érzelem, szerelem vagy más, a tereim sérülnek, vagy éppen kiegészülnek, kiteljesednek. Az igazi kérdés nem tereim elvesztése, vagy saját magamról hozott döntéseim milyensége, hanem az, hogy ezeket a döntéseket önmagam, saját belátásom szerint, vagy valamilyen kényszer, kötelezvény hatására hozom-e? Ha önmagam vagyok részese egy kompromisszumnak, életem saját akaratom szerint változik, de ha kényszer hatására kell változnom, ez a pokol. Ezt senki sem szereti.
Lépjünk tovább. Azt a tételt fogadjuk el, hogy jó és rossz ember nincs. Ez amerikai felosztás. Helyesebben ez Isten felosztása, amiről csak Ő dönt és ezt a szerepet veszi át Amerika, illetve, ha körülnézel, talán többen mások is. Az életben mi mind egyszerre vagyunk jók és rosszak a bennünk lakozó jó és rossz miatt. Nem jó és rossz, hanem számunkra élvezetes, megnyugvást adó és

elviselhetetlen emberek, körülmények vesznek körül. Ezt mindig egy adott helyzet dönti el. De tudnunk kell azt, hogy mások számára mi is lehetünk élvezetes, megnyugvást hozó, illetve elviselhetetlen személyek. Ahogy mi lemarházunk másokat, ugyanígy marháznak le ők minket.

A levezetés utolsó szakaszába értünk. Sem mi, sem mások nem tökéletesek. Így ne várd, hogy tökéletesség vegyen körül. Ha mégis ezt szeretnéd, halj meg most azonnal és ha bejutsz a Mennyországba, talán teljesül a vágyad. Ott aztán rátalálsz a tökéletesre! Ha pedig erre nem vagy hajlandó, akkor maradj a földön és fogadd el a földi realitásokat.
Mikor lehetsz elégedett? Ha elfogadod a tényeket: te sem vagy különb mások szemében, mint ahogy te gondolkodsz róluk. Elégedett akkor leszel, ha ezt figyelembe véve olyan kompromisszumokat hozol külső kényszer nélkül, ami nem sérti az általad elfoglalt tereket, továbbra is magad döntesz önmagadról. Mert egyet ne feledj: a Te életed csak a Tied, csak Te dönthetsz felőle.

A döntéshozatalban nem vagyunk magunkra utalva. Ezt szolgálja az Isztikhara, azaz kérjük a Teremtőt a jó irány kijelölésére.

حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ أَبِي الْمَوَالِي، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ الْمُنْكَدِرِ، عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ ـ رضى الله عنهما ـ قَالَ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم يُعَلِّمُنَا الاِسْتِخَارَةَ فِي الأُمُورِ كَمَا يُعَلِّمُنَا " إِذَا هَمَّ أَحَدُكُمْ بِالأَمْرِ فَلْيَرْكَعْ رَكْعَتَيْنِ مِنْ غَيْرِ الْفَرِيضَةِ ثُمَّ لِيَقُلِ اللَّهُمَّ إِنِّي السُّورَةَ مِنَ الْقُرْآنِ يَقُولُ أَسْتَخِيرُكَ بِعِلْمِكَ وَأَسْتَقْدِرُكَ بِقُدْرَتِكَ، وَأَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ الْعَظِيمِ، فَإِنَّكَ تَقْدِرُ وَلاَ أَقْدِرُ وَتَعْلَمُ وَلاَ أَعْلَمُ وَأَنْتَ عَلاَّمُ الْغُيُوبِ، اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الأَمْرَ خَيْرٌ لِي فِي دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ أَمْرِي ـ أَوْ قَالَ عَاجِلِ أَمْرِي وَآجِلِهِ ـ فَاقْدُرْهُ لِي وَيَسِّرْهُ لِي ثُمَّ بَارِكْ لِي فِيهِ، وَإِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الأَمْرَ شَرٌّ لِي فِي دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ أَمْرِي ـ أَوْ قَالَ فِي عَاجِلِ أَمْرِي وَآجِلِهِ ـ فَاصْرِفْهُ عَنِّي وَاصْرِفْنِي عَنْهُ، وَاقْدُرْ لِي الْخَيْرَ حَيْثُ كَانَ ثُمَّ أَرْضِنِي بِهِ ـ قَالَ ـ وَيُسَمِّي حَاجَتَهُ ".

Dzsabir bin Abdullah hivatkozása:
A Próféta (béke reá) megtanította nekünk az Isztikhara-t (Allah útmutatásának kérése egy döntéshez, hogy vezessen helyes intézkedést hozni vagy cselekedetet megtenni) minden ügyben, amikor a Korán szúráit tanította nekünk. Így szólt: "Ha közületek valaki munkához lát, akkor két raka'at imát fel kell ajánlania a kötelezőn felül és a következőt kell mondania (az ima után): Ó, Allah! Útmutatást kérek Tudásod, Hatalmad, Mindenhatóságod által és áldásodat kérem. Te képes vagy arra, amire én nem. Te tudod azt, amit én nem és ismered a láthatatlant. Ó, Allah! Ha tudod, hogy ez a munka jót tesz vallásomnak, megélhetésemnek és Túlvilágomnak (egy másik változatban: ha ez jobban megfelel jelenlegi és későbbi igényeimnek), akkor rendeld el számomra, könnyítsd meg annak elnyerését, majd áldj meg engem benne. De ha tudod, hogy ez a munka kárt okoz bennem, vallásomban, megélhetésemben és Túlvilágomban (egy másik változatban: ha ez rosszabb jelenlegi és későbbi igényeimnek), akkor tartsd azt távol tőlem és hadd maradjak messze attól. Rendelj el nekem bármit, ami számomra jó és elégedetté tesz. A próféta (béke legyen vele) hozzátette, hogy ezután a személynek meg kell említenie konkrét igényét.

Szahih al-Bukhary 1166.

Figyelmeztetek: a fenti fohász csupán Allah megszólítása és iránymutatás kérése Tőle. A döntés nem Allahé, hanem a Tied!

Még egy gondolat, ha megengeditek. Ne tévesszük össze az ima, fohász szavait a mesekönyvek varázsszavaival. Nem fog kijönni egy dzsinn a csodalámpából és nem fogja teljesíteni igényeinket. A

fohász a szavak erejével csupán minket tisztít meg ahhoz, hogy egy megtisztult állapotban hozzuk meg döntéseinket.

LEHET-E MUSZLIMNAK TEMPLOMBAN VAGY MÁS VALLÁS SZENT HELYÉN IMÁDKOZNI?

Válasz: igen, lehet!
A Próféta (béke reá) maga is 610-től 13 éven át olyan helyen imádkozott, ahol bálványok voltak. Ez a mekkai Sérthetetlen Szentély, mely abban az időben 365 bálványnak adott helyet. Nem csak egyszerű templom volt, hanem a bálványimádás zarándokhelye. Márpedig a Próféta (béke reá) a minta:

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُو اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا ﴿٢١﴾

Mert, bizony, nektek a Prófétában ott a szép példa annak, ki reménykedik Allahban, a Végítélet Napjában és Allahra sokat emlékezik. (Korán 33:21)

Hol nem lehet imádkozni?

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : (الْأَرْضُ كُلُّهَا مَسْجِدٌ إِلَّا الْمَقْبَرَةَ وَالْحَمَّامَ)

Abu Sza'id nyomán Musza tudósítása: A Próféta (béke reá) így szólt: „Az egész föld imádság helye, kivéve a fürdőket és temetőket." (Abu-Dawud Szunna gyűjteménye, 492.)

Tegyük össze.
A muszlim imája Allahhoz szól, nem a bálványokhoz. Hiába van olyan helyen, ahol ikonok, ábrázolások, szobrok vannak, fohásza nem ezek felé irányul, hanem Allahhoz. Ha másként tesz, bűnt követ el. Ezért egy muszlim bármely vallás templomában imádkozhat, ha tartja magát a fenti kitételhez.
Bár a hadith csak a fürdőket és temetőket említi, de általánosságban azokon a helyeken nem lehet imádkozni, ahol bomló, rothadó anyagok, higiénés követelményeknek nem megfelelő viszonyok vannak. A temető bomló testek nyughelye. Itt imának nincs helye. Ez nem keverendő össze a halottért mondott fohásszal temetés alkalmával. Olyan templomban sem lehet imádkozni, ami temetkezési helyre épült.

Vannak helyzetek, amikor nem csak megtűrt, hanem javasolt más vallások szentélyeiben az ima, esetleg közös ima velük. Ilyen például a kiállás egy közös ügyért, vagy közösen vállalt gyász. A párizsi Charlie Hebdo ellen elkövetett Iszlamista merényletek, papok megölését követően számos esetben a muszlimok keresztény templomokban imádkoztak, keresztény hittestvéreikkel együtt, elítélve a megtörtént brutális tetteket.

MECSETEK FUNKCIÓJA EGYKOR ÉS MA

Nem megyek bele az Istennek szánt imahely létesítésének tárgyalásába Ádámtól (béke reá) napjainkig. Csupán egyet tárok fel: mi a különbség a mecsetek funkciójában a Próféta (béke reá) idején és utána pár évszázadon keresztül, valamint ma.
Mi az alap? „Emberek és dzsinnek Engem szolgáljanak”:

وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴿٥٦﴾

Nem teremtettem a Dzsinneket és az embereket másra, csak, hogy Engem szolgáljanak, (Korán 51:56)

A teremtés nem céltalan időtöltés vagy szórakozás 21:16. Allahnak számos célja van ezzel, de ezek a célok nem mindig láthatók, a mi tökéletlen valóságunk, pedig fel sem fogja a Teremtő motivációit. Minden teremtménynek van egy útja, amit be kell járnia és végül Allahhoz érkezik el minden. Elég, ha csak ennyit tudatosítunk magunkban és máris sokkal többet fogunk fel a minket körbevevő világból.

Az „Engem szolgáljanak”, egyben Isten törvényét is jelentik. A törvényhez pedig létesítmény tartozik. És az egész innen indul el:

وَإِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَأَمْناً وَاتَّخِذُواْ مِن مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى وَعَهِدْنَا إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ أَن طَهِّرَا بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْعَاكِفِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ ﴿١٢٥﴾

Megtettük az Otthont (Mekkában) találkozóhelyül az embereknek, s biztonságul, mondván: „Vegyétek a helyet, ahol Ábrahám állt fel, imahelyként.” Előírtuk Ábrahámnak és Izmaelnek, (mondván): „Tisztítsátok meg házamat a körbenjáróknak, meditálóknak, térdeplőknek és leborulóknak.” (Korán 2:125)

Kába, az Isten Háza. Ez volt az a központ, ahol minden Arab törzs összegyülekezett kereskedni, költészeti versengéseket bemutatni és imádkozni. Szent terület, amit barát és ellenség egyaránt tiszteletben tartott. Határain belül, bizonyos időszakokban minden harc tiltva volt, fegyvert sem lehetett viselni és harci játékokat sem lehetett bemutatni. Ahogy az a Menedék Városában volt a Mózesi Felmentés alatt, ahova gyilkosok menekülhettek (Számok 35:6), vagy a középkori Európa Szentélyei, ahol már bűnöst nem lehetett tovább üldözni. Az Arab szokások szerint Mekka sérthetetlen volt az üldözők, vagy bosszúállók erőszakától. Csak az ima otthona lehetett. Ma is ott látható a hely, ahol Ábrahám állt fel imára. Tisztán és megszentelten kell fenntartani örök időkre.

Vegyük sorba, milyen feladatokat láttak el a mecsetek:

1. A Dzsuma imán kívül is a muszlimok mecsetekben gyűltek össze és itt rendezték bajaikat, az őket érintő kérdéseket.
2. A mecset betöltötte az egyetem szerepét, ahol a felnőttek oktatást, ismereteket szereztek és adtak át.
3. A gyermekek számára alapfokú oktatást nyújtott, ami magában foglalta az olvasást és írást.
4. Irodalmi összejöveteleket, megbeszéléseket, felolvasó esteket tartottak.
5. Szellemi életet élénkítő szemináriumokat tartottak ott.

6. Igazságszolgáltatás helyei voltak, ahol a Qadik (bírók) döntöttek peres ügyekben.
7. Időnként a bűnözőket és az elítéleteket itt vették őrizetbe.
8. A szegények, rászorulók, hajléktalanok és az utazók számára szállást biztosított.
9. Az ételosztás helye volt a szegények és éhezők számára.
10. Időnként állami vendégházként is használták.
11. Kórházaként is üzemelt, betegellátásra.
12. Házasságkötések helyszíne.
13. Gyakran itt volt az állami fegyver-arzenál is, ahol fegyvereket gyártottak és tároltak.
14. A „Baitul Mal", azaz Államkincstár szintén ott volt és innen adták ki a fizetéseket.
15. Minden fontos kérdést itt vitattak és oldottak meg.

A fenti felsorolás jelzi, hogy egy univerzális, állami feladatokat ellátó multifunkciós intézet volt. A lakósság lakhelyeiből és a mecsetből állt a város, az állam. A kalifák is itt intézték kezdetben dolgaikat, majd a különböző funkciók fokozatosan a mecseten kívül találtak helyet maguknak.

Mára a mecseteket kiherélték. A pénteki imán kívül, alig van feladatuk, ha van, azt is csak megszorítások mellett végezhetik. Igen, a törvényes feltételek adottak, adminisztratív gond nincs, csak funkciók hiányoznak. Az élethez is adott minden törvényes feltétel, mégis meghalunk. Kb. a mecsetek sorsa is ez. Sok esetben nem is csodálkozom, miért van ez, elnézve a sok faszt, aki kettőig nem tud számolni és üvöltve mossa a zombik agyát. Ilyen minőség mellett nem csodálom a funkcióbéli leépítést, így nem is óhajtok apellálni a teljes működési kör visszaállítása érdekében.

De ennek a kérdésnek sok oldala van. A másik oldal is zombi, ill. zombikat előállító nagyüzem, aki fosik a mecsetektől. Itt egyaránt gondolok arab országok és európai államok intézkedéseire. Arab országokban a közhiedelemmel ellentétben sokkal keményebb megszorítások vannak mecsethasználat tekintetében, mint Európában. Mivel nagyon félnek az Iszlám szervezetektől, a mecseteket sok helyen csak imaidőkben tartják nyitva, utána gyorsan zárnak, nehogy valaki agitálni kezdjen. Sőt, a pénteki ima szövegét is több helyen előre megírva kapják meg az imámok, egy központból.

Európában ennek fordítottja a helyzet. Bizonyos, hogy van kontrol a mecsetek felett, de a besúgók káoszt látnak és káoszról nehéz jelenteni. A hírszerzők elemzői nem tudják, hogy a szakállban van-e a lényeg, vagy egy simára borotvált arcban, aki whiskyt iszik, pénzt oszt és fegyverrel lát el. Mire elemzéseik körbe érnek a farkukba kellet harapniuk, így lemaradnak az eseményekről, melyek a mecsetben kezdődtek pár könnyeket fakasztó beszédet követően.
Ha bekövetkezik a baj, akkor nem a bűnözőket tárják a nyilvánosság elé, hanem az Iszlámot kommunikálják minden baj forrásaként. Európa nem érti az Iszlámot! Pedig az Iszlám értése oldaná meg Európa gondját velünk.
Ami a kulturális, gyermeknevelési és egyetemet pótló tudás szolgáltatást illeti, bizonyos, hogy vannak tudósaink, akikre érdemes odafigyelni. Nos, ők nem jutnak szóhoz. Mert hiába beszélnek, ha nem lökik eléjük a mikrofont. A hülyék és riadalmat keltő balfaszok ezer mikrofont kapnak, mert ők tökéletes eszközök az Iszlámról kialakítandó negatív kép megjelenítésére. Tehát én magam sem javaslom, hogy gyermekedet ilyek kezek közt helyezd el.
Iszlám országokban már nincs mód arra, hogy a vándor egy mecsetben megszálljon, Európában még talán igen.
„Kincstár" funkciót pedig a bankszámla tölt be, amin minden cent mozgásáról száz jelentés születik.

Végig nézitek-e még egyszer azt a tizenöt pontot, amibe besoroltam a mecsetek feladatkörét? Pedig hiányos! De arra jó, hogy érzékeltessem, milyen funkciókat látott el egykor az Iszlám maga! Mivel ezek funkciók elvesztek, az Iszlám is tartalmatlanná vált.
Azaz dehogy! A tudás nagy része áttevődött az online térbe. Ennek is meg vannak a veszélyei, de e mellet megoldást is kínál azoknak, akik nem imádkozó szomszédjuk lábszagát és horkolását eltűrve kell végig hallgatniuk egy barom előadását a szorzótábláról, a föld lapos mivoltáról és egyéb alapvető kérdésekről. Tisztelet és hódolat a kivételeknek.

R. Ernst

MEDDIG TARTSON A KÖZÖSSÉGI IMA?

Tudom az ego a vesszőparipám. Ebben az esetben is az. Sok imám elfelejtkezik önmagáról és saját egóját helyezi előtérbe ahelyett, hogy szolgáljon. A közösségi ima vezetése, ha abban szónoklat, tanítás is van, nem arra szolgál, hogy az imámról kiderüljön zsenialitása vagy hatalmas odaadása Allah iránt. A beszéd intés, tanítás, információ átadás, amit olyan hosszú ima követ, amit mindenki könnyűszerrel elvégezhet.
Al-Mutawakkil kalifa 847-861 között regnált Bagdadban. Hozzá kötődik az eset, amikor valaki felpofozott egy imámot. Egyből a kalifa elé cipelték, hogy ő tegyen igazságot. Al-Mutawakkil tetténék okáról faggatta az elkövetőt. Ő így mesélte el.
Egy napon fáradságos útra mentem a sivatagba, ahonnan megkésve értem vissza. Éppen a hajnali ima idejére érkeztem és gondoltam, mielőtt hazamegyek, eleget teszek Allah előtti kötelességemnek. Betértem a mecsetbe, ahol az imám felsorakoztatta a hívőket és belekezdett. Két Raka'atos ima lévén, gondoltam hamar túl leszek rajta. Alig álltam a lábamon a fáradságtól. Erre az imám az első Raka'at-ban nekikezdett a Baqara szúrának (a Korán leghosszabb szúrája), amit végigmondott. Amikor a második Raka'athoz érkeztünk, azzal nyugtattam magam, hogy az Ikhlasz szúra, vagy hasonló párosros vers következik. Erre az imám belekezdett az Al-Imrán szúrába (ez is hosszú). Mire végig mondta, már éppen beesteledett. Éppen az elköszönésnél tartottunk, amikor fejéhez kapott. Allah bocsájtsa meg vétkem, mondta, nem voltam bemosakodva, az egészet újból kell kezdeni! Ekkor vágtam pofon. Erre Al-Mutawakkil csak annyit szólt, hogy én is felpofoztam volna. Majd az ember szabadon távozott. Ez a történet Dr. Omar Abdel Kafi sejk előadásában hangzott el (Allah legyen vele megelégedett).
A történet arra jó, hogy kiemelje az érzékenység fontosságát mások felé. Nem mindig csak én vagyok az, akire tekintettel kell lenni, hanem fordítva. Nekem kell tekintettel lennem másokra. Azért jönnek az emberek közösségi imára, hogy intést, tanítást halljanak, eleget tegyenek kötelességüknek Allahhal szemben és dolgukra menjenek. Az imám személye annyiban fontos, hogy ezt a helyzetet előállítsa. Ha nem ezt teszi, szereptévesztésben van. Nem szerintem, hanem a Próféta (béke reá) szerint:

مَسْعُودٍ أَنَّ رَجُلًا قَالَ وَاللَّهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي لَأَتَأَخَّرُ عَنْ صَلَاةِ الْغَدَاةِ مِنْ أَجْلِ فُلَانٍ مِمَّا يُطِيلُ بِنَا فَمَا رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي مَوْعِظَةٍ أَشَدَّ غَضَبًا مِنْهُ يَوْمَئِذٍ ثُمَّ قَالَ **إِنَّ مِنْكُمْ مُنَفِّرِينَ فَأَيُّكُمْ مَا صَلَّى بِالنَّاسِ فَلْيَتَجَوَّزْ فَإِنَّ فِيهِمْ الضَّعِيفَ وَالْكَبِيرَ وَذَا الْحَاجَةِ**
صحيح البخاري أبواب صلاة الجماعة والإمامة باب تخفيف الإمام في القيام وإتمام الركوع 670 والسجود

Abu Masz'ud tudósítása: Valaki ezt kérdezte: „Ó, Allah Prófétája, kések az imáról, mert aki ez előzőt tartottam hosszúra nyújtotta azt." Sosem láttam Allah Prófétáját (béke reá) annyira dühösnek tanítása közben, mint azon a napon. Majd így szólt: „Bizony, néhányan közületek azt idézik elő, hogy az emberek elmeneküljenek. Ha imát vezettek az embereknek, tegyétek azt könnyűvé, mivel köztük gyengék, idősek és rászorulók vannak."
Forrás: Szahih al-Bukhari 670
Fokozat: Szahih, autentikus Bukhari alapján

Ezt az érzékenységi felhívást folytathatom a mások privát szférájának tiszteletben tartása irányában is. Igyekszem nem megbolygatni mások magánéletét, nem bepofátlankodni kíváncsisággal abba. Ugyanakkor gyakran tapasztalom, hogy hajlamosak vagyunk egymásnak értelmetlen kérdéseket

feltenni, mindenféle dokumentumokat, csatolmányokat küldeni. Előbb azt kellene tudni, hogy feltartod-e a másikat és érdekli-e őt egyáltalán jelentkezésed, megkeresésed?
Ha pedig érdekli, akkor ne kérdezd fél óráig, hogy keif al-hal (hogy vagy?), mert ez rohadtul idegesítő tud lenni. Térj a tárgyra és mond el mit akarsz. Ha pedig megbeszéltétek, köszönjetek el és menjetek dolgotokra. Ez az a magatartás, amit az Iszlámban követni kell. Az a félórás beköszönés és az összes családtag, beleértve a háziállatok egészségének tudakolását, nem célszerű. Az udvariasságot ne tévesszük össze az üres fontoskodással. Az előző gondolatban nem családtagok közti beszélgetésekre céloztam.
Tiszteljük egymás idejét, elfoglaltságát.

A fentiekben a közösségi imáról volt szó. Ha egyedül végzed, az más. Add meg, ami Allahé, lelkiismereted szerint, de akkor se feledkezz meg családodról, napi munkádról és előírt kötelezettségeidről. „Ájtatossággal” ne bújj ki egyik alól sem.

MEDITÁCIÓ, MAGUNKBA SZÁLLÁS, MURAQABAH, DHZIKR

Az emberek legtöbbször a könnyű utat választják. Nem csak a fizikai értelemben vett könnyűt, hanem azt, amit könnyebben fogad el az agyuk. Azt a mesét hiszik el, még ha az el is távolítja őket a valóságtól, melynek elemei számukra megnyugvást hoznak. Agyukban csupán annyi ismeret van, amihez ezeket az elemeket kötni tudják. Aki képtelen elvonatkoztatni saját tudatának gyengeségeitől, korlátaitól, egy olyan világot alakít ki magának, mely csalódásokkal teli, egyszer összeomlik és maga alá temeti.
Nem csak te zárod magad emberi mivoltodba, hanem ezer más, aki feletted uralkodni akar. Az „emberbe zárás" azt jelenti, hogy határokat vonnak köréd és csak ezeken belül vagy embernek tartható. Igen ám, de ki határozza meg ezeket a határokat? Jól nézz körül. Aki ilyet tesz veled, az nem érted teszi, hanem önmagáért. Mert az ember előtt nem saját határait kell érzékeltetni, hanem ezzel ellentétben, határtalan lehetőségeit. Ha gyermekedet ütöd-vágod, hogy beszorítsd saját határaidba, akkor egy gátlásos, pszichésen beteg elmét állítasz elő. Ha megnyitod gyermeked előtt a végtelen teret, akkor kérdései is betévednek ebbe a végtelenbe és felfedezővé, a világ megismerőjévé válik, ami önmagában gyönyörűséget hoz életébe.
Ha Isten minket, embereket ruházott fel teremtményei közül a legtöbb potenciális lehetőséggel, akkor mi a feladatunk? Az, hogy korlátozzuk ezeket a lehetőségeket, vagy kitárjuk?
Na, drága papjaim, sejkjeim! Ezt nagyon elrontottátok! Amikor bárki kijelenti, hogy „hiszen mi emberek vagyunk!", sosem azért teszi, hogy feltáruljunk, hanem hogy beszoruljunk valahová. Tovább terelnek még szűkebb terekbe azok, akik így folytatják: „hiszen, mi keresztények vagyunk", „hiszen mi muszlimok vagyunk", hiszen, mi szocialisták vagyunk", hiszen mi demokraták vagyunk" és a folyamat nem áll le addig, míg el nem jutunk a végletekhez: „hiszen mi biciklisták vagyunk", „hiszen mi alpinisták vagyunk" stb. Elhangzott a muszlim szó is. Igen, Haram! Haram erre hivatkozni! A Korán értelmében muszlim az Isten teremtését és végtelenségét megismerni szándékozó EMBER, akinek minden ezzel ellentétes zsarnoki beszorítás ellenére ki kell törnie saját és mások agya bezártságából az Univerzum szabadságába és az arra vonatkozó szabályok szerint kell élnie. És e szabályokat saját magának kell felfedeznie, saját szabad akarata alapján! Ez a muszlim! Ez nem egy európai értelmezésben vett vallás és nem az arabok, perzsák, törökök vagy bárki más mai eltorzult faszsága! És nem is a magyarok, vagy más nép felfogásában élő iszonyat, ahogy ezt hinni vélik jelen kommunikációk alapján! Az Iszlám a Korán! És nem az a sok értelmetlen szabályhalmaz, amit ember hirdet pulpitusról! A Korán pedig nem olvasható el, nem futható át, senki sem utalhat arra, hogy már olvasta és ez, meg az áll benne! Mert akárhányszor veszed elő, az üzenete mindig más! Nem a doktrínáiról, hanem az üzenetről beszélek! Feltéve, ha aggyal olvassák és nem csak kiüresedett tekintetekkel.
Nézz a kezedre. Látsz öt ujjat, melyekkel meg tudsz fogni tárgyakat, fel tudsz emelni súlyokat. Ha jön valaki és levágja az ujjaidat, meg tudod-e tenni ugyanezt? Agyaddal nem ugyanezt teszik? Amíg e mesterséges határok közt vegetálsz, sosem lehetsz boldog! Amit boldogságnak érzel, az nem emberi, hanem zombi boldogság, ami azt jelenti, hogy elhitettek veled valamit boldogság címszó alatt!
Mi a megoldás? Az, hogy a realitást, a valót lásd, ne egy megígért megszerezhető képzetet. Az általában átverés szokott lenni. Ahhoz, hogy a valót lásd, saját szemedet használd, ne másét és saját agyaddal dolgozd fel, ne máséval. Agyad határait pedig told ki annyira, amennyire csak tudod! Tanulj! Ha másokkal konzultálsz, az segít, de ne ess mások csapdájába! Mert Isten csak a Te érzékeléseden keresztül enged láttatni veled olyan világot, ami neked jó és otthon vagy benne! Fogadj be magadba új ismereteket és bontsd le a falakat, melyeket évezredes tradíciók ültettek beléd atyáidon keresztül.

Te nem azért vagy itt, hogy megrekedj egy korban, hanem hogy tovább lépj! Még akkor is így van ez, ha szentségtörést említenek.
Isten nem kérdezi vallásod nevét és azt sem, hogy melyik focicsapatnak drukkoltál. Isten maga sem muszlim vagy katolikus és nem a Barcelonának drukkol.
Amíg nem fedezed fel magadat, képességeidet, a benned programozott valót, addig nehéz a külvilágban meglátni az összefüggéseket.
Látod már, hogy miért kell naponta ötször, vagy akárhányszor félrevonulni és magad lenni az Uraddal? Látod már, hogy ez nem egy sztereotip cselekedet, melyet még egy-két év és a modern pszichológia „betegségnek" nyilvánít?
Mi, muszlimok pedig ezt az állapotot, melyet elvonultan, a legmélyebb csöndben (al-szamt) érünk el, „muraqabah"-nak hívjuk, ami éber spirituális tudatosságot jelent. Másszóval spirituális kontrolt a fizikai lét felett. Egyben emlékezés, vagy megemlékezés (dhzikr). Ekkor vetjük le magunkról a ránk rakódott szennyeződéseket, terheket. Ez egy Isten közeli megszabadító lelki gyakorlat. Létrehozza a belső nyugalmat (szakinah), abból megnyitja a szívvel látást (baszírah) ami képes áthatolni emberi, mesterkélt tereken és képes visszaadni az univerzumban működő valót. Ez a gyakorlat hosszútávon lelki, érzékelési kifinomulást (tadzsrid) eredményez. Sokan szúfi tanításnak tulajdonítják, ahol ezeknek a spirituális gyakorlatoknak számos iskolája van. Én nem mennék el az irányzatokig, mert belegabalyodva egy-egy irányzatba egy másik szélsőségbe, a spiritualitás szélsőségébe esünk. Ezen a ponton újfent az egyén dönt és határozza meg az alkatához leginkább illeszkedő, földi létét szolgáló gyakorlatot.

أَفَمَن يَعْلَمُ أَنَّمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِن رَبِّكَ الْحَقُّ كَمَنْ هُوَ أَعْمَى إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُوْلُواْ الأَلْبَابِ ﴿١٩﴾

Az, ki tudja, hogy mi kinyilatkoztatott neked Uradtól Igaz, olyan-e, mint a vak? Mert bizony, magukba szállnak azok, kik értenek,- (Korán 13:19)

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سَبَقَ الْمُفَرِّدُونَ قَالُوا وَمَا الْمُفَرِّدُونَ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ الذَّاكِرُونَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتُ

وفي رواية أحمد قال الَّذِينَ يُهْتَرُونَ فِي ذِكْرِ اللَّهِ

صحيح مسلم كتاب الذكر والدعاء والتوبة والاستغفار باب الحث على ذكر الله تعالى 2676

Abu Hureira tudósítása: Allah prófétája (béke reá) így szólt: „A magányba elvonulók messzebbre jutnak." Erre ők: Ó, Allah prófétája, kik azok a magányba elvonulók? Majd a próféta: „Férfiak és nők, akik gyakran emlékeznek Allahra."
Egy másik elbeszélés szerin a próféta ezt mondta: „Ők azok, akik egybeolvadtak az Allahra való emlékezéssel."
Forrás: Szahih Muszlim 2676
Fokozat: Szahih, autentikus Muszlim szerint

MÓZES FOHÁSZA

Mózes történetét sokan ismerik, itt nem ismertetem. Számomra az a megkapó az ő történeteiben, hogy nagyon emberi. Átjön a szövegből kétkedése, ami emberi, félelme, ami emberi, aggodalma, ami emberi és haragja, ami emberi. Szenvedélyes lehetett. Mégis ő volt az egyetlen, akihez közvetlenül beszélt az Úr!
Talán Allah is szereti, ha valaki emberként emberi. Nem csodálom! Én is így lennék a helyében, ha már embernek teremtettem valakit.
Amikor Mózes kivetett lett, szívébe félelem költözött. Megölt egy embert, ami miatt bántotta lelkiismerete, de egyben üldözötté is vált. Ennek ellenére az Úr küldetést bízott rá. El kellett mennie a Fáraóhoz az Úr üzenetével, a hívással a monoteizmusra. A Világok Ura elküldte Mózest ahhoz az emberhez, aki magát Istennek, a földi világ urának képzelte. Igaz, az ő fejében a világ a Nílus alsó és felső folyásából állt. Mózes már túl volt a spirituális felkészítésen. Fel tudta fogni mi a különbség a Világok Ura és a földi világ ura közt. De még így is félt, hiszen a kettő közt ő csak egy porszem, egy senki. Tudta, hogy a földi világ ura őt megölheti, kénye kedve szerint bánhat vele. Igaz azt is tudta, hogy a Világok Ura ennél hatalmasabb, még anyagait is megsemmisítheti, de mert visszakérdezni, mert aggodalmaskodni, mert támogatást kérni! Miért? Mert a Világok Ura Kegyelmes, Megbocsájtó!

A Fáraóval egymaga nem merte volna lejátszani azt a kérdés-felelet özön! Ezen a ponton Mózes elmondott egy fohászt, amit a Korán négy áyája ad közre:

قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي ﴿٢٥﴾

(Moses) said: "O my Lord! expand me my breast; (Quran 20:25)

(Mózes) így szólt: „Uram! Tárd ki keblem.” (Korán 20:25)

وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي ﴿٢٦﴾

"Ease my task for me; (Quran 20:26)

„Könnyítsd meg dolgom.” (Korán 20:26)

وَاحْلُلْ عُقْدَةً مِّن لِّسَانِي ﴿٢٧﴾

"And remove the impediment from my speech, (Quran 20:27)

Oldd meg a csomót nyelvemen.” (Korán 20:27)

يَفْقَهُوا قَوْلِي ﴿٢٨﴾

"So they may understand what I say: (Quran 20:28)

“Hogy fogják fel azt, mit mondok.” (Korán 20:28)

Képzeljünk el egy sivatagból több év után előkerült embert, mai fogalmak szerint: egy bűnözői előélete miatt körözött személyt, aki dadog, nem tud rendesen beszélni, az Úr mégis rábíz egy küldetést. El kell mennie egy fényűző palotába, ahol egy zsarnoknak a szemébe kell mondania, hogy egy szar alak. Így érthető, ugye? Ez a történet szenteskedő előadásban nem adja ki a drámát. Pedig ez az!
Nem tagadom, ezt a fohászt mindig elmondom magamban, mielőtt előadást tartok, vagy tárgyalni megyek valahova. Nagyon rendbe teszi a belső világomat.
Ebben a pár sorban benne van az ő hátrányos helyzete, kérése és az igény, hogy a másik fél fogja fel, mit mond!
Elgondoltam, hogy ma Mózesnek nehezebb dolga lenne. Az ő korában volt egy Fáraó, akihez be lehetett jutni. Igaz, ki nem nagyon, de be igen! Létrejöhetett egy dialógus fent és lent között. Már a rádió felfedezésével, ami nem ma volt, ez az állapot megszűnt. Emlékszem, hogy gyermekként még a tévés korszak előtt körbe ültük a rádiót, azon hallgattunk színházi előadásokat, kabarét és híreket. A lényeg, amit ki akarok hozni, hogy a rádió beszélt, de nem lehetett neki visszabeszélni. Egy olyan korszak vette kezdetét, amikor fentről leér a hang, de lentről felfelé nem. Addig lehetett érdemi diskurzusokat folytatni, volt tétje, ezután fokozatosan megszűnt. Ma már egy olyan világ van, ahol

lejön a földi úr hangja, elér a halandóhoz, de a halandó már annyira hülye, hogy igény sincs benne a vitára, visszakérdezésre, mert ezt az állapotot szokta meg. Megszokottá vált az egyirányú kommunikáció.
Tehát, ma Mózes nem tudom mit tenne, hova menne, ki hallgatná meg. Az egyoldalú kommunikációban személytelenné vált a közlés, azt sem lehet tudni, honnan jön egy szándék, kik állnak a gondolatok mögött. Mózes korában tudtuk, hogy a Fáraó volt a bajok forrása és ő ehhez az arcát is adta. Ma nem adja senki az arcát semmihez, csak szart kever arctalanul. Kicsiny vagyok ahhoz, hogy ebbe belegondoljak, de annyi bizonyos, hogy ideje lenne már Valakinek ezt a helyzetet megváltoztatni és valakiknek a fejére hatni. Akármi is a helyzet, a fohász gyönyörű és tartalma aktuálisabb, mint valaha. A fohász is személytelen. Csak az alany van benne, aki mondja a kérés az Úr felé és az igény, hogy fogják fel! Tanuljuk meg! Hátha Valaki közbelép!

NEM EMBEREKÉRT KELL IMÁDKOZNI, HANEM EGY ÚJ SZEMLÉLETÉRT

800 millió éhező, 2 milliárd alultáplált, 160 millió 5 évesnél fiatalabb fejlődésben megrekedt, míg 1,9 milliárd túlsúlyos és elhízott. (https://www.worldhunger.org/world-child-hunger-facts/)
És most csak a világ gyermekeinek éhínségéről beszélek.
Összességében 5,6 millió öt év alatti gyermek halt meg 2016-ban, ami közel napi 15 000 haláleset volt (Egészségügyi Világszervezet [WHO], 2016). Öt éves kor előtti gyermekhalál kockázata Afrikában (76,5 / 1000 élve születés), körülbelül nyolcszor magasabb, mint Európában (9,6 / 1000 élve születés) (WHO, 2016).
Évente körülbelül 3,1 millió gyermek hal meg alultápláltság miatt (UNICEF, 2018a). Az éhség és az alultápláltság hozzájárul a globális gyermekhalálozások több mint felét idézi elő, mivel az alultápláltság a gyermekeket sebezhetőbbé teheti a betegségre és súlyosbíthatja a betegségek tüneteit (UNICEF, 2018a).
A rosszul táplált gyermekek évente akár 160 napig is szenvedhetnek (Glicken, M.D., 2010). Az alultápláltság növeli minden betegség, beleértve a kanyaró és a malária hatását. Az alultápláltság a következő arányokban játszik szerepet a halálozások kialakulásában: hasmenés (61%), malária (57%), tüdőgyulladás (52%) kanyaró (45%). (Black, Morris, & Bryce, 2003; Bryce és munkatársai, 2005).
A fejlődő világban 66 millió általános iskolás korú gyermek éhesen vesz részt az órákon. Ebből 23 millióan Afrikában élnek. Ez az állapot nagyban befolyásolja tanulási képességüket (World Food Program [WFP], 2012).

Eddig a globális viszonyokat ismertettem, de gondolom saját házad táján is érdemes körülnézned. Kizárólag a gyermekéhezést vettem elő, a környezetszennyezést, helyi konfliktusokat, bankok visszaéléseit, hazugsággyárak műveleteit, tömeges zombielőállítást nem érintettem. Tehát minden 10-15 másodpercben éhenhal egy gyermek.
A jelenlegi koronavírus járvány miatt azért vinnyogunk egyedül, mert ez minket is érint. Különben távoli szemlélőként, hidegen néznénk, akár a gyermekéhezést és annak következményeit. Pedig az nagyságrendekkel több áldozatot követel. Mégis csak legyintünk, oda se figyelünk.
Most ne gyertek azzal, hogy ismertek pár humanitárius szervezetet, akik segítenek, küldtek két zsák krumplit, meg egyebek. Ezek nem sokat érnek. De az a gazdasági helyzet, amiben ez az állapot kialakul, a tudati állapot szintje, bizony jelentős tényező. Ennek felszámolására mikor vetettek be katonaságot vagy rendeltek el karantént? Mivel most rólunk van szó, „übermenschekről”, akik „fejlett civilizációs értékekkel” rendelkeznek, a helyzet megváltozott. Befostunk. Jaj, mi lesz velünk? Erre a kérdésre két válasz adható. Egy biológiai: ha megfelelő immunrendszer alakul ki, akkor megmaradunk, ha nem, akkor nem. Ilyen egyszerű. A másik válasz politikai. Erre csak vezetőink tudnak felelni, de nem teszik. Ők politikusok, minden helyzetet hatalmi pozíciójuk erősítésére használnak. Így sosem tudjuk meg mi az igazság. Mert ugye nevetséges, ha az a válasz, hogy akkor van vége a járványnak, ha nem látsz több katonát az utcán és a hatalmi viszonyok konszolidálódtak. Márpedig, én annak drukkolok, hogy a járvány hozománya pont ennek a látásmódnak az eltünése legyen.

Elnéztem a szánalmas imakísérletet, melyben a világvallások képviselői fohásszal fordultak Istenhez. A pápa még teljes búcsút is ígért. Én a hívő, aki életemet adnám Istenért mondom, hogy tiszta középkor! Vagy ha nem, akkor színjáték a zombik előtt! Az ima személyes dolog. Ebből parádét

csinálni ízlés kérdése. Áruló egyházak bevonásával pedig végképp visszataszító. Persze, ha a zombiknak ez kell, akkor legyen. Ilyenkor szívem szerint ismertetném könyörgő főpapjainknak a cikkem elején szereplő adatokat a gyermekéhezésről. Ezért sosem könyörögtetek?

Nem az emberekért kell imádkozni, hanem egy szemlélet eltűnéséért. Ha az eltűnik, mi emberek is biztonságban megmaradunk, vírus ide, vagy oda.

يوشك أن يأتي على الناس زمان لا يبقى من الإسلام إلا اسمه ، ولا يبقى من القرآن إلا رسمه ، مساجدهم عامرة وهي خراب من الهدى ، علماؤهم شر مَن تحت أديم السماء ، مِن عندهم تخرج الفتنة وفيهم تعود

Eljön az az idő az emberekre amikor nem marad meg az Iszlámból más, mint a neve, a Koránból sem több, mint a betűk formája. Mecseteket építenek, melyekben nem lesz útmutatás, tudósaik a legrosszabb emberek lesznek az ég alatt, akikből ármány, zavarkeltés (fitna) fog előtörni, visszatér hozzájuk. (Bayhaqi, Shubu Iman no. 2/788)

حَدَّثَنَا سُلَيْمَانُ بْنُ حَرْبٍ، حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ عَبْدِ الْمَلِكِ بْنِ مَيْسَرَةَ، عَنِ النَّزَّالِ بْنِ سَبْرَةَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ، أَنَّهُ سَمِعَ رَجُلاً، يَقْرَأُ آيَةً، سَمِعَ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم خِلاَفَهَا، فَأَخَذْتُ بِيَدِهِ فَانْطَلَقْتُ بِهِ إِلَى النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم فَقَالَ ‏ " كِلاَكُمَا مُحْسِنٌ فَاقْرَآ ـ أَكْبَرُ عِلْمِي قَالَ ـ فَإِنَّ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمُ اخْتَلَفُوا فَأَهْلَكَهُمْ"

Abdullah tudósítása:
Hallott egy embert, aki egy Korán verset másképpen recitált, mint a Próféta (béke reá). Így elvitte az embert a Próféta elé (béke reá) (és elmesélte neki mi történt). A Próféta így szólt: „Mindketten helyesen recitáltok, tehát folytassátok." Majd hozzátette: „Allah elpusztította azokat a nemzeteket, akik előttetek voltak, mert különböztek egymástól."

Fokozat: Szahih, autentikus
Forrás: Bukhari, Hadisz 5062.

Nos, ennyit jelentenek egymás közti vitáink, civakodásaink, közben a lényegről elterelődik figyelmünk. Sok népnek volt ez a végzete.

POGÁNY ISTENTISZTELET ŐSI FORMÁI

Az ember az ősi időktől kezdve kifejezte hódolatát a természeti erők, vagy olyan szimbólumok felé, melyek megtestesítették ezeket az erőket. Ezek szokássá, hagyománnyá lettek, melyek kialakítottak hiedelmeket, babonákat. Ezek keltek versenyre később az Egy Igaz Istennel és Annak tiszteletével.

وَقَالُوا لَا تَذَرُنَّ آلِهَتَكُمْ وَلَا تَذَرُنَّ وَدًّا وَلَا سُوَاعًا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا ﴿٢٣﴾

„Mondták (egymás közt): ne hagyjátok el isteneiteket, ne hagyjátok el Wadd-ot, se Suwa-t, se Yaghuth-ot, se Ya'uq-ot, se Nasr-t,"- (Korán 71:23)

Az öt név, ami a 71:23-ban szerepel, a legősibb pogány kultikus hagyományra utal, melyek még Özönvíz előttiek és utána is követték őket. A törzsek nevei olyan formában őrződtek meg, ahogy a kommentátorok lejegyezték, de ezek számunkra csupán régészeti érdekességet jelentenek. A hamis istenek nevei azonban sokkal fontosabbak, a komparatív valláselemzés miatt. Ilyen, vagy hasonló

kultuszok ma is léteznek természeti népeknél, vagy ott, ahol elutasították az Evangélium által kínált Monoteizmust. Ezek azóta vannak, mióta az ember a Teremtőjétől, Gondviselőjétől az általa kreált dolgok és kitalációk felé fordult.

Az öt istenség neve és az általuk megtestesített tulajdonságok, a következők:

	Név	Forma	Megtestesített tulajdonság
1.	Wadd	férfi	emberi erő
2.	Suwa	nő	szépség, termékenység
3.	Yaghuth	oroszlán, bika	vad, elemi erő
4.	Yauq	ló	gyorsaság
5.	Naszr	sas, sólyom, keselyű	éleslátás

Nem világos, hogy ezek a nevek eredeti Arab szógyökökhöz tartoznak-e, vagy Babiloni, Asszír, Noé Özönvize által érintett területek neveinek Arabosított változatai. Még az Arabnak tartott Wadd (szerelem, vonzódás) és Naszr (sólyom) szavak esetében is felmerül az idegen származás lehetősége és a szavak jelentésének deformálása a használattól függően.

Ha ókori összehasonlító mitológiával foglalkozunk nem szabad megfeledkeznünk a következőkről:

1. Az emberek istenről alkotott elképzelése antropomorf volt, így az istenségeikbe a saját maguk által nagyra tartott emberi tulajdonságokat táplálták.
2. A természeti népek emberei félelmeiket is a misztérium világába próbálják átültetni. Ha az ártó istenek kiengesztelődnek, akkor nem okoznak fájdalmat, sérülést, kárt az embernek. A hinduizmusban ma is léteznek istenségek, melyeknek azért tesznek felajánlásokat, szentelnek áldozatokat, adnak kiengesztelő adományt, hogy ne sújtsa őket betegségekkel (pl. himlő.)
3. Ez elvezet az emberre veszélyes állatok isteni megjelenítéséhez, mint pl. a kígyó, melynek kultusza sok helyen még ma is fellelhető. Az ókori Egyiptomban ilyen volt a Nílusi krokodil, kutya, bika. Az Íbiszhez közvetlenül és szimbolikusan is imádkoztak. Lásd 7. függelék.
4. Ahogy az ember tudása nő és felfedezi az égitestekben lévő erőt, mozgást és ragyogást, úgy érzi magát ezek alá rendelődve. A földi testektől így jutunk el az égitestek imádatáig. A babiloniak és káldeaiak híres asztronómusok voltak, Ábrahám is itt született. Ábrahám allegorikus története (6:74-82) kifejezi a kultusz jelentőségét és bemutatja letűnő égitestek imádatában rejlő hiányosságokat. „Akik hisznek, nem öltöztetik hitüket bűnbe. Ezek ők, akiké a biztonság és jó úton vannak vezetve” (6:82). A szábeusok égitest kultusza is Káldeából eredt, innen hozták magukkal Arábiába. (2:62)
5. Egy további lépés a vallási kultuszfejlődésben az elvonatoztatott, absztrakt világhoz szóló istentisztelet. Például a Szaturnuszt lassú mozgása miatt a közönnyel, rosszindulattal azonosították. A Mars, tűzvörös színe miatt a háborúk és a pusztítás jelképe lett. A Jupiter, ragyogó arany színével a szerencse, a jóság megtestesítője, befolyása alá tartozni különös kiváltság. A Vénusz a testi szerelem istennője volt. A pogány Arabok az időt is istennek szentelték (Dahr), ami az örökkévalóságtól örökkévalóságig van, az embereknek jó és rossz szerencsét oszt ki.

6. Egy következő fokozat a reinkarnáció. Természetes személyek, vagy tulajdonságaik jelennek meg istenségekben, hordozva a személyek jellemző karakterét. A panteon istenségei ennek megfelelően veszekednek, esnek szerelembe, gyűlölködnek egymás közt, vagy akár szenvednek, mint egy emberi teremtmény. Képződtek átmeneti, ún. félistenek, vagy emberi hősök is, akiket istenként lehetett tisztelni. A görög költők és művészek nagy mesterei voltak annak, hogy lehet emberi problémákat az istenek szintjén nagyobb erővel és hatással megjeleníteni. Így drámává írták át a vallást. Míg emberközelivé tették az istenek „drámáját", ugyanakkor elvesztették a tiszta spiritualistást, mert az isteni világ messze túl van a földi élet bűnös karaktervilágától. A görög hagyományokat követő hierarchikus Kereszténység sokat szenvedett ettől a hibától.
7. Ha különböző kultúrák, ideák találkoztak, ezek keveredtek. Idegen eredetű isteneket és istenségeket máshol is fel lehetett ismerni a keveredés után. Pl. Artemisz, az erényes, szűz, vadász istennőt a görög panteonból azonosítani lehetett a későbbi római Dianával, v. efezusi Dianával, aki a természet nyüzsgő életét szimbolizálta, vagy Szelénével a hideg hold istennővel. Dianát az Egyiptomi Ízisszel is kapcsolatba lehet hozni, ikerfivérét, Apollót (a nap) pedig Ozirisszel. Összekeveredtek természeti erők, állatok, fák, karakterek, égitestek és más jegyeket viselő elemek, melyek létrehozták a babonák alaktalan egyvelegét. Ez ellen szállt harcba az Iszlám.

Az ima visszaszáll az égitestekre. A számtalan csillag relatív állandóságot jelent az égbolton, ami az ősi képzeletet nem annyira kötötte le, mint a mozgással rendelkező jelenségek. Mégis, néhány egyedülálló csillag felkeltette az ima iránti vonzalmat. Pl. a Szíriusz, a kutya csillag, ami az égbolt egyik legfényesebb csillaga kékes árnyalattal, vagy Algol, a változékony, a Perszeusz csillagkép bétája, aminek változását szabad szemmel is követni lehet két-három éjszakán keresztül. Sok legenda, mítosz és babona születése kötődik hozzá. Az Ábrahámról szóló példabeszéd (6:76) a Szíriuszra utal, mint a tündöklő, állandó csillagra az égen. Az állandó csillagok milliárdjaiból az asztrológusok csillagképeket állítottak elő, melyekhez mondákat kötöttek. A mozgó csillagok, vagy égitestek saját törvényeik szerint mozognak, ezért saját maguk hatása alatt álnak, saját magukat személyesítik meg. Hét ilyen égitestet különböztettek meg. Az első és a második a Nap és a Hold. A két legközelibbnek látszó, legjobban észlelhető égitest, az ár-apályok, hőmérséklet befolyásolói és az élet hordozói. A harmadik és negyedik a két belső bolygó, a Merkúr és a Vénusz. Az est és a hajnal csillagai, melyek sohasem távolodnak el a Naptól. Az ötödik, hatodik és hetedik, a Mars, Jupiter és Szaturnusz, a kívül eső bolygók, melyek a legnagyobb mértékű napfogyatkozás okozói. A hetes szám a misztikában is fontosságot kap.

A Hold kultusz több formáját követték. Már korábban említettük az ikerfivér és nővér Apollót és Dianát, akik a Nap, ill. Hold megtestesítői voltak. Az Egyiptomi Khonsu egy bárkával hajózott keresztül az égen. A Holdra utalva legendákat költött, ami őt a mágia istenségévé tette. A Védákban, India vallásában Soma a Hold isten, a bolygók ura, de ugyanezzel a névvel illették az istenek italát is. Indiában a Hold testesítette meg a férfi istenséget, ahogy az ókori sémi hagyományokban is. A Nap Arab neve (Shamsz) nőnemű. A pogány Arabok a Napra, mint istennőre, a Holdra, pedig mint istenre tekintettek.

A Napot, a Holdat és az öt másik égitestet a későbbiekben összekapcsolták, ahol mindegyiket a rá jellemző tulajdonságokkal ruházták fel. Ezek együtt egy családot alkottak. A szoláris mítosz népszerű volt, sokáig tartotta magát és sok más mítosszal, kultusszal keveredett. A késői Római vallásban a Nap Apolló a nap, világosság, férfiúi szépség istenének történetében bukkan fel. Apolló Diána, a hold

istennő ikertestvére. Az ókori Egyiptomban, Hórusz, a sólyomszemű mítoszában szintén előjön, vagy látjuk Ra történeteiben, ahol a mindent látó szemet, ami sas, vagy sólyomszem, a Nap átható jelenségével azonosították. A Nílus kultusza tovább éltette a napistent, ami egy sor Íziszről és Oziriszről szóló legendában megjelenik. Ezeket ketten a Nappal és a Holddal azonosították. Babilonban a Nap neve Shamash (Arabul Shamsz), a napisten magasztosságát jelzi. Ez a Sumér kultúrában Babbarnak felelt meg, míg a Rig-Vega-ban említett Surya (nap), a perzsa Mithra kultuszban, szintén a nap dicsőségét hirdette.

Az öt égitest közül a Vénusz, esthajnalcsillag, ihlette meg legmélyebben az asztro- mitológiát. Van férfi és női alakja. Az Ézsaiás könyvének 14:12 versében ez áll: „Miként estél alá az égről fényes csillag, ó Lucifer, hajnal fia!? Levágattál a földre, aki népeken tapostál!" A sorokban hajnalcsillag szerepel, de ez egy utalás Babilon királyára. A Keresztény Egyházak alapító atyjai Lucifert Sátánra változtatták, de vannak Bibliák, ahol mindkét nevet elhagyták. A Merkúr nem szembetűnő, ezért azt a csillagcsalád gyermekének tartották. A két szülő a Nap és a Hold volt, de szerepelt olyan változatban is, hogy a Nap, ill. Hold volt az atya és Vénusz az anya. A Föld pályáján kívül eső három égitest közül a Jupiter a legfeltűnőbb. Valóban, a Nap és Hold után ez a legtündöklőbb égitest az égen. A jó szerencsét társították hozzá. Ha a Nap és Hold nem szerepelt a mítoszban, akkor a Jupitert tekintették a bolygók szülőatyjának. A hozzá intézett ima felért a Naphoz intézett imáéval, gyakran egy imában ez a kettő keveredett. A Mars és Szaturnusz két rosszindulatú égitest, ahogy erről korábban már volt szó. Féltek az ezekben rejlő gonosztól, félrevezetéstől. A pogányok panteonjában imádkoztak jóhoz és rosszhoz egyaránt, egyiket imádatból, a másikat félelemből.

A hét napjait az említett hét égitestről nevezték el. Ha ezeket megfelelő sorba tesszük, akkor ezek a fölhöz való távolságuk szerint illeszkednek egy rendbe, a következők szerint:

Bolygó	istenség, ami megtestesíti	a hét napjai változó sorrendben
Hold	Diana	Vasárnap
Merkúr	Merkúr	Kedd
Vénusz	Vénusz	Csütörtök
Nap	Apolló	Péntek
Mars	Mars	Hétfő
Jupiter	Jupiter	Szerda
Szaturnusz	Szaturnusz	Szombat

Ezt a váltakozó sorrendet egy körbe kapcsolták össze. A hét pedig önmagában is mitikus szám.

A természeti-, égitest-, hős-, elvont jelenségek-, stb. kultuszai és ezek keveredése hozta létre azt a hiedelem és babona világot, melyet a legősibb időkben őt bálvány képviselt. Wadd, Suwa, Yaghuth, és Naszr, amint az a 3. pontban ismertettük.
A vallási felfogásban, Noé idejében követték ezeket a hamis istenségeket és a hozzájuk kapcsolódó hiedelmeket a legintenzívebben. Ha Wadd és Suwa férfit és nőt jelentettek, ez magában rejti az ember önimádatának tényét Allahhal szemben. Jelenthetik ugyanakkor a férfiúi erőt és női szépséget, akkor sem távolodtunk el az előző tényállástól. Annyi bizonyos, hogy a Jupiter-Vénusz párosításban

előadott ima nem keveredett a Nap-Hold kettősért mondott imákkal. Egy páros elvonásával ötös csillagcsoportot kaptak, ami önmagában éppúgy mitikus szám, mint a hét és ezt az ötöt tekintették úgy, mintha a teljes csillagcsaládhoz imádkoznának. Így adaptálták a hetet arra az öt bálványra, amiknek neveit ismertettük. Naszr (keselyű, sas, sólyom vagy Hórusz az Egyiptomi mitológiában) szintén beilleszkedhetett a szoláris mítoszba az égitestek kultuszával keveredve. Ezek az asztro-mitológiai elegyek jól ismertek azok számára, akik ókori vallásokkal foglalkoznak.

Az öt ősi bálványnév nem sorolódik a Mekkai bálványok közé. Ezek a nevek Arábia ősi törzsei után hátrahagyott vésetekből, agyagtáblákba karcolt feliratokból maradtak ránk, akikre hatással voltak a Mezopotámiai (Noé országa) kultuszok. A Mekkai bálványok a Kába kövének környezetében szaporodtak fel. Ezek legnagyobbjai a Lát, Uzza és Manat. Ez utóbbi kultuszát Yathribban (későbbiekben Medina) is követték. Lásd 53:19-20. Ezek mindegyike női istenség volt. Lát a nap kultuszának helyi változatát jelenítette meg, a nap szó maga is nőnemű az arab és sémi nyelvekben. „Lat" feltehetően a görög „Leto", Apolló, a napisten anyjának neve (Encyclopedia of Islam, I, p. 380). Ha ez igaz, akkor, az ókorban került ez a név dél Arábiából a tömjén karavánút segítségével (34:18) a Mediterrán vidékére. Uzza a Vénuszt testesíti meg. A Manat eredete nem tiszta, de nem lenne csoda, ha az asztrológiával lenne kapcsolatban. A Kába köré sereglett 350 pogány bálvány pontatlanul, de a szoláris év 360 napját volt hivatott képviselni. Ez volt a „modern" pogány felfogás Quraish és a Próféta idejében. Az özönvíz előtti időkben követett öt bálvány kultusza, ha nem is ezeken a neveken, a világ számos részén tovább is fennmaradt.

QIBLA, AZAZ IMAIRÁNY

A „Mecsetek funkciója egykor és ma” c. írásban a mecsetekről, mint imahelyekről és más tevékenységet is végző helyekről volt szó. Sokan hozzáfűzik saját gondolataikat, hogy a napi öt imát otthon, vagy a közeli mecsetben is el lehet végezni, a pénteki istentiszteletre jó, ha van egy látogatható mecset, az Ünnepekre (Eid) célszerű egy nagyobb dzsámi, vagy centrum és Mekkában Kába szentélye a legnagyobb, ami többmillió zarándokot fogad évente.
Az ima szempontjából a hely nem lényeges, mert Allah az egész földet alkalmassá tette imára:

وَجُعِلَتْ لِيَ الأَرْضُ مَسْجِدًا وَطَهُورًا، فَأَيُّمَا رَجُلٍ مِنْ أُمَّتِي أَدْرَكَتْهُ الصَّلاَةُ فَلْيُصَلِّ

A föld nekem (és követőimnek) imádságra és Tayammum (földdel való bemosakodás) elvégzésére elrendeltetett, ezért bárki imádkozhat követőim közül, bárhol is van, ha elérkezett az ima ideje. Szahih al-Bukhari 335

De beszéljünk Mekkáról és az imairányról, a Qibláról. Ezzel kapcsolatban sok félreértést el kell oszlatni. Nem a Kába „szentségéért" imádkozunk abban az irányban, hanem Mekka „szentsége" miatt. A Kába csak egy szimbólum, de nem képezi az ima tárgyát. Ha a Kábát imádnánk csókolnánk, tapiznánk, nem lennénk különbek a bálványimádóknál. Sajnálatos, hogy tömegek teszik ezt. A Kábának „szentsége" nincs, a történelemben sokszor rombolták le, de mindannyiszor újjáépítették. A fekete kőnek külön története van, a hozzá tartozó jelenéseknek van „szentsége", de most ez nem képezi a cikk tárgyát. A kő jelentősége az imairány.
Ami „szentséggel" rendelkezi, az a hely, Mekka maga. Ugyanis ide kötődik a Monoteizmus. És most nem Mohamedről, Ábrahámról (béke reájuk), valamint Ádámhoz, Évához köthető történetről beszélek, hanem gyakorlatilag a föld teremtéséről. Tehát Ádám, és Éva előtti időszakról:

ما أخرجه عبد الرزاق في "المصنف "9098، والأزرقي في أخبار مكة "1/31–واللفظ له–، وابن أبي حاتم في "التفسير "1235 عن كعب الأحبار قال» :كَانَتِ الْكَعْبَةُ غُثَاءً عَلَى الْمَاءِ قَبْلَ أَنْ يَخْلُقَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِأَرْبَعِينَ سَنَةً، وَمِنْهَا دُحِيَتِ الْأَرْضُ».

Addul Razzaq „Al-Musznaf" 9098-ban foglaltak szerint és Al-Azraqi „Akhbar Mekka" (Mekka hírei) 1/31, valamint Abi Hatim Al-Tafszir (Magyarázat) 1235-ben a következő olvasható: „Mekka egy száraz pont volt a vizeken negyven évvel azelőtt, hogy Isten (SWT) megteremtette az egeket és a földet és a föld (teremtése) innen indult ki.

Nos, Idáig nyúlik Mekka „szentsége", ami gyakorlatilag minden Egyistenhit alfájává és ómegájává teszi.
Akkor mi volt ez az ide-oda táncikálás az imairánnyal Mekka, illetve Jeruzsálem felé Mohamed (béke reá) idejében?
Mohamed (béke reá) mindaddig, amíg Mekkában tanított, a Kába irányában imádkozott. 622-ben ő és követői Medinába menekültek (Hidzsra). Medina lakói között meghatározó zsidó törzsek éltek. A Próféta nekik tett gesztust azzal, hogy az imairányt Jeruzsálemre változtatta. Ez nem tartott tovább 16 hónapnál! Ekkor jött Allahtól az elrendelés, hogy állítsa vissza az imairányt (Qiblát) Mekka, azaz a Kába felé.

سَيَقُولُ السُّفَهَاء مِنَ النَّاسِ مَا وَلاَّهُمْ عَن قِبْلَتِهِمُ الَّتِي كَانُواْ عَلَيْهَا قُل لِّلّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ يَهْدِي مَن يَشَاء إِلَى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿١٤٢﴾

Mondják majd a félkegyelműek az emberek közt: „Mi fordította el őket a Qiblától, amit eddig tartottak?" Mondd: „Allahé a Napkelet és Napnyugat. Vezeti, ki(t) Ő(t) akar(ja) az egyenes ösvényen. (Korán 2:142)

Új fejezet kezdődik. Ne feledjük, hogy a Baqara Szúra Medinában nyilatkoztatott ki. A leghosszabb Szúra, ami egyben az „Iszlám Állam Alkotmánya". Érveket ad az Igaz Hitről, arról, hogy miért

Mohammedet (béke reá) választotta az Úr a kinyilatkoztatásokra és nem egy Zsidó Prófétát, mik a mindennapi előírások és spirituális meghagyások. Jelentőséget kap az Umma, az Iszlám társadalmának létrehozása. Az Ummához azonban kohézióra van szükség és az ima az egyik leghatalmasabb erő, ami az embereket összetarthatja. Mohammed (béke reá) kinyilatkozást kapott, hogy változtassa meg a Qiblát, az imairányt. A Muszlimok azelőtt a Jeruzsálemi Templom irányába imádkoztak, akár a Zsidók. A Kereszténységnek nem volt jellemző imairányuk. A medinai Zsidók folytonos szembenállása után, valamint az előző Áyákban elhangzott érvelést követően, miszerint Ábrahám, Izmael és Izsák járták a „Hanif" utat és Mekka az igaz Monoteizmus otthona, a Qibla megváltozott. A Qibla megváltozása nem egyszerű dolog. Emberek vonakodnak, elfogadják, vagy elutasítják. Allah ezt azért tette, hogy a Próféta lássa, ki követi öt őszinte szívvel és ki nem. Ez az eset szolgált első próbatételül arra, hogy az Iszlámban egy elkötelezett Umma jöjjön létre.
„Yahdi man yasha", kétféleképpen fordítható. Azt jelenti, Allah azt vezeti, akit Ő akar. Ebben az esetben Allah akarata dönti el, ki lesz vezetve. Ugyanennek a mondatnak a második jelentése, hogy Allah azt a személyt vezeti, aki el akarja nyerni Allah vezetését. Azt gondolom, hogy a Korán alapkoncepciójába a szabad akaratról Útmutatás és eltévelyedés között, ez a második variáció jobban beleillik.

قَدْ نَرَى تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِي السَّمَاء فَلَنُوَلِّيَنَّكَ قِبْلَةً تَرْضَاهَا فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنتُمْ فَوَلُّواْ وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ وَإِنَّ الَّذِينَ أُوْتُواْ الْكِتَابَ لَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِن رَّبِّهِمْ وَمَا اللّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٤٤﴾

Láttuk, hogy arcodat az Ég felé fordítod, de Mi a Qibla felé fordítunk megelégedésedre. Fordítsd arcodat a Haram (Sérthetetlen) Szentély felé és bárhol is vagytok, forduljatok arcaitokkal e felé. Azok, akiknek már eljött a Könyv, tudják, hogy az Igaz Uruktól való. Nem Allah az, Ki nincs tudatában annak, amit tesznek. (Korán 2:144)

Tehát nem Mohamed (béke reá) fondorlatos ravaszsága volt az, amivel egyszer ide, másszor oda fordította a népet, hátha meg tudja ki követi őt vakon, hanem Allah (SWT) parancsát követve tett mindent. Az egy másik kérdés, hogy ez valóban alkalmat adott arra, hogy elváljon, ki követi őt tiszta szívből, kétségeket nem hordozva és ki az, akiben állandó kételyek merülnek fel a miértekről és ingadoznak. De ehhez a döntéshez a Prófétának nem volt köze.

Tudom, még sok más történetet is el lehetne mesélni a Kábáról, de most a kezdetekig és a végig szerettem volna csak visszanyúlni.

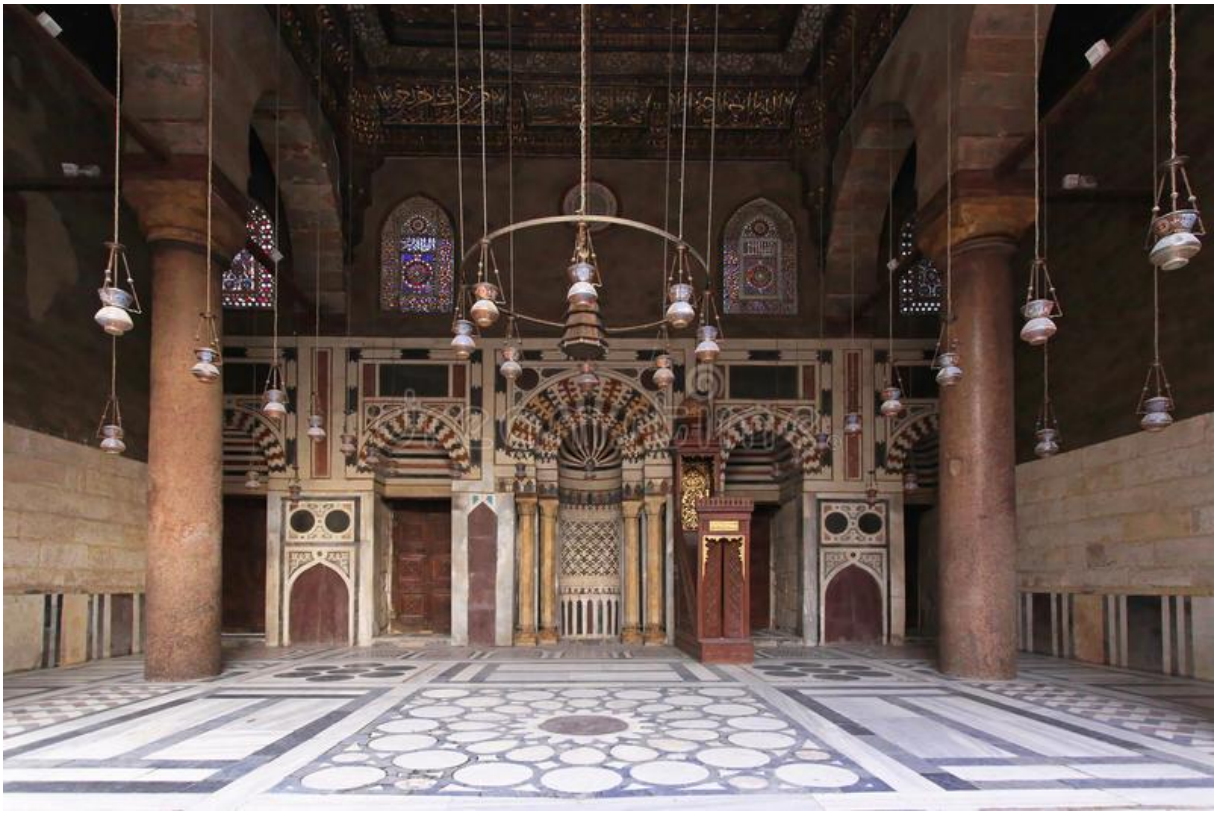

VAN-E A SZÓNAK EREJE?

Hogyne! Hatalmas ereje van a szónak. Több, mint azt hinnénk. Már gyermekkortól kezdve ott vannak fülünkben meséink varázsszavai, melyek ismétlésével csodák történnek, vagy dzsinneket hívhatunk segítségül.
Aki sportol, átéli azt az állapotot, hogy a szervezet feladja a további erőfeszítést, nem bírja tovább. Amikor idáig elérkezem, a következőt mondom magamban:

لا حول ولا قوة الا بالله العظيم

Nincs erő és nincs hatalom, csak a hatalmas Allahhal.

Ha ezt többször ismétlem, a test fáradsága másodlagossá válik, valahonnan tartalék energiák aktivizálódnak és megoldom a feladatot.
A szónak megsokszorozódik az ereje, ha azt közösen mondják ki. Hiszen a szó az akarat, szándék megnyilvánulása. A közösen kimondott szó közös akaratban, közös szándékban gyökerezik. Erre épül a közösségi ima, ami, ha őszinte megnyilatkozás, hatalmas spirituális hatást gyakorol a lélekre:

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ ضَرَبَ اللّهُ مَثَلاً كَلِمَةً طَيِّبَةً كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ أَصْلُهَا ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا فِي السَّمَاء ﴿٢٤﴾

Nem látod-e miként vet Allah példát? Az üdvös szó, akár az üdvös fa. Gyökere szilárdan rögzült és lombja az Égig ér. (Korán 14:24)

Az „Üdvös szó” Isteni szó, az Üzenet. Általánosságban az Igazság. Ide értendő a jó szó, a kedves, igaz és egyenes beszéd. Vallásunk Allah és ember felé egyaránt kötelességet ró ránk. Ebben a jó, vagy üdvös szónak döntő szerepe van. A rossz szó, ennek az ellentéte. Hamis felfogásokból, hitekből istenkáromlásból táplálkozik, ami undor, gyűlölet formájában jelenik meg és rosszra hív.

تُؤْتِي أُكُلَهَا كُلَّ حِينٍ بِإِذْنِ رَبِّهَا وَيَضْرِبُ اللّهُ الأَمْثَالَ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٥﴾

Gyümölcsét mindenkor meghozza Ura engedelmével. Allah példákat vet az embereknek, hátha tán magukba szállnak. (Korán 14:25)

وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ كَشَجَرَةٍ خَبِيثَةٍ اجْتُثَّتْ مِن فَوْقِ الأَرْضِ مَا لَهَا مِن قَرَارٍ ﴿٢٦﴾

A rossz szó példázata, akár a rossz fa, mit tövestől kitéptek a földből. Nincs annak (szilárd) támasza. (Korán 14:26)

يُثَبِّتُ اللّهُ الَّذِينَ آمَنُواْ بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الآخِرَةِ وَيُضِلُّ اللّهُ الظَّالِمِينَ وَيَفْعَلُ اللّهُ مَا يَشَاء ﴿٢٧﴾

Megszilárdítja Allah azokat, kik hisznek, a szóval, mi szilárddá tesz az Evilági életben és a Túlvilágon. Allah tévelyedésben hagyja a bűnösöket. Allah azt teszi, mit Ő akar. (Korán 14:27)

Valaha volt egy szakma, amit népművelésnek hívtak. Arról szólt, hogy az elzárt településeken élők is jussanak hozzá tudáshoz, kultúrához. A népművelők rengeteget áldoztak azért, hogy létrejöjjön a társadalmi integráció. Ők a szó erejével érték el azt, amit elértek.
Ma van egy divatos kifejezés: society building, azaz társadalom építés. Ez is hasonló a népműveléshez, de ez már egy politikai cél érdekében épít társadalmat, nevezetesen a demokrácia értékeinek terjesztése a motiváció. Legalábbis ez a kimondott cél.
De gondoljuk át a szó erejét globális vonatkozásban. Hiszen a földön 7.5 milliárd ember él és nem mindegy, hogy ők miként alkotnak véleményt, mire koncentrálódjon figyelmük, mit vegyenek észre és mi maradjon előttük rejtve. Ezen a ponton világít be a Korán zseniális verse a jó és rossz szóról, azok gyökeréről és gyökértelenségéről. Mert a jó szó gyökere szilárd és hosszú távon érvényre jut, bármi is legyen az ember hátsó szándéka. A rossz szó pedig gyökértelen. Lehet, hogy rövid távon hihető, de hosszú távon megdől. Ezek a versek üzenetek mindenki felé. Üzenet azoknak, akik közös akarattal építenek egy közös jövőt és azoknak is, akik népeket megosztó hazugsággyárakat tartanak fent azért, hogy politikai szándékaikat érvényre juttassák. Ezek után nem kérdés, hogy van-e a szónak ereje.

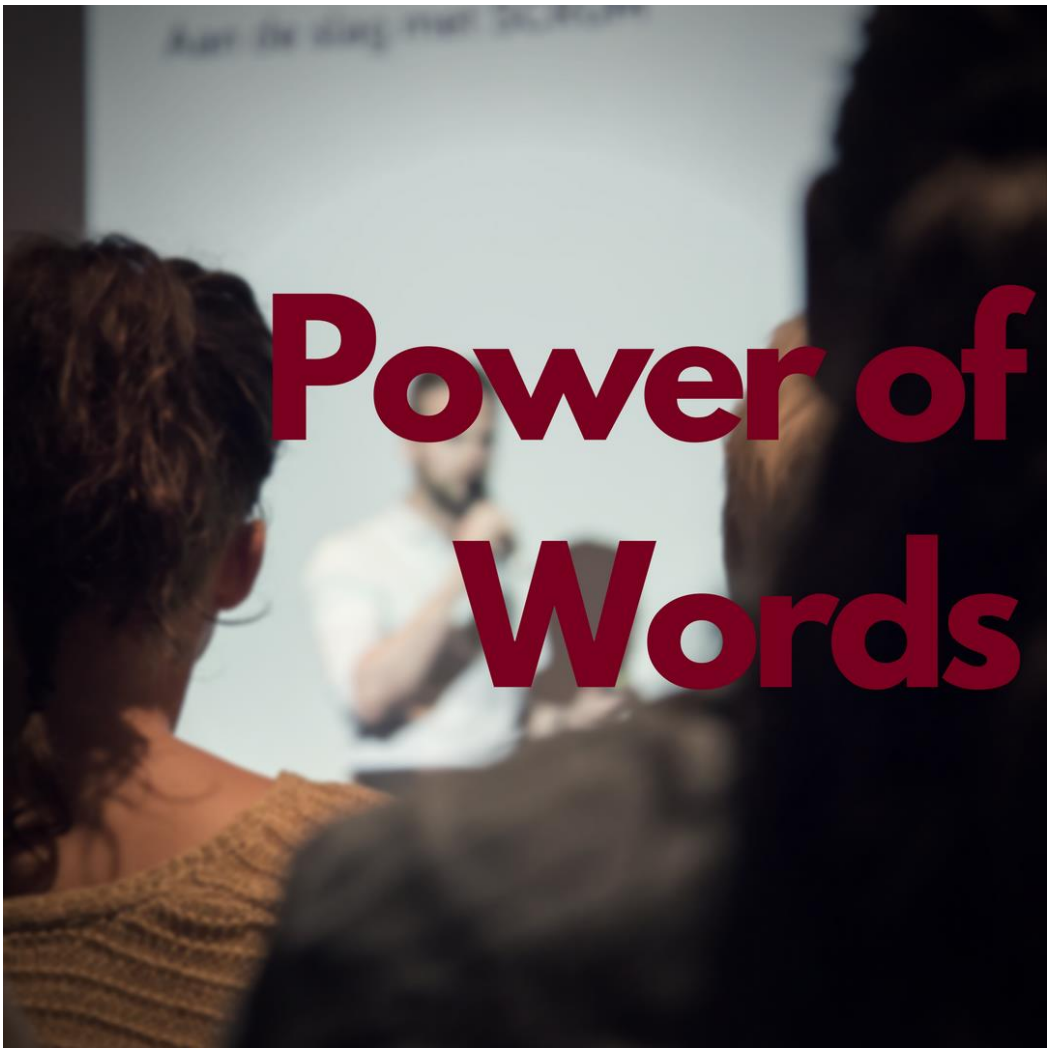

2.1.3. ISZLÁM GAZDASÁG ÉS ADÓZÁS ELMÉLETI ALAPJAI

ZAKAT, SZADAQA

Az Iszlám adók megfizetését vallási kötelességnek kell tekinteni. A legfontosabb adó a Zakah, amelynek alapja a vagyoni helyzet és évente fizetendő.
Érdekes módon szótani szempontból a Zakah-nak nincs gazdasági jelentése. Eredetileg a „Tazkiyah" megtisztulást, gyarapvást jelent. Spirituális értelemben gyarapszik az, aki tisztán tartja magát, elsajátítja Allah útmutatását és követi azt:

قَدْ أَفْلَحَ مَن تَزَكَّى ﴿١٤﴾

Boldogulnak, kik tisztán tartják magukat, (Korán 87:14)

لَقَدْ مَنَّ اللهُ عَلَى الْمُؤمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولاً مِّنْ أَنفُسِهِمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِن كَانُواْ مِن قَبْلُ لَفِي ضَلالٍ مُّبِينٍ ﴿١٦٤﴾

Mert bizony, Allah kegyben részesítette a hívőket, amikor Prófétát küldött számukra maguk közül, aki recitálja nékik az Ő Áyáit, gyarapítja őket, megtanítja nékik a Könyvet, s a Bölcsességet, mert azelőtt nyilvánvaló tévelygésben voltak. (Korán 3:164)

Az Iszlám gazdasági és adózási elvei ebből a spirituális értelmezésből lettek levezetve. Tehát nem egy szűk embercsoport, hanem Allah szándékát kell ezzel a gazdasági eszközzel megvalósítani.

Készpénzállományra, tárgyi eszközökre és a készletekre 2,5% -os általános adókulcs vonatkozik. Zakah-t a szegények és rászorulók javára kell fizetniük azoknak, akiknek többlet likvid vagyonuk van. Társadalmi és humanitárius célokra lehet csak fordítani. A Zakah beszedését általában állami adókból, tehát nem a Zakah bevételekből rendezik. Egy másik hagyományos iszlám adó volt a dzsizijah, vagy fej-adó, amelyet egy muszlim állam nem muszlim állampolgárai fizettek a kormánynak cserében azért, hogy védelemben részesüljenek. Itt szükséges megjegyezni, hogy a nem muszlim állampolgárok nem teljesítettek szolgálatot a muszlimok seregében. Tehát ők nem személyesen, hanem anyagilag járultak hozzá a védelmi kiadásokhoz. Az Iszlám föld-adót (kharadzs, magyar közismert neve harács) mind muzulmánokra és nem muzulmánokra kivetették a földterület függvényében. Az adó mértéke a hozamtól függött, de nem haladhatta meg termés értékének a felét. Tekintettel a tárgykör hatalmas terjedelmére, nem tudom a teljesség igényével ismertetni az összes adófajtát, így a Khomsz-ot (egyötöd) és mást.

Mielőtt még valaki kritikával élne és kommentelné, hogy a sejk vissza akarja állítani a feudális középkort, melyben a fenti adózás élt, gyorsan megjegyzem, hogy a feudális középkort ismertettem, nem a mát. Azt a kort, amikor Európában élő őseink, ihaj-csuhaj túrós farokkal vágtáztak egyik faluból a másikba, saját koszuktól átfaggyúsodott gatyájukról lepergett az eső - mert ne tagadjuk ezek voltak a viszonyok -, akkor egy birodalom rendszert állított fel gazdaságra, pénzkezelésre, adózásra, melyek ilyenek voltak. Bocsánat, hogy nem demokratikusak, de akkor ezt a szót nem értették volna.
Igaz, azóta a helyzet megváltozott, ma a mi farkunk lenne túrós, ha lenne fitymánk, ehelyett agyunkról pereg le az a képesség, hogy a múlt tudását a mára konvertáljuk.
Ma a középkorban alkalmazott adófajták és tranzakciós formák, szó szerint véve azokat, nem alkalmazhatók. De az elvek igen. „Fedezetlenség” címmel ismertettem az Iszlám Bank tranzakciós alapelveit, most az Iszlám gazdaság elméleti alapjaival szeretnék foglalkozni röviden.

Az Iszlám gazdaság hatalmas fejezet. Ha valaki mélyebben szándékozik e tárgyba belemerülni, itt talál részleteket:
https://islamicmarkets.com/education/islamic-economics

Itt csak arra van lehetőségem, hogy az alapelvekről adjak általános képet.
Az Iszlám gazdasági szervezet alapvető jellemzői, amelyek a korábban említett elméleti alapelvekből vezethetők le, a következők:

a. Ez egy erkölcsi szempontok alapján irányított gazdaság, ami az Iszlám erkölcsre vonatkozó filozófiájának része.
b. Az egyéni kezdeményező kedvet a társadalmi felelősségvállalás keretein belül kell felszabadítani, azaz nincs szabadpiac, mint olyan, és nincs abszolút tulajdonjog.
c. A gazdaságnak egyértelmű célja, hogy létrehozzon és fenntartson egy jóléti „szolidaritási" szervezetet a társadalom rászorulói számára.
d. A munka a termelés alapvető tényezője; ez a vagyon előállításának és elosztásának eszköze. Thehát a munka szolgál a vagyonszerzés legitimálására. A vagyonorientált gazdaságban a pénz csak csere-eszköz és biztosítja az érték tárolását. A pénzt áruvá tenni tilos. Ez a tilalom vonatkozik a kamatokra is, melyek lehetővé teszik a „kölcsönök" kereskedelmét.
e. Tekintettel az erkölcsi keretekre és társadalmicélokra, a vagyon újra hasznosítását egy rögzített és stabil vallási kötelezettségen, a Zakah-on keresztül kell visszaáramoltatni. Ez a vagyon szociális adója, ami kifejezetten a társadalom védelmét szolgálja. Ez nem olyan költségvetési tétel, amelyre a kormányok politikáinak eltérő változata vonatkozik. A vagyon visszaáramoltatásának más módozatai is vannak, ilyenek pl. az Iszlám örökösödési előírások, melyek a vagyont szélesebb körben osztják fel, mint a kapitalista társadalmakban. Erős erkölcsi hangsúly helyeződik a szabad akaratból történő adományozásra is (Szadaqa). A Zakah-on felül, attól függetlenül is kivethetők ma ismert adózási tételek, ha az állam azokat szükségesnek tartja. A Zakah-ot a tőke és a nyereség összértékének % -ában számolják, az adósságok és az értékcsökkenés levonása után. Forgalomképes eszközök, pl. bérleti díjak esetében elérheti, de meg nem haladhatja a 10% -ot. Mezőgazdaságban az öntözés típusától függően 2-10% között mozog. Az állatok után fizetendő adó kiszámításának más módja van. A Zakah-ot helyben kell összegyűjteni és elosztani - csak a többlet juthat el máshová, ami meghatározott elosztási szabályok alá esik -, a következő jogcímeken: a szegények, a rászorulók, eladósodottak, akiknek nincs módjuk visszafizetni tartozásukat, az Iszlámot felvett új hívők, a társadalom védelme, az adóbegyűjtők bére, régi időkben a rabszolgák felszabadítása, valamint a rászoruló utazók.

إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسَاكِينِ وَالْعَامِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ وَالْغَارِمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللهِ وَابْنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةً مِّنَ اللهِ وَاللهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٦٠﴾

Az adományok a szegényeké, szűkölködőké, az abban (adományok adminisztrációjában) dolgozóké, (azoké), kiknek szívei ráhangolódott (az Igazságra), (azoké), kik fogságba kényszeredettek, adósságcsapdában vannak, (azoké), kik Allah útján vannak és (azé), ki úton van. Ez kötelezettség Allahtól! Allah a Mindentudó, a Bölcs. (Korán 9:60)

Adományok, jótékonysági hozzájárulások a szegényeknek, nyomorgóknak és azoknak juttatandók, akik az adományok elosztásában, adminisztrációjában dolgoznak. A jótékonysági célú alapokat másra átruházni nem lehet, csak jótékonysági célokra fordíthatók. Kik azok a szűkölködők? A szokványos szegénység mellett léteznek még kategóriák, akik szűkölködőnek számítanak, és külső segítség nélkül helyzetük nem rendeződik. 1. Azok, kik hirdetik az Igazságot és ezért elszigetelődnek, elnyomással, erőszakkal kell szembenézniük. Amíg nem tudják rendezni viszonyaikat, megélhetésüket, támogatásra szorulnak. 2. Fogságba kényszeredettek a hadifoglyok, akik ha jóravalók, segítségre szorulnak, hogy megválthassák magukat. A fogság társadalmi értelemben lehet olyan szituáció, amikor az egyén egy rossz törvény, rendelet miatt utcára kerül és tehetetlen. 3. Akik adósságcsapdába kerültek, gazdasági segítségre szorulnak. 4. Ebből az alapból kell juttatni azoknak, akik Allah Ügyét szolgálják térítőkként, tanítókként, vagy harcosként. 5. A vándor, aki az utat járja,

csak az emberek adományaira számíthat. Az előbb felsorolt adományozási kategóriák bonyolítása történhet egyéni és szervezett szinten, de mindenképpen Allah előtti felelősséggel. Bármi az itteniek közül Zakatnak is minősülhet, ill. annak betudható.

Kitűnik, hogy alapvető különbség van az iszlám és a hagyományos (kapitalista) gazdaság elméleti, szervezeti orientációja, céljai, valamint keretei között. A gazdaságpolitika eszközeinek szempontjából (például monetáris politika, árak, piacszervezés stb.), az iszlám a korábban említett okok miatt nem határozott meg részletes eljárásokat. Ezek olyan szervezési kérdések, amelyeket az Iszlám társadalomnak terveznie és adaptálnia kell, annak érdekében, hogy gazdasági szerkezete eleget tudjon tenni az Iszlám alapvető előírásainak.

shutterstock.com • 595870637

shutterstock.com • 1688351182

ADÓZÁS ELVEI AZ ISZLÁMBAN

Általános elvek

Adóra minden államnak szüksége van. Ezen nincs vita.
A nyugati társadalmakban az állam belép a polgárok lelkiismerete helyébe és méltányosság nélkül, kötelezően kirója azokat a befizetendő összegeket, melyek működéséhez kellenek. Tehát a lényeg itt azon van, hogy nincs lelkiismeret, nincs túlvilági elszámolás, nincs Isten, csak állam van és ember, aki nem gondolkodó lény, nem tehet gesztusokat. Helyette gondolkodnak és helyette tesznek gesztusokat mások, a saját pénzén. Ezen az alapon az állam önkényesen, saját érdekeinek alapján olyan adót vet ki, amit akar. Az állam dönti el, hogy egy üzleti bevétel sok vagy kevés, mi ebből az elvonható rész és mi az, ami a polgárnál, vállalkozásnál marad.

A másik fontos elv, hogy előbb az embernek magának kell lelkileg és anyagilag rendbe hozni magát, mert csak egy konszolidált polgár képes arra, hogy családján, társadalmán segítsen. Egy lelkileg és anyagilag bizonytalanságnak kitett embertől nem várható el, hogy gondot fordítson másra. Tehát cél az, hogy mindenki a pozitív tartományban legyen és csak ott áll be fizetési kötelezettség (ez is lelkiismereti alapon), ahol felesleg, felhalmozódás keletkezik. Allah (SWT) nem egyenlő mértékben méri ki a gondviselést. Kinek kevesebbet, kinek többet. Ez a próbatétel. Allah (SWT) nem azért ad anyagi jólétet, hogy azt bárki kiváltságnak érezze és kénye-kedve szerint felélje, hanem azért, mert nála helyezi el azoknak a részét is, akik lecsúsztak, elszegényedtek, szükségben szenvednek.

وَلَوْ بَسَطَ اللَّهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهِ لَبَغَوْا فِي الْأَرْضِ وَلَكِن يُنَزِّلُ بِقَدَرٍ مَّا يَشَاء إِنَّهُ بِعِبَادِهِ خَبِيرٌ بَصِيرٌ ﴿٢٧﴾

Ha Allah szélesre tárná gondoskodását szolgálóinak, telhetetlen kapzsiság (terjedne) a Földön. De mértékkel szabja ki azt úgy, ahogy Ő akarja. Mert Ő szolgálóiról Értesült, őket Látja. (Korán 42:27)

اللّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاء وَيَقْدِرُ وَفَرِحُواْ بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فِي الآخِرَةِ إِلاَّ مَتَاعٌ ﴿٢٦﴾

Allah annak nyújtja le a gondoskodást bőséggel és (szűken) mérve, kinek Ő akarja. Örvendeznek az Evilági Életben, de mi az evilági Élet a Túlvilághoz képest! (Korán 13:26)

وَكَأَيِّن مِن دَابَّةٍ لَا تَحْمِلُ رِزْقَهَا اللَّهُ يَرْزُقُهَا وَإِيَّاكُمْ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦٠﴾

Hány élőlény nem hordja magával gondviselését? Ezekről Allah gondoskodik, ahogy rólatok is. Ő a Meghalló, a Mindentudó. (Korán 29:60)

Egy nyugati típusú adózás, pénzügyi gondolkodás ezzel ellentétes. Ott az a cél, hogy a polgárok a negatív tartományba kerüljenek, tehát adósságban töltsék életüket, így sem akaratuk, sem döntésük, sem puszta létük, nem szabad. A negatív tartomány a bűn melegágya.

Allah (SWT) egy átfogó gazdasági rendszer kereteit nyilvánította ki, amely részletezi a gazdasági élet valamennyi aspektusát, beleértve az állami bevételeket és az adókat. Alap esetben a Bait ul-Mal (Államkincstár) állandó bevételi forrásainak elegendőnek kell lenniük az állam kötelező kiadásainak fedezésére. Ezeket a bevételi forrásokat a Sharía (Iszlám törvény) írja elő, melyek következők: Fa'i, Dzsizya, Kharadzs, Ushur (későbbiekben részletezzük), valamint az állami tulajdonból származó jövedelem.

Abban az esetben, amikor a Bait ul-Mal bevételei nem elegendők az állam költségvetési szükségleteinek fedezésére, a finanszírozási kötelezettség részben átkerül a Bait ul-Mal-tól a muszlimok közösségének egészéhez. Ez nem lehetőség, hanem kötelezettség, mert Allah (SWT) arra kötelezte a muszlimokat, hogy Umma szinten költsenek ezekre az igényekre és érdekekre. A közösség egészének adófizetési mulasztása területi szinten károsíthatja a polgárokat. Allah (SWT) arra kötelezte az államot és az Ummát, hogy az embereket érő káreseményeket hárítsák el.

Egy Abu Szaid al-Khudri nyomán fennmaradt tudósítás szerint Allah küldötte (béke legyen vele) így szólt:

لاَ ضَرَرَ وَلاَ ضِرَارَ

„Nem szabad másnak ártani, sem azt hagyni, hogy mások ártsanak" (Ibn Madzsah, Al-Daraqutni).

Allah (SWT) arra kötelezte az államot, hogy gyűjtsön pénzt a polgároktól a kötelező kiadások fedezésére. Ezeket az adókat az emberek többlet vagyonából szabad csak elvonni. Ez a vagyoni eszköz az, ami megmarad az alapvető szükségletek kielégítése és az általagos életszínvonal biztosítása után. A Bait ul-Mal alapjai öt kiadási területre összpontosulnak. A polgárokra akkor vetnek ki adót ezekkel összefüggésben, ha nem állnak rendelkezésre elegendő pénzügyi alapok. Ezek a következők:

1. Dzsihádra fordított kiadások (védelmi költség)
2. Szegényekre, rászorulókra és az úton levőkre (vándorok) fordított támogatás
3. Kiadások, mint pl. katonák, köztisztviselők, bírók, tanárok stb. fizetése, akik szolgáltatásokat nyújtanak az Umma javára.
4. Az Ummát kiszolgáló szolgáltatások, jóléti költségek.
5. Vészhelyzetekre fordított kiadások, mint éhínség, földrengés, áradás és más vis major események.

Dzsihádra fordított kiadások (védelmi költség)

Az állam köteles ütőképes és magasan képzett fegyveres erőt fenntartani. A védelmi erők feladata az ország megszabadítása a megszállótól és az agresszor befolyásának megszüntetése. Tehát a dzsihád, katonai szempontból kizárólag védekezési célt valósíthat meg. A dzsihádra és szükségleteire vonatkozó kiadások biztosítása a Bait ul-Mal egyik feladata, függetlenül attól, hogy vannak-e források a Bait ul-Mal-ban, vagy nincsenek. Ha rendelkezésre állnak források, akkor azokat dzsihádra és annak szükségleteire fordítják. Ha nincs forrás és a dzsihádot kötelezően elrendelték, akkor az erre fordított adakozás kötelesség, így az alapok létrehozásának felelőssége átkerül a Bait ul-Mal-tól a muszlimokhoz, mivel a dzsihád kötelezően érinti vagyonukat és életület. Allah (SWT) így szól:

انْفِرُواْ خِفَافًا وَثِقَالاً وَجَاهِدُواْ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللّهِ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٤١﴾

Vonuljatok ki könnyen, vagy nehezen (fegyverekkel, vagy anélkül), küzdjetek vagyonotokkal és életetekkel Allah útján. Ez így jobb nektek, ha tudjátok. (Korán 9:41)

Ahhoz, hogy az állam teljes kontrol alatt tartsa ügyeit és mentes legyen más államok befolyásától, magára kell vállalnia saját fegyvereinek, különösen létfontosságú fegyvereinek gyártását és fejlesztését.

وَأَعِدُّواْ لَهُم مَّا اسْتَطَعْتُم مِّن قُوَّةٍ وَمِن رِّبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ عَدْوَّ اللّهِ وَعَدُوَّكُمْ وَآخَرِينَ مِن دُونِهِمْ لاَ تَعْلَمُونَهُمُ اللّهُ يَعْلَمُهُمْ وَمَا تُنفِقُواْ مِن شَيْءٍ فِي سَبِيلِ اللّهِ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنتُمْ لاَ تُظْلَمُونَ ﴿٦٠﴾

Készüljetek elő számukra, amivel csak tudtok erővel, harci paripával, hogy félelmet ültessetek általuk Allah ellenségébe és a ti ellenségetekbe, s másokba rajtuk kívül, kiket nem ismertek, de Allah ismeri őket. Bármit, amit Allah útján áldoztok, megtérítik nektek és nem visznek kárhozatba titeket. (Korán 8:60)

Áyák és hadithok tucatjai írják elő muszlimok számára a vagyoni és személyi részvételt a dzsihádban.

Abdur Rahman bin Khabbab asz-Szalmi tudósítása: „A próféta (béke reá) Khutbah-t (beszédet) mondott, melyben (adakozásra) biztatta az embereket egy hadsereg felkészítésére. Uthman bin Affan így szólt: Rajtam áll 100 teve, nyeregtakarókkal és nyeregtáskákkal. Majd ő (béke reá) leereszkedett a szószék (Mimbar) lépcsőjén, miközben újfent biztatott. Erre Uthman: Rajtam áll egy másik 100 teve, nyeregtakarókkal és nyeregtáskákkal." (Ahmed)

Hudhayfa bin al-Yaman így szólt: „A próféta kérelmet intézett Uthmanhoz, melyben támogatásért fordult hozzá egy hadsereg felállításához. Uthman küldött neki 10 000 dinárt, melyet a próféta színe elé öntöttek. A próféta (béke reá) megforgatta az érméket maga előtt, miközben imádkozott érte és így szólt: „Allah bocsásson meg neked, ó Uthman mindenért, amit eltitkoltál, amit nyilvánosan tettél, amit elrejtettél és mindazért, ami az Óra eljöveteléig teszel. Uthmannak nem kell megbánnia semmilyen cselekedetét, amit ezek után tesz."

Ha a muzulmánok önkéntes hozzájárulása nem elegendő az elrendelt dzsihád költségeinek fedezésére, akkor az állam a források megteremtése érdekében, a szükséges összeg mértékééig, kötelező adót vet ki. Nem megengedett, hogy az állam a szükségesnél többet adót vessen ki.

Szegényekre, rászorulókra és az úton levőkre (vándorok) fordított támogatás

Ez egy kötelezettség, függetlenül attól, hogy vannak-e források a Bait ul-Mal-ban, vagy sem. Ha elegendő forrás áll rendelkezésre a Bait ul-Mal-ban, akkor ezt onnan kell fedezni. Ha nincs forrás a Bait ul-Mal-ban, akkor a kötelezettség áthárul a muszlimokra. Allah (SWT) kötelezte a muszlimokat a szegények, rászorulók és úton levők támogatására Zakat és Szadaqah formájában.

Allah küldötte (béke reá) ezt mondta Urára hagyatkozva:

لَيْسَ الْمُؤْمِنُ الَّذِي يَشْبَعُ وَجَارُهُ جَائِعٌ إِلَى جَنْبِهِ

„Aki elégedetten alszik, miközben tudja, hogy szomszédja éhes, az nem hisz bennem." (Tabarani)

Kiadások, mint pl. katonák, köztisztviselők, bírók, tanárok stb. fizetése, akik szolgáltatásokat nyújtanak az Umma javára

Azok, akik szolgáltatásokat nyújtanak az Umma javára, megérdemlik, hogy munkájuk fejében bért kapjanak a Bait ul-Mal-tól. Bérük biztosítása kötelesség, függetlenül attól, hogy vannak-e források erre a Bait ul-Mal-ban. Ha rendelkezésre állnak a források, akkor erre költeni kell. Ha nem, akkor a kötelezettség áthárul a muszlimokra.

Allah (SWT) hatalmi jogot (szultán) rendelt el az Umma fölött. Ő (SWT) arra kötelezte az Ummát, hogy nevezzen ki egy kalifát, akinek az Umma hűségesküt tesz (Bay'ah), hallgat rá, engedelmeskedik neki Allah könyve és Prófétájának (béke reá) Szunnája szerint.
Az Umma ügyeinek kezelése csak állami intézmények létrehozásával valósulhat meg, például: bírók, katonák, tanárok, köztisztviselők stb. Mivel Allah (SWT) kötelezte a muszlimokat ilyen feladatot ellátó emberek foglalkoztatására, ezzel Ő (SWT) arra is kötelezte őket, hogy kompenzációjukról, bérükről gondoskodjanak (Dalalat al-Iltizam).

Az Ummát kiszolgáló szolgáltatások, jóléti költségek

E kiadások kedvezményezettjei azok a közművek, amelyek léte szükségszerű (Dharura), azok hiánya kárt okozna az Ummának. A közüzemi szolgáltatások e csoportjába tartoznak például közutak, iskolák, egyetemek, kórházak, mecsetek, vízellátás és hasonló infrastruktúrákat érintő létesítmények. Ezek fenntartása kötelező, függetlenül attól, hogy van-e forrás a Bait ul-Mal-ban, vagy nincs. Ha van, akkor ezt a közüzemi létesítmények működtetésére, infrastruktúra fenntartására kell fordítani. Ha nincs, akkor a kötelezettség áthárul a muszlimokra.

Vészhelyzetekre fordított kiadások, mint éhínség, földrengés, áradás és más vis major események

Az ezekre az eseményekre fordítandó kiadások nem kapcsolódnak kötelezően a Bait ul-Mal-ban lévő alapokhoz. Azonban ezekre kötelező jelleggel kell költeni, függetlenül attól, hogy vannak-e források a Bait ul-Mal-ban. Ha van forrás a Bait ul-Mal-ban, akkor a vészhelyzetek bekövetkezésekor ezt azon nyomban ezek elhárítására kell fordítani. Ha nincs erre pénz, kötelezővé válik a muzulmánok számára, hogy azt késedelem nélkül összeadják. Ha késedelem miatt károktól lehet tartani, az állam kölcsön felvételére szorul, melyet kizárólag a vészhelyzet elhárítására kell költenie, majd ezt a kölcsönt a polgáraitól összegyűjtött pénzből fizeti vissza.
Ennek bizonyítékául szolgál a következő hadith: „Bármely közösség, bárkik is legyenek, távol lesz tartva a Magasságos Allah oltalmától, ha egy ember közöttük éhes." (Ahmed) Ez az éhínséggel függ össze. A földrengéseket és az áradásokat illetően nem a természeti katasztrófán van a hangsúly, hanem az emberi életeken. Az emberi életek megmentése és károk enyhítése kötelezettség.

Vagyon adó

Ezt az adónemet arra a vagyonrészre vetik ki, amely az alapvető szükségletek és normális életszínvonal biztosításán túlnő. Az adókat csak azoktól szedik be, akiknek vagyona egy átlagos életszínvonal biztosítását meghaladja és semmit nem vesznek el azoktól, akiknek ilyen vagyonfeleslegük nincs. Allah prófétája (béke reá) így szólt: „A legjobb Szadaqah az, amelyet gazdagságból adnak." A gazdagság itt azt jelenti, amit az ember felhalmozott magának, miután kielégítette alapvető igényeit.

Az alábbi hadith Dzsabirra utal, miként Allah küldötte (béke reá) így szólt: „Kezdd önmagaddal, amikor Sadaqah-t adsz. Ha marad felesleg, akkor (adakozz) családodnak. Ha marad felesleg, akkor (adakozz) rokonaidnak. Ha marad felesleg, akkor tedd ezt: adakozz az előtted lévőknek, a tőled jobbra és a balra esőknek" (Muszlim). Az adózás elve is ezen az alapon nyugszik. A prioritás a pénzügyi képességek fenntartása, amely még a Sadaqah-adást is lehetővé teszi. Allah (SWT) így szól:

وَيَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنفِقُونَ قُلِ الْعَفْوَ كَذَلِكَ يُبيِّنُ اللّهُ لَكُمُ الآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿٢١٩﴾

Kérdeznek, mire áldozzanak? Mondd: „(saját maguk) feloldozására." Ekképpen nyilvánítja ki Allah nektek az Áyákat, hátha tán elgondolkodtok- (Korán 2:219)

Más szavakkal olyan kiadásokról van szó, amelyek nem okoznak nehézségeket és nem extra szükségletek fedezésére szolgálnak. Az Iszlámban nincs olyan jövedelemadó fogalom, mint a nyugati társadalmakban. Az adókat csak a nem működő vagyonfeleslegre vetik ki, a jövedelemre nem. Az állam e felett nem róhat ki közvetett adókat, például árukat és szolgáltatásokat érintő forgalmi adókat. Nem vethet ki adókat bírósági illetékek, az államnak továbbított petíciók, a föld, épületek értékesítése, bejegyzése vagy más típusú adók formájában, csak a Sharíanak megfelelő módon. Ennek oka, hogy az elnyomó vagy illegális adóztatás az egyik olyan tiltott igazságtalanság, melyről Allah prófétája (béke reá) így szólt:

لا يدخل الجنة صاحب مكس

„Aki a maksz-ot (vámot) kiveti, az nem léphet be a paradicsomba.” (Ad-Darimi, Ahmed és Abu ‘Ubayd)

A nyugati kapitalista berendezkedésű országokban adókkal sújtják a társadalom szegényeit és a kiszolgáltatott helyzetben lévőket is. Ügyes könyvelés és offshore bankszámlák biztosítják, hogy a társadalom vagyonos rétege elkerülje az adók jó részének megfizetését. A regresszív adókkal, mint az áruk és szolgáltatások forgalmi adója, jobban sújtják a szegényeket, mint a gazdagokat, mivel az adókulcsok mindkét esetben azonosak. Sajnálatos módon az Iszlám országok kormányai ma a nyugati kapitalista rendszer elfogadását tekintik gazdasági fejlődésük előmozdítása egyetlen módozatának. Ezért ugyanazt az elnyomó adózást tapasztaljuk a muszlim országokban is. Nem beszélve az endemikus korrupcióról, amikor a hatalmon levők és más kormánytisztviselők az adóbevételeket az Államkincstárból személyes bankszámlájára terelik.

Az Iszlám elvei szerint adókat csak azért rónak ki, hogy összegyűjtsék a Bait ul-Mal kötelező kiadásainak fedezéséhez szükséges alapokat. Az adók kivetésénél nem szempont a gazdagodás növekedésének, vagyonosodásnak megakadályozása, vagy a Bait ul-Mal bevételeinek növelése. Csak az állam kötelező szükségleteire és érdekeire fordított, előirányzott kiadások teljesítése a szempont.

Ha bármilyen adót szednek be a kötelező kiadásokon felül, akkor ez mazlamának (igazságtalanság) minősül. A túlzott adóztatás kivizsgálására az Igazságtalan Cselekmények Bíróságának (mahkamat ul-mazalim) van hatásköre. Amennyiben a bírósági vizsgálatot követően az adó vagy adókulcs valóban mazlámának minősül, a bíróság kötelezheti az államot az adó eltörlésére vagy csökkentésére és a törvénytelenül beszedett pénz visszaszolgáltatására a polgároknak.

Iszlám adó?

Az Iszlám szemlélete teljesen más perspektívát kínál fel gazdaságra és adóra, mint az egy nem muszlim átlagember számára követendő minta lenne, mivel az Iszlám alapja eltér a kapitalizmusétól. Az Iszlámban történő adózás során az állam az adóztatás hangsúlyát alapvetően a jövedelem helyett a vagyonra helyezi. Az Iszlám adórendszere nem a jövedelmet, hanem a vagyont terheli. Ez azt jelenti, hogy az átlagembernek több rendelkezésre álló jövedelme marad és adózni csak az év végén felgyülemlett vagyonából lesz köteles. Ennek jelentős hatása van a gazdaságra.
Az Iszlámban nagyon leegyszerűsítve, a vagyonadó 2,5%.
Az állam fő bevételei a következők:

1. Állami vagyonból származó bevételek különböző típusai
2. Zakat
3. Zsákmány (Fai’)
4. Földadó (Kharadzs)
5. Fejadó (Dzsiziya)

Állami vagyonból származó bevételek különböző típusai

Az Iszlám a lakosság egészét érintő, alapvető szükségleteket azzal finanszírozza, hogy minden olyan eszközt, amely a közösség számára nélkülözhetetlen, rendelkezésre bocsájt. Ezek olyan közkincsek, amelyeket nehéz megtalálni, egyéni szinten nehezen lehet hozzájuk férni, felhasználni, vagy fenntartásuk és hasznosításuk nem lenne lehetséges ilyen módon. Ez azt jelenti, hogy a közművek közösségi (állami) tulajdonban vannak és a használatukból keletkező bevételt minden állampolgár javára fordítják. Erre utal a próféta (béke reá) haditha:

الْمُسْلِمُونَ شُرَكَاءُ فِى ثَلاَثٍ الْمَاءِ وَالْكَلإِ وَالنَّارِ

„A muszlimoknak három dologban kell társulni: vízben, legelőkön és a tűzben.” (Hadith 26. Ahmas, ibn Madzsa)

Bár a hadíth csak három dolgot említ, qiyasz (analógia) alapon levezethetjük alkalmazását és kiterjeszthetjük azt a nélkülözhetetlen közösségi művek, szolgáltatások valamennyi esetére. Így a vízforrások, erdő fái, állatok legelői ugyanazt jelentik, mint a közművek, olajmezők, elektromos erőművek, tengerek, tavak, csatornák, öblök, szorosok, gátak stb. Ezek után az állam adminisztrációs díjat vet ki polgáraira, amely az állam számára bevételt jelent. Olajat exportál külföldre, ami hatalmas vagyont hoz az állam kincstára számára. Ugyanakkor az ezekből származó bevételekből az állam a polgárok jólétére is fordít.

Zakat

Zakat egy adomány, ami vagyonadó, melyet az egy év alatt felgyülemlett vagyon 2,5% -ának mértékéig kell megfizetni. A Zakatból származó bevételeket a Bait ul-Mal (állami kincstár) erre elkülönített alapjában őrzik és a Korán 9:60 -ban említett nyolc kategóriáján kívül másra nem költhetik el.

Zsákmány (Fai')

Ez egy olyan vagyoni eszköz, ami az állam joghatósága alá kerül a nem muszlim területek integrációja révén. Ez egy történelmi kategória. A muszlim vezetők arra kötelezték a muszlimokat, hogy az Iszlám politikai, jogi, gazdasági és vallási rendszerében, tehát Kalifátusban éljenek. Ennek nettó eredménye az volt, hogy a kalifátus gazdasága folyamatosan más gazdaságokat integrált magába, mivel azok a joghatósága alá kerültek.

Földadó (Kharadzs)

A Kharadzs a földre kivetett illeték, egyfajta földadó. Az adót a föld minősége, ill. az azon termelhető hozam értéke alapján számítják ki. Egyensúlyt kell fenntartani, mivel az adó túlzott kivetése megváltoztatja a mezőgazdasági területek potenciálját. A felelőtlen adóztatás azt eredményezheti, hogy a termőföld kihasználatlan marad. Ezért ezt az adót számos más intézkedéssel kell összekapcsolni; az állam mezőgazdasági reformot indíthat el, támogatásokat, olcsó földbérlést biztosít az állampolgároknak az agrárpolitika céljainak teljesítése érdekében.

Fejadó (Dzsizya)

A Dzsizya egy főre eső éves adóteher, amit történelemben pénzben vetettek ki az Iszlám törvények által irányított állam állandó, nem muszlim alanyaira (dhimmi). A muszlim jogtudósok a dhimmi közösség nagykorú, szabad, értelmileg beszámítható férfiaktól követelték a Dzsizya kifizetését, ugyanakkor mentesítették a nőket, kiskorú gyermekeket, öregeket, testi fogyatékkal élőket, betegeket, értelmileg be nem számíthatókat, szerzeteseket, remetéket, rabszolgákat és a muszta'minokat (nem muszlim külföldiek, akik ideiglenesen muszlim országokban tartózkodnak). A katonai szolgálatba lépést választó dhimmiket szintén mentesítették a fizetés alól, csakúgy, mint

azokat, akik nem engedhették meg maguknak az adó megfizetését. Az Iszlám törvények szerint az időseknek, fogyatékkal élőknek stb. nyugdíj jár és nem koldulhatnak.

A Dzsizya alkalmazása az Iszlám történelem során változatos volt. Kharadzsal együtt, amelyet néha felváltva használtak a Dzizyával, a nem muszlim alanyokra kivetett adók az egyes Iszlám adminisztrációk által beszedett fő bevételi források közé tartoztak.

2.1.4. RAMADAN

BÖJT, AMI MEGÍRATOTT AZOKNAK, KIK ELŐTTETEK VOLTAK

Eljött a Ramadan Alhamdulillah. Tekintsük át a következőkben áyánként, mit üzen Allah.

Az ételektől való önmegtartóztatás számos vallásban spirituális tisztító szertartás volt. Bűnbánat, megtisztítás, gyász, áldozat, illetve tudás és erő befogadása volt az egyes vallások böjtjeinek célja. Filozófusok, tudósok és a múlt orvosai a böjtöt gyógyító folyamatnak tekintették, amely megbetegedéskor az egészség helyreállításához szükséges. Szókratész, Platón, Arisztotelész, Galenus, Paracelsus és Hippokratész mind úgy hittek a böjtben, mint a terápia egyik formájában. Szentírásokban, mint például a Biblia, találkozunk prófétákkal, mint Mózes, Illés, Dániel és Jézus, akik a lelki megtisztulásért böjtöltek, ami eszköz volt ahhoz, hogy Istennel kommunikáljanak. A Korán is jelzi, hogy a böjt egy olyan közös vallási gyakorlat, ami a korábbi vallásokban is fellelhető:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُواْ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٨٣﴾

Ó, kik hisznek! Megíratott nektek a böjt, ahogy megíratott azoknak is, akik előttetek voltak, hátha tán őrizkedtek, - (Korán 2:183)

A Ramadáni böjt, az Iszlám egyik pillére. A hívők nem esznek, és nem isznak egy hold-hónapon keresztül, napkeltétől napnyugtáig. Szexuális kapcsolat szintén tilos napközben. Ezek a böjt fizikai jelei. A mélyebb jelentés azonban fontosabb. Ádám óta tudjuk, hogy az embereknek olyan ösztönei vannak, mint az állatoknak. Minél jobban vissza tudjuk fogni az ösztöneink funkcióit magunk fölött, annál inkább vagyunk szív és értelem által irányított lények. Ramadánban szívünk megnyílik Allah szavaira. Gondolataink mélyebbek és viselkedésünk kedvesebb. Ez a megbocsájtás és a jó tettek hava. A Ramadán segít a gazdagnak megérteni azoknak az életét, akik szegénységben élnek, élelem és megélhetés hiányában szenvednek az év egész folyamán. Ez a megtisztulás hava. Fizikai értelemben, testünk megszabadul a toxinoktól, káros anyagoktól, amelyek csak böjtöléssel tudnak távozni. Lelki értelemben, szívünk megszabadul a gondolatoktól, mellék-érzésektől, melyek gondolkodásunkat és viselkedésünket szennyezték.
A Ramadáni böjt azonban nem lehet kínszenvedés. Aki beteg, vagy úton van, felfüggesztheti a böjtöt és ezeket a napokat később bepótolhatja. Akinek tartós oka van, ami képtelenné teszi őt a böjtölésre, megválthatja azt a szegényeknek juttatott adománnyal és jó tettekkel, felajánlással. A böjt értünk és nem ellenünk van. Építi fizikai és spirituális jellemünket. A böjtöt minden vallás előírta. Ez nem egy egyedülálló Iszlám rendelkezés. A vallások azonban változnak, az Iszlám ugyanaz marad.

Most tekintsük át a Judaizmus, Kereszténység és Hinduizmus böjti szokásait.

Böjt a Judaizmusban
A zsidó naptár viszonylag kevés böjtöt tartalmaz. Yom Kippur (az engesztelés napja) az egyetlen böjti nap, melyet Mózesi törvény ír elő: „Örök rendelkezés legyen ez nálatok: a hetedik hónap tizedikén tartóztassátok meg magatokat, ne végezzetek semmiféle munkát, sem a bennszülött, sem a köztetek

tartózkodó jövevény. Mert ezen a napon végeznek engesztelést értetek, hogy megtisztítsanak benneteket, és megtisztultok minden vétketektől az ÚR színe előtt. A teljes nyugalom napja legyen ez nálatok, tartóztassátok meg azért magatokat. Örök rendelkezés ez. (Mózes 3. 16:29-31)"
A zsidók tíz napig tartó bűnbánó időszakot tartanak, ami Rosh Hashanah-val (a zsidó újév) veszi kezdetét és Yom Kippur-al (az engesztelés napja) végződik. Ebben az időben az előző év bűneinek mérlegelése és bűnbánata történik meg.
Yom Kippur a zsidók hite szerint az a nap, amikor minden zsidó sorsát le kell zárni, hogy indulhasson a következő év. Ezt a napot a zsidó naptár legünnepélyesebb és legkomolyabb napjának tartják. Ekkor kell az elmúlt évben elkövetett bűnök miatt bűntudatot érezni és imádsággal megbocsájtásért könyörögni. Ezen a napon a zsidók 25 órát böjtölnek az előző esti naplementétől a következő esti naplementéig. A zsidók számára a böjt több, mint az evéstől és ivástól való tartózkodás. Böjt napján nem szabad dolgozni, szexuális életet élni, tilos a fürdés, valamint krémek és bőrcipők használata. A böjt egy Kol Nidre (Minden Fogadalom) néven ismert esti istentisztelettel kezdődik, amit a zsinagógában a következő nap teljes időszakában folytatnak, míg a böjt véget nem ér.
Számos zsidó közösségben szokás, hogy az újév, a Rosh Hashanah előestéjén böjtölnek.
Yom Kippur mellett négy böjti nap volt, amit a zsidó hagyomány megteremtett. Ezek emlékeztették a közösséget a rabságban eltöltött szomorú eseményekre. Egyes Talmud-tudósok szerint ezek a böjtök csak akkor voltak kötelezőek, amikor a nemzet elnyomás alatt volt, nem akkor, amikor Izrael gyermekei békében éltek. A zsinagóga felhatalmazást kapott arra, hogy böjtöt vezessen be, ha csapás sújt le az emberekre, például járvány, éhínség vagy gonosz rendelet miatt, amit egy zsarnok uralkodó hoz. Ekkor a zsidó böjti nap általában napkeltekor kezdődik és az esthajnalcsillag megjelenésével fejeződik be (kivéve Yom Kippurt, ami napnyugtától napnyugtáig tart). Böjti napon ösztönözni kell a jótékonysági tevékenységet, különös tekintettel az esti étkezéshez szükséges ételek osztására. (Jewish Encyclopedia).

Böjt a Kereszténységben
A Hegyibeszédből tudjuk, hogy Jézus a legkorábbi tanítványait böjtölésére utasította: „Amikor böjtöltök, ne legyen olyan szomorú az arcotok, mint a képmutatóké! Ők eltorzítják arcukat, hogy mások is lássák, hogy böjtölnek. Igazán mondom nektek: a teljes jutalmukat megkapták. (Máté 6:16)"

Nyilvánvaló, hogy a Jézus által előírt böjt már ismert volt a zsidó közösség számára és adat sincs arról, hogy bármilyen változtatást vezetett volna be. A fenti versek értelmében teljes mértékben tartózkodni kell az ételtől és italtól. Elhangzik, hogy olajat tesz a fejére, majd lemossa az arcát, hogy a böjt fáradtsága mások számára ne látszódjék.

Manapság sok keresztény, az egyház irányelveit követve, nem gyakorolja a böjt e formáját. Elkerülik a húsfogyasztást, vagy egyes esetekben a böjt alkalmával csak egy étkezést vesznek magukhoz a nap folyamán. Az italok fogyasztása sem tilos. Ennek oka az lehet, hogy az Újszövetség nem ad részletes leírást a böjti teendőkről.

A nagyböjt, melyet a római katolikus, az anglikán és más egyházak is tartanak, egy negyvennapos böjt, ill. bűnbánó időszak, ami Jézus Krisztus példáját veszi alapul, aki így böjtölt a júdeai pusztában (sivatagban).
A nagyböjt előírja az önmegtartóztatást, ami a 14 évesnél idősebbekre vonatkozik. A római katolikusok számára az önmegtartóztatás azt jelenti, hogy semmilyen formában nem esznek húst, még halat sem. De létezik a „részleges önmegtartóztatás" fogalma is, ami azt jelenti, hogy naponta egyszer fogyasztható hús.

A Biblia három alkalmat említ, amikor az emberek negyven napig böjtöltek. Az első alkalom, amikor Mózes megkapta a tízparancsolatot (2Móz 34:28). A következő az volt, amikor Illés találkozott Istennel Elisa felkenése előtt (I. Királyok 19: 8). A harmadik alkalom, amikor Jézus a pusztában volt, és a Sátán megkísértette (Máté 4: 2).

A böjtnek számos oka lehet a Biblia szerint. Az egyház áldásos cselekedetének tekinti, ami a kereszténységet Istenre emlékezteti. Böjttel a test megtagadja a kényelmet, a lélek pedig megerősödik.

Böjt a Hinduizmusban

Hinduizmusban a böjt a test fizikai szükségleteinek megtagadása a lelki nyereség érdekében. A hindu szentírások szerint a böjt segíti az Abszolúthoz való hozzáigazodást azáltal, hogy harmonikus kapcsolatot hoz létre a test és lélek között. A hinduk abban hisznek, hogy szembe kell menni az emberi hajlammal, amit megszáll a világi gyönyörök keresése, a kényelem és ez nem hagy időt a szellemi teljesítéshez. Imádkozóknak azért tanácsolják az önmegtartóztatást, hogy fókuszba tudják helyezni tudatosságukat. Az önmegtartóztatás egyik formája a böjt.

A böjt előírt az összes Ekadasi napon. Az Ekadasi egy szanszkrit szó, ami a holdhónap kéthetes szakaszainak 11. napjára utal, tehát havonta kétszer van. A védikus szentírások határozottan javasolják a teljes böjt megtartását Ekadasi napján (ivóvíz nélkül). Nyolctól nyolcvan éves korig ajánlott a böjt ezen a napon, kaszttól, nemtől vagy anyagi helyzettől függetlenül, a szellemi fejlődés érdekében.

Akik nem tudják teljesíteni a böjtöt teljes időtartamban, követhetik az Ekadasi-t napi egyszeri étkezéssel délben, vagy egyszer este. Ezen a napon azonban semmilyen körülmények között nem szabad magokat, szemesterményeket enni. A hindu hívek napközben böjtölnek, éjszakánként virrasztanak és meditációs gyakorlatokat végeznek. A tanítás szerin az Ekadasi megtartása megsemmisít minden bűnt és megtisztítja az elmét. A böjtöt nem csak a szolgálat részeként tekintik. Ez egyben az elme és a test edzése arra, hogy az egyén minden nehézséget elviseljen, nehézségek alatt kitartson, és legyen állhatatos.

RAMADÁN LELKÜLETE

Most egy olyan áya következik, aminek erős szexuális tartalma van. Legalábbis annak, akit az ösztönei vezérelnek. Első olvasatra egy macsós, férfiközpontú verset találunk, ami egy adott kulturális szint alatt dugásról, evésről, ivásról, ill. az ezektől való megtartóztatásról szól:

أُحِلَّ لَكُمْ لَيْلَةَ الصِّيَامِ الرَّفَثُ إِلَى نِسَآئِكُمْ هُنَّ لِبَاسٌ لَّكُمْ وَأَنتُمْ لِبَاسٌ لَّهُنَّ عَلِمَ اللّهُ أَنَّكُمْ كُنتُمْ تَخْتانُونَ أَنفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا عَنكُمْ فَالآنَ بَاشِرُوهُنَّ وَابْتَغُواْ مَا كَتَبَ اللّهُ لَكُمْ وَكُلُواْ وَاشْرَبُواْ حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ثُمَّ أَتِمُّواْ الصِّيَامَ إِلَى اللَّيْلِ وَلاَ تُبَاشِرُوهُنَّ وَأَنتُمْ عَاكِفُونَ فِي الْمَسَاجِدِ تِلْكَ حُدُودُ اللّهِ فَلاَ تَقْرَبُوهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللّهُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿١٨٧﴾

Megengedett számotokra, hogy a böjt éjszakáján kedveteket leljétek asszonyaitokban. Ők a ti öltözékeitek és ti az ő öltözékeik vagytok. Allah tudja, hogy ámítottátok magatokat, majd megenyhült felétek és feloldozott titeket. Így hát érintkezzetek velük és vágyjátok, mit Allah megírt számotokra. Egyetek és igyatok, míg el nem különül a hajnal fehér fonala a fekete fonáltól. Majd folytassátok a böjtöt az éjszakáig és ne érintkezzetek (asszonyaitokkal), ha áhitatra tértek a mecsetekbe. Ezek Allah korlátai, ne közeledjetek felé. Ekképpen nyilvánítja ki Allah az Ő Áyáit az embereknek, hátha tán őrizkednek. (2:187)

De ha jobban elmélyülünk a mondanivalóban, a központi téma nem a dugás, evés, ivás, hanem valami más. Engedjétek meg, hogy kifejtsem.
A Ramadán sok üzenete mellett, számomra az egyik legfontosabb, a belső látásunk megnyílása. Ez misztikusan hangzik, de nem az.

Normál körülmények között rengeteg dolog elvonja figyelmünket. Házastárs, munka, megélhetés, nem sorolom. Ramadán az a hónap, amikor ugyan nem hanyagolhatjuk el kötelességeinket, de ha egy csepp vallási érzületünk van, akkor nem csak fizikai teljesítményként éljük meg. Azaz, nem csak böjtölünk és ha elérkezett az Iftar (étkezés) ideje, akkor kipipáljuk azt a napot, majd jól bezabálunk. Még, mielőtt a fejemhez vágnátok a vádakat, hogy nem ilyenek a muszlimok, tudom. Tudom, hogy nem ilyenek, de ilyenek is vannak. Csak azok, akik ilyenek tudniuk kell, hogy észrevehető, amit tesznek. Hiába vágnak ájtatos képet és inshaallahoznak, ez nem fedi el a valóságot.
Amiről beszélek, az egy mélység keresése, amihez lelki világ kell. Itt meg kell állni. Mi az, hogy lelki világ? Olyan furcsákat mondok, hiszen ilyenről nem nagyon beszélnek azok, akik a kecske kultúrkörből érkeznek. Hát persze! Nekik ilyen nincs.
A lelki világ alapja a nő, az anya és az általa adható szeretet, főleg az élet első éveiben. Anya nélkül ez nem alakul ki. Ha az anyát azonban, csak vécének használják, azaz rájárnak hágni, főz, házimunkát végez, gyereket nevel, majd még fölénősülnek párszor és ha nem tetszik neki valami, kap néhány fülest, akkor a nőből valami más lesz. Ha csak ösztönök levezetésére és házi robotnak van a nő, akkor lesz egy ötszáz szavas kommunikációja, amivel képtelen lesz kifejezni árnyalt fogalmakat. Sőt, fogalmak, ismeretek ki sem alakulnak, ha nem vonják be a „férfiak" életébe, ahol átbeszélik a közösséget érintő ügyeket. Fogalmak, ismeretek és érzelmi kiteljesedés nélkül, pedig nem egy szeretet tudni adó, babusgató, szívet-lelket melengető anya válik belőle, hanem egy pszichológiai eset, aki gyerekén vezeti le azt a bánásmódot, amit kap. Ráadásul, ha mindezt Allah által előírt kötelességnek vezetik fel előtte, akkor szegény, az Iszlámról is torz képet kap. Ha pedig a kis Ahmed csak piszok nagy pofonok kíséretében kap képet életről, hitről Allahról, akkor bizony elértünk arra a pontra, amit bizonyítani szeretnék. Nem, hogy nem alakul ki a lelki világa, hanem nincs!
Most megint meg kell állnom és visszautasítani a vádakat. Nem, nem azt állítom, hogy mindenki ilyen. De sok ilyen van. És elég, ha csak egy ilyen a százból, ő lesz a nagypofájú, a domináns, aki beárnyékolja a többi 99 példás magatartását, életvitelét. Azt is tudom, hogy változik a helyzet, ezzel együtt a nők szerepe is változik. Sőt, sokszor a hirtelen jött szabadság átlendíti őket a ló túlsó oldalára! Ha ez bekövetkezik, az eredmény akkor is ugyanaz! Az egyensúlyok felborulásakor a lelki világ nem alakul ki. A fenti vers pont az ösztönök korlátozásáról és Ramadán szellemének kereséséről szól!
Itt Európa közepén, nincs okunk kárhoztatni ezt a helyzetet, mert nálunk éppen kialakulófélben van ugyanez. Bizonyos, hogy vannak írott jogok, de fülesek is vannak és főleg két fizetésre méretezett élet, ami miatt a gyerek úgy nő fel, hogy erről a spirituális jelenségről, amit lelki világként említek, nincs élménye, így azt sem érti, most miről beszélek.

Nos, ezek után kanyarodjunk vissza a Ramadánhoz. E hónap egyik jelentősége az, hogy ez a kiveszőben lévő jelenség, a lelki világ helyére kerüljön és működjön. A böjt, elvonulás és meditálás, ilyenkor nem önmagáért való cselekedetek. Létrehozza azt a sarokkövet, amire ráépül a Ramadán lelkisége és ha ilyen a Ramadán, jó eséllyel a böjti időszak után is megmarad a „lelki világ”.
Én, a magam részéről köszönöm Allahnak ezt a kivételes Ramadánt, amikor közösségi programjaink elmaradása miatt erősödhet bennünk lelki életünk újjászületése. Ha ez nincs, ugyan mit ér a jótékonyság, közösség építés és a többi funkció?

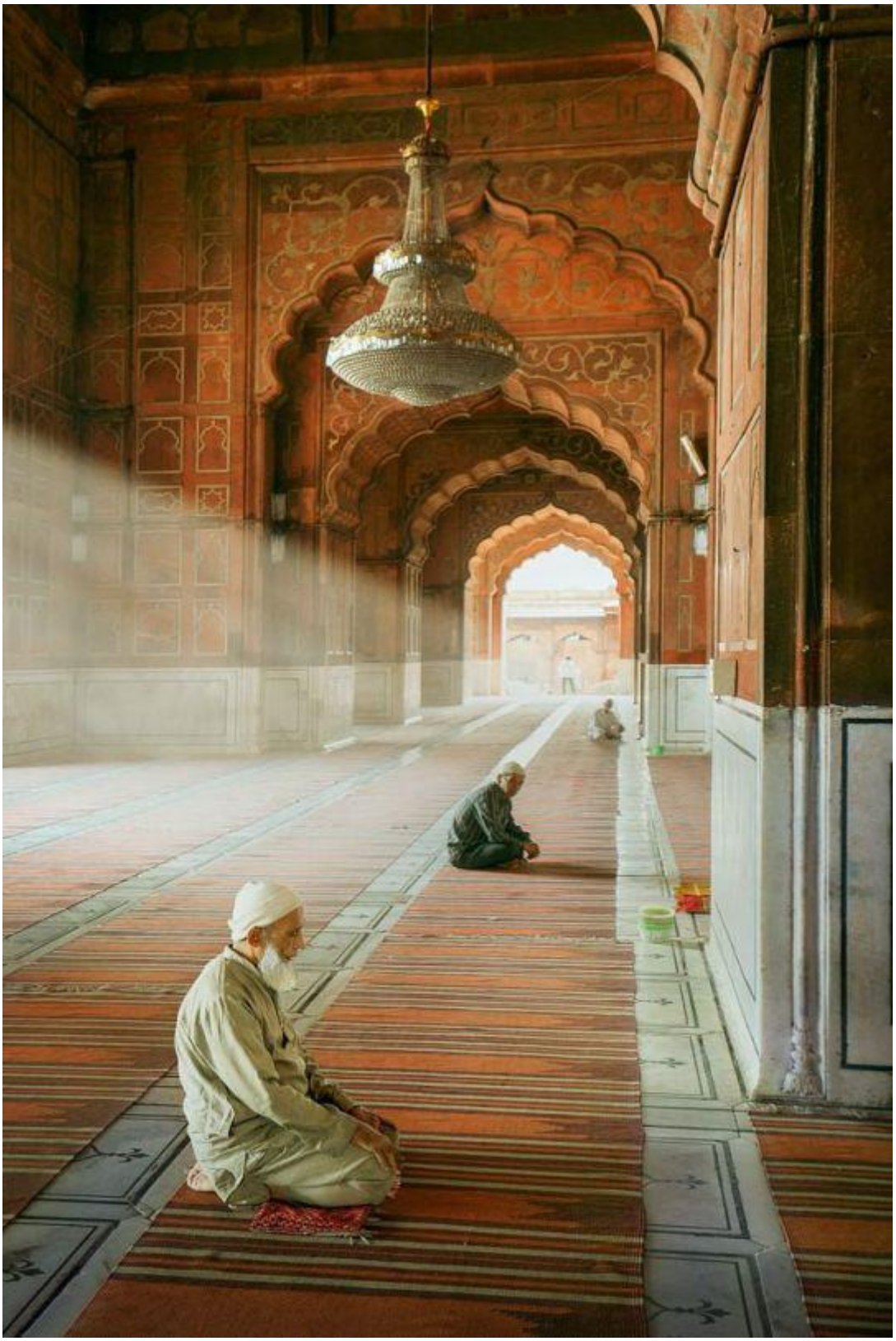

RAMADÁN, AMI MÁS, MINT A TÖBBBI

Azt hihetnénk, hogy elcsépelt téma, hiszen minden évben elismételjük a leckét: önmegtartóztatás, együttérzés szegényekkel, közösség építés, társadalmi kohéziók erősítése, test megtisztulása, hit elmélyítése, Allah szavainak értelmezése, Allah közelségének keresése, békesség, megnyugvás, adakozás, szeretet. Majd jöhetnek idézetek Koránból és Hadiszokból. Ugyanakkor a felsorolt tételek mindegyike akár egy külön fejezet lehetne értelmezés, megközelítés szempontjából.

أَيَّامًا مَّعْدُودَاتٍ فَمَن كَانَ مِنكُم مَّرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْكِينٍ فَمَن تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ لَّهُ وَأَن تَصُومُواْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٨٤﴾

(A böjt) megszámított napokon, de ki közöttetek beteg, vagy úton van, azoknak annyi további napokon (pótlásként). Kiket (nehézség) akadályoztat, váltsák meg (böjtjüket) élelemmel a szegények javára. Ki önként jótéteményt cselekszik, jobb neki. Ha böjtöltök, jobb nektek, bár tudnátok! (2:184)

شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِيَ أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ فَمَن شَهِدَ مِنكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ وَمَن كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ يُرِيدُ اللّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلاَ يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ وَلِتُكْمِلُواْ الْعِدَّةَ وَلِتُكَبِّرُواْ اللّهَ عَلَى مَا هَدَاكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٨٥﴾

Ramadán hava, amikor a Korán kinyilatkoztatott, Útmutatásként az embereknek, bizonyságként az Útmutatásból és az Ismérvek (jó és rossz). Aki közöttetek jelen van a hónapban, az böjtölje ki azt. Aki beteg, vagy úton van, az annyi további nappal (pótolja). Allah könnyíteni akar rajtatok és nem gyötrődést akar. Hát teljesítsétek az időszakot és dicsőítsétek Allahot, amiért vezetett titeket, hátha tán hálát adtok. (Korán 2:185)

Eddig az idézet. Allah szavai ezen a helyen narratív jellegűek, pontosan elmagyarázza a tennivalókat. Ezért ebben a cikkben nem erre szeretnék kitérni, hanem arra, ami most más ebben a Ramadánban ahhoz képest, ami eddig volt.
Amikor 1988-ban bejegyezték Magyarországon az Iszlám közösséget, honfitársaink főleg az Egri csillagokból hallottak az Iszlámról. Sokan azóta ez alá a szint alá mentek. Akkor azt hittem, hogy Gárdonyi Géza rossz indulatú, amikor a törököket rossznak, a magyarokat jónak ábrázolja. De még az ő művében is voltak jelenetek, ami nem volt se fekete, se fehér. Ma visszasírom Gárdonyit. Az ő megközelítéséhez képest a muszlimokat körbevevő kommunikáció itthon sokkal negatívabb. Ha kilépek a határaikon túlra, találok negatívat és pozitívat, mindenfélét.
Akárhogy is nézzük, pozitív vagy negatív, a helyzet nem ugyanaz, mint 1988-ban. Európában az Iszlám tényezővé vált. Ill. nem is az Iszlám, mert azt még a muszlimok zöme sem ismeri. A muszlimok váltak tényezővé. Nem homogén populációról beszélünk. Vannak, akik harmadik generációt képviselnek, beilleszkedtek, tisztában vannak jogaikkal. Vannak, akik hagyományaikat követik, vannak, akik modern életvitelt követnek, vannak, akik évtizedek után sem tudnak integrálódni és vannak az újdonsült bevándorlók, akik mindenkit keresztbe vertek. Ők egy teljesen más téma. Akik évtizedekig güriztek és hatalmas erőfeszítések árán jutottak előre egyik napról a másikra, nem nézik jószemmel azokat, akik kvóták alapján érkeznek, lakást és pénzt kapnak. Látható, hogy óriási különbség van közöttünk. Erről a külvilág úgy vesz tudomást, hogy: muszlim, cakk-pakk. Ez így kezelhetetlen. Viszont tény, kezdik felfogni a téma érzékenységét és hogy valamit kezdeni kell. Megfigyeltem, hogy idén, már nem egyszerű udvariassági kérdés az, ha kívülállók a Ramadánról kérdeznek. Most nem Magyarországról beszélek.
Idén mi, muszlimok már mást jelentünk Európában, mint eddig. Nem mindegy, hogy érezzük magunkat, milyen a „welfare”? Már nem úgy kérdeznek Ramadánról, mint eddig. Nem egy kulturális szokásként, sztereotip hagyományként vetődik fel, hanem úgy, hogy tartható-e a járvány idején? És ezt nem muszlimok, hanem kívülálló tudósok vetik fel. Miért fontos változás ez? Azért, mert nem egy vendéghez szól a kérdés, mint eddig, hanem egy munkaerőhöz, akire szükség van. Aki, ha rosszul érzi magát, a kívülállók jóléte is veszélybe kerül. Óriási változás!

Norvég újságíró keresett meg. Norvégia vezető immunológusa azt javasolta, hogy böjti időszakban a muszlimok igyanak vizet, a koronavírus miatt. Ehhez szakmai magyarázatot fűzött. Egy vezető állami lapról van szó, ami sok más muszlim gondolkodó mellett, engem is kérdezett erről a javaslatról, a Korán és hadiszok tudománnyal kapcsolatos vélekedéseiről és a Ramadán esetleges elhalasztásáról. Nem a válaszaimban van a lényeg, azok egyébként megegyeztek a többi megkérdezett véleményével, hanem a tényen: körkérdést intéztek Európa muszlim köreiben!
Egyébként a válaszokat nem nehéz kitalálni, mert a fent idézett Korán versekből kiolvashatók. Mindazonáltal Ramadánt áttenni más időszakra nem lehet. Gondolom, keresztény testvéreink sem örülnének, ha áttennék a karácsonyt júliusra.

Bizonyára lesz még pár jelenség, amit az idei Ramadánt rendkívülivé tesz azon kívül, hogy a közösségi programokat nem lehet megtartani. Allah így akarta és ebben sok jó lesz, amit most még nem látunk. Hamdulillah!

VAN EGY ÉRZÜLET RAMADÁNNAL ÉS A HITTEL PAPCSOLATBAN AMIT PRÓBÁLOK ELMAGYARÁZNI KÍVÜLÁLLÓKNAK

Ez a cikk nem csak muszlimoknak szól. Ugyanis a külvilág nem érti mi az a lelkület, ami minket ilyen erősen köt a böjthöz. Hogy lehet az, hogy sokan visszautasítják ebben az időszakban az injekciót, infúziót, gyógyszereket, holott lenne lehetőségük később bepótolni az indokkal kieső napokat. Mi ez? Fanatizmus? Nem értjük talán a modern idők szavát? Miért nem hagyjuk a múlt kényelmetlen örökségét felendőbe veszni? Miért erőltetjük ennyire a Ramadánt! Hiszen csak nyűg!
Nos, így gondolják azok, akikből hiányzik egy érzület. És lehet, hogy éppen ez az érzület pótolja ezerszeresen a kieső gyógykezeléseket, infúziókat.
Az Istenhez kötődés muszlimoknál (feltéve, ha tudatos hívőkről van szó), többet jelent európai értelemben vett vallásosságnál. Ez nem csak hit, hanem egy harc megvívása is. Hogy kivel? Levezetem:
Menjünk vissza az Ókorba és vizsgáljunk meg egy évezredet Nagy Sándor (i.e. 356-323) és a bizánci Hérakleiosz (610-641) császár között. Ebben az időszakban a nyugat, tehát görög és római gondolkodás rengeteget átvett a keleti népek kultúrájából. Ez visszafelé is igaz volt. A hellenizmus gyakorlatilag multikultúrán alapult, ami azt jelentette, hogy a lejegyzett szöveg minden esetben görög volt, de a tartalom nem. Ebben az ezer évben a kulturális egymásra hatás alapvető fontossággal bírt.
Innen kérem, hogy kedves keresztény olvasóim ne sértődjenek meg. Muszlim nézőpontból helyezem ide ezt az értékelést, jó, ha ők is tudják, mi van a fejünkben és nem csak őket kell hallanunk, hogy mi van az ő fejükben az Iszlámról.
Tehát egyöntetű az a muszlim vélemény, hogy a kereszténység barbár népeken tudott teret nyerni. A 8. századtól kezdve a muszlimok a kereszténységet, sötét, műveletlen, barbár tömegnek tekintették, akiktől nem volt mit tanulni, tehát kulturális hatás abból az irányból szóba sem jöhetett. Erről tanúskodik Uszama Ibn Munkidz (1095-1188) emír feljegyzése is, aki a kereszténységet így jellemezte: „Vadállatok, (بهائم baha'im), akikkel csak harccal lehet szót érteni."
Ez a megítélés tartotta magát egészem Napóleonig, amikor ő Egyiptom földjére tette a lábát (1798). Ne feledjük, hogy addigra Európa elért a felvilágosodás korába. De ez sem változtatott Európa „keresztény" megítélésén Muszlim szempontból. Hogy miért nem? Azért, mert Napóleonnal nem egy Európai kultúra megtermékenyítő hatása érkezett. Iszlám szempontból ezt nem tekinthetjük kultúrának, hanem tudományos-technikai változásnak, ami mögött nem volt spirituális érték. Tehát egy lelketlen tudományos-technikai erőfölény tette be a lábát, amit jókora sereg támogatott.
Magát Napóleont is meglepte az ideológiai-kulturális helyzet, amit Egyiptomban tapasztalt. Az ő korától kezdve nem az ideológiai-kulturális értékek átvételéről, hanem az Iszlám lejáratásáról, tanításainak elfelejtetéséről beszélünk. Az ide importált „szekularizáció" és „modernizáció" a muszlimok értékítéletében saját vallási értékeik megsemmisítését célozták. Ennek egyik eszköze volt az orientalisztika tudományának létrehozása. Az európai felsőrendűség elleni harc egyik eszköze volt az Iszlám és az Iszlám értékeihez való ragaszkodás, beleértve a lelkületet. Olyan gondolkodók álltak e harc élére, mint Dzsamal Aldin Alafghani (1853-1897), Mohammed Abduh (1849-1905), Mahmoud Shaltout (1893-1963) és sokan mások.
Az általános vélemény muszlim körökben az, hogy az Európa által képviselt „keresztény" értékek csak tudományos-műszaki és katonai értelemben arattak győzelmet, lelki értelemben nem. Lelki síkon ma is folyik egy felszín alatti küzdelem és ennek egy része a Ramadán. Ha ezt érjük, akkor ennek szellemében olvassuk el ezt a Hadiszt, és értelmezzük magunkban, mit jelenthetnek számunkra, muszlimok számára e sorok (több variációban is közlöm, a pontosság kedvéért):

وعن أبي هريرة رضي الله عنه، قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : "قال الله عز وجل: كل عمل ابن آدم له إلا الصيام، فإنه لي وأنا أجزي به. والصيام جُنة فإذا كان يوم صوم أحدكم فلا يرفث ولا يصخب، فإن سابه أحد أو قاتله، فليقل: إني صائم. والذي نفس محمد بيده لخُلوف فم الصائم أطيب عند الله من ريح المسك. "للصائم فرحتان يفرحهما: إذا أفطر فرح بفطره، وإذا لقي ربه فرح بصومه" ((متفق عليه)) .((وهذا لفظ رواية البخاري. وفي رواية له: يترك طعامه، وشرابه، وشهوته، من أجلي، الصيام لي وأنا أجزي به، والحسنة بعشر أمثالها. وفي رواية لمسلم: "كل عمل ابن آدم يضاعف: الحسنة بعشر أمثالها إلى سبعمائة ضعف. قال الله تعالى: (إلا الصوم فإنه لي وأنا أجزي به: يدع شهوته وطعامه من أجلي. للصائم فرحتان: فرحة عند فطره، وفرحة عند لقاء ربه. ولخلوف فيه أطيب عند الله من ريح المسك).

Abu Hureira tudósítása:
Allah Prófétája (béke reá) így szólt: „A Mindenható és Magasságos Allah így szólt: Ádám gyermekének minden tette érte való, kivéve a böjt. Az Értem van és megjutalmazom érte. A böjt egy pajzs. Ha közületek valaki böjtöl, nem szabad trágár szavakat használnia, nem emelheti fel hangját és ha valaki becsmérli, vagy veszekedni próbál vele, azt kell mondania: Böjtölök. Arra mondom, Kinek Színe előtt Mohammed lelke áll, hogy a böjtöt végző lehelete Allahnak édesebb, mint a pézsma illata. Aki böjtöl, két örömöt él át: akkor, amikor a böjtöt megszakítja és akkor, amikor örvendezik, mert böjtje folytán találkozik Urával."

Al-Bukhari és Muszlim

Al-Bukhari tudósításában Allah Prófétája (béke reá) így szólt: „(Aki böjtöt végez) az Én kedvemért tartózkodik ételektől, italoktól, valamint a szexuális örömöktől. A böjt Nekem szól és Én megadom annak jutalmát. Minden jó cselekedetért tízszeres jutalom jár."
Muszlim tudósításában Allah Prófétája (béke reá) így szólt: „Az ember minden (jó) cselekedetének jutalma tízszeres-hétszázszoros. Allah (SWT) így szólt: A böjt jutalma különbözik más jó cselekedetek jutalmától, mert a böjt Értem van és csak Én Egyedül jutalmazom azt. Aki böjtöt végez csak az Én kedvemért tartózkodik ételtől és italtól. A böjtnek két örömteli hozománya van: az egyik a böjt megtörése, a másik az Úrral való találkozás. Bizonyos, hogy a böjtöt végző lehelete jobban esik Allahnak, mint a pézsma illata."

2.1.5. ZARÁNDOKLAT

MIT ELEVENÍT FEL A HADZS?

Ábrahám és Mohamed (béke reájuk) életének eseményeit idézi fel a zarándoklat.
A Hadzs Mekkában és a környező városokban zajlódik le.

وَأَتِمُّواْ الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلّهِ فَإِنْ أُحْصِرْتُمْ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ وَلاَ تَحْلِقُواْ رُؤُوسَكُمْ
حَتَّى يَبْلُغَ الْهَدْيُ مَحِلَّهُ فَمَن كَانَ مِنكُم مَّرِيضاً أَوْ بِهِ أَذًى مِّن رَّأْسِهِ فَفِدْيَةٌ مِّن صِيَامٍ
أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسُكٍ فَإِذَا أَمِنتُمْ فَمَن تَمَتَّعَ بِالْعُمْرَةِ إِلَى الْحَجِّ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ
فَمَن لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلاثَةِ أَيَّامٍ فِي الْحَجِّ وَسَبْعَةٍ إِذَا رَجَعْتُمْ تِلْكَ عَشَرَةٌ كَامِلَةٌ ذَلِكَ

لِمَن لَّمْ يَكُنْ أَهْلُهُ حَاضِرِي الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَاتَّقُواْ اللّهَ وَاعْلَمُواْ أَنَّ اللّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿١٩٦﴾

Térjetek meg Zarándoklatra és Omrára Allahért. Ha akadályoztatva vagytok, küldjetek áldozati adományt, amit tudtok, és ne borotváljátok le fejeteket addig, míg az adomány célba nem ér. Aki köztetek beteg, vagy fejét nyavalya gyötri, az váltsa meg ajándéjkát böjttel, vagy élelemmel szegényeknek, vagy áldozattal. Ha felépültetek, aki Omrát végez és zarándokol, az adjon áldozati adományt, amit tud. Aki nem lel, az böjtöljön három napot a zarándoklaton és hetet, ha visszatért, összesen tizet. Ez szól azoknak, akiknek hozzátartozói nincsenek jelen a Sérthetetlen Szentélyben. Őrizkedjetek Allahtól és tudjátok, hogy Allah Szigorú Büntető. (Korán 2:196)

Hadzs, vagy Omra egy Ummát szolgáló kohézió. A Hadzs az évi rendszerességgel ismétlődő, Dzhu al-Hidzsa hónapban lefolytatott zarándoklatot jelenti. Az Omra a Dzhu al-Hidzsa hónapon kívüli zarándoklatra utal. Ez a Muszlimok számára az Iszlám egyik pillére, ahol a szertartások bemutatása mellett, emlékeznek Ábrahámra, Izmaelre és a Zemzem csodájára. Felidézik Mohammed (béke reá) napjait, aki megtisztította ezt a helyet a bálványoktól és visszavezette a vallást a „Hanif" útra. Találkoznak a Kába kövével, ami mindannyiuk Qiblája, függetlenül attól, honnan érkeztünk. Ez mind egyesítő erőként hat a Muszlimokra amellett, hogy a szertartásokat és imákat együtt végzik. Az éves kongregáció alkalmával 2-3 millió hívő számára nyílik lehetőség, hogy felfogásukat, véleményeiket megosszák egymással. Aki ezekben a napokban „Fitnát" tesz, és az egységet próbálja aláásni, nagy bűnt követ el.

إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِن شَعَآئِرِ اللّهِ فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوِ اعْتَمَرَ فَلاَ جُنَاحَ عَلَيْهِ أَن يَطَّوَّفَ بِهِمَا وَمَن تَطَوَّعَ خَيْرًا فَإِنَّ اللّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ ﴿١٥٨﴾

Mert bizony a Safa és Marwa Allah Jelei. Aki zarándoklatra tér be a Házba (annak időszakában), vagy (azon kívüli időkben) Omrára, nem vét, ha körbejárja azokat. Ki engedelmesen teszi a jót, annak Allah a Hálás, a Mindentudó. (Korán 2:158)

Mekkában, a szentélyen belül található a Safa és Marwa dombja, melyek Allah Jelei. E kettő között futott hétszer Izmael anyja Hágár, hogy segítséget kérjen fia számára Allahtól (SWT). Egyszer egyik, másszor a másik domb tetején jelent meg neki Gábriel. Végül feltört a Zemzem forrás és megmenekültek. Erre emlékezve, a zarándokok is hétszer futnak a két domb között, majd élvezhetik a Zemzem vizét, ami a Szentély alagsorában van. A futás után a férfiak leborotválhatják fejüket, vagy legalább egy hajtincset hagyhatnak ott.

A hétszeri kerengés (Tawaf) a Kába körül egyrészt az ősi időket idézi, ahogy a rituálé szólt, másrészt emlékezés Mohamed visszatérésére Medinából Mekkába a Hudaybiyyai béke után. Fegyvertelen muszlimok ezreivel keltek át a sivatagon a Próféta vezetésével, majd Mekkába térve, ahova addig nem tehették be a lábukat, először négy kört tettek meg gyors, majd három kört lassú lépésben a Kába körül. A mekkaiakat megdöbbentette a látvány, hogy lehet ennyi erejük egy sivatagi átkelés után!

A Kábával szemben található az a hely, ahol Ábrahám állt fel imára. Amikor Ábrahám Izmael fiával megépítette az Egy Isten szolgálatára szánt Szentélyt, Allah (SWT) egy zárókövet küldött le, ami Őt szimbolizálja. Ezt építették be a Szentély sarkába. Nem bálvány, hiszen amorf, hanem szimbólum. Mohamed csak ezt hagyta meg, amikor a pogány kultuszok bálványait itt elpusztította, hogy a Ház eredeti funkcióját visszaállítsa:

إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي بِبَكَّةَ مُبَارَكًا وَهُدًى لِّلْعَالَمِينَ ﴿٩٦﴾

Az első Ház, ami az embereknek lerakatott, Bekkában (található), áldásként és útmutatásként minden teremtmény számára. (Korán 3:96)

فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مَّقَامُ إِبْرَاهِيمَ وَمَن دَخَلَهُ كَانَ آمِنًا وَلِلّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلاً وَمَن كَفَرَ فَإِنَّ الله غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ ﴿٩٧﴾

Ebben a nyilvánvaló bizonyságok, Ábrahám imahelye, s ki ide betér, biztonságban van. Allah iránti kötelessége az embereknek a zarándoklat, (de csak annak) akinek erre út nyílik. S ki tagad, hát Allah nem szorul teremtményeire. (Korán 3:97)

Bekka = Mekka

A női zarándokok, csak Muhrim, azaz olyan férfi személy kíséretében tehetnek eleget a Hadzsnak, aki férjük, apjuk, idősebb fiútestvérük stb.

Mekkáról annyit, hogy hagyományosan béke kell, hogy uralja, Ide háborúk szele nem törhet be, zarándokok még a bálványimádás idejében sem jöhettek ide fegyverrel, azóta pláne nem.

A mekkai szentélyen kívüli stációk:
Először Minába, majd Arafat hegye felé veszik az irányt. Itt a szakaszok közt a zarándokok tömeges jelenléte miatt lehet keveredés.
Arafat hegyén gyülekeznek a hívők, ahol ima és virrasztás után és Muzdalifába mennek. Mindenhol az adott időre eső imára felállnak. Mina és Muzdalifa között van az Al-Mughammas és Muhassir nevű völgy, ahol a zarándokok megkövezik a Sátánt szimbolizáló oszlopokat (dzsumurát). Ezek mind Allah Jelei (Sha'air Allah)
Itt lépett be a Sátán Ábrahám életébe, hogy megakadályozza a Monoteizmusra szólító küldetést. Még további események tartoznak ide Mohamed (béke reá) életéből, amikor a Próféta születésének évében Abraha abesszin hadvezér elefántokkal Mekka ellen vonult. Vezetőre volt szüksége a sivatagban. Bani Thaqif törzse, akik Lát bálványnak hódoltak, delegálta Abu Righalt az útra. Amikor elértek Al-Mughammas-ba, 5 km-re Mekkától, Abu Righal meghalt. Az Arabok mind a mai napig megkövezik sírját. Elátkozzák Bani Thaqifot is, mert saját Lat temploma megvédése érdekében képes volt együttműködést ajánlani a Mekkai Szentély lerombolásához.
Tudjuk, hogy Allah nem engedte Abrahának a Kába lerombolását. Madarak csapata zúdított kénköves esőt (sidzsil) a hadakra, akik elpusztultak.
A madarak támadása Muhassir helységben, a Muhassab völgyben történt Muzdalifa és Mina között. Muslim Szahihja és Abu Daud szerint, a Próféta Búcsúzarándoklatán Muzdalifából Minába ment, de

amikor Muhassir völgyébe ért, sietősebbre vette lépteit. Imam Nawawi ezt úgy magyarázta, hogy az elefánt incidens ott történt, ezért a zarándokoknak gyorsítaniuk kell azon a helyen, mivel Muhassir baljós hely. Imam Malik a Mu'atta c. munkájában a Prófétát idézve azt közli, hogy nyugodtan lehet tartózkodni Muzdalifában, de nem szabad elidőzni Muhassir völgyében.

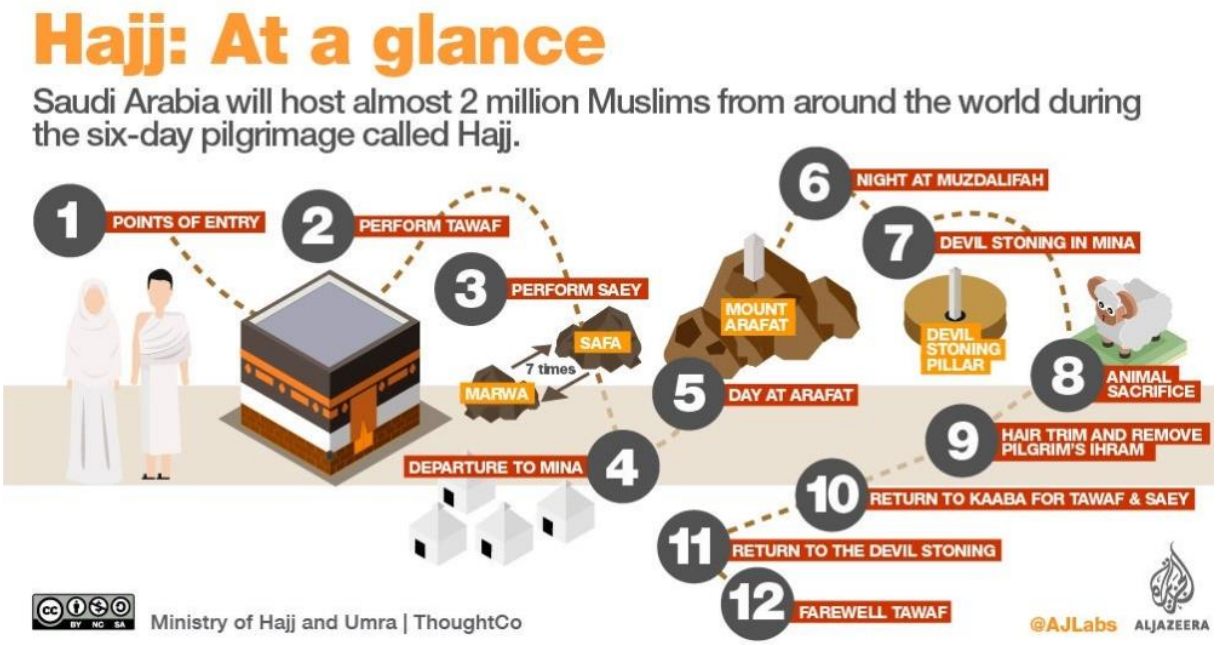

ZARÁNDOKLAT, AMI ÁLDOZAT A HELYES IRÁNY MEGTALÁLÁSÁHOZ

Valaha a Hadzs, azaz zarándoklat egy hónapokig tartó, nagy erőfeszítést, áldozatot követelő Istenszolgálat volt. Míg valaki a mai Kazahsztán, India területéről ló, vagy teveháton eljutott Mekkába, nem kis logisztika, előkészület, szervezés, fizikum és főképpen odaadás szükségeltetett. A Hadzs értéke is ennek megfelelő volt. Nem akarom lekicsinyleni a mai zarándokok hitbéli teljesítményét, de össze nem hasonlítható az elődökével.
Ma felszállunk a repülőre, pár órán belül a helyszínen vagyunk, elfoglaljuk helyünket egy szállodában, sátorban, bárhol és a megadott protokoll szerint elvégezzük a szertartást. Ehhez is kell felkészülés, fizikum, mert kétmillió ember egy helyen rengeteg logisztikai bonyodalommal, súrlódással jár. De ezek a súrlódások a mi „civilizációs" betegségeink, közel sem azok, melyekkel a korai idők zarándokainak meg kellett küzdeni a természet kihívásaival, az út veszélyeivel szemben.
A régi, klasszikus zarándoklat teljesítésének éppen ez volt az egyik mondanivalója: erőfeszítés, áldozathozatal Allah útján. Persze a Hadzs ennél több gondolatot is hordoz, de jelen cikkemben csak ennél maradok. Ennek oka az, hogy az emberek ingyen akarnak hozzájutni vélt járandóságaikhoz, küzdelem, áldozat nélkül. „Ez nekem jár", „jogom van hozzá". Pedig dehogy! Amiért nem dolgozol meg, ahhoz nincs jogod.

Nagyon leegyszerűsítve az embereknek három dologért kell áldozatot hozniuk: megélhetés, tudás és gyámság (rizq, 'ilm, walayat ولاية ,علم ,رزق). Egyik sem jár, egyikhez sem kötődik jog úgy, hogy nulla befektetéssel ezek birtokába jutunk.
A megélhetést nem kell magyarázni. Ha kell, az nagy baj.
A tudást már magyaráznom kell, mert olyan korban élünk, ahol lassan a professzorok futnak a diákok után, akiknek „jogaik" vannak. Az egyetemek nem csak a tudás átadásának korszerű eszközeire, feltételeire fordítanak figyelmet, hanem a „diákjólétre" is. Tévedés ne essék, nem ellenzem mindezt, ez így nagyon jó! A diákság áldozathozatalát is látom, ami kimerül a vizsgákra való felkészülésben. De ez, akárcsak a Hadzs mai formája, egy „civilizációs" erőfeszítés.
A korai Iszlám tudáscentrumaiban senki sem törődött „diákjóléttel". Aki tudásra szomjazott, ebbéli igényét csak óriási áldozatok árán csillapíthatta. Egy tudós, gondolkodó nem vett akárkit maga mellé. A tudás kincs volt, melynek átadásakor erősen figyeltek arra, hogy ki az, aki annak jövőbeli művelője, továbbfejlesztője lesz. Egy diák vagy koldult, vagy szolgált, hogy fennmaradását biztosítsa, ezért maga a diák és a koldus szó arabul ugyanaz: Talib. Mindenki koldus, aki megélhetést vagy tudást akar. Ezzel nem azt állítom, hogy a középkori rendszer tökéletes és vissza kell azt állítani! Félre ne érts! Egyetértek a diákjóléti intézkedésekkel, csupán a középkor egyetlen elemével kellene azt megtoldani, az odaadással, áldozathozatallal. Hogy miért? Azért, hogy a tudásnak értéke legyen. Ne egy vizsgaanyaggá váljon, ami a vizsga letétele után feledésbe megy, hanem erőfeszítések árán kristályosodjon ki az agyban, váljon ott kinccsé.
A gyámság, azaz walayat alatt az Iszlám értelmezésében minden beletartozik, ami nálam letétben, hitbizományban van. Ennek személyi és tárgyi alanyai vannak. Személyi a házastárs, család, baráti, alárendeltségi kör, tárgyi a vagyon, hatalom stb. Ezek nem tulajdonok, hanem számomra letétbe, tehát gyámságba adott dolgok, melyekkel elszámolási kötelezettségem, felelőségem van. Nem törvényszerű, hogy jó házastársam, vagyonom legyen. Munka, áldozat befektetése nélkül, nem jár egyik sem. Még akkor sem, ha örökléssel jutunk javakhoz.
Itt térek vissza a Hadzs-ra, ami sok más üzenet mellet felnyitja a szemet az áldozat fontosságára. Az áldozat nem egy fölösleges izzadság, hanem engem, a halandót és esendőt helyes irányba állító megpróbáltatás.

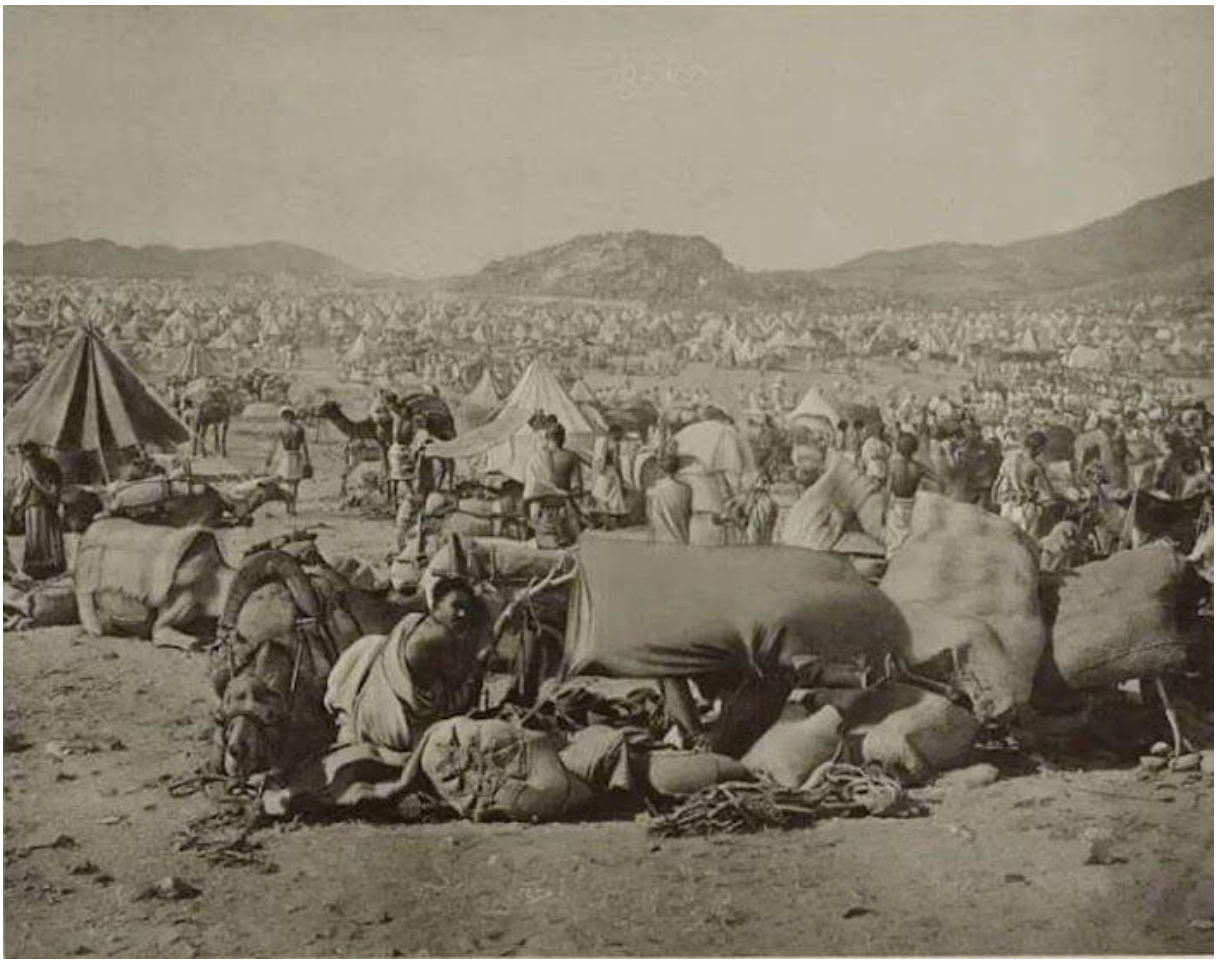

2.1.6. DZSIHÁD, SORS, HIT (IMAN), JÓSÁG (IHSZÁN)

DZSIHÁD A KORÁNBAN

إِنَّ اللّهَ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُم بِأَنَّ لَهُمُ الجَنَّةَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللّهِ فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ وَعْدًا عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْرَاةِ وَالإِنجِيلِ وَالْقُرْآنِ وَمَنْ أَوْفَى بِعَهْدِهِ مِنَ اللّهِ فَاسْتَبْشِرُواْ بِبَيْعِكُمُ الَّذِي بَايَعْتُم بِهِ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١١١﴾

Allah megváltotta a hívőktől azok életét, vagyonát, miáltal övék az Égi Kertek. Küzdenek Allah útján, ölnek és megöletnek. Ez az Ő Igaz ígérete a Tórában, Evangéliumban és a Koránban. Ki hűbb Ígéretéhez, mint Allah? Örvendezzetek fogadalmatok miatt, amit tettetek! Ez a hatalmas győzelem. (Korán 9:111)

Magunkat és minden tulajdonunkat Allahnak ajánljuk és Allah ezért megváltást ad. Ez a megváltás Igaz doktrínája. Tanításaink alapján ez a doktrína szerepel a korábbi kinyilatkoztatásokban, az eredeti Mózesi Törvényekben és eredeti Jézusi Evangéliumban is. Az Iszlám minden más megváltást elutasít. Így a Keresztényi megváltást sem ismeri el, ahol egy másik ember szenvedése, kínhalála és vére váltja meg az embereket saját bűnüktől. Saját önelszámolásunk az, ami alapja lehet saját megváltásunknak és ezt nem alapozhatjuk más ember erényeire. Elszámolásunk önmagunkkal vezethet minket a küzdelemre az Ügyért spirituális és fizikai utakon egyaránt. A fizikai küzdelem tekintetében az eltérő korok, eltérő teológiai véleményt fogalmaznak meg. Szent Pál a Hit értékes gyümölcseként, ideálként említi Gideont, Barakot és az Ótestamentum többi harcosát. „[32]És mit mondjak még? Hiszen kifogynék az időből, ha szólnék Gedeonról, Bárákról, Sámsonról, Jeftéről, Dávidról, Sámuelről és a prófétákról; **[33]**Akik hit által országokat győztek le, igazságot cselekedtek, az ígéreteket elnyerték, az oroszlánok száját betömték. [34]Megoltották a tűznek erejét, megmenekedtek a kard élitől, felerősödtek a betegségből, erősek lettek a háborúban, megszalasztották az idegenek táborait.” (Zsidó levél 11:32-34).

Számos félreértés övezi a dzsihádot…A szó jelentése küzdelem, ahogy Madách végszava az Ember Tragédiájában: „Ember küzdj és bízva bízzál”. Ennél tökéletesebben nem is lehetne megfogalmazni. Tehát a dzsihád nem szent háborút jelent. A legfontosabb kategóriái békések. Ha valaki teljesíti feladatát, példaértékűt nyújt szakmájában, ha családját tisztességgel ellátja, emeli vallásának megbecsülését környezetében, az asszony, ha gyermeket szül, ez mind dzsihád. Az utolsó kategória a fegyver viselése abban az esetben, ha életeket és javakat ment meg általa, de csakis védelmi célból. A dzsihád a shariya értelmében nem lehet támadó jellegű. Olyan, akár a szervezet immunrendszere.

Csak a bekerült kórokozókat semlegesíti, de immunrendszerrel nem lehet fertőzni… Ezt mai sejkjeink rendesen kiforgatták… Láthatjuk, maga a Korán említi, hogy a többi vallás hívőre is éppúgy meghagyás a dzsihád, hiszen feketén-fehéren ott szerepel ez az előző szent könyvekben is. A Korán itt is kinyilvánítja, hogy az előző könyvek követői is hívők! Ezt sem így értelmezik a dzsihád sejkek…

Dzsiháddal nem vezethetőek le kicsinyes indulatok, konfliktusok. Nem vihető le „Nemzeti" szintre és kiáltható ki „Nemzeti Dzsihád".

Fentieket összefoglalva: Támadást intézni egy más társadalom irányába, ott hívők életére és javaira törni, nem dzsihád, függetlenül attól, hogy muzulmánok a támadók. Viszont a megtámadottak részéről a védekezés, pedig dzsihád, még akkor is, ha más vallások hívei.

De a dzsihádok közül mindent felülmúl a lélek dzsihádja (dzsihád el-Nafsz), mellyel saját magunk Egóját győzzük le.

ELÉGEDETTSÉG ÉS ELFOGADÁS

Az ember hajlamos külső tényezőkre, többek között Istenre hárítani baját, de szerencséjét, jósorsát saját géniuszának tudja be. A helyzet fordítva van. Ami rossz van a világban, az embertől való, a képességeink pedig Istentől valók. Egy háborút, szenvedést sem Isten indított, hanem ember. Ha

pedig természeti csapást földrengést, árvizet szenvedünk el, a mögött is a Jeleket kell észrevenni, elemezni.

A sors elfogadása, ami a hit egyik alapja, az elégedettségre épül. Ez arabul Rida الرضا. Ennek két eleme van. Az egyik az önvizsgálat, a másik az üzenet keresése, felfedezése és elfogadása. Ha elterjed egy járvány és elkapom, először magamban kell az okot keresni. Megtettem-e mindent a megelőzés érdekében? Megtartottam-e a higiéniás előírásokat, távolságot másoktól stb.? Ha pedig mindent megtettem és mégis megbetegedtem, mi ezzel az Üzenet? Mert mindenben ott van az Üzenet, a Jel. De bármi is legyen a Jel, a sorsba való elégedettség maga könnyít a bajokon:

الرضا والتسليم يرفع الابتلاء: az elégedettség és elfogadás megszabadít a megpróbáltatásoktól.

A sors elfogadásába tartozik az emberektől jövő igazságtalanság eltűrése is bizonyos határokon belül. Ahogy a magyar mondja: ne kapd fel mindenért a vizet! Igazság földi értelemben nem létezik, csupán igazságérzet. Életünk során változó igazságokat élünk meg, sok mindennek változik belső tartalma belső összefüggés rendszere, ami körülményektől függően más „igazságokat" eredményez. Más lehet egy uralkodó és egy alattvaló igazsága. Mást lát az egyik és mást lát a másik. Ezért léteznie kell egy tűréshatárnak melyen belül nem adjuk át sértettségünket, bántalmainkat másoknak. Ugyanis lehet, hogy megkönnyebbülünk egy adott teher megosztásával másokkal, de nem tudhatjuk, hogy terhünk megosztása miként vet árnyékot másra. Mi lesz annak személyi, társadalmi következménye? A panaszkodás sokszor gyengeség és a sors nem elfogadásának jele. Ez pedig további bűnök előtt nyit utat.

حَدَّثَنَا بِشْرٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللهِ، قَالَ: حَدَّثَنَا دَاوُدُ بْنُ قَيْسٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عُبَيْدُ اللهِ بْنُ مِقْسَمٍ قَالَ: سَمِعْتُ جَابِرَ بْنَ عَبْدِ اللهِ يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم: اتَّقُوا الظُّلْمَ، فَإِنَّ الظُّلْمَ ظُلُمَاتٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَاتَّقُوا الشُّحَّ، فَإِنَّ الشُّحَّ أَهْلَكَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ، وَحَمَلَهُمْ عَلَى أَنْ سَفَكُوا دِمَاءَهُمْ، وَاسْتَحَلُّوا مَحَارِمَهُمْ.

Dzsabir ibn Abdullah tudósítása arról, hogy a Próféta (béke reá) így szólt: „Féljétek az igazságtalanságot. Az igazságtalanság sötétségként jelenik majd meg a Feltámadás Napján. Őrizkedjetek a kapzsiságtól. A kapzsiság elpusztította azokat, kik előttetek voltak, arra vitte őket, hogy egymás vérét ontsák és megengedetté tegye azt, ami tiltva volt nekik."

Fokozat: Szahih, autentikus Al-Albani nyomán
Forrás: Al-Adab Al-Mufrad 483
28. Könyv, 1. Hadisz

Családban, közösségben, társadalomban élünk. Érzelmi, egymásra utaltsági és alá-, fölérendeltségi szálakkal kötődünk egymáshoz. Ezek minden szintjének szabályai, normái vannak. Hívő esetében azonban mindegyik normát felülírja az ember viszonya Allahhal. Ő az Egyetlen stabil, a többi szereplő az életben változó. Ha az Ő általa elrendelt sorsban nem vagyok elégedett, az összes többi viszonyomban felborul a rend.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُواْ اسْتَعِينُواْ بِالصَّبْرِ وَالصَّلاَةِ إِنَّ اللّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿١٥٣﴾

Ó, kik hisztek! Keressetek menedéket az állhatatosságban és az imában. Allah az állhatatosakkal tart. (Korán 2:153)

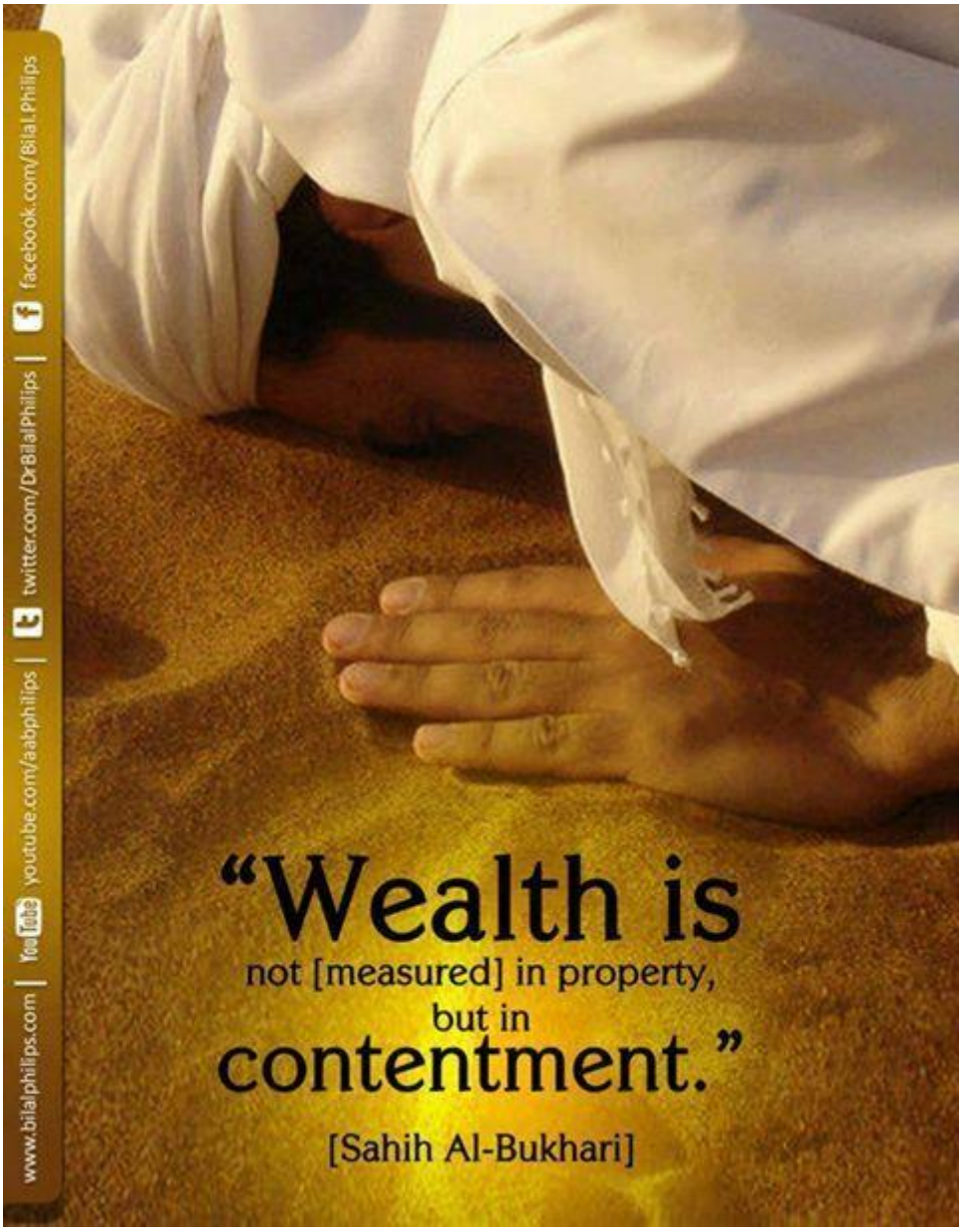

EREDENDŐ BŰN AZ ISZLÁMBAN

Jól ismerjük az eredendő bűnt a Bibliából. Ádám engedetlenségéről van szó, aki megszegte az Úr parancsát. A történet köztudott, nem ismétlem. Az Iszlámban az eredendő bűn nem ez. Nem főbűnökről beszélek, ahol szintén különbözünk a tízparancsolattól, hanem az eredendő bűnről.
A Paradicsomi jelenetet ugyanis megelőzte egy másik eset. Iblisz lázadásáról van szó. Ibliszt és az angyalokat felszólította az Úr, hogy boruljanak le Ádám előtt. Az angyalok leborultak, de Iblisz ezt megtagadta. A lázadás már következmény. Az eredendő bűn a gőg, dac, arrogancia, ami arab nyelven „Kibr". Ha nincs gőg, nem jön létre a szembeszegülés, lázadás. Ennek egy változata a felsőrendűség, a „több vagyok nálad", „na majd én megmutatom neked", „tudod ki vagyok én?" érzése. Az Iszlámban ez az eredendő bűn. Ez okozta Ádám lázadását is.

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلاَئِكَةِ اسْجُدُواْ لآدَمَ فَسَجَدُواْ إِلاَّ إِبْلِيسَ أَبَى وَاسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿٣٤﴾

Mondánk az Angyaloknak: „Boruljatok le Ádámnak." Ők leborultak, kivéve Ibliszt, aki daccal szembeszegült és hitetlenné lett. (Korán 2:34)

Nézzük, mi volt az oka Iblisz szembeszegülésének?

قَالَ مَا مَنَعَكَ أَلاَّ تَسْجُدَ إِذْ أَمَرْتُكَ قَالَ أَنَاْ خَيْرٌ مِّنْهُ خَلَقْتَنِي مِن نَّارٍ وَخَلَقْتَهُ مِن طِينٍ ﴿١٢﴾

Mondta (Allah): „Mi tartott vissza attól, hogy leborulj, mikor megparancsoltam neked?" Mondta: „Én jobb vagyok nála! Engem tűzből teremtettél és őt agyagból teremtetted." (Korán 7:12)

Allah az embert nem csupán agyagból teremtette, hanem spirituális formába is öntötte. Más szóval, megtanította őt a természet összefüggéseire és az Angyalok fölé emelte. Ez a spirituális létforma különböztet meg minket más Teremtménytől. Ha elveszítjük ezt a tulajdonságot, olyanok leszünk, mint a többi lény. Ha felébresztjük magunkban és fejlesztjük a spirituális attitűdöt, akkor visszakerülünk arra a szintre, ahova Allah akart minket helyezni a Teremtés kezdetén.

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ مَنْ كَانَ فِي قَلْبِهِ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ مِنْ كِبْرٍ قَالَ رَجُلٌ إِنَّ الرَّجُلَ يُحِبُّ أَنْ يَكُونَ ثَوْبُهُ حَسَنًا وَنَعْلُهُ حَسَنَةً قَالَ إِنَّ اللَّهَ جَمِيلٌ يُحِبُّ الْجَمَالَ الْكِبْرُ بَطَرُ الْحَقِّ وَغَمْطُ النَّاسِ

وفي رواية أخرى قال لَا يَدْخُلُ النَّارَ أَحَدٌ فِي قَلْبِهِ مِثْقَالُ حَبَّةِ خَرْدَلٍ مِنْ إِيمَان

Abdullah ibn Mas'ud tudósítása: A Próféta (béke reá) így szólt: „Akinek egy szemernyi dac (arrogancia) is van szívében, nem léphet be a Mennyországba." Majd megszólalt egy ember: És ha valaki szereti a szép ruhát, cipőt? Erre a Próféta: „Allah szép és szereti a szépet. A gőg (arrogancia) nem más, mint a hit elvetése és mások lenézése."
Egy másik tudósítás szerint a Próféta így szólt. „Akinek egy szemernyi hit is van a szívében, elkerüli a Poklot."

Forrás: Szahih Muszlim 91
Fokozat: Szahih, autentikus Muszlim szerint

A következő hadiszhoz tartozik egy történet. Volt egy részeges ember, aki nem járt mecsetbe és felkeltette a figyelmét egy másiknak, aki állandóan Allahhoz imádkozott. Az megszólta őt és ítélkezett felette: „Allah sosem fogja megnyitni előtted a mennyországot, mert részeges vagy!”.

عنْ جُنْدَبٍ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّ رَجُلاً قَالَ وَاللَّهِ لاَ يَغْفِرُ اللَّهُ لِفُلاَنٍ وَإِنَّ اللَّهَ تَعَالَى قَالَ مَنْ ذَا الَّذِي يَتَأَلَّى عَلَىَّ أَنْ لاَ أَغْفِرَ لِفُلاَنٍ فَإِنِّي قَدْ غَفَرْتُ لِفُلاَنٍ وَأَحْبَطْتُ عَمَلَكَ

Dzsundab turósítása: Allah Prófétája (béke reá) így szólt: „Egyszer valaki ezt mondta: Allahra! Allah nem fog megbocsájtani annak az embernek! Allah erre így felelt: Ki az, aki nevemben kinyilatkozza, hogy nem bocsájtok meg valakinek? Mert én megbocsájtok annak, viszont eltörlöm jótéteményeidet (mert nevemben ítélkeztél).”
Forrás: Szahih Muszlim 2621
Fokozat: Szahih, Autentikus Muszlim szerint

Még mielőtt valaki azt hinné, hogy az alkoholisták védelmében idéztem ezt a hadiszt, az téved! Ettől még az alkohol fogyasztása tilos!

Alkothatunk véleményt, kérhetjük Allahot, hogy segítsen elkerülni a bűnt, züllött életet, de ez nem ad felhatalmazást senkinek arra, hogy Allah nevében ítélkezzen. Aki ezt teszi, felsőrendűnek tartja magát, ami eredendő bűn. Iblisz bűnét követi el!

Tudom, minden emberben ott van az érzés, ami őt másoknál jobbnak láttatja. Mi mind rendelkezünk egy belső IQ teszttel, amit mi tökéletesen teljesítünk, de mások megbuknak. Tudnunk kell, hogy másoknak is van hasonló IQ tesztjük. Még egy botswanai sivataglakó busmannak is, akinek a tesztjén mi bőven elhasalnánk, mert nem tudnánk sem vizet, sem élelmet találni a Kalaháriban. Milyen tahónak tűnnénk számukra!

A világ, melyben élünk telis-tele van az eredendő bűnnel. Szinte a csapból is az folyik. Ha magunkban észrevesszük, óriási lépést teszünk saját épülésünkben és számos más bűn elejét vesszük.

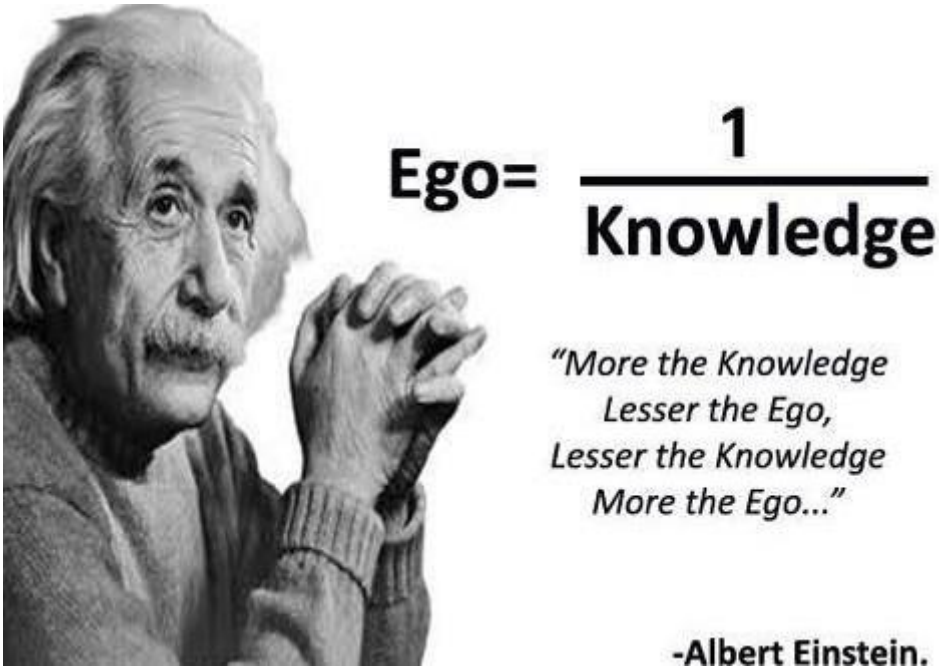

HA TUDSZ NYITNI KIFELÉ, A KÜLVILÁG IS MEGNYÍLIK FELÉD

Senki sem kívánja tőled, hogy aszkéta légy. Ha önmagadat feláldozod, cél nélkül vállalsz be bonyodalmakat, csupán a terhek oktalan viseléséért, ez saját döntésed. Isten nem erre kér. Istennek nincs szüksége önfeláldozókra, akik „Érte" szenvednek. Nem is logikus, hiszen azért adta le a Könyvet, hogy könnyítse evilági életünket, eligazodjunk és boldoguljunk. Akkor, hogy kívánhatja, hogy „Érte" odadobjuk életünket? Ha ilyet kér, sosem Önmagáért kéri, mert Allah nem Önző! Ezt egy cél érdekében kéri, hogy megvédd családodat, népedet és hitedet! Ez teljesen más, mint önmagunk feláldozása.

إِنَّ اللّهَ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُم بِأَنَّ لَهُمُ الجَنَّةَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللّهِ فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ وَعْدًا عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْرَاةِ وَالإِنجِيلِ وَالْقُرْآنِ وَمَنْ أَوْفَى بِعَهْدِهِ مِنَ اللّهِ فَاسْتَبْشِرُواْ بِبَيْعِكُمُ الَّذِي بَايَعْتُم بِهِ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١١١﴾

Allah megváltotta a hívőktől azok életét, vagyonát, miáltal övék az Égi Kertek. Küzdenek Allah útján, ölnek és megöletnek. Ez az Ő Igaz ígérete a Tórában, Evangéliumban és a Koránban. Ki hűbb Ígéretéhez, mint Allah? Örvendezzetek fogadalmatok miatt, amit tettetek! Ez a hatalmas győzelem. (Korán 9:111)

Magunkat és minden tulajdonunkat Allahnak ajánljuk és Allah ezért megváltást ad. Ez a megváltás Igaz doktrínája. Tanításaink alapján ez a doktrína szerepel a korábbi kinyilatkoztatásokban, az eredeti Mózesi Törvényekben és eredeti Jézusi Evangéliumban is. Az Iszlám minden más megváltást elutasít. Így a Keresztényi megváltást sem ismeri el, ahol egy másik ember szenvedése, kínhalála és vére váltja meg az embereket saját bűnüktől. Saját önelszámolásunk az, ami alapja lehet saját megváltásunknak és ezt nem alapozhatjuk más ember erényeire. Elszámolásunk önmagunkkal vezethet minket a küzdelemre az Ügyért spirituális és fizikai utakon egyaránt. A fizikai küzdelem tekintetében az eltérő korok, eltérő teológiai véleményt fogalmaznak meg. Szent Pál a Hit értékes gyümölcseként, ideálként említi Gideont, Barakot és az Ótestamentum többi harcosát. „[32]És mit mondjak még? Hiszen kifogynék az időből, ha szólnék Gedeonról, Bárákról, Sámsonról, Jeftéről, Dávidról, Sámuelről és a prófétákról; **[33]**Akik hit által országokat győztek le, igazságot cselekedtek, az ígéreteket elnyerték, az oroszlánok száját betömték. [34]Megoltották a tűznek erejét, megmenekedtek a kard élitől, felerősödtek a betegségből, erősek lettek a háborúban, megszalasztották az idegenek táborait.” (Zsidó levél 11:32-34).

Ha vállalod a terhet, áldozol (nem céltalanul önfeláldozol!), akkor jár az evilági és túlvilági részesedés. De jól látható: nem bűn az evilági boldogulás, hanem járandóság! Ha pedig így van, akkor semmi értelme életeket céltalanul odadobni. Nem logikus! Hiszen Allah ezt üzeni:

وِمِنْهُم مَّن يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿٢٠١﴾

Közülük, ki mondja: „Urunk! Add meg nékünk az Evilágon azt, ami szép, a Túlvilágon is azt, ami szép és ments meg minket a Pokoltól.” (Korán 2:201)

أُولَئِكَ لَهُمْ نَصِيبٌ مِّمَّا كَسَبُواْ وَاللّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٢٠٢﴾

Ezek számára rész jut abból, amit kiérdemeltek. Allah Gyors Számvető (2:202)

Kérdés: Hogy ismerjem meg Istent?
Válasz: Téged hogy kell megismerni? Istent is úgy kell megismerni, mint Téged! Szóba kell állni Vele. Te is várod, hogy valaki észrevegyen, felfigyeljenek képességeidre, megdicsérjenek. Vagy Te nem egy mély kapcsolatra vágysz, melyben odateheted magad teljes intenzitással? Ehhez jogosan várhatod el azt, hogy mások is így tegyenek. Isten ugyanígy működik. Ha nem teszed oda magad odaadóan, ne várd, hogy éreztesse veled gondoskodását. Azonban vigyázz! Az „odaadást” ne külső személy szítsa és manipulálja benned, mert ez messze vihet Allah céljától! Sok népet irtottak ki szent odaadást követelve. A Sátán a legszentebb oldalakon támad.
Adnod kell, hogy kapj. Ha szeretetre vágysz, adj másoknak szeretetet és áradni fog a szeretet feléd. Ha szegénységben élsz, tudj adakozni még így is és rád fog köszönteni az a fajta gazdagság, ami pénzzel soha nem jön el.
Ha valami Igaz, az nem csak egy adott embercsoporton belül Igaz. A gravitáció sem úgy működik, hogy rám hat, rád nem hat. Ha tudsz adni, szeretni, nyitni kifelé, a külvilág is megnyílik feléd. Ez az igazi gazdagság!

HALLOTTUNK ÉS ENGEDELMESKEDÜNK

آمَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِن رَّبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللّهِ وَمَلآئِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ
لاَ نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّن رُّسُلِهِ وَقَالُواْ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ
﴿٢٨٥﴾

Hiszi a Próféta, amit Ura neki kinyilvánított és a hívők is (így tesznek). Mind hisz Allahban, az Ő Angyalaiban, az Ő könyveiben, az Ő Prófétáiban. Nem teszünk különbséget egy Prófétája között sem! Mondják: „Hallottunk és engedelmeskedünk. Bocsánatodért esedezünk Urunk és Hozzád vezet sorsunk.” (Korán 2:285)

A 285-286. áyák a „Hudzsat al-Wida’a”, a Próféta (béke reá) utolsó szónoklatában nyilatkoztattak ki. Erős felhívást tartalmaznak a hitre és Allah akaratának eltökélt követésére. Mint utolsó szavak, összegzik a Prófécia üzenetét és általános képet festenek az Iszlámról. Nagyon fontos tanítások. Az egyetlen hit az, ha hiszünk Istenben, az Ő Angyalaiban, Könyveiben és Prófétáiban. Nincs különbség a Próféták között! A Korán végig többesszámot használ! Az Iszlám egyesíti a Monoteizmust szolgáló nemzeteket, vallásokat. Ennek jegyében az utolsó aya egy közös fohász, amit együtt mondunk azokkal, akik hisznek Allahban, hogy mentsen meg a bűnöktől és terhektől, melyeket elődeink elkövettek és hordoztak.
A két aya gyakran hangzik el Du’a fohászként.

لاَ يُكَلِّفُ اللّهُ نَفْسًا إِلاَّ وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لاَ تُؤَاخِذْنَا إِن نَّسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلاَ تَحْمِلْ عَلَيْنَا إِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلاَ تُحَمِّلْنَا مَا لاَ طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَآ أَنتَ مَوْلاَنَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٢٨٦﴾

Allah nem ró a lélekre többet, mint mit elbír. Övé, mit elnyert, de ellenére kel az, mit ő másoktól nyert el. Urunk! Ne végy minket feledésünk és hibáink által! Urunk! Ne tégy ránk terhet, ahogy azokat terhelted, kik előttünk voltak. Urunk! Ne rakj ránk annyit, amit nem bírunk el! Oldozz fel minket, bocsáss meg nekünk, kegyelmezz nekünk! Te vagy a Fenségünk, hát légy Pártfogónk a hitetlenekkel szemben!

Jól figyeld meg: Mondják: „Hallottunk és engedelmeskedünk. Bocsánatodért esedezünk Urunk és Hozzád vezet sorsunk.” Nem a sejket hallottuk és engedelmeskedünk! Nem a kormányfőt hallottuk és engedelmeskedünk! Nem a CIA-t, Moszadot, KGB-t hallottuk és engedelmeskedünk hanem Téged (SWT)! Ez a különbség kötünk és a terroristák között! Ők egy általuk kitalált rendnek akarnak engedelmeskedni és ebbe szorítani másokat. És ezt a rendet sem ők találják ki rendszerint, hanem Hollywood, vagy az előbbi szervezetek, mert ők csupán eszközök, proxik!
A mi engedelmességünk tárgyát a 285-286 áya pontosan felsorolja. Ez olvaszt minket egybe a többi hívővel, ez az igazi Sharia, amit kitekernek, félremagyaráznak, félelmet gerjesztenek általa. Holott, ha értenék, alkalmaznák, megszűnne a sok szarkeverés és ármány.

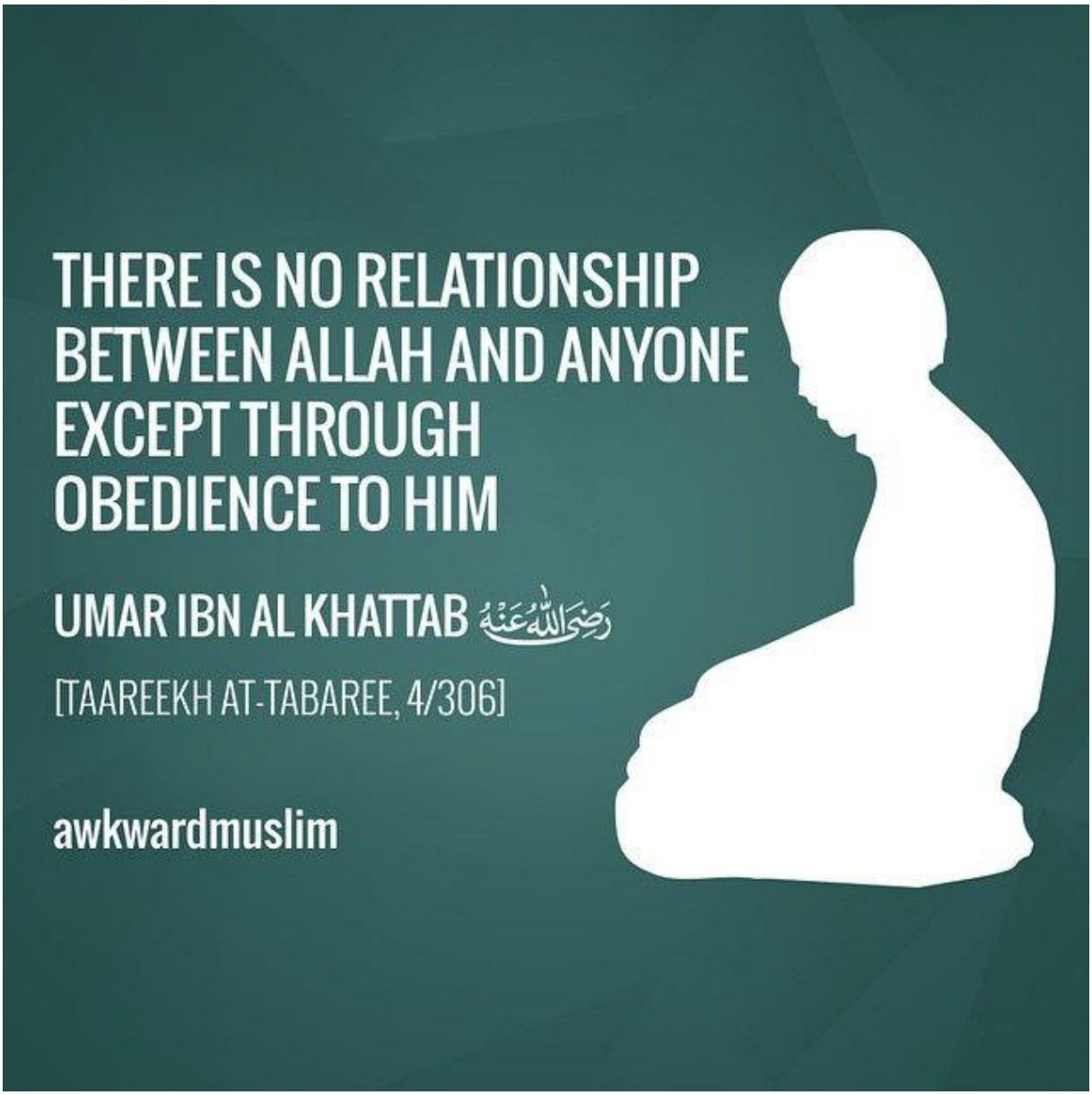

HOGY ÜRESEDIK KI A HIT, VÁLIK LEGENDÁVÁ, DIVATTÁ, MAJD ELVÉSZ

Egy hit akkor veszti el értékét, válik üressé, ha négy dolog következik be:

1. Ha nagy akar lenni. Minden, ami nagy akar lenni és el akar hatalmasodni, hegemóniára, uralomra tör, az elvész. Erre számos eset van a történelemben. A dominancia, felsőrendűség

mindig végzetes és múlandó. Ha ez a vágy beszennyez egy gondolatot, akkor a gondolat is elvész:

أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَأَثَارُوا الْأَرْضَ وَعَمَرُوهَا أَكْثَرَ مِمَّا عَمَرُوهَا وَجَاءتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَكِن كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٩﴾

Vagy tán nem járnak a Földön és látják, mi volt beteljesülése azoknak, kik előttük voltak? Ők fölöttük álltak erőben, művelték a Földet és nagyobb számban lakták azt be, mint ahogy (ezek) belakják. Eljöttek hozzájuk Prófétáik a bizonyságokkal, s nem Allah volt, Ki elkárhozta őket, hanem önmagukat kárhozták el. (Korán 30:9)

2. Ha hősök eposzává, csodák hirdetőjévé, legendák gyűjteményévé válik. Ha egy hit keveredik az emberi elmét jobban foglalkoztató populáris elemekkel, mondanivalója fokozatosan elvész és maga is populárissá válik:

وَإِذَا تُتْلَى عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا قَالُواْ قَدْ سَمِعْنَا لَوْ نَشَاء لَقُلْنَا مِثْلَ هَذَا إِنْ هَذَا إِلاَّ أَسَاطِيرُ الأَوَّلِينَ ﴿٣١﴾

Ha felolvassák nekik Áyáinkat, mondják: „Bizony, mi hallottuk (ezt korábban). Ha akarnánk, mi is mondanánk olyat, mint ez. Ez nem más, mint az elődök meséi.” (Korán 8:31)

3. Ha az atyák nyomdokait követik és nem lépnek tovább. Az atyákat, elöljárókat tisztelni kell, de igazságuk, csak az ő korukban volt tanítás. Ha rögzülünk egy adott kor és hely tanításához, mely emberhez és nem Istenhez kötött, abból hagyomány, esetleg babona válik, ami messze esik a hit eredeti céljától. A mi feladatunk nem a vak követés, hanem elemzés. Fel kell fedeznünk, mi Isten szándéka? Mi lett volna, ha Ábrahám (béke reá) nem lép tovább és leragad atyái asztrológiai jövendöléseinél? Mi lett volna, ha Mohamed (béke reá) Quraish törzsének pogány hitetlenségét viszi tovább? Ők próféták és életük útmutatás, arra, hogy illesszük be a hitet életünkbe helyhez és időhöz alkalmazkodva. Vegyük észre azt, hogy ma az Iszlám legnagyobb hirdetőinek egyike-másika visszatért a Dzsahiliya korába és azt hirdeti Iszlám címszó alatt, amit az Iszlám tilt. A hit egyéni gondolkodást, elemzést igényel a Korán alapján:

بَلْ قَالُوا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءنَا عَلَى أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَى آثَارِهِم مُّهْتَدُونَ ﴿٢٢﴾

Mi több! Mondják: „Atyáinkat egy rítust követve találtuk és mi az ő nyomdokaikban haladunk[10].” (Korán 43:22)

4. Ha divat lesz a hitből. Ha felkapottá és nem értetté válik. Ha showbiznisz elemeivel teszik „fogyaszthatóvá és eladhatóvá”. Mert ekkor nem a gondolkodásra ösztönzés a cél, hanem az eladás, ami lehet üzleti és lehet politikai vállalkozás, manipuláció:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُواْ لاَ تَتَّخِذُواْ الَّذِينَ اتَّخَذُواْ دِينَكُمْ هُزُوًا وَلَعِبًا مِّنَ الَّذِينَ أُوتُواْ الْكِتَابَ مِن قَبْلِكُمْ وَالْكُفَّارَ أَوْلِيَاء وَاتَّقُواْ اللّهَ إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ ﴿٥٧﴾

Ó, kik hisznek! Azok közül, kiknek már eljött az Írás előttetek, majd vallásotokat nevetség tárgyává, játékká teszik és a hitetleneket, ne vegyétek oltalmazóul. Őrizkedjetek Allahtól, ha hívők vagytok. (Korán 5:57)

KINEK ADJA MEG ISTEN A HIT KEGYELMÉT, HOGY MUSZLIMMÁ LEHESSEN? VAN ELEVE ELRENDELÉS?

A kérdés: Isten kinek adja meg a hit kegyelmét, hogy muszlimmá lehessen? Kinek igen, kinek nem? Ez eleve elrendelés? És van ebből feloldás a Korán szerint?
Először nézzük az áyát és a magyarázatot:

فَمَن يُرِدِ اللّهُ أَن يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلإِسْلاَمِ وَمَن يُرِدْ أَن يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا كَأَنَّمَا يَصَّعَّدُ فِي السَّمَاء كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللّهُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لاَ يُؤْمِنُونَ ﴿١٢٥﴾

Akit Allah vezetni akar, kitárja keblét az Iszlámra, akit el akar téríteni, annak keblét keskenyre szűkíti, mintha az Égre kellene felmásznia. Ekképpen teszi ki gyalázatnak Allah azokat, akik nem hisznek. (Korán 6:125)

Allah Univerzális terve a Qada, Qadr, azaz Sors, amit sok esetben félreértenek. Ennek a tervnek nincs alternatívája, mert ez Allah akarata. E szerint a spirituális világban, ahogy a fizikai világban, törvények vannak, mint jog, kegyelem, büntetés, stb. Ha valaki elutasítja a Hitet, lázadóvá lesz és minden lépés egyre gyorsabban lejjebb viszi. Nem jut spirituális levegőhöz, nem épül fel, sőt, ha elutasítja Allah kegyét, olyan leküzdhetetlen nehézséget érez, mintha az égig kellene felmásznia. A hívő, ezzel szemben, minden lépést egyre könnyebbnek talál. Erről Jézus paradox módon beszélt: „Mert akinek van, annak adatik; és akinek nincs, attól az is elvétetik, amije van." (Márk 4:25), „És monda: Azért mondtam néktek, hogy senki sem jöhet én hozzám, hanemha az én Atyámtól van megadva néki". (János: 6:65).

Az arab nyelv sajátosságainak értelmezése nélkül valóban nehezen értelmezhető az áya. Ugyanis a magyar szövegből úgy tűnik, mintha lenne az Iszlámban eleve elrendelés. Holott olyan eleve elrendelés, ami az egyén szabad döntését illeti, nincs. Tehát a sors kettős. Van egy elrendelt része, amin ember nem tud változtatni. Pl. mi az, amibe beleszületünk, gazdagság, szegénység, váratlan balsors, földrengés, vulkánkitörés, egyebek. Azonban azt, hogy szegénységben milyen utat választok, lopni, vagy dolgozni indulok, én döntöm el. Ugyanez vonatkozik a hitre. Amíg nem jut el hozzám az ige, ártatlan vagyok. De ha eljut és döntés előtt állok, innen kezdve nincs elrendelve, miként döntsek. Én vagyok felelős a döntésemért. Az arab szövegben az „Allah vezetni akarja…" a yahdi, vezetés, útmutatás kifejezéssel él. Úgy értelmezendő, hogy Allah vezetni és eltéríteni akar, de ez inkább próbatétel. A yahdi kifejezés több esetben fordul elő a Koránban és a fenti áya akkor érthető jobban, ha még hozok példát a yahdi szó viselkedésére:

إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَن يَشَاء وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿٥٦﴾

Nem vezetheted azt, kit te szeretnél, hanem Allah vezeti azt, ki(t) Ő(t) akar(ja) és Ő a Legjobb Tudója azoknak, kik jó úton haladnak. (Korán 28:56)

A vers a Próféta szeretett nagybátyjának, Abu Talibnak a halálával függ össze. Ő volt az, aki a Prófétát a legnehezebb időkben is igaz emberként védte. A Próféta azt szerette volna, ha Muszlimként hal

meg, de Quraish lebeszélte Abu Talibot erről és meggyőzte őt apáik hitének követéséről. Ez csalódást okozott a Prófétának. Allah azt vezeti, kit Ő akar, vagy Allah azt vezeti, ki akarja Őt. Az Arab szöveg mindkét értelmezést lehetővé teszi.

وَلَوْ شَاء اللّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلكِن يُضِلُّ مَن يَشَاء وَيَهْدِي مَن يَشَاء وَلَتُسْأَلُنَّ عَمَّا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٣﴾

Ha Allah úgy akarná, egy néppé tenne meg titeket, de azt hagyja tévelyegni, kit Ő akar, és azt vezeti, ki(t) Ő(t) akar(ja). Kérdezve lesztek arról, mit tettetek. (Korán 16:93)

Allah szabad akaratot adott az embernek, ezért nem erőlteti Útmutatását senkire, csupán nyilvánosságra hozza Üzenetét a Próféták által, amit az emberek vagy követnek, vagy nem. Ha elutasítják, de ezután megbánást tanúsítanak, Allah kegyelme mindig nyitva áll.
Ahogy korábban, itt is találkozunk a kétféle értelmezésben vett Isteni vezetéssel: 1. Aktív: Allah azt vezeti, kit Ő akar. 2. Passzív: Allah azt vezeti, ki Őt akarja. Az Arab szöveg mindkét értelmet magában rejti. Én a második mellett foglalok állást.

És itt a lényeg. Mivel a yahdi, vezetés szónak a Koránban egyszerre lehet aktív és passzív értelmezése, a sors kettősségére utal. Az elrendelt és a szabad akarattól függő részére.
Ennek megfelelően az áya értelmezése így korrekt:

Akit Allah vezetni akar, kitárja keblét az Iszlámra (feltéve, ha az illető maga tárja ki), akit el akar téríteni, annak keblét keskenyre szűkíti, mintha az Égre kellene felmásznia (feltéve, ha az illető maga vonja szűkre keblét). Ekképpen teszi ki gyalázatnak Allah azokat, akik nem hisznek. (Korán 6:125)

Válasz: Isten annak adja meg a hit kegyelmét és könnyíti meg útját, aki maga is akarja. Ő nem rendeli el ezt az utat senkinek. Ha valaki ennek közelébe ér, tud a tanításokról, akkor döntse el, hogy halad tovább?

MELYIK MAGÁNYT VÁLASZTOD? A PUSZTÍTÓT, VAGY ERŐSÍTŐT?

Az ember társas lény. Legalábbis azt hiszi magáról, pedig magányban jött világra és magányban távozik. Léte végtelen szakaszát lelke magányban éli meg.
Mégis irtózunk a magánytól. Keressük mások társaságát, lelki, fizikai bátorítást, támogatást remélve. Majd, ha ezt nem kapjuk meg, magunkba zuhanunk és elesettekké válunk. Pedig ritka, hogy akár a legközelebbi családtagoktól is mindig azt kapjuk, amit várunk.
Sokszor hallani ilyen kérdéseket: melyik közösségbe, templomba, mecsetbe járjak? Milyen politikai párthoz csatlakozzak? Melyik vállalathoz, gazdasági társasághoz menjek? Ez mind olyan felvetés, ami egy erőtlen ember segítségkiáltása. SOS! A lelkem támogatásra szorul! SOS! Nincs befolyásom sehol! SOS! Tönkrementem, hol találok megélhetést?
Észre kellene vennünk, ha feladatot kell megoldani, küzdeni kell, senki nem áll oda mellénk. A tettek, megvalósítások mezején egymagunk vagyunk akkor is, ha azt hisszük, hogy támogató közösség vesz körül. Külső dolgokba menekülünk, de nem tudatosítjuk magunkban, hogy nem királynak kellünk sehol, hanem alattvalónak. A templomba nem főpapként kellesz, a pártba nem főtitkárnak vesznek be, a céghez nem főnökként kerülsz. Amikor rájössz, összetörsz és pusztító magányod felőröl.

Holott a magány tud erő is lenni. Miért külső templomot keresel, amikor magadon belül is felépítheted! Hiszen Isten benned van, csak szólítanod kell! Lehet, hogy egy külső templomban sosem lelsz Istenre! Ha befolyást akarsz, hozz létre magadban olyan tartalmat, amivel szükségessé teszed magad. Ne te talpalj, hanem mások talpaljanak azért, hogy e tartalomból merítsenek! Ehhez viszont munka kell! Ebbe fektess be, ne a párttagságba, ahol üres maradsz és az a tartalmad is elvész, amit beviszel. Ami pedig gazdasági tönkremeneteledet illeti, erre nincs recept. Van, hogy egy racionális tervezés kudarcba fullad és egy irracionális próbálkozás sikeres. Csupán azt fogadd el, hogy görcsöléssel, stresszel, nem jössz ki a nehézségekből. A magad felemésztésére fordított energiákat, ha ügyesen fekteted be, enyhülnek bajaid.
Ha rájössz a magány erejére, akkor önmagadban teremtsz meg egy világot, ami sokkal tartósabb, mint elveszés a külvilág ígéreteiben, misztériumaiban. A külvilág akkor lesz támogatód, ha ez a világ benned szilárdan áll és működik. Akkor király, pápa, párttitkár és cégvezető vagy egyszemélyben. És ki ne akarna dolgozni nálad és meríteni abból, ami vagy?
Isten magányukban, elvonultságukban szólította meg a prófétákat. Téged is megtalál egy éjjelen, vagy bezártságodban, ha kiüríted magadból jelen tartalmadat és felajánlod Neki a képződött űrt. Ha Istent magadba fogadod, magányodban érzed a társaságot és gyengeségedben az erőt. Ha Őt szokod meg, jobban jársz.

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنسَانَ وَنَعْلَمُ مَا تُوَسْوِسُ بِهِ نَفْسُهُ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ

﴿١٦﴾

Megteremtettük az embert és tudjuk, mit súg-búg neki egója, mert Mi közelebb vagyunk hozzá, mint nyakán az ér. (Korán 50:16)

A vérkeringés az életszükségletek forgalmának bonyolítója, így az a kifejezés, hogy „közelebb, mint nyakán az ér) azt érzékelteti, hogy Allah többet tud a mi belső állapotunkról, öntudatunkról, mint saját egónk.

إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ﴿٩﴾

Mi voltunk, Kik lebocsátottuk az Üzenetet és Mi annak Őrizői vagyunk. (Korán 15:9)

A Korán szövegének állandósága, tisztaságának fennmaradása, Allah folyamatos és minden időkben megnyilvánuló gondoskodásának, megőrzésének fényes bizonyítéka. Minden próbálkozás, ami a szöveg meghamisítására, módosítására irányult, elbukott. Allah tiszta és szent igazsága akkor is ebben a formában maradna, ha a világ összes gaztevője egybekelne megrontására.
Van még egy szempont. Ha a Korán szövegét szívedbe zárod, az megnyugvást és biztonságot hoz. Allah (SWT) nem csak a Korán szövege felett őrködik, hanem azokon is, akik ezt tudatukban, szívükben megtartják.

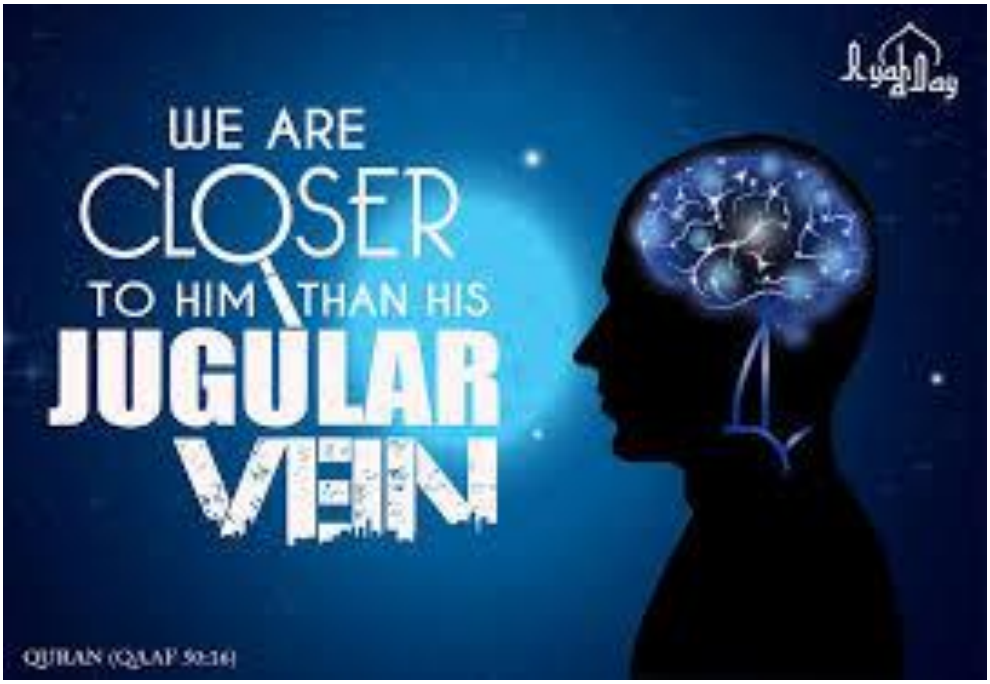

MIT SZOLGÁL AZ ÁLDOZAT?

Sokan nem értik, miért kell állatot vágni, egy életet feláldozni. Nem egy szadista szokásról van szó. Nem arról, hogy valaki is élvezné azt, hogy egy élet kimúlik.
Nem is arról szól, hogy az égieket etetjük, mert erre se Istennek, se angyaloknak nincs szükségük.
Alapvetően az Eid al Adha áldozata több célt szolgál:

1. Emlékezés Ábrahámra és hitének erejére. Ugyanakkor emlékezés Izmael engedelmességére.
2. Tudatába kell jönnünk annak, hogy minden, ami az ember életét, fennmaradását szolgálja, az áldozatot hoz az emberért. Tehát minden, ami a húsát, lényegét adja, az életét áldozza értünk. Ez minden falatnál, lélegzetvételnél eszünkbe kell, hogy jusson.
3. Az áldozat lényege, hogy magunk vágjuk. Ugyanis nem mást áldozunk, mint rossz tulajdonságainkat. Hamis szavainknak, ferde gondolatainknak, buja vágyainknak, felelőtlenségünknek vetünk véget és nem csak egy állat életének. Ha nem ezt tesszük, akkor mi értelme van egy életet kioltani? Az evés? Hát nem az!
4. Van egy másik aspektusa is a személyes jelenlétnek a vágásnál. Talán fel tudjuk idézni az amerikai filmek kivégzési jeleneteit, ahol a villamosszék, vagy gázkamra előtt jelen kell, hogy legyen a serif, a bíró, aki az ítéletet hozta, az ügyész és mindazok, akik részesei a halálos ítéletnek. Ez azért van, hogy érezzék a felelősségét szavaiknak, vallomásaiknak, tetteiknek és saját szemükkel lássák az emberi élet kioltását, melyben az ő ítéletük döntött.
   A mindennapi életünkben rohanunk, gyorsan bekapunk valamit és futunk tovább. De, amit bekapunk és életben tart az valaha élt! Nem voltunk ott a vágóhídon, ahol napjában ezrével tűnnek el életek és válnak hússá, táplálékká. Amikor hozzánk mindez eljut esztétikus csomagolásban, tudomásul sem vesszük annak egyszeri élő mivoltáról. Legalább ezen a napon szembesüljünk saját ítéletünkkel és lássuk, hogy ami a hétköznapokban a mi fenntartásunkat szolgálja, az valaha élt. Ha magunk vágunk, vagy jelen vagyunk, talán értékelni tudjuk az élet és a minket körülvevő környezet értékét, amit észre sem veszünk hétköznapjainkban.

NE ÉREZD MAGAD KONVERTKÉNT, VAGY REVERTKÉNT HÁTRÁNYBAN!

Tudjátok mi fogott meg először az Iszlámban? Az, hogy Mohammed (béke reá) ember volt és maradt. Az Iszlám egyik csodája éppen az, hogy egy írástudatlan, árva gyerek, aki pogányságban nő fel, egyszer csak megvilágosodik és Allah (SWT) kinyilatkoztatásokat küld le rá.
Voltak vitáim Muszlim vallástudósokkal. Eltanulva a keresztény stílust, Mohamedet ők is valami szentként jellemezték, aki hibátlan, vele születetten predesztinált a jóra. Ó, Istenem! Drága tanult sejkjeim! Miért veszitek el az Iszlám egyik csodáját? Mohamed (béke reá) életének íve van! És ez az ív mindenki számára példaként követhető. Egy veleszületett predesztináltság nem követhető. És igenis Mohamed pogány volt, abban született. Ezt nem szégyellni kell, hanem büszkeséggel kell, hogy eltöltsön bárkit. Mert ebből a pogányságból ki tudott törni és utat tudott találni Allah felé!

Asztaghfurallah, استغفر الله (Allah bocsánatát kérem) hallom sejkek, ajatollahok kiáltását, amit akkor mondanak, ha bűnös mondat jut el hozzájuk. Hogy merem én Mohamedet pogánynak titulálni? Majdnem széttéptek dühükben. Ez megtörtént nem egyszer, nem kétszer, hanem számtalanszor. Majd jönnek Ibn Kathir és Ibn Hisham idézetek a Szíra Al-Nabowiya (Prófétai életút) könyvekből, melyben fejezetek találhatók a prófécia jeleiről, melyet még Mohamed gyerekkorában felfedeztek rajta papok, rabbik, szentéletű emberek stb. Ezzel mind tisztában vagyok, Ibn Kathir és Ibn Hisham művei hiánytalanul rendelkezésemre állnak és nem csak polcomon, hanem agyamban is jelen vannak. De ezek nem Szentírások, hanem történetírók művei. A Koránból idézzetek!

Dehogy titulálom Mohamedet pogánynak. Ti csak azt akarjátok érteni szavaimból, hogy őt annak titulálom, mert idegennek könyveltek el, aki nem ismerheti az Iszlámot, mert nem ebben született. De ti nem ismeritek azt, beleszületettek! Az én életpályám és a megtérteké jobban hasonlít

Mohamedéhez (béke reá), mint a tiétek. Ő sem született bele és Allah (SWT) a helyes útra vezette. Ti ezzel nem tudtok büszkélkedni. És a Koránt sem ismeritek. Vagy tán nem olvastátok:

أَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا فَآوَى ﴿٦﴾

Tán nem árvaként lelt rád és hajlékot adott? (Korán 93:6)

A jövőt a múltból lehet megítélni. Allah jó volt hozzád múltadban, tehát a jövőben is bízhatsz Benne. Illusztrációként három részletet vesz ki a Próféta életéből.
A Próféta árvaként nőtt fel. Apja, Abdalla még születése előtt meghalt, kis örökséget hagyva hátra. Anyja, Amina beteges volt, ezért dajkája, Halima viselte gondját. Amikor a Próféta hat éves volt, anyját is elvesztette. Ezt követően nagyapja, Abd al Muttalib saját fiaként nevelte, de két évre rá ő is meghalt. Így került nagybátyjához, Abu Talibhoz, aki saját fiaként szerette. Így a Próféta árvaként nem élte meg az anyai, apai szeretetet, de részesült családja többi tagjának szeretetében, ami számára az élet egyik mozgatóerejét adta. Általános értelemben mindnyájan árvák vagyunk. Az élet ezt produkálja. Spirituális értelemben pedig sosem vagyunk árvák, ha tudjuk, hogy Allah szerető gondoskodása mindig velünk van.

وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَى ﴿٧﴾

Mikor rád talált bolyongtál és Ő vezetett. (Korán 93:7)

A Próféta a Politeizmus kultuszának kellős közepén született Mekkában, egy olyan családban, amely a bálványimádás legfőbb őre volt. Bolyongott elveszettségében, mert az Egyistenhitet kereste, de végül Allah rátalált.

Itt van a bizonyíték arra, hogy hova született Mohammed (béke reá) és milyen környezetben nőtt fel. Az arab „Dallan” szó nem csak bolyongó személyt, hanem eltévelyedettet is jelent.
Tanult sejk barátaim erre el szoktak csöndesedni. Erre nincs válasz. Nem is lehet. Vagy tán a Koránt, Allah szavát nem tekintik-e hitszónokaink elegendő referenciaként arra, hogy Mohammed mibe született és mivé lett? Pont a megvilágosodás folyamatát tagadják? Hiszen nem csak ő, hanem az összes többi próféta is hasonló hitetlenségben született és vált Allah követőjévé a megvilágosodással. Nem predesztinált, hanem szabad akaratból választott megvilágosodással!

Ezért kedves konvertek, revertek akik nem bele születtetek, hanem elindultatok valahonnan, majd éltető elemetekké vált az Iszlám, mert az saját magatok miatt költözött belétek. Ne hagyjátok, hogy pont azok töröljék ki belőletek utatok ívét, akik beleszülettek és útjuk nem más, mint helyben járás!

NEM ILYEN, MEG OLYAN ÉRTÉKEK VANNAK, HANEM EGYETEMES EMBERI ÉRTÉKEK
MELYEKET SENKI SEM TART BE

Ha valaminek van feje, azt könnyű elpusztítani. Csak le kell vágni a fejet és kész. Ezért nem lehet elpusztítani az Iszlámot. Nincs feje, nincs emberi vezetése, nincs Vatikánja. Ha lenne, már rég levágták volna, mert nincs társadalmi berendezkedés, gazdasági, pénzügyi rendszer, hatalmi és elosztási elv, ami ma hatályban van és azzal az Iszlám egyetértene. Lehetetlen! Erre az a válasz, hogy a tanokat be kell mocskolni, el kell venni annak lehetőségét, hogy az Iszlám elvei szemeket nyissanak. Mivel a Korán a közember részére csak interpretációkon keresztül tehető érthetővé, a magyarázatok ferdítése, tanítások kitekerése folyik a mainstream kommunikációkban Muszlim társadalmakon belül és kívül. Így Iszlám országokról beszélni éppoly értelmetlen, mint keresztény országokról. Egyik sem létezik a klasszikus tanítások értelmében. Politika van itt is, ott is. Politika áll az Iszlám Kooperáció Szervezete (OIC), Öbölmenti Együttműködési Tanács (GCC) és minden más szervezet mögött, nem Iszlám elvek, ahogy Európában sem keresztény értékek működnek és ezt szűkebb hazámra is értem. Ilyen értékek nem léteznek. Egyetemes be nem tartott értékek vannak. Ezek az értékek mindenhol ugyanazok és egyetemesen sehol sem tartják be azokat. Ebben már tökéletes az egység.

Tehát hiába vitatkozunk, esünk egymás torkának különféle vallások nevei alatt, ha csupán emberi szemléletek vannak, melyeket rajtunk, egyszerű embereken keresztül ütköztetnek. Ezzel nem a hitet kérdőjelezem meg, ami szent és sérthetetlen, hanem az embert, aki ezt tette vele.
Allah bocsájtsa meg, de ma már Jézus és Mohamed (béke reájuk) is kitömött bábuk, akik szájába adnak általuk valósan, vagy valótlanul mondott gondolatokat. De sajnos nem a gondolat mélységén van a hangsúly, hanem a szándék célzatának sekélységével, amiért őket idézik. Általában ellentétes szándékból idézik őket, mint aminek érdekében megszólaltak valaha.
Nézzünk két esetet, ami a gyakorlatba átültetve ezer kérdést vet fel. Bizonyos, hogy azokat a praktikákat, melyeket kezdetben bármely vallás részéről lefektettek, a legjobb szándék vezérelte, semmi kétség. Így a bűnbánat és kiengesztelődés is az Úr előtt való tisztán állást szolgálta. Ehhez alapot adott János Apostol I. levele 1. rész 8-10:

8. Ha azt mondjuk, hogy nincsen bűn mi bennünk van, magunkat csaljuk meg és igazság nincsen mi bennünk.
9. Ha megvalljuk bűneinket, hű és igaz, hogy megbocsássa bűneinket és megtisztítson minket minden hamisságtól.
10. Ha azt mondjuk, hogy nem vétkeztünk, hazuggá tesszük őt, és az ő igéje nincsen mibennünk.

Láthatjuk, hogy a levél a bűntudat felébresztését szolgálja. Tehát a bűntudat nem volt mindig jelen egy ösztönszerűen élő társadalomban. Igen, de János Apostol I. levele 3:20-ban ezt írja: „Mert, ha a szívünk vádol is minket, Isten nagyobb a szívünknél, és tud mindent." Tehát Isten előtt közvetlenül állunk, Ő tudja mit rejtenek a szívek.
Ezen a ponton viszont az egyház besegített a kiengesztelődésbe és nyilvános bűnvallomásra nyitott teret. Ez egy hosszú evolúció, melynek a vége a gyónás szentségének kiszolgáltatása. Itt már kérdések merülhetnek fel. Vajon, mindig János Apostol szellemisége vezette az egyházat, vagy politika? Mert egy hatalommá válással könnyűszerrel lehet a bűntudat felébresztésével, majd a bűn megvallásával a birodalom polgárainak gondolatairól, szándékairól térképet készíteni úgy, hogy a gyónás lelkiismereti elvárás legyen. Az emberek pedig serényen megvallották a bűnöket és lám! Az egyház mindig tisztában volt a hívek állapotával anélkül, hogy CIA, KGB módszereket alkalmazott volna. Az emberek magukat jelentették fel évszázadokon keresztül, akárcsak ma, amikor közösségi oldalakra posztolnak. A gyónás gyakorlatilag önfeljelentés, ha az felelőtlen, hiteltelen személyek előtt történik. Hírt adunk állapotunkról.
Viszont a gyónás, önkitárulkozás evolúciójában elérkeztünk bűntudatunk elvesztéséhez. XII. Piusz pápa 1946. október 26-án az Amerikai Egyesült Államok bostoni nemzeti katekétikai kongresszusához intézett rádiós üzenetében hangzott el a már szinte szállóigévé vált mondata: „E század bűne a bűntudat elvesztése." Ha 20. században elvesztettük a bűntudatot, akkor mit hozhat a 21.? És ha nincs bűntudat, akkor hol a lelkiismereti határ? Hogy döntök bűn és erény között? Márpedig ez az irány.

A mi házunk táján is történtek hasonló dolgok. Hogy egyet említsek, a dzsihád evolúciója, ami hasonló ívet ír le, mint a gyónásé, katolikus testvéreink esetében.
A dzsihád szó a Koránban leggyakrabban katonai összefüggés nélkül jelenik meg, „küzdelem Allah útján" (al-dzsihad fi szabil Allah) kifejezéssel. A klasszikus éra Iszlám jogtudósai és ulemái a dzsihád értelmezésében már katonai feladatvállalást is értettek. A dzsihádra vonatkozó számos szabályozást dolgoztak ki, beleértve a csatákban részt nem vevő személyek bántalmának tilalmát. A modern korokban a dzsihád elvesztette jogi összefüggéseit és ehelyett ideológiai, politikai összefüggésben alkalmazták. A jelenkori tudósok még ennek ellenére is a dzsihád védelmi és nem katonai szempontjaira helyezik a hangsúlyt:

وَقَاتِلُواْ فِي سَبِيلِ اللّهِ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَكُمْ وَلاَ تَعْتَدُواْ إِنَّ اللّهَ لاَ يُحِبِّ الْمُعْتَدِينَ ﴿١٩٠﴾

Küzdjetek Allah útján azokkal, akik veletek hadakoznak, de ne szegjétek meg a törvényt. Allah nem szereti a törvényszegőket. (Korán 2:190)

Háború csak önvédelem esetén és jól definiálható keretek között engedélyezett. Ha mégis sor kerül rá, akkor tisztességgel, de nem könyörtelenül vívható meg. A cél csak a béke és Istenhez való ima szabadságának kivívása lehet. A szigorú határok áthágása tilos. Nők, gyerekek, öreg és gyenge emberek nem molesztálhatók, fák, termény nem pusztítható el. Ha az ellenség békefeltételekkel jön, nem utasítható el.

Néhány Iszlamista olyan agresszív interpretációt fogalmaz meg, mely messze túlhaladja a klasszikus elméletet.
A dzsihád változatai a belső („nagy") dzsihád, mely az ember saját ösztönvilága feletti küzdelmet jelenti, valamint a külső („kisebb") dzsihád, melynek további felosztásába tartozik a toll és nyelv dzsihádja (vita és meggyőzés) és a kard dzsihádja:

وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا ﴿٧﴾

A Lélekre és annak elrendezésére, (Korán 91:7)

Allah teremti a lelket, alkotja meg annak összetételét, relatív tökéletességét és ruházza fel képességekkel azért, hogy adaptálódni tudjon az élet körülményeihez. Lásd: 39:2 és 2:117. Allah lehel bele, hogy megértse mi a bűn és mi a jó. A Jó és Rossz megkülönböztetésének képessége, pedig a legnagyobb adomány, amit ember kaphat.

فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا ﴿٨﴾

Megvilágosodására, hogy mi gyarló és mi erény, (Korán 91:8)

قَدْ أَفْلَحَ مَن زَكَّاهَا ﴿٩﴾

Boldogul, ki tisztítja, (Korán 91:9)

Ibn Radzsb tudósítása szerint: Ibrahim ibn Abu Alqama így szólt, amikor az emberek visszatértek az egyik hadjáratból:

قَدْ جِئْتُمْ مِنَ الْجِهَادِ الْأَصْغَرِ فَمَا فَعَلْتُمْ فِي الْجِهَادِ الْأَكْبَرِ

A kis dzsihádból visszatértetek a nagy dzsihádba. Megkérdezték: „Mi az a nagy dzsihád?" Erre ő:

جِهَادُ الْقَلْبِ

A szív dzsihádja.

Forrás: Dzsami' Al-Ulum wal-Hikam 19
Sőt, Umar ibn Abdul Aziz kalifa ehhez hasonlóképpen vélekedett és a legnagyobb dzsihádnak a lélek dzsihádját tartotta annak ellenére, hogy számos csatát vezetett az Iszlám ellenségeivel szemben.

الْمُجَاهِدُ مَنْ جَاهَدَ نَفْسَهُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ

A "mudzsahid" az, aki Allah, a Magasságos útján leküzdi önmagát.
Forrás: Musznad Ahmad 23445, Fokozat: Autentikus (Szahih)

A legtöbb nyugati író a külső dzsihádot az Iszlám tradíciójával szemben a belső fölé helyezi, míg a kortárs Muszlim vélemény ezzel ellentétes. A Gallup intézet elemzése szerint a világ muszlim lakóinak véleménye nüánsznyi eltérést mutat a dzsihád megítélését illetően.

Megfigyelhető azonban, hogy a klasszikus irodalmak egyike sem szól „Szent háborúról", amit meg lehetne hirdetni támadó jelleggel. Ez egy manipulált gyakorlat, ami nagyon messze visz minket a dzsihád eredeti lelkületétől. Feltehetjük ma mindnyájan a kérdést, miután jobban megkaparásztuk hitünk gyökereit: mi a francot követünk ma? Helyesebben ki a francot követünk?
Kinek, ill. kiknek kell őszintén feltárnom lelkemet és kiadnom legbelső titkaimat? Egy bűnszövetkezetnek?
Egy másik bűnszövetkezet pedig arra buzdít, hogy békétlen legyek? Ne saját lelkem tisztaságáért, családom és közösségem védelméért harcoljak, hanem megbomlott elmék földi érdekeiért?
Vissza a címhez: nem ilyen, meg olyan értékek vannak, hanem egyetemes emberi értékek, melyeket senki sem tart be. Minket is a be nem tartásra köteleznek abban a pillanatban, ahogy a gyűlöletet becsempészik közénk.
Fenti tartalom nem zárja ki, hogy igenis léteznek egyének, lelkészek, papok, sejkek, akik tisztességesek, elkötelezetten tanítanak lelkiismeretük szerint és legtöbbször maguk is a szervezet visszaéléseitől szenvednek, sokszor áldozattá válnak.

SORS KEZELÉSE ŐSZINTE HITTEL

Aki erőt mutat, az belül általában gyenge. Aki pedig nem törekszik semmi mutogatására, jól el van a bőrében, nem törődik azzal, mit mond róla a világ, látják, vagy nem látják, az valamire támaszkodik ott legbelül, ami neki egyszerűen jó.
Az alábbi párbeszéd egy hosszú hadísz részlete Gábriel arkangyal és a próféta (béke reá) között:

.قَالَ :فَأَخْبِرْنِي عَنْ الْإِيمَانِ
.قَالَ :أَنْ تُؤْمِنَ بِاَللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، وَتُؤْمِنَ بِالْقَدَرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ
.قَالَ :صَدَقْت .قَالَ :فَأَخْبِرْنِي عَنْ الْإِحْسَانِ
قَالَ :أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ كَأَنَّك تَرَاهُ، فَإِنْ لَمْ تَكُنْ تَرَاهُ فَإِنَّهُ يَرَاك

Mi az iman (hit)?
Ő, (Allah prófétája béke reá), így válaszolt: Hit Allahban, az Ő Angyalaiban, Könyveiben, Prófétáiban az Utolsó Napban és a Sorsban, annak jó és rossz történéseiben.
Igaz. Mi az Ihszan (jólelkűség)?
Ő, (béke reá), így válaszolt: Úgy szolgálod Allahot, mintha látnád, de ha nem is látod, hát Ő (mindig) lát!
Muszlim

Ebből két gondolatot emelek ki, a sorsot és azt, hogy hogy ki lát, ki nem.
Több írásomban jeleztem, hogy a sors kettős. Van egy része, ami elrendelt és ami nem. Elrendelt az, amibe beleszületünk, ilyenek a szegénység, gazdagság, képességek, véletlenszerűen bekövetkező események. Annak útja azonban, hogy mindezt miként fogadjuk el, milyen utat járunk be, az egyedül a szabad akarat függvénye, tehát nem elrendelt. A sors rossz és jó történéseinek elfogadása a hit egyik pillére. Ez az elrendelt sorsra vonatkozik. Mert az, hogy az elrendelt sorsot bűnözőként, vagy jótét lélekként dolgozom fel, az a hit másik pillére. Hiszen mindegy, hogy látjuk-e Allahot, vagy sem, Ő ott van és lát. Nem „Big Brotherként" van ott, hanem támaszként.
Egy Istenben megnyugodott léleknek teljesen mindegy, hogy mi történik, kik veszik körül, mit mondanak róla. Ezek kis dolgok. Bármi történik jó. Mi a jobb? Az-e a jobb, aminek bekövetkezésére várva várunk, de nem jön el, vagy ha bármi jó nekünk, ami bekövetkezik? Az első a csalódottság, boldogtalanság receptje, a második a belső béke és boldogság útja.
Az első mondatomban szóltam arról, aki erőt mutat és gyenge. Az erő jó, ha van, de csak akkor van értelme, ha egy magamnál erősebbel szemben tudom használni. Gyengébbekkel szemben minek? Márpedig az ilyen erőfelvonultatások lényege a gyengék feletti dominancia megteremtése. Egy hívő lelkében élő hit teljesen másképp működik. Az egy hatalmas szerszámosláda, amiben mindenre van egy alkalmas eszköz, szerszám, aminek használatához képesség járul. Nem eshet meg semmilyen meghibásodás, amit ne tudna orvosolni, ezért bármi bekövetkezik jó. Meg tudja oldani. Ne gondolja, senki, hogy egy hívőnek nincs rossz napja. Őt is éri csalódás, csapás, betegség. Csupán ennek feldolgozása más. Ezt jelenti Gábriel és Mohammed (béke reá) párbeszédében a sors elfogadása, legyen az jó vagy rossz.
De létezik egy másik véglet is. A sors elfogadása nem jelentheti azt, hogy egy fa alatt ülünk és bármi is történjék, tovább ülünk ott hibernált állapotban! Akkor minek a szerszámkészlet? Igaz, hogy egy elrendelt sorsban élünk, ami eseményeket zúdít ránk, de ezek között ott a család, másokkal szembeni hozzáállás, viszonyulás, melyeknek meg kell felelni. Létezik felelősség, szép tettek, jóravalóság stb. A sors nem válogat meglepetésekben, jóban, rosszban. Egy fa alatt ülve ezek nem kezelhetők. Nem spórolható meg a munka, a befektetés! Nem lehet rövidre zárni a sorsot úgy, hogy a benne levő eseményeket kizárjuk magunkból! Akkor miért élünk? Sokkal egyszerűbb lenne születésünk pillanatában öngyilkosnak lennünk! Akkor ki tudnánk zárni minden nem várt eseményt a továbbiakban!
Egy mesternek a szerszámosládája nem dísz. A mester azért tanult, képezte magát, hogy el tudja hárítani a dugulást, meg tudja javítani a mosógépet és meg tudja metszeni a fákat. Ahogy ezek a mesterek lassan kivesznek, a hit is így vész ki. A mesterek helyét felváltják azok, akik paneleket kapnak a kezükbe. Az elromlott tárgyakat rákötik egy számítógépre, az megmondja mi a hiba, ad egy

kódot és az azon a számon nyilvántartott panelt kicserélik. Ha ez így van, akkor ki van tisztában az elromlott eszköz működésével? Ki tudja egyáltalán, hogy mi az eszköz?
Nos, az élettel sem vagyunk lassan tisztában. Paneleket cserélünk rajta úgy, ahogy a fogyasztói társadalomban egy külső hang tanácsolja nekünk.
Aki hisz, az életben is hisz. Tudja, hogy van értelme, ebben neki küldetése van, nem hiába cipeli magával a szerszámosládáját. Nem paneleket cserél, hanem tudja mi az az apró alkatrész, amit át kell alakítania, menetet kell vágni rá, vagy ki kell fúrnia és minden mehet tovább! Így az élet is boldogabb es a javítás örömében is töltődik lelkünk.

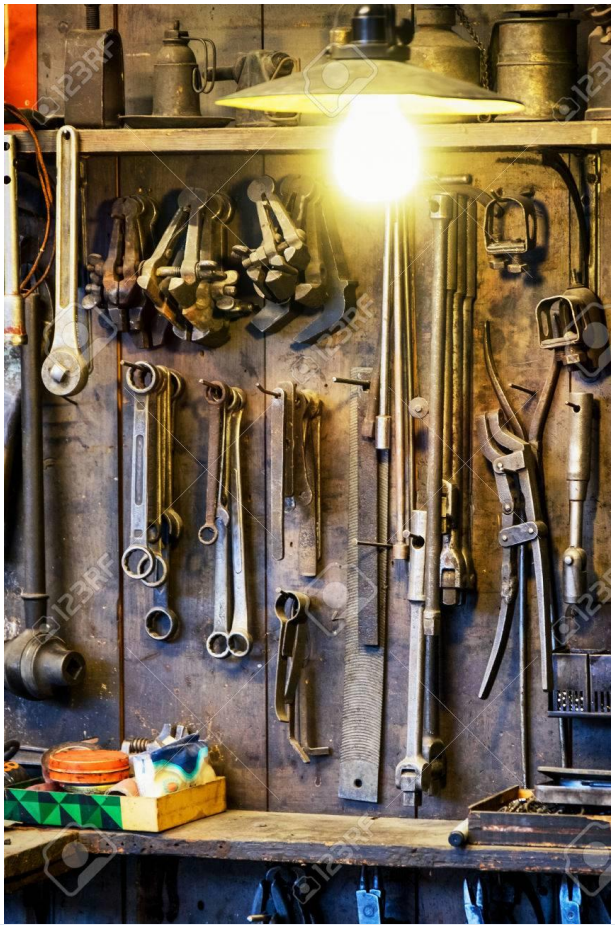

STABILITÁS ELEMEI NÉLKÜL A HIT NEM LÉTEZIK

A nyugat hátán feláll a szőr, ha a kalifátus, sharia, vagy dzsihád szavakat hallja. Ez természetes. A nyugat egy olyan képződmény, ami csak mások forrásainak elvonása árán képes saját jólétét felépíteni és fenntartani. Ezek a források sokfélék lehetnek. Anyagiak vagy szellemiek, földrajzi pozíciók vagy hitelkihelyezési célok, biztonsági szempontok vagy logisztika szempontjából meghatározó területek. Ezen felül létezhetnek kulturális fölénnyel rendelkező civilizációk, melyeket el kell törölni annak érdekében, hogy egy infantilis másik érvényre juthasson. A nyugat ilyen irányú gondolkodása történelmileg így vált természetessé, ezirányú törekvései a „modern civilizációt és

demokráciát” szolgálják, míg minden ezzel szemben álló védelmi stratégia barbár, emberiség ellenes, ezért felszámolandó.
A fenti alapállásból egyértelmű, hogy a nyugat csak saját maga számára tűr meg olyan szerkezeteket, ami egy szervezet stabilitását biztosítja. Minden célterületen csak takonnyá elfolyósodott, a nyugat biztonságára veszélytelen ideológiákat, hiteket hagy működni, ami nem ilyen, azt felhígítja, bomlasztja és ha erre nem képes, akkor tiltja, lejáratja, ellenségesnek állítja be.

A sharia, dzsihád és sok más tétel az Iszlámban országom, népem, családom személyi és vagyoni védelmét szolgálja, ezzel hitemnek erős szerkezetet ad. A kalifátus pedig egy államszervezet, amelyben a doktrínák és a jogi elrendelések adják az adminisztráció működésének elvi alapját. Amíg egy Iszlám ország puszta sivatag, ahol semmi sincs, addig teljesen mindegy, milyen elvek tartják össze annak népét. Abban a pillanatban azonban, ahol a fenti szempontok beköszönnek, a terület értékessé válik, a stabilitást biztosító elemek megsemmisítésre kerülnek. Az Iszlámból nem maradhat semmi, csak egy híg fos, ami csak szeretetet hirdet, a bűnöst, tolvajt gyilkost, agresszort nem büntetheti, sőt el sem ítélheti, meg nem nevezheti. Így azok a tanítások kerülnek előtérbe, amiből kikerül a hit vázszerkezete és a mondanivaló felhígul a szeretetben, ami irányított.
Tévedés ne essék, az Iszlámban van szeretet, tolerancia, mások megbecsülése. A szúfizmus tanai közel állnak pár keresztény szerzetesrendéhez, vagy buddhista felfogáshoz. A szúfizmus azonban nem a teljes Iszlám, hanem annak egy része, iskolája. Aki ebben találja meg lelkének otthonát, az itt gyakorolhatja hitét. A szúfizmusban is létezik dzsihád, de ott az a lélek dzsihádja, a tűrés, viszontagságok elviselése és az ego feletti kontrol szintjén van jelen.
Az Iszlám azonban nem egy iskolából áll, hanem sok felfogás együttese, melyek mindegyike a Koránon nyugszik. A Korán pedig stabil. Azt semmi nem változtatja meg, arra Allah (SWT) felügyel. Az iskolák felfogása változó, de az eltérések nem érintik a Korán tanítását. A stabilitás garanciáját az egyik a lélek tűrőképességének növelésében, másik a tudatosság fejlesztésében, a harmadik védelmi rendszer megalkotásában látja. Bármi is legyen az út, a cél, a hit védelme.

Mohamed (béke reá) előtti próféták mindegyikének valamilyen anyagi csodát, hókuszpókuszt kellet bemutatni ahhoz, hogy a nép előtt meggyőző bizonyság nyilvánuljon meg. Ezek sem az őáltaluk produkált bűvészmutatványok voltak, hanem Allah hatalma, amivel mögéjük állt. Miért? Mert a népek olyan színvonalon álltak, hogy logika, értelemre hatás nem győzte volna meg őket. Mohamednek (béke reá) adatott meg az, hogy egy kézzel fogható csoda, a Korán szavai kapnak szerepet, melyek kizárólag az értelemre hatnak. Több vízen járás, botból kígyóvá változtatás nincs, a szó ereje van. Tehát entellektüel van, anélkül nincs Iszlám értés! Eddig a nyugatot fikáztam, de innen magunkat kell. Mert ha nincs entellektüel és annak napi szintű fejlesztése, akkor a sharia, dzsihád és a kalifátus szavak nem kapnak korhű jelentést, hanem valami barbár hagyományt fejeznek ki. Nem vívmányt, civilizációs eredményt védenek, hanem egy barlang bejáratát, ahol a cro-magnoni lakik. Márpedig egy entellektüelre ható csoda, nem alkalmas ősemberi telephelyek védelmére.
Jelenleg az az áldatlan helyzet, hogy tudományos-technikai forradalom ide, vagy oda, a nyugat szemléletében továbbra is él a felsőrendű hódító szelleme. Az Iszlám világ pedig nem talál magára. Még idő kell ahhoz, hogy megtanulja újra felfedezni saját rendezőelveit, amit a hódítók elfeledtetek vele vagy szégyell követni. A hódítók azt a védelmi sáncot bombázták le, ami az agyakban rendet tartott másfél évezreden keresztül. Amíg szégyelljük gondolkodásunk stabilitását biztosító tanok megvallását, azok modern entellektüelbe helyezését, addig a káosz fennmarad és a hódítás folytatódik.

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلاَئِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الأَرْضِ خَلِيفَةً قَالُواْ أَتَجْعَلُ فِيهَا مَن يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَاء وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ مَا لاَ تَعْلَمُونَ ﴿٣٠﴾

Midőn Urad az Angyalokhoz szólt: „Bizony én helytartót teszek meg a Földön.” Mondták: „Megteszel-e ott olyat, ki ront rajta, ontja a vért, miközben mi Dicsőségedet zengjük és Szentnek illetünk? ”Mondá (az Úr): „Én tudom azt, amit ti nem tudtok.” (Korán 2:30)

Új tartalom kezdődik. Ez Ádámról és a Földi lét teremtéséről szól. A Láthatatlan világnak is vannak lakói, ilyenek a Dzsinnek és az Angyalok. Egy párbeszéd alakul ki Allah és az Angyalok között, ahol Allah bejelenti, hogy helytartót (Kalifát) akar teremteni a Földön. Az Arab szó, „Khalifa” azt jelenti: a személy, aki képvisel, és aki követő. Ez a szó alárendeltséget is kifejez az alá, Akit képviselni és követni kell. Az Angyalok kétségbe vonták, hogy a Látható Világban jöhet-e olyan teremtmény, aki ezt a missziót felelősséggel véghez tudná vinni anélkül, hogy egoizmusa a bűnök oldalára ne térítené. Ez az Angyalok részéről egy jövőre vonatkozó Biblikus előrejelzés. Ők azonban csak előre jeleztek, míg Allah tudja, minek kell bekövetkeznie és mi jön el a végén.

SZÉLSŐSÉG KERÜLÉSE A HITGYAKORLATBAN

Sokan hajlamosak az Iszlámot cakk-pakk beírni a szélsőséges nézetek közé. Azt nem vitatom, hogy vannak köztünk szélsőségesek, ahogy mindenhol vannak, de az Iszlám, mint tanítás, pont a szélsőségek kerülésére int.
Nincs etalon, ami szerint terhet kell vállalni hitgyakorlatban. Amellett, hogy létezik egy kötelezően előírt ima, mindenki saját ereje, képessége szerint tesz eleget a szabályok követésének:

وَالَّذِينَ آمَنُواْ وَعَمِلُواْ الصَّالِحَاتِ لاَ نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلاَّ وُسْعَهَا أُوْلَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٤٢﴾

Kik hisznek és jókat cselekszenek, hát nem rójuk fel a léleknek, csak azt, mit elbír. Ezek ők, az Égi Kert gazdái, melyben ők mindörökkön örökké. (Korán 7:42)

Számos alkalommal találkozunk intéssel, ami figyelmeztet a túlkapásokra. A túlkapások elvonják energiáinkat az élet gyakorlati dolgairól. Íme az egyik:

حَدَّثَنَا عَبْدُ السَّلاَمِ بْنُ مُطَهَّرٍ، قَالَ حَدَّثَنَا عُمَرُ بْنُ عَلِيٍّ، عَنْ مَعْنِ بْنِ مُحَمَّدٍ الْغِفَارِيِّ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ أَبِي سَعِيدٍ الْمَقْبُرِيِّ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ " إِنَّ الدِّينَ يُسْرٌ، وَلَنْ يُشَادَّ الدِّينَ أَحَدٌ إِلاَّ غَلَبَهُ، فَسَدِّدُوا وَقَارِبُوا وَأَبْشِرُوا، وَاسْتَعِينُوا بِالْغَدْوَةِ وَالرَّوْحَةِ وَشَىْءٍ مِنَ الدُّلْجَةِ "

Abu Hureira tudósítása:
A próféta (béke reá) így szólt: „A vallás nagyon egyszerű és aki túlterheli magát vallásában, nem lesz képes folytatni annak követését. Tehát nem szabad szélsőségesnek lenned, de próbálj meg közel kerülni a tökéletességhez. Fogadd be azt a jó üzenetet, amely alapján jutalomban részesülsz. Meríts erőt az imából reggel, délután és az éj utolsó óráiban."

Forrás: Szahih al-Bukhari 39

Hasonló hadiszokat találunk arra vonatkozólag, hogy a hitbuzgóság ne vonjon el minket családunktól, társadalmi életünktől és saját magunktól, mert ahogy az írás szól, feleségednek (házastársadnak), vendégednek és testednek jogai vannak feletted.

Nem csak más emberrel, hanem minden teremtménnyel kapcsolatban odafigyeléssel kell viseltetnünk. Képességeink, vagyonuk, társadalmi helyzetünk nem öncélú. Mindez gondviselés, de nem csak saját gondviselésünk. Ha Isten olyan mennyiségben juttatott ezekből, ami több, mint ami nekünk elég, tudnunk kell, hogy a fennmaradó rész mások gondviselését tartalmazza. Nem csak emberekét, hanem minden teremtményét.

عنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ بَيْنَمَا رَجُلٌ يَمْشِي بِطَرِيقٍ اشْتَدَّ عَلَيْهِ الْعَطَشُ فَوَجَدَ بِئْرًا فَنَزَلَ فِيهَا فَشَرِبَ ثُمَّ خَرَجَ فَإِذَا كَلْبٌ يَلْهَثُ يَأْكُلُ الثَّرَى مِنْ الْعَطَشِ فَقَالَ الرَّجُلُ لَقَدْ بَلَغَ هَذَا الْكَلْبَ مِنْ الْعَطَشِ مِثْلُ الَّذِي كَانَ بَلَغَ بِي فَنَزَلَ الْبِئْرَ فَمَلَأَ خُفَّهُ ثُمَّ أَمْسَكَهُ بِفِيهِ فَسَقَى الْكَلْبَ فَشَكَرَ اللَّهُ لَهُ فَغَفَرَ لَهُ
قالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ وَإِنَّ لَنَا فِي الْبَهَائِمِ أَجْرًا فَقَالَ نَعَمْ فِي كُلِّ ذَاتِ كَبِدٍ رَطْبَةٍ أَجْرٌ

Abu Huraira tudósítása: Allah prófétája (béke reá) így szólt:
Egy ember útja során szomjúságtól szenvedett. Amikor talált egy kutat, belemászott, leereszkedett és ivott belőle. Aztán kijött és látta, hogy egy kutya szomjúságtól szenvedve liheg, nyalogatja a talajt. Így szólt magában: Ez a kutya szomjúságtól szenved, ahogy én szenvedtem. Leereszkedett a kútba, megtöltötte cipőjét vízzel, majd a szájába fogta, míg felmászott. Aztán megitatta a kutyát. Allah értékelte ezt a cselekedetet és bűnbocsánatban részesítette.
Megkérdezték: „Ó, Allah prófétája! Az állatok számára tett jótékonyság is elnyeri jutalmát?” Erre a próféta: minden lény érdekében tett jótékonyság, melyekben nedves máj működik, elnyeri jutalmát.

Forrás: Szahih al-Bukhari 5663
Fokozat: Tudósok megegyezésével.

A fenti hadisz egy kutyáról szól. De találunk másokat fákról, terméseknek meghagyásáról még háború esetén is. Isten teremtése az élet. Erre ember képtelen. Így az élet szentségét tiszteletben kell tartani. A tisztelet pedig csak akkor működik, ha egybekötődik a szolgálattal. E szolgálatra mindenkinek más képessége van. A lényeg nem az etalonok meghúzása, hanem saját képességeink kiaknázása. Ez a szabály a mindennapi életben és hitgyakorlatban. Így a szélsőség és annak megkövetelése nem egyeztethető össze a tanokkal (aqidah).

ÜGYET SEM VETSZ ARRA, AMI TÉGED SZOLGÁL ÉS CSAK AZ KELL, AMI NINCS

Panaszáradat. Nem találkozom megelégedettséggel, kiegyensúlyozottsággal. Valami miatt mindig elégedetlenkedni kell. Nem nyertem már megint a lottón! Kiabált velem a feleségem, a főnököm! Kirúgtak az állásomból! Itt a járvány és meghalunk!
Na és? Nem veszed észre, hogy minden egyes szavaddal, magadat vádolod? Ha nem nyertél a lottón, miért a vak szerencsében bíztál? Ha kiabált veled a feleséged, miért nem rendezed el vele a problémádat és ha nem megy, miért nem váltok el? Ha kirúgnak, miért nem értelmezed úgy, hogy egy új és jobb fejezet fog megnyílni előtted? Sőt, a kirúgás mobilizálja energiáidat képességeidet! Ha meg elkapod a betegséget, akkor miért nem törődsz azzal, amit ingyen kaptál Allahtól és megmentene: a tested, immunrendszered, egészséged? Miért dohányzol, miért eszel zsíros ételeket, miért tespedsz, miért iszol, miért drogozol és sorolhatnám? És összességében, miért nem foglalkozol lelkeddel, annak békéjével? Amúgy meg járvány nélkül is meghalunk, vagy talán ismersz valakit, aki nem hal meg soha? Hiába bújsz el, hiába késlelteted! Az egyetlen bizonyosság, ami születésed pillanatában meg volt írva, az tested halála. Itt azonban álljunk meg. Mert járvány idején nem csak

magad felett döntesz viselkedéseddel, hanem mások felett is. Ha felelőtlenül osztod tovább a kórt, akaratlanul is gyilkossá válsz. Ezen a ponton, döntésedet nem csak magad fölött hozod.

Panaszkodsz az országra, amiben élsz. Panaszkodsz a vezetőkre, közben te tartod el őket. Panaszkodsz a politikára, a szegénységre, közben te vagy élhetetlen. Ha nem tetszik az országod, miért nem mész el? Ha nem tudsz elmenni, miért ragaszkodsz egy fizikai országhoz, holott a spirituális tér sokkal tágasabb, befogadóbb és nem kell földi balfaszokkal foglalkoznod? Ráadásul a törvényei is követhetők. Lelkedet midig szabaddá tudod tenni, még akkor is, ha karanténban, börtönben vagy. Hidd el! Ebben van tapasztalatom.
Nem kell vegyszerezned magad, nem kell pszichológushoz járnod, csak egyet kell: szállj magadba. Nézd mit kaptál:

اللهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضَ وَأَنزَلَ مِنَ السَّمَاء مَاء فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَّكُمْ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْفُلْكَ لِتَجْرِيَ فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَسَخَّرَ لَكُمُ الأَنْهَارَ ﴿٣٢﴾

Allah az, Ki megteremtette az Egeket és a Földet. Leküldte az Égből a vizet és előhozta általa a gyümölcsöket, gondviselésként számotokra. Szolgálatotokra rendelte a bárkát, mi a tengeren siklik az Ő parancsolása által és szolgálatotokra rendelte a folyókat. (Korán 14:32)

Erőnk, lehetőségeink, intelligenciánk, képességeink mögött Allah jósága és kegyelme áll. Az ember meg tudja érteni a természet erőit, saját szolgálatába tudja azokat állítani. De ezt csak úgy teheti, ha betartja közben azokat a törvényeket, melyekkel Allah a természetet élteti. Tehát az ember nem alkalmazhatja felelőtlenül saját törvényeit a természet felett. Ha a szabályt megtartja, akkor az ember Allah helytartójává válik a Földön, ahogy Ádám (2:30), aki előtt az Angyaloknak is le kellett borulniuk (2:34). Allah kegyelméből az ember az esővízből élelmet állíthat elő, a bárkák tengeri haladását segítik, a folyók pedig úthálózatokká lesznek, melynek csatornáiból öntözővizet nyer. Nem csak a földi dolgok, hanem az égitestek is Allah parancsolatából, az embert szolgálják (következő vers).

وَسَخَّرَ لَكُمُ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ دَآئِبَيْنِ وَسَخَّرَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ ﴿٣٣﴾

Szolgálatotokra rendelte a Napot és a Holdat, mik pályáikon haladnak. Szolgálatotokra rendelte az éjjelt és nappalt. (Korán 14:33)

A Nap melegséget áraszt, ami a Földet érő energia alapja. A Nap eredményezi az évszakokat, miket az ember saját hasznára fordíthat. A Napból ered a világosság, az egészség és más áldások. A Nap és a Hold egymásra hatásából alakulnak ki az áradások és jönnek létre azok a légköri jelenségek, változások, melyek az emberi élet szempontjából meghatározó fontosságúak. A Nappalok és Éjszakák váltakozása a Föld saját tengelye körüli keringésének következménye, ami rengeteg fizikai jelenség forrása. A hűvös éj és meleg nappal is az ember szolgálatában áll. Mivel minden egy Törvény alapján működik és az embernek képessége van e Törvény megértésére, így az Allah parancsolatára működő égitestek is őt szolgálhatják.

وَآتَاكُم مِّن كُلِّ مَا سَأَلْتُمُوهُ وَإِن تَعُدُّواْ نِعْمَتَ اللهِ لاَ تُحْصُوهَا إِنَّ الإِنسَانَ لَظَلُومٌ كَفَّارٌ ﴿٣٤﴾

Megad mindent, mit kértek Tőle. Ha meg akarnátok számolni Allah kegyét, hát nem tudnátok azt számba venni. Mert bizony, az ember bűnre és tagadásra való. (Korán 14:34)

A Korán szavai leírják mit kapsz: a világmindenséget, ha akarod, de „az ember bűnre és tagadásra való”. Mindig az kell, ami éppen nincs, mert szabad akaratod rabja vagy. Miért nem akarod egyszer számba venni azt, amid van? Ha fáj a fejed, miért nem örülsz annak, hogy a tested 99%-a nem fáj, működik? Miért arra az 1%-ra figyelsz, ami fáj? Ha nem figyelnél erre annyira és hálát adnál, lehet, hogy fejed se fájna, mert nem látná értelmét, hogy bosszantson. Hibáidat, fájdalmaidat sokszor Te állatod elő és Te növeled. Most a sok nagy okos ne jöjjön a szervi betegségekkel, kórokkal. Másról beszélek.
Vedd észre, mindened van, sőt, az univerzum is a tied, ha abban a térben élsz. Ennek ellenére beszorítod magad egy „orbáni, gyurcsányi” ketrecbe, ahol bosszankodhatsz. Az ateistának lesz igaza és Allah sem lesz, ha nem gondolsz Rá. Helyét átveszik a földi hatalmasságok és íme, napi szinten bálványimádó leszel. Allah, Isten, God vagy nevezd Őt akárhogy, csak annak jön elő, aki Vele és Benne él. Ott pedig minden örök!

VISSZA A GYÖKEREKHEZ

Sokszor hallottam ezt a verset a szövegkörnyezetből kiragadva úgy magyarázni, hogy az Iszlám felsőrendűségét hirdette, melynek mi, Muszlimok vagyunk a letéteményesei. Aki ismeri a vers történelmi hétterét és Allah szándékát az Iszlámmal, az tudja, hogy tévút az, amin járnak. Sajnos minden korban adódik egy politikai helyzet, amikor az Iszlámból fegyvert lehet kovácsolni, de ezek a próbálkozások idővel elbuknak. Hiába érvel a Hamasz, Al-Kaida, vagy más tömegbutító társaság az Iszlám nevében, nem képesek hosszútávon szembe menni Allah akaratával. Hogy mi ez? A magyarázatból megtudjátok:

إِنَّ الدِّينَ عِندَ اللهِ الإِسْلاَمُ وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِينَ أُوْتُواْ الْكِتَابَ إِلاَّ مِن بَعْدِ مَا جَاءهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ وَمَن يَكْفُرْ بِآيَاتِ اللهِ فَإِنَّ اللهِ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿١٩﴾

Mert bizony a hitvallás Allahnál az Iszlám (megbékélés Őbenne). Nem különböztek ebben azok, kiknek már eljött az Írás, csak miután a tudás is eljött, ami irigykedést hozott közéjük. Aki tagadja Allah Áyáit, hát Allah (annak) gyors Számvető. (Korán 3:19)

Nem szabad félreérteni! A Szent Korán értelmezésében az Iszlám, Allah akaratába való behódolást jelent és nem korunk jelenségét „Iszlám” név alatt. Itt az eredeti jelentést találjuk. Az Iszlám koncepciójában az emberek egyesítése szerepelt a hit zászlaja alatt annak érdekében, hogy ők Allah Univerzális tervét szolgálják. Az Iszlám egyet jelentett a toleranciával és elfogadással. Korunkban azonban, „Iszlám” alatt egy címke szerepel, ami kirekeszt, intoleráns és kivet magából erőszakkal mindenkit, aki nem illeszkedik bele a „vezér” gondolataiba. Meg kell találnunk az Iszlám eredeti Ösvényét, ahogy volt. Ma a Muszlimok szenvednek attól a betegségtől, amitől a Keresztények, a középkorban. Ha olvassuk a Koránt, a Próféta idején élt Zsidók és Keresztények ellen elhangzó vádak olyanok, mintha ma hangzanának el a Muszlimok ellen. Nem az Iszlámmal van a baj. Az Iszlám tökéletes. A baj forrása mi magunk vagyunk, Muszlimok.

ZÁRD KI AZT, AMI MEGZAVARJA TUDATOSSÁGODAT

Egy tudósítónak az a feladata, hogy lehetőségéhez képest autentikusan idézze fel a múlt tanulságait és objektív lenyomatát adja a kornak, amiben él. Ehhez túl kell tennie magát azon, hogy mikor lép bele azok lelki világába, akiket érzelem vagy érdek köt akármihez és nem tudás.
Innen felvetődik a tudatosság kérdése és az, hogy kinek mi motiválja tudatosságát. Igen, fel kell vetni, mert a tudatosság nem mindig objektív.
Egy kutya például minden fát levizel és nem azért, mert beteg a veséje, hanem mert kijelöli területiumát. Ez a kutyánál és a hozzá hasonló számtalan állatnál nem tudatos, hanem ösztönszerű. Gyakorlatilag ugyanez az ösztön vezérli az embert, hogy kerítést, vagy határt rendeljen saját területiuma köré. Gyakorlatilag az ember saját állati ösztönvilágára alkot tudatos megoldásokat. Mert ha az embernek az objektív tudatossága élvezne prioritást, akkor rájönne, hogy fizikai határokra nincs is szüksége. Egész más helyen húzódik az intelligencia és az objektív tudatosság határa, mint egy ösztönök által vezérelt határ.
Tehát ez volt eddig a döntéshozatal első szintje: a motiváció. Lépjünk tovább és mérlegeljük a következő szintet, a szakmaiságot, vagy éppen annak megtévesztő változatát, a populizmust. Tegyük fel, a kormány meghirdeti programjában a születések számának növelését. Ez szép dolog. De a gyakorlatban nem mindenkinek adatik meg az, hogy még egy gyerekkel növelje családját, mert nincs lakása, bevétele, az iskolarendszer és egészségügy nem garantálja azt, hogy elbírjuk az új jövevényt és neki is helye legyen közöttünk. Egy társadalom sok rétegből áll. Ha csak egyik réteg számára nem jelent gondot egy új családtag, akkor burkoltan ennek a rétegnek a szaporodását tűzték ki tudatosan, vagy populistaként célul, a szegényebb rétegeket pedig kizárták. Ha a szegényebb rétegeknél mégis növekszik a gyermekek száma, az a társadalmon belül további megoldatlan kérdéseket fog felvetni. Összegezve: nem elég egy döntést meghozni. Ha ahhoz nem tesznek megoldási lehetőséget, akkor a döntés önmagában használhatatlan, vagy megosztó lesz.

Ezek után jussunk el hozzád. Ha sikerült annyira felnyitni a szemed, hogy lásd, ki milyen ösztönök, érdekek, vagy populizmus által vezérelve sulykol beléd gondolatokat, akkor tedd ezeket a megfelelő rekeszbe és alakítsd ki saját tudatosságodat. Ami emberi, a mögött mindig találsz motivációt. De Te is ember vagy és saját magadnak Te vagy az, aki meg tudja mondani mi kell. Ja! És van még valaki! Isten! Őt nem motiválja sem érdek, sem ösztön.
Akkor élsz harmóniában, ha a lelkedben őrzött program összhangban van a környező világ szekuláris rendjével és azzal az eszmerendszerrel, amit vallasz. Ez egy három ponton nyugvó állapot. Mindenki vall magán belül valamit és van egy eszmerendszer, amihez közel áll, vagy beleszületik. De lehet, hogy éppen papjaiddal, pártod vezetőivel vagy hovatartozásodat, nációdat meghatározó személyekkel vagy más véleményen. Ekkor felborul ez az egyensúly és konfliktusban élsz. A szekuláris rendet kormányod biztosítja és lehet, hogy országod diktátumaival nem fér össze a benned levő program. Az is lehet, hogy egy Iszlám országban élsz, ahol nem tudod magad beilleszteni a sejkek szűk látóköre és országod korrupt keretei közé. Ekkor hiába élsz ilyen helyen muszlimként, idegen vagy hazádban, mecsetedben, saját bőrödben. De ennek ellentéte is lehet igaz. Lehet, hogy egy vallásilag közömbös országban élsz olyan környezetben, ahol fel sem merül senkiben mit vallasz, de mindenki tiszteletben tartja meggyőződésedet. Beáll benned egy egyensúly és harmóniában élsz. Ha nem elemzed ki a bajok forrását, nem tudod mitől zárd el magad, vagy miben változz Te magad.

Azért egyet láss. Ha szerencsétlenség ér, egészséged kárt szenved, senki nincs Allahon kívül melletted. Lehet, hogy az orvos beavatkozik, de testedet az öngyógyító mechanizmusok hozzák helyre. Ember nem tehet annyit saját maga érdekedben, mint Isten. Ha feloszlik az a köd, amit emberek tesznek látásodra, akkor lásd meg tisztán Őt és csak azt tekintsd magad számára tudatosnak, amit Ő sugall.

أَحَسِبَ النَّاسُ أَن يُتْرَكُوا أَن يَقُولُوا آمَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ ﴿٢﴾

Arra számítanak-e az emberek, hogy magukra lesznek hagyva, mikor mondják: „Hiszünk," és őket nem teszik próbára?" (Korán 29:2)

Hit kérdésében a szájjártatás nem megoldás. A hitnek ki kell állnia az élet valós zűrzavarát. A megpróbáltatáshoz minden körülményre számítanunk kell, hogy bizonyítsuk, képesek vagyunk-e a legnehezebb helyzetben is magunk és egónk fölé emelni Allahot. Sok fájdalmat, keserűséget, önfeláldozást kell kiállni ahhoz, hogy önmagukat megtisztítsuk, akár az aranyműves, amikor kiégeti a szennyeződést az aranyból.

وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ ﴿٣﴾

Próbára tettük azokat, kik előttük voltak, hogy Allah bizonyosan megtudja, kik igazak, és megtudja, kik hazugok. (Korán 29:3)

Most pedig eljutunk a végkövetkeztetésre: Akkor alakul ki spirituális tudatosságod, ha megszűnsz muszlim, keresztény, vagy más lenni. Ha megszűnsz vallásos lenni. Tudom, most sok olvasó felsikított. Ne sikítozzatok, hanem olvassatok végig. Ha megszűnsz abban az értelemben muszlimnak lenni, ami rád egy hidzsábot ad, közösségi összejöveteleken elmondja szabályaidat, ismerteti kötelességeidet és ezzel szemben képes vagy saját tudatosságra alapozni hitedet, akkor győztél. Ha képes vagy egy magasabb térbe eljutni és nem azt látni, hogy mi az a határ, ami másoktól elválaszt, amitől kezdve automatikusan gyűlölet ég szívedben, akkor leszel a Korán értékrendjében Muszlim! Szűnj meg emberi értelemben vallásos lenni, mert ha ezt teszed, csak emberi értékrendeket követsz, akik szádba rágnak valamit Iszlám címszó alatt. Ha csak a shiháda (hiteskü) szavaival éred be az Iszlámba való betérésedet, akkor ez nem több annál, mintha egy gyerekversikét mondogatnál:
ecc pecc kimehetsz, holnapután bejöhetsz, vagy
szőrös töke van a légynek, ha nem hiszed gyere nézd meg.
Ha a shiháda mögött kialakul egy spirituális tudatosság, akkor viszont megérte átlépni a dimenziókat elválasztó határt. Belépsz abba a térbe, amit a Korán kínál fel. Annak szellemében muszlimnak lenni teljesen más minőség. Ha imáid sztereotip mozdulatok, melyekhez beidegződés-szerűen ragaszkodsz, akkor hasznosabb, ha naponta ötven fekvőtámaszt végzel. De ha imád, meditálásod eljuttat egy mélységbe, ahol levetheted magadról terheidet, megkönnyebbülsz és megerősödve térsz vissza a felszínre, akkor tudatosan leszel az, aki Isten mellett döntött. Ha pedig ide tetted le a voksot külső ráhatás nélkül, akkor belső egyensúlyod, harmóniád nem három ponton fog nyugodni, hanem csak kettőn. Istenen és rajtad. Ezek közül Istenben biztos lehetsz, így csak magaddal foglalkozz.

لِنَجْعَلَهَا لَكُمْ تَذْكِرَةً وَتَعِيَهَا أُذُنٌ وَاعِيَةٌ ﴿١٢﴾

Hogy megtegyük nektek azt Emlékeztetőül, mit értő fülek vésnek tudatokba. (Korán 69:12)

Így kezdtem ezt az írást: Egy tudósítónak az a feladata, hogy lehetőségéhez képest autentikusan idézze fel a múlt tanulságait és objektív lenyomatát adja a kornak, amiben él. Ehhez túl kell tennie magát azon, hogy mikor lép bele azok lelki világába, akiket érzelem vagy érdek köt akármihez és nem tudás.
Próbáltam objektív lenni, de ez azzal jár, hogy átgázoljak érzéseken, melyek szubjektívek.
Kérem Allahot, fogadja el ezt a tanítást, melyet a Koránból általam megértett gondolatok alapján adok közre. Amen.